23 – 24
ARALIK 2023

UTSAK

14TH INTERNATIONAL MEDICINE AND HEALTH SCIENCES RESEARCHES CONGRESS

CONFERENCE ABSTRACTS

ÖZET KİTAPÇIĞI

ANKARA BİLİM ÜNİVERSİTESİ

www.utsakcongress.com

14th International
Medicine and Heath Sciences Researches Congress

14. Uluslararası
Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

UTSAK

23 - 24 Aralık 2023

Ankara

Medicine And Health Sciences

Tıp ve Sağlık Bilimleri

Abstracts Book

Özet Kitabı

ISBN
978-625-6861-68-8

Editor
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Ankara 2023

Publishing Director / Yayın Yönetmeni
Muhammet ÖZCAN

Editor / Editör
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Cover Design / Kapak Tasarımı
Bülent POLAT

Interior Design / İç Tasarım
Mahmut Sami TEMİZ

ISBN
978-625-6861-68-8

Asos Yayınevi
1st Edition / 1. Baskı : 30 Aralık 2023
Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/Merkez/Elazığ
E-Mail: asos@asosyayinlari. com
Web: www. asosyayinlari. com
İnstagram: https://www. instagram. com/asosyayinevi/
Facebook: https://www. facebook. com/asosyayinevi/
Twitter: https://twitter. com/Asosyayinevi

B O A R D S / K U R U L L A R

Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar
Ankara Bilim Üniversitesi

Honor Board / Onur Kurulu
Prof. Dr. Yavuz DEMİR, Ankara bilim Üniversitesi Rektörü

Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT, Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Gizem KURADA, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Büşra TANYILDIZI, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Ufuk DEMİR, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Özgür TAŞKIN, Kastamonu Üniversitesi

Bilim ve Hakem Kurulu
Doç. Dr. Mehmet Akif AKÇAL, Antalya Atatürk Devlet Hastanesi
Dr. Mertcan AKÇAY, Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Aslınur ALBAYRAK, Süleyman Demirel Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Elife AKGÜN, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Doç.Dr. Hatice AKKAYA, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Prof. Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa
Dr. Öğretim Üyesi Mehmet AYKUR, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Doç. Dr. Ferhat AYRANCI, Ordu Üniversitesi
Prof. Dr. Ghassan AZİZ, Uniersity of Damascus, Damascus, Syria
Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Farah BAKHİSHLİ, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Sandor BENİCZKY, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Dr. Öğretim Üyesi Furkan BİLEK, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa Suat BOLAT, Samsun Gazi Devlet Hastanesi
Dr. Aleksandra Gavrilovska BRZANOV, University Clinic for Traumatology
Dr. Öğretim Üyesi Tuğcan DEMİR, Giresun Üniversitesi
Doç.Dr. Mensure ÇAKIRGÖZ, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi
Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK, Gaziantep Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hayriye DALOĞLU, Antalya Bilim Üniversitesi
Prof. Dr. Necla DERELİ, Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Demet DİNCEL, Bezmialem Vakıf Üniversitesi
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Sevinj FATULLAYEVA, Azerbaijan Medical University
Assoc. Prof. Dr. Daniela GEORGİEVA, University Clinic for Orthopedic Surgery,Skopje,
Doç. Dr. Şener GEZER, Kocaeli Üniversitesi
Doç.Dr. Funda GÖK, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doç. Dr. İlknur GÖL, Çankırı Karatekin Üniversitesi

Doç. Dr. Vahit Onur GÜL, Özel Koru Hastanesi, Ankara
Dr. Öğetim Üyesi Fatih Mehmet GÜR, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Prof. Dr. Handan GÜLEÇ, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hatice GÜLER, Erciyes Üniversitesi
Doç. Dr. Sinem İnce BİNGÖL, Başkent Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Onur İNAM, Columbia University Irving Medical Center, New York
Dr. Öğretim Üyesi Hafize KIZILKAYA, Yozgat Bozok Üniversitesi
Doç. Dr. Filiz İZCİ, Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Celalettin KORKMAZ, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University
Dr. Mustafa Aykut KURAL, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Prof. Dr. Snežana MARKOVİĆ, Univerzitet U Prištini, Republika Kosova
Dr. Olena MATSENİUS Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi, Ukrayna
Doç.Dr. Tülay Elal MUŞ, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Prof. Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Prof. Dr. Oğuz OMAY, Kocaeli Üniversitesi
Doç. Dr. Hatice ÖZDEMİR, Atatürk Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gülşah ÖZTÜRK ÖZLÜK, Memorial Sisli Hastanes
Dr. Ioannis PAPASOTİRİOU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland
Dr. Öğretim Üyesi Şahin PAŞALI, Kastamonu Üniversitesi
Prof.Dr. Minoo RASSOULZADEGAN, Erciyes Üniversitesi
Prof.Dr. Skender SAİDİ, University Clinic for Urology, Skopje
Doç. Dr. Hasan SALKIN, Beykent Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gülçün Türkmen SARIYILDIZ, Ankara Medicana International Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Osman Anıl SAVAŞ, İstanbul Üniversitesi
Prof.Dr. Marija Jovanovski SRCEVA, University Clinic for Traumatology
Prof. Dr. Ġryna SOKUR - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Doç.Dr. Ramida ŞADLİNSKAYA, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Muamer SULJİĆ, Int. Univerzitet U Goraždu,bosna i Herecgovina
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Özel Koru Hastanesi Hastanesi
Doç. Dr. Sevinç ŞAHİN, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
Doç. Dr. Tuna ŞAHİN, Adnan Menderes Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Tuğba ŞAHİN, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Tuba ŞAHİNOĞLU, Selçuk Üniversitesi
Doç.Dr. Burcu TALU, İnönu Üniversitesi
Doç. Dr. Murat TOPAL, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Orthopedic Surgeryi, Skopje
Doç.Dr. Kamil Gökçe TULACI, Balıkesir Üniversitesi
Doç. Dr. Gamze TUNA, Dokuz Eylul Üniversitesi
Dr. Veysel Barış TURHAN, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Tuba UYANIK, Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Metin YADİGAROĞLU, Samsun Üniversitesi
Doç. Dr. Fatih YILDIRIM, Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Tülin Yıldız, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Yasin Alper YILDIZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Şebnem YOSUNKAYA, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Burak YULUĞ, Alanya Alaaddin Keykubat Universitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaycan

Doç. Dr. Sinan ZEHİR, Hitit Üniversitesi

SEKRETER
Zuhal KOÇ

ÖZETLER

ABSTRACTS

CONTENTS / İÇİNDEKİLER

"Adım Adım İlkyardım" Uygulamaları Kapsamında Toplumsal Bilincin Araştırılması: Trabzon İli Örneği 18
Paramedik ve Acil Tıp Teknisyenlerinde Ek Nöbet 20
Hemogram Tetkiki Atıklarında Mikrokirleticilerin İncelenmesi 21
Hareketli Pekiştirme Plakları ve Şeffaf Plakların Temizliği Hakkında Bilgi Kaynağı Olarak Youtube Videolarının Değerlendirilmesi 22
Aktinomikotik Osteomiyelit: Bir Olgu Sunumu 24
Bor Nanopartikülü İlavesinin Maksillofasiyal Silikonların Antifungal Özelliğine Etkisi: Bir Pilot Çalışma 25
Cad-Cam Seramiklerin Yüzey Pürüzlülüğüne Alüminyum Oksit İle Kumlama Yüzey İşleminin Etkisi 27
Çocuk Diş Hekimliğinde Nonfarmakolojik Ağrı Yönetimi ve Hipnoz 29
Çocuk Doktorlarının Ortodontik Problemler ve Ilgılı Durumlar Hakkındakı Farkındalığı - Türkıye'den Ulusal Bır Araştırma 30
Dev Sementoblastom: Atipik Vaka Sunumu 32
Diş Agenezisinde Cerrahi Destekli Protetik Yaklaşımlar: 2 Olgu Sunumu 34
Gerçek Dişlerin 3D Modelleri: Diş Anatomisini Öğretmede Yeni Bir Yaklaşım 36
Kist Benzeri Geniş Periradiküler Lezyonun Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu 38
Malign Lezyonlarda Usg-Cbct Kombine Kullanımının Tanı Üzerindeki Etkinliği 40
Noonan Sendromu Görülen Pediatrik Hastanın Ağız ve Diş Bulguları: Bir Olgu Sunumu 41
Ön Diş Kron Kırıklarının Direkt Kompozit Rezinle Restorasyonu: Olgu Sunumu 43
Ortodontide Yapay Zeka 45
Ototransplante Edilen Matür Yirmi Yaş Dişinin Endodontik Tedavisi: Vaka Sunumu 47
Periodonsiyumu Etkileyen Genetik Hastalıklar 49
Süt Dentisyonda Füzyon: Üç Olgu Sunumu 51
Tam Dişsiz Bir Ağzın Endosteal ve Subperiosteal İmplant Destekli Sabit Protezler ile Protetik Rehabilitasyonu ve 6 Aylık Takibi: Vaka Raporu 53
Türkiye Alt Popülasyonunda Küçük Azı Dişlerinin Kök Kanal Morfolojisi 54
'Ağız Sağlığı ve Beslenme' İçin Bir Bilgi Kaynağı Olarak Youtube: Bir Kalite Analizi 55
Maxillaya Yapılan Full Mouth İmplant Cerrasi Sonrası Peri- İmplant Bölgelerde Yapışık Dişeti Bulunmayan Hastanın Serbest Dişeti Grefti ile Tedavisi: Bir Olgu Sunumu 57
Santral Dev Hücreli Granülom: Bir Olgu Sunumu 59
Semonto Ossifiying Fibroma: Bir Olgu Sunumu 61
Anne Sütü Ekipmanların Hijyeni Konusundaki Uygulamaların İncelenmesi 63
Annelerin Kişilik Özelliklerinin Emzirme Öz-Yeterliliğine Etkisinin İncelenmesi 65
Ebelerin Gebelik Öncesi, Gebelik, Doğum ve Doğum Sonrası Dönemlerine Etki Eden Hormonlar Hakkında Bilgi ve Farkındalık Düzeyinin Belirlenmesi (Kastamonu İli) 67

Fetal İstismar 69
Geç Postpartum Süreçte Sırt, Bel ve Pelvik Kuşak Ağrısının İnsidansı, Şıddeti ve Belirleyicileri 71
İklim Değişikliğinin Gebeliğe Etkisi 73
Agomelatinin Hep3b Karaciğer Kanseri Hücreleri Üzerindeki Muhtemel Antiproliferatif ve Apoptotik Etkilerinin Cisplatin ile Karşılaştırılması 75
Çörek Otu Posasının Farmasötik Etkili Ürün Potansiyelinin Değerlendirilmesi 77
Farklı Yöntemler ile Hazırlanan Nanosüngerlerin İn Vitro Karakterizasyonu 79
Karvedilolün Stz-Diyabetik Sıçanlarda Erektil Disfonksiyon Üzerine Kronik Etkileri 81
The Amanita Vaginata Mushrooms of Antioxidant Properties and Antiproliferatif Effects On Breast Cancer 83
The Cytotoxic Effects of the Macrolepiota Procera Mushrooms 84
Valeriana Officinalis 'in Toksisitesi ve İlaç Etkileşimleri 85
Wound Healıng and Ozone Therapy 86
Hormon Pozitif Meme Kanseri Hücre Hatlarında Hdl-2 ve Astaksantinin İn Vitro Etkileri 87
Selektif Protein Kinaz Rna (PKR) İnhibitörü İmoksinin İnsan Hepatoselüler Karsinom Hücre Hattı Üzerindeki Sitotoksik-Apoptotik Etkilerinin Araştırılması 89
Tütün Kullanımına Bağlı Ağır Metal Toksisitesi 91
Servikal Diskopatili Hastalarda Denge Eğitiminin, Denge, Ağrı ve Kinezyofobi Üzerine Etkilerinin Araştırılması 93
Adölesan Basketbol Oyuncularında Aerobik Kapasitenin Çeviklik, Kas Kuvveti ve Enduransı Üzerine Etkisi 95
Akıllı Telefon Bağımlısı Olan Gençlerde Skapular Diskinezi, Üst Ekstremite Fonksiyonları ve Kavrama Kuvveti Arasındaki İlişki 97
Baş Ağrılı Çocuklarda Kinezyofobinin Düşme Korkusu, Yaşam Kalitesi ve Fiziksel Aktivite Üzerine Etkisi 99
Bir Üniversite Hastanesinde İzlenen Tip I Spinal Musküler Atrofili Hastaların Motor Fonksiyonlarının Değerlendirilmesi 101
Geriatrik Bireylerde Postür Egzersizlerinin Ağrı ve Fonksiyonel Kapasite Üzerine Etkisi 103
Kas-İskelet Sistemi Ağrılarının Yaşam Kalitesi ve Psikolojik Durumlar Üzerindeki Etkisi: Cinsiyet ve Yaşın Rolü 105
Kronik Bel Ağrısı Olan Hastalarda Mckenzie Egzersizlerinin Etkinliği 107
Lateral Epikondilit Hastalarında Boyun ve Üst Ekstremite Yetiyitimi Arasındaki İlişki 109
Parkinson Hastalarında Servikal Bölge Mobilizasyonunun Vertikalite Algısı ve Propriyoseptif Duyu Üzerine Akut Etkisi: Olgu Sunumu 111
Parkinson Hastalığı ve Atipik Parkinsonizm Tanılı Hastaların Denge ve Yürüyüş Karakteristiklerinin Karşılaştırılması 113
Parkinson Hastalığına Sahip Bireylerde Yürüme, Denge ve Hastalık Şiddeti Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 115
Parkinson Hastalığında Postür Egzersizlerinin Denge, Vücut Farkındalığı ve Duygu Durumu Üzerine Olan Etkisi: Bir Vaka Örneği 117

Serebral Palsili Çocuklarda Yoga Egzersizlerinin Fiziksel Uygunluğa ve Günlük Yaşam Aktivitelerindeki Fonksiyonel Bağımsızlığa Olan Etkisi 119
Servikojenik Baş Ağrısında Fizyoterapi Değerlendirmeleri ve Tedavi Yaklaşımları 121
Sığınmacı Çocukların Fizyoterapi Hizmetlerine Erişiminin İncelenmesi 123
Is Erector Spine Sufficient for Percutaneous Nephrolithotomy' 125
Yoğun Bakım Hastalarında Enteral Beslenme 126
Avrupa Ülkelerinde Hemşirelikte Cinsiyet Dinamikleri 128
Cerrahi Hastalarında Ameliyat Sonrası Ağrı ve Uyku Kalitesi Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi 130
Cerrahiye Bağlı Basınç Yaralanmalarını Önlemek İçin Kanıta Dayalı Yaklaşımlar 131
Çocuklar İçin Lezzetli Yeme Motivasyonları Ölçeği'nin Türkçe Versiyonunun Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi 133
Çocuklarda Günübirlik Cerrahide Post-Operatif Ağrıya Yönelik Nonfarmakolojik Hemşirelik Yaklaşımları 135
Ergenlerde Sosyal Medya Bağımlılığı ile Aile İşlevselliği Arasındaki İlişki 136
Filmlerin Eğitim Amaçlı Kullanımının, Öğrencilerin Hasta ve Hasta Yakınları İletişimi Üzerine Etkisi 137
Hemşirelerin Ağrı Sırasındaki Rolü 139
Hemşirelerin Çalışma Ortamında Karşılaştığı Riskler 140
Hemşirelerin Eko Anksiyetesinin ve Atık Yönetiminin İncelenmesi : Karma Desen Çalışması 142
Hemşirelerin Merhamet Düzeyleri İle Hemşirelik Bakımında Etik Tutum Düzeyleri Arasındaki İlişki 144
Hemşirelik Öğrencilerinin Çalışma Alışkanlıklarının Belirlenmesi 146
İnfertil Çiftlerde Genetik Danışmanlık ve Hemşirenin Rolü 148
İnfertil Kadınların Hemşirelik Gereksinimlerini Değerlendirme Ölçeği: Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması 150
İntörn Hemşirelerin İki Farklı Fiziksel Tespit Karar Mekanizmasını Kullanımının Değerlendirmesi: Nitel Bir Çalışma 152
Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (Koah) Hastalığı Olan Bireylerde Stigma ve İlişkili Faktörler 154
Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı Olan Bireylerin İnhaler İlaç Kullanımına Yönelik Öğrenim Gereksinimleri ve Bakım Bağımlılığı Düzeylerinin Belirlenmesi 156
Lomber Disk Herni Cerrahisi Sonrası Ağrı ve Mobilizasyon 158
Madde Kullanım Bozukluğu Tanılı Hastalarda Algılanan Duygu Dışavurumunun Öz- Etkililik ve Tedavi Motivasyonuna Etkisi 159
Meme Kanseri Nedeniyle Koruyucu Cerrahi Yapılmış Hastalarda Cinsel Yaşam Kalitesi ve Psikososyal Uyum 161
Mikrosefalisi ve Hirschsprung Hastalığı Olan Bir Çocuğa Roy'un Adaptasyon Modeline Göre Hemşirelik Bakımı Verilmesi: Bir Olgu Sunumu 163
Mülteci ve Göçmen Kadınlarda Üreme Sağlığı 165
Primipar Kadınlarda Annelik Fonksiyonu 167

Rol Play Öğretim Yöntemi Uygulanan Üniversite Öğrencilerinde İş Görüşmesı Algısının İncelenmesi: Nitel Bir Araştırma 168
Sağlık Okuryazarlığının Önemi ve Spesifik Alanlarına Yönelik Ölçme Araçları 170
Türkiye'de Ventilatör İlişkili Pnömoninin Önlenmesine Yönelik Hemşirelik Alanında Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi 172
Yara Bakımı: Olgu Serisi 173
Yeni Mezun Hemşirelerde Gerçeklik Şoku İle Tıbbi Hata Tutumları Arasındaki İlişkinin ve Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi 174
Yenidoğanlarda Sürekli Pozitif Hava Yolu Basıncı ile İlişkili Cilt Sorunlarında Güncel Yaklaşımlar 175
Kemoterapi Alan Hastalarda Psikolojik Esneklik, Bilinçli Farkındalık ve Değer Vermenin, Anksiyete ve Depresif Semptomu Yordayıcı Rolü 177
Ani İşitme Kayıpları ve Tahmini Olgu Sunumu 179
Amplifikasyonu Sağlanan 4-14 Yaş Arası İşitme Kayıplı Çocukların İşitsel Özelliklerinin Günlük Yaşam İşitsel Davranış Ölçeği ile İncelenmesi 180
Efüzyonlu Otitis Media Tanısının Timpanometrik Ölçümlerle Değerlendirmesi 182
Sağlık Şiddetinin Nedenlerini ve Çözümlerini İncelemek: Twitter Gönderilerinin Sosyal Medya Tartışması Üzerine Nitel Bir Çalışma 184
Yetişkin Bireylerde Video Head Impulse Test (Vhıt)'inde Kullanılan Motorlu Kamera Sistemiyle Monooküler Gözlüğe Entegre Video Kamera Sisteminin Karşılaştırılması: Pilot Çalışma 185
Anatomi Dersine Yönelik Tutumun Sınav Kaygısı Üzerine Etkisi 187
Bina İçerisinde Ortam Radon Düzeylerinin Belirlenmesi: Meslek Yüksekokulu Örneği 189
Boyun-Sırt Ağrılı Şoförlerde Kinezyo Bantlamanın Ağrı, Fonksiyonellik, Uyku Kalitesi ve Çalışma Performansı Üzerine Etkisi 190
Ebeveyn Tutumları ile Çocukların Beslenme Alışkanlıkları İlişkisinin İncelenmesi 192
Gıda Takviyeleri; Mevzuattaki Yeri ve Sağlık Ekonomisi Yönünden Değerlendirilmesi 193
İleri Yaşlılarda Beslenme Sorunları ve Güncel Yaklaşımlar 195
Kanserde PETCT'nin Önemi 197
Kortizol ve Hastalıklar 199
Mandibula Landmarkları ve Lateral Tragus-Canthus Hattının Cinsiyetler Arası Karşılaştırma. 201
Morbid Obez Bireylerde Uygulanan Zayıflama Diyeti ile Farmakolojik Tedavinin Ağırlık Kaybı ve Bazı Kan Parametreleri Üzerine Etkisi 202
Otizm Spektrum Bozukluğunda Beslenme Yaklaşımları 204
Tinnitus ve Hiperakuzi Arasındaki İlişkiye Dair Anket Çalışması: Preliminer Sonuçlar 205
Üniversite Öğrencilerinde Sağlık Okuryazarlığının İncelenmesi: Pilot Çalışma 206
Video Temelli Pilates Egzersizlerinin Premenstrual Semptomlar Üzerine Etkisi 208
Yetişkin Bireylerin Çeşitli İçecek Tüketim Sıklıklarının Yeme Farkındalığı Düzeyleri İle İlişkisi 210
Ankara İli Sağlık Sektöründe Biyoteknoloji Alanındaki İstihdam 212
Navigating the New Normal: A Comprehensive Review of the Transformative Impact of Covıd-19 On Health Sciences Education 214

Covıd 19 Pandemi Döneminde Sağlık Çalışanlarının Depresyon, Tükenmişlik ve Yaşam Kalitesinin Belirlenmesi 215

Neuroendocrine Differentiation in Breast Carcinoma: An Unusual Case Report With Review of Literature 217

Evaluation of Aflibercept, Irinotecan and 5-Fluorouracil Combinatıon in Second Line Treatment in Patients with Metastatic Colorectal Cancer 218

Çocuklarda Akut Karının Nadir Bir Nedeni: 50 Cm Uzunlukta İleoçekal İdiopatik İnvajinasyon 219

Beta Talassemi Hastasında Demir Yüküne Bağlı Görülen Manifest Hipoparatiroidizm: Olgu Sunumu 220

Birinci Trimesterde Uterin Rüptür ve Maternal Ex Olan Bir Vakanın Sunumu 221

A Bibliometric Analysis on The Alzheirmer's Disease Mouse Model Between 2002-2023 223

75 Yaş Üstünde İskemik İnme ile Nöroloji Kliniğinde Takip Edilen Hastaların;bamford Sınıflamasına Göre İnme Alt Tipleri ve Atrial Fibrilasyon ile İlişkisinin Araştırılması 224

A Global Scıentometrıc Analysıs of Herpes Encephalıtıs Research in the Last 50 Years 225

A Journey Through the Neuroscience of Learning and Memory 226

A Life-Threatening Emphysematous Liver Abscess Associated With Acute Pancreatitis: A Case Report 227

A Patient With Pulmonary Embolism After Femur Fracture Surgery 228

Acil Servise Bulantı ve Kusma Şikayetiyle Başvuran Aort Diseksiyonu: Bir Olgu Sunumu 229

Adenokarsinoma Hücre Hattında Multifloral Balın Sitotoksik ve Mitokondriyal Apoptotik Yolak Üzerindeki Etkisi. 231

Ağız İçinde Kullanılan Protez veya İmplantların Cilt Penetrasyonu Sonrası Oluşabilecek Enfeksiyonlar ve Ampütasyona Kadar İlerleyen Osteomyelit Sonuçları. 233

Aile Hekimlerinin Çocuk İstismar ve İhmali Hakkında Bilgi Düzeyleri: Diyarbakır İl Örneği 234

Akciğer Hidatik Kist Hastalarının Retrospektif İncelenmesi 235

Akciğer Karsinomunda Eş Zamanlı Mide ve İnce Barsak Perforasyonu 237

Akut Apandisit Tanısı ile Appendektomi Uygulanan Hasta Topluluğunda Appendiks Kanser İnsidansı Tek Merkez Deneyimi 238

Akut Böbrek Hasarında U-Mmp7 ile Prognoz, Koorbidite ve Mortalite Arasındaki İlişki 239

Alfa Lipoik Asitin Ht-22 Hücre Hattında Pentilentetrazol (Ptz) İle Oluşturulan Eksitotoksisiteye Karşı Etkisi 241

Alfa-Lipoik Asitin Steroid Kaynaklı Osteonekroz Tedavisindeki Rolü 243

Antioksidanlar ve Omega -3 Yağ Asitlerinin Ateroskleroz Üzerine Etkisi 245

Asfiksiye Bağlı Durumu Kritik Olan Yenidoğanlarda Serum Laktat Düzeyi ve Perfüziyon İndeksi Arasındakı İlişki 246

Bilateral Torakal Sempatektomi ve Kompansatuar Hiperhidrozis İlişkisi 247

Bilgisayarlı Tomografi Görüntüleri Üzerinden Vertebrae Prominens'in Morfometrik Olarak İncelenmesi 249

Bitki Kaynaklı Egzozom Benzeri Nanopartiküllerin İnsan Nöroblastoma Hücre Hattındaki Terapotik Etkilerinin İncelenmesi 250

Biyomalzemelerden Endüstriyel Malzemelere Mekanik Performans Değerlendirmesi: Hibrit Bir Biyomekanik Test Cihazı Önerisi 251

Böbrek Nakli Sonrası Vasküler King Nedeniyle Reopere Edilen Hastalarda Farklı Bir Tedavi Yöntemi; Folay Kateter İle Repozisyon 252

Ç0cuklarda Barsak Perforasyonunun Nadir Görülen Bir Nedeni ; Çoklu Miknatıs Yutulması: Olgu Sunumu 254

Cartilago Triticea Anatomisinin Adli Otopsi Vakalarında İncelenmesi 255

Çocuk Nörolojisi Polikliniğine Başvuran Down Sendromlu Hastaların İncelenmesi 257

Covıd-19 Tanısıyla Hastanede Yatan Hastalarda Eş Zamanlı Tam İdrar Tetkiki ve İdrar Kültürü Sonuçlarının Değerlendirilmesi 259

Dihidroorotat Dehidrojenaz Blokörü Brequinar, Rbl-1 Hücrelerinde Depo-Bağımlı Ca2+ Girişini Doz Bağımlı Şekilde Baskılar 261

Diz Osteoartritli Kadınlarda Ayak Postür İndeksinin Değerlendirilmesi 263

Doğal Ürün Destekli Kombine Tedavi İçin Bazı Anti-İnflamatuar İlaçların İkincil İn Vitro Antikanser Etkileri ve Kanser İlaç Hedeflerine Yönelik İn Siliko Çalışmaları 265

Doğu Karadeniz Bölgesi Mide Malign Neoplazilerinin Klinikopatolojik Özellikleri: Beş Yıllık Analiz 267

Doksorubisin'in Neden Olduğu Karaciğer Hasarında Oksidatif Stres ve Apoptoz'un TRPM2 Kanal Aktivasyonu ile İlişkisi; Selenyum'un Koruyucu Rolü 269

Down Sendromlu Çocuklarda Retina Sinir Lifi Tabakası, Makula ve Koroid Kalınlıklarının Değerlendirilmesi 271

Düşük Ejeksiyon Fraksiyonlu Dekompanse Olmayan Kalp Yetmezliğinde İnflamatuvar Belirteçlerin Değerlendirilmesi 273

Elektrik Çarpması Sonrası Atipik Yüz Ağrısı Olgusu 275

Endometrioid Tip Endometrium Kanserlerinde Aortopelvik Lenf Nodu Metastazı Risk Faktörlerinin İncelenmesi 277

Ergonomix Model İmplantlar Kullanılarak Gerçeklşetirilen Meme Büyütme Ameliyatında Yeni Imf ve Kesi Yerinin Belirlenmesi 279

Erişkin Testis Tümörlerinde Kriptorşidizm Sıklığı ve Orşiopeksi Yaşının İrdelenmesi 281

Erken Dönem Emzirme Başarısına Etki Eden Faktörler 283

Erken Evre Glottik Larenks Kanserlerinde Tedavi Seçimi 284

Farklı Dozlardaki Hibüsküs Kaynaklı Eksozom Benzeri Nanopartiküllerin Sh-Sy5y İnsan Nöroblastom Hücreleri Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi 285

Farklı Semptomlarda Atlanmaması Gereken Bir Tanı: Brucella 287

Farklı Vakalarda Unilateral Asemptomatik Pelvik Böbreğin Topografik Analizi, Vaka Takdimi ve Literatür Özeti 288

Features of the Psychological State of Patients With Different Types of Age-Aged Cataracts. 289

Fonksiyonel Nörolojik Bozukluğu Olan Hastalar ile Sağlıklı Kontrollerin İnflamatuar Parametrelerinin Karşılaştırılması 290

Gaziantep Üniversitesi Şahinbey Araştırma ve Uygulama Hastanesi Dahili Yoğun Bakım Hastalarında Potansiyel İlaç-İlaç Etkileşimlerinin Araştırılması 292

Gebelikle İlişkili Ondört Meme Kanseri Olgusu 294

Gebelikte Annenin Kilo Değişimi ile İlk 2 Yaşta Çocuğun Vücut Kitle İndexi Arasındaki İlişki 295
Gebelikte Antiepileptik İlaçların Kullanımı 296
Geçici Koruma Statüsündeki Suriyeli Kadınların Aile Planlamasına Yönelik Bilgi, Tutum ve Davranışlarının Belirlenmesi 297
Gluten Hassasiyeti Yatkınlığına Neden Olan Polimorfizmlerın Ağız Sağlığı Üzerindeki Etkisi 299
Hastaların Prematüre Retinopatisine İlişkin Sorularına Yapay Zeka ile Türetilmiş Geniş Dil Modellerinin Verdiği Cevapların Doğruluğunun Değerlendirilmesi 301
Histopatolojik Olarak Doğrulanmış Bilgisayarlı Tomografideki Şüpheli Metastatik Lenf Nodlarının, Tutulum Bölgelerinin ve Hasta Özelliklerinin Değerlendirilmesi 303
HT-29 Hücre Hattında Quercetinin Antiproliferatif Etkisi 305
Human Papillomavirus Virüs (Hpv) Pozitif Kadınlarda Mikoplazma Türlerinin Araştırılması 307
İkinci Basamak İlçe Devlet Hastanesinde Devlet Hizmeti Yükümlülüğü : Laparoskopi Deneyimim 308
İnfraklavikular Blok Sonrası Gelişen Lokal Anestezik Toksisitesi: Olgu Sunumu 309
İntravenöz İbuprofen Kullanımına Bağlı Üst Extremite Derin Ven Trombozu 310
Kadınlarda Üriner İnkontinans 311
Kafeinin Fare Dorsal Rafe Çekirdeğinde Bulunan Nöronların Elektrofizyolojik Özellikleri Üzerine Etkilerinin Araştırılması 313
Kahramanmaraş Depreminde Alt Ekstremite Kompartman Sendromu Gelişen Hastaların Osseoz Patolojilerinin Değerlendirilmesi 315
Kahramanmaraş Merkezli Depremde Etkilenen Tıp Öğrencilerinin Anatomi Dersini Başaramama Korkusu 317
Kanser Dirençli Genlerin Farklı Kemirici Türlerindeki Gen Ekspresyonları Karşılaştırılmasıdır 320
Kayseri'de Çalışan Diyetisyenlerin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları 321
Kemik İliği Nakil Yapılan Hastalarda Karadut Özü Kullanımının Oral Mukozit Oluşumuna Etkisi 322
Ketojenik Diyetin Antibiyotik Kaynaklı Bağırsak Disbiyoz Oluşturulan Yaşlı Sıçanlarda Kognitif Fonksiyonlar ve Bdnf Düzeyleri Üzerine Etkisi 324
Kodlama Gerektirmeyen Makine Öğrenimi Uygulaması İle Optik Disk Patolojilerinin Tespiti ve Sınıflandırılması 326
Konjenital Diz Çıkığı 328
Koroner Yavaş Akımında Plazmanın Aterojenik İndeksi 329
Küme-Tik Sendromlu Bir Hastada Ağrı Tedavisi Yönetimi 330
Kurkumin ve Berberin, Siklofosfamid'in Neden Olduğu Kalp Hasarını TRPM2 Kanal Yolunu İnhibe ve TGF- β1, FSP1 ve a-SMA'yı Modüle Ederek Hafifletebilir mi ? 332
Laparoskopik Kolesistektomi Uygulanan Hastalarda İnsidental Malignite Görülme Sıklığı 334
Laparoskopik Kolesistektomi Yapılan Hastalarda Rastlantısal Safra Kesesi Kanseri Sıklığı: Tek Merkez Deneyimi 336
Laparoskopik Servikal Kanser Ameliyatı Sonrası Gelişen Port-Site Metastaz: Olgu Sunumu 338
Lomber Disk Hernisi Olan Hastalarda Farklı Egzersiz Tiplerinin Kas Kalınlığı, Ağrı ve Özürlülük Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması 340

Lps ile İndüklenen Mikroglia Hücre Hattında Kolekalsiferol'ün Anti-Inflamatuvar Etkisinin Araştırılması 341

Lüminal (Her2 Negatif) Meme Kanserli Hastalarda Neoadjuvant Kemoterapiye Yanıtın Roc Eğrisi ve Lojistik Regresyon Modeli İle Öngörülmesi 342

Majör Tükürük Bezi Kitlelerinde İnce İğne Aspirasyon Biyopsisinin Tanıya Katkısı 344

Manuel Detorsiyon ve Elektif Bilateral Testiküler Fiksasyon Akut Testis Torsiyonunda Açık Detorsiyona Alternatif Bir Tedavi Midir' 346

Meme Kanserinin 3. Evresinde CDH1 Mutasyonlarının Artan Sıklığı 347

Menisküs Yırtığı Olan Kadın ve Erkek Bireylerde Ağrı, Fonksiyonel Durum ve Yaşam Kalitesinin Karşılaştırılması 349

Mezenterik Lenfanjiom -Çocuklarda Nadir Volvulus Nedeni 351

Plasenta Akreta Spektrum Bozuklukları İçin Sezaryen Histerektomi Sırasında Parmak Ve Damar Kapatma Sistemi Kullanılarak Mesane Diseksiyonuna Yardımcı Olmak Üzere Tasarlanan VSS-Modifiye Tünel Tekniği 353

Yüksek Duyarlıklı Troponin I ile Ventriküler Prematür Kompleks Arasındaki İlişki 355

Uzun Bir Stiloid Çıkıntı Vaka Raporu A Long Styloid Process Case Report 357

Yenidoğanda Akut Periton Diyalizi; 2 Yıllık Deneyimlerimiz 358

Tip II Diyabet Tanısı Almış Hastalar ve Sağlıklı Gönüllü Bireylerde L-teanin Kullanımının Nöronal Osilosyonlara Akut Etkisi 359

Serviks Kanserinde İzokinolin Grubu Alkaloid ve Beta-Glukan Kombinasyonu ile Geliştirilmiş Hibrid Sistemin Hücre Ölüm Yolakları Aracılı Anti-kanser Etkisinin Araştırılması 361

Investigation of The Frequency of *Campylobacter Jejuni* and *Campylobacter Coli* in Enteritidis Cases Seen in Our Region 363

Travma Sonrası Fulminan Seyirli Yağ Embolisi Sendromu: Olgu Sunumu 364

Önemli bir kardiyak acil: Wellens sendromu 365

Yüzeyel Lenf Nodları Benign Malign Ayrımında USG'nin Rolü 366

Tinnitus Tedavisinde Güncel Yaklaşımlar 368

Oküler Bulbusun Korpus Vitreumu Ile Hümör Aközünde Yaşlanmaya Bağlı Oluşabilecek Dıfüzyon Değişiklikleri 369

Pemetrexed'in Neden Olduğu Nörotoksisiteye Karşı Chrysin'in Koruyucu Etkileri 370

Vertebrae Thoracicae'nın Klinik Açıdan Önemli Osteometrik Ölçümlerinin Analizi 372

Üçüncü Basamak Referans Merkezindeki Glokom Hastalarının Klinik ve Demografik Özellikleri 374

Sıçan Kolon Mukozasında Sudan Kaçınma Stres Modeli ile Oluşturulan Hasara Karşı Nobiletinin Etkilerinin İncelenmesi 376

Buzağılarda Rotavirus Antikor Seviyelerinin Araştırılması 378

Vestibüler Migreni Olan Hastalarda Semisirküler Kanalların Video Baş Savurma Testi (VHIT) Ve Suppressıon Head Impulse Paradıgm (SHIMP) İle Değerlendirilmesi 379

Postpartum Depresyonun Erken Dönem Emzirme Üzerine Etkisi 381

Tüp Bebek Tedavisine Alınan Kadınlarda Folikül Sıvısındaki FSH, AMH, Melatonin, TGF-β ve β-hCG Seviyelerinin Oosit Gelişme Potansiyeli İle İlişkisinin Değerlendirilmesi 382

Saanen Irkı Keçilerde Leptin Geni Exon 2 ve Intron 2'de Bulunan Polimorfizmlere Ait Varyasyonun İncelenmesi 383
Sepsis İlişkili Akut Böbrek Hasarında Mortaliteyi Predikte Etmede İnflamatuar Belirteçlerin Araştırılması 385
Fare Testis Dokusunda Seminifer Epitel Döngüsünün PAS Boyama Yöntemi İle Belirlenmesi 387
Primer Glomerülonefrit Tanılı Hastaların Tedavi ve Yanıtlarının Klinik Özellikler Ve Laboratuvar Parametreleri İle İlişkisinin Retrospektif İncelenmesi 389
ST-Yükselmeli Miyokard İnfarktüsü Olan Hastalarda CHA2DS2-VASc Skoru Kullanılarak No-Reflow Fenomeninin Tahmin Edilmesi 391
Obez Sıçanlarda Aralıklı Beslemenin Depresyon Üzerine Etkisi 393
Baş Ağrılı Çocuklarda Kinezyofobinnin Düşme Korkusu, Yaşam Kalitesi Ve Fiziksel Aktivite Üzerine Etkisi 394
Yarbağ Lakrimal Kanal Tüp Seti (YLKTS) 396
Nekrotizan Fasiit Hastada Erken Tanı: Olgu Sunumu 398
Varus Dizilim Bozuklukluğunda Yapılan Yüksek Tibial Osteotominin Posterior Tibial Eğim Açısına Etkisi 399
Vertebrobaziler Arteriyel Sistem Anatomisinin Kraniyal BT Anjiografi İle Morfometrik Analizi 400
Onkoplastik Meme Küçültme Tekniklerinden İnferior Dermo-Glandüler Pedikül Tekniği ile Tedavi Edilen Meme Kanserli Olgularımız 402
Tüberküloz ve Depresyon Arasındaki Sinerjistik Etkileşimin Ortak Noktası: miRNA İfade Değişiklikleri 403
Pediatrik Yaşta Nadir Bir Tükürük Bezi Tümörü- Sert Damakta Mukoepidermoid Karsinom 405
Nadir Görülen Skar Gebeliği 407
Servikal Polip Olarak Değerlendirilen İnkomplet Abort Servikal Gebelik 409
Romatoid Artrit Ve Sistemik Sklerozlu Hastalarda Nitrik Oksit, Malondialdehit Düzeyleri, Ksantin Oksidaz ve Süperoksit Dismutaz Aktiviteleri 410
Üriner İnkontinans Hastalığı için Giyilebilir Harici İdrar Toplama Cihazı Tasarım Önerisi 412
Kolikli Atlarda Bağırsak Biyobelirteçleri 413
Total Kalça Protezi Uygulanan Hastalarda Bilateral Femur Dexa Sonuçlarının Femur Histomorfometrisi İle Korelasyon Açısından Değerlendirilmesi 415
Şiddetli Oligospermi ve Tekrarlayan Gebelik Kaybıyla İlişkili Perisentrik Inv(1)(p34.1q25) 417
Mide Botoksu Bilindiği Kadar Masum Mudur? Mide Botoksu Sonrası Komplikasyon Gelişen 2 Vakanın Sunumu 419
Migren Alt Tiplerinde Vitamin D Eksikliği 421
Perianal Kanser Üzerine V-Y İlerletme Flebi ile Gluteal Rekonstrüksiyon 422
Nadir Bir Akut Batın Nedeni: Primer Omentum Torsiyonu 423
Mide korpus Yerleşimli Nadir Bir Gastrointestinal Stromal Tümörü: Olgu Sunumu 424
Müzikoloji Bölümü Öğrencilerinde El Antropometrik Ölçümlerinin Değerlendirilmesi: Bir Ön Çalışma 425
Nadir Bir Olgu Sunumu: Retroperitoneal Yerleşimli Lipoblastom 427
Nadir Bir Olgu: Median Sinir Nörofibromu A Rare Case: Median Nerve Neurofibroma 429

Sakropelvik Stabilizasyon Tekniklerin Karşılatırılması, Neden S2AI Vida Tercih Edilmeli? 431
Plevral Efüzyonda Ne? Ne Zaman? 432
Rekürren Pterjium hastalarında D vitamini seviyeleri 433
Romatoid Artrit Tanılı Hastalarda Karaciğer Fonksiyon Testleri İle İnflamasyon Markerları Arasındaki İlişki 435
Transdermal Fentanil Bandın Uygunsuz Kullanımına Bağlı Gelişen Opioid Toksitesi 436
Yüksek Zeka Düzeyi Gösteren, Epileptik Nöbet İzlenmeyen Bir Kolposefali Olgusu 437
Behçet Hastalığı ve Kardiak İskemi 438
İleri Yaşta Başlayan Bir Ayrılma Kaygısı Olgusu; Normatif Bir Tepki mi? Bozukluk mu? 439
NADH-NAD Oksidoredüktaz Mekanizması Kuantum Biyolojinin Göstergesi Olabilir 440
Ocular Dirofilariasis: Clinical Cases 442
Choroidal melanoma 443
Features Of The Psychological State Of Patients With Different Types Of Age-Aged Cataracts 444
Multiple Kanser Tanısı Olan Olgularda Bir Yıllık Deneyimimiz 446
Pulmoner Fibrozis Oluşturulmuş Diyabetik Hayvan Modellerinde Antidiyabetik Tedavilerin TRPM2 Gen Ekspresyonu Üzerine Etkisi 447
Rhodiola Bitkisinin SH-SY5Y Human Nöroblastoma Hücrelerine Karşı Antikanser Etkisinin Araştırılması 449
Rhodiola Rosea'nın HT-29 Hücre Hattı Üzerindeki Antiproliferatif Etkisinin Araştırılması 451
Passiflora İncarnatanın Kolon Kanseri Hücrelerindeki Antikanser Etkisi 453

Makale id= 127

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2315-1659

"Adım Adım İlkyardım" Uygulamaları Kapsamında Toplumsal Bilincin Araştırılması: Trabzon İli Örneği

Öğr. Gör. Arif Aksoy[1]
[1]Avrasya Üniversitesi

Özet: Ülkemizin her geçen gün artan nüfusuna karşılık sağlık açısından yaşanabilecek olumsuz durumlara karşı müdahale edebilme oranı bilgi eksikliği sebebiyle yetersiz kalmaktadır. Bu bilgiyi artırmak, sağlığı etkileyen olumsuz bir durumda olay anını en iyi şekilde yönetmek, anlık karar verebilme yeteneğini geliştirmek için temel alınacak en önemli noktalardan biri de ilk yardım eğitimidir. Bu kapsamda özellikle ülkemizin köy ve köy altı yerlerine bu eğitimi ulaştırmak en başta sağlık kuruluşları ve üniversitelerin görevidir. İlk yardım açısından izlenecek bu yolda öncelik toplumda önder olan, belli bir kitleye hitap eden kişiler olacaktır. Özellikle köy halkı ve çocuklarının topluca bulunduğu cami, kahvehane, okul tarzı yerlerde bu eğitimi alan kişilerin bulunması verimli olacaktır. Buna istinaden eğitim ve yönetici kadrosuna ait; cami imam veya müezzinleri, okul müdürleri veya müdürün yetkisinde görevlendirilecek öğretmenler, muhtar veya ihtiyar heyetinden gönüllü kişilere (50) belirlenen eğitim takvimi boyunca 24 saatlik (uygulama dahil) bir eğitim verilmiştir. Bu eğitimden önce katılımcı kişilere ilk yardım ölçme ve değerlendirme ölçeği uygulanmış sonuçlar not edilmiştir. Eğitimden sonra aynı ölçek tekrar uygulanarak karşılaştırmalar kayıt altına alınmıştır. Araştırma sonuçları 112'nin aranması esasında numarayı doğru bilenler % 100'lük bir oranda olmasına rağmen 112'nin hangi zaman diliminde aranacağı oranı ilk yardım eğitimi öncesinde % 40 olarak tespit edilmiştir. Bu oran eğitimden sonra %75' e çıkmıştır. Ayrıca zehirlenme vakalarında 114'ün aranmasını bilen kişi sayısı yüzdesi eğitimden önce % 20 gibi oldukça düşük bir oran olarak dikkat çekmektedir. Eğitim sonrasında katılımcıların % 90'ı bu soruyu doğru cevaplamıştır. Kafa travması, düşme gibi daha hayati konularda katılımcıların bilgi düzeyleri yüksek çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: İlkyardım, Temel Yaşam Desteği, Eğitim

Abstract: Despite the ever-increasing population of our country, the rate of intervention against adverse health conditions remains inadequate due to lack of information. In this context, it is the duty of health institutions and universities to deliver this education, especially to the villages and sub-villages of our country. In this path to be followed in terms of first aid, priority will be people who are leaders in the society and appeal to a certain audience. It would be productive to have people who have received this training, especially in places such as mosques, coffeehouses and schools where village people and children gather together. Based on this, for the education and administrative staff; Mosque imams or muezzins, school principals or teachers assigned under the authority of the principal, and volunteers from the headman or council of elders were given a 24-hour training (including practice) during the determined training calendar. Before this training, a first aid measurement and evaluation scale was applied to the participants and the results were noted. After the training, the same scale was applied again and comparisons were recorded. According to the results of the research, although there is a 100% rate of people who know the correct number to call 112, the rate of knowing when to call 112 was determined to be 40% before the first aid training. This rate increased to 75% after the training. In addition, the percentage of people who knew how to call 114 in cases of poisoning was quite low, at

20% before the training. After the training, 90% of the participants answered this question correctly. Participants' knowledge levels were high on more vital issues such as head trauma and falls.

Keywords: First Aid, Basic Life Support, Education

Makale id= 2

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1122-3130

Paramedik ve Acil Tıp Teknisyenlerinde Ek Nöbet

Öğr. Gör. Dr İbrahim Çınar[1], Uzman Şirin Çınar[2], Araştırmacı Mesut Yıldız[2], Uzman Onur Şahin[2], Uzman Yaşar Gökbayrak[3], Uzman Ceyhan Molla[2], Araştırmacı Abdullah Baltacı[4]
[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi
[2]İzmir İl Sağlık Müdürlüğü
[3]Aydın İl Sağlık Müdürlüğü
[4]Hatay İl Sağlık Müdürlüğü

*Corresponding author: İbrahim Çınar

Özet: Amaç: Bu araştırmanın amacı, 112 Acil Sağlık Hizmetlerinde çalışan Paramedik ve Acil Tıp Teknisyenlerinin ek nöbet tutma nedenlerini belirlemektir. Yöntem: Bu araştırma, 30.10.2022-30.11.2022 tarihleri arasında Acil Tıp Teknisyenleri ve Teknikerleri Derneği'ne (ATTDER) kayıtlı ve T.C. Sağlık Bakanlığı'na bağlı 112 Acil Sağlık Hizmetleri'nde aktif olarak çalışan Paramedik ve Acil Tıp Teknisyenlerine uygulanan çevrimiçi bir anket aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Ankete toplam 237 çalışan katılmış olup, bunlardan 206'sı fazla mesai yaptığını belirtmiştir. Anket yanıtları, bulguları ortaya çıkarmak için SPSS 25 programı kullanılarak sayı, yüzde ve ki-kare analizleri ile çözümlenmiştir. Bulgular: Araştırma bulgularına göre, katılımcıların %86,9'u ek nöbet tutmaktadır. Ek nöbet tutma nedeni %84,5 ile ekonomiktir. Ek nöbet tutanların %72,8'i daha fazla ek nöbet olmasını istemektedir. Ek nöbet tutanların %64,6'sı gönüllü olarak ek nöbet tutmaktadır. Ek nöbet ile katılımcıların demografik özellikleri arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0.05$). Sonuç: 112 Acil Sağlık Hizmetlerinde çalışan Paramedik ve Acil Tıp Teknisyenlerinin finansal olarak desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Paramedik, Acil Tıp Teknisyeni, Ek Nöbet, Sağlık İşgücü

Extra Shift for Paramedics and Emergency Medical Technicians

Abstract: Purpose: The purpose of this research is to determine the reasons for extrashift/overtime work among Paramedics and Emergency Medical Technicians working in 112 Emergency Medical Services. Method: This research was conducted through an online survey administered to Paramedics and Emergency Medical Technicians who are registered with the Association of Emergency Medical Technicians and Technicians (ATTDER) and actively working in 112 Emergency Medical Services affiliated with the Ministry of Health of the Republic of Turkey between 30.10.2022 and 30.11.2022. A total of 237 employees participated in the survey, out of which 206 reported working overtime. The survey responses were analyzed using SPSS 25 program through numerical, percentage, and chi-square analyses to reveal the findings. Results: According to the research findings, 86.9% of the participants reported working overtime. Of those who worked overtime, 84.5% stated that they worked overtime for economic reasons. 72.8% of those who worked overtime wanted to work more overtime. 64.6% of those who worked overtime reported doing so voluntarily. No relationship was found between overtime work and the participants' demographic variables ($p>0.05$). Conclusions: Paramedics and Emergency Medical Technicians working in 112 Emergency Medical Services need to be supported financially.

Keywords: Paramedic, Emergency Medical Technician, Extra Shift, Health Workforce

Makale id= 293

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Hemogram Tetkiki Atıklarında Mikrokirleticilerin İncelenmesi

Doç.Dr. Fatih Kara[1], Prof.Dr. İlhan Çiftçi[2], Prof.Dr. Fadime Ovalı[3]
[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD
[2]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk CerrahisiAD
[3]Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü AD

*Corresponding author: Fatih Kara

Özet: Giriş: Tarımsal/endüstriyel faaliyetler ve tatlı suyun evsel kullanımı, uygun arıtma yapılmadan su ortamına deşarj edildiğinde mikro kirleticiler içeren atık su üretir ve bu da ciddi çevre ve insan sağlığı sorunlarına yol açar. Mikro kirleticiler, çevrede çok düşük konsantrasyonlarda (ngL-1) bulunan geniş bir kimyasal madde grubudur. Kanserojen, teratojenik ve ciddi sağlık sorunları oluşturan ağır metaller, besin zinciri kanalıyla insan vücudunda birikebilir. Bu nedenle ağır metallerle kirlenmiş atık suların arıtılması gerekmektedir. Bu çalışmada amacımız, hemogram cihazı atık sularından, bazı ağır metal miktarlarını tayin etmektir. Yöntem: Bu çalışmada 7 farklı günde hemogram cihazı atık sularından alınan örneklerin ICP-MS ile miktar tayini yapıldı. Toplanan 28 numune 0,45 µm gözenekli selüloz membran filtreler kullanılarak ayrı ayrı süzülmüştür. ICP-MS ile 10 farklı ağır metalin (Al, As, Cd, Cr, Cu, Mn, Ni, Pb, V, Zn) miktar analizi yapılmış ve sonuçlar ppb cinsinden elde edilmiştir. Bulgular: Al (135,9 µg/L), Cr (29,5 µg/L), Mn (41,8 µg/L), Ni (103,4 µg/L), Cu (2776,1 µg/L), Zn (9662,9 µg/L), As (1,3 µg/L), Cd (0,2 µg/L) ve Pb (202 µg/L) olarak tespit edilmiştir. Ölçümlerin hiçbirinde Vanadyum'a rastlanmamıştır. Al, As, Cr ve Cd elementleri mikrokirletici seviyelerinin altında iken Mn ve Ni elementlerinin miktarı mikrokirletici seviyelerinin üzerinde tespit edilmiştir. İnsan ve çevre sağlığına ciddi toksik etkileri olan Cu, Zn ve Pb elementlerinin miktarları mikrokirletici seviyelerinin çok üzerinde bulunmuştur. Sonuç : Bazı elementler mikrokirletici seviyelerinin Hemogram cihazı atık sularının direkt yeraltı sularına deşarj edilmemesi, öncesinde uygun arıtım sistemlerinden geçirilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mikrokirletici, Ağır Metal, Hemogram;

Makale id= 280

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-0839-5831

Hareketli Pekiştirme Plakları ve Şeffaf Plakların Temizliği Hakkında Bilgi Kaynağı Olarak Youtube Videolarının Değerlendirilmesi

Asst.Prof.Dr. Rumeysa Bilici Geçer[1], Dt Buse Elburus[1], Assoc.prof.Dr. Sanaz Sadry[2]
[1]İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı
[2]İstanbul Atlas Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

*Corresponding author: Buse Elburus

Özet: AMAÇ: YouTube'da hareketli pekiştirme plakları ve şeffaf plakların temizliği ile ilgili videoların içeriğini, güvenilirliğini ve kalitesini değerlendirmektir. YÖNTEM: YouTube'da en sık kullanılan "Hareketli pekiştirme plak temizliği" ve "Şeffaf plak temizliği" terimi kullanılarak arama yapıldı. Videolarla ilgili olarak görüntüleme sayısı, beğeniler, yorumlar, video süresi ve yüklenme tarihinden bu yana geçen gün sayısı gibi parametreler kaydedildi. Dokuz başlıktan oluşan bir içerik kalitesi puanlama sistemi kullanılarak videolar yüksek ve düşük olarak sınıflandırıldı. Videoların kalitesini incelemek için global kalite ölçeği (GQS), bilgilerin güvenilirliğini değerlendirmek için modifiye DISCERN ölçeği kullanılmıştır. Yüksek ve düşük içerik kalitesine sahip video gruplarının karşılaştırılması için Mann-Whitney U testi kullanılarak, istatistiksel anlamlılık $p<0.05$ olarak belirlendi. BULGULAR: Toplam 30 video, dahil edilme kriterlerine göre değerlendirildikten sonra bu çalışmaya dahil edilmiştir. Videoların ortalama içerik kalitesi puanı 4.1, ortalama güvenilirlik puanı 2.57 ve ortalama GQS puanı 2.43 idi. Video kaynağına göre, 6 video dental klinik, 18 video diş hekimi, 2 video ticari şirket ve 4 video hastalar tarafından yüklenmiştir. Video içeriklerinde en az yer verilen konu apareylerin temizleme sıklığı (%9) olurken, temizlik yöntemleri (%96) ve ajanlar (%90) en çok vurgulanan konular olarak tespit edilmiştir. GQS sonuçlarına göre, videoların %13'ü orta kalitede, %60'ı kötü kalitede ve %27'si iyi veya yüksek kalitededir. Yüksek kaliteli içerik grubunun video uzunluğu düşük kaliteli içerik grubuna göre yüksekti ($p<0,05$). Düşük kaliteli içerik grubuyla karşılaştırıldığında, yüksek kaliteli içerik grubunun GQS ve güvenilirlik puanları anlamlı derecede daha yüksekti ($p<0.05$). SONUÇLAR: YouTube'daki hareketli ortodontik retainer ve şeffaf plakların temizlenmesine ilişkin video içeriği standartların altındadır ve hastalara dikkatli izlemeleri tavsiye edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hareketli Pekiştirme Plağı Temizliği, Şeffaf Plak Temizliği, Youtube, Video Analizi

Youtube As a Source of Information About Cleaning of Clear Retainers and Aligners

Abstract: AIM: To evaluate the content, reliability, and quality of videos about cleaning of clear retainers and aligners on YouTube. METHODS: YouTube was searched using the most frequently used search term "cleaning retainers" and "cleaning aligner." Regarding the videos, the following parameters were recorded: View count, number of likes, comments, video duration, and days since the uploaded date. A 9-point content score was used to classify low and high quality-content videos, and the global quality scale (GQS) was used to examine quality of the videos. A modified form of DISCERN quality tool was used to evaluate the reliability of the information. Mann-Whitney U test was used for

comparison of the low and high quality-content video groups. Statistical significance value was set at p< 0.05. RESULTS: A total of 30 videos were included in the present study after evaluation based on the exclusion criteria. The mean content score was 4.1, mean reliability score was 2.57, and mean GQS score was 2.43. According to the video source, it was found that 6 videos were uploaded by dental clinics, 18 by dentists, 4 by patients and 2 by companies. Regarding video content, frequency of cleaning (9%) was the least prominent video topics, while cleaning methods (96%) and agents (90%) were the most highlighted. According to the GQS results, 13% of the videos were moderate in quality, 60% were poor or generally poor, and 27% were good or excellent. The high quality-content group had greater averages for video length than the low quality-content group (p<0.05). Compared with the low quality-content group, the high quality-content group had a significantly higher GQS and reliability scores (p<0.05). CONCLUSIONS: Video content on YouTube relating to cleaning of clear retainers and aligners is substandard and patients should be advised to view it with caution.

Keywords: Cleaning of Clear Retainers, Cleaning Aligners, Youtube, Video Analysis

Makale id= 213

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Aktinomikotik Osteomiyelit: Bir Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Kadriye Ayça Dere[1], Uzman Dr. Melisa Cansu Aktürk[2], Arş.Gör.Dr. Ayşe Güllü[1]
[1]Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Denizli Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

*Corresponding author: Ayşe Güllü

Özet: Giriş: Çene osteomiyeliti, kortikal kemik ve kemik iliğinin tutulumuyla karakterize olan, lokal kemik yıkımı, kemik nekrozu ve yeni kemik birikimi (sekestrasyon) görülen, patogenezinde farklı mikrobiyal koloniler görülebilen çene kemiklerinin akut veya kronik olabilen enfeksiyonunu tanımlar. Bu enfeksiyona %80'den daha fazla oranla sebep olan Staf. aureus, kemikteki vaskularizasyonu bozarak kemikte nekroza ve sekestrasyona sebep olabilmektedir. Osteomiyelit, vücudun diğer bölgelerine oranla maksillofasiyal bölgede çok daha az sıklıkla görülmekte olup en sık mandibulada teşhis edilmektedir. Literatürde görülme sıklığı en çok erkek cinsiyetinde ve akut süpuratif osteomiyelit formundadır. Olgu: Kliniğimize palatinal şişlik sebebiyle başvuran hastamızın klinik seyri, radyografik ve histopatolojik tanısı, medikal ve cerrahi tedavisi, radyolojik takibinin sunulması amaçlanmıştır. 61 yaşında kadın hasta, 30 yıldan fazladır sağ palatinal bölgesinde şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuş olup yapılan klinik ve radyografik muayeneleri sonucunda sağ maksillar bölge alveol kemiğinde litik lezyon tespit edilmiştir. Alandan insizyonel biyopsi yapılmış ve histopatolojik değerlendirme sonucunda Aktinomiçes kolonileri izlenen osteomiyelit izlenmiştir. Hastaya cerrahi tedavi olarak segmental rezeksiyon uygulanmıştır. Sonrasında 6 hafta boyunca oral penisilin ve metronidazol tedavisi uygulanmış ve hasta klinik takibimize alınmıştır. Sonuç: Aktinomikotik osteomiyelit çenelerde nadir görülen bir lezyon olsa da tedavi planlanmasından ve invaziv cerrahilerden önce insizyonel biyopsi ile tanının elde edilmesi ve kemikte litik alanlar yaratan diğer osteomiyelit tiplerinden ve malignitelerden ayırıcı tanısının yapılması oldukça önemli bir durumdur.

Anahtar Kelimeler: Osteomiyelit, Aktinomikotik Osteomiyelit, Actinomyces İsrailii

Makale id= 297

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2953-5255

Bor Nanopartikülü İlavesinin Maksillofasiyal Silikonların Antifungal Özelliğine Etkisi: Bir Pilot Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi mirac Berke Topcu Ersoz[1], Uzman Dr. Naim Berker Altuntaş[2], Arş.Gör.Dr. Esra Nur Avukat[1], Arş.Gör. Beyza Akmen[1], Dr. Öğretim Üyesi Gülcan Şahal[3], Prof.Dr. Emre Mumcu[2], Prof.Dr. Canan Akay[1]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2]Özel Klinik

[3]Hacettepe Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü

*Corresponding author: Mirac Berke Topcu Ersöz

Özet: Amaç: Çene yüz protezlerinin yapımında sık kullanılan iki farklı silikon elastomer materyaline bor nanopartikülü ilave edilmesinin Candida albicans (C. Albicans) adhezyonuna olan etkisinin değerlendirilmesidir. Materyal ve Metot: Çalışmada, A-2000 ve A-2006 olarak iki farklı silikon elastomer malzeme kullanılmıştır. Örnekler, 2 mm kalınlığında ve 10 mm çapında yuvarlak metal kalıplarla hazırlanmıştır. Silikon örnekler nanopartikül konsantrasyonlarına göre altı gruba ayrıldı (n = 10). Çalışma grupları sırasıyla: A-2000: A-2000 silikon (kontrol grubu); A-2006: A-2006 silikon (kontrol grubu); A-2000 %1: A-2000 silikon ve %1 Bor ilavesi; A-2006%1: A-2006 silikon ve %1 Bor ilavesi; A-2000%3: A-2000 silikon ve %3 Bor ilavesi; A-2006%3: A-2006 silikon ve %3 Bor ilavesi. C.Albicans V6 klinik izolatları kullanılarak, Streak Plate Tekniği ile Brain Heart Infusion (BHI) Broth besiyerlerine inoküle edildi. İnkübasyonun ardından, büyüyen koloniler dikkatlice sayılmış ve colony-forming units (CFU) cinsinden kaydedilmiştir. Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir. ($p<0,05$) Bulgular: Bor konsantrasyonlarına bağlı olarak C. albicans miktarı istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir. ($p<0,05$) %1 ve %3 bor ilavesinde C. Albicans her iki silikon grubunda anlamlı olarak düşük bulunmuştur. (ANOVA, Post-Hoc Tukey; $p<0,001$) Ancak her iki kontrol grubu arasında anlamlı bir fark elde edilmemiştir. ($p>0,05$) Sonuç: Çene yüz protezlerinin üretiminde kullanılan silikon esaslı elastomere eklenen Bor nanopartikülü, C. albicans tutulumunu azaltmaktadır. A-2000'nin, A-2006 materyaline göre antifungal özelliği fazladır ve klinik kullanımda dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bor Nanopartikülü, Silikon Elastomer, C.albicans, Adhezyon

Effect of Boron Nanoparticle Addition On Antifungal Properties of Maxillofacial Silicones: a Pilot Study

Abstract: Objective: To evaluate the effect of boron nanoparticle addition to two different silicone elastomer materials commonly used in the construction of maxillofacial prostheses on Candida albicans (C. albicans) adhesion. Materials and Methods: Two different silicone elastomer materials, A-2000 and A-2006, were used in the study. The samples were prepared with round metal molds with a thickness of 2 mm and a diameter of 10 mm. The silicone samples were divided into six groups according to nanoparticle concentrations (n = 10). The study groups were respectively: A-2000: A-2000 silicone (control group); A-2006: A-2006 silicone (control group); A-2000 1%: A-2000 silicone and 1% Boron

addition; A-2006%1: A-2006 silicone and 1% Boron addition; A-2000%3: A-2000 silicone and 3% Boron addition; A-2006%3: A-2006 silicone and 3% Boron addition. C.Albicans V6 clinical isolates were inoculated into Brain Heart Infusion (BHI) Broth medium by Streak Plate Technique. After incubation, the growing colonies were carefully counted and recorded in colony-forming units (CFU). The data obtained were statistically analyzed ($p<0.05$). Results: The amount of C. albicans showed a statistically significant difference depending on the boron concentrations. ($p<0.05$) At 1% and 3% boron addition, C. albicans was significantly lower in both silicon groups. (ANOVA, Post-Hoc Tukey; $p<0.001$) However, no significant difference was obtained between the two control groups. ($p>0.05$) Conclusion: Boron nanoparticle added to silicone-based elastomer used in the production of maxillofacial prostheses reduces C. albicans involvement. A-2000 has higher antifungal properties than A-2006 material and should be considered in clinical use.

Keywords: Boron Nanoparticle, Silicone Elastomer, C.albicans, Adhesion

Makale id= 276

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6990-4660

Cad-Cam Seramiklerin Yüzey Pürüzlülüğüne Alüminyum Oksit İle Kumlama Yüzey İşleminin Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Seda Üstün Aladağ[1], Prof.Dr. Elif Aydoğan Ayaz[2]
[1]Bursa Uludağ Üniversitesi
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi

*Corresponding author: Seda Üstün Aladağ

Özet: Bu çalışmada, rezin bazlı kompozit blok (Shofu Block HC (SB), Shofu Dental), feldspatik seramik (Vitablocs Triluxe Forte (VTF), Vita Zahnfabrik) ve fleksible rezin nanoseramiğin (Cerasmart (C), GC Dental Products) yüzey pürüzlülüğüne alüminyum oksit ile kumlama yüzey işleminin etkisi incelendi. SB, VTF ve C seramiklerden hassas kesim cihazı (Microcut-150, Metkon) ile 14'er adet seramik dilim elde edildi. Seramik dilimler, yüzey işlemi uygulanacak yüzeyleri açıkta kalacak şekilde otopolimerizan akrilik rezine (SC akrilik rezin, Imicryl) gömüldü. Seramik dilimlerin işlem yüzeyleri parlatma cihazında (Forcipol 2V, Metkon) zımparalanarak standardize edildi. Her bir seramiğe ait örnekler iki alt gruba ayrıldı (n=7). Kontrol gruplarına yüzey işlemi uygulanmadı. Kumlama grupları, 2 bar basınçla 50 mikrometre alüminyum oksit ile 20 sn kumlandı. Yüzey pürüzlülüğü ölçüm cihazı ile örneklerin yüzey pürüzlülüğü (Ra) ölçüldü (TR200, TIME Grup). Veriler Shapiro-Wilk, Tek yönlü ANOVA ve Tukey testi ile analiz edildi (α=.05). Kumlama, tüm seramiklerin yüzey pürüzlülüğünü arttırdı ($p<0.05$). Kontrol grupları arasında anlamlı fark oluşmadı ($p>0.05$). Kumlanan SB ve C arasında fark görülmezken ($p>0.05$), SB ve C'nin Ra değerleri VTF'den anlamlı olarak fazlaydı ($p<0.05$). Kumlama, rezin bazlı seramiklerin (RBS) Ra değerlerini silika bazlı seramiklere (SBS) kıyasla daha fazla arttırdığından, RBS'lerin yüzey hazırlığı için alüminyum oksit ile kumlamayı tercih etmek güvenilir bir yöntem olabilir. (Bu çalışma Bursa Uludağ Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü tarafından TGA-2022-815 numarasıyla desteklenmiştir.)

Anahtar Kelimeler: Cad-Cam Seramikler, Yüzey Pürüzlülüğü, Alüminyum Oksit ile Kumlama

Effect of Sandblasting Surface Treatment With Aluminum Oxide On the Surface Roughness of Cad-Cam Ceramics

Abstract: In the study, the effect of sandblasting with aluminum oxide on the surface roughness of resin-based composite (Shofu Block HC (SB), Shofu Dental), feldspathic (Vitablocs Triluxe Forte (VTF), Vita Zahnfabrik) and flexible resin nanoceramic (Cerasmart (C), GC Dental Products) was examined. 14 ceramic slices were obtained from SB, VTF and C ceramics with a precision cutting device (Microcut-150, Metkon). Ceramic slices were embedded in autopolymerizing acrylic resin (SC acrylic resin, Imicryl), leaving the surfaces to be treated exposed. The treatment surfaces of the ceramic slices were standardized by grinding them on a polishing device (Forcipol 2V, Metkon). Samples of each ceramic were divided into two subgroups (n=7). No surface treatment was applied to the control groups. Sandblasting groups were sandblasted with 50 micrometer aluminum oxide at 2 bar pressure for 20 seconds. The surface roughness (Ra) of the samples was measured with a surface roughness measuring

device (TR200, TIME Group). Data were analyzed using Shapiro-Wilk, One-way ANOVA, and Tukey test (α=.05). Sandblasting increased the surface roughness of all ceramics ($p<0.05$). There was no significant difference between the control groups ($p>0.05$). While there was no difference between sandblasted SB and C ($p>0.05$), the Ra values of SB and C were significantly higher than VTF ($p<0.05$). Since sandblasting increases the Ra values of resin-based ceramics (RBS) more than silica-based ceramics (SBS), preferring sandblasting with aluminum oxide for surface preparation of RBS may be a reliable method. (This study was supported by Bursa Uludağ University Scientific Research Projects Coordination by the number TGA-2022-815.)

Keywords: Cad-Cam Ceramics, Surface Roughness, Sandblasting With Aluminum Oxide

Makale id= 248

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1779-1438 0009-0005-7104-323X 0000-0003-1180-1391

Çocuk Diş Hekimliğinde Nonfarmakolojik Ağrı Yönetimi ve Hipnoz

İnt. Dr Tuğçe Akçora[1], İnt. Dr Ceren Kaplan[1], Assoc.prof.Dr. Özlem Martı Akgün[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Tuğçe Akçora

Özet: Dental anksiyete, diş hekimliği ortamıyla ilişkili korku, kaygı veya strestir. Dental anksiyetelerin en büyük kaynaklarından biri olan ağrının, fizyolojik bileşenlerinin yanı sıra, güçlü bir bilişsel bileşenin olmasıdır. Bu durum bireyin tedavi sırasında abartılı bir algı deneyimine sahip olması ve tedavilerden kaçmasına neden olabilmektedir. Ağrı yönetiminde farmakolojik ve nonfarmakolojik yöntemler kullanılmaktadır. Nonfarmakoloijk ağrı yönetimi ve dental anksiyete ile başa çıkma yöntemlerinden biri olan klinik hipnoz; ağrılı prosedür geçiren bireylerde faydalı ve uzun bir geçmişi olan güvenli bir psikolojik yöntemdir. Dental fobilerin, anksiyetelerin, öğürme refleksinin, dudak ve parmak emme gibi istenmeyen alışkanlıkların elimine edilebilmesi gibi durumlarda çocuk diş hekimlerinin hipnoterapi veya hipnozdan faydalanmaları gelecek için umut vadetmektedir. Bu çalışmada, çocuk diş hekimliğinde farmakolojik olmayan ağrı kontrol yöntemleri ve hipnozdan bahsedilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı Yönetimi, Çocuk Diş Hekimliği, Hipnoz

Nonpharmacological Pain Management and Hypnosis in Pediatric Dentistry

Abstract: Dental anxiety is fear, worry or stress associated with the dental environment. One of the major sources of dental anxiety is pain, which has a strong cognitive component in addition to its physiological components. This may cause the individual to have an exaggerated perceptual experience during treatment and to avoid treatments. Pharmacologic and nonpharmacologic methods are used in pain management. Clinical hypnosis, one of the nonpharmacologic methods of pain management and coping with dental anxiety, is a safe psychological method with a long history and useful in individuals undergoing painful procedures. The use of hypnotherapy or hypnosis by pediatric dentists to eliminate dental phobias, anxiety, gag reflex, and undesirable habits such as lip and finger sucking is promising for the future. In this study, non-pharmacologic pain control methods and hypnosis in pediatric dentistry are discussed.

Keywords: Pain Management, Pediatric Dentistry, Hypnosis

Makale id= 288

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2092-445X

Çocuk Doktorlarının Ortodontık Problemler ve Ilgılı Durumlar Hakkındakı Farkındalığı - Türkıye'den Ulusal Bır Araştırma

Asst.Prof.Dr. Gülay Dumanlı Gök[1]
[1]Biruni University

Özet: ÖZ: Konu ve amaç: Bu çalışma, çocuk doktorlarının hastalarını ortodontik sorunlar açısından muayene etme eğilimlerini, ortodontik anormallikler için sevk etme yatkınlıklarını ve temel ortodontik prensipler hakkındaki bilgilerini araştırmayı amaçlamıştır. Yöntem: Anketin cevaplanma süresi 1 ay olarak belirlenmiştir. Türkiye'nin tüm coğrafi bölgelerindeki özel, kamu ve üniversite hastanelerinde çalışan çocuk doktorlarına, çocuk hekimlerinin demografik bilgileri, ortodontik muayene ritüelleri ve ortodonti deneyimlerine ilişkin soruların yer aldığı anket formu (Google Forms, ABD) gönderilmiştir. Tanımlayıcı istatistikler, Pearson ki-kare testi ve Fisher exact testi kullanılmıştır. Hem tek değişkenli hem de çok değişkenli lojistik regresyon analizleri yapılmıştır. Bulgular: 438 çocuk doktorundan 227'si anketi cevaplamıştır. Bulgular, diş pozisyonlarının yüksek oranda (%78) incelendiğini ortaya koymuştur. Çocuk doktorlarının hastaları ortodonti uzmanına yönlendirme nedenleri, %10'unun ağızdan nefes alma veya horlama gibi sorunları belirtmesinden %73'ünün dişlerdeki uyumsuzluğu tanımlamasına kadar değişmiştir. Özel muayenehanede hizmet veren çocuk doktorları ve 55 yaş üstü olanlar daha çok ortodontik tedaviye hasta yönlendirmektedir. Sektörün ortodonti sevk oranı özel hastane olduğunda devlet hastanesine göre 2.891 kat daha fazladır. Çocuk hekiminin üniversite hastanesinde çalışıyor olması, devlet hastanesinde çalışmasına göre ortodonti sevklerini 2.412 kat artırmıştır. Sonuç: Pediatristlerin çoğunluğu ağız boşluğunu muayene etmenin önemini kabul etse de, yönlendirme olasılığı tanımlanan spesifik ortodontik anormalliklere göre değişiklik göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik Anomaliler Hakkında Bilgi, Ağız Sağlığı, Temel Ortodontik Prensipler, Çocuk Doktoru.

Paediatricians' Awareness On Orthodontic Problems and Related Conditions—a National Survey From Turkey

Abstract: Objectives: This study aimed to vestigate paediatricians tendency on examination of their patients for orthodontic issues and predisposition on referral for orthodontic abnormalities and knowledge on basic orthodontic principles. Methods: The survey response time was determined as 1 month. A survey form (Google Forms, USA) including the questions about pediatricians demographic information, orthodontic examination rituals and orthodontic experiences was sent to pediatricians working in private, public and university hospitals in all geographical regions of Turkey. Descriptive statistics, Pearson chi-square test and Fisher's exact test were utilized. Both univariable and multivariable logistic regression analyses were conducted. Results: 227 out of 438 paediatricians completed the questionnaires. The findings revealed a high frequency of examination of tooth position (78%). The reasons for paediatricians referring patients to specialists varied, ranging from 10% citing issues like mouth breathing or snoring to 73% identifying dental discrepancy. The private practice pediatricians and the ones who were above 55 years old refer patients for orthodontic treatment more.

The sector's orthodontic referral rate was 2,891 times higher when it was a private hospital than a public hospital; being a university hospital increased orthodontic referrals by 2,412 times compared to being a state hospital. Conclusion: Although the majority of pediatricians acknowledged the significance of examining the oral cavity, the likelihood of making referrals varied based on the specific orthodontic abnormalities identified. Knowledge on orthodontic anomalies, Oral health, Basic orthodontic principles, Pediatrician.

Keywords: Knowledge On Orthodontic Anomalies, Oral Health, Basic Orthodontic Principles, Pediatrician.

Makale id= 301

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-1703-1900 // 0000-0002-1880-9276 // 0000-0001-9258-053X // 0000-0003-0497-0314

Dev Sementoblastom: Atipik Vaka Sunumu

Dt Umut Zengin[1], Arş.Gör.Dr. Sedef Ayşe Taşyapan[1], Doç.Dr. Hülya Çakır Karabaş[1], Prof.Dr. Necat Vakur Olgaç[2]
[1]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi A.D.
[2]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Patoloji A.D.

*Corresponding author: Umut Zengin

Özet: Sementoblastom, Dünya Sağlık Örgütü'nün sınıflamasına göre mezenşimal ve/veya odontojenik ektomezenşimal kökenli benign odontojenik tümörler kategorisinde yer almaktadır. Bütün odontojenik tümörlerin %1'inden daha azını oluşturmaktadır. İkinci ve üçüncü dekattaki genç erişkinlerde daha sık izlenmektedir. Bu sunumun amacı nadir boyutlardaki bir sementoblastomanın radyografik ve histopatolojik özelliklerinin incelenmesidir. Vaka Sunumu: Kliniğimize hızlı gelişen şişlik nedeniyle başvuran 20 yaşındaki erkek hastanın herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmadığı öğrenilmiştir. Panoramik radyografisi değerlendirildiğinde 45-47 numaralı diş bölgesinde, ilgili diş köklerini içerisine alan, mandibular kanalı inferiora deplase etmiş, radyolusent sınırlı, iç yapısı radyoopak bir lezyon tespit edilmiştir. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi değerlendirmesinde ise düzgün sınırlı, ileri derecede ekspansiyon gösteren, ilgili diş köklerinde devamlığın izlenemediği, 40,2*38,9*35,4 mm boyutlarında mikst lezyon belirlenmiştir. Histopatolojik değerlendirmesi sonucu sementoblastom tanısı almıştır. Sonuç: Sementoblastomun ayırıcı tanısında periapikal sement displazi, idiopatik osteoskleroz, periapikal sklorezan osteitis ve hipersementoz gibi birçok lezyon düşünülmelidir. Atipik olarak büyük boyutlara ulaşabilen sementoblastom olgularının ayrıntılı radyolojik ve histopatolojik değerlendirmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sementoblastom, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Çene Tümörleri

Gıant Cementoblastoma: Atypıcal Case Report

Abstract: Cementoblastoma is classified as benign odontogenic tumors of mesenchymal and/or odontogenic ectomesenchymal origin by the World Health Organization. It accounts for less than 1% of all odontogenic tumors. It is more common in young adults in the second and third decades. The aim of this presentation is to review the radiographic and histopathologic features of a rare cementoblastoma. Case Report: A 20-year-old male patient was admitted to our clinic with rapidly developing swelling and was found to have no systemic disease. Panoramic radiography revealed a radiopaque lesion with radiolucent borders in the region of tooth number 45-47, involving the roots of the related teeth, displacing the mandibular canal inferiorly. In the cone beam computed tomography evaluation, a mixed lesion of 40.2*38.9*35.4 mm in size with a smooth border, showing aggressive expansion, and no continuity in the related tooth roots was determined. Histopathologic evaluation resulted in a diagnosis of cementoblastoma. Conclusion: Many lesions such as periapical cement dysplasia, idiopathic osteosclerosis, periapical sclerosing osteitis and hypersementosis should be considered in the differential

diagnosis of cementoblastoma. Detailed radiologic and histopathologic evaluation of atypically large cementoblastoma cases is important.

Keywords: Cementoblastoma, Cone Beam Computed Tomography, Jaw Tumors

Makale id= 172

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4508-946X

Diş Agenezisinde Cerrahi Destekli Protetik Yaklaşımlar: 2 Olgu Sunumu

Arş.Gör. Muhammet Yasin Pektas[1], Arş.Gör. Nur Pektaş[2]
[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D.
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.D.

*Corresponding author: Muhammet Yasin Pektas

Özet: Diş agenezisi bir ya da daha çok diş germinin eksikliğiyle karakterize etyolojisinde genetik-çevresel faktörlerin bulunduğu bir durumdur. Diş agenezisi bulunan hastalar sıklıkla estetik problemlerden şikâyet etmekte ve bu hususta çözüm aramaktadır. Bu 2 olgu sunumunda diş agenezisine bağlı estetik ve fonksiyonel yetersizliklerin gingivektomi destekli protetik rehabilitasyonla giderilmesi anlatıldı. Olgu Sunumu: Olgu 1: 45 yaşındaki hasta kliniğimize dişlerinin arasındaki diastemaları tedavi ettirmek maksadıyla başvurdu. Yapılan ağız içi muayene de çift taraflı konjenital lateral diş eksikliği, yüksek bukkal frenilum bağlantısı ve orta hat diestaması, alt ve üst çene orta hat uyuşmazlığı ve asimetri tespit edildi. Hastaya hastaya öncelikle kanin kanin arası dişlere hem tutuculuğu artırmak hemde daha estetik bir görünüm kazanmak için gingivektomi yapıldı. Gingivektomi sonrası dişetlerinin iyileşmesini takiben 9 dişe lokal anestezi altında dişeti seviyesinde, chamfer basamaklı preperasyon yapıldı. Santral dişlerin distalinden ve kanin dişlerin mezialinden olması gereken preperasyon miktarından daha fazla kesim yaparak lateral diş için yer sağlandı. Protetik tedavi monolitik zirkonyumlarla bitirildi. Olgu 2: 35 yaşındaki hastanın yapılan ağız içi muayenesinde çift taraflı konjenital lateral diş eksikliği görüldü. Ortodonti ve implant tedavisi hakkında bilgilendirilen hasta sadece protetik tedavi istediğini belirtti. Bu vakadaki estetik problem yapılan gingivektomiyi takiben; her iki tarafa da dişlerin formları estetik bir şekilde değiştirilerek değiştirilerek metal üstü porselen kron yapılmasıyla çözüldü. Sonuç: Diş agenezisinin tedavisi planlarken mümkün olan en estetik ve fonksiyonel tedavi seçilmeli, hastaların beklentileri karşılanmaya çalışılmalıdır. Bunun yanında bu tedavilerin bir maddi yükü de olacağından tedavi planlanırken hastaların sosyo-ekonomik düzeylerine de dikkat edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Diş Agenezisi; Gingivektomi, Protetik Diş Tedavisi

Surgically Assisted Prosthetic Approaches in Tooth Agenesia: 2 Case Reports

Abstract: Tooth agenesis is a condition characterized by the deficiency of one or more tooth germs and has genetic-environmental factors in its etiology. Patients with tooth agenesis often complain about aesthetic problems and seek solutions to this issue. In these two case reports, the elimination of aesthetic and functional deficiencies due to tooth agenesis with gingivectomy-supported prosthetic rehabilitation was explained. Case Report: Case 1: A 45-year-old patient applied to our clinic to have diastemas between his teeth treated. In the intraoral examination, bilateral congenital lateral tooth deficiency, high buccal frenulum connection and midline diestama, lower and upper jaw midline discrepancy and asymmetry were detected. First of all, gingivectomy was performed on the patient between the canines to increase retention and to gain a more aesthetic appearance. Following the healing of the gums after

gingivectomy, chamfer step preparation was performed on 9 teeth at the gum level under local anesthesia. By cutting more than the required amount of preparation from the distal of the central teeth and the mesial of the canine teeth, space was provided for the lateral tooth. Prosthetic treatment was completed with monolithic zirconium. Case 2: Intraoral examination of a 35-year-old patient revealed bilateral congenital lateral tooth deficiency. The patient, who was informed about orthodontics and implant treatment, stated that he only wanted prosthetic treatment. The aesthetic problem in this case was following the gingivectomy; It was solved by changing the forms of the teeth on both sides in an aesthetic way and making porcelain crowns on metal. Conclusion: When planning the treatment of tooth agenesis, the most aesthetic and functional treatment possible should be chosen and patients' expectations should be met. In addition, since these treatments will also have a financial burden, the socio-economic levels of the patients should be taken into consideration when planning the treatment.

Keywords: Tooth Agenesis; Gingivectomy, Prosthetic Treatment

Makale id= 321

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5059-9432

Gerçek Dişlerin 3D Modelleri: Diş Anatomisini Öğretmede Yeni Bir Yaklaşım

Öğr. Gör. Dr Elif Çelik[1], Dr. Fatih Çelik[2]
[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
[2]Erzincan Ağız ve Diş Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Elif Çelik

Özet: Diş hekimliği eğitiminde, öğrencilerin diş anatomileri hakkında derinlemesine bilgiye sahip olmaları, klinik becerilerini etkili bir şekilde geliştirmelerinin temelidir. Geleneksel öğretim metotları ile öğrencilere diş anatomisini öğretmek zorlu olabilir; ancak günümüz teknolojisi, gerçek dişlerin taranması ile oluşturulan 3D modellerin eğitimde önemli bir dönüm noktası olduğunu göstermektedir. Bu gelişmiş teknoloji, öğrencilere sadece kitaplardan ve 2D görüntülerden öğrenme sınırlılığını kaldırarak, diş anatomisinin derinlemesine keşfine olanak tanımaktadır. Gerçek dişlerin taranmasıyla oluşturulan 3D modeller, öğrencilere interaktif ve gerçekçi bir öğrenme deneyimi sunar. Bunun yanında diş yapısının karmaşıklığını ve çeşitliliğini daha iyi anlamalarını sağlar. Öğrenciler, dişin yüzey morfolojisinden başlayarak, kök yapılarına, dişeti ilişkilerine ve çeşitli diş hareketlerine kadar pek çok detayı daha yakından inceleme şansına sahip olurlar. Bu avantajlarından dolayı çalışmamızda; gerçek dişler 3 boyutlu tarayıcılar ile taranarak 3D çizimleri elde edildi. Eğitimde daha kolay incelenebilmesi için bilgisayar yazılımı ile bu çizimler 3 kat büyütülerek, 3D yazıcılarda gerçek diş morfolojisine sahip ancak daha büyük modelleri oluşturuldu. İşlemin düşük maliyetli ve kolay ulaşılabilir olması ve her öğrenciye inceleyebileceği bir model verebilme imkanı sunması dolayısı ile daha etkin bir eğitim materyali oluşturmak amaçlanmıştır. Sonuç olarak, gerçek dişlerin taranması ile oluşturulan 3D modeller, diş hekimliği eğitiminde öğrencilerin daha etkili, interaktif ve derinlemesine bir öğrenme deneyimi yaşamalarını sağlar. Bu teknoloji, öğrencilere klinik becerilerini geliştirme ve diş anatomisinin karmaşıklığını keşfetme konusunda güçlü bir temel oluşturarak, geleceğin başarılı diş hekimlerini şekillendirme potansiyeline sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Diş Anatomisi, 3 Boyutlu Model, Eğitim

3D Models of Real Teeth: A New Approach to Teaching Dental Anatomy

Abstract: In dental education, a profound understanding of dental anatomy is fundamental for students to develop their clinical skills effectively. Teaching dental anatomy to students using traditional methods can be challenging; however, today's technology indicates a significant turning point in education regarding the use of 3D models created through the scanning of real teeth. This advanced technology eliminates the limitations of learning solely from textbooks and 2D images, allowing students to delve deeply into exploring dental anatomy. 3D models created by scanning real teeth provide students with interactive and realistic learning experiences. Additionally, it helps them better comprehend the complexity and diversity of dental structures. Students have the opportunity to closely examine various details, starting from the surface morphology of the tooth to the root structures, gum relationships, and various tooth movements. Owing to these advantages, in our study, real teeth were scanned using 3D

scanners to obtain 3D drawings. To facilitate easier examination in education, these drawings were enlarged threefold using computer software and larger models with real tooth morphology were created using 3D printers. The aim was to create more effective educational material due to the low cost and accessibility of the process, providing each student with a model they can examine. In conclusion, 3D models created by scanning real teeth provide dental students with a more effective, interactive, and in-depth learning experience. This technology has the potential to shape future dentists by providing a strong foundation for developing clinical skills and exploring the complexity of dental anatomy.

Keywords: Dental Anatomy, Education, Three-Dimensional Model

Makale id= 316

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-4528-8828

Kist Benzeri Geniş Periradiküler Lezyonun Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

Arş. Figen Gör. Furkan Yılmaz[1], Assist. Prof. Dr. Merve Işık[1]
[1] Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Furkan YILMAZ

Özet: AMAÇ:Bu vaka raporunun amacı geniş periapikal lezyona sahip alt molar dişin cerrahi olmayan endodontik tedavisini sunmaktır. OLGU SUNUMU:21 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta 46 numaralı dişindeki ağrı ve şişlik şikayetleri ile kliniğimize başvurdu.Hastadan alınan anamnez sonucunda ilgili dişe 8 ay önce endodontik tedavi uygulandığı öğrenildi.Radyografik incelemede 46 numaralı dişin periradiküler bölgesinde geniş kist benzeri lezyon olduğu saptandı.Radyografik muayene sonucunda ilgili dişin mesial kök kanallarının birleşim yerinin apikalinde kırık kök kanal eğesi olduğu tespit edildi.Mevcut bulgular sonucunda 46 numaralı dişe akut apikal abse teşhisi konuldu ve retreatment tedavisi uygulanmasına karar verildi.Rubber dam izolasyonu altında bir önceki restorasyon ve kök kanal dolgusu uzaklaştırıldıktan sonra elektronik apeks bulucu (Woodpecker DTE, Guangxi, Çin) ile kök kanal boyu tespit edilip #20 K el eğesi ile apikal açıklık kontrol edildi.Kemomekanik preparasyon Protaper Next (Dentsply Maillefer, Ballaigues, İsviçre) döner eğe sistemi kullanılarak mesial kök kanallarında X3 ve distal kanalda X4 eğesi ile tamamlandı.Her eğe değişiminde %5 NaOCl ile irrigasyon yapıldı ve kök kanalı içerisinde intrakanal medikament uygulanıp diş geçici olarak restore edildi.İkinci seansta intrakanal medikament uzaklaştırıldı. Final irrigasyonu sırasıyla; %17 EDTA (Werax, İzmir, Türkiye) ve %5,25 NaOCl (Wizard, Rehber Kimya, İstanbul, Türkiye) ile yapıldı. İrrigasyon aktivasyonu Endoactivator kullanılarak yapıldı. Kök kanal obturasyonu soğuk lateral kompaksiyon tekniği ile AH Plus (Dentsply, De Trey, Konstanz, Almanya) kanal patı kullanılarak tamamlandı. Üst restorasyon aynı seans direkt kompozit uygulanarak bitirildi. Hasta herhangi bir şikayeti olmaması sonucunda 18 ay sonra kontrole gelmesi konusunda bilgilendirildi. SONUÇ: Endodontik tedavinin tamamlanmasından 18 ay sonra periradiküler lezyonun tamamen iyileştiği ve ilgili dişin asemptomatik olarak fonksiyonda olduğu görüldü. Büyük periapikal lezyonlara sahip dişlerde herhangi bir cerrahi işlem gereksinimi olmadan yalnızca endodontik tedavi ile iyileşme elde edilebilmektedir. Bu nedenle geniş periapikal lezyona sahip dişlerde endodontik cerrahi prosedürler ya da çekim yerine daha konservatif bir tedavi yaklaşımı olan geleneksel endodontik tedavi ilk tercih edilen tedavi yaklaşımı olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Retreatment, periapikal Lezyon, caoh, irrigasyon

Non-Surgıcal Endodontıc Treatment of a Large Cyst-Lıke Perıradıcular Lesıon: A Case Report

Abstract: AIM: This case report aims to present the non-surgical endodontic treatment of a lower premolar tooth with a large periapical lesion. CASE REPORT: A 21-year-old systemically healthy female patient applied to our clinic with complaints of pain and swelling in tooth number 46.As a result of the anamnesis taken from the patient, it was learned that endodontic treatment was applied to the

relevant tooth 8 months ago. Radiographic examination revealed a large cyst-like lesion in the periradicular area of tooth number 46.As a result of radiographic examination, it was determined that there was a broken root canal file at the apical part of the junction of the mesial root canals of the tooth.After the previous restoration and root canal filling were removed under rubber dam isolation, the root canal length was determined with an electronic apex locator.Chemomechanical preparation was completed using the Protaper Next (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) rotary file system with an X3 file in the mesial root canals and an X4 file in the distal root canaland intracanal medicament was applied within the root canal and the tooth was temporarily restored. Intracanal medicament was removed in the second visit.Final irrigation is as follows;It was made with 17% EDTA and 5% NaOCl.Root canal obturation was completed with the cold lateral compaction technique using AH Plus root canal sealer. The upper restoration was completed by applying direct composite.As the patient didnot have any complaints, she was informed to come for a control visit after 18 months. CONCLUSION:18 months after the completion of endodontic treatment, it was observed that the periradicular lesion was completely healed.In teeth with large periapical lesions, healing can be achieved only with endodontic treatment without the need for any surgical procedures.Therefore, traditional endodontic treatment, which is a more conservative treatment approach, should be the first choice treatment approach in teeth with large periapical lesions

Keywords: Rubber Dam İsolation, retreatment, periapical Lesion, canal Obturation

Makale id= 174

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-8293-6143

Malign Lezyonlarda Usg-Cbct Kombine Kullanımının Tanı Üzerindeki Etkinliği

Arş.Gör. Esra Öncü[1], Dr. Öğretim Üyesi Kübra Törenek Ağırman[1], Prof.Dr. Fatma Çağlayan[1]
[1]Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi

*Corresponding author: Esra Öncü

Özet: Giriş-Amaç: Oral bölgede görülen malign tümörler bir hücre veya hücre grubunun normal davranışlarını düzenleyen mekanizmaların bozulmasına bağlı olarak oluşan mutasyon sonucu kontrol dışı çoğlamasıdır. Klinikte ön tanı ultrasonografi (US) ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) korelasyonuyla konulabilir, bu durum erken tanı ve tedavi planlaması açısından önem arz etmektedir. Olgu Sunumu: Olgu 1: 80 yaşında erkek hasta sol mandibular ramus bölgesinde şişlik ile kliniğimize başvurdu. KIBT ve US ile değerlendirilen hastadan alınan biyopsi sonucu tükürük bezi orjinli tümör tanısı konuldu. Olgu 2: 59 yaşında prostat CA tanısı konulmuş olan hastanın sol mandibular ramus bölgesinde ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. KIBT ve US ile değerlendirilen hastadan alınan biyopsi sonucu malign epitelyal tümör metastazı tanısı konuldu. Olgu 3: 46 yaşında erkek hasta kliniğe rutin muayene amacı ile gelmiş ve oral muayene sonucu sol maksiller posterior damak bölgesinde lokalize şişlik izlenmiştir. KIBT ve US ile değerlendirilen hastadan alınan biyopsi sonucu intrakapsüler karsinom ex pleomorfik adenom tanısı konuldu. Sonuç: Malign lezyonlarda klinik ve radyolojik muayenenin korelasyonu ön tanının hızlı konulmasını sağlamakta ve erken tanı sürecini kolaylaştırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Malign Lezyon, Ultrasonografi, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi

Efficacy of Combined Use of Usg-Cbct On Diagnosis in Malignant Lesions

Abstract: Introduction-Purpose: Malignant tumors in the oral region are the uncontrolled proliferation of a cell or cell group as a result of a mutation that occurs due to the disruption of the mechanisms that regulate normal behavior. In the clinic, preliminary diagnosis can be made with the correlation of ultrasonography (US) and cone-beam computed tomography (CBCT), which is essential for early diagnosis and treatment planning. Case Report: Case 1: An 80-year-old male patient was admitted to our clinic with swelling in the left mandibular ramus region. The patient was evaluated with CBCT and US, and the biopsy result was diagnosed as a tumor of salivary gland origin. Case 2: A 59-year-old patient diagnosed with prostate CA applied to our clinic with the complaint of pain in the left mandibular ramus region. The biopsy was taken from the patient, who was evaluated with CBCT and US, and a diagnosis of malignant epithelial tumor metastasis was made. Case 3: A 46-year-old male patient came to the clinic for routine examination and localized swelling in the left maxillary posterior palate was observed due to oral examination. As a result of a biopsy taken from the patient who was evaluated with CBCT and US, a diagnosis of intracapsular carcinoma ex pleomorphic adenoma was made. Conclusion: The correlation of clinical and radiological examination in malignant lesions provides rapid pre-diagnosis and facilitates the early diagnosis process.

Keywords: Malignant Lesion, Ultrasonography, Cone Beam Computed Tomography

Makale id= 312

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0362-4324

Noonan Sendromu Görülen Pediatrik Hastanın Ağız ve Diş Bulguları: Bir Olgu Sunumu

Arş.Gör. Esma Atış[1], Dr. Öğretim Üyesi Burcu Güçyetmez Topal[1]
[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Esma Atış

Özet: AMAÇ: Bu olgu sunumunun amacı çocuklarda nadiren görülen genetik hastalıklardan Noonan Sendromu (NS)'nu tanımlamak ve kliniğimizde tedavisi yapılan bu sendroma sahip çocuk hastanın ağız ve diş bulgularını sunmaktır. OLGU TANIMLAMASI: Noonan sendromu (NS), tahmini insidansı 1000 ile 2500 canlı doğumda bir değişen, otozomal dominant bir hastalıktır. Bu sendromun karakteristik bulguları arasında boy kısalığı, belirgin yüz özellikleri, göğüs deformitesi ve konjenital kalp hastalığı yer almaktadır. NS'nin ağız ve diş bulgularına ilişkin sınırlı veri bulunmaktadır. Yüksek damak, mikrognati, makrodonti, mine hipoplazisi, hipodonti ve taurodontizm NS ile ilişkili olduğu tespit edilen özelliklerden bazılarıdır. Retrognatik mandibular kesici dişler, periodontal problemler, fazla sayıda diş, maloklüzyonlar ve çoklu odontojenik keratokistlerin de NS ile ilişkili olduğu tespit edilmiştir. Kliniğimize diş ağrısı şikayetiyle başvuran 7 yaşında kız hastanın Noonan Sendromu tanısı aldığı, herhangi bir ilaç kullanmadığı, yıllık takiplerinin yapıldığı öğrenildi. Akraba evliliği olmayan, sağlıklı bir çiftin 2. çocuğu olan hasta kısa boy, kalp sorunları ve ayrıca göz ve kulak anormalileri, hipertelorizm, düz burun tabanı gibi NS'nin tipik özelliklerini sergilemekteydi. Yapılan intraoral ve radyografik muayenede dişlerde ve çene yapısında gelişim geriliği, çok sayıda çürük ve periodontal problemler görüldü. Hasta pediatri kliniğine konsülte edilerek tedavilerine başlandı. SONUÇ: NS'li hastaların ağız ve diş sağlığının izlenmesi önemlidir çünkü bu hastalar ciddi diş çürüğüne ve diş eti problemlerine eğilimlidir. Daimi dişlerin sürmesi sırasında sonradan ortaya çıkabilecek sorunları önlemek için erken çocukluk çağı çürüklerinin önlenmesi önemlidir. Ayrıca diş anomalilerinin erken tespiti ve tedavisi de bu hastalarda önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Noonan Sendromu, Dental Anomali, Boy Kısalığı

Oral and Dental Fındıngs of a Pedıatrıc Patıent Wıth Noonan Syndrome: A Case Report

Abstract: AIM: The aim of this case report is to describe Noonan Syndrome (NS), one of the rare genetic diseases in children, and to present the oral and dental findings of a child patient with this syndrome who was treated in our clinic. CASE REPORT: Noonan syndrome (NS) is an autosomal dominant disorder with an estimated incidence of 1 in 1000 to 2500 live births. Characteristic findings of this syndrome include short stature, prominent facial features, chest deformity and congenital heart disease. There is limited data on the oral and dental findings of NS. High palate, micrognathia, macrodontia, enamel hypoplasia, hypodontia and taurodontism are some of the features found to be associated with NS. Retrognathic mandibular incisors, periodontal problems, excess teeth, malocclusions and multiple odontogenic keratocysts have also been found to be associated with NS. It was learned that a 7-year-old girl patient who applied to our clinic with a complaint of toothache was diagnosed with Noonan Syndrome, did not use any medication, and had annual follow-ups. The patient,

who was the second child of a healthy, unconsanguineous couple, exhibited typical features of NS, such as short stature, heart problems, as well as eye and ear abnormalities, hypertelorism, and flat nasal base. Intraoral and radiographic examination revealed developmental delay in the teeth and jaw structure, numerous caries and periodontal problems. The patient was consulted to the pediatric clinic and treatment was started. CONCLUSION: It is important to monitor the oral and dental health of patients with NS because these patients are prone to serious tooth decay and gum problems. It is important to prevent early childhood caries to prevent problems that may arise later during the eruption of permanent teeth. In addition, early detection and treatment of dental anomalies are important in these patients.

Keywords: Noonan Syndrome, Dental Anomaly, Short Stature

Makale id= 14

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6732-0485, 0000-0001-8793-3273

Ön Diş Kron Kırıklarının Direkt Kompozit Rezinle Restorasyonu: Olgu Sunumu

Doç.Dr. Nilgün Akgül[1], Arş.Gör. Ebru Yılmaz[1]
[1]Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Ebru Yılmaz

Özet: Komplike olmayan kron kırığı terimi, diş dokularından mine ve/veya dentin dokusunun etkilendiği ancak pulpanın açılmadığı durumları ifade eder. Kron kırığına sahip olan dişler. kırığın büyüklüğü ve estetik kaygılar göz önünde bulundurularak direkt kompozit rezinlerle, porselen/kompozit laminalarla veya tam seramik kronlarla restore edilebilirler. Bu çalışmada, kliniğimize farklı zamanlarda diş kırığı şikayeti ile başvuran 3 adet hastanın direkt kompozit rezin restorasyonunun yapılarak sunulması amaçlanmaktadır. Olgu sunumları: Sistemik olarak herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan 19 yaşındaki erkek hasta (11 ve 21 numaralı dişler), 16 yaşındaki erkek hasta (21 numaralı diş) ve 49 yaşındaki erkek hasta (21 numaralı diş) kliniğimize farklı zamanlarda ilgili dişlerdeki kırık sebebiyle başvurmuştur. Hastaların radyografik ve klinik olarak yapılan incelemeler sonucunda direkt kompozit rezinlerle restorasyonların yapılması uygun görülmüştür. Dişlerin bukkal yüzeylerine bizotaj yapılmış olup 30 saniye boyunca minenin, 15 saniye boyunca dentinin %37'lik ortofosforik asit (K-Etchant Syringe, Kuraray Noritake, Tokyo, Japonya) ile pürüzlendirilmesinin ardından iki aşamalı self etch adeziv sistem (Clearfil SE Bond, Kuraray Co, Osaka, Japonya) üretici firmanın talimatlarına göre uygulanmıştır. Dişlerin restorasyonu şeffaf bant yardımıyla bir nanohibrit kompozit rezin (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray, Japonya) kullanılarak yapılmıştır. Aşındırıcı diskler ve polisaj lastikleri ile (Super-Snap Rainbow kit, Shofu Inc, Japonya) bitim ve polisaj işlemleri gerçekleştirilmiştir. Sonuç: Direkt kompozit rezinler; renk, boyut, şekil açısından dişe uyum sağlayabilmesi, minimal invaziv çalışmaya olanak tanıması, onarımlarının kolay olması ve gerektiğinde yenilenebilmesi, maliyetin düşük olması, uygulama zamanının kısa olması gibi birçok avantaja sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Kron Kırığı, Direkt Kompozit Rezin, Restoratif Diş Hekimliği

Restoratıon of Anterıor Tooth Crown Fractures Wıth Dırect Composıte Resın: Case Report

Abstract: Objective: Uncomplicated crown fracture refers to cases in which enamel and/or dentin are affected but the pulp is not exposed. They can be restored with direct composite resins, porcelain/composite laminates or full ceramic crowns, depending on the size of the fracture and aesthetic conditions. The aim of this study is to describe how direct composite resins were used to restore the affected teeth of patients who presented to our clinic at different times. Case presentations: a 19-year-old male patient (teeth numbered 11 and 21), a 16-year-old male patient (tooth numbered 21) and a 49-year-old male patient (tooth numbered 21), who did not have any systemic disease, presented to our clinic at different times due to fracture of the related teeth. After radiographic and clinical examination of the patients, it was decided to make restorations with direct composite resins. The buccal surfaces of the teeth were bizotaged and after roughening the enamel for 30 seconds and dentin for 15 seconds with 37% orthophosphoric acid (K-Etchant Syringe, Kuraray Noritake, Tokyo, Japan), a two-stage self-etch

adhesive system (Clearfil SE Bond, Kuraray Co, Osaka, Japan) was applied according to the manufacturer's instructions. The teeth were restored with a nanohybrid composite resin (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray, Japan) using clear tape. Finishing and polishing were performed with abrasive discs and polishing rubbers (Super-Snap Rainbow kit, Shofu Inc, Japan). Results: Direct composite resins have many advantages such as their ability to adapt to the tooth in terms of color, size and shape, allowing minimally invasive work, easy repair and renewal when necessary, low cost and short application time.

Keywords: Crown Fracture, Direct Composite Resin, Restorative Dentistry

Makale id= 72

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5611-3117

Ortodontide Yapay Zeka

Dr. Öğr. Gör. Selcen Eser Mısır[1]
[1] Gülhane Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ortodonti Anabilim Dalı
selceneser@gmail.com

Özet: Çalışmanın Konusu: Literatürde yer alan Ortodonti alanında yapay zekâ kullanımları hakkında bilgi sağlamak Amaç: Son yıllarda ortodonti alanında çok büyük değişiklikler meydana gelmiştir. Ortodontik tedavide yeni ve daha estetik seçeneklerin ortaya çıkması, tamamen dijital iş akışına geçilmesi, yeni görüntüleme yöntemlerinin ve geçici ankraj cihazlarının ortaya çıkması ortodonti hem hekim hem hasta adına birçok avantaj sunmuştur. Yöntem: 25.11.2023 tarihinde Google Scholar veri tabanında Orthodontics, Artificial İntelligence anahtar kelimelerini tarattıktan sonra ilk sayfada ortaya çıkan makaleler değerlendirilmiştir. Bulgular: İlk sayfadaki toplam 10 makale değerlendirilmiştir. Değerlendirilen çalışmalardan Almanya (1), İspanya(1), Brazilya(1), Türkiye (2), Hindistan(2) ve Birleşik Arap Emirlikleri'nden (3) makaleler bulunmaktadır. Büyüme ve gelişme, tedavi planında çekim kararı verme, yapay zekanın ortodonti alanında geleceği, yapay zekâ ve sefalometri analizi, kapsamlı incelemeler, Ortodontik teşhis, tedavi planlaması ve klinik karar vermede yapay zeka teknolojisinin kapsamı ve performansı başlıkları incelenmiştir. Makaleler 2019- 2022 yılları arasında yayınlanmıştır. Sonuç: Yapay zekâ ve ortodonti alanında yapılan incelemede en sık işlenen konuların teşhis ve tedavi planlaması olduğu, sefalometrik analiz ve büyüme gelişme olarak tespit edilmiştir. Güncel bir konu olduğu ve son yıllarda çalışmalar yapıldığı gözlenmiştir. Rapor edilen çalışmalardan elde edilen sonuçlar, yapay zekanın ortodonti alanında son derece iyi performans gösterdiği, hekime zaman kazandırabileceği, hekimin görevlerini daha verimli şekilde yerine getirmesine yardımcı olabilecek hızlı sonuçlar sağlayabileceği bildirilmiştir. Bu sistemler ortodonti alanında büyük değer taşıyabilir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Ortodonti

Artificial Intelligence in Orthodontics

Abstract: Study Subject: To provide information about the use of artificial intelligence in the field of Orthodontics in the literature Objective: In recent years, great changes have occurred in the field of orthodontics. The emergence of new and more aesthetic options in orthodontic treatment, the transition to a fully digital workflow, the emergence of new imaging methods and temporary anchorage devices have offered many advantages for both the orthodontist and the patient. Method: On 25.11.2023, the articles that appeared on the first page after searching the keywords Orthodontics, Artificial Intelligence in the Google Scholar database were evaluated. Results: A total of 10 articles on the first page were evaluated. Among the evaluated studies, there are articles from Germany (1), Spain (1), Brazil (1), Turkey (2), India (2) and United Arab Emirates (3). Growth and development, extraction decision making in treatment planning, the future of artificial intelligence in orthodontics, artificial intelligence and cephalometry analysis, comprehensive reviews, Scope and performance of artificial intelligence

technology in orthodontic diagnosis, treatment planning and clinical decision making. The articles were published between 2019 and 2022. Conclusion: In the review of artificial intelligence and orthodontics, it was determined that the most frequently covered topics were diagnosis and treatment planning, cephalometric analysis and growth development. It was observed that it is a current topic and studies have been conducted in recent years. The results obtained from the reported studies show that artificial intelligence performs extremely well in the field of orthodontics, can save the physician time, and can provide fast results that can help the physician to fulfil his/her duties more efficiently. These systems can be of great value in the field of orthodontics.

Keywords: Artificial Intelligence, Orthodontics

Makale id= 319

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-4528-8828

Ototransplante Edilen Matür Yirmi Yaş Dişinin Endodontik Tedavisi: Vaka Sunumu

Arş.Gör. Furkan Yılmaz[1], Assoc.prof.Dr. Merve Işık[1]
[1] Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Furkan YILMAZ

Özet: AMAÇ: Bu vaka sunumunun amacı 46 numaralı dişin yerine ototransplante edilen matür 48 numaralı yirmi yaş dişinin cerrahi olmayan endodontik tedavisini sunmaktır. VAKA SUNUMU:18 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta 46 numaralı dişindeki mevcut kök kanal tedavisini yenileme ve dişinde madde kaybı nedeni ile kliniğimize yönlendirildi. Klinik ve radyografik muayane sonucu 46 numaralı dişte retreatment işlemi sırasında kök kanallarındaki kalsifikasyon ve enstrümantasyon kırıkları ve apikal patensi sağlanamadığı için ilgili dişin çekimi ve ardından matür 48 numaralı yirmi yaş dişinin aynı seansta bölgeye ototransplante edilmesine karar verildi.Cerrahi işlemin tamamlanmasından sonra 48 numaralı diş fiber splint ile sabitlendi ve 4 hafta sonra kontrol seansında dişin durumu değerlendirilerek splint uzaklaştırıldı.Ototransplante edilen 48 numaralı diş matür olduğu için rejenerasyon ihtimali bulunmadığından rubber dam izolasyonu sağlandı ve giriş kavitesi açıldı.4 adet kök kanalı tespit edildi ve elektronik apeks bulucu (Woodpecker DTE, Guangxi, Çin) ile kök kanal boyu belirlendikten sonra #15 K el eğesi ile apikal açıklık kontrol edildi. Kemomekanik preparasyon Protaper Next (Dentsply Maillefer, Ballaigues, İsviçre) döner eğe sistemi kullanılarak X2 eğesi ile tamamlandı.Her eğe değişiminde %5 NaOCl (Wizard, Rehber Kimya, İstanbul, Türkiye) ile irrigasyonu yapıldı.Kanal içi medikament olarak 4 hafta süre ile kalsiyum hidroksit uygulandı ve diş geçici olarak restore edildi.İkinci seansta rubber dam izolasyonu sağlanarak geçici restorasyon uzaklaştırıldı ve Protaper Next X3 eğesi (Dentsply) ile kemomekanik preparasyon tamamlandı. Final irrigasyonu sırasıyla; %5,25 NaOCl (Wizard) %17 EDTA (Werax, İzmir, Türkiye)ile yapıldı. Kök kanallarının paper pointler ile kurulanmasının ardından kök kanal dolgusu distal kanalda MTA (Angelus) ve mezial kanallarda Kök kanal obturasyonu soğuk lateral kompaksiyon tekniği ile AH Plus kanal patı kullanılarak tamamlandı. ve kontrol radyografı alındı. Kanal ağızları alkollü pamuk pelet ile silindikten sonra akışkan kompozit rezin ile kapatıldı. İlgili dişe direkt kompozit rezin restorasyon uygulanarak tedavi tamamlandı. Üst restorasyon aynı seans direkt kompozit uygulanarak bitirildi. Hasta 1 ay sonra kontrol radyografisi için kontrole çağrıldı.

Anahtar Kelimeler: Ototransplantasyon, 20 Yaş Dişi, kök Kanal Tedavisi

Endodontıc Treatment of Autotransplanted Mature Wisdom Tooth: Case Report

Abstract: PURPOSE: The purpose of this case report is to present the non-surgical endodontic treatment of the mature wisdom tooth number 48, which was autotransplanted instead of tooth number 46. CASE REPORT: An 18-year-old systemically healthy female patient was referred to our clinic due to renewal of the existing root canal treatment on tooth number 46 and material loss in her tooth. As a result of clinical and radiographic examination, since the calcification and instrumentation fractures in the root canals and apical patency could not be achieved during the retreatment process of tooth number 46, it

was decided to extract the relevant tooth and then autotransplant the mature wisdom tooth number 48 to the region in the same session.Since the autotransplanted tooth number 48 was mature and there was no possibility of regeneration, rubber dam isolation was provided and the access cavity was opened. 4 root canals were identified and an electronic apex finder (Woodpecker DTE, Guangxi, After the root canal length was determined using a china tip. Chemomechanical preparation was completed with an hydroxide was applied and the tooth was temporarily restored. In the second session, rubber dam isolation was achieved and the temporary restoration was removed and chemomechanical preparation was completed with Protaper Next X3 file (Dentsply). Final irrigation is as follows; It was done with 5.25% NaOCl (Wizard) and 17% EDTA (Werax, Izmir, Turkey). After the root canals were dried with paper points, the root canal filling was completed using MTA (Angelus) in the distal canal and root canal obturation in the mesial canals using the cold lateral compaction technique and AH Plus canal sealer. and a control radiograph was taken.The treatment was completed by applying a direct composite resin restoration to the relevant tooth.The patient was called for a control radiography 1 month later.

Keywords: Autotransplantation, Wisdom Teeth, Root Canal Treatment

Makale id= 236

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Periodonsiyumu Etkileyen Genetik Hastalıklar

Dt. Anıl Yılmaz[1], Dt Aleyna Akdağ[1], Uzman Dr. Melis Yılmaz[1]
[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD

*Corresponding author: Anıl Yılmaz

Özet: Genetik hastalıklar, bireyin periodontal hastalıklara karşı duyarlılığını artırabilir, bu da periodontal yıkımın daha hızlı ve agresif bir şekilde ilerlemesine sebep olabilir. Temelde, bu durumlar genellikle bağışıklık ve endokrin sistemlerindeki değişiklikler ile bağ doku durumu ile ilişkilidir. Bu değişiklikler, önceden var olan bir durumun kötüleşmesi şeklinde ortaya çıkabilir veya primer belirtiler olarak görülebilir. Bakteri plağının rolü ise henüz tam olarak anlaşılamamıştır. Hücresel bağışıklık değişiklikleri niteliksel veya niceliksel olarak meydana geldiğinde, periodontal hastalık normalden daha erken ve ciddi bir şekilde lokalize veya genelleşmiş bir biçimde ortaya çıkabilir. Bu durum, ciddi konjenital nötropeni, Chediak-Higashi sendromu, Down sendromu ve Papillon-Lefèvre sendromu gibi genetik durumlarla ilişkilidir. Hümoral immün değişikliklerin varlığında ise, diğer sistemlerdeki değişikliklerin dolaylı olarak periodontal hasara neden olabileceği gözlemlenmiştir. Bağ dokusu bozuklukları durumunda, dental plak ve periodontal dokulardaki değişiklikler, hastada gingival inflamasyona ve alveol kemiğinin rezorpsiyonuna karşı duyarlılığı artırabilir. Ehlers-Danlos sendromu gibi durumlar bu tür etkilere yol açabilir. Periodontal hastalığın yönetimi, enfeksiyonun ve bakteri plağının mekanik ve kimyasal yöntemlerle kontrolüne odaklanmıştır. Ayrıca, periodontal cerrahi ve ciddi şekilde etkilenen dişlerin çekimi de önerilebilir. Genetik hastalığın türüne bağlı olarak, tedavi planında özelleştirmelere gidilebilir. Antibiyotik tedavisinin etkisiz olduğu durumlarda antibiyotik profilaksisi önerilebilir. Bu bağlamda, özel genetik durumlara özgü tedavi protokollerinin uygulanması gerektiği genellikle kabul edilen bir durumdur.

Anahtar Kelimeler: Periodontal Hastalık, Genetik Hastalık, Periodontal Sağlık

Genetic Diseases Affecting the Periodontium

Abstract: Genetic diseases can increase an individual's susceptibility to periodontal disease, which can lead to a more rapid and aggressive progression of periodontal destruction. Basically, these conditions are often associated with changes in the immune and endocrine systems and connective tissue status. These changes may manifest as a worsening of a pre-existing condition, or they may appear as primary symptoms. The role of bacterial plaque is not yet fully understood. When cellular immune alterations occur, either qualitatively or quantitatively, periodontal disease can occur earlier and more severely than normal, in a localized or generalized form. This is associated with genetic conditions such as severe congenital neutropenia, Chediak-Higashi syndrome, Down syndrome and Papillon-Lefèvre syndrome. In the presence of humoral immune alterations, it has been observed that changes in other systems may indirectly cause periodontal damage. In the case of connective tissue disorders, dental plaque and changes in periodontal tissues can increase the patient's susceptibility to gingival inflammation and resorption of alveolar bone. Conditions such as Ehlers-Danlos syndrome can lead to such effects.

Management of periodontal disease is focused on controlling the infection and bacterial plaque by mechanical and chemical means. Periodontal surgery and extraction of severely affected teeth may also be recommended. Depending on the type of genetic disease, the treatment plan may be customized. Antibiotic prophylaxis may be recommended when antibiotic therapy is ineffective. In this context, it is generally accepted that treatment protocols specific to particular genetic conditions should be applied.

Keywords: Periodontal Disease, Genetic Disease, Periodontal Health

Makale id= 208

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1779-1438 0009-0005-7104-323X 0000-0003-1180-1391

Süt Dentisyonda Füzyon: Üç Olgu Sunumu

İnt. Dr Ceren Kaplan[1], İnt. Dr Tuğçe Akçora[1], Assoc.prof.Dr. Özlem Martı Akgün[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Ceren Kaplan

Özet: Amaç: Füzyon, komşu iki dişin birleşmesinden kaynaklanan gelişimsel diş anomalisi olarak tanımlanmaktadır. Füzyonun etyolojisi tam olarak bilinmemektedir. Bu anomali estetik ve fonksiyonel problemlere neden olabilir. Ayrıca, süt dişinde füzyon görülen vakaların yarısında daimi diş eksikliğine rastlanılmaktadır. Bu çalışmada süt dişlerinde füzyon görülen üç hastanın sunulması amaçlanmıştır. Olgu 1: 4 yaşında sağlıklı erkek hasta kontrol amacıyla kliniğimize başvurmuştur. Hastanın klinik ve radyolojik bulgularında mandibular ön bölgede füzyon, tek taraflı süt lateral ve çift taraflı daimi lateral diş eksikliği tespit edilmiştir. Hastanın velisi anomaliler hakkında bilgilendirilmiş ve hasta takibe alınmıştır. Olgu 2: 6 yaşında sağlıklı erkek hasta ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın klinik ve radyografik bulgularında 82 ve 83 numaralı dişlerde füzyon ve daimi lateral diş eksikliği tespit edilmiştir. Hastanın dental tedavi ihtiyaçları karşılanmış, aileye bilgi verilmiş ve hasta takibe alınmıştır. Olgu 3: Ağrı şikayetiyle kliniğimize başvuran 5 yaşındaki sağlık erkek hastanın klinik ve radyolojik bulgularında mandibular bölgede füzyon tespit edilmiştir. Hastada daimi diş eksikliğine rastlanılmamıştır. Hastanın velisi anomali hakkında bilgilendirilmiştir. Komplikasyon görülmesine karşı hasta takibe alınmıştır. Sonuç: Füzyon, nadir görülen dental anomalilerinden biridir. Füzyon tanısında klinik ve radyografik incelemeler gerekli olup, bazı durumlarda multidisipliner tedavi gerekli olmaktadır. Bu anomalinin erken saptanması gelecekte oluşabilecek komplikasyonların önüne geçerken, gerekli olan tedavileri de kolaylaştıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Dental Anomaliler, Füzyon, Süt Dişleri

Fusion in Primary Dentition: Three Cases Report

Abstract: Introduction: Fusion is defined as a developmental dental anomaly resulting from the fusion of two adjacent teeth. The etiology of fusion is not known exactly. This anomaly may cause aesthetic and functional problems. In addition, in half of the cases of deciduous tooth fusion, permanent tooth deficiency is encountered. The aim of this study was to report the cases of fusion of deciduous teeth in three patients. Case 1: A 4-year-old healthy male patient was admitted to our clinic. Clinical and radiologic findings revealed fusion in the mandibular anterior region, unilateral deciduous lateral and bilateral permanent lateral tooth loss. The parents of the patient were informed and the patient was followed up. Case 2: A 6-year-old healthy male patient was admitted to our clinic with pain. Clinical and radiographic findings revealed fusion of teeth numbered 82 and 83 and lack of permanent lateral teeth. The dental treatment needs of the patient were met, the family was informed and the patient was followed up. Case 3: A 5-year-old healthy male patient presented to our clinic with pain. Clinical and radiographic findings revealed fusion in the mandibular region. No permanent tooth deficiency was found in the patient. The patient's parents were informed and the patient was followed up in case of

complications. Conclusion: Fusion is one of the rare dental anomalies. Clinical and radiographic examinations are necessary in the diagnosis of fusion and multidisciplinary treatment is required in some cases. While early detection of this anomaly prevents future complications, the necessary.

Keywords: Dental Anomalies, Fusion, Primary Teeth

Makale id= 305

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6102-9729

Tam Dişsiz Bir Ağzın Endosteal ve Subperiosteal İmplant Destekli Sabit Protezler ile Protetik Rehabilitasyonu ve 6 Aylık Takibi: Vaka Raporu

Dt Mustafa Ayata[1]
[1]Dentos Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği

Özet: İlerleyen yaş ve tam dişsizliğe bağlı ciddi atrofik çene kemiklerine sahip hastalara kısa sürede sabit protez yapabilmeyi imkân sağlayan kişiye özel üretilen subperiosteal implantlar, son dönemlerde dijital teknolojilerdeki gelişmelerle birlikte tekrar gündeme gelmiştir. Bu vaka raporunun amacı, tam dişsiz bir ağza sahip hastanın endosteal ve subperiosteal implant destekli sabit protezler ile protetik rehabilitasyonunu ve 6 aylık takip sonuçlarını açıklamaktır. Sistemik hastalığı bulunmayan 64 yaşında kadın hasta olabilecek en hızlı yöntemle sabit protez yapılması talebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ön değerlendirmede; hastanın özellikle üst çenesinde kemik rezorpsiyonlarının bulunduğu, endosteal implantların uygulanabilmesi için horizontal yönde kemik augmentasyonunun ve maksiller sinus lifting işleminin gerekli olduğu tespit edildi. Bu işlemlerin toplam 9 ay sürmesinin ve maliyetlerinin fazla olmasının yanında bir de hasta sigara kullandığını bildirdi. Bunlardan dolayı alt çene için endosteal üst çene için subperiosteal implant seçeneği hastaya sunuldu ve hasta kabul etti. İlk olarak hastanın alt çenesine 6 adet endosteal implant (Medentika, Hügelsheim, Almanya) uygulandı. 2 hafta sonra niswonger yöntemiyle vertikal boyutlar belirlenerek üretilen ve baryum sülfatlı dişlerden oluşan rehber total protez ağızdayken hastadan bilgisayarlı tomografi alındı. Elde edilen tıpta dijital görüntüleme ve iletişim verisiyle mimics programında hastanın üst çene modeli üç boyutlu olarak oluşturuldu. Rehber total protez dikkate alınarak, 3-matic programı ile çene modeli üzerine kişiye özel üretilen subperiosteal implantlar (Custimesh, Kayseri, Türkiye) tasarlandı ve seçici lazer ergitme makinesinde üretildi. Ardından üretilen implantlar genel anestezi altında üst çeneye yerleştirildi. 6 hafta sonra ağızdaki tüm implantlardan açık kaşık ölçü yöntemi kullanılarak multi-unit abutment seviyesinde ölçü alındı. Vida retansiyonlu metal-seramik protezler, gerekli tüm prova adımlarından sonra implant abutmentlerine tork uygulanarak sabitlendi. 6 aylık takipte herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmadı, periodontal dokular sağlıklıydı ve hasta memnuniyeti yüksekti. Sonuç olarak sınırlamalar dahilinde çene atrofisi bulunan hastalarda protetik rehabilistasyon için endosteal ve subperiosteal implantlardan destek alınabilir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Diş Hekimliği, Endosteal İmplant, Subperiosteal İmplant, Metal-Seramik Protez

Makale id= 107

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3116-2929

Türkiye Alt Popülasyonunda Küçük Azı Dişlerinin Kök Kanal Morfolojisi

Dr. Öğretim Üyesi Güliz Rana Tellioğlu Avcı[1]
[1]Batman Üniversitesi

Özet: Amaç: Türkiye alt popülasyonunda insan daimi üst küçük azı dişlerinin kök kanal morfolojisini konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (CBCT) kullanarak belirlemek. Gereç ve Yöntem: Toplam 576 KIBT görüntüsü [278 erkek (968 birinci küçük azı ve 922 ikinci küçük azı dişi) ve 298 kadın (887 birinci küçük azı ve 934 ikinci küçük azı dişi)] retrospektif olarak incelendi. Vertucci'nin sınıflandırmasına göre kök kanal sayısının yaygınlığı, maksiller ve mandibular daimi küçük azı dişlerinde izlendi. Sınıflama Pearson Ki-kare testi kullanılarak anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ ile dişlere göre karşılaştırıldı. Bulgular: Vertucci I mandibular birinci premolar dişlerde anlamlı derecede yüksekti ($p<0.05$). Vertucci sınıflamasına göre üst birinci küçük azı dişlerinin dağılımında anlamlı farklılık saptanmadı ($p>0,05$). Mandibular ikinci premolar dişlerde Vertucci I oranı anlamlı derecede yüksekti ($p<0.05$). Vertucci 1 maksiller ikinci premolar dişlerde anlamlı derecede yüksekti ($p<0.05$). Sonuç: Üst ikinci küçük azı dişlerinde çoğunlukla Tip I formasyon mevcuttu. Ayrıca tek kök ve tek kök kanal oluşumu da en yaygınıydı. Alt birinci ve ikinci küçük azı dişleri genellikle tek köklüdür. Anahtar Kelimeler: konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, kök kanal morfolojisi, Vertucci sınıflandırması.

Anahtar Kelimeler: Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Kök Kanal Morfolojisi, Vertucci Sınıflandırması.

Root Canal Morphology of Premolars in a Turkey Subpopulation

Abstract: Aim: To determine the root canal morphology of human permanent maxillary premolar teeth in a Turkey subpopulation using cone-beam computed tomography (CBCT). Material and Method: A total of 576 CBCT images [278 male (968 first premolar and 922 second premolar teeth) and 298 female (887 first premolar and 934 second premolar teeth)] were examined retrospectively. Prevalence of number of root canal based on Vertucci's classification were observed in human maxillary and mandibular permanent premolar teeth. Classification were compared in relation to teeth using Pearson Chi-square test with significance level set at $p < 0.05$. Results: Vertucci I was significantly higher in mandibular first premolar teeth ($p<0.05$). There was no significant difference in the distribution of maxillary first premolar teeth according to Vertucci classification ($p>0.05$). The rate of Vertucci I was significantly higher in mandibular second premolar teeth ($p<0.05$). Vertucci 1 was significantly higher in maxillary second premolar teeth ($p<0.05$). Conclusion: Maxillary second premolars mostly had Type I formation. In addition, a single root and single root canal formation were most common. Mandibular first and second premolars generally had a single root. Keywords: cone beam computerized tomography, root canal morphology, Vertucci classification.

Keywords: Cone Beam Computerized Tomography, Root Canal Morphology, Vertucci Classification.

Makale id= 300

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0404-1200; 0000-0002-7262-3982; 0000-0001-5241-4932

‘Ağız Sağlığı ve Beslenme’ İçin Bir Bilgi Kaynağı Olarak Youtube: Bir Kalite Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Dilek Hançerlioğulları[1], Ph.d.cand. Aslıhan Beşparmak[2], Ph.d.cand. Tansu Merve Beşparmak[1]
[1] Kırıkkale Üniversitesi
[2] Nuh Naci Yazgan Üniversitesi

*Corresponding author: Aslıhan Beşparmak

Özet: YouTube popüler bir sosyal medya platformu olup, kullanıcıların sağlık ilişkili bilgilere erişmek için sıklıkla başvurduğu bir araçtır. Ancak YouTube'da yayınlanan videoların ön değerlendirmesi yapılmamaktadır. Bu nedenle yayınlanan videolar güvenilir olmayabilir ve yeterli bilgi içermeyebilir. Ağız sağlığı ve beslenme arasında çift yönlü bir ilişki vardır ve doğru bilgilendirmelerle ağız sağlığının korunması sağlanmalıdır. Bu nedenle mevcut çalışmanın amacı ağız sağlığı ve beslenme ile ilgili YouTube videolarının içeriğini ve kalitesini değerlendirmektir. Arama başlığı olan “oral health and nutrition” Google Trends uygulaması aracığıyla belirlenmiş ve 10.11.2023 tarihinde 21:15-23:15 saatleri arasında Youtube araması yapılmıştır. Alaka düzeyine göre listelenmiş olan ilk 100 video taranmıştır. Video özellikleri ve videoları yükleyen kaynaklar (uzman veya kurum) kaydedilmiştir. Videoların güvenilirliği modifiye DISCERN (m-DISCERN); kalitesi Global Quality Score (GQS) ve ses-görüntü kalitesi AVQ (Audio-Visual Quality) kullanılarak iki kişi (bir uzman diyetisyen ve bir diş hekimi) tarafından bağımsız olarak değerlendirilmiştir. Analizler ortalama veriler kullanılarak yapılmıştır. Dışlanma kriterlerinin uygulanmasından sonra 39 video ileri analizlere dahil edilmiştir. Videoların %51.3’ü uzmanlar tarafından %49.7’si bir kurum tarafından yüklenmiştir. Ortalama m-DISCERN puanı 2.59 olup videoların %32.4’ü kötü kaliteli, %25.6’sı orta kaliteli ve %23.1’i iyi kaliteli olarak sınıflandırılmıştır. GQS puanlarının ortalaması ise 2.64’tür ve yalnızca 4 video (%10.3) kullanışlı-mükemmel kaliteli olarak puanlanmıştır. AVQ ortalama puanı 2.36’dır ve videoların çoğunluğunun ses ve görsel kalitesi ortalamadır. Videoların GQS ve m-DISCERN puanları arasında pozitif güçlü korelasyon vardır ($r=0.8571$, $p<0.001$). Ancak yükleyen kaynağa göre GQS veya m-DISCERN puanlarında bir farklılık saptanmamıştır ($p>0.05$). Youtube içeriklerinin çoğunluğu düşük kaliteli ve güvenilirliği düşük olarak belirlenmiştir. Bu nedenle içerik üreticileri videoların bilgi yoğunluğunu artırarak toplum için daha yararlı içerikler üretmelidir.

Anahtar Kelimeler: Youtube, İçerik, Güvenilirlik, Kalite

Youtube As a Source of Information for Oral Health and Nutrition: A Quality Analysis

Abstract: YouTube is a popular social media platform and a frequently used tool for accessing health-related information. However, videos uploaded on YouTube are not pre-evaluated. Therefore, the videos uploaded may not be reliable and may not contain sufficient information. There is a bidirectional relationship between oral health and nutrition, and the protection of oral health should be ensured with accurate information on this subject. Therefore, the present study aimed to evaluate the content and quality of YouTube videos on oral health and nutrition. The search title "oral health and nutrition" was

determined through the Google Trends application, and a YouTube search was conducted on 10.11.2023 between 21:15 and 23:15. The first 100 videos listed according to relevance were scanned. Video features and sources uploading the videos (expert or institution) have been recorded. The reliability of the videos was assessed using the modified DISCERN (m-DISCERN); quality was assessed using the Global Quality Score (GQS), and audio-visual quality was assessed using the AVQ (Audio-Visual Quality) by two people (a specialist dietitian and a dentist) independently. Analyses were performed using mean data. After applying the exclusion criteria, 39 videos were included in further analysis. 51.3% of the videos were uploaded by experts and 49.7% by an institution. The mean m-DISCERN score was 2.59, and 32.4% of the videos were classified as poor quality, 25.6% as moderate quality, and 23.1% as good quality. The mean GQS score was 2.64, and only 4 videos (10.3%) were rated as useful-excellent quality. The average AVQ score was 2.36, and most videos' audio and visual quality was average. There was a strong positive correlation between the GQS and m-DISCERN scores of the videos ($r=0.8571$, $p<0.001$). However, there was no difference in GQS or m-DISCERN scores according to the uploading source ($p>0.05$). The majority of YouTube content was determined to be of low quality and low reliability. Therefore, content producers should increase the information density of videos and produce more helpful content for society.

Keywords: Youtube, Content, Reliability, Quality

Makale id= 171

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4508-946X

Maxillaya Yapılan Full Mouth İmplant Cerrasi Sonrası Peri- İmplant Bölgelerde Yapışık Dişeti Bulunmayan Hastanın Serbest Dişeti Grefti ile Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Arş.Gör. Muhammet Yasin Pektas[1], Dr. Öğretim Üyesi Olgun Topal[1]
[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D.

*Corresponding author: Muhammet Yasin Pektaş

Özet: İmplantların uzun dönem başarıları için gereken en önemli faktörlerden birisi implant çevresinde yeterli keratinize diş eti varlığıdır. İmplant çevresinde keratinize diş eti miktarının yetersiz olması, oral hijyenin istenilen düzeyde sağlanamamasına, plak birikimine, gingival enflamasyona, sondlamada kanamaya, diş eti çekilmesine ve alveolar kemik kaybına neden olabilmekte bu da uzun dönemde implant başarısızlığı ile sonuçlanabilmektedir. Bu olgu sunumunda maxillaya yapılan full mouth implant cerrasi sonrası peri- implant bölgelerde yapışık dişeti bulunmayan hastanın serbest dişeti grefti kullanılarak yapılmış yönlendirilmiş doku rejerasyonu tedavisi anlatıldı. Olgu Sunumu: Herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayana 45 yaşındaki hastanın yapılan klinik ve radyografik değerlendirmesinde maksilla posterior bölgelerde bulunan 5 implantın bukkal yüzeyinde yetersiz yapışık diş eti olduğu görüldü. 15 numaralı bistüriyle implantların bukkal marjinal yüzeyinde mukogingival hattı üzerinde insizyon yapıldı. Kesi İmplant yüzeyine paralel ve yarım kalınlık olacak şekilde derinleştirilerek alıcı greft yatağı hazırlandı. Alıcı alanla aynı boyutlarda palatinal mukozadan serbest diş eti grefti elde edilerek ağız dışında kalınlığı her bölgede eşit olacak şekilde inceltildi. Greft alınan sahalara kanama durdurucu ajanlar uygulanıp (Surgicell) sütunlarla stabilize edildi. Alıcı yatağa yerleştirilen greft, mezial ve distal kenarlarından basit süturlarla sabitlendikten sonra adaptasyonunu artırmak için iyileşme başlıkları etrafına askı süturlar kullanılarak sabitlendi. Hastanın takip randevularında greftin sağlıklı bir şekilde uyum sağladığı ve yapışık diyetinin oluştuğu görüldü. Sonuç: Literatürdeki yapışık diş etinin gerekliliği ile ilgili çalışmaların büyük çoğunluğu yeterli keratinize doku varlığının implantların uzun dönemde stabilite ve fonksiyonuna olumlu yönde katkı sağlayabileceğini göstermektedir. İmplant çevresinde yapışık dişeti artırımı gereken durumlarda bu olgu sunumunda yapılan yönlendirilmiş doku rejenerasyonu yöntemi ile tedavi edilebileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Serbest Dişeti Grefti, Yönlendirilmiş Doku Rejenerasyonu, Peri- İmplant Yumuşak Doku

Treatment of a Patient With No Attached Gingiva in the Peri-Implant Areas After Full Mouth Implant Surgery to the Maxilla With Free Gingival Graft: A Case Report

Abstract: In this case report, directed tissue regeneration treatment using free gingival graft of a patient who had no attached gingiva in the peri-implant areas after full mouth implant surgery on the maxilla was described. Case Report: In the clinical and radiographic evaluation of a 45-year-old patient who did

not have any systemic disease, it was observed that there was insufficient attached gingiva on the buccal surface of 5 implants located in the posterior regions of the maxilla. An incision was made on the buccal marginal surface of the implants using a No. 15 scalpel, following the mucogingival line. The recipient graft bed was prepared by deepening the incision parallel to the implant surface and half thickness. A free gingival graft of the same size as the recipient area was obtained from the palatal mucosa and was thinned so that its thickness was equal in every region outside the mouth. Bleeding agents were applied to the grafted areas and stabilized with (Surgicell) columns. The graft placed on the recipient bed was fixed with simple sutures from its mesial and distal edges, and then fixed using hanging sutures around the healing caps to increase its adaptation. At the follow-up appointments, it was observed that the patient had adapted to the disease in a healthy way and his adherent diet was formed. Conclusion: The majority of studies in the literature on the necessity of attached gingiva show that the presence of sufficient keratinized tissue can positively contribute to the long-term stability and function of implants. It was concluded that in cases where increasing the adherent gingiva around the implant is required, it can be treated with the guided tissue regeneration method presented in this case report.

Keywords: Free Gingival Graft, Guided Tissue Regeneration, Peri-Implant Soft Tissue

Makale id= 241

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1309-6243

Santral Dev Hücreli Granülom: Bir Olgu Sunumu

Dt Şeyma Kale[1]
[1]KSBÜ

Özet: GİRİŞ Santral dev hücreli granülom (SDHG), mandibula veya maksillada görülen benign kemik lezyonudur. SDHG'nin etiyolojisi bilinmemekle birlikte, bu lezyonun travma, inflamasyon veya kanamaya bağlı olarak kemiğin lokal onarıcı reaksiyonu olduğu düşünülmektedir (1). Radyografik olarak genellikle uniloküler veya multiloküler radyolusensi gösteren, kortikal kemiğin perforasyonuna veya ekspansiyonuna neden olan iyi sınırlı lezyonlardır (1). SDHG'nin tedavisinde lezyonun davranışına bağlı olarak enükleasyon, agresif lokal küretaj ya da rezeksiyon uygulanabilmektedir (2). Bu olgu sunumunda rutin muayene sırasında teşhis edilen santral dev hücreli granülom vakasını sunuyoruz. OLGU 28 yaşında kadın hasta gömülü yirmi yaş dişleri ve gömülü kanin dişi hakkında bilgi almak için kliniğimize başvurdu. Yapılan radyografik muayenede sol mandibular dişsiz alanda radyolusent lezyon görüldü. Hasta o bölgede dişinin başka merkezde sekiz ay önce çekildiğini ve çekim sonrasında kanamanın uzun süre devam ettiğini söyledi. Hastadan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi alındı ve o bölgede bukkal-lingual korikal kemikte yıkım yapan radyolusent alan olduğu görüldü. Eksizyonel biyopsi ile lezyonun alınmasına karar verildi. Lezyonun histopatalojik incelemesinde santral dev hücreli granülom olduğu görüldü. SONUÇ SDHG vakalarının %65'nin kadınlarda olduğu bilinmektedir. Sıklıkla mandibulada meydana gelir ve özellikle mandibular birinci molarların anterior bölgesini tutar (1). Bu olgunun da kadın hastada ve mandibular birinci moların anteriorunda görülmesi literatürle uyumludur. (2). SDHG, genellikle uniloküler ya da multiloküler radyolusent alan şeklinde görülmektedir ve radyografik görünümü patognomik değildir. (1). Bu sebeple periapikal lezyonlar gibi benzer radyografik özellik gösteren lezyonlardan ayırıcı tanısının yapılması gerekmektedir. Sonuçta dişlerle ilişkili SDHG gibi patalojilerin teşhisi açısından diş çekimi öncesinde dikkatli bir radyografik muayene önemlidir ve bu tür lezyonların teşhisi, tedavisi için hastaların ağız, diş ve çene cerrahisi kliniklerine yönlendirilmesi gerekmektedir

Anahtar Kelimeler: Santral Dev Hücreli Granüloma

Central Giant Cell Granuloma: A Case Report

Abstract: INTRODUCTION Central giant cell granuloma (CGCG) is a benign bone lesion (1). Radiographically, they are well-circumscribed lesions that usually show unilocular or multilocular radiolucency and cause perforation or expansion of the cortical bone (1). Depending on the behaviour of the lesion, enucleation, aggressive local curettage or resection may be performed in the treatment of CGCG (2). In this case report, we present a case of central giant cell granuloma diagnosed during routine examination. CASE REPORT A 28-year-old female patient presented to our clinic for information about her impacted wisdom teeth and impacted canine tooth. Radiographic examination revealed a radiolucent lesion in the left mandibular edentulous area. The patient stated that the tooth was extracted eight months ago in another centre. A cone beam computed tomography was obtained from the patient and a radiolucent area with destruction of the buccal-lingual corical bone was observed. It was decided to

remove the lesion by excisional biopsy. Histopathological examination of the lesion revealed central giant cell granuloma. CONCLUSION It is known that 65% of CGCG cases occur in women. It frequently occurs in the mandible and especially involves the anterior region of the mandibular first molars (1). The occurrence of this case in a female patient and anterior to the mandibular first molars is consistent with the literature (2). CGCG is usually seen as a unilocular or multilocular radiolucent area and its radiographic appearance is not pathognomic (1). For this reason, differential diagnosis from lesions with similar radiographic features such as periapical lesions is necessary. In conclusion, a careful radiographic examination before tooth extraction is important for the diagnosis of tooth-related pathologies such as CGCG and patients should be referred to oral, dental and maxillofacial surgery clinics for the diagnosis and treatment of such lesions

Keywords: Central Giant Cell Granuloma

Makale id= 240

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1309-6243

Semonto Ossifiying Fibroma: Bir Olgu Sunumu

Dt Şeyma Kale[1]
[1]KSBÜ

Özet: GİRİŞ Semento-ossifiye fibroma (SOF), kraniofasiyal bölgeyi etkileyen, benign fibro-osseöz lezyondur (1). Radyografik olarak iyi sınırlı, radyoopak odaklara sahip, soliter radyolusensi şeklindedir. İçeriğindeki sement ve kemik miktarına bağlı olarak radyopasite açısından farklılık gösterebilirler (3). SOF'un tedavisi cerrahi küretaj ve enükleasyondur. Lezyon takibinde prognozun iyi olduğu bilinmekte ve nüks nadir görülmektedir (4). Bu olgu sunumunda rutin muayene sırasında teşhis edilen semonto-ossifiying fibroma vakasını sunuyoruz. OLGU SUNUMU 23 yaşında kadın hasta gömülü yirmi yaş dişleri hakkında bilgi almak için kliniğimize başvurdu. Yapılan radyografik muayene sonucunda 36 numaralı dişin apeksi bölgesinde fibro-osseoz lezyon olduğu görüldü. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ile değerlendirildikten sonra lezyonun eksizyonel biyopsi ile alınmasına karar verildi. Alınan lezyonun histopatolojik incelemesinde semento ossifiying fibroma olduğu görüldü. Üç aylık takibinde herhangi bir sorunla karşılaşılmadı. SONUÇ Semento-ossifiye fibroma benign bir fibro-osseöz tümördür. SOF genellikle yavaş büyür. En sık yaşamın üçüncü ve dördüncü dekatlarında ve kadınlarda görülmektedir. Vakaların birçoğu asemptomatik olsa da lezyonun zamanla büyümesi fasiyal asimetriye neden olabilir (1). Klinik olarak, genellikle mandibular premolar ve molar dişler bölgesinde görülmektedir (5). Literatürle uyumlu olarak bu vakada da SOF mandibula molar bölgede, kadın hastada görülmüştür. Aynı zamanda lezyon ve sağlıklı kemik arasında net bir sınır olduğu için tedavi şekli olarak küretaj uygulanmıştır. SOF'un diğer fibro-osseoz lezyonlardan klinik ve radyolojik olarak ayırt edilmesi ve uygun tedavi protokolünün buna uygun seçilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Semento-Ossifiying Fibroma

Cemonto Ossıfyıng Fıbroma: A Case Report

Abstract: INTRODUCTION Cemento-ossifying fibroma (COF) is a benign fibro-osseous lesion affecting the craniofacial region (1). Radiographically, it is a solitary radiolucency with well-circumscribed, radiopaque areas. They may vary in terms of radiopacity depending on the amount of cement and bone in their content (3). Treatment of COF is surgical curettage and enucleation. It is known that the prognosis is good in follow-up of the lesion and recurrence is rare (4). In this case report, we present a case of cemonto-ossifying fibroma diagnosed during routine examination. CASE REPORT A 23-year-old female patient presented to our clinic for information about her impacted wisdom teeth. Radiographic examination revealed a fibro-osseous lesion at the apex of tooth number 36. After evaluation with cone beam computed tomography, it was decided to remove the lesion by excisional biopsy. Histopathological examination of the lesion revealed cemento-ossifying fibroma. No problems were encountered in the three-month follow-up. CONCLUSION Cemento-ossifying fibroma is a benign fibro-osseous tumour. COF usually grows slowly. It is most common in the third and fourth decades of life and in women. Although most cases are asymptomatic, growth of the lesion over time may cause facial asymmetry (1). Clinically, it is usually seen in the region of mandibular premolars and molars (5).

Consistent with the literature, COF was observed in the mandibular molar region in this case in a female patient. Since there was a clear border between the lesion and healthy bone, curettage was performed as the treatment modality. COF should be clinically and radiologically differentiated from other fibro-osseous lesions and the appropriate treatment protocol should be selected accordingly.

Keywords: Semento Ossifying Fibroma

Makale id= 92

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Anne Sütü Ekipmanların Hijyeni Konusundaki Uygulamaların İncelenmesi

Araştırmacı Ayşenur Menekşe[1], Doç.Dr. Aysun Başgün Ekşioğlu[2], Dr. Öğretim Üyesi Yeşim Yeşil[3], Prof.Dr. Esin Ceber Turfan[2]
[1]Ardahan 4 Nolu Aile Sağlığı Merkezi
[2]Ege üniversitesi SBF Ebelik Bölümü
[3]Mardin Artuklu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Ayşenur Menekşe

Özet: Amaç: 0-6 aylık anne sütü alan bebeklerin beslenmesinde kullanılan ekipmanların hijyeni konusunda annelerin farkındalıklarını ve uygulamadaki davranışlarının incelenmesidir. Gereç ve Yöntemler: Araştırmanın örneklemini Ocak 2023 ile Mart 2023 tarihleri arasında Aile Sağlığı Merkezine gelen ve çalışmaya katılmaya gönüllü, 0-6 aylık sağlıklı bebeği olan herhangi bir hastalığı olmayan, sağlıklı 230 anne oluşturmuştur. Veri dağılımının normalliği, tüm grup ve alt gruplarda Kolmogorov-Smirnov testi kullanılarak kontrol edilmiştir Sonuçlar, ortalama SD değerleri veya n (%) olarak rapor edilmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Araştırmaya katılan annelerin yaş ortalaması 28,19±5,30 olup, %48,2'si ilköğretim mezunudur. Bu annelerin %62,6'sının daha önce emzirme deneyimi olmadığı ve %59,6'sının sadece anne sütü ile bebeğini beslediği görülmüştür. Emzirme sürecinde meme bakımına ilişkin hijyen davranışları incelendiğinde %43'ü emzirme öncesi ve sonrası her zaman el yıkadığını, günde ortalama 3.90±2,90 sıklıkta meme bakımı yaptığı görülmüştür. Annelerin süt sağma ve saklamaya yönelik özelliklerine bakıldığında, %53'ü işlem öncesi her zaman el yıkadıklarını belirtmiştir. Bebeği beslemede kullanılan ekipmanların temizliğinde %85,7'si kaynatma işlemi yapıyorken, %14'ü hiç yapmadığını belirtmiştir. Kaynatma süresi 1 ve 60dk. arasında değişmekle birlikte ortalama 8,38±7,69 dakika olduğu görülmüştür. Anne sütünün sağılmasında ve bebeğe verilmesinde kullanılan araçların temizliğini %68,2'si her kullanım sonrası, %21,2'i günlük ve %10,6'sı haftada birkaç kez temizlediği görülmüştür. Temizlik sırasında yalnızca su kullanımı en fazla bildirilen temizlik türüdür. Sonuç: Bu çalışma sonucunda annelerin anne sütü ve emzirme ekipmanlarının temizliği konusunda farklı uygulamalarda bulunduğu, bu konuda standart bir bilgi gereksinimi olduğu ortaya konmuştur. Yenidoğan enfeksiyonlarını azaltmak açısından emzirmede kullanılan araçların hijyeninin sağlanması önemlidir. Bu bakımdan geliştirilecek kanıta dayalı araştırmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hijyen, Emzirme, Ekipman

Revıew of Practıces On Breast milk Equıpment Hygıene

Abstract: Purpose: To examine mothers' awareness and practical behavior regarding the hygiene of equipment used in feeding 0-6 month old breastfed babies. Material and Methods: The sample of the study consisted of 230 healthy mothers with 0-6 month old healthy babies who came to the Family Health Center between January 2023 and March 2023 and volunteered to participate in the study. Normality of data distribution was checked using the Kolmogorov-Smirnov test across all groups and

subgroups. Results are reported as mean SD values or n (%). Statistical significance level was accepted as p<0.05. Results: The average age of the mothers participating in the research is 28.19±5.30 and 48.2% are primary school graduates. It was observed that 62.6% of these mothers had no previous breastfeeding experience and 59.6% fed their babies only with breast milk. When the hygiene behaviors regarding breast care during breastfeeding were examined, it was seen that 43% always washed their hands before and after breastfeeding and performed breast care at an average frequency of 3.90±2.90 times a day. When we look at the characteristics of mothers regarding milk expression and storage, 53% stated that they always wash their hands before the procedure. While 85.7% of them say they boil the equipment used to feed the baby, 14% of them say they do not do it at all. Boiling time 1 and 60min. It was observed that the average time was 8.38±7.69 minutes, although it varied between . It was observed that 68.2% cleaned the tools used to express breast milk and give it to the baby after each use, 21.2% cleaned it daily and 10.6% cleaned it several times a week. Using only water during cleaning is the most reported type of cleaning. Conclusion: As a result of this study, it was revealed that mothers have different practices regarding the cleaning of breast milk and breastfeeding equipment and that there is a need for standard information on this subject. In order to reduce neonatal infections, it is important to ensure the hygiene of devices used in breastfeeding. In this regard, there is a need for evidence-based research.

Keywords: Hygiene, Breastfeeding, Equipment

Makale id= 324

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0436-4210

Annelerin Kişilik Özelliklerinin Emzirme Öz-Yeterliliğine Etkisinin İncelenmesi

Ma.St. Nesrin Çörekçioğlu[1], Doç.Dr. Aysun Ekşioğlu[1], Prof.Dr. Esin Çeber Turfan [1]
[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü

*Corresponding author: Nesrin Çörekçioğlu

Özet: Annelerin kişilik özellikleri; emzirme öz-yeterliliğini olumlu ya da olumsuz yönde etkilediği görülmektedir. Temel olarak emzirme karmaşık bir olgudur. Emzirmeyi etkileyen faktörler arasında annenin kişilik özellikleri, özellikle özgüven, öz yeterlilik ve duygusal istikrar yer almaktadır. Emzirme üzerine etkileri inceleyen literatür araştırmalarına bakıldığında, bebek beslenmesine ilişkin kararların biyolojik, psikolojik ve sosyal değişkenleri içeren etkenlere bağlı olduğu da görülmektedir. Amaç: Bu etkenlerden yola çıkarak çalışmamızda annelerin kişilik özellikleri incelenerek emzirme öz-yeterliliğini etkileyip etkilemeyeceğinin tayini amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışma Etik kurul izinleri alındıktan sonra Gaziantep Üniversitesi Şahinbey Araştırma ve Uygulama Hastanesinde Kadın Doğum Servisinde tedavi ve bakım gören 170 anne anket çalışmasına katılmıştır. Bu çalışmada katılımcıların sosyodemografik ve obstetrik özellikleri belirlenmiş ve emzirme öz-yeterlilikleri ile kişilik özellikleri hakkında veri toplanmıştır. Bulgular: Çalışma kapsamında katılımcıların %26,5'i 18-19 yaş aralığında, %27,1'i 20-25 yaş aralığında, %21,2'si 26-30 yaş aralığında, %17,1'i 31-40 yaş aralığında ve %8,2'si 40 yaş ve üzerinde olduğu görüldü. Demografik ve Obstetrik Özelliklerle Emzirme Özyeterlilik Ölçek Puanlarının gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulundu ($F = 3.709$, $p = 0.027$). Belirli kişilik özelliklerinin Emzirme Öz-Yeterlilik Toplam Puanı ile ilişkisi incelendi ve bir dizi istatistiksel olarak anlamlı bulgular ortaya koyuldu. Kişilik özellikleri, özellikle güçlü ve pozitif korelasyonlar sergileyerek, Emzirme öz-yeterlilik puanlarıyla en yüksek ilişkiyi gösterdi. Kişilik testi puanı ve Emzirme Öz-Yeterlilik Toplam Puanı ile arasındaki pozitif ve güçlü korelasyon ($r = 0.347$, $p < 0.001$) ise, bireyin genel kişilik yapısının Emzirme öz-yeterliliği üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğunu gösterdi. Sonuç: Emziren annelere kişilik özelliklerine göre uygun eğitim ve danışmanlık verilmesi ve kişilik özellikleri ön plana alınarak emzirme öz-yeterliliğini desteklenmesi, anne ve çocuk sağlığının iyileştirilmesinde kanıta dayalı çalışmaların devam etmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, Öz-Yeterlilik, Kişilik Özellikleri

The Effect of Mothers' Personalıty Traıts On Breastfeedıng Self-Efficacy

Abstract: Mothers' personality traits seem to affect breastfeeding self-efficacy positively or negatively. Basically, breastfeeding is a complex phenomenon.Among the factors affecting breastfeeding are maternal personality traits, especially self-confidence, self-efficacy and emotional stability. A review of the literature examining the effects on breastfeeding also shows that decisions regarding infant feeding depend on factors including biological, psychological and social variables.Objective:Based on these factors, our study aimed to examine the personality traits of mothers to determine whether they affect breastfeeding self-efficacy. Method: After obtaining ethics committee permissions, 171 mothers who received treatment and care in the Obstetrics and Gynecology Department of Gaziantep University

Şahinbey Research and Practice Hospital participated in the survey study.In this study, sociodemographic and obstetric characteristics of the participants were determined and data on breastfeeding self-efficacy and personality traits were collected.Results:Within the scope of the study, 26.5% of the participants were between the ages of 18-19 years, 27.1% were between the ages of 20-25 years, 21.2% were between the ages of 26-30 years, 17.1% were between the ages of 31-40 years, and 8.2% were 40 years and older. Statistically significant differences were found between the Demographic and Obstetric Characteristics and Breastfeeding Self-Efficacy Scale Scores ($F = 3.709$, $p = 0.027$).The association of specific personality traits with the Total Breastfeeding Self-Efficacy Score was examined and revealed a number of statistically significant findings.Personality traits showed the highest association with Breastfeeding self-efficacy scores, exhibiting particularly strong and positive correlations.The positive and strong correlation between the personality test score and the Breastfeeding Self-Efficacy Total Score($r = 0.347$, $p < 0.001$)indicated that an individual's overall personality structure has a significant impact on Breastfeeding self-efficacy.Conclusion:It is necessary to provide appropriate education and counseling to breastfeeding mothers according to their personality traits and to support breastfeeding self-efficacy by emphasizing personality traits and to continue evidence-based studies to improve maternal and child health.

Keywords: Breastfeeding, Self-Efficacy, Personality Traits

Makale id= 173

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0001 6019 8408

Ebelerin Gebelik Öncesi, Gebelik, Doğum ve Doğum Sonrası Dönemlerine Etki Eden Hormonlar Hakkında Bilgi ve Farkındalık Düzeyinin Belirlenmesi (Kastamonu İli)

Uzman Fatma Canayak[1], Prof.Dr. Sena Çenesiz[2]
[1]İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Veterinerlik Biyokimyası

*Corresponding author: Fatma Canayak

Özet: Amaç: Ebelerin gebelik öncesi, gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemlerine etki eden hormonlar hakkında bilgi ve farkındalık düzeylerinin belirlenmesidir. Yöntem ve Metod: Araştırmaya Nisan 2021- Haziran 2021 tarihleri arasında Kastamonu ili ve ilçelerinde Sağlık Bakanlığına bağlı hastanelerde 59'u hemşire pozisyonunda çalışan 150 ebe araştırmaya dahil edilmiştir. Çalışmada ebelerin gebelik öncesi, gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemlere etki eden hormonlar hakkında bilgi düzeyinin ölçülmesi amacıyla araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden biri olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın veri toplama aracı iki bölümden oluşmuştur. Birinci kısım çalışma grubunun demografik özellikleri, ikinci kısım 'Hormonlar Bilgi Testi' kullanılmıştır. Bulgular: Araştırmamızda, çalışmaya katılan ebelerin yaş ortalaması 33,81 ± 8,25 olduğu, çalışmaya katılan ebelerin mesleki deneyim sürelerinin ortalamasının 12,17 ± 8,89 olduğu saptanmıştır. Ebelerin gebelik öncesi, gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemdeki hormonlar hakkında bilgi ve farkındalık düzeylerinin ölçülmesi amaçlanan bu çalışmada; ebelerin öğrenim durumları, çalıştıkları klinikler, medeni durumları, yaşları, mesleki deneyim süreleri ve çalıştıkları klinikteki pozisyonları ile gebelik öncesi, gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemdeki hormonlar hakkında bilgi ve farkındalık düzeylerinin karşılaştırılarak yapılan istatiksel testler sonucunda anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p<0,05$).Ancak ebelerin, gebelik öncesi, gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemdeki hormonlar hakkında bilgi düzeylerinin ortalaması %17,3 gibi ciddi anlamda düşük bir ortalamadır. Sonuç: Ebelerin, gebelik öncesi, gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemdeki hormonlar hakkında bilgi düzeyinin değerlendirildiği bu çalışmada, ebelerin yaş, öğrenim durumu, medeni durum, mesleki deneyim süresi, çalıştığı klinik ve çalıştığı klinikteki pozisyona göre; gebelik öncesi, gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemdeki hormon ve bilgi düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Ancak ebelerin hormonlar hakkında bilgi düzeyinin oldukça yetersiz olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ebe, Hormon, Doğum

Evaluation of Midwives Knowledge and Awareness Levels About Hormones Affectting Pre-Pregnancy, Pregnancy, Bırth and Postpartum and Postpartum Perıods (Kastamonu Provınce)

Abstract: Aim: It is to determine the level of knowledge and awareness of midwives about hormones affecting pre-pregnancy, pregnancy, birth and postpartum periods. Metarial and method: Between April 2021 and June 2021,150 midwives, 59 of whom worked as nurses in hospitals affiliated to the Ministry of Health in Kastamonu province and its districts, were included in the study. In the study, the general screening model, which is one of the quantitative research methods, was used in order to measure the

knowledge level of midwives about hormones affecting pre-pregnancy, pregnancy, birth and postpartum periods. The data collection tool of the research consisted of two parts. The demographic characteristics of the study group were used in the first part, and the 'Hormones Knowledge Test' in the second part. Result: In our study, it was determined that the average age of the midwives participating in the study was 33.81 ± 8.25, and the average of the professional experience of the midwives participating in the study was 12.17 ± 8.89. The demographic characteristics of the midwives participating in the study were determined in this way. In this study, which was aimed to measure the knowledge and awareness levels of midwives about hormones in the pre-pregnancy, pregnancy, birth and postpartum period; No significant correlation was found as a result of the statistical tests performed by comparing the education levels of the midwives, the clinics they work, marital status, age, professional experience period and their positions in the clinic they work, and their knowledge and awareness levels about hormones in the pre-pregnancy, pregnancy, birth and postpartum period ($p<0,05$). However, the average level of knowledge of midwives about hormones in the pre-pregnancy, pregnancy, birth and postpartum period is a seriously low average of %17.3. Conclusion: In this study, in which the level of knowledge of midwives about hormones in the pre-pregnancy, pregnancy, birth and postpartum period was evaluated, according to the age, education level, marital status, professional experience period, clinic and position in the clinic; There was no significant difference between hormone and knowledge levels in pre-pregnancy, pregnancy, birth and postpartum periods. However, it has been determined that the knowledge level of midwives about hormones is quite insufficient.

Keywords: Midwife, Hormone, Birth

Makale id= 79

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4365-6168

Fetal İstismar

Ph.d.Cand. İrem Özten[1], Dr. Öğretim Üyesi Neriman Çağlayan Keleş[2]
[1]Tekirdağ Dr. İsmail Fehmi Cumalıoğlu Şehir Hastanesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: İrem Özten

Özet: Fetüsün sağlığına ve gelişimine başka bir kişi tarafından zarar veren her tür davranış ve tutum fetal istismar olarak tanımlanmaktadır. Gebe olan bir kadının şiddete maruz kalması (fiziksel, cinsel, psikolojik şiddet vb.), sigara-alkol ve opioid kullanımı, eş ile ilişkinin zedelenmesi, beslenme düzenine dikkat etmeme, prenatal ve postnatal dönemde bakım almaması ya da alamaması, ruh sağlığı bozuklukları (depresyon, psikoz gibi.) gibi unsurlar fetal istismara zemin oluşturmaktadır. Bu unsurlara maruz kalmak maternal ve fetal komplikasyonlar oluşturmaktır. Maternal komplikasyonlar arasında plasenta previa, ablasyo plasenta, preeklampsi, gestasyonel diyabet, erken membran rüptürü ve sezaryen doğum yer almaktadır. Fetal komplikasyonlar arasında ise prematüre doğum, düşük doğum ağırlığı, intrauterin gelişme geriliği (IUGR), ani bebek ölüm sendromu sayılabilmektedir. Bir insan hakkı ihlali olan fetal istismar toplumu, sosyal kurum ve kuruluşları, yasal düzenlemeleri, eğitim sistemini ve iş ilanlarını etkisi altına alan ve yüzyıllardır süregelen bir sorun olmuştur. Bir halk sağlığı sorunu olan fetal istismar konusunda toplum ve sağlık personellerinin farkındalığı oluşturulmalıdır. Kadının prenatal ve postnatal sürecinde birebir bakım hizmeti sağlayan ve danışmanlık hizmeti veren ebelerin iyi bir gözlemci olması gerekmektedir. Literatür incelendiğinde kadın istismarı ve çocuk istismarı ile ilgili pek çok çalışmaya rastlanmaktadır. Ancak, fetal istismara ilişkin çalışmaya çok az rastlanmıştır. Bu derlemede fetal istismar ile ilgili bilgilerin güncel literatür ışığında tartışılması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İstismar, Fetüs, Ebelik

Fetal Abuse

Abstract: Any behavior or attitude that harms the health and development of the fetus by another person is defined as fetal abuse. Exposure of a pregnant woman to violence (physical, sexual, psychological violence, etc.), use of cigarette-alcohol and opioids, damage to the relationship with her spouse, not paying attention to her diet, not receiving or not receiving care in the prenatal and postnatal period, mental health disorders (depression, psychosis etc.) constitute the basis for fetal abuse. Exposure to these elements creates maternal and fetal complications. Maternal complications include placenta previa, ablatio placenta, preeclampsia, gestational diabetes, premature rupture of membranes and cesarean delivery. Among the fetal complications, premature birth, low birth weight, intrauterine growth retardation (IUGR), sudden infant death syndrome can be counted. Fetal abuse, which is a violation of human rights, has been an ongoing problem for centuries, affecting the society, social institutions and organizations, legal regulations, education system and job advertisements. Awareness of society and health personnel should be created about fetal abuse, which is a public health problem. Midwives who provide one-on-one care and counseling services during the prenatal and postnatal period of women

should be good observers. When the literature is examined, there are many studies on female abuse and child abuse. However, there are very few studies on fetal abuse. In this review, it is aimed to discuss the information about fetal abuse in the light of current literature.

Keywords: Abuse, Fetüs, Midwifery

Makale id= 255

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4366-5056/ 0000-0002-1216-7022/ 0000-0002-4470-0231

Geç Postpartum Süreçte Sırt, Bel ve Pelvik Kuşak Ağrısının İnsidansı, Şiddeti ve Belirleyicileri

Dr. Öğretim Üyesi Sena Dilek Aksoy[1], Araştırmacı Mükerrem Şişman[2], Arş.Gör. Resmiye Kaya Odabaş[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[2]Kocaeli İl Sağlık Müdürlüğü, Kandıra İlçe Sağlık Müdürlüğü

*Corresponding author: Mükerrem Şişman

Özet: Amaç Çalışmanın amacı postpartum 0-2 aylık süre içinde sırt, bel ve pelvik kuşak ağrısının insidansı ve şiddetini tanımlamaktır. Yöntem Kesitsel ve ilişki arayıcı tipte yapılan çalışma Mart-Aralık 2023 tarihleri arasında toplam 243 katılımcı ile yapıldı. Verilerin elde edilmesinde bilgi formu ve Kısa Ağrı Envanteri kullanıldı. Bulgular Katılımcıların yaş ortalaması 29,22±4,89, %62,1 (n=151)'i multipar, % 82,7 (n=201)'si gebeliğinde, % 86,8 postpartum 1. Gün sırt, bel ve pelvik bölge ağrısı yaşadığını, % 48,1 (n=117)'inin Epidural anestezi ile sezaryen olduğunu bildirdi. Katılımcıların % 93,8'i postpartum 1. haftanın, % 85,6'sı 1. ayın, % 75,7'si 2. Ayın sonunda sırt bel ve pelvik kuşağın herhangi birinde ağrı yaşamaktaydı. Ağrının şiddeti incelendiğinde doğumdan sonra ilk haftada en çok arka pelvik bölgede (7,71±0,61), birinci ayın sonunda yine arka pelvik bölgede (6,45±0,68) fakat ikinci ayın sonunda üst sırt bölgesinde (5,35±1,85) ağrı en şiddetli hissediliyordu. Kısa Ağrı Envanterine göre aktivite puanı incelendiğinde ise doğumdan sonra ilk hafta (5,31±2,24), doğum sonu 1. ayın sonunda (3,13±2,12) en fazla genel aktivitenin etkilendiği, fakat doğum sonu 2. ayın sonunda (2,36±2,76) normal çalışmanın etkilendiği görüldü. Sonuç Katılımcıların büyük bir kısmı postpartum dönemde ağrı bildirdi. Postpartum sırt, bel ve pelvik kuşak ağrısı genel aktivitelerini ve normal çalışmalarını etkilemiştir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Sonrası Dönem; Sırt Ağrısı; Bel Ağrısı; Pelvik Kuşak Ağrısı; İnsidans.

Incidence, Severity, and Determinants of Upper Back, Lower Back, and Pelvic Girdle Pain During the Late Postpartum Period

Abstract: Aim This study aims to characterize the incidence and severity of upper back, lower back, and pelvic girdle pain during the postpartum period within the first 0-2 months. Methods The study was cross-sectional and exploratory correlational. A total of 243 participants were recruited between March and December 2023. Data collection was by means of an information form and a brief pain inventory. Findings The participants had a mean age of 29.22±4.89, with 62.1% (n=151) being multiparous, 82.7% (n=201) experiencing pain during pregnancy, and 86.8% reporting upper back, lower back, and pelvic girdle pain on the first postpartum day. Furthermore, 48.1% (n=117) underwent cesarean section with epidural anesthesia. About 93.8% of participants reported experiencing pain in the back, waist, and pelvic region by the first week postpartum, 85.6% by the end of the first month, and 75.7% by the end of the second month. When examining the severity of pain, the highest intensity was reported in the posterior pelvic girdle in the first week postpartum (7.71±0.61), again in the posterior pelvic girdle at the end of the first month (6.45±0.68), and in the upper back region at the end of the second month

(5.35±1.85). According to the Short-form Pain Questionnaire, the activity score was highest in the first week postpartum (5.31±2.24), followed by the end of the first postpartum month (3.13±2.12), and decreased further by the end of the second postpartum month (2.36±2.76). Conclusion The majority of participants reported pain in the postpartum period. Postpartum upper back, lower back, and pelvic girdle pain affected their general activities and normal work.

Keywords: Postpartum Period; Upper Back Pain; Low Back Pain; Pelvic Girdle Pain; Incidence.

Makale id= 13

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4470-0231

İklim Değişikliğinin Gebeliğe Etkisi

Arş.Gör.Dr. Resmiye Kaya Odabaş[1]
[1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Özet: Giriş ve Amaç: İklim değişikliği yirmi birinci yüzyılın en büyük halk sağlığı tehdidi olup gebelik dönemi üzerindeki etkisi son zamanlarda dikkat çekmeye başlamıştır. Bu derlemenin amacı, iklim değişikliğinin gebeliğe etkisini literatür ışığında sunmaktır. Yöntem: Bu derlemede, "iklim değişikliği", "gebelik" ve "kadın sağlığı" anahtar kelimeleri kullanılarak literatür taraması yapılmıştır. Veriler yorumlayıcı şekilde sunulmuştur. Bulgular: İklim değişikliği, değişen hava sıcaklıkları, deniz seviyesinin yükselmesi, orman yangınları ve artan hava kirliliği gibi sonuçlar nedeniyle küresel bir sağlık riski oluşturmaktadır. İklim değişikliği, gıda ve barınma güvenliğini, enfeksiyon hastalıkları, temiz hava ve suya erişimi etkilemekte olup bunların tümü insan sağlığını olumsuz etkilemektedir. Gebeler ve fetüsleri, özellikle aşırı sıcaklıklar, hava kirliliği ve enfeksiyonlar açısından en fazla risk altında olan gruplardan biri olup iklim değişikliğinin, gebe ve fetüs üzerinde birçok olumsuz etkisi bulunmaktadır. Bunlar, erken doğum, gestasyonel hipertansif bozukluklar, intrauterin büyüme geriliği, düşük doğum ağırlığı ve ölü doğum gibi ciddi gebelik sonuçlarıdır. Ayrıca, bebekte solunum yolu hastalıkları, alerjik bozukluklar ve anemi gibi olumsuz sonuçlara neden olabilmektedir. Bu konuda ebelere, iklim değişikliğinin gebe ve fetüs üzerindeki etkilerini önleme ve azaltma, gebelerin bu konuda bilgilerini artırma, başa çıkma stratejilerini geliştirmeye yönelik sorumluklar düşmektedir. Sonuç: İklim değişikliği, gebeler, onların gelişmekte olan fetüsleri ve yenidoğanları için önemli riskler oluşturan küresel bir tehdittir.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Gebelik, Kadın Sağlığı.

The Effect of Clımate Change On Pregnancy

Abstract: Introduction and Aim: Climate change is the biggest public health threat of the twenty-first century and its impact on the pregnancy period has recently begun to attract attention. The aim of this review is to present the impact of climate change on pregnancy in the light of the literature. Method: In this review, a literature review was conducted using the keywords "climate change", "pregnancy" and "women's health". The data are presented in an interpretative manner. Results: Climate change poses a global health risk due to consequences such as changing air temperatures, sea level rise, forest fires and increased air pollution. Climate change affects food and shelter security, infectious diseases, and access to clean air and water, all of which negatively impact human health. Pregnant women and their fetuses are one of the groups most at risk, especially in terms of extreme temperatures, air pollution and infections, and climate change has many negative effects on pregnant women and fetuses. These are serious pregnancy consequences such as premature birth, gestational hypertensive disorders, intrauterine growth restriction, low birth weight and stillbirth. Additionally, it may cause negative consequences in the baby, such as respiratory diseases, allergic disorders and anemia. In this regard, midwives have responsibilities to prevent and reduce the effects of climate change on the pregnant woman and the fetus, to increase the knowledge of pregnant women on this issue, and to develop coping strategies.

Conclusion: Climate change is a global threat that poses significant risks to pregnant women, their developing fetuses and newborns.

Keywords: Climate Change, Pregnancy, Women's Health.

Makale id= 176

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3365-7741

Agomelatinin Hep3b Karaciğer Kanseri Hücreleri Üzerindeki Muhtemel Antiproliferatif ve Apoptotik Etkilerinin Cisplatin ile Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Busra Dincer[1], Doç.Dr. İrfan Çınar[2]
[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi
[2]Kastamonu Üniveristesi

*Corresponding author: Büsra Dincer

Özet: Hepatoselüler kanser (HCC), ölümle sonuçlanan kanser türleri arasında ilk sıralarda yer almaktadır.. Sisplatin (CİS) de kanser tedavisinde yaygın olarak kullanılan güçlü bir antitümoral ilaçtır. Ancak CİS'in sitotoksik etkileri kullanımını önemli ölçüde kısıtlamaktadır. Ayrıca CİS'e karşı direnç gelişimi çok sık görülmektedir. Bu nedenle, ilaç direncini ortadan kaldırmak ve sitotoksik etkiyi en aza indirmek için yeni ilaçların keşfi ilgi odağı olmaya başladı. Çalışmamızda, günümüzde antidepresan olarak kullanılan ve melatoninin reseptör agonisti olarak bilinen sentetik melatoninerjik bir ilaç olan agomelatinin (AGO) Hep3B karaciğer kanseri üzerindeki etkilerini CİS ile karşılaştırarak araştırdık. CİS (50µM) ve AGO' nun farklı konsantrasyonlarının (5- 160µM) Hep3B hücrelerindeki hücre canlılığı üzerindeki etkisi 24., 48. ve 72. saatlerde MTT yöntemi ile belirlendi. AGO'nun doz ve süreye bağlı olarak, hücre proliferasyonunu azalttığı ve bu sonuçların CİS ile benzer sonuçlar olduğu görüldü. AGO'nun Hep3B hücrelerinin oksidatif dengeleri üzerindeki etkilerinin belirlenmesi için SOD aktivitesi, MDA ve GSH seviyeleri ölçüldü. AGO'nun özellikle 40 µM dozda oksidatif stres parametrelerini düzelttiği görüldü. Apoptotik aktivite real time- PCR yöntemi ile apoptoz düzenleyici kaspaz-3 (CAS-3) ve kaspaz-9 (CAS-9) genlerinin ekspresyonları ile tespit edildi. Apoptotik belirteçler olan CAS-3 ve 9 gen ekspresyonları, Hep3B hücrelerinde AGO uygulaması sonucunda önemli ölçüde arttı. Sonuç olarak çalışmamız AGO'nun, HCC tedavisi için, apoptoz düzenleyici genlerin ekspresyonunu indükleyerek ve antioksidan etkileri ile oksidatif stresi dengeleyerek antikanser etkiye sahip olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Agomelatin, Sisplatin, Hepatoselüler Kanser, Apoptoz.

Comparison of Possible Antiproliferative and Apoptotic Effects of Agomelatine With Cisplatin On Hep3b Liver Cancer Cells

Abstract: Hepatocellular cancer (HCC) is one of the leading types of cancer resulting in death. Cisplatin (CIS) is a potent antitumoral drug widely used in cancer treatment. However, the cytotoxic effects of CIS significantly limit its use. In addition, the development of resistance to CIS is widespread. Therefore, the discovery of new drugs to eliminate drug resistance and minimize the cytotoxic effect has become a focus of interest. In our study, we investigated the effects of agomelatine (AGO), a synthetic melatoninergic drug known as melatonin receptor agonist, which is currently used as an antidepressant, on Hep3B liver cancer in comparison with CIS. The effects of different concentrations of CIS (50µM) and AGO (5- 160µM) on cell viability in Hep3B cells were determined by the MTT method at 24,48, and 72 hours. It was observed that AGO decreased cell proliferation in a dose- and

time-dependent manner, and these results were similar to those of CIS. SOD activity, MDA, and GSH levels were measured to determine the effects of AGO on the oxidative balance of Hep3B cells. AGO was found to improve oxidative stress parameters, especially at a 40 μM dose. Apoptotic activity was determined by the expression of apoptosis regulator caspase-3 (CAS-3) and caspase-9 (CAS-9) genes by real-time PCR. The expression of CAS-3 and CAS-9 genes, which are apoptotic markers, increased significantly after AGO treatment in Hep3B cells. In conclusion, our study suggests that AGO may have an anticancer effect on HCC treatment by inducing the expression of apoptosis regulatory genes and balancing oxidative stress with its antioxidant effects.

Keywords: Agomelatine, Cisplatin, Hepatocellular Cancer, Apoptosis.

Makale id= 303

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3047-3004

Çörek Otu Posasının Farmasötik Etkili Ürün Potansiyelinin Değerlendirilmesi

Doç.Dr. Nilüfer Vural[1], Ma.St. Basti Shahbazova[1]
[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

*Corresponding author: Nilüfer Vural

Özet: Çeşitli sağlık yararlarına sahip, oldukça değerli bir nutrasötik bitki olan çörek otu (Nigella sativa L.); sağlık bilincine sahip bireylerden, bilim camiasından ve ilaç endüstrisinden artan bir ilgi görmektedir. Çörek otunun ve onun ana biyoaktif bileşeni olan timokinonun (TQ); metabolik, kardiyovasküler, sindirim, karaciğer, böbrek, solunum, üreme ve nörolojik bozukluklara ve kansere karşı oksidatif stresi ve inflamasyonu azaltma ve koruma da dahil olmak üzere, çeşitli farmakolojik etkileri ve sağlık yararları bulunmaktadır. Ayrıca çörek otu bir panzehir görevi görerek, toksik etkileri ve ilaca bağlı yan etkileri hafifletmektedir. Bu çalışmada amaç; bitkisel yağ endüstrisinde bir atık olan çörek otu posasından; cilt hastalıklarında kullanılabilecek, antimikrobiyal, antiviral, antifungal etkili biyoterapötik ürün potansiyelinin araştırılmasıdır. Bu amaçla çörek otu posası aktif karbon üretimi amacıyla öncül madde olarak kullanılmıştır. Azerbaycan'dan temin edilen çörek otu tohumlarının soğuk sıkımla sabit yağı ayrılmış, geriye kalan posa safsızlıklardan kurtulmak için sıcak suyla yıkanmış ve kurutulmuştur. Kurutulan çörek otu posası öğütülerek kullanılmıştır. Aktif karbon üretiminde kimyasal aktivasyon işlemi uygulanmıştır. Aktifleştirici madde olarak ZnO kullanılmıştır. Farklı ZnO/posa oranlarında (1:1 ve 2:1) ve 500 C°, 650 C° ve 850 C°'lik aktivasyon sıcaklığında etüv ve mikrodalga fırında aktif karbon üretimi gerçekleştirilmiştir. Elde edilen aktif karbon örneklerinin yapısal ve morfolojik karakterizasyonu FTIR ve SEM analizleri ile yapılmıştır. Elde edilen aktif karbon örnekleri antimikrobiyal, antiviral, antifungal etkili farmasötik ürün eldesinde, potansiyel hammadde olarak değerlendirilmiştir. Tarımsal yan ürünlerden elde edilen lignoselülozik biyokütle, özellikle düşük fiyatlı bulunabilirliği nedeniyle aktif karbon üretimi için değerli bir hammadde olarak potansiyelini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Çörek Otu Posası, Aktif Karbon, Biyoterapötik Ürün, Antimikrobiyal Aktivite

Evaluation of the Pharmaceutical Product Potential of Black Seed Pulp

Abstract: Black cumin (Nigella sativa L.), a highly valuable nutraceutical plant with various health benefits; It is receiving increasing attention from health-conscious individuals, the scientific community and the pharmaceutical industry. Black cumin and its main bioactive component, thymoquinone (TQ); has various pharmacological effects and health benefits, including reducing and protecting oxidative stress and inflammation against metabolic, cardiovascular, digestive, liver, kidney, respiratory, reproductive, and neurological disorders and cancer. In addition, black cumin acts as an antidote, relieving toxic effects and drug-related side effects. The aim of this study is; from black cumin pulp, which is a waste in the vegetable oil industry, to investigate the potential of biotherapeutic products with antimicrobial, antiviral, and antifungal effects that can be used in skin diseases. For this purpose, black cumin pulp was used as a precursor material for the production of activated carbon. The fixed oil of

black cumin seeds obtained from Azerbaijan was cold-pressed, and the remaining pulp was washed with hot water to get rid of impurities and dried. Dried black cumin pulp was ground and used. The chemical activation process was applied in the production of activated carbon. ZnO was used as the activating agent. Activated carbon was produced in a microwave oven at different ZnO/pulp ratios (1:1 and 2:1) and activation temperatures of 500 C°, 650 C°, and 850 C°. Structural and morphological characterization of the obtained activated carbon samples was performed by FTIR and SEM analyses. The obtained activated carbon samples were evaluated as potential raw materials in the production of pharmaceutical products with antimicrobial, antiviral, and antifungal effects. Biomass-lignocellulosic material derived from agricultural by-products has shown its potential as a valuable raw material for the production of activated carbon, mainly for its low-price availability.

Keywords: Black Cumin Pulp, Activated Carbon, Biotherapeutic Product, Antimicrobial Activity

Makale id= 342

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4804-7495; 0000-0003-2357-8262

Farklı Yöntemler ile Hazırlanan Nanosüngerlerin İn Vitro Karakterizasyonu

Araştırmacı Çiğdem Gür[1], Arş.Gör. Ece Çobanoğlu[1], Prof.Dr. Nefise Özlen Şahin[1]
[1]Mersin Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

*Corresponding author: Çiğdem Gür

Özet: Nanosüngerler, gözenekli yüzeye sahip, nanoboyutta, küresel, polimerik taşıyıcı sistemlerdir. Literatürde farklı terapötik alanlarda kullanıma sahip bu ilaç taşıyıcı sistemler, kontrollü bir şekilde ilaç salımının sağlanması, ilacın dozlama sıklığının ve yan etkilerin azaltılması, stabilitesinin artırılması, ilaçların çözünürlüğünü artırması, basit üretim yöntemleriyle eldesinin mümkün olabilmesi, ilaçları hedefleyebilmesi gibi avantajları sayesinde son yıllarda ilaç taşıyıcı sistemlere muazzam bir ivme kazandırmıştır. Literatürde etkin madde içermeyen nanopartiküllerin de tek başına terapötik etkinliğinin bulunduğu çalışmalar (örn: gümüş nanopartiküllerin antimikrobiyal aktivite göstermesi) yer almaktadır. Bu sebeple son zamanlarda yapılan çalışmalarda boş nanopartiküllerin de terapötik etkinliğinin olabileceği değerlendirilmektedir. Literatürde yüzeylerarası fenomen ve eritme yöntemleri ile beta siklodekstrin ve çapraz bağlayıcı ajan olarak karbonildiimidazol kullanılarak hazırlanan β-Siklodextrin çapraz bağlı nanosüngerlerin antimikrobiyal aktivitelerinin olduğu belirlenmiştir. Bu çalışmanın amacı ise, terapötik etkinlik açısından değerlendirilme potansiyeli olan boş nanosüngerlerin farmasötik alanda nanosünger hazırlamada sıklıkla kullanılan emülsiyon solvent evaporasyon ve eritme yöntemi ile boş nanosüngerlerin hazırlanması ve karakterizasyonlarının gerçekleştirilmesidir. Çalışmada farklı oranlarda polimer, stabilizan ve çapraz bağlayıcı kullanılarak farklı formülasyonlar üretilmiştir. Hazırlanan boş nanosüngerler; FT-IR spektrumu, partikül büyüklüğü ve polidispersite indeksi, zeta potansiyeli ve SEM analizi gerçekleştirilerek karakterize edilmiştir. Sentez sırasında kullanılan maddeler, fiziksel karışımlar ve bu yöntem ile elde edilen nanosüngerlerin FT-IR analizinde nanosüngerlerin başarıyla oluştuğu, kullanılan maddeler arasında geçimsizlik olmadığı kanıtlanmaktadır. Nanosüngerlerin morfolojik özelliklerinin incelenmesi üzere yapılan SEM analizinde emülsiyon solvent evaporasyon yöntemi ile hazırlanan nanosüngerlerin küresel ve gözenekli yapıda olduğu; eritme yöntemi ile hazırlanan nanosüngerlerin ise literatüre uygunluk gösterdiği görülmüştür. Stabilitenin değerlendirilmesinde zeta potansiyel değerlerlerinin saptanması ile görece stabil nanosüngerlerin elde edildiği belirlenmiştir, emülsiyon solvent evaporasyon yöntemi ile hazırlanan nanosünger formülasyonlarında stabilizan olarak kullanılan PVA miktarının artması zeta potansiyel değerini artırmıştır. Ortalama partikül büyüklüğü ve PDI'nin belirlenmesinde her iki yöntemle hazırlanan farklı formülasyonların nano boyutta elde edildiği görülmüştür. Bu çalışmalar ışığında boş nanosüngerlerin başarılı bir şekilde sentezlendiği ve formülasyonda kullanılan maddelerin oranlarındaki değişikliklerin nanosünger oluşumundaki etkisi incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Nanosünger, Siklodekstrin, İn Vitro Karakterizasyon

Not: Bu çalışma TÜBİTAK 2209-A tarafından desteklenmektedir. (Proje kodu: 1919B012219088))

In Vıtro Characterızatıon of Nanosponges Prepared by Dıfferent Methods

Abstract: Nanosponges are nanoscale, spherical, polymeric carrier systems with a porous surface. These drug carriers have significantly advanced drug delivery systems in recent years due to their benefits, such as controlled drug release, reduced side effects, increased stability, improved drug solubility, and easy production methods. Studies in the literature also indicate therapeutic efficacy of non-drug-containing nanoparticles alone (e.g., silver nanoparticles exhibiting antimicrobial activity). Therefore, recent research suggests that empty nanoparticles may also possess therapeutic efficacy.In literature, β-cyclodextrin cross-linked nanosponges prepared using interfacial phenomena and melting methods with carbonyldiimidazole as a cross-linking agent have been identified to exhibit antimicrobial activity. This study aims to evaluate the therapeutic potential of empty nanosponges in the pharmaceutical field. Empty nanosponges were prepared using emulsion solvent evaporation and melting methods, which are commonly used in nanosponge preparation, and their characterizations were performed. Different formulations were produced using various ratios of polymer, stabilizer, and cross-linker in the study. Characterization included FT-IR analysis, particle size determination, zeta potential measurement, and SEM analysis. FT-IR results demonstrated successful nanosponge formation with material compatibility. SEM analysis revealed that emulsion solvent evaporation-produced nanosponges had a spherical and porous structure, while melting method-produced nanosponges were consistent with literature standards. Stability evaluation through zeta potential values indicated relatively stable nanosponges, with increased stability observed when PVA usage in the emulsion solvent evaporation method was elevated. The average particle size and polydispersity index measurements showed that different formulations prepared using both methods were obtained in the nanoscale. In light of these studies, it is concluded that empty nanosponges were successfully synthesized, and the effect of changes in the ratios of the materials used in the formulation on nanosponge formation was investigated.

Keywords: Nanosponge, Cyclodextrin, in Vitro Characterization

Makale id= 35

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9181-3741

Karvedilolün Stz-Diyabetik Sıçanlarda Erektil Disfonksiyon Üzerine Kronik Etkileri

Res.Ass.Dr. Berna Güven Çiloğlu[1], Asst.Prof.Dr. Didem Yılmaz-Oral[2], Dr. Zümra Kara Sarı[1], Prof.Dr. Serap Gür[1], Prof.Dr. Arzu Onay-Besikci[1]
[1]Ankara University
[2]Çukurova University

*Corresponding author: Berna Güven Çiloğlu

Özet: Giriş: Erektil disfonksiyon (ED) sıklıkla diyabetin bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Non-selektif bir beta bloker olan karvedilol, β-1 ve β-2 adrenerjik reseptörlerin yanı sıra α-1 adrenerjik reseptörler üzerinde de inhibitör etkiler göstererek vazodilatasyona neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, streptozotosin (STZ) ile oluşturulmuş diyabetik sıçan modelinde karvedilolün ED üzerindeki etkilerini değerlendirmektir. Materyal ve Metod: Sprague-Dawley sıçanlar (n=30) dört gruba ayrılmıştır: 1) Kontrol, 2) Karvedilol tedavili kontrol (10mg/kg/gün), 3) STZ diyabetik (40mg/kg, i.p.) ve 4) Karvedilol tedavili diyabetik sıçanlar. Diyabetin 12. haftasında korpus kavernozumda (KK) asetilkolin (ACh) ve elektriksel alan uyarımına (EFS) verilen gevşeme tepkileri in vitro çalışmalarda değerlendirilmiştir. Nöronal nitrik oksit sentaz (nNOS), endotelyal NOS (eNOS) ve indüklenebilir NOS (iNOS) protein ekspresyonları Western blot yöntemiyle tespit edilmiştir. Penis dokularında malondialdehit analizi yapılmıştır. Bulgular: Diyabetik sıçanlarda karvedilol tedavisinin kan şekeri düzeyleri veya vücut ağırlığı üzerinde herhangi bir etkisi olmamıştır. Diyabetik sıçanlardan alınan KK şeritlerinde ACh ve EFS kaynaklı gevşeme yanıtları anlamlı olarak azalmıştır. Karvedilol tedavisi EFS gevşeme yanıtlarındaki azalmayı düzeltirken, ACh kaynaklı gevşeme yanıtlarını kısmen iyileştirmiştir. Diyabet, penil dokularda nNOS protein ekspresyonunu azaltmış, malondialdehit ve iNOS protein ekspresyonunu artırmıştır. Karvedilol tedavisi diyabetin bu etkilerini geri çevirmiştir. Tartışma: Karvedilol, nörojenik kaynaklı gevşemeyi artırarak ve oksidatif stresi azaltarak kavernozal fonksiyonu artırmıştır. Kardiyovasküler hastalık riski taşıyan diyabetik erkekler için karvedilol yararlı bir ED tedavisi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Karvedilol, Korpus Kavernozum, Diyabet, Erektil Disfonksiyon, Nitrik Oksit

Chronic Effects of Carvedilol On Erectile Dysfunction in Stz-Induced Diabetic Rats

Abstract: Introduction: Erectile dysfunction (ED) frequently occurs as a consequence of diabetes. Carvedilol, a nonselective beta blocker, exerts inhibitory effects on both β-1 and β-2 adrenergic receptors, as well as α-1 adrenergic receptors, resulting vasodilation. The purpose of the current study was to assess whether carvedilol improves ED in rats with streptozotocin (STZ)-induced diabetes. Materials and Methods: Sprague-Dawley rats (n=30) were divided into four groups: 1) Control, 2) Carvedilol (10mg/kg/day, 4 weeks)-treated control, 3) STZ (40mg/kg, i.p.)-induced diabetic and 4) Carvedilol-treated diabetic rats. After 12 weeks of diabetes induction, the relaxation responses to acetylcholine (ACh) and electrical field stimulation (EFS) in corpus cavernosum (CC) were evaluated in in vitro studies. Neuronal nitric oxide synthase (nNOS), endothelial NOS (eNOS) and inducible NOS

(iNOS) protein expression in penile tissues were determined using Western blotting. Malondialdehyde assay were performed in penile tissues. Results: In diabetic rats, carvedilol treatment had no effect on blood glucose levels or body weight. ACh and EFS-induced relaxation responses were remarkably diminished in the CC strips from diabetic rats. The treatment with carvedilol amended decrease in EFS, whereas partially improved ACh-induced relaxation. Diabetes increased levels of malondialdehyde and iNOS protein expression while decreasing nNOS protein expression. Carvedilol treatment returned the changes to control levels. Conclusions: Carvedilol appears to enhance cavernosal function by augmenting neurogenic-induced relaxation and reducing oxidative stress. For diabetic men at risk for cardiovascular disease, carvedilol may be a useful ED therapy.

Keywords: Carvedilol, Corpus Cavernosum, Diabetes, Erectile Dysfunction, Nitric Oxide

Makale id= 337

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7363-8801

The Amanita Vaginata Mushrooms of Antioxidant Properties and Antiproliferatif Effects On Breast Cancer

Arş.Gör. Okan Aykaç[1], Doç. Dr Ceylan Hepokur[2]
[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
[2]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

*Corresponding author: Okan Aykaç

Abstract: Due to their high nutritional value and rich nutritional content, edible nature mushrooms are increasingly consumed as a food source by different cultures. These mushrooms are functional foods rich in essential amino acids, unsaturated fatty acids, protein, carbohydrates, fibre, minerals and vitamins with low fat content. In addition to their nutritional value, they have different biological activities such as antioxidant, antimicrobial and antitumour due to therapeutically effective bioactive components such as β-glucans, phenols, flavonoids, steroids, carotenes, lycopenes and alkaloids (1) . Edible nature mushrooms differ in terms of morphological and anatomical characteristics. In this study, we investigated the cytotoxic effect and antioxidant properties the Amanita vaginata mushroom extracts on breast cancer (MCF-7, MDA-MB-231) cells.

Keywords: Cancer, Amanita Vaginata, Mushroom

Makale id= 336

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7363-8801

The Cytotoxic Effects of the Macrolepiota Procera Mushrooms

Doç.Dr. Ceylan Hepokur[1], Arş.Gör. Okan Aykaç[1]
[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

*Corresponding author: Okan Aykaç

Abstract: There is a rapid increase in the production and consumption of edible mushrooms in the world. Turkey is a very rich country in terms of mushroom flora. In our country, nearly 40 edible mushroom species are collected from nature and used as food, while 25 of them are imported and exported. Macro fungi have a high economic value as they have a wide range of uses in cosmetics, medicine and pharmaceutical industry besides food. (1). In addition to their nutritional value, they also have different biological activities such as antioxidant, antimicrobial and antitumour due to therapeutically effective bioactive components such as β-glucans, phenols, flavonoids, steroids, carotenes, lycopenes and alkaloids (2). In this study, we investigated the antioxidant effects of Macrolepiota procera, a macromycanthus species, and examined its cytotoxic effects on breast cancer cells.

Keywords: Cytotoxic Effects, Macrolepiota Procera, Mushroom

Makale id= 243

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Valeriana Officinalis 'in Toksisitesi ve İlaç Etkileşimleri

Araştırmacı Meryem Balkan Güler[1]
[1]İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Özet: Valerianaceae familyasına ait bir bitki olan Valeriana officinalis'in tıbbi kısımları yer üstü kısımlarının kurutulmasıyla elde edilmekte ve kuru köklerinden de tıbbi açıdan yararlanılmaktadır. Bitki, esas aktif bileşik olarak valepotriatları kapsayan iridoitler, uçucu yağ, seskiterpenler, piridin alkoloitleri ve kafeik asit türevlerini içerir. Valeriana officinalis, kuru hidroalkolik ekstresi bitkinin kökünden üretilir ve en az % 0,25 oranında valerenik asit olarak bilinen seskiterpenik asitleri taşır.Kediotu, (Valeriana officinalis) uykuyu tetiklemek ve uyku kalitesini arttırmak amacıyla yaygın olarak kullanılmaktadır. Kediotu, genellikle uykuyu teşvik ettiği bilinen diğer bitkilerle ve ilaçlarla [örn. şerbetçi otu, tutku çiçeği (Passiflora incarnata), melisa, lavanta ve papatya] bir arada kullanılmaktadır. Bu şekilde kombine kullanımlar, bitki-bitki etkileşimleri ve bitki-ilaç etkileşimlerini arttırmaktadır. Sinir hastalıkları, antispazmodik, gaz giderici ve hafif analjezik özellik göstermektedir. Farmakolojik etkisini içerdiği seskiterpenler (valerenik asit) aracılığı ile yapmaktadır. Belirlenen terapötik dozlarda kullanıldığında bitkinin sağlığa zararlı etkisi bilinmemektedir. Ancak uzun süreli kullanıma bağlı olarak baş ağrısı, yorgunluk, uyku hali, midriazis ve kardiyak bozukluklar ile karşılaşılabilir. Bazı vakalarda da gastroinstestinal şikayetler ve kontakt alerjiler görülmüştür. Valeriana officinalis, gama aminobütirik asit (GABA) ile etkileşime girmekte, GABA reseptörlerine bağlanarak enzim sistemini inhibe etmektedir. GABA nörotransaminasyonunu arttırarak uyku ve sedasyona neden olmaktadır. Santral sinir sistemi depresanlarıyla (benzodiazepinler, opioidler, genel anestezikler, barbitüratlar ve sedatifler) birlikte kullanımıyla benzodiazepin reseptörlerine bağlanarak GABA aktivitesi göstermesi nedeniyle artmış santral sinir sistemi depresyonu görülebilmektedir. Sitokrom P450 sisteminde CYP3A4 ve CYP2D6 enzimleri üzerine indükleyici etki göstermekte ve ilacın metabolitlerine yıkılımını arttırarak hepatotoksisiteye neden olmaktadır. Bu bitkinin kullanımları ile ilişkili olarak hepatotoksisite gelişen vakalar mevcuttur. Bunun sonucunda, ilaç metabolizması üzerine sitokrom enzim aktivitesini değiştirebilmektedir. Tıbbi amaçla kullanılan Valeriana officinalis'in olası toksik etkileri ve ilaç etkileşimleri ile ilgili çalışmalar için derleme yapılacak ve bu bitkinin toksikolojik açıdan da önemi vurgulanmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Valeriana Officinalis, Hepatotoksisite, Bitki Etkileşimleri

Makale id= 135

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Wound Healıng and Ozone Therapy

Doç.Dr. Halil Aksoy[1]
[1] Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Biyokimya ABD

Abstract: It is known that medical ozone therapy has antimicrobial effects by eliminating pathogens, as well as anti-inflammatory and wound healing accelerating effects. The use of ozone therapy in injuries can be examined in two main areas: soft tissue trauma and diabetic foot. However, the practice is often used in many conditions that cause chronic wounds that do not heal, such as diabetes, peripheral vascular disease, radiation injury, pressure injury and venous stasis. Ozone is a molecule consisting of three oxygen atoms. Ozone therapy is the name given to the application of a mixture of ozone and oxygen in certain proportions to the circulation or body cavities. Ozone activates antioxidants in plasma. The hydrogen peroxide formed is responsible for the biological and therapeutic effects of ozone. However, the practice is often used in many conditions that cause non-healing chronic wounds, such as diabetes, peripheral vascular disease, radiation injury, pressure injury and venous stasis. Ozone therapy is the name given to the application of a mixture of ozone and oxygen in certain proportions to the circulation or body cavities. Ozone activates antioxidants in plasma Ozone therapy is the application of a certain amount of oxygen/ozone mixture to the body cavities or circulatory system; This mixture can be applied intravenously, intramuscularly, intraarticularly, intrapleurally, intrarectally and intradiscally, as well as topically. Ozonotherapy has an effectiveness equivalent to conventional treatment methods, with low cost and no side effects, and is still waiting to be discovered.r. Soluble in pure water like other gasesIts dissolution depends on heat, pressure and concentration. This study examined ozone therapy, an alternative treatment method in wound healing

Keywords: Wound Healing, Ozone. Ozone Therapy

Makale id= 131

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6603-9480

Hormon Pozitif Meme Kanseri Hücre Hatlarında Hdl-2 ve Astaksantinin İn Vitro Etkileri

Araştırmacı Duygu Tarhan[1], Uzman Merve Gürboğa[1], Doç.Dr. Özlem Bingöl Özakpınar[1], Prof.Dr. Derya Özsavcı[1]
[1]Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Biyokimya Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Duygu Tarhan

Özet: Meme kanseri, genetik yatkınlık, hormonlar, radyasyon, kimyasal maddeler ve obezite gibi çeşitli risk faktörleriyle ilişkili ve kadınlarda en yaygın kanser türlerinden biridir. Yapılan araştırmalar, yüksek dansiteli lipoproteinlerin (HDL)'nin çöpçü reseptör sınıf B1(SR-B1) reseptörleriyle meme kanseri hücrelerine kolesterol sağlayarak, tümör büyümesini etkilediğini ve ayrıca özellikle agresif tümörlerde SR-B1 reseptörünün daha fazla ifade edildiğini göstermektedir. Astaksantin (AST), deniz bazlı bir ketokarotenoid olup antioksidan, antienflamatuvar ve oksidatif stres azaltıcı özelliklere sahiptir. Araştırmalar, astaksantinin çeşitli kanser türlerinde güçlü bir apoptotik etkiye sahip olduğunu, astaksantinin bu özellikleri ile kanser insidansını azaltmada veya tümör hücrelerinin büyümesini engellemede potansiyel olarak etkili olabileceğini göstermektedir. Çalışmamızda HDL-2 ve AST uygulanan MCF-7 hücrelerinde, hücre canlılığı MTT testi kullanılarak ve apoptotik mekanizma da antikor array testi kullanılarak değerlendirildi. HDL-2 ve AST'nin farklı dozlarda kombine şekilde uygulanması, hormon pozitif meme kanseri hücrelerinde proliferasyonu azalttı. Buna paralel olarak, tek başına HDL-2 uygulanan hücrelere kıyasla, kombinasyon uygulanan hücrelerde, kaspaz-8, DR-6 (ölüm reseptörü), BIM, BAD, gibi önemli apoptotik proteinlerin ekspresyonunun arttığı ve bu mekanizmanın da dış ölüm yolağı aracılığı ile olabileceği sonucuna varıldı. Bu çalışma ile elde edilen sonuçlar, hormon pozitif meme kanserinde, HDL-2 aracılı mekanizmada, AST'nin apoptotik ve antiproliferatif etkileriyle, meme kanser riskini azaltabileceğini, aynı zamanda tedaviye destek bir potansiyele sahip olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: L, Hormona Duyarlı Meme Kanseri, Apoptoz, Astaksantin

In Vıtro Effects of Hdl-2 Sub- Fractıon and Astaxantıne in Hormone Posıtıve Breast Cancer Cell Lınes

Abstract: Breast cancer is one of the most common types of cancer in women and is associated with various risk factors such as genetic predisposition, hormones, radiation, chemicals and obesity. Studies have shown that high-density lipoproteins (HDL) affect tumor growth by providing cholesterol to breast cancer cells through scavenger receptor class B1 (SR-B1) receptors and also have shown that the SR-B1 receptor is expressed more especially in aggressive tumors. Astaxanthin (AXT), a marine-based ketocarotenoid has antioxidant, anti-inflammatory and oxidative stress-reducing properties. Research shows that astaxanthin has a strong apoptotic effect in various types of cancer, and with these properties, astaxanthin may be potentially effective in reducing the incidence of cancer or inhibiting the growth of tumor cells. In our study, in MCF-7 cells treated with HDL-2 and AST, cell viability was evaluated

using the MTT test and the apoptotic mechanism was evaluated using the antibody array test. Combined administration of HDL-2 and AST at different doses reduced proliferation in hormone-positive breast cancer cells. In parallel, it was concluded that the expression of important apoptotic proteins such as caspase-8, DR-6 (death receptor), BIM, BAD increased in the cells treated with the combination, compared to the cells treated with HDL-2 alone, and that this mechanism may be mediated by the external death pathway. The results obtained in this study show that AXT may reduce the risk of breast cancer with its apoptotic and antiproliferative effects in hormone-positive breast cancer, through the HDL-2-mediated mechanism, and may also have a potential to support treatment.

Keywords: Hdl, Hormone-Sensitive Breast Cancer, Apoptosis, Astaxanthin

Makale id= 233

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0843-6354

Selektif Protein Kinaz Rna (PKR) İnhibitörü İmoksinin İnsan Hepatoselüler Karsinom Hücre Hattı Üzerindeki Sitotoksik-Apoptotik Etkilerinin Araştırılması

Arş.Gör. Yasemin Altun Ali[1], Arş.Gör. Özge Sultan Zengin[2], Prof.Dr. Gül Özhan[2]
[1]İstanbul Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı, 34116, İstanbul, Türkiye
[2]İstanbul Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, 34126, İstanbul, Türkiye
[3]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı, 61080, Trabzon, Türkiye

*Corresponding author: Yasemin Altun Ali

Özet: Hepatoselüler karsinom %75'lik oran ile karaciğerde en çok görülen primer tümör çeşididir ve tüm dünyadaki kanserlerin %5,4'ünü oluşturmaktadır. İnsidansının yüksek oluşu morbidite ve mortaliteyi beraberinde getirmektedir (1). Hepatoselüler karsinomda, protein kinaz RNA (PKR) ekspresyonunun arttığı bilinmektedir (2). Çift sarmallı ribonükleik asit (RNA) bağımlı protein kinaz R inflamatuvar sitokin üretimi ve metabolik disregülasyonda rol oynayan serin/treonin kinaz enzimidir (3). PKR, nüklear faktör-κB (NF-κB) aracılığıyla enflamasyona ait çeşitli transkripsiyon faktörlerinin sentezini başlatır. Ayrıca PKR'nin, transforme edici büyüme faktörü (TGF-β)'nün ekspresyonunu artırarak hücre proliferasyonunu teşvik ettiği bilinmektedir (4). PKR inhibitörleinin kanser türleri üzerinde araştırılması güncel bir konudur. Bu çalışmada selektif PKR inhibitörü imoksinin (CAS: 608512-97-6) farklı konsantrasyonlarının (0,48 µM-1 mM) insan hepatoselüler karsinom hücre hattı (HepG2) üzerindeki toksik etkileri in vitro yöntemlerle araştırılmıştır. Sitotoksik etkinin belirlenmesinde 3-(4,5-dimetiltiyazol-2-yl)-2,5-difeniltetrazolyum-bromür (MTT) testi, apoptoz/nekroz oluşumuna yönelik etkilerin belirlenmesinde akış sitometrisi yöntemleri kullanılmıştır. İmoksinin HepG2 hücrelerinde 24 saatlik maruziyet sonucunda IC50 değeri 234±3 µM olarak bulunmuştur. İmoksin maruziyetinin konsantrasyona bağlı olarak apoptozu ve nekrozu arttırdığı belirlenmiştir. Sonuçlarımız, imoksinin yüksek konsantrasyonlarda apoptozu ve nekrozu indükleyerek hücre proliferasyonunu önemli ölçüde azalttığını göstermektedir. İmoksinin karaciğer kanseri hücreleri üzerindeki etki mekanizmasını aydınlatmak için daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: İmoksin, Hepatoselüler Karsinom, Apoptozis, Reaktif Oksijen Türleri

Investigation of the Cytotoxic-Apoptotic Effects of the Selective Protein Kinase Rna (PKR) İnhibitor İmoxin On the Human Hepatocellular Carcinoma Cell Line

Abstract: Our results show that imoxin significantly reduces cell proliferation by inducing apoptosis and necrosis at high concentrations. More comprehensive studies are needed to elucidate the mechanism **of action of imoxin on liver cancer cells.** Hepatocellular carcinoma is the most common primary tumor type in the liver with a rate of 75% and accounts for 5.4% of cancers worldwide. Its high incidence brings morbidity and mortality (1). It is known that protein kinase RNA (PKR) expression is increased in hepatocellular carcinoma (2). Double-stranded ribonucleic acid (RNA)-dependent protein kinase R is

a serine/threonine kinase enzyme that plays a role in inflammatory cytokine production and metabolic dysregulation (3). PKR initiates the synthesis of various transcription factors of inflammation through nuclear factor-κB (NF-κB). It is also known that PKR promotes cell proliferation by increasing the expression of transforming growth factor (TGF-β) (4). Researching PKR inhibitors on cancer types is a current issue. In this study, the toxic effects of different concentrations (0.48 µM-1 mM) of the selective PKR inhibitor imoxin (CAS: 608512-97-6) on the human hepatocellular carcinoma cell line (HepG2) were investigated by in vitro methods. 3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-2,5-diphenyltetrazolium-bromide (MTT) test was used to determine the cytotoxic effect, and flow cytometry methods were used to determine the effects on apoptosis/necrosis formation. The IC50 value of imoxin was found to be 234±3 µM after 24 hours of exposure in HepG2 cells. It has been determined that imoxin exposure increases apoptosis and necrosis depending on concentration.

Key Words: Imoxin, Hepatocellular Carcinoma, Apoptosis, Reactive Oxygen Species

Makale id= 286

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8184-2848

Tütün Kullanımına Bağlı Ağır Metal Toksisitesi

Ph.d.Cand. Gökçe Kuzgun Başoğul[1], Prof.Dr. Benay Can Eke[2]
[1]Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[2]Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Gökçe Kuzgun Başoğul

Özet: Tütün kullanımı, 2020 yılı verilerine göre dünya nüfusunun yaklaşık %22,3'ünü ilgilendiren önemli bir küresel sağlık sorunu olmaya devam etmektedir. Ayrıca başlıca ölüm nedenlerinden biri olan tütün kullanımı, kullanıcılarının yaklaşık yarısını öldürmekte ve sigara içmediği halde sigara dumanına maruz kalan 1,3 milyon kişi de dahil olmak üzere yılda 8 milyonun üzerinde kişiyi etkilemektedir. Sigara dumanı 7000'den fazla kimyasal madde içermektedir ve bunların 70'ten fazlası kanserle ilişkilidir. Ayrıca tütün bitkisinin kendisi, sigara kağıdı, filtreler ve ortaya çıkan duman da dahil olmak üzere tütünün çeşitli elementlerinde alüminyum, kadmiyum, krom, bakır, kurşun, cıva, nikel ve çinko gibi çeşitli toksik metaller bulunmaktadır. Araştırmamız 11 çalışmanın kapsamlı literatür taramasına dayanmakta olup, sigara içme alışkanlıklarının insan vücudundaki ağır metal seviyeleri üzerindeki etkisi üzerinedir. Bulgular sigara içenler arasında farklı eğilimleri ortaya koymaktadır; yedi çalışma kanda kadmiyum (Cd) ve/veya kurşun (Pb) düzeylerinde artışı gösterirken, çalışmalardan üçünde idrarda Cd ve/veya Pb düzeylerinde artış gözlenmiştir. Çalışmalardan ikisinde ise kanda talyum (Tl), arsenik (As), manganez (Mn) ve bakır (Cu) düzeylerinde artış olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, iki çalışma sigara dumanına maruz kalma ile demir (Fe) seviyeleri arasında negatif korelasyon olduğunu ortaya koyarken, bir diğeri kandaki bakır (Cu) ve civa (Hg) seviyeleri ile sigara içme arasında ters orantı olduğuna dikkat çekmektedir. Bu araştırmanın sonuçlarına göre, tütün yoluyla ağır metallere maruz kalmanın advers etkilerini kapsamlı bir şekilde anlamak için daha fazla araştırmaya ihtiyaç olduğu tespit edilmiştir. Buna göre, tütün ürünü kullanımına bağlı ağır metal maruziyetinin risklerinin azaltılması ile ilgili stratejilerin araştırılması ve olası sağlık riskleri konusunda farkındalığın artırılması gerekmektedir. Ağır metallerin yüksek konsantrasyonlarına veya düşük dozuna uzun süreli maruziyetin ileri vadede olumsuz etkilere yol açabileceği nedeniyle bu konuda halk sağlığının korunmasına yönelik olarak farkındalığın arttırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tütün, Sigara, Sigara Dumanı, Ağır Metaller, Toksisite

Tobacco Consumption-Related Heavy Metal Toxicity

Abstract: Tobacco use continues to be an important global health problem, affecting approximately 22.3% of the world's population, according to 2020 data. It is also a major cause of death, killing approximately half of its users and affecting over 8 million people annually, including 1.3 million nonsmokers who are exposed to secondhand smoke. Cigarette smoke encompasses upwards of 7000 chemicals, with over 70 of them associated with cancer. Additionally, diverse toxic metals like aluminum, cadmium, chromium, copper, lead, mercury, nickel, and zinc are present in various elements of tobacco, including the plant itself, cigarette paper, filters, and the resulting smoke. Based on a

comprehensive literature review of 11 selected studies, our research delves into the impact of smoking habits on heavy metal levels in the human body. Findings reveal diverse trends among smokers, with seven studies reporting increased blood cadmium (Cd) and/or lead (Pb) levels, three identifying a rise in urine Cd and/or Pb levels, and two observing elevated blood levels of thallium (Tl), arsenic (As), manganese (Mn), and copper (Cu). Notably, two studies reveal negative correlations between smoke exposure and iron (Fe) levels, while another highlights a reverse association between blood copper (Cu) and mercury (Hg) levels and smoking. This review underscores the urgent need for further research to comprehensively understand the hazardous effects of heavy metal exposure through tobacco. It advocates for exploring mitigation strategies and increasing awareness of associated health risks. The study emphasizes that elevated concentrations or prolonged exposure to low doses of heavy metals may lead to adverse effects in the long term, marking a crucial step toward safeguarding public health.

Keywords: Tobacco, Cigarette, Cigarette Smoke, Heavy Metals, Toxicity

Makale id= 185

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Servikal Diskopatili Hastalarda Denge Eğitiminin, Denge, Ağrı ve Kinezyofobi Üzerine Etkilerinin Araştırılması

Araştırmacı Özlem Sayılır Pektaş[1], Prof.Dr. Yavuz Yakut[1]
[1]Hasan Kalyoncu Üniversitesi

*Corresponding author: Özlem Sayılır Pektaş

Özet: Amaç: Servikal diskopatili hastalarda konservatif fizik tedaviye ek olarak, denge eğitiminin denge, ağrı ve kinezyofobi üzerine etkisinin araştırılması. Yöntem: Çalışmaya, 18-65 yaşları arasında servikal diskopatili 40 kadın ve 24 erkek dahil edildi. Katılımcılar, randomize yöntemle, klasik (n=21, ortalama yaş: 47,57±9,27) çalışma (n=22, ortalama yaş: 48,82±7.93) ve kontrol grubu (n=21, ortalama yaş: 42,81±7,64) olmak üzere üç gruba ayrıldı. Çalışma ve klasik gruba üç hafta boyunca 15 seans konservatif fizyoterapi verildi. Çalışma grubuna ek denge egzersizleri verildi. Kontrol grubu sağlıklı bireylerden oluşuyordu herhangi bir tedavi verilmedi. Tüm katılımcılar, tedavi öncesi, sonrası ve 8.hafta değerlendirmeye alındı. Ağrı değerlendirmesinde McGill Ağrı Ölçeği Kısa Formu, boyun özürlülük değerlendirmesinde, boyun özürlülük indeksi kullanıldı. Dinamik denge değerlendirilmesinde, Y Denge Testi, Fonksiyonel Uzanma Testi kullanıldı. Tetrax İnteraktif Denge Sistemi kullanılarak düşme riskleri kaydedildi. Kinezyofobi değerlendirilmesinde, Tampa Kinezyofobi Ölçeği kullanıldı. Bulgular: İki grubun tedavi öncesi tüm parametreleri benzerdi ($p > 0.05$). Eğitim sonrasında her iki grupta da ağrı ve boyun özürlülük skorlarında azalma görüldü ($p < 0.001$). Y Denge Testinde ve Fonksiyonel Uzanma Testinde her iki grupta da anlamlı şekilde artma tespit edildi ($p<0.05$). Tetrax İnteraktif Denge Verilerine göre her iki grupta da dengenin düzeldiği ama anlamlı farklar olmadığı tespit edildi ($p>0.05$). Kinezyofobi açısından her iki grupta da azalma olduğu ama istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görüldü ($p>0.05$). Sonuç: Konservatif fizyoterapiye ilave verilen denge egzersizlerinin, denge, ağrı ve kinezyofobi üzerine olumlu etkilerinin olduğu görülmüştür. Uluslararası ve ulusal literatürde servikal diskopatili hastalarda denge, ağrı ve kinezyofobi parametrelerinin beraber ya da ayrı ayrı ele elındığı çalışma sayısı oldukça kısıtlıdır. İlgili alana katkı sağlamak için yeni çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Servikal Diskopati, Denge, Ağrı, Kinezyofobi

The İnvestigation of the Effects of Balance Training On, Balance, Pain and Kinesiophobia in Patients With Cervical Discopathy

Abstract: Purpose: To investigate the effect of balance training on balance, pain and kinesiophobia in addition to conservative physical therapy in patients with cervical discopathy. Method: 40 women and 24 men with cervical discopathy between the ages of 18-65 were included in the study. Participants were randomly assigned to the classical (n=21, mean age: 47.57±9.27), study (n=22, mean age: 48.82±7.93) and control groups (n=21, mean age: 42.81±7.64). Tthe study and classical groups were given 15 sessions of conservative physiotherapy for three weeks. Additional balance exercises were given to the study group. The control group consisted of healthy individuals and was not given any treatment. All participants were evaluated before, after and at the 8th week of treatment. The McGill Pain Scale Short

Form was used to evaluate pain, and the neck disability index was used to evaluate neck disability. Y Balance Test and Functional Reach Test were used to evaluate dynamic balance. Fall risks were recorded using the Tetrax Interactive Balance System. Tampa Kinesiophobia Scale was used to evaluate kinesiophobia. Results: All parameters of the two groups were similar before treatment ($p > 0.05$). After the training, there was a decrease in pain and neck disability scores in both groups ($p < 0.001$). A significant increase was detected in the Y Balance Test and Functional Reach Test in both groups ($p<0.05$). According to Tetrax Interactive Balance Data, it was determined that balance improved in both groups, but there were no significant differences ($p>0.05$). There was a decrease in kinesiophobia in both groups, but it was not statistically significant ($p>0.05$). Conclusion: It has been observed that balance exercises given in addition to conservative physiotherapy have positive effects on balance, pain and kinesiophobia. In the international and national literature, the number of studies examining balance, pain and kinesiophobia parameters together or separately in patients with cervical discopathy is very limited. New studies are needed to contribute to the relevant field.

Keywords: Key Words: Cervical Discopathy, Balance, Pain, Kinesiophobia

Makale id= 143

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-8326-255X, 0000-0002-7788-9739, 0009-0004-5400-272X, 0009-0008-1502-8969

Adölesan Basketbol Oyuncularında Aerobik Kapasitenin Çeviklik, Kas Kuvveti ve Enduransı Üzerine Etkisi

Ph.d.cand. Selva Otsay[1], Ph.d.cand. Gökhan Can Törpü[1], Araştırmacı Şahin Öksüz[2], Doç.Dr. Semiramis Özyılmaz[3]

[1]Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kardiyopulmoner Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

[2]Feriköy Spor Kulübü, İstanbul, Türkiye

[3]Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye

*Corresponding author: Selva Otsay

Özet: Basketbol hem aerobik hem anaerobik fizyolojik gereksinimleri içerisinde barındıran bir takım sporudur. Basketbol oyuncularında aerobik kapasitenin çeviklik, kas kuvveti ve enduransı ile olan etkileşimlerinin araştırılmasının sporcuların antrenmanlarında yer alan egzersiz tiplerinin belirlenmesinde önemli olduğunu düşünmekteyiz. Bu çalışmanın amacı adölesan erkek basketbol oyuncularında aerobik kapasitenin çeviklik, core kas enduransı ve periferal kas kuvveti ile ilişkisinin araştırılmasıdır. Araştırma için etik kurul onayı ve kayıt numarası alındı (Clinical Trial Numarası: NCT05918081). Çalışmaya basketbol ile bir yıldan daha uzun süredir ilgilenen ve sakatlığı bulunmayan toplamda 30 adölesan erkek basketbolcu dahil edildi. Katılımcıların aerobik kapasitelerini değerlendirmek amacıyla maksimum oksijen tüketim (VO2max) düzeyleri 20 Metre Mekik Koşusu Testi sonucu formül yardımıyla indirekt olarak hesaplandı. Çeviklik düzeyleri Pro Agility Testi ile; core kas endurans ları McGill tarafından tanımlanan temel endurans testleri aracılığıyla değerlendirildi. Periferal kas kuvveti değerlendirmesi "MicroFET® 2" el dinamometresi kullanılarak dominant taraf M. Biceps Brachii, M. Triceps Brachii, M. Quadriceps ve M. Hamstring esas alınarak gerçekleştirildi. Katılımcıların ortalama yaşı 13.73±1.29 yıl idi. Yapılan istatistiksel analizlerin sonuçlarına göre VO2max düzeyi ile core ekstansör kas enduransı ($r = 0.425$; $p = 0.019$) istatistiksel olarak ilişkili bulundu. Bununla birlikte VO2max düzeyi ile core fleksör kas enduransı ($r = 0.309$; $p = 0.095$) ve çeviklik ($r = -0.112$; $p = 0.553$) arasında anlamlı korelasyonel bir ilişki saptanmadı. Ayrıca VO2max düzeyi ile periferal kas kuvveti arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki görülmedi. Sonuç olarak adölesan erkek basketbol oyuncularında aerobik egzersizler, çeviklik egzersizleri ve kuvvetlendirme egzersizleri ayrı ayrı plânlanmalıdır. Aynı zamanda çalışmamız adölesan erkek basketbol oyuncularının antrenman programlarında core kaslarına yönelik egzersizlerin yerinin önemini ve çok boyutlu bir değerlendirmenin gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Basketbol, Aerobik Kapasite, Vo2max, Çeviklik, Kas Kuvveti

Impact of Aerobic Capacity On Agility, Muscle Strength and Endurance in Adolescent Basketball Players

Abstract: Basketball is a team sport that includes both aerobic and anaerobic physiological requirements. We think that investigating the interactions of aerobic capacity with agility, muscle strength and endurance in basketball players is important in determining the types of exercises included in the athletes' training. The aim of this study is to investigate the impact of aerobic capacity on agility, core muscle endurance and peripheral muscle strength in adolescent male basketball players. Ethics committee approval and registration number were obtained for the study (Clinical Trial Number: NCT05918081). Total of 30 adolescent male basketball players who had been playing basketball for more than a year and had no injuries were included in the study. In order to evaluate the aerobic capacities of the participants, maximum oxygen consumption (VO2max) were calculated indirectly with the help of the formula resulting from the Multi-Stage 20 m Shuttle Run Test. Agility was evaluated with Pro Agility Test and core muscle endurance was evaluated with basic endurance tests defined by McGill. Peripheral muscle strength evaluation was performed using "MicroFET® 2" hand-held dynamometer, based on M. Biceps Brachii, M. Triceps Brachii, M. Quadriceps and M. Hamstring. Mean age of participants was 13.73±1.29 years. According to the results of statistical analysis, VO2max and core extensor muscle endurance ($r = 0.425$; $p = 0.019$) were found to be statistically related. However, no significant correlational relationship was detected between VO2max and core flexor muscle endurance ($r=0.309$; $p=0.095$) and agility ($r=-0.112$; $p=0.553$). Additionally, no statistically significant relationship was observed between VO2max and peripheral muscle strength. As a result, aerobic exercises, agility exercises and strengthening exercises should be planned separately for adolescent basketball players. At the same time, our study emphasizes the importance of core muscle exercises in the training programs of adolescent basketball players and the necessity of a multidimensional evaluation.

Keywords: Basketball, Aerobic Capacity, Vo2max, Agility, Muscle Strength

Makale id= 195

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-2256-7461

Akıllı Telefon Bağımlısı Olan Gençlerde Skapular Diskinezi, Üst Ekstremite Fonksiyonları ve Kavrama Kuvveti Arasındaki İlişki

Ma.St. Sinem Biber[1], Doç.Dr. Yıldız Erdoğanoğlu [1], Öğr. Gör. Oğuzhan Akbaşlı[1]
[1]Antalya Bilim Üniversitesi

*Corresponding author: Sinem Biber

Özet: Amaç: Bu çalışma, akıllı telefon bağımlısı olan gençlerde skapular diskinezi, üst ekstremite fonksiyonu ve kavrama kuvveti arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapıldı. Yöntem: Çalışmaya, 18-25 yaş arası (yaş ortalamaları 21,19±1,50 yıl) 37 genç dahil edildi. Katılımcıların sosyodemografik bilgileri alındıktan sonra, akıllı telefon bağımlılıkları Akıllı Telefon Bağımlılık Ölçeği-Kısa Form (ATBÖ-KF) ile, skapular diskinezileri Skapular Diskinezi Testi (SDT), Lateral Skapular Kayma Testi (LSKT) ve Gözlemsel Skapular Diskinezi değerlendirmesi ve Skapular Kassal Endurans değerlendirmesi ile, üst ekstremite fonksiyonellikleri Kol Omuz El Sorunları Anketi Kısa Form (QUİCK-DASH KF) ve Üst Ekstremite Y Denge Testi ile, kavrama kuvvetleri Jamar El dinamometresi ile değerlendirildi. Bulgular: Çalışmadaki katılımcıların akıllı telefon kullanım süresi 1-3 saat arasında olanlar %35,1 (n=13) oranında, 3 saatten fazla olanlar ise %64.9 (n=24) oranında bulundu. Cinsiyetler arası karşılaştırmada, kadınların ve erkelerin hem akıllı telefon kullanım süreleri hem de ATBÖ-KF skorları arasında anlamlı bir farklılık saptanmadı (p>0.05). Katılımcıların %64.9'unda (n=24) skapular diskinezi pozitif, %35.1'inde (n=13) negatif olarak bulundu ve ATBÖ-KF skorları arasında anlamlı bir farklılık saptanmadı (p>0.05). Katılımcıların, akıllı telefon bağımlılığı skorları ile skapular diskinezi, üst ekstremite fonksiyonları ve kavrama kuvvetleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı (p>0.05). Sonuç: Sonuç olarak akıllı telefon bağımlısı olan gençlerde telefon kullanma süreleri ve ATBÖ-KF sonuçları kadınlar ve erkeklerde benzerdi. ATBÖ-KF sonuçları ile skapular diskinezi, üst ekstremite fonksiyonları ve kavrama kuvveti arasında herhangi bir ilişki bulunmadı. Akıllı telefon bağımlılığının her iki cinsiyette de görülmesi ve yaşam tarzı değişikliklerine yol açtığı öngörüsüyle gençlerin bu konuda farkındalıklarının artırılmasının doğru olacağı düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: Akıllı Telefon Bağımlılığı, Skapular Diskinezi, Üst Ekstremite Fonksiyonelliği, Kavrama Kuvveti

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Akıllı Telefon Bağımlılığı, Skapular Diskinezi, Üst Ekstremite Fonksiyonelliği, Kavrama Kuvveti

Relationship Between Smartphone Addiction, Scapular Dyskinesis, Upper Extremity Function, and Grip Strength İn Young Adults

Abstract: ABSTRACT Objective: This study aimed to investigate the relationship between scapular dyskinesis, upper extremity function, and grip strength in young individuals addicted to smartphones. Methods: The study included 37 participants aged 18-25 years (mean age 21.19 ± 1.50 years). After collecting participants' sociodemographic information, smartphone addiction was assessed using the Smartphone Addiction Scale-Short Form (SAS-SF). Scapular dyskinesis was evaluated using the Scapular Dyskinesis Test (SDT), Lateral Scapular Slide Test (LSKT), and Observational Scapular

Dyskinesis Assessment, as well as Scapular Muscular Endurance assessment. Upper extremity functionality was assessed using the Quick Disabilities of the Arm, Shoulder, and Hand Questionnaire Short Form (Quick-DASH SF) and Upper Extremity Y Balance Test, while grip strengths were measured with a Jamar Hand Dynamometer. Results: Participants in the study showed that 35.1% (n=13) had smartphone usage between 1-3 hours, and 64.9% (n=24) had usage exceeding 3 hours. No significant differences were found between genders in terms of smartphone usage duration and SAS-SF scores ($p>0.05$). Scapular dyskinesis was observed in 64.9% (n=24) of participants, while 35.1% (n=13) had negative findings, and no significant difference was found in SAS-SF scores ($p>0.05$). There was no significant relationship between smartphone addiction scores and scapular dyskinesis, upper extremity functionalities, and grip strengths ($p>0.05$). Conclusion: In conclusion, smartphone usage duration and SAS-SF results were similar between male and female young adults with smartphone addiction. No significant relationship was observed between SAS-SF results and scapular dyskinesis, upper extremity functionalities, and grip strength. It is suggested that raising awareness among young individuals about smartphone addiction, which is prevalent in both genders and leads to lifestyle changes, would be beneficial. Keywords: Smartphone Addiction, Scapular Dyskinesis, Upper Extremity Functionality, Grip Strength

Keywords: Keywords: Smartphone Addiction, Scapular Dyskinesis, Upper Extremity Functionality, Grip Strength

Makale id= 167

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1014-8845, 0000-0002-8299-6926, 0000-0002-3223-5408, 0000-0002-5902-3501

Baş Ağrılı Çocuklarda Kinezyofobinin Düşme Korkusu, Yaşam Kalitesi ve Fiziksel Aktivite Üzerine Etkisi

Öğr. Gör. Özge Baykan Çopuroğlu[1], Dr. Müge Baykan[2], Prof.Dr. Pınar Gençpınar[3], Prof.Dr. Nihal Olgaç Dündar[3]
[1]Kayseri Üniversitesi
[2]Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi
[3]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

*Corresponding author: Özge Baykan Çopuroğlu

Özet: Kinezyofobi, yüksek düzeyde disabilite ile ilişkili yaygın bir semptomdur ve baş ağrısı olan hastalarda da gözlenmiştir. Ancak, bu popülasyonda kinezyofobi ile klinik faktörler arasındaki ilişki bilinmemektedir. Amaç: Baş ağrısı olan çocuklarda kinezyofobi ile düşme korkusu, yaşam kalitesi ve fiziksel aktivite arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Yöntemler: Çalışmamıza baş ağrısı şikayeti olan 6-18 yaş arası 127 çocuk dahil edildi. Kinezyofobiyi değerlendirmek için Tampa Kinezyofobi Ölçeği (TKS), düşme korkusunu değerlendirmek için Uluslararası Düşme Etkinliği Ölçeği (FES-I), fiziksel aktiviteyi ölçmek için Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ)- kısa formu ve yaşam kalitesini değerlendirmek için Çocuklar için Yaşam Kalitesi Ölçeği (QOLS) kullanıldı. Ağrı yoğunluğunu değerlendirmek için görsel analog skala (VAS) kullanıldı. Sonuçlar: Baş ağrısı olan çocuklarda kinezyofobi görülme sıklığı daha yüksektir. Şikayetin süresi uzadıkça, baş ağrısı olan çocuklarda kinezyofobi eğilimi artmaktadır ($p<0.05$). Kinezyofobi ve baş ağrısı olan çocuklarda ağrı şiddetinde artış, yaşam kalitesinde azalma ve fiziksel aktivitede azalma gözlenmiştir ($p<0.001$). Ağrı şiddeti arttıkça düşme korkusunun da arttığı görülmüştür ($p<0.001$). Kinezyofobisi olmayan çocukların yaşam kalitesi skorları kinezyofobisi olanlara göre daha yüksektir ($p<0.05$). Sonuç: Kinezyofobisi olan baş ağrısı şikayeti olan çocuklarda düşme korkusu artmakta, fiziksel aktivite azalmakta ve yaşam kalitesi düşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kinezyofobi, Baş Ağrısı, Çocuk

The Effect of Kınesıophobıa On Fear of Fallıng, Qualıty of Lıfe and Physıcal Actıvıty in Chıldren Wıth Headache

Abstract: Kinesiophobia is a common symptom associated with high levels of disability and has also been observed in patients with headache. However, the relationship between kinesiophobia and clinical factors in this population is unknown. Objective: We aimed to investigate the relationship between kinesiophobia and fear of falling, quality of life, and physical activity in children with headache. Methods: We included 127 children aged 6-18 years with headache complaints in our study. Tampa Kinesiophobia Scale (TKS) was used to assess kinesiophobia, International Falls Efficacy Scale (FES-I) was used to assess fear of falling, International Physical Activity Questionnaire (IPAQ)- short form

was used to measure physical activity, and Quality of Life Scale for Children (QOLS) was used to assess quality of life. A visual analog scale (VAS) was used to assess pain intensity. Results: Children with headaches have a higher incidence of kinesiophobia. The longer the duration of the complaint, the higher the tendency for kinesiophobia in children with headaches ($p<0.05$). Increased pain intensity, decreased quality of life, and decreased physical activity have been observed in children with kinesiophobia and headache ($p<0.001$). It was observed that as the severity of pain increased, the fear of falling also increased ($p<0.001$). Children without kinesiophobia have higher quality of life scores than those with kinesiophobia ($p<0.05$). Conclusion: Children with headache complaints who have kinesiophobia demonstrate increased fear of falling, decreased physical activity, and decreased quality of life.

Keywords: Kinesiophobia, Headache, Children

Makale id= 298

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-6507-2441

Bir Üniversite Hastanesinde İzlenen Tip I Spinal Musküler Atrofili Hastaların Motor Fonksiyonlarının Değerlendirilmesi

Araştırmacı Harun Demir[1], Doç.Dr. Ayşe Numanoğlu Akbaş[2]
[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Sivas
[2]Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Balıkesir

*Corresponding author: Harun Demir

Özet: Amaç: Spinal Musküler Atrofi (SMA) tanılı hastalarda motor fonksiyonların değerlendirilmesi, doğru fizyoterapi ve rehabilitasyon programının planlanabilmesi için önem taşımaktadır. Bu çalışmada SMA Tip I tanılı çocuklarda klinik özellikler ve yaşa göre motor fonksiyonlarındaki değişimin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Retrospektif olarak yapılan bu çalışmaya SMA Tip I tanısı almış 20 kız (%48,78), 21 erkek (%51,22) çocuk dahil edildi. Çocuklara ilk değerlendirmede (41 çocuk), 1. (16 çocuk) ve 2. yaş (11 çocuk) değerlendirmelerinde The Children's Hospital of Philadelphia Infant Test of Neuromuscular Disorders (CHOP INTEND) testi alanında deneyimli fizyoterapist tarafından yapıldı. Değerlendirme öncesinde tüm çocuklar aynı doz Nusinersen ilaç tedavisi almıştı. Bulgular: CHOP INTEND puanı cinsiyetler açısından karşılaştırıldığında anlamlı bir farklılık olmadığı görüldü ($p=0.250$). Ek hastalığı olmayan çocukların ilk değerlendirmedeki CHOP INTEND puanları ek hastalığı olanlara göre daha yüksekti ($p<0.001$). Daha sonra vefat eden çocukların ilk değerlendirmedeki CHOP INTEND puanları sağ kalan çocukların puanlarından daha düşüktü. ($p<0.001$). Çocukların ilk değerlendirme- 1. yaş değerlendirmelerindeki CHOP INTEND puanları arasında anlamlı fark yoktu ($p=0.233$), 2. yaş değerlendirmesinde CHOP INTEND puanları ise 1. Yaş değerlendirmesindeki puanlara göre daha yüksekti ($p=0.006$). Sonuç: Çalışma sonucunda SMA Tip I tanılı çocukların motor fonksiyonlarının cinsiyetler açısından değişim göstermediği ve ek hastalığı olmayan çocukların motor fonksiyonlarının daha iyi olduğu görüldü. Başlangıçta motor fonksiyonları kötü olan çocukların hayati tehlikelerinin yüksek olduğu belirlendi. İlaç tedavisi alan çocukların ikinci yaştaki motor seviyelerinin ilk yaşa göre daha iyi olduğu gösterildi. SMA Tip I hastalarında motor fonksiyonlar çeşitli özelliklerden etkilenebilir. Çocukların kapsamlı bir şekilde değerlendirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Değerlendirme, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, Gelişim, Motor Fonksiyon, Spinal Muskuler Atrofi

Evaluation of Motor Functions of Patients With Type I Spinal Muscular Atrophy Followed in a University Hospital

Abstract: Purpose:Evaluation of motor functions in patients diagnosed with Spinal Muscular Atrophy (SMA) is important in planning the correct physiotherapy and rehabilitation program.This study aimed to examine the clinical features and changes in motor functions according to age in children diagnosed with SMA Type I. Method:In this retrospective study, 20 female (48.78%) and 21 male (51.22%) children diagnosed with SMA Type I were included.The Children's Hospital of Philadelphia Infant Test

of Neuromuscular Disorders (CHOP INTEND) test was performed by an experienced physiotherapist at the children's first evaluation (41 children), 1st (16 children) and 2nd year (11 children) evaluations. Before evaluation, all children received the same dose of Nusinersen medication. Results: When the CHOP INTEND score was compared in terms of gender, it was seen that there was no significant difference (p=0.250).CHOP INTEND scores in the first evaluation of children without comorbidities were higher than those with comorbidities (p<0.001).CHOP INTEND scores in the first assessment of children who later died were lower than the scores of surviving children(p<0.001).There was no significant difference between the CHOP INTEND scores of the children in the first evaluation and the 1st age evaluation (p=0.233), and the CHOP INTEND scores in the 2nd age evaluation were higher than the scores in the 1st age evaluation (p=0.006). Conclusion:As a result of the study, it was seen that the motor functions of children diagnosed with SMA Type I did not differ in terms of gender and that the motor functions of children without additional diseases were better. Initially, it was determined that children with poor motor functions were at high risk of life.It has been shown that the motor levels of children receiving medication in the second year of life are better than in the first year.Motor functions in SMA Type I patients may be affected by various features.It is important to evaluate children comprehensively.

Keywords: Assessment, Physiotherapy and Rehabilitation, Development, Motor Function, Spinal Muscular Atroph

Makale id= 351

Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCİD: 0000-0001-9417-9387

Geriatrik Bireylerde Postür Egzersizlerinin Ağrı ve Fonksiyonel Kapasite Üzerine Etkisi

Ra. İlker Demir[1]
[1]İnönü Üniversitesi

Özet: Yaşlılık tanımı tarihsel süreç içerisinde farklılık gösterse de günümüzde Dünya sağlık örgütü yaşlılık tanımını 65 yaş ve üstü bireyler için kullanmaktadır.85 yaş ve üzerindeki kişiler ise çok yaşlı olarak sınıflandırılmaktadır. Yaşlılık aşamasında kas kuvveti, kardiyovasküler ve solunum kapasiteleri gibi birçok değişim gerçekleşmektedir. Postür, insanın duruşu ile ilgili olup merkezi sinir sistemi ile kontrol edilmektedir. Normal postür kas iskelet sisteminin düzgünlüğü ile sağlanır. Yaşlanma ile birlikte postüral düzgünlüğü sağlayan yapılarda değişikler meydana gelir. Geriatrik bireylerde postüral deformasyon olarak fleksör postür sıklığı fazladır. Yaşlı bireylerin boylarında kısalma, başta öne eğiklik ve torakal kifozda artış gibi bir takım deformiteler görülmektedir. Egzersiz, kas kuvveti ve fiziksel kapasitenin arttırılması gibi günlük yaşam aktivitelerinde bireylerin ihtiyaç duyduğu bozulan fonksiyonların düzeltilmesine olumlu katkı sunmaktadır. Çalışmamız geriatrik bireylerde postür egzersizlerinin ağrı ve fonksiyonel kapasite üzerine etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma Nisan ve Aralık 2023 tarihleri arasında Malatya ilindeki 65 yaş ve üzeri 15 kontrol, 15 egzersiz grubu olmak üzere 30 geriatrik birey ile yapıldı. Araştırmada postür egzersizlerinin ağrı ve fonksiyonel kapasite üzerine etkilerine bakıldı. Araştırmamızda egzersiz grubundaki bireylere egzersizler uygulamalı biçimde gösterilip egzersizlerin açıklamaları ve tekrar sayıları aynı araştırmacı tarafından anlatılarak broşürler verilmiştir. Verilen egzersizler katılımcılar tarafından haftada 3 gün ve günde 1 defa olmak üzere 8 hafta süresince yapıldı. Kontrol grubuna çalışma boyunca herhangi bir işlem yapılmazken çalışma sonunda postür egzersizleri uygulaması hakkında bilgilendirme yapıldı. Çalışmada veri toplama aracı olarak ‘Kişisel Bilgi Formu’, ‘ 6 dakika yürüme testi’ ve ‘ Visual Analog Skala’ uygulanmıştır. Verilerin istatistiksel çözümlemelerinde bilgisayar destekli IBM SSPS 22 programı kullanıldı. Çalışma öncesi bireylerin 6 dakika yürüme testi sonuçları 407.65±89.41, olarak ölçülmüşken egzersizler sonrasında bu sayı 473.32±85.12 biçiminde değişmiştir. Kontrol grubunda ise egzersiz öncesi ve sonrası veriler sırayla 409.61±85.89,408.21±90.18 olarak kaydedildi. Ağrı skorları ise egzersiz grubunda egzersiz öncesi 8,25±0,2, egzersiz sonrası 5,3±1,23; kontrol grubunda ilk test 7,8±1,53, son test ise 7,27±1,62 olarak ölçüldü. Çalışma sonunda her iki grupta da egzersiz grubu lehine anlamlı bir fark tespit edildi P=0.001*. Fakat postür egzersizlerinin fonksiyonel kapasiteye olumlu etkisinin ağrı seviyesinin azalmasıyla ya da başka faktörlerin etkisi ile olabileceği konusu netlik kazanamamış olup mekanizmanın daha iyi anlaşılabilmesi açısından başka çalışmalara ihtiyaç duyulduğu kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Fonksiyonel Kapasite, Geriatri, Postür Egzersizi

Effect of Posture Exercıses On Paın and Functıonal Capacıty in Gerıatrıc Indıvıduals

Abstract: Although the definition of old age has varied throughout history, the World Health Organization today uses the definition of old age for individuals aged 65 and over. People aged 85 and over are classified as very old. Many changes occur in the aging phase, such as muscle strength,

cardiovascular and respiratory capacities. Posture is related to a person's posture and is controlled by the central nervous system. Normal posture is provided by the smoothness of the musculoskeletal system. With aging, changes occur in the structures that provide postural smoothness. Flexor posture as a postural deformation is more common in geriatric individuals. A number of deformities are observed in elderly individuals, such as shortening in height, forward bending of the head, and increased thoracic kyphosis. Exercise makes a positive contribution to the correction of impaired functions needed by individuals in daily life activities, such as increasing muscle strength and physical capacity. Our study was conducted to examine the effects of posture exercises on pain and functional capacity in geriatric individuals. The research was conducted between April and December 2023 with 30 geriatric individuals, 15 in the control group and 15 in the exercise group, aged 65 and over in the province of Malatya. The research examined the effects of posture exercises on pain and functional capacity. In our research, the individuals in the exercise group were shown the exercises in a practical manner, the explanations of the exercises and the number of repetitions were explained by the same researcher, and brochures were given. The given exercises were performed by the participants 3 days a week and once a day for 8 weeks. While the control group did not receive any action during the study, they were informed about the application of posture exercises at the end of the study. 'Personal Information Form', '6-minute walk test' and 'Visual Analog Scale' were used as data collection tools in the study. The computer-aided IBM SSPS 22 program was used for statistical analysis of the data. Before the study, the individuals' 6-minute walk test results were measured as 407.65±89.41, but after the exercises, this number changed to 473.32±85.12. In the control group, pre- and post-exercise data were recorded as 409.61±85.89, 408.21±90.18, respectively. Pain scores in the exercise group were 8.25±0.2 before exercise and 5.3±1.23 after exercise; In the control group, the first test was measured as 7.8±1.53 and the last test was 7.27±1.62. At the end of the study, a significant difference was detected in favor of the exercise group in both groups. P = 0.001*. However, it is not clear whether the positive effect of posture exercises on functional capacity may be due to a decrease in pain level or the influence of other factors, and we believe that other studies are needed to better understand the mechanism.

Keywords: Pain, Functional Capacity, Geriatrics, Posture Exercise

Makale id= 217

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-7693-1892

Kas-İskelet Sistemi Ağrılarının Yaşam Kalitesi ve Psikolojik Durumlar Üzerindeki Etkisi: Cinsiyet ve Yaşın Rolü

Ma.St. Ava Salimieshgehsou[1], Prof.Dr. Zeynep Hazar[1]
[1] Gazi Üniversitesi

*Corresponding author: Ava Salimieshgehsou

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, kas-iskelet sistemi ağrılarının yaşam kalitesi ve psikolojik durumlar üzerindeki etkisini incelemek ve cinsiyet ile yaşın bu etkileşimdeki rolünü değerlendirmektir. Materyal ve Metod: Çalışmada, 18 ile 50 yaş aralığında ve kas-iskelet sistemi ağrısı yaşayan 100 hasta (61 kadın, 39 erkek) kapsayıcı bir şekilde incelenmiştir. Katılımcılar, yaş ve sağlık durumu gibi önceden belirlenen kriterlere göre seçilmişlerdir. Araştırmamız, etik kurallar çerçevesinde, katılımcılardan alınan bilgilendirilmiş onam formları ile yürütülmüştür. Hastaların ağrı düzeyleri, yaşam kaliteleri ve psikolojik durumları, numerik ağrı skalası, Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği, Kısa Form-12 Sağlık Anketi ve korku-kaçınma anketi ile değerlendirilmiştir. Veriler, SPSS istatistik yazılımı ile analiz edilmiştir. Bulgular: Hastaların ortalama ağrı değerlendirmesi 3,89 ± 2,73 olarak bulunmuş, cinsiyetler arası fark istatistiksel olarak anlamsızdır ($p>0,05$). Yaş ile ağrı arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır ($r=0,185$, $p>0,05$). Hastane anksiyete ve depresyon ölçeğinde cinsiyet ve yaş farkı yoktur. Fiziksel aktivite ve iş boyutunda cinsiyet ve yaşın etkisi bulunmamıştır. Kısa Form-12 sonuçları, erkeklerde fiziksel fonksiyon puanlarının kadınlardan yüksek olduğunu ($p<0,05$), yaş ile fiziksel fonksiyon arasında negatif ilişki olduğunu göstermiştir ($r=-0,335$, $p<0,001$). Ölçekler arası korelasyon, fiziksel fonksiyon düşüklüğü ile fiziksel rol güçlüğü arasında güçlü negatif ilişki ($r=-0,636$, $p<0,001$), genel sağlık ile ağrı ve vitalite arasında güçlü negatif ilişkiler ($r=-0,523$ ve $r=-0,515$, her ikisi için $p<0,001$), emosyonel rol güçlüğü ile mental sağlık arasında orta düzeyde pozitif ilişki ($r=0,414$, $p<0,001$), ve fiziksel aktivite ile iş performansı arasında anlamlı pozitif ilişki ($r=0,446$, $p<0,001$) göstermiştir. Sosyal fonksiyon ile iş boyutu ve hastane anksiyete/depresyon ölçeği ile fiziksel fonksiyon arasında anlamlı bir ilişki yoktur. Tartışma ve Sonuç: Çalışma, cinsiyet ve yaşın kas-iskelet sistemi ağrılarının ve psikolojik durumların üzerinde belirleyici bir etkisi olmadığını ortaya koymaktadır. Ancak, cinsiyet fiziksel fonksiyon puanlarında etkili, yaşın fiziksel fonksiyon üzerinde negatif etkisi bulunmuştur. Sonuçlar, fiziksel ve mental sağlık durumlarının etkileşim içinde olduğunu ve sağlık profesyonellerinin hastaları bütünsel bir perspektifle ele alması gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kas-İskelet Sistemi Ağrısı, Cinsiyet, Yaş, Fiziksel Aktivite, Yaşam Kalitesi, Depresyon, Anksiyete

The Impact of Musculoskeletal Pain On Quality of Life and Psychological States: the Role of Gender and Age

Abstract: Objective: This study aims to explore the effects of musculoskeletal pain on quality of life and psychological states, assessing the roles of gender and age. Materials and Methods: Involving 100 patients (61 women, 39 men) aged 18-50 with musculoskeletal pain, the study adhered to ethical

guidelines, with participants providing informed consent. Evaluation was based on the Numeric Pain Rating Scale, Hospital Anxiety and Depression Scale, Short Form-12 Health Survey, and a fear-avoidance questionnaire, analyzed via SPSS. Findings: Average pain level was 3.89 ± 2.73, with no significant gender difference ($p>0.05$). Age did not correlate significantly with pain ($r=0.185$, $p>0.05$). The Hospital Anxiety and Depression Scale showed no notable gender or age differences. In terms of physical activity and work, neither gender nor age had significant effects. Short Form-12 revealed higher physical function scores in men compared to women ($p<0.05$), with a negative correlation between age and physical function ($r=-0.335$, $p<0.001$). Scale correlations indicated a strong negative link between reduced physical function and physical role difficulty ($r=-0.636$, $p<0.001$), and between general health and both pain and vitality ($r=-0.523$ and $r=-0.515$, respectively, both $p<0.001$). A moderate positive correlation existed between emotional role difficulty and mental health ($r=0.414$, $p<0.001$), and between physical activity and work performance ($r=0.446$, $p<0.001$). No significant relationships were found between social function, work dimension, and the Hospital Anxiety/Depression Scale with physical function. Discussion and Conclusion: Gender and age show no decisive impact on musculoskeletal pains or psychological states. However, gender influences physical function scores, and age negatively affects physical function. These findings underscore the interplay between physical and mental health, emphasizing the need for health professionals to adopt a holistic approach in patient care.

Keywords: Musculoskeletal Pain, Gender, Age, Physical Activity, Quality of Life, Depression, Anxiety

Makale id= 358

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7455-8697

Kronik Bel Ağrısı Olan Hastalarda Mckenzie Egzersizlerinin Etkinliği

Res.Ass.Dr. Neriman Temel Aksu[1], Öğr. Gör. Dr Çağlayan Pınar Öztürk[2]
[1]Akdeniz Üniversitesi
[2]Akdeniz Ünivesitesi

*Corresponding author: Neriman Temel Aksu

Özet: Amaç: Kronik bel ağrısı, sanayileşmiş ülkelerde önemli bir halk sağlığı sorunudur ve sağlık hizmeti aramanın en yaygın nedenlerinden biridir. Her ne kadar Mckenzie egzersizleri bel ağrısının tedavisi için yaygın olarak kullanılsa da ağrı hafifletme veya fonksiyon sonuçlarında egzersiz ile ilgili bir iyileşme bulunmadığına dair kanıtlar vardır. Bu çalışmanın amacı, McKenzie egzersizlerinin kronik bel ağrısı olan hastalarda etkilerini incelemektir. Yöntem: Ocak 2021-Haziran 2022 tarihleri arasında kronik bel ağrısı olan (üç aydan fazla semptom süresi) 22 hasta (13 erkek, 9 kadın; ort. yaş: 46.2±7.0 yıl; dağılım, 25-59 yıl), McKenzie egzersiz grubu (n=11) ve kontrol grubuna (n=11) randomize edildi. Her iki grubun tedavi süresi 4 haftaydı. Tedavi süresi sonunda, 2 ve 3 ay takip randevularında klinik sonuçlar VAS (Vizüel Ağrı Skalası), fonksiyonel durumu değerlendirmek için de Oswestry özürlülük indeksi uygulandı. Lumbal bölge fleksiyon, ekstansiyon ve sağ ve sol lateral fleksiyon Eklem hareket açıklığı gonyometre ölçümü ile değerlendirildi. Çalışma verilerinin analizinde SPSS Version 22.0 istatistik programı kullanıldı. Bulgular: Her iki grupta da omurga hareketlerinde belirgin iyileşme, ağrı ve sakatlıkta azalma görülmüştür ancak sonuçlar McKenzie grubunda daha fazla iyileşme göstermiştir ($p < 0.05$). Tüm parametrelerde en büyük değişim McKenzie egzersiz grubunda bulundu. Sonuç: McKenzie tedavisi kronik bel ağrısı olan hastalarda ağrı ve sakatlığı azaltmaktadır. Bu çalışma McKenzie tedavisinin daha etkili olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Ağrı; Fonksiyonel Durum; Kronik Bel Ağrısı; Mckenzie Egzersizi.

Effectıveness of Mckenzıe Exercıses in Patıents Wıth Chronıc Lack Paın

Abstract: Purpose: Chronic low back pain is a major public health problem in industrialized countries and one of the most common reasons for seeking healthcare. Although Mckenzie exercises are widely used for the treatment of low back pain, there is no evidence of any exercise-related improvement in pain relief or function outcomes. The purpose of this study is to examine the effects of McKenzie exercises on patients with chronic low back pain. Method: Between January 2021 and June 2022,22 patients (13 men, 9 women; mean age: 46.2±7.0 years; range, 25-59 years) with chronic low back pain (symptom duration of more than three months), McKenzie exercise group (n=11) and control group (n=11). The treatment duration for both groups was 4 weeks. At the end of the treatment period, clinical results VAS (Visual Pain Scale) and Oswestry disability index were applied to evaluate functional status at 2 and 3 month follow-up appointments. Lumbar region flexion, extension and right and left lateral flexion joint range of motion were evaluated by goniometer measurement. SPSS Version 22.0 statistical program was used to analyze the study data. Results: Significant improvement in spinal movements and reduction in pain and disability were seen in both groups, but results showed greater improvement in the

McKenzie group ($p < 0.05$). The biggest change in all parameters was found in the McKenzie exercise group. Conclusion: McKenzie treatment reduces pain and disability in patients with chronic low back pain. This study revealed that McKenzie treatment was more effective.

Keywords: Pain; Functional Status; Chronic Lower Back Pain; Mckenzie Exercise.

Makale id= 359

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7455-8697

Lateral Epikondilit Hastalarında Boyun ve Üst Ekstremite Yetiyitimi Arasındaki İlişki

Öğr. Gör. Dr Çağlayan Pınar Öztürk[1], Arş.Gör.Dr. Neriman Temel Aksu[2]
[1] Süleyman Demirel Üniversitesi
[2]Akdeniz Üniversitesi

*Corresponding author: Çağlayan Pınar Öztürk

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı Lateral Epikondilit (LE) hastalarının servikal bölge ağrı sıklığı ve yetiyitimini gözlemlemek ve bu durumun üst ekstremite yetiyitimi ile ilişkisini değerlendirmektir. Yöntem: Çalışmada LE' i olan 30 hasta (27 kadın, 3 erkek) ve 30 sağlıklı (28 kadın, 2 erkek) olmak üzere iki grup bulunmaktadır. Katılımcılarda genel bilgiler için sosyodemografik veri formu, üst ekstremite fonksiyonlarını değerlendirmek için DASH (Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand) anketi, servikal yetiyitimini değerlendirmek için NDİ (Neck Disability İndeks) kullanılmıştır. İstatistiksel yöntem olarak (LE olan grup için) DASH skoru ve NDİ sonuçları arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için Spearman korelasyon analizi kullanılmıştır. Bulgular: LE' i olan 29 olgunun sağ, 1 olgunun sol dominant (%96,6) olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların servikal bölge şikayetleri sorgulandığında hasta grubunda 27 kişinin, sağlıklı grupta 4 kişinin boyun ağrısı olduğu görülmüştür. Katılımcılarda boyun yetiyitimi ile üst ekstremite yetiyitiminin orta düzeyde ve pozitif yönde ilişkili olduğu görülmüştür (p=0,021 r:+0,421) Sonuçlar: Çalışmamızdan elde edilen bulgular LE hastalarında boyun şikayetlerinin sıklıkla görüldüğü ve servikal ve üst ekstremite bölge yetiyitiminin birbiri ile ilişkili olduğunu göstermektedir. LE hastalarında tedavi bölgesi olarak genellikle dirsek ve ön kola odaklanılmaktadır. Tedavi bölgesinin genişletilerek boyun ve üst ekstremite bölgesine yapılacak genel uygulamalar tedavi başarısını arttırabilir.

Anahtar Kelimeler: Lateral Epikondilit, Dash, Ndi

The Relatıonshıp Between Neck and Upper Extremıty Dısabılıty in Patıents Wıth Lateral Epıcondylıtıs

Abstract: Objective: The aim of this study was to observe the frequency of cervical pain and disability in patients with Lateral Epicondylitis (LE) and to evaluate its relationship with upper extremity disability. Method: There were 30 patients with LE (27 females, 3 males) and 30 healthy subjects (28 females, 2 males). Sociodemographic data form was used for general information, DASH (Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand) questionnaire was used to evaluate upper extremity functions, and NDI (Neck Disability Index) was used to evaluate cervical disability. As a statistical method, Spearman correlation analysis was used to evaluate the relationship between DASH score and NDI results (for the LE group). Results: It was determined that 29 patients with LE were right dominant and 1 patient was left dominant (96.6%). When the cervical complaints of the participants were questioned, it was observed that 27 people in the patient group and 4 people in the healthy group had neck pain. It was observed that neck disability and upper extremity disability were moderately and positively correlated (p=0.021 r:+0.421). Conclusions: The findings of our study show that neck complaints are frequently

seen in LE patients and cervical and upper extremity disability are interrelated. In LE patients, the elbow and forearm are usually focused as the treatment site. Expanding the treatment area and generalizing the treatment to the neck and upper extremity region may increase the success of treatment.

Keywords: Lateral Epicondylitis, Dash, Ndı

Makale id= 184

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8661-1416

Parkinson Hastalarında Servikal Bölge Mobilizasyonunun Vertikalite Algısı ve Propriyoseptif Duyu Üzerine Akut Etkisi: Olgu Sunumu

Arş.Gör. Cemre Yaren Güngörenler[1], Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Göktürk Usta[1]
[1] Yüksek İhtisas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Cemre Yaren Güngörenler

Özet: Amaç: Parkinson hastalarında duyusal girdilerin bozulması nedeniyle dış ortamın vertikalitesine olan postüral uyum yeteneğinin bozulduğu belirtilmektedir. Bu çalışmanın amacı Parkinson hastalığında uygulanan servikal bölge mobilizasyon tekniklerinin (SBMT) vertikalite algısı ve propriyoseptif duyu üzerindeki akut etkisini araştırmaktır. Yöntem: Çalışma, Parkinson tanılı, Modifiye Hoehn ve Yahr Skalası (MHYS) evre 2 olan bir hasta ile gerçekleştirildi. Katılımcının hastalık şiddeti Birleşik Parkinson Hastalığı Derecelendirme Ölçeği (UPDRS) ile belirlendi. Katılımcının vertikalite algısı Subjektif Postural Vertikal Algı (SPV) ve Subjektif Haptik Vertikal Algı değerlendirmesi (SHV) ile, boyun propriosepsiyonu açı tekrarlama testi ile değerlendirildi. Ön testlerden bir hafta sonra katılımcıya SBMT uygulandı. SBMT'nin akut etkisini araştırmak amacıyla mobilizasyonların hemen ardından ön testler tekrarlandı. Bulgular: Katılımcının UPDRS puanı 29 olarak belirlendi. Katılımcının SPV değerlendirmelerinde ön test ve son test arasında fark bulunmazken, sadece SHV 0°de fark vardı (ön test 8, son test 3,7). Boyun propriyosepsiyon değerlendirmesinde anlamlı fark bulundu (ön test 11.7, son test 4). Sonuç: Sunulan olgudan elde edilen sonuca göre proprioseptörlerin yoğunlaştığı servikal bölgeye uygulanan mobilizasyon tekniklerinin Parkinson hastalarında propriosepti duyunun ve bu duyunun bütünleşmesiyle oluşan SHV algısının gelişimine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Parkinson Hastalığı, Propriyosepsiyon, Vertikalite

Acute Effect of Cervical Region Mobilization on Verticality Perception and Proprioceptive Sense in Individuals with Parkinson's: A Case Report

Abstract: Purpose: It is stated that the ability of postural adaptation to the verticality of the external environment is impaired in Parkinson's patients due to impaired sensory inputs. The aim of this study is to investigate the acute effect of cervical region mobilization techniques (CRMT) applied to Parkinson's disease on the perception of verticality and proprioceptive sense. Methods: The study was conducted with a patient diagnosed with Parkinson's disease who had Modified Hoehn and Yahr Scale (MHYS) stage 2. The disease severity of the participant were determined by the Unified Parkinson's Disease Rating Scale (UPDRS). The participant's perception of verticality was evaluated with Subjective Postural Vertical perception (SPV) and Subjective Haptic Vertical perception assessment (SHV), neck proprioception with angle repetition test. One-week after the pre-tests, CRMT were applied to the participant. The pre-tests were repeated immediately after the mobilizations to investigate the acute effect of CRMT. Results: The participant's UPDRS score was determined as 29. While there was no difference in the SPV evaluations of the participant between pre-test and post-test, only there was difference in the SHV 0 (pre-test 8, post-test 3.7). Significant difference was found in neck

proprioception evaluation (pre-test 11.7, post-test 4). Conclusion: According to the result obtained from the presented case, it is thought that the mobilization techniques applied to the cervical region where proprioceptors are concentrated may contribute to the development of the proprioceptive sense and the SHV perception formed by the integration of this sense in Parkinson's patients.

Keywords: Parkinson's Disease, Proprioception, Verticality

Makale id= 339

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7121-9235

Parkinson Hastalığı ve Atipik Parkinsonizm Tanılı Hastaların Denge ve Yürüyüş Karakteristiklerinin Karşılaştırılması

Öğr. Gör. Ertan Kızılkaya[1], Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Göktürk Usta[2], Doç.Dr. Gül Yalçın Çakmaklı[3], Prof.Dr. Semra Topuz[4]
[1]Yüksek İhtisas Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Elektronörofizyoloji Programı
[2]Yüksek İhtisas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[3]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
[4]Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi Fakültesi

*Corresponding author: Ertan Kızılkaya

Özet: Amaç: Parkinson Hastalığında (PH) ve Atipik Parkinsonizm (AP) hastalarında denge ve yürüyüş problemleri motor etkilenimle ilişkili olarak sık görülen ve hastalar arasında bağımsızlık düzeyini olumsuz etkileyen semptomlardır. Etkilenim düzeyi ve klinik tablolardaki farklılıklar göz önüne alındığında PH ve AP hastalarının denge ve yürüyüşlerini karşılaştırmak çalışmanın çıkış amacını oluşturmuştur. *Gereç ve Yöntem:* Çalışmaya Modifiye Hoehn Yahr Evreleme Ölçeğine göre evre 2-4; 10 Parkinson hastası ve 10 AP tanılı hasta dahil edilmiştir. Bireylerin sosyo-demografik özellikleri kaydedilmiştir. Bireylerin denge değerlendirmeleri Zamanlı Kalk Yürü Testi (ZKYT), Fonksiyonel Uzanma (FUT) ve Tandem Duruş Testi (TDT) kullanılarak yapılmıştır. Yürüyüş hızını değerlendirmek için 10 metre Yürüme Testi (10MYT) ve yürüyüşün zaman mesafe karakteristiklerini değerlendirmek için ise GaitRite elektronik yürüyüş yolu kullanılmıştır. *Bulgular:* Gruplar arasında denge değerlendirmelerinden TDT' de (p=0,016) ve yürüyüş değişkenlerinden topuktan topuğa destek yüzeyi genişliği parametresinde anlamlı farklılık bulunmuştur (p=0,049) . *Sonuç:* Bu çalışmanın sonucunda AP hastalarında PH'ye nazaran TDT süresinin kısa, destek yüzeyinin geniş olduğu gösterilmiştir. TDT dar destek yüzeyinde dengede durabilmeyi gerektirmektedir. Daraltılmış destek yüzeyinde duramamak veya kısa süreli durabilmek yetersiz statik postural stabiliteyi ifade etmektedir. Bunun yanısıra yürüyüş sırasında destek yüzeyinin geniş olması ise dinamik postural stabilitenin yetersizliğine işaret etmektedir. AP hastalarında ortaya konulan bu farklılık hastaların dinamik ve statik postüral stabilitelerinin ayrı ayrı tedavi edilmesinin hastaların dengelerinin geliştirilmesi bakımından önemli olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Parkinson Hastalığı, Atipik Parkinsonizm, Denge, Yürüyüş

Comparison of Balance and Gait Characteristics of Patients Diagnosed With Parkinson's Disease and Atypical Parkinsonism

Abstract: Purpose: Balance and gait problems in Parkinson's Disease (PD) and Atypical Parkinsonism (AP) patients are common symptoms related to motor interference and negatively affect the level of independence among patients. Considering the differences in the level of involvement and clinical presentations, the purpose of the study was to compare the balance and gait of PD and AP patients. Materials and Methods: Stage 2-4 according to the Modified Hoehn Yahr Rating Scale; 10 Parkinson's patients and 10 patients diagnosed with AP were included. Socio-demographic characteristics of

individuals were recorded. Balance evaluations of the individuals were made using the Timed Up and Go Test (TUG), Functional Reach Test (FRT) and Tandem Stance Test (TST). The 10-meter Walk Test (10MWT) was used to evaluate walking speed and the GaitRite electronic walking track was used to evaluate the time-distance characteristics of walking. Results: A significant difference was found between the groups in TST, one ofthe balance evaluations (p=0.16), and in the heel-to-heel base of support width parameter, one of the gait variables (p=0.49). Conclusion: As a result of this study, it was shown that the TST time was shorter and the support surface was larger in AP patients compared to PD. TST requires the ability to balance on a narrow support surface. Being unable to stand on a narrowed support surface or standing for short periods of time indicates insufficient static postural stability. In addition, a wide support surface during walking indicates insufficient dynamic postural stability. This difference revealed in AP patients revealed that treating the dynamic and static postural stability of the patients separately is important in improving the balance of the patients.

Keywords: Parkinson Disease, Atypical Parkinsonism, Balance, Gait

Makale id= 142

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2316-2566

Parkinson Hastalığına Sahip Bireylerde Yürüme, Denge ve Hastalık Şiddeti Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Öğr. Gör. Kutay Kaşlı[1], Arş.Gör.Dr. Mert Doğan[2], Öğr. Gör. Dr Cemil Özal[3], Uzman Dr. Yahya Doğan[3], Prof.Dr. Muhammed Kılınç[3], Prof.Dr. Sibel Aksu Yıldırım[3]
[1]Çankırı Karatekin Üniversitesi
[2]Akdeniz Üniversitesi
[3]Hacettepe Üniversitesi

*Corresponding author: Kutay Kaşlı

Özet: Parkinson hastalığında yürüme bozuklukları, postüral bozukluklar, rotasyon, denge bozuklukları ve azalmış kol salınımı hastalık sürecine eşlik eder. Ortaya çıkan postür problemleri, gövde hareketinin kısıtlanması, vücut imajı değişiklikleri, denge bozuklukları ve yürüme ve hareket güçlükleri nedeniyle hem fonksiyonel sorunlara hem de sosyal gerilemelere neden olabilir. Bu nedenle çalışmamızda yürüme güçlüklerine sebep olan parametreler ve hastalık süreci arasında incelenmesi planlandı. Katılımcıların demografik bilgileri kaydedildi. Hastalık şiddeti Parkinson hastalığına özgü Hareket Bozuklukları Derneği Sponsorlu Revize Birleşik PH Değerleme Ölçeğ ile; denge parametreleri Berg denge ölçeği ile; yürüme spatiotemporal karakteristikleri GAITRITE yürüme sistemi ile; klinik olarak gönüllülerin boyun tonusu yatak içi dönme süreleri ve fonksiyonel mobiliteleri zamanlı kalk yürü testi ve ikili görevle zamanlı kalk yürü testi aracılığıyla değerlendirildi. Tüm değerlendirmeler fizyoterapist tarafından gerçekleştirildi. Değişkenler arasındaki ilişki Pearson korelasyon katsayısı ile değerlendirildi. Katılımcıların Çalışmamızın sonuçlarına göre ortalama 63,85 ± 9,41 yaş ve 79,45 ± 2,28 kg 20 erkek ve 6 kadın toplam 26 birey katıldı. Hastalık şiddetine ilişkin motor olmayan günlük deneyimler ile yürüyüş hızının ve kadansın ilişkili olduğu; süreli kalk yürü testi ile hastalık evresinin ilişkili olduğu; boyun tonusu ile Berg denge ölçeği ile zamanlı kalk ve yürü testinin ilişkili olduğu ve hastalık evresi ile Berg denge ölçeğinin negatif ilişkili olduğu; sert zemin dengesinin hastalıkla ilişkili motor fonksiyon bulundu. ($p>0,05$). Parkinsonlu bireylerde yürüme ile hastalık şiddetinin birbirini etkilediği, artmış hastalık şiddetinin fonksiyonel mobiliteyi olumsuz hale getirdiği ve yatak içi aktivitelerden en önemlilerinden olan dönmenin kötüleşmesinin yürüme ve ayakta duruş sırasında denge süreciyle bağlantılı olduğu sonucuna ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Parkinson Hastalığı, Yürüyüş, Denge, Hastalık Şiddeti.

Investigating the Relationship Between Gait, Balance, and Disease Severity in People With Parkinson's Disease

Abstract: Gait, postural, rotation, balance, and reduced arm swing disturbances accompany the disease process in Parkinson's disease. The resulting postural problems may cause both functional problems and social regression due to trunk movement limitations, body image changes, balance disturbances, and gait and movement difficulties. Therefore, we planned to investigate the relationship between the parameters that cause walking difficulties and the disease process. Demographic information was

collected from the participants. Disease severity was assessed using the Parkinson's Disease-specific Movement Disorders Association Sponsored Revised Unified PD Rating Scale; balance parameters were assessed using the Berg Balance Scale; gait spatiotemporal characteristics were assessed using the GAITRITE gait system; clinically, neck tone, bed rotation times, and functional mobility were assessed using the timed up and go test and the dual-task timed up and go test. All assessments were performed by a physical therapist. The relationship between variables was assessed using Pearson's correlation coefficient. According to the results of our study, 26 individuals (20 males and 6 females) with a mean age of 63.85 ± 9.41 years and 79.45 ± 2.28 kg participated. Non-motor daily experiences related to disease severity were found to be associated with gait speed and cadence; timed get up and walk test was associated with disease stage; neck tone and Berg balance scale and timed get up and walk test were associated with Berg balance scale, and Berg balance scale was negatively associated with disease stage; hard floor balance was found to be a disease-related motor function ($p>0.05$). It was concluded that gait and disease severity influence each other in individuals with Parkinson's disease, increasing disease severity impairs functional mobility, and worsening of turning, one of the most important activities in bed, is related to the balance process during walking and standing.

Keywords: Parkinson's Disease, Gait, Balance, Disease Severity.

Makale id= 340

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1965-3939

Parkinson Hastalığında Postür Egzersizlerinin Denge, Vücut Farkındalığı ve Duygu Durumu Üzerine Olan Etkisi: Bir Vaka Örneği

Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Göktürk Usta[1], Arş.Gör. Cemre Yaren Güngörenler[1]
[1]Yüksek İhtisas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Cemre Yaren Güngörenler

Özet: Amaç: Parkinson hastalarında postüral bozukluklar yaygın olarak görülen semptomlardır. Parkinsonlu bireylerde yerçekimine karşı dik duruşun bozulması, aksiyal ve spinal mobilitenin kısıtlanması ve buna bağlı olarak değişen stabilite koşullarına vücut pozisyonunu adapte edebilme yeteneğinin azalmasına, hareket kabiliyetinin azalmasına ve aynı zamanda bireylerin kendilerini toplumdan soyutlamalarına neden olmaktadır. Bu doğrultuda çalışmanın amacı postür egzersizlerinin denge, vücut farkındalığı ve duygu durumu üzerine olan etkisini araştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya Modifiye Hoehn Yahr Evreleme Ölçeğine göre evre 2 olan 48 yaşında bir Parkinson hastası dahil edildi. Hastanın sosyo-demografik özellikleri kaydedildi. Hastaya 8 haftalık postür egzersizleri fizyoterapist eşliğinde yaptırıldı. Hastanın dengesi Tandem duruş testi (TDT), Zamanlı kalk yürü testi (ZKYT) ve Fonksiyonel uzanma testi (FUT) ile; vücut farkındalığı vücut farkındalığı anketi (VFA) ile; duygu durumu ise Geriatrik depresyon ölçeği (GDÖ) ile değerlendirildi. Değerlendirmeler tedavi öncesi (TÖ) ve tedavi sonrası (TS) olmak üzere iki kez gerçekleştirildi. Bulgular: Hastanın TDT performansında TÖ ve TS fark olmadığı bulunmuşken ZKYT, FUT, VFA ve GDÖ değerlendirmelerinde TÖ ve TS değerleri arasında farklılık olduğu bulunmuştur (TÖ değerler / TS değerler, TDT=120sn/120sn; ZKYT=11,2sn/9,25 sn; FUT=25,3cm/31cm; VFA=70/78; GDÖ=17/5). Sonuç: Çalışma sonucunda tek bir hastadan elde edilen elde edilen bulgular doğrultusunda Parkinson hastalarında yalnızca postüral deformitenin düzeltilmesiyle bile hastalarda engellilik durumunu oluşturan farklı semptomların aynı anda tedavi edilebileceği görülmüştür. Bununla beraber Parkinson hastalarında dengeyi geliştirmeye yönelik yapılan egzersiz programlarına postür egzersizlerinin eklenmesinin de faydalı olabileceği sonucu ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Parkinson Hastalığı, Postüral Deformite, Denge, Vücut Farkındalığı, Duygu Durumu

The Effects of Posture Exercises On Balance, Body Awareness and Mood in Parkinson's Disease: A Case Example

Abstract: Purpose: Postural disorders are common in Parkinson's patients. In Parkinson patient’s, the deterioration of upright posture against gravity causes restriction of axial and spinal mobility and, accordingly, a decrease in the ability to adapt body position to changing stability conditions, a decrease in mobility, and also causes individuals to isolate themselves from society. In this regard, the aim of the study is to investigate the effects of posture exercises on balance, body awareness and mood. Methods: 48-year-old Parkinson's patient with stage 2 according to the Modified Hoehn Yahr Scale was included in the study. The patient's socio-demographic characteristics were recorded. The patient was given

posture exercises for 8 weeks.. The patient's balance is assessed by Tandem Stand Test (TST), Timed Up and Go Test (TUG) and Functional Reach Test (FRT); body awareness with the body awareness questionnaire (BAQ); Mood was evaluated with the Geriatric Depression Scale (GDS). Evaluations were carried out twice: before treatment (BT) and after treatment (AT). Results: While it was found that there was no difference between TST performance BT and AT evaluations. But there was a difference in the TUG, FRT, BAQ and GDS evaluations. (BT/AT, TST=120sec/120sec; TUG=11.2sec/9.25sec; FRT=25.3cm/31cm; BAQ=70/78; GDS=17/5) Conclusion: As a result of the study, in line with the findings obtained from a single patient, it was seen that different symptoms that constitute the disability in Parkinson's patients can be treated at the same time, even by correcting only the postural deformity. However, it has been revealed that adding posture exercises to exercise programs aimed at improving balance in Parkinson's patients may be beneficial.

Keywords: Parkinson Disease, Postural Deformity, Balance, Body Awareness, Mood

Makale id= 200

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-6195-3728

Serebral Palsili Çocuklarda Yoga Egzersizlerinin Fiziksel Uygunluğa ve Günlük Yaşam Aktivitelerindeki Fonksiyonel Bağımsızlığa Olan Etkisi

Araştırmacı Şule Gül Uçar[1], Prof.Dr. Kezban Bayramlar[1]
[1] Hasan Kalyoncu Üniversitesi

*Corresponding author: Şule Gül Uçar

Özet: Bu çalışma, Serebral palsili diparetik ve hemiparetik çocuklarla yapılan yoga tedavisinin fiziksel uygunluk ve günlük yaşam aktivitelerindeki fonksiyonel bağımsızlık üzerine olan etkilerini araştırmak amacıyla yapıldı. Çalışmaya, yaşları 6-18 yıl arasında değişen toplam 34 diparetik ve hemiparetik SP'li çocuk dahil edildi. Çocuklar randomize edilerek, her grupta 17 kişi olmak üzere kontrol ve çalışma grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı. Kontrol grubuna klasik fizik tedavi uygulanırken, çalışma grubuna klasik fizik tedavi ile birlikte yoga ile tedavi uygulandı. Uygulamalar 8 hafta boyunca haftada 2 gün, toplam 16 seans olarak yapıldı. Her iki gruptaki bireyler tedavi öncesi ve tedavi sonrası değerlendirmeye alındı. Fiziksel uygunluğun değerlendirilmesi için EUROFİT test bataryası, günlük yaşam aktivitelerinin değerlendirilmesi için Pediatrik Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği kullanıldı. Ayrıca fonksiyonel kapasite 6 dakika yürüme testi ile değerlendirildi. Grupların tedavi öncesi ve sonrası fiziksel uygunluk ölçeklerinden denge değerlendirme sonuçlarına bakıldığında, PASS-TR skorları grup*zaman etkileşimi istatistiksel olarak anlamlı belirlendi. Gruplar tedavi öncesi ve sonrası esneklik açısından değerlendirildiğinde, otur uzan testi skorları grup*zaman etkileşimi istatistiksel olarak çalışma grubu lehine anlamlı bulundu (F=32,562; p<0,05).Günlük yaşam aktivitelerindeki fonksiyonel bağımsızlık değerlendirildiği zaman tedavi grubunda başlangıç skoruna göre artış görüldü. Pediatrik fonksiyonel bağımsızlık ölçeği skorlarının grup*zaman etkileşiminin anlamlı olduğu saptandı (F=6,815; p=0,014). Buna göre pediatrik fonksiyonel bağımsızlık ölçeği skorunun çalışma grubunda kontrol grubuna göre daha fazla artış gösterdiği gözlendi. Yapılan bu çalışmadan elde edilen sonuçlara göre; Serebral palsili çocuklarda fizyoterapiye ek olarak uygulanan yoga ile tedavinin SP'li çocuklar da fiziksel uygunluk ve günlük yaşam fonksiyonel bağımsızlıkta iyileştirici etkileri olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsi, fizik Tedavi, yoga ile Tedavi

The Effect of Yoga Exercıses On Physıcal Fıtness and Functıonal Independence in Actıvıtıes of Daıly Lıfe in Chıldren Wıth Cerebral Palsy

Abstract: This study was conducted to investigate the effects of yoga therapy on diparetic and hemiparetic children with cerebral palsy on physical fitness and functional independence in daily living activities. 34 children with diparetic and hemiparetic CP, aged between 6 and 18, were included in the study. The children were randomized and divided into two groups: control and study groups, with 17 people in each group. While classical physical therapy was applied to the control group, yoga treatment was applied to the study group along with classical physical therapy. It was done as 16 sessions, 2 days a week for 8 weeks. Both groups were evaluated before and after treatment. EUROFIT test battery was used to evaluate physical fitness, and the Pediatric Functional Independence Scale was used to evaluate

daily living activities. Additionally, functional capacity was evaluated with the 6-minute walk test. When looking at the balance assessment results from the physical fitness scales before and after treatment, the PASS-TR scores group*time interaction was determined to be statistically significant. When the groups were evaluated in terms of flexibility before and after treatment, the sit-reach test scores group*time interaction was found to be statistically significant in favor of the study group ($F=32.562$; $p<0.05$). When functional independence in daily living activities was evaluated, an increase was observed in the treatment group compared to the initial score. . The group*time interaction of pediatric functional independence scale scores was found to be significant ($F=6.815$; $p=0.014$). Accordingly, it was observed that the pediatric functional independence scale score increased more in the study group. According to the results obtained from this study; It was observed that yoga treatment applied in addition to physiotherapy in children with cerebral palsy had improving effects on physical fitness and functional independence in daily life in children with CP.

Keywords: Cerebral Palsy, Physical Therapy, Yoga Treatment

Makale id= 285

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8038-5083, 0000-0001-8972-4774, 0000-0003-0716-1109

Servikojenik Baş Ağrısında Fizyoterapi Değerlendirmeleri ve Tedavi Yaklaşımları

Arş.Gör. Nurhayat Korkmaz[1], Dr. Öğretim Üyesi Ülkü Kezban Şahin[2], Öğr. Gör. Dr Habibe Durdu[2]
[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi
[2]Giresun Üniversitesi

*Corresponding author: Nurhayat Korkmaz

Özet: Baş ağrısı dünya çapında en yaygın halk sağlığı sorunlarından biri olarak kabul edilmektedir. İkincil baş ağrısı olarak tanımlanan servikojenik baş ağrısı, boyundan kaynaklanan ve başın ve/veya yüzün bir veya daha fazla bölgesinde algılanan ağrı ile karakterizedir. Kas iskelet sistemi semptomları, hastalığın patofizyolojisinde önemli rol oynamaktadır. Dolayısıyla klinikte kullanılan radyolojik görüntüleme ve tanısal bloklar dışında fiziksel muayene de yapılmalıdır. Bunun sonucunda tespit edilen problemlere yönelik ve hastaya uygun olan fizyoterapi yaklaşımları semptomları kontrol altına almak ve biyomekanik düzeltmeler yapmak için uygulanmalıdır. Literatürde en faydalı fizik muayene testleri palpasyonlar, kranyo-servikal fleksiyon testi, servikal fleksiyon-rotasyon testi, aktif servikal hareket aralığı testi, postür testleri, omuz kuşağı ve torakal bölge testleri, pasif fizyolojik intervertebral hareket testleri, baş ağrısı provoke testleri ve kombine hareket testleri olarak belirtilmektedir. Kullanılan tedavi yöntemleri arasında radyofrekans yöntemleri, lokal anestetik blok uygulaması ve cerrahi yöntemler gibi invaziv yöntemler ile farmakolojik tedavi ve fizyoterapi yaklaşımları gibi invaziv olmayan yaklaşımlar yer almaktadır. Egzersiz, manuel terapi yöntemleri ve elektrofiziksel modaliteler sık uygulanan fizyoterapi yaklaşımlarıdır. Literatür incelendiğinde fizyoterapi yöntemlerinin servikojenik baş ağrısı üzerinde etkili olduğu, ağrının şiddetini, süresini, sıklığını azalttığını, ancak daha fazla kanıt temelli çalışmalara ihtiyaç duyulduğu ve uzun dönem sonuçlarının takip edilmediği görülmektedir. Uygun tedavi yaklaşımını seçerken bütüncül yöntemlerin uygulanmasının servikojenik baş ağrılı bireylerde daha etkili olduğu dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Servikojenik Baş Ağrısı, Fizyoterapi, Egzersiz

Physiotherapy Evaluations and Treatment Approaches in Cervicogenic Headache

Abstract: Headache is a prevalent public health issue globally. Cervicogenic headache, a secondary headache, is identified by pain originating from the neck and felt in one or more areas of the head and/or face. The pathophysiology of the disease is influenced by musculoskeletal symptoms. Therefore, physical examination should be conducted in addition to radiological imaging and diagnostic blocks used in the clinic. Therefore, appropriate physiotherapy approaches should be applied to control symptoms and make biomechanical corrections for the patient. In the literature, the most useful physical examination tests include palpation, the cranio-cervical flexion test, the cervical flexion-rotation test, the active cervical range of motion test, posture tests, shoulder girdle and thoracic region tests, passive physiological intervertebral motion tests, headache provocation tests, and combined motion tests. Treatment methods include invasive procedures such as radiofrequency and surgical methods, as well

as non-invasive approaches such as pharmacological treatment, physiotherapy, exercise, manual therapy, and electrophysical modalities. Upon examination of the literature, it is evident that physiotherapy methods are effective in treating cervicogenic headaches by reducing their severity, duration, and frequency. However, further evidence-based studies are required, and long-term results have not been adequately monitored. When selecting an appropriate treatment approach, it is important to consider that the application of holistic methods is more effective for individuals with cervicogenic headaches.

Keywords: Cervicogenic Headache, Physiotherapy, Exercise

Makale id= 338

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Sığınmacı Çocukların Fizyoterapi Hizmetlerine Erişiminin İncelenmesi

Fzt Esra Alagöz[1]
[1]Hacettepe Üniversitesi Nöroloji Fizyoterapistliği Program

Özet: Giriş: Türkiye 2011'den itibaren büyük bir göç almıştır ve neticesinde birçok hizmet sektöründe (eğitim, sağlık, barınma vb.) bir yüklenme meydana gelmiştir. Birleşmiş Milletler'in (BM) ihtiyaç analizlerine bakıldığında özellikle engeli olan bireylerin fizyoterapi (FTR) ihtiyaçları göze çarpmaktadır. Sektörde uzun randevu süreleri, bilgi eksikliği, dil bariyeri ve ekonomik kaynaklı hizmetlere erişimde aksaklıklar görülebilmektedir. Amaç: Bu çalışmada Ankara'da yaşayan engelli sığınmacı çocukların fizyoterapi hizmetlerine erişiminin ve Kaba Motor Fonksiyon Sınıflandırma Sistemi (KMFSS) ile Çocuklara Yönelik Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (WeeFIM) skorları arasındaki ilişki incelenmiştir. Yöntem: Ankara'da ikamet eden 7-18 yaş arası, en az son 13 aydır Türkiye'de bulunan engelli sığınmacı çocukların aileleri (n=100) çalışmaya dahil edilerek literatür doğrultusunda oluşturulan sosyo-demografik-ekonomik düzey ile ilgili bilgileri içeren anket oluşturulup uygulandı. Çocukların fonksiyonel seviyelerini belirlemek üzere KMFSS ve WeeFIM kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 100 katılımcıdan n=47 kız, n=53 erkektir. Katılımcılardan %24'ü bir yıldan uzun süredir, %21'i en az bir yıldır, %34'ü en az altı aydır FTR hizmetlerinden faydalanmadıklarını ve %21'i şu anda hizmet almakta olduklarını belirtirken en az 6 aydır faydalanmama sebepleri arasında ulaşım (%57), ekonomi (%67) ve randevu (%39) en yaygın nedenler; dil bariyeri (%9) ve FTR'nin gerekli olduğunu düşünmeme (%8) oranlarında belirtilmiştir. Bir yıldan uzun süredir ve en az 6 aydır FTR hizmeti almayanlar ile şu anda FTR hizmeti alan gruplar arasında KMFSS açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($X^2(6) = 9{,}900$, $p = .129$). Fizyoterapiye erişim sıklığı ve WeeFIM skorları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmemiştir ($X2 = 2.874$, $p = .411$). Ancak, fizyoterapist tarafından verilen ev programlarının olup olmaması ile WeeFIM skorları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. ($X^2 = 8.701$, $p = .034$). Tartışma ve sonuç: Çalışmamızın sonucunda sığınmacı engelli çocukların FTR hizmetlerine erişiminde birçok sosyo-ekonomik faktörün etkili olduğu, ancak fonksiyonel seviyelerinin FTR hizmetine erişme sıklığında çok etkili olmadığı sonucuna ulaşılıp, neticesinde engelli çocukların FTR hizmetlerine erişimlerinin iyileştirilmesi çalışmaların önemi ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Engelli Sığınmacılar, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, Erişilebilirlik

Investigation of Refugee Children's Access to Physiotherapy Services

Abstract: Introduction: Turkey has received large immigration since 2011 which led an overload in services. United Nations' need analysis (UN) demonstrates the physiotherapy (PT) needs of individuals with disabilities. Long appointment times, lack of information, language barriers and economical reasons can be the reason. Objective: In this study, the relationship between access to physiotherapy services of refugee children with disabilities (RCwD) living in Ankara and their Gross Motor Function Classification System (GMFCS), Children's Functional Independence Scale (WeeFIM) scores were investigated. Method: RCwD (n=100) between 7-18 ages residing in Ankara were included. A survey

for families containing questions about socio-demographic-economic level was created and applied in respect to literature. GMFCS and WeeFIM were used to determine the children's functional levels. Results: 100 participants were included (n = 47 female and n = 53 male). 24% of them haven't participated in PT services for more than a year, 21% for at least a year, 34% for at least six months, and 21% were currently receiving PT.The reasons for not benefiting from it for at least 6 months were transportation (57%), economy (67%) appointment (39%) language barrier (9%) and not thinking that PT is necessary (8%). There was no statistically significant difference between GMFCS and frequency of accessing PT (X^2(6) = 9.900, p = .129). No statistically significant difference was observed between frequency of access to physiotherapy and WeeFIM scores (X2 = 2.874, p = .411). Only, presence or absence of home programs given by a physiotherapist and WeeFIM scores showed statistically significant difference. (X^2 = 8.701, p = .034). Discussion and conclusion: Our study showed that, many socio-economic factors are effective in the access of RCwD to PT, but their functional levels are not effective in the frequency of access to PT.Hence, the importance of studies to improve the access of RCwD to PT services has been revealed.

Keywords: Refugees With Disabilities, Physiotherapy and Rehabilitation, Accessibility

Makale id= 138

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9593-2502

Is Erector Spine Sufficient for Percutaneous Nephrolithotomy'

Asst.Prof.Dr Aleksandra Gavrilovska Brzanov[1], Assoc.prof.Dr Trifunovski Aleksandar[2], Dr Stankov Viktor[2], Dr Jovanovski Srceva Marija[1], Assoc.prof.Dr Risteski Toni[3], Dr Brzanov Nikola[1], Dr Janchulev Josif [2]

[1]University Clinic for Traumatology, Orthopedic disease, Anesthesiology, Reanimation and Intensive Care Medicine and Emergency department, Clinical Center Mother Theresa, Skopje R. Macedonia

[2]Uniersity Clinic for Urology, Medical Faculty, University "SS Cyril and Methodius, " Skopje, Macedonia

[3]Uniersity Clinic for Pediatric surgery, Medical Faculty, University "SS Cyril and Methodius, " Skopje, Macedonia

*Corresponding author: Aleksandra Gavrilovska Brzanov

Abstract: Recently, erector spinae plane block has been proposed as a substitute for postoperative analgesia in thoracic abdominal and urological surgeries. Regarding erector spinae plane block in percutaneous nephrolithotomy, there aren't many clinical investigations. Our assessment's objective was to determine the safety and effectiveness of erector spinae plane block following percutaneous nephrolithotomy. Thirty individuals who underwent erector spinae plane block were examined. The primary endpoint was the average visual analogue scale score 24 hours postoperatively. The intake of paracetamol, metimazol, and tramadol as well as the requirement for rescue analgesia were the secondary objectives. The Ramsey scale score and the frequency of nausea and vomiting were included in the safety measures. Simultaneous assessments of the Ramsey scale and visual analogue scale were made at 1, 4, 8, 16, and 24 hours following surgery. Two was the mean visual analog scale. After one hour following surgery, the visual analogue scale was noticeably lower. Just 3 patients received an average of 3 grams of paracetamol. (10%, n = 3) required rescue analgesia. There was a 16% (n=5) incidence of nausea and vomiting. In every measurement, the median Ramsey scale was two. After percutaneous nephrolithotomy, erector spinae plane block is an efficient pain management technique, but only for a very brief postoperative period.therapy following a percutaneous kidney biopsy.

Keywords: Erector Spine, Percutaneous Nephrolithotomy, Analgesia. Urolithiasis

Makale id= 111

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0042-5880

Yoğun Bakım Hastalarında Enteral Beslenme

Ma.St. Esra Nacakçıoğlu[1], Dr. Öğretim Üyesi Hande Cengiz Açıl[2]
[1]Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik ABD
[2]Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Esra Nacakçıoğlu

Özet: Enteral beslenme (EB), gastrointestinal sistem işlevleri normal, beslenme gereksinimlerini ağız yoluya alamayan kişilere, özel tıbbi amaçlı beslenme ürünlerinin ağızdan ya da aracı bir tüp veya yapay açıklık yolu ile mideye, duodenuma ya da jejenuma verilmesidir. Malnütrisyon, yoğun bakım hastalarında morbidite ve mortaliteyi arttırdığından dolayı önemli bir sağlık sorunudur. Yoğun bakımda yatan hastalara yapılan müdahaleler (mekanik ventilasyon gibi), yoğun göğüs ağrısı, ağır stres durumu ve yoğun katabolik durum hastalarda malnütrisyona neden olmaktadır. Bu nedenle yoğun bakım hastalarında beslenme önemli bir yere sahiptir. Parenteral beslenme, yoğun bakımda yatan hastalarda enfeksiyonla ilişkili komplikasyonları arttırdığından dolayı enteral beslenme öncelikli olarak tercih edilen beslenme şeklidir. Yoğun bakım ünitesinde tedavi gören hastalarda yeterli ve uygun miktarda enteral beslenme uygulanması bağırsak motilitesini iyileştirir, gastrointestinal bütünlüğü ve fonksiyonu korur, bağışıklık sisteminin bütünlüğünü sağlar, organ yetersizliği riskini azaltır. Ayrıca enteral beslenmenin yara iyileşmesini hızlandırdığı, bası yarası oluşumunun önlenmesinde etkili olduğu, mekanik ventilasyonda kalış süresini ve enfeksiyon ile ilişkili komplikasyonları azalttığı gözlenmektedir. Yoğun bakımda tedavi gören hastalar beslenme durumu açısından değerlendirilmeli, hastaların beslenme gereksinimleri belirlenmelidir. Hemodinamisi stabil olan ve gastrointestinal sistem rahatsızlığı olmayan yoğun bakım hastaları ilk 24-48 saat içerisinde enteral beslenmeye başlanmalıdır. Enteral beslenen hastaların yeterli ve dengeli beslenmesi için hemşirelik bakımı önemli bir yere sahiptir. Hastalarda enteral beslenmeye bağlı gelişebilecek komplikasyonlar uygun hemşirelik bakımları ile önlenebilir. Bu nedenle enteral beslenmenin etkili olabilmesi hemşireler; enteral beslenmenin başlatılması, sürdürülmesi ve sonlandırılması aşamalarında kanıta dayalı rehberlere uygun hareket etmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım, Enteral Beslenme, hemşirelik

Enteral Nutrıtıon in Intensıve Care Patıents

Abstract: Enteral nutrition (EB) is the administration of special medical-purpose nutritional products to the stomach, duodenum or jejunum orally or through an intermediary tube or artificial opening to people who have normal gastrointestinal system functions and cannot meet their nutritional needs orally. Malnutrition is an important health problem because it increases morbidity and mortality in intensive care patients. Interventions (such as mechanical ventilation) applied to patients in intensive care, intense chest pain, severe stress and intense catabolic state cause malnutrition in patients. Therefore, nutrition has an important place in intensive care patients. Since parenteral nutrition increases infection-related complications in patients in intensive care, enteral nutrition is primarily the preferred form of nutrition.

Applying adequate and appropriate amounts of enteral nutrition in patients treated in the intensive care unit improves intestinal motility, protects gastrointestinal integrity and function, ensures the integrity of the immune system, and reduces the risk of organ failure. It is also observed that enteral nutrition accelerates wound healing, is effective in preventing the formation of pressure sores, and reduces the duration of stay on mechanical ventilation and infection-related complications. Patients receiving treatment in intensive care should be evaluated in terms of nutritional status, and their nutritional needs should be determined. Intensive care patients who are hemodynamically stable and do not have gastrointestinal system disorders should start enteral nutrition within the first 24-48 hours. Nursing care has an important place in ensuring adequate and balanced nutrition of enterally fed patients. Complications that may develop in patients due to enteral nutrition can be prevented with appropriate nursing care. For this reason, for enteral nutrition to be effective, nurses; Must act in accordance with evidence-based guidelines during the initiation, maintenance and termination of enteral nutrition.

Keywords: Intensive Care, Enteral Nutrition, Nursing

Makale id= 206

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8661-0066

Avrupa Ülkelerinde Hemşirelikte Cinsiyet Dinamikleri

Prof.Dr. Meryem Yavuz Van Giersbergen[1], Öğr. Gör. Dr Neslihan Sarı[2]
[1]Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi

*Corresponding author: Neslihan Sarı

Özet: Hemşirelik mesleği geleneksel olarak ağırlıklı olarak kadın işgücü tarafından karakterize edilmiştir; kadınlar, erkeklere kıyasla daha yüksek oranda hemşirelik rollerini üstlenmektedir. Ancak hemşirelik mesleğindeki cinsiyet dağılımı Avrupa ülkeleri arasında önemli farklılıklar göstermektedir. Birçok ülke, hemşirelikte cinsiyet çeşitliliğini teşvik etmek için aktif olarak girişimlerde bulunmuş ve bu da erkek hemşirelerin sayısında gözle görülür bir artışa neden olmuştur. Bu değişimin büyüklüğü, her ülkeye özgü kültürel, sosyal ve politik faktörlerin etkileşiminden etkilenmektedir. Avrupa ülkelerindeki hemşirelerin cinsiyet dağılımına ilişkin en güncel ve özellikli bilgiler için her ülkedeki resmi sağlık iş gücü raporlarına, istatistik kurumlarına veya sağlık meslek birliklerine başvurulması tavsiye edilir. Bu kaynaklar, Avrupa'daki hemşirelik işgücünün cinsiyet kompozisyonuna ilişkin güncel veriler ve kapsamlı bilgiler sunmaktadır. Ayrıca Uluslararası Hemşirelik Federasyonu (ICN), Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD), Dünya Sağlık Örgütü (WHO) gibi uluslararası kuruluşların yürüttüğü çalışmalar hemşirelikte cinsiyet dinamiklerinin anlaşılmasında değerli kaynaklar sunmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü'nün 2006-2021 yıllarını kapsayan Ulusal Sağlık İşgücü Hesapları veri tabanındaki verilere göre hemşirelerin %88,61'inin kadın, %11,38'inin ise erkek olduğu görülmektedir. Bu istatistikler hemşirelik mesleğinde kadınların ağırlığının altını çizmektedir. Ülkemizde Sağlık İstatistikleri Yıllığı 2022'de ülkede çalışan 243.565 hemşirenin ortalama yüzde 20'sinin erkek olduğu belirtiliyor. Bu yüzde, pek çok Avrupa ülkesinde erkek temsilini aşıyor. Bu makale, güvenilir kaynaklardan elde edilen raporlara dayanarak 38 Avrupa ülkesindeki hemşirelerin cinsiyet dağılımını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Toplanan veriler, Avrupa genelinde hemşirelik mesleğindeki cinsiyet demografisinin daha geniş bir şekilde anlaşılmasına katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Cinsiyet Dağılımı, Avrupa

Gender Dynamıcs in Nursıng in European Countrıes

Abstract: The nursing profession has traditionally been characterized by a predominantly female workforce, with women occupying a higher percentage of nursing roles compared to men. However, the gender distribution within the nursing profession exhibits significant variations across European countries. Several nations have actively implemented initiatives to foster gender diversity in nursing, resulting in a noticeable rise in the number of male nurses. The magnitude of this shift is influenced by the interplay of cultural, social, and political factors unique to each country. For the most recent and specific information on the gender distribution of nurses in European countries, it is advisable to refer to official health workforce reports, statistical agencies, or health professional associations in each country. These sources offer current data and comprehensive insights into the gender composition of the

nursing workforce in Europe. Additionally, studies conducted by international organizations such as the International Federation of Nursing (ICN), the Organization for Economic Co-operation and Development (OECD), and the World Health Organization (WHO) provide valuable resources for understanding the gender dynamics in nursing. According to data from the National Health Workforce Accounts database spanning from 2006 to 2021, obtained from the World Health Organization; it is observed that 88.61% of nurses are female, while 11.38% are male. These statistics underscore the predominance of women in the nursing profession. Moreover, the Health Statistics Yearbook 2022 reports that out of 243,565 nurses working in the country, an average of 20 percent are men. Notably, this percentage surpasses the male representation in many European countries. This article aims to present the gender distribution of nurses in 38 European countries based on reports obtained from reliable sources. The data collected will contribute to a broader understanding of the gender demographics within the nursing profession across the European landscape.

Keywords: Nursing, Gender Distribution, Europe

Makale id= 266

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-8029-6044

Cerrahi Hastalarında Ameliyat Sonrası Ağrı ve Uyku Kalitesi Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Hemş Seray Göcen[1]
[1]-

Özet: Tanımlayıcı tipte olan çalışma, cerrahi hastalarında ameliyat sonrası ağrı ve uyku kalitesi arasındaki ilişkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma örneklemini Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi cerrahi servislerinde yatışı yapılan, ameliyat sonrası dönemdeki ilk 3 gün boyunca klinikte yatan, cerrahi girişim geçiren 79 hastalar oluşturdu. Verilerin toplanmasında hasta tanıtıcı özellikleri formu, Richard- Campbell Uyku Ölçeği (RCUÖ) ve Mcgill Melzack Ağrı Soru Formu (MMAŞ) kullanılmıştır. Verilerin toplanmasında ameliyat öncesi dönem, ameliyat sonrası 0., 1. ve 2. Gece saat 10:00 ve ameliyat sonrası 1., 2. ve 3. Gün sabah saat 09:00 da hastalarla görüşme yapılarak araştırmacı tarafından toplanmıştır. Hastaların yaş ortalaması 61,58± 25,3 ve BKİ ortalaması 25,3±2,87, belirlenmiştir. Hastaların %53,2 kadın, %57'sinde kronik hastalığı olduğu, %48,1'inde alt batın cerrahisi vakası olduğu ve %94,9'unda ameliyat sonrası analjezik uygulandığı belirlenmiştir. Hastaların normal yaşamda uyku saati ortalaması 7,64±1,13, %21,5'inde uyku sorunu olduğu belirlenmiştir. Hastaların ameliyat sonrası ameliyatın 0. günü MMAŞ ile ameliyatın 1. günü MMAŞ, ameliyatın 1. günü MMAŞ ile ameliyatın 2. günü MMAŞ ve ameliyatın 0. Günü MMAŞ ile ameliyatın 2. günü MMAŞ arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Ameliyatın 2. günü RCUÖ ile ameliyatın 3. günü RCUÖ ve ameliyatın 1. günü RCUÖ ameliyatın 3. günü RCUÖ arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Hastaların ameliyatın 0. Günü ağrı şiddeti puan ortalaması ile ameliyatın 1. günü RCUÖ puan ortalaması, ameliyatın 1. günü ağrı şiddeti puan ortalaması ile ameliyatın 2. günü RCUÖ puan ortalaması ve ameliyatın 2. günü ağrı şiddeti puan ortalaması ile ameliyatın 3. günü RCUÖ puan ortalaması arasında negatif yönlü kuvvetli bir ilişki saptanmıştır. Çalışma sonuçlarına göre ameliyat sonrası ağrı ile uyku arasında ilişki olduğu saptanmıştır. Ameliyat sonrası dönemde ağrının yönetimi uyku kalitesini olumlu yönde etkileyeceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi, Ağrı, Uyku Kalitesi

Makale id= 205

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2873-5995

Cerrahiye Bağlı Basınç Yaralanmalarını Önlemek İçin Kanıta Dayalı Yaklaşımlar

Öğr. Gör. Dr Neslihan Sarı[1], Prof.Dr. Meryem Yavuz Van Giersbergen[2]
[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi
[2]Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

*Corresponding author: Neslihan Sarı

Özet: Basınç yaralanmaları, hastanede yatış süresinin uzamasına, ölüm oranlarının artmasına ve tedavi masraflarının artmasına katkıda bulunan önemli bir sağlık sorunu teşkil etmektedir. Bu bildiride ameliyat sonrası ilk 48-72 saat içinde meydana gelen olayları kabul ederek, ameliyata atfedilebilen basınç yaralanmalarının tanımı etrafında devam eden tartışmayı ele almaktadır. Tanımlanan risk faktörleri arasında anestezi kullanımı, cerrahi süre ve tipi, immobilizasyon süresi, hastanın konumlandırılması, destek yüzeyi kullanımı, cilt nemi, kan kaybı, hipotansiyon, ısıtma ekipmanı, hipotermi/hipertermi, konumlandırma aletleri ve vazopressör uygulaması yer alır. Bu çok yönlü unsurlar, cerrahi müdahaleler sırasında basınç yaralanmasının gelişiminin karmaşık ortamına toplu olarak katkıda bulunur. Bu yaralanmalar hastaların yaşam kalitesini önemli ölçüde bozmakta, acı ve ıstıraplara yol açmakta ve sağlık kuruluşlarına ciddi bir mali yük getirmektedir. Dahası, ölüm riskini artırır, hastanede kalış süresini uzatır, bağımsızlığın ve sosyal izolasyonun kaybına katkıda bulunur. Bu zorlukların üstesinden gelmek, cerrahi basınç yaralanmalarını önlemek, hem hastanın refahını hem de sağlık sistemi kaynaklarını korumak için kanıta dayalı kılavuzların ve müdahalelerin uygulanmasını gerektirir. Cerrahiye bağlı basınç yaralanmaları, anestezi, cerrahi konumlandırma, cerrahi süresi, ameliyat masası ve destek yüzeylerinin özellikleri, çevre sıcaklığı ve vazopressörlerin uygulanmasını kapsayan çeşitli faktörlerin karmaşık etkileşimi sonucu ortaya çıkar. Bu sunum, cerrahiye bağlı basınç yaralanmalarını etkileyen karmaşık faktörler ağına ışık tutarak etkili kanıta dayalı rehberlere göre önleyici stratejiler ve hasta bakımı için gerekli olan temel bir anlayışı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Basınç Yaralanmaları, Cerrahi, Önleme

Evıdence-Based Approaches to Prevent Surgıcal Pressure Injurıes

Abstract: Pressure injuries are a significant health concern that can lead to extended hospital stays, higher mortality rates, and increased treatment expenses. This paper aims to resolve the ongoing debate regarding the definition of pressure injuries caused by surgery, taking into account events that occur within the first 48-72 hours after the operation. Risk factors for pressure injury development during surgical interventions include the use of anaesthesia, duration and type of surgery, duration of immobilisation, patient positioning, use of support surfaces, skin moisture, blood loss, hypotension, heating equipment, hypothermia/hyperthermia, positioning instruments and vasopressor administration. These multifaceted elements collectively contribute to the complex environment of pressure injury development. These injuries can greatly reduce a patient's quality of life, causing pain and suffering, and placing a significant financial burden on healthcare organisations. Additionally, they can increase the risk of death, prolong hospitalisation, and contribute to a loss of independence and social isolation.

To prevent surgical pressure injuries and protect patient well-being and healthcare resources, evidence-based guidelines and interventions must be implemented. These injuries are caused by various factors, including anesthesia, surgical positioning, surgery duration, operating table and support surface characteristics, ambient temperature, and vasopressor administration. This presentation will explain the factors that contribute to surgical pressure injuries and provide guidance on how to prevent them and care for patients based on evidence-based guidelines.

Keywords: Pressure İnjuries, Surgery, Prevention.

Makale id= 125

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9914-8299

Çocuklar İçin Lezzetli Yeme Motivasyonları Ölçeği'nin Türkçe Versiyonunun Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Dilek Demir Kösem[1], Prof.Dr. Murat Bektaş[2], Doç.Dr. Mary M Boggiona[3]
[1]Hakkari Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[3]Alabama Üniversitesi

*Corresponding author: Dilek Demir Kösem

Özet: Amaç: Çocuklarda yeme davranışı ile obezite arasındaki ilişkiyi açıklayabilecek ve dolayısıyla bu popülasyonda obezitenin önlenmesini ve tedavisini geliştirebilecek ölçekler eksiktir. Bu araştırma, Çocuklar İçin Lezzetli Yeme Motivasyonları Ölçeği'nin Türkçe geçerlik ve güvenirliğini test etmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Yöntem: Metodolojik tipte gerçekleştirilen araştırma, Mart 2023-Mayıs 2023 tarihleri arasında 8-18 yaş aralığındaki 344 çocuk ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, Tanımlayıcı Bilgi Formu ve Çocuklar İçin Lezzetli Yeme Motivasyonları Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Geçerlik analizinde kapsam, yüzey ve yapı geçerliği; güvenirlik analizinde madde analizi, iki yarıya bölme ve Cronbach Alpha katsayısı kullanılmıştır. Bulgular: Kapsam Geçerlik İndeksi 0.99 bulunmuştur. Kaiser-Meyer-Olkin değeri 0.915, Bartlett's değeri $\chi 2=6195.792$ ($p<0.001$) hesaplanmıştır. Ölçek 19 maddeden ve dört alt boyuttan oluşmaktadır. Açıklayıcı faktör analizi sonucuna göre dört faktörlü yapının toplam varyansın %72.19'unu açıkladığı belirlenmiştir. Madde faktör yüklerinin 0.32-0.99 arasında değiştiği saptanmıştır. Ölçeğin Cronbach Alpha 0.92 olduğu belirlenmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda ölçeğin uyum iyiliği değerleri GFI=0.92, CFI=0.97, IFI=0.97, RFI=0.94, NFI=0.95, TLI =0.96 ve RMSEA=0.061 olarak hesaplanmıştır. Sonuç: Araştırma sonucunda Çocuklar İçin Lezzetli Yeme Motivasyonları Ölçeği'nin Türk dili ve kültürüne uygun, geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Lezzetli, Yiyecek, Motivasyon, Obezite, Yeme Bozukluğu, Psikometri

Psychometric Properties of the Turkish Version of the Kids-Palatable Eating Motives Scale

Abstract: Aim: Scales that can elucidate the relationship between eating behavior and obesity in children, and thereby improve prevention and treatment of obesity in this population are lacking. This study was conducted to test the validity and reliability of a Turkish version of the Kids-Palatable Eating Motives Scale. Method: This methodological study was conducted from online responses of 344 children aged 8-18 living in eastern and western Turkey. They completed a translated and back-translated version of the Kids-Palatable Eating Motives Scale. Validity analysis included content, face, and construct methods. Item, split-half method, and Cronbach's alpha coefficient were employed in testing reliability. Results: The content validity index was 0.99. Kaiser-Meyer-Olkin value was 0.915 and Bartlett's value was $\chi 2=6195.792$ ($p<0.001$). The scale consisted of 19 items and four sub-dimensions or motives. According to the explanatory factor analysis, the four-factor structure explained 72.19% of the total variance. Item factor loads varied between 0.32 and 0.99. The scale Cronbach's

alpha coefficient was 0.92. Confirmatory factor analysis yielded goodness of fit indices of GFI=0.92, CFI=0.97, IFI=0.97, RFI=0.94, NFI=0.95, TLI =0.96 and RMSEA=0.061. Conclusion: As a result of the research, it was determined that the Kids-Palatable Eating Motives Scale was valid and reliable, and appropriate for the Turkish language and culture.

Keywords: Children, Palatable, Food, Motivation, Obesity, Eating Disorder, Psychometrics

Makale id= 283

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-4788-8843

Çocuklarda Günübirlik Cerrahide Post-Operatif Ağrıya Yönelik Nonfarmakolojik Hemşirelik Yaklaşımları

Doç.Dr. Gülay Manav[1], Doç.Dr. Gonca Karayağız Uslu[2], Arş.Gör.Dr. Recep Kara[2], Arş.Gör.Dr. Nihan Korkmaz[2], Araştırmacı Sabahat Kaçan[2]
[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

*Corresponding author: Sabahat Kaçan

Özet: Günübirlik cerrahi, hastaların ameliyat oldukları gün taburcu edilmeleri esasına dayanan bir uygulamadır. Çocuklar yetişkinlere kıyasla genel sağlık durumlarının daha iyi olması nedeniyle günübirlik cerrahi işlemler için uygundur. Cerrahi işlemler hastanede yatan çocuklar için en yaygın stres ve ağrı sebebidir. Postoperatif erken dönemdeki ağrı, bu dönemdeki analjezik ihtiyacını ve hastanede kalış süresini artırır. Postoperatif dönemde ağrının etkin kontrolü, cerrahi girişime bağlı stres yanıtı azaltır ve çocuğun normal yaşantısına daha hızlı dönmesine olanak sağlar. Cerrahi işlem sonrası çocuğun erken dönemde taburculuğu esasına dayanan günübirlik cerrahi yaklaşımında ağrının etkin yönetimi hemşirelik bakımının temel unsurlarından biridir. Bu derlemede, çocuklarda günübirlik cerrahide postoperatif ağrıya yönelik nonfarmakolojik hemşirelik yaklaşımlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuklar, Günübirlik Cerrahi, Post-Operatif Ağrı, Nonfarmakolojik Ağrı

Nonpharmacologıc Nursıng Approaches for Post-Operatıve Paın in Day Surgery in Chıldren

Abstract: Day surgery is a practice based on the principle that patients are discharged on the day of surgery. Children are suitable for day surgery because of their better general health compared to adults. Surgical procedures are the most common cause of stress and pain for hospitalized children. Pain in the early postoperative period increases the need for analgesics and length of hospital stay. Effective control of pain in the postoperative period reduces the stress response to the surgical intervention and allows the child to return to normal life more quickly. Effective management of pain in the day surgery approach, which is based on early discharge of the child after the surgical procedure, is one of the basic elements of nursing care. In this review, it was aimed to examine nonpharmacologic nursing approaches to postoperative pain in day surgery in children.

Keywords: : Children, Day Surgery, Post-Operative Pain, Nonpharmacologic Pain

Makale id= 169

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 3376 1581

Ergenlerde Sosyal Medya Bağımlılığı ile Aile İşlevselliği Arasındaki İlişki

Hemş Muhammet Muharrem Kılıç[1], Prof.Dr. Nuran Güler[1]
[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

*Corresponding author: Muhammet Muharrem Kılıç

Özet: Yirmi birinci yüzyılın başlarında ortaya çıkan sosyal medya bu çağın bireylerinin gündelik yaşamında çok ciddi bir yer edinmiş ve hayatlarında vazgeçilmez bir yer parçası olmuştur. Bu iletişim araçlarının kullanım pratiklerinin toplum, kültür ve birey üzerine çeşitli etkileri mevcuttur. Bu etkilerden bazıları da sosyal medyanın aşırı kullanılması sonucu oluşan sosyal medya bağımlılığı ve yabancılaşma gibi olgulardır. Özellikle ergenlik döneminde sosyal onay ve akran kabulünün önemli olması; ayrıca ergenlerin internete erişimlerinin kolay ve denetimsiz olması sebebiyle, ergenler internete daha çok yönelmektedirler.Sosyal medyanın günümüzde sıklıkla kullanıldığı bilinmektedir. Bireyler sosyal medya ortamında kendilerini rahat bir şekilde ifade edebilmektedir. Bu durum da sosyal medya kullanımının her geçen gün artmasına yol açmaktadır. Akıllı telefon kullanıcılarının sayısının artması ve sosyal medya platformlarına kolaylıkla ulaşılabilmesi de bu durumun sebepleri arasında gösterilmektedir. Ulaştırma Bakanlığı İnternet Kurulu tarafından 9-16 yaş grubu ‘‘Çocukların Sosyal Medya Paylaşım Sitelerini Kullanım Alışkanlıklarının ortaya çıkarılmasını amaçlayan bir rapor hazırlanmıştır. Hazırlanan bu rapora göre 9-16 yaş grubundaki ergenlerin %70’i 2 günde en az bir kez internet kullanırken, %66’sı ise günde en az bir kez sosyal ağları kullanmakta ve burada ortalama 72 dakika zaman geçirmektedirler. Bu oran, ergenlerin internette harcadıkları zamanın büyük oranını sosyal medya ağlarında harcadıklarını göstermektedir. Bu popülerlik ise sosyal medyanın yararları ve zararları ile tartışılmasına sebep olmuştur. Araştırma bulgularına göre ergenlerde, sosyal medyanın akademik başarıları ve arkadaş ilişkilerini genel olarak olumsuz etkilediğine ilişkin görüşlere ulaşılmıştır. Aile ilişkilerinin sosyal medya uygulamalarının yaygınlaşmasından olumsuz yönde etkilendiği belirtilmektedir. Sosyal medyanın aşırı bir şekilde kullanımı hem aile ilişkilerine hem de genel olarak bireyin yaşamı üzerinde olumsuz yönde etkilere yol açmaktadır. Yoğun bir biçimde sosyal medya platformlarında vakit geçiren ergenlerin bağımlı hale geldikleri ebeveynleri tarafından fark edilmektedir.Bu bilgilerden hareketle, ergenlerde sosyal medya bağımlılığının aile işlevselliği ile ilişkisinin belirlenmesi konulu bu çalışmanın daha detaylı çalışmalar yapılması konusunda veri tabanına önemli katkılar sağlayabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ergen, Sosyal Medya Bağımlılığı, Aile İşlevselliği

Makale id= 212

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9676-7016, 0000- 0003-0424-0143

Filmlerin Eğitim Amaçlı Kullanımının, Öğrencilerin Hasta ve Hasta Yakınları İletişimi Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Mert[1], Öğr. Gör. Dr Kader Öztürk[1]
[1]Ardahan Üniversitesi

*Corresponding author: Kader Öztürk

Özet: Bu çalışma, filmlerin eğitim amaçlı kullanımının, öğrencilerin, hasta ve hasta yakınları ile iletişimi üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapıldı. Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tipte tasarlandı. Örneklemini, Doğu Anadolu bölgesinde bir devlet üniversitesinde 2022-2023 Öğretim Yılı bahar dönemi "Sinema ve Sağlık Dersi" alan 59 öğrenciden, araştırmaya katılmayı kabul eden 50 öğrenci (%84,8) oluşturdu. Veriler, veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan anket formu (yaş, cinsiyet, medeni durum, bölüm, filmlerin iletişime etkisi vb. olmak üzere toplam 17 soru) kullanıldı. Oluşturulan soru formu internet ortamında (google forms) paylaşılarak uygulandı. Google Forms'a yüklenen anket içerisinde, ankete başlamadan önce BGOF (Bilgilendirilmiş Gönüllü Olur Formu) bilgilendirmesi yapılarak, internet ortamında katılımcının onayı alındı. Verilerin analizinde SPSS 24 programı kullanıldı. Sonuçlar: Araştırma sonucunda eğitimde film kullanımının insan, hastalık, sağlık, afet, yas, kayıp ve engelli birey ile yaşamak kavramları üzerinde etkili olduğu; öğrencilerin bu kavramları anlama, bilinçlenme, damgalama, farkındalık, ilgi artışı, öğrenme, deneyim, iletişim ve motivasyon temalarında alanda katkı sağladığı ve bu katkının hasta ve hasta yakınlarını anlamada olumlu etkisi olduğu, bilişsel, duyuşsal ve davranışsal düzeyde öğrenme sağladığı belirlenmiştir. Tartışma: Eğitimde film kullanımının özellikle sağlıkla ilgili bölümlerde okuyan öğrenciler üzerinde olumlu etkisi bulunmuştur. Ancak kalıcı öğrenmenin belirlenebilmesi için, filmlerin uzun dönemde etkilerinin izlenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Filmler, Hasta, Hastalık, İletişim

The Effect of the Use of Movies for Educational Purposes On Students' Communication With Patients and Patients' Relatives

Abstract: This study was conducted to determine the effect of using films for educational purposes on the communication of students with patients and their relatives. Method: The research was designed as descriptive. The sample consisted of 50 students (%84.8) out of 59 students who took the "Cinema and Health Course" in the spring semester of the 2022-2023 Academic Year at a state university in the Eastern Anatolia region and agreed to participate in the research. The survey form prepared by the researcher (17 questions in total, including age, gender, marital status, department, the effect of movies on communication, etc.) was used as the data collection tool. The created questionnaire was shared and applied on the internet (google forms). In the survey uploaded to Google Forms, BGOF (Informed Volunteer Consent Form) was informed before starting the survey, and the participant's consent was obtained online. SPSS 24 program was used to analyze the data. Results: As a result of the research, it was determined that the use of films in education has an impact on the concepts of human, disease,

health, disaster, mourning, loss and living with a disabled person; It has been determined that students contribute to the field in the themes of understanding these concepts, awareness, stigma, awareness, increased interest, learning, experience, communication and motivation, and that this contribution has a positive effect on understanding patients and their relatives, and provides learning at the cognitive, affective and behavioral levels.Discussion: The use of films in education has a positive effect, especially on students studying in health-related departments. However, in order to determine permanent learning, the effects of films must be monitored in the long term.

Keywords: Education, Movies, Patient, Disease, Communication.

Makale id= 272

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Hemşirelerin Ağrı Sırasındaki Rolü

Hemş. Ruveyda Ferhan Türkoğlu[1], Hemş. Dilan Kara[1], Hemş. Beyzanur Akkuş[1], Hemş. Melike Çınar[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Külliyesi

*Corresponding author: Ruveyda Ferhan Türkoğlu

Özet: Giriş: Ağrı her insanın yaşadığı, günümüzde beşinci hayat bulgusu olarak adlandırılan, kişiden kişiye farklılık gösteren subjektif bir olgudur. Uluslararası ağrı araştırmaları derneği (IASP) ağrıyı; vücudun herhangi bir yerinde başlayan organik bir nedene bağlı olan veya olmayan bir kişinin geçmişteki deneyimleri ile ilgili, sensöryal, emosyonel ve hoş olmayan bir duygu olarak tanımlamıştır. Hasta haklarından biri olan ağrı tedavisinde ise hemşire vazgeçilmez bir role sahiptir. Amaç: Bu araştırmanın amacı hemşirelerin ağrı yönetimi sırasındaki yeterliliklerinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Bu araştırma 2018-2023 yılları arasındaki çalışmalardan derlenerek oluşturulmuştur. Bulgular : Bugüne kadar yapılan çalışmalarda hemşirenin ağrı yönetiminde çoğunlukla ilaç uygulama yönetimini seçtikleri ve bağımsız rollerini rahatlıkla sergileyebilecekleri bir alan olan non-farmakolojik uygulamaları yeterince kullanmadıkları bu yöntemler hakkında bilgi ve deneyimlerinin yetersiz olduğu saptanmıştır. Bu yetersizlikler etkisiz ağrı yönetiminin bir nedeni olarak gösterilmiştir. Ağrı şiddetinin belirlenmesinde en güvenilir kaynak ise ağrının hasta tarafından ifade edilmesidir. Ancak, çalışmalarda sağlık çalışanlarının ağrı şiddetinin belirlenmesinde kendi klinik yargılarını kullandıkları bildirilmiştir. Sonuç: Ağrı yönetiminde hemşirelerin ağrıyı tanımlaması, izlemesi, değerlendirmesi, zamanında bildirimi, uygun stratejileri kullanarak uygulamaların yan etkilerini izlemesi son derece önemlidir. Yapılan çalışmalarda ise hemşirelerin ağrı skalası kullanma oranının az olduğu ve ağrı şiddetini belirlerken kendi klinik yargılarını kullandıkları saptanmış ve hemşirelerin ağrının tanımlanması ve yönetimine ilişkin yeterli bilgiye sahip olmadığını göstermiştir. Yapılan araştırmalara göre ağrı şiddetini belirlenirken hastanın ifadelerine önem verilmesi gerektiği savunulmuş ve hemşirelerin hizmet içi eğitimlerinin arttırılması gerektiği gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Ağrı, Hasta, Bilgi, Eğitim

Makale id= 153

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7190-0618

Hemşirelerin Çalışma Ortamında Karşılaştığı Riskler

Araştırmacı Hülya Şen[1], Dr. Öğretim Üyesi Nihal Ünaldı Baydın[2]
[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Hemşirelik Yönetimi Yüksek Lisans Programı.
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelikte Yönetim Anabilim Dalı

*Corresponding author: Hülya Şen

Özet: Sağlık hizmeti veren kuruluşlardan biri olan hastaneler işyeri tehlikeler listesinde çok tehlikeli sınıfta yer almaktadır. Hemşireler, diğer sağlık çalışanlarına göre sağlık hizmeti sunarken hasta ve hasta yakınlarına daha yakın konumdadır. Bu nedenle hemşireler hastanelerde karşılaşılan riskli durumlardan en fazla etkilenen sağlık çalışanları arasındadır. Hemşirelerin çalışma ortamlarının özellikleri; hemşire iş doyumunu, kurumda kalma niyetini ve iş verimliliğini etkilediği gibi aynı zamanda kaliteli hemşirelik bakımının ve hasta çıktılarının da önemli bir belirleyicisidir. Sağlık hizmetlerinde karşılaşılan riskler fiziksel, kimyasal, biyolojik, çevresel/mekanik/biyomekanik, psikolojik olmak üzere beş ana başlık altında sınıflandırılmaktadır. Bu risklerle karşılaşan hemşirelerde kas-iskelet sistemi, sindirim sistemi, dolaşım sistemi ve psikolojik rahatsızlıklarının yanı sıra hasta ve hasta yakınları tarafından uygulanan şiddet eylemleri de görülmektedir. Bu durum ise hemşirelerin sunduğu nitelikli bakımın kesintiye uğramasına, hasta ve çalışan memnuniyetinin azalmasına neden olmaktadır. Dolayısıyla nitelikli ve etkili sağlık hizmeti sunabilmek için hemşirelerin çalışma ortamlarının iyileştirilmesi gerekmektedir. Karşılaşılan bu risklere yönelik hemşirelere, yöneticilere ve sağlık hizmeti alan bireylere sorumluluklar düşmektedir. Bu sorumlulukların yerine getirilmesi hemşirelerin çalışma konforuna erişmesinde ve kaliteli hasta bakım çıktılarının elde edilmesinde fayda sağlayacaktır. Bu derlemede; hemşirelerin çalışma ortamında karşılaştığı riskler hakkında bilgi verilmesi ve literatürde bu konu hakkında yapılan çalışmaların incelenmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çalışma Ortamı, Hastane, Hemşire, Risk.

Risks Nurses' Encountered in Working Environment

Abstract: Hospitals have been designated as extremely risky occupational hazards on the list of risks that affect health services professionals. When delivering healthcare services, nurses are more intimate with patients and their families than other medical professionals. Therefore, nurses are among healthcare providers who are most impacted by dangerous circumstances that arise in hospitals. Attributes of the work settings for nurses; It has an impact on nurses' work productivity, job happiness, and intention to remain at the facility, but it also plays a significant role in determining the standard of nursing care and the outcomes for patients. The five primary categories of risks relevant to healthcare services are environmental/mechanical/biomechanical, physically, chemical, biological and psychological. Nurses who are exposed to these risks have musculoskeletal, digestive, circulatory, and psychological issues, in addition to acts of violence by patients and their relatives. The qualified care given by nurses is disrupted by this circumstance, which also undermines staff and patient satisfaction. Hence, it is crucial

to improve nurses' working environments in order to deliver competent and effective health services. When it comes to these challenges, management, nurses, and patients all have duties. Meeting these obligations will make it easier for nurses to work comfortably and provide high-quality patient care. The primary objective of this review is to delve into the research that has been done on this issue in the literature and to provide information on the dangers that nurses encounter in the workplace.

Keywords: Work Environment, Hospital, Nurse, Risk.

Makale id= 335

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000301752303

Hemşirelerin Eko Anksiyetesinin ve Atık Yönetiminin İncelenmesi : Karma Desen Çalışması

Arş.Gör.Dr. Nasibe Yağmur Ziyai[1], Arş.Gör. Çiğdem Şen Tepe[1], Doç.Dr. Gülgün Durat [1], Hemş. Ömer Bozoğlu[2]
[1]Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2] Sakarya Üniversitesi

*Corresponding author: Nasibe Yağmur Ziyai

Özet: Ekolojik kriz, küresel düzeyde tüm canlı ve cansız varlıkları etkileyen bir durum olmaya devam etmektedir. Bu zararlı etkileri önlemek için iyi bir atık yönetimi planlanmalı, uygulanmalı ve iyileştirilmelidir. İyi bir atık yönetimi için sağlık çalışanlarının dünyada olan gelişmelere verdiği tepkilerde önemlidir.Bu kapsamda hemşirelerde eko anksiyete ile atık yönetimi kavramının incelenmesi literatüre önemli katkılar sağlayabilir. Bu çalışma hemşirelerin eko anksiyete ve sağlık atık yönetimine olan durumlarını incelemek amacıyla oluşturulmuştur. Çalışmada yakınsak paralel karma desen kullanılmıştır. Çalışmanın nicel bölümünde betimsel desen, nitel bölümünde durum çalışması kullanılmıştır. Çalışmada "Eko Anksiyete Ölçeği", "Sağlık Kurumlarında Katı Atık Yönetimi Ölçeği" ve " Yarı Yapılandırlmış Görüşme Formu" kullanılmıştır. Eko anksiyete ve sağlık kurumlarında katı atık yönetimi ölçeği arasında herhangi bir korelasyon görülmemiştir. Çalışmanın nitel bulgularında iklim krizi, atık yönetiminde yaşanılan sorunlar ve öneriler olmak üzere üç ana tema ortaya çıkmıştır. Hemşireler özellikle acil durumlarda atık tönetimi konusunda zorlandıkları ifade etmişlerdir. Ayrıca sağlık ekibine ve özellikle hasta yakınlarına olan eğitimin önemini vurgulamışlardır. Bu doğrultuda atık yönetimine ilişkin detaylı olarak durum incelemesi yapmak önerilmektedir. Buna ek olarak sağlık ekibine verilecek farklı eğitimlerin etkisinin saptanması atık yönetiminin sağlanmasında etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Atık Yönetimi, Eko Anksiyete, Sağlık Hizmeti, Hemşirelik

Investigation of Nurses' Eco Anxiety and Waste Management: Mixed Method Design

Abstract: The ecological crisis continues to affect all living and non-living beings on a global level. Good waste management should be planned, implemented and improved to prevent these harmful effects. In this context, examining the concept of eco anxiety and waste management in nurses can make important contributions to the literature. This study was designed to examine nurses' eco anxiety and health waste management. Convergent parallel mixed design was used in the study. Descriptive design was used in the quantitative part of the study and case study was used in the qualitative part. "Eco Anxiety Scale", "Solid Waste Management Scale in Health Institutions" and "Semi-structured Interview Form" were used in the study. There was no correlation between eco anxiety and the scale of solid waste management in health institutions. In the qualitative findings of the study, three main themes emerged: climate crisis, problems in waste management and recommendations. Nurses stated that they had difficulties in waste management especially in emergencies. They also emphasized the importance of training the healthcare team and especially the patient relatives. In this direction, it is recommended to

conduct a detailed case study on waste management. In addition, the effect of different trainings to be given to the healthcare team

Keywords: Waste Management, Eco Anxiety, Healthcare, Nursing

Makale id= 254

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0010-1325, 0000-0002-5660-7712

Hemşirelerin Merhamet Düzeyleri İle Hemşirelik Bakımında Etik Tutum Düzeyleri Arasındaki İlişki

Hemş İrem Uçar[1], Dr Öğr. Şerife Yılmaz[2]
1Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi
2 Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Etik Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: İrem Uçar

Özet: Araştırmanın amacı, hemşirelerin merhamet düzeyleri ve hemşirelik bakımında etik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmanın evrenini, Kasım 2021- Eylül 2022 tarihlerinde Düzce Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi'nde çalışan 320 hemşire ile Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan 1072 hemşire oluşturmaktadır. Örneklem seçimi yapılmamış evrenin tamamına ulaşmak hedeflenmiştir. Araştırmanın verileri; sosyo-demografik bilgilerin yer aldığı kişisel bilgi formu, "Merhamet Ölçeği" ve "Hemşirelik Bakımında Etik Tutum Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde Kruskal Wallis Testi, Shapiro-Wilk, Mann Whitney U Testi, Kolmogorov-Smirnov Testi, Dunn Testi, Spearman's rho Korelasyon Katsayısı ve SPSS V23 kullanılmıştır. Araştırmaya katılanların yaş ortalamasının 31,22±6,54, toplam çalışma yılı ortalamasının 8,44±6,87, %81,9'unun kadın, %55,4'ünün bekar, %64,3'ünün lisans mezunu olduğu belirlenmiştir. Hemşirelerin merhamet puan ortalamaları 4,13±0,34, hemşirelik bakımında etik tutum puan ortalamaları 54,45±14,95 olarak hesaplanmıştır. Araştırmada, hemşirelerin merhamet düzeyleri ile bakımda etik tutum düzeyleri arasında anlamlı negatif yönlü zayıf ilişki bulunmuştur ($r=0,283$; $p<0,05$). Merhamet, merhametli bakım, etik ve etik tutum gibi kavramlara hemşirelik eğitiminde yer verilmesi; merhametli bakım uygulamalarına yönelik farkındalık oluşturulması, merhametli bakımı engelleyebilecek faktörlerin belirlenmesi ve bu konuda gerekli önlemlerin alınması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Etik, Etik Tutum, Hemşirelik, Merhamet, Merhametli Bakım.

Relatıonshıp Between Nurses' Levels of Compassıon and Levels of Ethıcal Attitude in Nursıng Care

Abstract: The aim of current research is to examine the relationship between the nurse's compassion level and ethical attitudes in nursing care. The population of current research consists of 320 nurses who worked in Duzce University Health Appilacation and Research Center in November 21st to Semptember 22nd, and also consists of 1072 nurses who worked in Sakarya Education and Research Hospital. Sampling was not conducted since it was aimed to reach to the overall population. Data was collected by using individual information form, where sociodemographic information is written on, "Compassion Scale" and, "Ethical Attitude Scale in Nursing Care". In analysis of data, Kruskal Wallis Test, Shapiro-Wilk, Mann Whitney U Test, Kolmogorov-Smirnov Test, Dunn Test, Spearman's rho Correlation Coefficent Test and SPSS 23 were used. Age mean of participants is 31,22±6,54, total mean of working year of them is 8,44±6,87, 81,9 % of them was women, 55,4 % of them was single and, 64,3% of them had undergraduate degree. Mean of compassion level of nurses was calculated as 4,13±0,34 and mean of ethical attitude in nursing care of nurses was calculated as 54,45±14,95. It was found that there is a

negative significant weak correlation between compassion level of nurses and ethical attitude in nursing care (r=0,283; p<0,05). Giving place concepts such as compassion, compassionate care, ethic and ethical attitude in nursing education, increasing awaraness about compassionate care practice, identification of the factors that can inhibit compassionate care and taking necessary steps about this issue is suggested.

Keywords: Ethics, Ethical attitude, Nursing, Compassion, Compassionate care.

Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Ana bilim Dalı Hemşirelik Yüksek Lisans Tezidir.

Makale id= 104

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Hemşirelik Öğrencilerinin Çalışma Alışkanlıklarının Belirlenmesi

Arş.Gör. Vildan Budak[1], Doç.Dr. Hülya Fırat Kılıç[1], Dr. Öğretim Üyesi Seda Cevheroğlu[1]
[1]Doğu Akdeniz Üniversitesi

*Corresponding author: Vildan Budak

Özet: Giriş: Hemşirelik öğrencilerinin eğitim yaşantılarını geliştirebilmeleri için nasıl öğrendiklerini, hangi ders çalışma yaklaşımını kullandıklarını ve bu yaklaşıma bulunduğu ortamın etkilerini öğrenmeye ve anlamaya gereksinim vardır. Amaç: Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin çalışma alışkanlıklarını belirlemek amacıyla tanımlayıcı tasarım türünde planlandı. Yöntem: Araştırmanın örneklemini Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde bir Vakıf üniversitesi Hemşirelik bölümünde okuyan 351 öğrenci oluşturdu. Verilerin toplanmasında; üniversite öğrencilerine yönelik bilgileri içeren 'Tanıtıcı Özellikler Bilgi Formu' 'Ders Dışı Çalışma Alışkanlıkları Ölçeği" kullanıldı. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %36,75'i 22-23 yaş ve %61,82'si kadındı. Öğrencilerin %56,41', nin düzenli ders çalışma alışkanlığının olmadığı, %47,01'inin sınavlardan önceki gün çalışmasını planladığı, %34,47'sinin ders çalışmaya engel bir durumunun olduğu ve engeli olanların %45,45'inin psikolojik ve ekonomik engelinin olduğu belirlendi. Öğrencilerin Ders Dışı Çalışma Alışkanlıkları Ölçeği genelinden ortalama 51,24±5,78 puan, strateji alt boyutundan 24,34±3,36, motivasyon alt boyutundan 14,11±3,23, ortam alt boyutundan 12,77±2,39 ve planlama alt boyutundan 13,60±2,73 puan aldıkları belirlendi. Öğrencilerin baba eğitim düzeyi ve evde yalnız yaşama durumları ile Ders Dışı Çalışma Alışkanlıkları Ölçeği puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olduğu görüldü. Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin ders çalışma alışkanlıkları orta düzey bulundu. Baba eğitim düzeyi düşük olan ve evde yalnız yaşayan öğrencilerin çalışma alışkanlıklarının yüksek olduğu belirlendi. Günümüz teknolojilerinden yararlanarak hemşirelik öğrencilerinin bireysel öğrenmelerini kolaylaştırıcı ve akademik başarılarını arttırıcı farklı öğrenme yöntemleri belirlenmesi ve öğrencilerin düzenli çalışma alışkanlıklarının kazandırılmasına yönelik stratejilerin geliştirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencileri, Çalışma Alışkanlıkları, Hemşirelik

Determınıng the Study Habıts of Nursıng Students

Abstract: ABSTRACT Introduction: In order for nursing students to improve their educational lives, there is a need to learn and understand how they learn, which study approach they use, and the effects of the environment on this approach. Purpose: This study was planned as a descriptive design in order to determine the study habits of nursing students. Method: The sample of the research consisted of 351 students studying at the Nursing Department of a Foundation University in the Northern Cyprus. In collecting data; the 'Introductory Features Information Form' and 'Extracurricular Study Habits Scale', which contains information for university students, were used. Results: 36.75% of the students participating in the research were 22-23 years old and 61.82% were women. 56.41% of the students do not have the habit of studying regularly, 47.01% plan to study the day before the exams, and 34.47% do not study regularly. It was determined that there was a condition that prevented them from working and

45.45% of those with disabilities had psychological and economic obstacles. Students' average score of 51.24±5.78 in the Extracurricular Study Habits Scale, 24.34±3.36 in the strategy sub-dimension, 14.11±3.23 in the motivation sub-dimension, 12.77±2.39 in the environment sub-dimension and It was determined that they received 13.60±2.73 points from the planning sub-dimension. It was observed that there was a statistically significant difference between the student's father's education level, living alone at home, and Extracurricular Study Habits Scale scores. Conclusion: Nursing students' study habits were found to be moderate. It was determined that students whose father's education level was low and who lived alone at home had high study habits. By taking advantage of today's technologies, it is recommended to identify different learning methods that will facilitate the individual learning of nursing students and increase their academic success, and to develop strategies to help students gain regular study habits.

Keywords: Nursing Students, Study Habits, Nursing

Makale id= 3

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8706-3685

İnfertil Çiftlerde Genetik Danışmanlık ve Hemşirenin Rolü

Dr. Çiler Çokan Dönmez[1]
[1] Çukurova Üniversitesi Hastanesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

Özet: İnfertilite, çocuk sahibi olmak isteyen çiftlerin en az bir yıl süre ile herhangi bir kontrasepsiyon yöntemi kullanmadan, düzenli cinsel ilişkide bulunmalarına rağmen gebelik elde edilememesi olarak tanımlanmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü'ne (DSÖ) göre, dünyada üreme çağındaki çiftlerin %10-15'inin infertilite sorunu yaşadığı ve yaklaşık 80 milyondan fazla kişinin infertiliteden etkilendiği bildirilmektedir. Ülkemizde ise 15-49 yaş grubunda çocuk sahibi olmayan ve çocuk sahibi olması mümkün olmayan evli kadınların oranının %11,2 olduğu belirtilmektedir. İnfertileteye neden olan faktörlerin belirlenmesi, nedene yönelik tedavinin uygulanması, gereksiz girişimlerin önlenmesi, olası/mevcut gebelikte embriyo/fetüs için riskin oluştuğu durumlarda gerekli önlemlerin (Prenatal tarama-tanı ve preimplantasyon genetik tanı) alınması ve infertil çiftlere duruma yönelik genetik danışmanlığın verilmesi gerekmektedir. Genetik danışmanlık, genetik bir hastalık taşıyan veya taşıma riski olan bireylere hastalığın prognozu, tekrarlama olasılığı varsa tedavisi ile birlikte hangi dönemlerde hangi testlerin yapılması gerektiği ve bunların sonuçlarıyla ilgili bilgilendirilmesi olarak tanımlanmaktadır. İnfertilitenin nedenlerinden biri olan kromozom anomalileri ve bilinen tek gen mutasyonlarının evlilik/gebelik öncesi veya prenatal dönemde verilen genetik danışmanlıkla ve bu danışmanlıkta sunulan genetik testlerle tanısının mümkün sayesinde sağlıklı evlat sahibi olunabilmektedir. Bu nedenle, infertil çiftlerde olası genetik faktörlerin araştırılmasına yönelik genetik danışmanlık verilmesi son derece önem arz etmektedir. İnfertilite süreci, çiftlerin bilgi, destek ve empatik yaklaşım sergileyen sağlık profesyonellerine gereksinim duydukları hassas bir dönemdir. Bu dönemde, çiftlerin iletişim kuracağı temel sağlık profesyoneli olan hemşireler, infertilite sürecinin farklı basamaklarında koordinasyonda ve çiftlerin infertiliteye yönelik genetik danışmanlık almasında önemli rol oynamaktadırlar. Bu bağlamdan yola çıkılarak, infertil çiftlerde genetik danışmanlığın önemini vurgulamak ve sunulan genetik danışmanlığın olası/mevcut kalıtsal riskine yönelik farkındalık oluşturmak amacıyla bu derleme güncel literatüre uygun olarak irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Genetik Danışmanlık, Hemşirelik.

Genetıc Counselıng and the Role of the Nurse in Infertıle Couples

Abstract: Infertility is defined as the inability of couples who want to have children to achieve pregnancy despite having regular sexual intercourse for at least one year without using any contraception method. According to the World Health Organization (WHO), 10-15% of couples of reproductive age in the world have infertility problems and more than 80 million people are affected by infertility. In our country, the rate of married women in the 15-49 age group who do not have children and who are unable to have children is 11.2%. It is necessary to determine the factors causing infertility, to apply treatment for the cause, to prevent unnecessary interventions, to take necessary measures (prenatal screening-diagnosis and preimplantation genetic diagnosis) in cases where there is a risk for the embryo/fetus in the possible/existing pregnancy, and to provide genetic counseling to infertile couples. Genetic

counseling is defined as informing individuals who carry or are at risk of carrying a genetic disease about the prognosis of the disease, the treatment if there is a possibility of recurrence, which tests should be performed in which periods and the results of these tests. Chromosomal abnormalities and known single gene mutations, which are one of the causes of infertility, can be diagnosed with genetic counseling given before marriage / pregnancy or in the prenatal period and genetic tests offered in this counseling, making it possible to have healthy children. Therefore, genetic counseling to investigate possible genetic factors in infertile couples is of utmost importance. The infertility process is a sensitive period in which couples need information, support and health professionals with an empathetic approach. In this period, nurses, who are the main health professionals with whom couples will communicate, play an important role in the coordination of different steps of the infertility process and in the genetic counseling of couples for infertility. Based on this context, this review was examined in accordance with the current literature in order to emphasize the importance of genetic counseling in infertile couples and to raise awareness about the possible/existing hereditary risk of genetic counseling.

Keywords: Infertility, Genetic Counseling, Nursing.

Makale id= 103

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5230-4300

İnfertil Kadınların Hemşirelik Gereksinimlerini Değerlendirme Ölçeği: Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Öğr. Gör. Tugba Bozdemir[1], Prof.Dr. Hatice Yıldız[1]
[1]Marmara Üniversitesi

*Corresponding author: Tugba Bozdemir

Özet: Bireyleri çok boyutlu olarak etkileyebilen infertilite durumunda birey/çiftlere kapsamlı bakım verebilmek için gereksinimlerinin bütüncül olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle değerlendirme araçlarına ihtiyaç vardır. Bu çalışma, "İnfertil Kadınların Hemşirelik Gereksinimlerini Değerlendirme Ölçeği (The Nursing Needs Assessment Scale for Women with İnfertility-NNASIW)"nin Türkçe geçerlik- güvenilirliğini yapmak amaçlı planlanıp, uygulandı. Metodolojik tipte olan bu çalışma, Şubat-Nisan 2022 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Orjinali Korece olan bu ölçek için öncelikle yazardan Türkçe versiyonu için izin alındı. Ölçeğin Korece ve İngilizce versiyonun Türkçe 'ye çevirisi ve ardından Türkçe versiyonun İngilizce'ye çevirisi uzmanlarca yapıldı. Kapsam geçerliğini test etmek amacıyla alanında yetkin 10 uzmanın görüşü alındı. Ölçeğin orjinali 18 maddeden oluşmaktadır ve her bir maddenin 10 katının üzerine çıkılarak örnekleme 262 infertil kadın alındı. Veri analizi ve değerlendirmesinde ikinci düzey çok faktörlü doğrulayıcı faktör analizi (DFA), bağımsız gruplarda t testi, iki yarı test tutarlılığı ve Cronbach alfa kullanıldı. DFA uyum iyiliği değerleri: $\chi 2$= 221.326, $\chi 2$ /df= 1.72, AGFI= .89, CFI = .98, GFI = .91, RMSA= .052, NFI= .96'dı. Bütün değişkenlerin faktör yükleri .39–.99 arasında değişiyordu ve ölçeğe anlamlı oranda katkı verdikleri (t:5.149 / 53.846; p<.001) saptandı. Orjinali 4 alt boyuttan oluşan ölçeğin toplam puanı ve alt boyutları için %27'lik alt üst gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı (p< .001). İki yarı test tutarlığı değerlendirmesinde ölçeğin iki yarısı arasında yüksek düzeyde, pozitif yönlü ve anlamlı ilişki vardı (r2: .77; p< .001). Ölçeğin total Cronbach α değeri .88, alt boyutlarındaki Cronbach α değerleri .70–.99 arasında değişiyordu. Elde edilen sonuçlara göre NNASIW, Türk popülasyonundaki infertil kadınların hemşirelik gereksinimlerinin değerlendirilmesinde geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olarak kabul edildi.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Hemşirelik, Bakım Gereksinimi, Ölçek, Geçerlik, Güvenirlik.

The Nursing Needs Assessment Scale for Women With İnfertility (Nnasıw): Turkish Validity and Reliability Study

Abstract: In the case of infertility, which can affect individuals in a multidimensional way, comprehensive care is needed for individuals/couples, and their needs must be assessed in a holistic manner. Therefore, there is a need for assessment tools. This study was planned and implemented to establish the Turkish validity and reliability of the 'Nursing Needs Assessment Scale for Women with Infertility (NNASIW).' This methodological study was conducted between February and April 2022. Permission was first obtained from the author for the Turkish version of this scale, which is originally in Korean. The translation of the scale from Korean and English to Turkish and then from Turkish to

English was done by experts. To test the content validity, the opinions of 10 competent experts in the field were obtained. The original scale consists of 18 items, and a sample of 262 infertile women was taken by exceeding 10 times the number of each item. Second-level confirmatory factor analysis (CFA), independent group t-test, two-half test consistency, and Cronbach's alpha were used for data analysis and evaluation. CFA goodness-of-fit values were: $\chi 2$= 221.326, $\chi 2$ /df= 1.72, AGFI= .89, CFI = .98, GFI = .91, RMSA= .052, NFI= .96. The factor loads of all variables ranged from .39 to .99, and it was found that they significantly contributed to the scale (t: 5.149 / 53.846; p<.001). The statistically significant difference between the total score and sub-dimensions of the scale among the 27% lower and upper groups was (p< .001). In the two-half test consistency assessment, there was a high-level, positive, and significant relationship between the two halves of the scale (r2: .77; p< .001). The total Cronbach's alpha value of the scale was .88, and the Cronbach's alpha values of the sub-dimensions ranged from .70 to .99. According to the results obtained, NNASIW was accepted as a valid and reliable measurement tool for assessing the nursing needs of infertile women in the Turkish population.

Keywords: Infertility, Nursing, Care Needs, Scale, Validity, Reability

Makale id= 334

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000301752303

İntörn Hemşirelerin İki Farklı Fiziksel Tespit Karar Mekanizmasını Kullanımının Değerlendirmesi: Nitel Bir Çalışma

Arş.Gör.Dr. Nasibe Yağmur Ziyai[1], Arş.Gör. Ramazan Bozkurt[2]
[1]Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2] Sakarya Üniversitesi

*Corresponding author: Nasibe Yağmur Ziyai

Özet: Fiziksel tespit, hasta güvenliğini sağlamada kullanılan yöntemlerinden biridir. Fiziksel tespit; bireylerin istemli-istemsiz hareketlerini sınırlandırarak yaralanmalarını önlemek amacıyla vücutlarını sabitlemekte yaygın olarak kullanılan mekanik cihaz, malzeme ve araçlar olarak tanımlanmaktadır. Hemşirelere yoğun bakım ünitelerinde fiziksel kısıtlamanın klinik karar aşamasında yardımcı olacak güncel rehberler ve araçlar oldukça yetersizdir. Bu çalışmanın amacı intörn hemşirelik öğrencilerinin fiziksel tespit için kullanılan iki karar aracına yönelik görüşlerinin detaylı olarak incelenmesidir. Bu çalışma nitel çalışma desenlerinden fenemenolojik desende yürütülmüştür. Bu çalışmada anestezi yoğun bakım ünitesinde intörnlük yapan yedi hemşirelik öğrencisinin karar ağacı ve karar çarkına ilişkin görüşleri yarı yapılandırılmış odak grup görüşmesi kullanılarak toplanmıştır. Çalışmanın veri analizinde tematik analiz kullanılmıştır. Çalışma sonuunda karar ağacı, karar çarkı ve öneriler olmak üzere üç tema belirlenmiştir. Karar ağacının kullanımını öğrenciler pratik, kolay ve verimli bulurken, karar çarkının kullanımını zor ve karmaşık bulmuşlardır. Bununla birlikte karar ağacının hasta bilgilerini özetleyerek sunduğu için klinikte kullanımının önemli olduğunu belirtmişlerdir. Sonuç olarak öğrencilerin fiziksel tespit uygulamasında karar ağacı kullanımı önerilmektedir. Bununla birlikte hemşirelere yönelik fiziksel tespit karar destek mekanizmalarına ilişkin yapılacak farklı çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel Tespit, Karar Mekanizması, Hemşirelik, Nitel Çalışma

Evaluatıon of Intern Nurses' Use of Two Dıfferent Physıcal Determınatıon Decısıon Mechanısms: A Qualıtatıve Study

Abstract: Physical restraint is one of the methods used to ensure patient safety. Physical restraint is defined as mechanical devices, materials and tools commonly used to stabilize the body of individuals to prevent injury by limiting their voluntary and involuntary movements. Current guidelines and tools to assist nurses in the clinical decision-making phase of physical restraint in intensive care units are insufficient. The aim of this study was to examine in detail the opinions of intern nursing students on two decision tools used for physical restraint. This study was conducted in a phenomenological design, one of the qualitative study designs. In this study, the opinions of seven nursing students interning in the anesthesia intensive care unit regarding the decision tree and decision wheel were collected using a semi-structured focus group interview. Thematic analysis was used in the data analysis of the study. At the end of the study, three themes were identified: decision tree, decision wheel and recommendations. While students found the use of decision tree practical, easy and efficient, they found the use of decision wheel difficult and complex. However, they stated that the decision tree is important to use in the clinic

because it summarizes patient information. As a result, it is recommended that students use decision tree in physical restraint determination practice. However, there are different studies to be conducted on physical restraint decision support mechanisms for nurses.

Keywords: Physical Restraint, Decision-Making, Nursing, Qualitative Study

Makale id= 264

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1098-5619, 0009-0009-8646-0342

Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (Koah) Hastalığı Olan Bireylerde Stigma ve İlişkili Faktörler

Hemş Büşra Seren[1], Dr. Öğretim Üyesi Kübra Yeni[2],
[1]Afşin Devlet Hastanesi
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Samsun

*Corresponding author: Büşra Seren

Özet: Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAH), kronik, ilerleyici, bireyi psikolojik, sosyal ve kültürel olarak etkileyen bir hastalıktır. KOAH'lı bireylerin yaşadığı semptomlar bireyin günlük yaşam aktivitelerinde ve yaşam şeklinde kalıcı değişikliklere yol açarak bireyin kişilerarası ilişkilerini, rol ve sorumluluklarını olumsuz şekilde etkilemektedir. KOAH'lı bireyler hastalığın getirdiği tıbbi yükün yanı sıra psikososyal yük ile de başa çıkmak zorundadır. Hastaların yaşadığı öksürük, dispne, balgam çıkarma, hırıltılı solunum gibi semptomlar hastaların stigmatize hissetmesine ve hastaların toplumdan izole olmasına neden olabilmektedir. Damgalanma olarakta bilinen stigma; belirli bir özelliği olan bireyin olumsuz olarak etiketlendiği ve ayrımcılığa maruz bırakıldığı bir durumdur. Bu durum bireyleri sosyal izolasyona, statü ve destek kaynaklarının kaybına ve ayrımcılığa neden olan davranışı tanımlayan bir kavramdır. Yaşanan sosyal izolasyon hastaların ilişkilerini engellemekte ve hasta çevresinden çevresi de hastadan uzaklaşabilmektedir. Stigmatizasyon hastalarının tedaviye uyumunu olumsuz etkileyebilmekte, benlik saygılarını ve yaşam kalitelerini kötüleştirmektedir. Bunun sonucunda da çeşitli ruhsal sorunlar yaşanabilmekte ve hastalar psikiyatrik komorbidite ile başa çıkmak zorunda kalabilmektedir. Hemşirelerin hastayı bütüncül değerlendirmesi hem fiziksel hem de psikososyal bakım sağlaması en önemli görevlerinden birisidir. Dolayısıyla KOAH hastalarında stigma önemli bir konu olmasına rağmen bu konuda yapılan çalışmaların sınırlı sayıda olduğu görülmektedir. Bu derlemenin amacı KOAH hastalarında stigma ve ilişkili faktörleri incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Stigma, Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı, Hemşirelik

Stigma and Related Factors in People With Chronic Obstructive Pulmonary Disease (Copd)

Abstract: Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD) is a chronic, progressive disease that affects the individual psychologically, socially, and culturally. The symptoms experienced by individuals with COPD cause permanent changes in the individual's daily life activities and lifestyle, negatively affecting the individual's interpersonal relationships, roles, and responsibilities. Individuals with COPD have to cope with the psychosocial burden as well as the medical burden of the disease. Symptoms experienced by patients, such as cough, dyspnea, expectoration, and wheezing, may cause patients to feel stigmatized and isolated from society. Stigma, also known as stigma, is when an individual with a certain characteristic is negatively labeled and discriminated against. This concept describes behavior that causes individuals to become socially isolated, lose status and support resources, and discriminate. The social isolation experienced prevents patients' relationships, and those around the patient may distance themselves from the patient. Stigmatization can negatively affect patients' compliance with treatment

and worsen their self-esteem and quality of life. As a result, various psychological problems may occur, and patients may have to cope with psychiatric comorbidity. One of the most important duties of nurses is to evaluate the patient holistically and provide physical and psychosocial care. Therefore, although stigma is an important issue in COPD patients, it seems that the number of studies on this subject is limited. This review aims to examine stigma and related factors in COPD patients.

Keywords: Stigma, Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Nursing

Makale id= 262

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5968-1045, 0000-0003-4368-0766

Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı Olan Bireylerin İnhaler İlaç Kullanımına Yönelik Öğrenim Gereksinimleri ve Bakım Bağımlılığı Düzeylerinin Belirlenmesi

Öğr. Gör. Neslihan Duman Kırmacı[1], Dr. Öğretim Üyesi Seval Ağaçdiken Alkan[2]
[1]Kastamonu Üniversitesi Çatalzeytin Meslek Yüksekokulu
[2]Ondokuz Mayız Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Neslihan Duman Kırmacı

Özet: Amaç: Bu araştırmanın amacı KOAH'lı bireylerin inhaler ilaç kullanımına yönelik öğrenim gereksinimleri ile bakım bağımlılığı düzeyinin belirlenmesidir. Materyal ve Metot: Araştırmanın evrenini Mayıs 2019-Aralık 2019 tarihleri arasında Çorum Göğüs Hastalıkları Hastanesinde klinikte tedavi gören ve KOAH tanısı alan 400 birey verileri oluşturmaktadır. Veriler araştırmacı tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan hastayı tanıtıcı bilgi formu, inhaler ilaç kullanımı beceri değerlendirme formu, Katz Günlük Yaşam Aktiviteleri Ölçeği (GYAÖ), Lawton ve Brody Enstrümantal Günlük Yaşam Aktiviteleri Ölçeği (EGYAÖ), Bakım Bağımlılığı Ölçeği (BBÖ) ve Hasta Öğrenim Gereksinimleri Ölçeği (HÖGÖ) kullanılarak toplandı. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov Smirnov testi ile incelendi. İkili gruba göre nicel değişkenlerin karşılaştırılmasında normal dağılan veriler için bağımsız örneklem t testi ve normal dağılmayan veriler için Mann-Whitney U testi kullanıldı. Tüm grupların karşılaştırılmasında normal dağılım gösteren veriler için tek yönlü varyans analizi (ANOVA), normal dağılmayan veriler için de Kruskal-Wallis testi kullanıldı. Grup içi bağımlı parametrelerin değişimlerinin incelenmesinde normal dağılan değişkenler için bağımlı örneklem t testi kullanıldı. Normal dağılan nicel değişkenler arasındaki ilişkiyi ölçmek için Pearson korelasyon kat sayısı kullanıldı. Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin %59,8'inin erkek olduğu, %34'ünün 2. evre KOAH hastası olduğu, %88,8'inin KOAH tanısı almasından itibaren inhaler ilaç kullandığı belirlendi. GYAÖ'nün toplam puan ortalaması 15,3±3,6, EGYAÖ'nün toplam puan ortalaması ise 18,4±5,2'dir. BBÖ'nün toplam puan ortalaması 67,5+21,1 ve ortancası 79,5'tir. HÖGÖ'nün toplam önem düzeyi puan ortalaması 187,1±49,1 ve toplam karşılanma düzeyi puan ortalaması ise 182,8 ±51,7 olarak belirlenmiştir. Sonuç: Araştırma kapsamındaki bireylerin bakım bağımlılığı düzeylerinin orta düzeyde olduğu yaş, KOAH evresi ve inhaler ilacın hatalı kullanımı ile artış gösterdiği belirlenmiştir. Ayrıca bireylerin inhaler ilaç kullanım becerisine ilişkin öğrenim gereksinimlerinin olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Koah; İnhaler İlaç; Bakım Bağımlılığı; Öğrenim Gereksinimi

Determınatıon of the Learnıng Requırements and Care Dependency Levels of Inhaled Drug Usage in Indıvıduals Wıth Chronıc Obstructıve Pulmonary Dısease

Abstract: Aim:The aim of this study is to determine the learning requirements and the level of care dependence for the use of inhaler drugs in individuals with COPD.Material and Method:The population of the study consists of 400 individuals who were treated in the Çorum Chest Diseases Hospital between May 2019 and December 2019 and diagnosed with COPD.The data was prepared by the researcher in

line with the literature, the patient information form, inhaler drug use skill assessment form, Katz Daily Life Activities Scale (ADL), Lawton and Brody Instrumental Daily Life Activities Scale (IADL), Care Dependency Scale (CDS) and Patient Learning Requirements Scale (PLRS).The suitability of the data to normal distribution was examined with the Kolmogorov Smirnov test.Incomparison of quantitative variables according to the binary group, independent sample t test was used for normally distributed data and Mann-Whitney U test was used for non-normally distributed data.Incomparison of all groups, one-way analysis of variance (ANOVA) was used for normally distributed data, and the Kruskal-Wallis test was used for non-normally distributed data.In the analysis of the changes of the dependent parameters with in the group, dependent sample t test was used for variable with normal distribution.Pearson correlation coefficient was used to measure the relationship between normally distributed quantitative variables.Results:59,8% of the individual sparticipating in the study were male, 34% were 2 nd stage COPD and 88,8% use inhaler drug.The total average score of ADL is 15,3±3,6, and the total score average of IADL is 18,4±5,2.The total mean score of the CDS is 67,5+21,1and the median is 79,5.The overall significancelevel of the PLRS was determined as 187,1±49,1 and the mean total coverageareawas 182,8±51,7.Conclusion:It was determined that the levels of care dependence of individuals within the scope of the study increased with age, COPD stage and improper use of inhaler drug.In addition, it was concluded that individuals have learning requirements related to inhaler drug use skills.

Keywords: Copd; Inhaler Drug; Care Addiction; Learning Requirement.

Makale id= 215

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-5142-8562

Lomber Disk Herni Cerrahisi Sonrası Ağrı ve Mobilizasyon

Ma.St. Emre İşçanan[1], Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Topal Hançer [1]
[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

*Corresponding author: Emre İşçanan

Özet: Bel ağrısının en önemli nedenlerinden biri olan lomber disk herni, disklerde oluşan dejenerasyon ve herniasyon sonucu görülen en yaygın omurga bozukluklarından biridir. Lomber disk hernide konservatif tedavi ile yanıt alınamayan hastalarda cerrahi tedavi uygulanmaktadır. Ameliyat sonrası hastaların sıklıkla yoğun ağrı yaşadığı ve bu ağrının genellikle ameliyat sonrası birkaç hafta devam edebildiği bilinmektedir. Hastada oluşan ağrı ise özellikle mobilizasyondan korkmaya yol açabilmekte ve bunun sonucu olarak hasta yaşamında birçok kısıtlamalara neden olmaktadır. Lomber disk hernide ameliyat sonrası hemşirelik bakımı olarak uygun ağrı yönetimi ve ameliyat sonrası olabildiğince erken mobilize edilmesi hastaların normal günlük yaşantısına devam etmesini kolaylaştırabilir. Perioperatif süreçte hastalara bakım veren hemşirelerin hastaların ağrılarını yönetme, korku ve endişelerini gidererek mobilizasyon konusunda eğitim verme, hastaların mobilizasyon için cesaretlendirilmesinde önemli görevleri vardır. Ameliyattan sonra ayağa kalkmaya karşı oluşan endişeyi ortadan kaldırmak için hastayı cesaretlendirmek, günlük yaşam aktivitelerine dönüşü hızlandırmak ve hastanın konforunu sağlamak aynı zamanda hemşirelik bakımının bütüncül ve hümanistik rolüdür. Bu nedenle bu derlemede lumbal disk herni ameliyatı sonrası ağrı yönetimi ve mobilizasyonu konusunda hemşirelerin bakım farkındalığı artırmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Lomber Disk Herni, Ağrı, Mobilizasyon

Pain and Mobilization After Lumbar Disc Herniation Surgery

Abstract: Lumbar disc herniation, one of the most important causes of low back pain, is one of the most common spine disorders resulting from degeneration and herniation in the discs. Surgical treatment is applied to patients who do not respond to conservative treatment for lumbar disc herniation. It is known that postoperative patients often experience intense pain and that this pain can often persist for several weeks after surgery. Pain in the patient can cause fear of mobilization, and as a result, causes many restrictions in the patient's life. As postoperative nursing care for lumbar disc herniation, appropriate pain management and mobilization as early as possible after surgery can make it easier for patients to continue their normal daily lives. Nurses who care for patients during the perioperative period have important duties in managing patients' pain, providing training on mobilization by relieving their fears and concerns, and encouraging patients for mobilization. Encouraging the patient to eliminate anxiety about standing up after surgery, accelerating the return to daily living activities, and ensuring the patient's comfort is also the holistic and humanistic role of nursing care. Therefore, this review aimed to increase nurses"; care awareness about pain management and mobilization after lumbar disc herniation surgery.

Keywords: Lumbar Disc Herniation, Pain, Mobilization

Makale id= 188

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 0244 1614

Madde Kullanım Bozukluğu Tanılı Hastalarda Algılanan Duygu Dışavurumunun Öz-Etkililik ve Tedavi Motivasyonuna Etkisi

Hemş Gizem Şen[1], Prof.Dr. Döndü Çuhadar[2]
[1]Selçuk tıp fakültesi hastanesi
[2]Gaziantep Üniversitesi, Sağlık bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı

*Corresponding author: Gizem Şen

Özet: Amaç: Bu araştırmanın amacı, madde kullanım bozukluğu tanılı hastalarda algılanan duygu dışavurumun öz- etkililik ve tedavi motivasyonuna etkisini belirlemektir. Metod: Araştırmanın örneklemini bir eğitim ve araştırma hastanesinin Alkol/Madde Bağımlılığı Tedavi ve Eğitim Merkezinde tedavi alan 129 hasta oluşturmuştur. Araştırma için Etik kurul izni, hastane izni ve katılımcılardan bilgilendirilmiş yazılı onam alınmıştır. Veriler "Kişisel Bilgi Formu", "Duygu Dışavurum Ölçeği(DDÖ) ", "Öz-Etkililik Ölçeği(ÖEÖ) ve "Tedavi Motivasyonu Anketi(TMA)" kullanılarak toplanmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların DDÖ toplam puan ortalaması 33., 70±5.18, ;TMA toplam puan ortalaması 83.82±8.54; ÖEÖ toplam puan ortalaması 69.75±4.58 olarak belirlenmiştir. Hastaların DDÖ toplam puanı ile TMA toplam puan arasında pozitif yönde anlamlı ilişki oluğu(r=.221, p=.012); DDÖ toplam puanı ile ÖEÖ toplam puanı arasında ilişki olmadığı(r=-.073, p=.410) ÖEÖ ile TMA toplam puanı arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu(r=.221, p=.012) saptanmıştır. Sonuç: Araştırmada algılanan duygu dışa vurumun bağımlı hastalarda tedavi motivasyonunu artırmada etkili olduğu sonucuna varılmıştır. Öz etkililiğin tedavi motivasyonu üzerinde olumlu etkisinin olduğu, öz etkililiği yüksek olan hastaların tedavi motivasyonunun daha fazla olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bağımlılık, Duygu Dışavurumu; Öz-Etkililik, Tedavi Motivasyonu

The Effect of Perceived Emotıonal Expressıon On Self-Efficacy and Treatment Motıvatıon in Patıents Dıagnosed Wıth Substance Use Dısorder

Abstract: Aim: The purpose of this study is to determine the effect of perceived emotional expression on self-efficacy and treatment motivation in patients diagnosed with substance use disorder.Method: The sample of the study consisted of 129 patients receiving treatment at the Alcohol/Substance Addiction Treatment and Training Center of a training and research hospital. Ethics committee permission, hospital permission and informed written consent were obtained from the participants for the research. Data were collected using the "Personal Information Form", "Emotion Expression Scale(EES)", "Self-Efficacy Scale(SES)" and "Treatment Motivation Questionnaire(TMQ)".Results: The EES total mean score of the patients participating in the study was 33.70±5.18; the TMQ total score mean was 83.82±.54; The total score average of SES was determined as 69.75±4.58. There was a positive significant relationship between the patients' EES total score average and TMQ total score average (r = .221, p = .012); It was found that there was no relationship between the EES total score and

the SES total score (r=-.073, p=.410), there was a positive significant relationship between the SES and TMA total score (r=.221, p=.012). Conclusion: The study concluded that perceived emotional expression is effective in increasing treatment motivation in addicted patients. It was concluded that self-efficacy has a positive effect on treatment motivation, and patients with high self-efficacy have higher treatment motivation.

Keywords: Addiction, Expression of Emotion; Self-Efficacy, Treatment Motivation

Makale id= 96

Sözlü Sunum

ORCID ID: Şenay Öztürk: 0000-0002-4892-8313 Hanım Bozkurt: 0000-0001-7915-4659

Meme Kanseri Nedeniyle Koruyucu Cerrahi Yapılmış Hastalarda Cinsel Yaşam Kalitesi ve Psikososyal Uyum

Araştırmacı Hanım Bozkurt[1], Dr. Öğretim Üyesi Şenay Öztürk[2]
[1]Dr. Yaşar Eryılmaz Doğubayazıt Devlet Hastanesit
[2]Maltepe Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu

*Corresponding author: Şenay Öztürk

Özet: Bu çalışmada meme kanseri nedeniyle koruyucu cerrahi yapılmış kadınlarda cinsel yaşam kalitesi ve psikososyal uyum durumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Tanımlayıcı tipteki araştırma Marmara bölgesindeki bir ile bağlı bir kamu hastanesinde yürütüldü. Araştırmanın örneklemini 2018-2020 yılları arasında meme koruyucu cerrahi geçiren 121 kadın oluşturdu. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Hastalığa Psikososyal Uyum Ölçeği (PAIS-SR) ve Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği (CYKÖ-K) formları kullanılarak toplandı. Tanımlayıcı veriler için "sayı, yüzdelik, ortalama, standart sapma" ve değişkenler arasındaki farkları belirlemek için Pearson korelasyon, t-test ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanıldı. Araştırmaya katılan kadınların %70.2'sinin 41-65 yaş aralığında olduğu, %33.9'unun lise mezunu olduğu, %82,6'sının evli ve %73,6'sının çalıştığı bulundu. Ölçeklerden alınan toplam puan ortalamaları incelendiğinde; PAIS-SR 43.65±18.30 ve CYKÖ-K puanının ise 47.23±16.53 olduğu saptandı. PAIS-SR toplam puanı ile CYKÖ-K toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı, pozitif yönde kuvvetli bir ilişki olduğu saptandı ($r=0.63$, $p<0.05$). Bu çalışmada kadınların psikososyal uyumlarının ve cinsel yaşam kalitelerinin orta düzeyde olduğu ve psikososyal uyumları arttıkça cinsel yaşam kalitelerinin de arttığı bulundu.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Koruyucu Cerrahi, Cinsel Yaşam Kalitesi, Psikososyal Uyum, Hemşirelik

Sexual Quality of Life and Psychosocial Adjustment in Patients Undergoing Conservative Surgery Due to Breast Cancer

Abstract: In this study, the aim was to investigate the quality of sexual life and psychosocial adjustment in women who underwent conservative surgery due to breast cancer. Descriptive research of this nature was conducted in a public hospital affiliated with a province in the Marmara region. The study sample consisted of 121 women who underwent breast-conserving surgery between 2018 and 2020. Data were collected using a Personal Information Form, the Psychosocial Adjustment to Illness Scale (PAIS-SR), and the Sexual Quality of Life Scale (SLQQ). Descriptive statistics such as "number, percentage, mean, standard deviation, " and statistical tests including Pearson correlation, t-test, and one-way analysis of variance (ANOVA) were employed to determine differences between variables. The results revealed that 70.2% of the participating women were in the 41-65 age range, 33.9% had a high school education, 82.6% were married, and 73.6% were employed. When examining the mean total scores obtained from the scales, it was found that the PAIS-SR score was 43.65±18.30, and the SLQQ score was 47.23±16.53. A statistically significant, strong, positive correlation was identified between the total scores of PAIS-

SR and SLQQ (r=0.63, p<0.05). In this study, it was concluded that women's psychosocial adjustments and sexual life qualities were at a moderate level, and as psychosocial adjustments increased, sexual life qualities also increased.

Keywords: Breast Cancer, Conservative Surgery, Sexual Quality of Life, Psychosocial Adjustment, Nursing

Makale id= 177

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-7312-5993

Mikrosefalisi ve Hirschsprung Hastalığı Olan Bir Çocuğa Roy'un Adaptasyon Modeline Göre Hemşirelik Bakımı Verilmesi: Bir Olgu Sunumu

Hemş Ezgi Merkan Arslan[1], Dr. Öğretim Üyesi Birgül Vural[1]
[1] Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

*Corresponding author: Ezgi Merkan Arslan

Özet: Konjenital malformasyon, doğumda mevcut olan, genetik olarak kalıtsal olabilen, gebelik sırasında meydana gelmiş veya doğumdan kaynaklanan yapısal veya işlevsel herhangi bir anormallik olarak tanımlanır. Konjenital malformasyonlar yenidoğan ve çocukluk çağı ölümlerinin, kronik hastalıkların ve morbiditenin en önemli nedenlerinden birini oluşturmaktadır. Mikrosefali, tanım olarak oksipito-frontal halkadan ölçülen baş çevresinin yaş ve cinsiyete göre 3 persentil veya -2 standart deviasyon (SD) altında olmasıdır. Kromozomal hastalıklar, çevresel faktörler ve malformasyon sendromları gibi çok çeşitli etyolojik sebepler nörogelişimsel bir bulgu olarak mikrosefaliye sebep olabilir. Hirschsprung hastalığı, bağırsaktaki ganglion hücrelerinin yokluğu ile karakterize enterik sinir sistemin doğuştan bir malformasyonudur. Hirschsprung hastalığının, etiyolojisi bilinmemektedir. Hemşirelik, özünde araştırma, kuram ve bunların sahada uygulanmasını barındıran bir meslektir. Hasta veya sağlıklı bireylere güncel bilimsel bilgiler ışığında bakım vermeyi amaçlar. Günümüzde yaygın olarak kullanılan ve bireyin değişen durumlara uyumunu hedefleyen hemşirelik modellerden birisi Roy Adaptasyon Modeli'dir (RAM). Roy'un kuramında temel kavram adaptasyondur. Bu olguda, Roy Adaptasyon Modeli'ne göre verilen hemşirelik bakımı ve tanılarına yer verilmiştir. Olgu, şu an çocuk yoğunbakımda yatmakta olup mikrosefalili doğmuş ve hirschsprung hastalığı tanısını yıllar içerisinde almış, çeşitli operasyonlar geçirmiş, şu an tamamen aileye bağımlı 4 yaşında bir kız çocuğudur. Olguya fonksiyonel sağlık örüntülerine göre NANDA hemşirelik tanıları konularak, temel hemşirelik yaklaşımları çerçevesinde bütüncül ve aile mezkezli bakım anlayışıyla bakımı planlanmış ve uygulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Roy Kuramı, Genetik Hastalıklar, Hemşirelik Bakımı

Provıdıng Nursıng Care Accordıng to Roy's Adaptatıon Model to a Chıld Wıth microcephaly and Hırschsprung Dısease: A Case Report

Abstract: Congenital malformation is defined as any structural or functional abnormality that is present at birth, may be genetically inherited, occurs during pregnancy, or results from birth. Congenital malformations constitute one of the most important causes of neonatal and childhood deaths, chronic diseases and morbidity. Microcephaly is defined as head circumference measured from the occipito-frontal ring being below the 3rd percentile or -2 standard deviations (SD) for age and gender. A wide variety of etiological reasons, such as chromosomal diseases, environmental factors and malformation syndromes, can cause microcephaly as a neurodevelopmental finding. Hirschsprung disease is a congenital malformation of the enteric nervous system characterized by the absence of ganglion cells in the intestine. The etiology of Hirschsprung disease is unknown. Nursing is a profession that essentially

includes research, theory and their application in the field. It aims to provide care to sick or healthy individuals in the light of current scientific knowledge. One of the nursing models that is widely used today and aims to adapt the individual to changing situations is the Roy Adaptation Model (RAM). The basic concept in Roy's theory is adaptation. In this case, nursing care and diagnoses given according to the Roy Adaptation Model are included. The case is a 4-year-old girl who is currently in the pediatric intensive care unit, was born with microcephaly, was diagnosed with Hirschsprung disease over the years, has undergone various operations, and is now completely dependent on her family. NANDA nursing diagnoses were made for the case according to functional health patterns, and her care was planned and implemented with a holistic and family-centered care approach within the framework of basic nursing approaches.

Keywords: Roy Theory, Genetic Diseases, Nursing Care

Makale id= 165

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2131-2751

Mülteci ve Göçmen Kadınlarda Üreme Sağlığı

Hemş Buşra Arık Şen[1], Doç.Dr. Belgin Yıldırım[2], Doç.Dr. Nükhet Ballıel[2]
[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
[2] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi

*Corresponding author: Buşra Arık Şen

Özet: Göç insanlık tarihi başladığından beri var olan dinamik ve sonuçları olan bir olgudur. Göçün farklı sebepleri olmakla birlikte göç tüm bireyler için fiziksel, sosyal, ekonomik ve mental olmak üzere birçok alanda bireyleri zorlayan büyük travmaların oluşmasına yol açan travmatik bir süreçtir. Kadınların hassas grupta yer almaları, korunmaya daha fazla ihtiyaçlarının olmasına bir de göç durumu eklenince göçmen ve mülteci kadınlar dezavantajlı grup haline dönüşmektedir. Biyolojik cinsiyetin toplumsal cinsiyete dönüşmesi sonucu kadınlar toplumsal cinsiyet eşitsizliğine maruz kalmakta ve farklı alanlarda birçok zorlukla karşılaşmaktadırlar. Göç sırasında baskı, fiziksel ve cinsel şiddet ve yaşamı tehdit eden durumlar olmak üzere çok sayıda travmaya maruz kalabilmektedirler. Göç sonrasında ise; dil engeli, barınma, beslenme, eğitim, iş bulma, sağlık kurumlarına ve tıbbi tedavilere erişimin kısıtlı olması, sağlık sigortasının bulunmaması, cinsel sağlık taramaları, aile planlaması yöntemleri ile ilgili bilgi eksikliği, istenmeyen gebelikler, adölesan gebelikler, güvenli olmayan küretaj ve cinsel yolla bulaşan hastalıklar gibi nedenlere bağlı olarak sağlık açısından pek çok riskle karşı karşıya gelmektedirler. Göç eden nüfusun yarısının kadınlar tarafından temsil edilmesi, göçün feminizasyonu olgusunu ortaya çıkarmakta ve bu durum, kaçınılmaz olarak göçmen ve mülteci kadınların maruz kaldığı her türlü olumsuz muamele, davranış ve ihmalin toplumsal bir sorun olarak kabul edilme olasılığını artırmaktadır. Mülteci ve göçmen kadınların en çok etkilendikleri alanlardan biri de kadın ve üreme sağlığıdır. Göçmen ve mülteci kadınların üreme sağlığı konusundaki ihtiyaçlarının karşılanması özelde göçmen ve mülteci kadınların sağlığını korurken genelde ise toplumun sağlığını korumaktadır. Bu çalışmanın göçmen ve mülteci kadınların üreme sağlığı konusunda yaşadıkları olumsuzlara dikkat çekmenin hem göçmen ve mülteci kadınların üreme sağlığına hem de literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göçmen, Mülteci, Kadın Sağlığı, Üreme Sağlığı, Sağlık Sorunları

Reproductıve Health in Refugee and migrant Women

Abstract: Migration is a dynamic and consequential phenomenon that has existed since the beginning of human history. Although there are different reasons for migration, migration is a traumatic process for all individuals that causes major traumas that challenge individuals in many areas, including physical, social, economic and mental. When women are in a vulnerable group and need more protection, and their migration status is added, immigrant and refugee women become a disadvantaged group. As a result of the transformation of biological sex into gender, women are exposed to gender inequality and face many difficulties in different areas. During migration, they may be exposed to many traumas, including oppression, physical and sexual violence, and life-threatening situations. After migration; language barrier, housing, nutrition, education, employment, limited access to health

institutions and medical treatments, lack of health insurance, sexual health screenings, lack of information about family planning methods, unwanted pregnancies, adolescent pregnancies, unsafe curettage and sexually transmitted diseases They face many health risks due to reasons such as diseases. The fact that half of the migrating population is represented by women reveals the phenomenon of feminization of migration, and this inevitably increases the likelihood that all kinds of negative treatment, behavior and neglect that immigrant and refugee women are subjected to will be accepted as a social problem. One of the areas where refugee and immigrant women are most affected is women's and reproductive health. Meeting the reproductive health needs of immigrant and refugee women protects the health of immigrant and refugee women in particular and the health of society in general. It is thought that this study will contribute to both the reproductive health of immigrant and refugee women and the literature by drawing attention to the negative experiences of immigrant and refugee women regarding their reproductive health.

Keywords: Immigrant, Refugee, Women's Health, Reproductive Health, Women's Health Problems

Makale id= 322

Sözlü Sunum

ORCID ID: 14485368m

Primipar Kadınlarda Annelik Fonksiyonu

Hemş Elif İrem Aybay[1], Asst. Prof Serap Açıkgöz[1]
[1]Çankırı Karatekin Üniversitesi

*Corresponding author: Elif İrem Aybay

Özet: Anne ve bebeğin doğum sonu dönemi sağlıklı bir şekilde geçirilebilmesi hem annenin hem de bebeğin biyolojik ve psikolojik sağlığı açısından önemlidir. Bebek sahibi olan anneler mutluluk ve heyecanın yanında stres ve kaygı hissedebilir. Multipar annelere göre primipar anneler bebek bakımı ve annelik becerileri hakkında daha az deneyime sahiptir. Bu nedenle anne olma ile ilgili rol ve işlevlerinde daha fazla zorluk yaşayabilirler. Bunun sonucunda; uyku bozuklukları, üriner inkontinans, bebeği emzirmede zorluk, var olan psikolojik sorunların alevlenmesi veya yeni psikolojik sorunların ortaya çıkması gibi çeşitli psikolojik sorunlarla yüzleşebilirler. Annenin ve bebeğin sağlığı halk sağlığı açısından büyük önem arz etmektedir ve kadınların farklı örneklem grupları ile araştırılması sağlıklı toplumlar için önemli bir adımdır. Bu bağlamda çalışmanın amacı; primipar kadınlarda annelik fonksiyonunu incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Primipar Kadınlar, Annelik Fonksiyonu, Hemşire

Maternal Function in Primiparous Women

Abstract: The postpartum period being successfully navigated by both the mother and the baby is crucial for their biological and psychological well-being. Mothers who have given birth may experience not only happiness and excitement but also stress and anxiety. Primiparous mothers, in comparison to multiparous mothers, have less experience in baby care and maternal skills. Therefore, they may encounter greater difficulties in adapting to the roles and functions related to motherhood. As a result, they may face various psychological challenges such as sleep disorders, urinary incontinence, difficulties in breastfeeding, exacerbation of existing psychological issues, or the emergence of new psychological problems. The health of both the mother and the baby holds significant importance for public health, and investigating women within different sample groups is a crucial step for the well-being of societies. In this context, the aim of the study is to examine maternal functioning in primiparous women.

Keywords: Primiparous Women, Maternal Function, Nurse

Makale id= 19

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0424-0143

Rol Play Öğretim Yöntemi Uygulanan Üniversite Öğrencilerinde İş Görüşmesı Algısının İncelenmesi: Nitel Bir Araştırma

Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Mert[1], Öğr. Gör. Dr Kader Öztürk[1], Öğr. Gör. Neşe Bakan[1], Öğr. Gör. İsmet Altuner[1]
[1]Ardahan Üniversitesi

*Corresponding author: *Kader Öztürk*

Özet: Amaç: Bu araştırma, rol play uygulaması ile iş görüşmesi gerçekleştiren üniversite öğrencilerinin deneyimlerini derinlemesine incelemek amacıyla nitel tanımlayıcı yaklaşım temeline dayanılarak yapıldı. Yöntem: Bu araştırmada veri toplama, veri analizi ve sonuçların tartışılması süreçlerinde nitel araştırma metotlarından biri olan içerik analizinden faydalanılmıştır. Araştırma Doğu Anadolu bölgesinde bir devlet üniversitesinde 2022-2023 Öğretim yılı bahar dönemi Evde Hasta Bakımı Programı (n=20), Adalet Programı (n=24) ve İlk ve Acil Yardım Programı (n=24)'nda okuyan 68 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veriler, araştırmacılar tarafından oluşturulan beş açık uçlu soruyu içeren Kariyer Planlama Semineri Rol Play Uygulamasına yönelik değerlendirme formu ile toplanmıştır. Bulgular: Araştırmada öğrencilerin %55,8 (n=38)'i kadın ve %44,2 (n=30)'si erkek ve yaş ortalaması 21,2±1,48 dir. Çalışma gerçekleştirilen kariyer planlama semineri sonrası mülakat, CV Hazırlama, Etkililik ve Öneriler olmak üzere toplamda dört temada analiz edilmiştir. Mülakat temasına ait "öğrenci kazanımları" alt temasında öğrenciler deneyim/tecrübe kazandıklarını (%38,5), heyecan ve stres kontrolü sağladıklarını (%24,6), güçlü ve zayıf yönlerini gördüklerini (%20) ve gerçek mülakatlar için hazırlık (%16,9) olduğunu; CV hazırlama temasında ise öğrenciler CV hazırlamayı öğrendikleri (%41,6), yazdıkları CV de eksik ya da hatalı yazdıkları bilgileri düzeltmek için deneyim/tecrübe kazandıklarını (%58,4) ifade etmişlerdir. Sonuç: Öğrencilerin rol play uygulama yöntemi ile iş görüşmesini gerçekleşmesine pozitif tutum içinde oldukları söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: İş Görüşmesi, Üniversite Öğrencileri, Rol Play Öğretim Metodu

Examining the Job Interview Perceptions of University Students Using the Role Play Teaching Method: A Qualitative Research

Abstract: Aim: This research was conducted based on a qualitative descriptive approach in order to examine in depth the experiences of university students who held job interviews with the role play application. Method: In this research, content analysis, one of the qualitative research methods, was used in the data collection, data analysis and discussion of the results processes. The research consisted of 68 students studying in the Home Patient Care Program (n=20), Justice Program (n=24) and First and Emergency Aid Program (n=24) in the 2022-2023 Academic Year at a state university in the Eastern Anatolia region. In the study, data were collected with an evaluation form for the Career Planning Seminar Role Play Application, which included five open-ended questions created by the researchers. Results: In the study, 55.8% (n=38) of the students were female and 44.2% (n=30) were male and the average age was 21.2±1.48. The study was analyzed in four themes in total: interview after the career

planning seminar, CV Preparation, Effectiveness and Recommendations. In the sub-theme of "student gains", students reported that they gained experience (38.5%), managed excitement and stress (24.6%), saw their strengths and weaknesses (20%) and prepared for real interviews (16.9%). Their opinions were collected under four subheadings: Students stated that they learned how to prepare a CV (41.6%) and that they gained experience to correct missing or incorrect information in their CVs (58.4%). Conclusion: It can be said that the students have a positive attitude towards the job interview using the role play application method.

Keywords: Job Interview, University Students, Role Play Teaching Method

Makale id= 232

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1915-0960,0000-0003-0001-3410

Sağlık Okuryazarlığının Önemi ve Spesifik Alanlarına Yönelik Ölçme Araçları

Hemş Osman Çağdaş Erdem[1], Öğr. Gör. Dr Serap Açıkgöz[2]
[1]Ankara Onkoloki EAH
[2]Çankırı Karatekin Üniversitesi

*Corresponding author: Osman Çağdaş Erdem

Özet: Sağlık okuryazarlığı kavramı ilk kez 1974 yılında Scott K. Simonds tarafından "Health Education as Social Policy" başlıklı monografik incelemesinde kullanılmış olup sağlık eğitimi ile ilişkilendirilerek uygun sağlık kararları vermek için gereken sağlık bilgi ve hizmetlerini anlama konusundaki bireysel yeteneğe odaklanmıştır. Günümüzde birçok ülkenin sağlık sisteminde; sağlık okuryazarlığının savunulması ve öncülük edilmesi, kamu politikası gündemine alınmasının savunulması, araştırma ve izleme desteği yoluyla sağlık okuryazarlığının kanıt temelinin güçlendirilmesi, birey ve toplumun sağlık okuryazarlığının yükseltilmesi aracılığıyla sağlıkta eşitsizliklerin giderilmesine katkı sağlanması gibi kilit eylem alanları belirlenmiştir. Birey için olduğu kadar toplum için de kritik öneme sahip olan sağlık okuryazarlığı düzeyinin düşük olması; koruyucu sağlık hizmetlerine erişimde yetersizlik, erken tarama programlarından yeterince yararlanamama, kronik hastalıkların iyi yönetilememesi, acil servise gereksiz başvurularda artışa bağlı olarak sağlık maliyetlerinde artış gibi olumsuz sonuçlara yol açmaktadır. Bireylerin sağlık okuryazarlık düzeyini değerlendirmek üzere son 10 yılda pek çok ölçme aracı geliştirilmiştir. Ölçme araçları başlangıçta "Gördüğünüz sağlık materyalini anlıyor musunuz?", "Sağlıkla ilgili materyalleri okurken yardım alıyor musunuz?" gibi birkaç soruyla genel sağlık okuryazarlığını ölçerken, artık hem genel hem de spesifik alanlara yönelik sağlık okuryazarlık düzeyi daha kapsamlı bir şekilde çocuklarda, adölesanlarda ve yetişkinlerde ölçülmektedir. Ayrıca bu derlemenin, her ortamda birey, aile ve topumun sağlık okuryazarlık düzeyinin yükseltilmesinde önemli rol ve sorumlulukları olan halk sağlığı hemşireleri için farkındalık yaratacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Halk Sağlığı; Hemşire; Sağlık Anketleri; Sağlık Okuryazarlığı.

The Importance of Health Literacy and Measurement Tools for İts Specific Context

Abstract: The concept of health literacy was first used in 1974 by Scott K. Simonds in his monographic review which is titled "Health Education as Social Policy" and focuses on individual skills of understanding health knowledge and services required to make appropriate health decisions by associating them with health education. Today, key action areas, such as advocating and leading health literacy, advocating its inclusion in the public policy agenda, strengthening the evidence base of health literacy through research and monitoring support, and contributing to the elimination of inequalities in health through raising the health literacy of individuals and the society, have been identified in the health system of many countries. A low level of health literacy, which is of critical importance for the individual as well as the society, leads to negative consequences, such as inadequacy in accessing preventive health services, failure to benefit from early screening programs, poor management of chronic diseases, and increased health costs due to an increase in unnecessary presentations to the

emergency department. Many measurement tools have been developed in the last 10 years to evaluate the health literacy level of individuals. While measurement tools were initially used to evaluate the general health literacy by asking a few questions, such as “Do you understand the health material you see?”, or “Do you get help while reading the health-related materials?”, now health literacy in both general and specific areas is evaluated in children, adolescents, and adults more comprehensively. It is also thought that this review will raise awareness of public health nurses, who have important roles and responsibilities in raising the health literacy level of individuals, families, and society in every setting.

Keywords: Health Literacy; Nurse; Public Health; Survey and Questionnaires.

Makale id= 249

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-8773-9918

Türkiye'de Ventilatör İlişkili Pnömoninin Önlenmesine Yönelik Hemşirelik Alanında Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Parlak[1], Hemş Hüseyin Şeker[2]
[1]Kafkas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Kars Harakani Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Hüseyin Şeker

Özet: Amaç: Bu araştırma, Türkiye'de Ventilatör İlişkili Pnömoninin önlenmesine yönelik hemşirelik alanında yapılan lisansüstü tezlerin taranması amacıyla yapılmıştır. Gereç ve Yöntem: Lisanüstü tezlere ulaşmak için Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığı Tez Merkezi arşivinde "ventilatör ilişkili pnömoni", "ventilatörle ilişkili pnömoni" ve "hemşire" anahtar kelimeleri taranmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemler (sayı, yüzde) kullanılmıştır. Bulgular: Ventilatör İlişkili Pnömoni (VİP)'nin önlenmesinde hemşirelerin bilgi ve bakım uygulamalarının yer aldığı 19 lisansüstü teze ulaşılmıştır. 1 tezin yazarı tarafından kısıtlandığı, 1 tezin de hemşirelik programında yapılmadığı belirlenmiş ve araştırmaya 17 tez dahil edilmiştir. VİP önlenmesine yönelik hemşirelik alanında 8 yüksek lisans 9 doktora tezi bulunduğu ve tezlerin büyük çoğunluğunun deneysel araştırma olduğu belirlenmiştir. Sonuç: Türkiye'de VİP önlenmesine yönelik hemşirelerin bilgi düzeylerinin ve farklı bakım uygulamalarının etkinliğinin incelendiği araştırmalar bulunmaktadır. VİP'in önlenmesi için hemşirelik bakım uygulamalarının etkinliği konusunda daha geniş popülasyonlarda daha uzun süreli, kanıta dayalı hemşirelik araştırmalarına ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Ventilatör İlişkili Pnömoni, Tez

Analysis of Nursing Postgraduate Theses Related to Preventıon of Ventilator-Associated Pneumonia in Turkey

Abstract: Objective: This retrospective descriptive study was conducted to review the postgraduate theses in the nursing program on the prevention of Ventilator Associated Pneumonia in Turkey. Materials and Method: To access graduate theses, the keywords "ventilator-associated pneumonia", "ventilator-associated pneumonia" and "nurse" were searched in the archives of the Thesis Center of the Council of Higher Education. It was evaluated using descriptive statistical methods. Results: Nineteen postgraduate theses on nurses' knowledge and care practices in the prevention of Ventilator Associated Pneumonia (VAP) were found. It was determined that 1 thesis was restricted by its author and 1 thesis was not carried out in the nursing program, and the research was completed with 17 theses. It was determined that there were 8 master's and 9 doctoral theses in the nursing program for the prevention of VAP and the majority of the theses were experimental studies. Conclusion: There are studies examining the knowledge levels of nurses and the effectiveness of different care practices for the prevention of VAP in Turkey. There is a need for longer-term, evidence-based nursing studies in larger populations on the effectiveness of nursing care practices for the prevention of VAP.

Keywords: Nursing, Ventilator Associated Pneumonia, Thesis

Makale id= 53

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4365-6168

Yara Bakımı: Olgu Serisi

Ph.d.cand. İrem Özten[1], Araştırmacı Ahmet Yılmaz[1], Uzman Dr. Lütfi Çağatay Onar[2]
[1]Tekirdağ Dr. İsmail Fehmi Cumalıoğlu Şehir Hastanesi
[2]ekirdağ Dr. İsmail Fehmi Cumalıoğlu Şehir Hastanesi

*Corresponding author: İrem Özten

Özet: Amaç: Dokunun sağlıklı yapı ve işlevinin bozulması sonucunda yara oluşmaktadır. Kullanılan çeşitli yara bakım ürünleri ile yara iyileşmesi sağlanmaktadır. Bu araştırmada, yara bakım tedavisi alan hastaların klinik özellikleri, yara bakım tedavisinde kullanılan ürünler ve bu ürünlerin yaranın üzerindeki etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Ekim 2022- Ekim 2023 tarihleri arasında yara bakım tedavisi gören 4 olgu retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalara ait bilgilerin araştırmada yer alabilmesi için her bir hastanın rızası alındı ve hastalar tarafından bilgilendirilmiş gönüllü onam formu dolduruldu. Hastaların yaş, cinsiyet, yara türü, hastanede kalış süresi, geçirdiği cerrahi operasyon, ek hastalığı, sigara-alkol kullanımı, kullanılan kamu kaynağı ve kamu kaynağı kullanılmaksızın hastaların kendileri tarafından temin edilen yara bakım ürünleri kayıt edildi. Bulgular: Toplam 4 olgudan 3 tanesi erkek, 1 tanesi kadındır. Bu olgulardan ikisi venöz ülser, biri ikinci derece yanık ve bir tanesi cerrahi açık yara tanısı almıştır. Venöz ülser tanısı alan iki erkek hastanın ek hastalıkları bulunmaktadır. Bunlardan birinde Diyabetus Mellitus (DM), diğerinde ise hem Diyabetus Mellitus (DM) hem de hipertansiyon (HT) hastalığı bulunmaktadır. Yara bakım tedavisinde çeşitli yara bakım ürünleri kullanıldı. Bu ürünler arasında % 0,1 Poliheksametilen biguanid (actolint sprey ®), oksikonazole (parmactive sprey ®), hipokloröz asit (crystalin sprey ®), kalsiyum aljinat, gümüş örtü (Aquasel IG ®), gümüşlü köpük örtü (Mepilex ®), parafinli örtü (Bactigras ®), pamuklu örtü, hypericum perforatum (Wcura G ®), Extractum Cepae-Heparin Sodyum-Allantoin içerikli jel (contractubex ®)yer almaktadır. Tedavi esnasında kullanılan yara bakım ürünleri ile tedavi edilen yaraların hepsinin boyutunda küçülme ve yaraların yok olduğu gözlemlendi. Sonuç: Yaranın türüne ve iyileşme seyrine göre kullanılan yara bakım ürünleri ile yaranın boyutunda küçülme ve hatta silinme meydana gelmektedir. Ancak yara bakım ürünlerinin birbirine üstünlüğüne dair kanıt olmadığı göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yara, Yara Bakımı, Yara Bakım Ürünleri.

Makale id= 294

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1607-1797

Yeni Mezun Hemşirelerde Gerçeklik Şoku İle Tıbbi Hata Tutumları Arasındaki İlişkinin ve Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi

Hemş Duru Berra Harman[1], Dr. Öğretim Üyesi Muzaffer Berna Doğan[1]
[1]İstanbul Arel üniversitesi

*Corresponding author: Duru Berra Harman

Özet: Amaç:Araştırma ile yeni mezun hemşirelerin gerçeklik şoku ve tıbbi hata ile ilgili tutum düzeylerinin, bu iki değişkeni etkileyen faktörlerin ve bu iki değişken arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tiptedir. Bu araştırmanın evreni; en az 3 ay en çok 24 ay çalışma süresine sahip hemşirelerden oluşmaktadır. G*Power 3.1 analizi sonucu araştırmada 246 ve üzeri hemşireye ulaşılması hedeflenmiş ve toplamda 300 hemşire çalışmanın örneklem grubunu oluşturmuştur Araştırma verilerinin toplanmasında 'Kişisel Bilgi Formu', 'Gerçeklik Şoku Ölçeği' ve 'Tıbbi Hatalarda Tutum Ölçeği' kullanılmıştır. Bulgular:Katılımcıların %74,3'ü(n=223) kadın, %25,7'si(n=77) erkektir.Gerçeklik Şoku Ölçeği'nin ortanca değeri 3,51 puan ortalaması 2,77±0,83 olarak bulunmuştur. Buna göre katılımcılar orta düzeyde gerçeklik şoku yaşadıkları tespit edilmiştir. Tıbbi Hatalarda Tutum Ölçeği'nin ortanca değeri 1,50 puan ortalaması 3,67±0,29 olarak bulunmuştur. Buna göre katılımcılar olumlu tıbbi hata tutumuna sahip oldukları tespit edilmiştir. Günlük bakılan hasta sayısı ile tıbbi hata toplam, tıbbi hata algısı ve tıbbi hataya yaklaşım arasında negatif yönde düşük düzeyde anlamlı ilişki bulunmuştur. Gerçeklik şoku ve tıbbi hata ile tıbbi hata konusunda eğitim alma arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Gerçeklik şoku ve tıbbi hata ile yöneticiye bildirilmeyen tıbbi hata nedeni arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir . Sonuç: Yeni mezun hemşirelerde gerçeklik şoku düzeyi arttıkça tıbbi hata tutumu arttığı sonucuna varılmıştır. Günlük bakılan hasta sayısının tıbbi hatayı arttırdığı sonucuna varılmıştır. Tıbbı hata eğitimi almayan hemşirelerde gerçeklik şoku, tıbbi hata eğitimi alan hemşirelerden fazla olduğu sonucuna varılmıştır. Yapılan tıbbi hata bildirimi konusunda hemşireler desteklenmesi gerekmektedir.Yeni mezun hemşirelerin tıbbi hata konusunda mesleki bilgilerini arttırmak için oryantasyon eğimlerini alması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gerçeklik Şoku, tıbbı Hata, yeni Mezun Hemşireler

Makale id= 278

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-1240-7788

Yenidoğanlarda Sürekli Pozitif Hava Yolu Basıncı ile İlişkili Cilt Sorunlarında Güncel Yaklaşımlar

Doç.Dr. Gülay Manav[1], Doç.Dr. Gonca Karayağız Muslu[2], Arş.Gör.Dr. Recep Kara[2], Arş.Gör.Dr. Nihan Korkmaz[1], Araştırmacı Nihal Sayın[3]
[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Bilimleri Fakültesi
[3]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

*Corresponding author: Nihal Sayın

Özet: Solunum sıkıntısı term ve preterm bebekler için yoğun bakım ünitelerine kabulün en sık nedenidir. Solunum sıkıntısı nedenleri; genel olarak respiratuar distres sendromu, mekonyum aspirasyon sendromu, yenidoğanın geçici takipnesi ve pulmoner enfeksiyondur. Sürekli pozitif hava yolu basıncı, kendiliğinden nefes alan bir bebeğin solunum fonksiyonunu destekleyen invazif olmayan bir solunum desteği şeklidir. Yenidoğanlarda görülen basınç yaralarının %50-90'ının tıbbi cihazların kullanımından kaynaklanmaktadır. Non-invaziv ventilasyon maskeleri de yenidoğanlarda yüz cilt dokusuna zarar veren unsurlardan biridir. Özellikle prematüre bebeklerin burun dokuları hassas ve tam gelişmediği için komplikasyonlar daha fazla görülmektedir. En sık görülen komplikasyonlar; burunda hiperemi, kabuk oluşumu, kanama, alın ve yüzde travma, burun ön kısmında ve septumda nekrozdur. Yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde çalışan hemşireler burun yaralanması, nekrozu ve kanama gibi komplikasyonları önlemek için gerekli önlemleri almalıdır. Literatür incelendiğinde yenidoğanlarda sürekli pozitif hava yolu basıncı ile ilişkili cilt sorunlarına yönelik girişimler nasalpronglara, ara yüzlere ve koruyucu bariyerlere odaklanmaktadır. Bu derleme de amaç yenidoğanlarda sürekli pozitif hava yolu basıncı ile ilişkili görülen cilt sorunlarına ilişkin güncel yaklaşımları değerlendirmektir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Prematüre, Cpap, Sürekli Pozitif Hava Basıncı, Burun Yaralanması, Nekroz

Current Approaches to Skın Problems Assocıated Wıth Contınuous Posıtıve Aırway Pressure in Newborns

Abstract: Respiratory distress is the most common reason for admission to intensive care units for term and preterm infants. The causes of respiratory distress are generally respiratory distress syndrome, meconium aspiration syndrome, transient neonatal tachypnea and pulmonary infection. Continuous positive airway pressure is a non-invasive form of respiratory support that supports the respiratory function of a spontaneously breathing infant. 50-90% of pressure sores in neonates are caused by the use of medical devices. Non-invasive ventilation masks are also one of the factors that damage facial skin tissue in newborns. Especially in premature babies, complications are more common because their nasal tissues are sensitive and not fully developed. The most common complications are nasal hyperemia, crust formation, bleeding, trauma to the forehead and face, necrosis of the anterior part of the nose and septum. Nurses working in neonatal intensive care units should take necessary precautions

to prevent complications such as nasal injury, necrosis and bleeding. When the literature is reviewed, interventions for skin problems associated with continuous positive airway pressure in neonates focus on nasalprongs, interfaces and protective barriers. The aim of this review is to evaluate the current approaches to skin problems associated with continuous positive airway pressure in neonates.

Keywords: Neonate, Premature, Cpap, Continuous Positive Air Pressure, Nasal İnjury, Necrosis

Makale id= 350

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4337-9068

Kemoterapi Alan Hastalarda Psikolojik Esneklik, Bilinçli Farkındalık ve Değer Vermenin, Anksiyete ve Depresif Semptomu Yordayıcı Rolü

Hemş Elif Can Bulut[1], Prof.Dr. Neslihan Günüşen [1], Doç. Dr. Hacer Demir [2]
[1]Dokuz Eylül Üniversitsi, Hemsşirelik Fakültesi
[2] Afyon Saglik Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: Elif Can Bulut

Özet: Konu: Dünyada kanser, önde gelen ölüm nedenlerinden biridir. Kanser ve tedavisi nedeniyle bireylerde birçok fiziksel sorun yaşanmaktadır. Bunlardan başta gelenleri anksiyete ve depresyondur. Amaç: Bu çalışmada kemoterapi alan hastalarda psikolojik esneklik, bilinçli farkındalık ve değer vermenin, anksiyete ve depresyonu yordayıcı rolü incelenmektedir. Yöntem: tanımlayıcı kesitsel tipteki bu çalışmada 145 kanser hastasından çalışma verilerini toplamak için katılımcı tanıtım formu, Bilinçli Farkındalık Ölçeği (BİFÖ), Kabul ve Eylem Formu-II (KEF-II), Değer Verme Ölçeği (DVÖ), Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği (HAD) uygulanmıştır. Çalışmada ki-kare testleri, bağımsız t testi, pearson korelasyon testi ve lojistik regresyon analizi uygulanmıştır. Bulgular: Çalışmada elde edilen verilere göre kadınların anksiyete puanları erkeklere göre daha yüksek bulunmuştur (p=0,019). Farkındalık ve anksiyete arasında negatif yönde orta düzeyde doğrusal, kabul ve anksiyete arasında pozitif yönde güçlü düzeyde, farkındalık ve depresyon arasında negatif yönde düşük düzeyde doğrusal, ilerleme ve depresyon arasında negatif yönde düşük düzeyde bir ilişki bulunmuştur. Lojistik regresyon analizine göre farkındalık (p<0,001) ve kabul (p<0,001) anksiyetenin yordayıcısı;, farkındalık (p=0,013) ve ilerleme (p=0,002) depresyonun yordayıcısı olduğu bulunmuştur. Sonuç: Bireylerin farkındalıkları arttıkça anksiyeteleri azalmakta, kabul puanları arttıkça yaşantısal kaçınmaları da artmakta ve anksiyete semptomları artmaktadır. Değer odaklı yaşamda ilerleme puanları arttıkça depresyon azalmakta, farkındalıkları arttıkça da benzer şekilde depresif semptomu azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Depresyon, Anksiyete, Farkındalık, Kabul, Değerler

The Role of Psychological Flexibility, Conscious Awareness and Valuation in Predicting Anxiety and Depressive Symptoms in Patients Receiving Chemotherapy

Abstract: Subject: Cancer is one of the leading causes of death in the world. Individuals experience many physical problems due to cancer and its treatment. The main ones are anxiety and depression. Purpose: This study examines the predictive role of psychological flexibility, mindfulness and valuing in anxiety and depression in patients receiving chemotherapy. Method: In this descriptive cross-sectional study, participant introduction form, Mindful Attention Awareness Scale (MAAS), Acceptance and Action Questionnaire-II (AAQ-II), Valuing Questionnaire, Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS) were applied to collect study data from 145 cancer patients. Chi-square tests, independent t test, Pearson correlation test and logistic regression analysis were applied in the study. Results: According to the data obtained in the study, anxiety scores of women were found to be higher than men (p = 0.019). A moderately negative linear relationship was found between awareness and anxiety, a

strong positive relationship between acceptance and anxiety, a low negative linear relationship between awareness and depression, and a low negative relationship between progress and depression. According to logistic regression analysis, awareness ($p<0.001$) and acceptance ($p<0.001$) are predictors of anxiety; awareness ($p=0.013$) and progress ($p=0.002$) were found to be predictive of depression. Result: As individuals' awareness increases, their anxiety decreases; as their acceptance scores increase, their experiential avoidance increases and their anxiety symptoms increase. As their progress scores in value-oriented life increase, depression decreases, and as their awareness increases, depressive symptoms similarly decrease.

Keywords: Cancer, Depression, Anxiety, Awareness, Acceptance Values

Makale id= 137

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-7953-7765

Ani İşitme Kayıpları ve Tahmini Olgu Sunumu

Ody. Hatice Kübra ŞAHİN[1], Ody. Cansu TAŞTEPE[1]
[1] KTO Karatay Üniversitesi Lisansüstü, Odyoloji Bölümü
kubrasahinim@gmail.com
cansu1304.1998@gmail.com

Danışmanlar: Prof. Dr. Füsun Sunar , Doç. Dr. Bahriye Horasanlı

*Corresponding author: Cansu Taştepe

Özet: Özet: Ani işitme kaybı (AİK) 72 saat içinde başlayan ve birbirini izleyen 3 frekansta 30 dB veya daha fazla kayıp saptanan sensörinöral işitme kaybı olarak tanımlanmaktadır. Ani işitme kaybı odyoloji anabilim dalının acil durumu olarak kabul edilmektedir. Bir nedene bağlı olup olmadığı bilinemediği gibi aynı anda birçok nedene de bağlı olabilmektedir. Spesifik etyoloji vakaların çok az bir bölümünde tespit edilebilmektedir. Bu nedenle "İdyopatik Ani İşitme Kaybı" olarak adlandırılır. Hatalığın etyoloji ve doğal seyri kesin olarak aydınlatılamamıştır. Spontan iyileşme oranı çok yüksek olduğu için kesin bir tedavi yöntemi yoktur. Bu yazıda ani işitme kaybı ile ilgili literatür taraması yapılmıştır, neden olabilecek hastalıklar, ek semptomlar ve denenmiş tedavi ve rehabilitasyon yöntemleri sunulmuştur. Tahmini bir olgu sunumunda odyoloji ana bilim dalında uygulanması gereken test protokolleri ile birlikte tahmini sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ani İşitme Kayıpları, İdiyopatik, Odyoloji

Sudden Hearing Loss and Case Report

Abstract: Sudden hearing loss (SUI) is defined as sensorineural hearing loss that begins within 72 hours and is detected as a loss of 30 dB or more in 3 consecutive frequencies. Sudden hearing loss is considered an emergency in the audiology department. It is not known whether it is due to one reason or not, but it may be due to many reasons at the same time. Specific etiology can be detected in a very small number of cases. For this reason, it is called "Idiopathic Sudden Hearing Loss". The etiology and natural course of the disease have not been clearly elucidated. Since the spontaneous recovery rate is very high, there is no definitive treatment method. In this article, a literature review was conducted on sudden hearing loss, the diseases that may cause it, additional symptoms and tried-and-tested treatment and rehabilitation methods are presented. In an estimated case report, estimated results were obtained along with the test protocols that should be applied in the department of audiology.

Keywords: Sudden Hearing Loss

Makale id= 290

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6155-3563

Amplifikasyonu Sağlanan 4-14 Yaş Arası İşitme Kayıplı Çocukların İşitsel Özelliklerinin Günlük Yaşam İşitsel Davranış Ölçeği ile İncelenmesi

Ma.St. Öznur Çavuş Kocagül[1]
[1]İstanbul Aydın Üniversitesi

Özet: Giriş: İşitme kaybının tanılanması için kullanılan objektif yöntemlerin yanı sıra subjektif yöntemler de bulunmaktadır. Çocukların günlük yaşamında kullandığı işitsel yeteneğini tam anlamıyla yansıtması amacıyla subjektif yöntemlerin de uygulanması önemlidir. Bu amaçla işitme kayıplı çocukların ebeveynlerinin gözlemlerini değerlendirmek için bir dizi envanter geliştirilmiştir. Amaç: Bu çalışmada 4-14 yaş arası amplifikasyonu sağlanan işitme kayıplı bireylerin günlük yaşamdaki işitsel davranışlarının cinsiyet, kronolojik yaş, cihazlanma yaşı, kullanılan cihaz türü, bilateral/unilateral kullanım, özel eğitim ve rehabilitasyon hizmeti (ÖERH), hizmetin alındığı süre gibi farklı değişkenlere göre değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya, 4-14 yaş arası işitme kayıplı 71 çocuğun ebeveyni dahil edilmiştir. Ebeveynler, çocuklarının günlük yaşam ortamlarındaki işitsel davranışlarını değerlendirmek için "Günlük Yaşam İşitsel Davranış Ölçeğini (GYİD)" yanıtlamışlardır. Buna ek olarak çocuk hakkında sosyodemografik sorular içeren "Katılımcı Bilgi Formu" doldurtulmuştur. İstatistiksel analizde verilerin dağılımına uygun olarak nonparametrik testler uygulanmıştır. Bulgular: Araştırmanın sonucunda; unilateral veya bilateral cihaz kullanım şekli bakımından ölçek sonuçlarında işitsel-sözel ve işitsel farkındalık alt boyut alanlarında anlamlı fark gözlenmiştir ($p>0.05$). Çocuğun cihazlanma yaşı, işitsel yoksunluğa maruz kalma süresi ve ÖERH alma süresi bakımından sosyal konuşma becerileri alt boyut alanında anlamlı farklılık gözlenmiştir ($p<0.05$). Düzenli ÖERH alma durumuna göre ise ölçeğin tüm alt boyutlarında anlamlı düzeyde farklılık gözlenmiştir ($p<0.05$). Sonuçlar: Bilateral cihaz kullanımının işitsel davranışlar açısından daha etkili olduğu görülmüştür. Çocuğun işitme kaybı başladıktan sonra erken tanı alıp cihazlanmasının ve ardından erken dönemde düzenli olarak ÖERH almasının, sosyal konuşma becerileri alanındaki işitsel davranışları konusunda daha başarılı sonuçlar doğurabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: İşitsel Davranış, İşitme Kaybı, Sosyal Konuşma Becerileri, İşitsel Eğitim

Investigation of Auditory Characteristics of Amplified Children With Hearing Loss Between the Ages of 4-14 With Using the Auditory Behavior in Everyday Life Scale

Abstract: Introduction: Objective methods used to diagnose hearing loss, and there are also subjective methods. It is important to apply subjective methods for fully reflect the auditory abilities that children use in their daily lives. The series of inventories has been developed to evaluate the observations of parents of children with hearing loss. Objective: The aim of this study was to evaluate the auditory behaviors in daily life of children with hearing loss according to different variables such as gender, chronological age, device age, type of device, bilateral/unilateral use, special education and rehabilitation service (SERS), service duration. Method: Parents of 71 children with hearing loss aged 4-14 years were included in the study. Parents answered the "Auditory Behavior in Everyday Life (ABEL)" to evaluate their children's auditory behaviors in daily life environments. In addition,

"Participant Information Form" that included sociodemographic questions about the child was filled out. In statistical analysis, appropriate nonparametric tests were used according to the distribution of the data. Results: In the result of the study, a significant difference was observed in the auditory-verbal and auditory awareness sub-dimensions of the scale results in terms of unilateral or bilateral device use ($p>0.05$). Significant difference was observed in the sub-dimension area of social speaking skills in terms of the child's device age, duration of auditory deprivation and duration of receiving SERS ($p<0.05$). A significant difference was observed in all sub-dimensions of the scale according to the status of receiving regular SERS ($p<0.05$). Conclusions: Bilateral device use was found to be more effective in terms of auditory behaviors. It is thought that early diagnosis and early device use after the onset of hearing loss and regular early period of receiving SERS may lead to more successful results in terms of auditory behaviors in the field of social speech skills.

Keywords: Auditory Behavior, Hearing Loss, Social Speech Skills, Special Education and Rehabilitation

Makale id= 118

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-3191-4208

Efüzyonlu Otitis Media Tanısının Timpanometrik Ölçümlerle Değerlendirmesi

Araştırmacı Ceren Uğur[1], Doç.Dr. Bahriye Horasanlı[1]
[1]KTO Karatay Üniversitesi

*Corresponding author: Ceren Uğur

Özet: Efüzyonlu otitis media, orta kulak boşluğunda herhangi bir enfeksiyon veya inflamasyon bulgusu olmaksızın sıvı toplanması durumunda oluşur. Çocuklar arasındaki en yaygın hastalıklardan biridir. Risk faktörleri; alerjiler, çok sık üst solunum yolu enfeksiyonu geçirme, düşük sosyoekonomik koşullarda yaşamak, sigaraya maruz kalmak, yarık damak, siliyer disfonksiyon ve gastroözofageal reflü gibi çevresel ve genetik faktörleri içerir. Timpanometrik ölçüm değerlendirmesi efüzyonlu otitis media için önemli ve objektif bir ayırıcı tanı testidir. Timpanometrik ölçümler, odyoloji kliniğinde en sık kullanılan objektif değerlendirme yöntemlerinden biridir. Efüzyonlu otitis media tanısının konmasına yardımlarından dolayı bu olguları belirlemede önemli ve ayırt edici bir test yöntemidir. Test sayesinde; intratimpanik basınç, östaki tüpü fonksiyonu, kemikçik zincirin devamlılığı, kulak zarının bütünlüğü ve hareketi hakkında bilgi sahibi olunur. Kulak zarı ve orta kulak fonksiyonunu değerlendirdiği için efüzyonlu otitis media başta olmak üzere, diğer orta kulak hastalıklarının teşhisinde de kullanılmaktadır. Orta kulağın ötesindeki işitsel yolları test etmediği için bir işitme testi değildir, bu yüzden diğer odyolojik test yöntemleriyle birlikte kullanılarak birbirlerini desteklemesi önemlidir. Test sırasında hastanın cevaplara katkı sağlamasına gerek yoktur, ancak testin hızlı ve güvenilir bir şekilde yapılması için hastanın yutkunmaması ve hareketsiz kalması istenir. Bu çalışmanın amacı, efüzyonlu otitis media'nın timpanometrik ölçümlerin katkısıyla erken dönemde tanılanmasına ve tedavi edilmesine yardımcı olmaktır. Meslek profesyonellerinin, timpanometrik ölçümler ile gerekli klinik bilgilere ulaşarak, hastanın efüzyonlu otitis media ile ilişkisinin olup olmadığına karar vermesi önemlidir, bu sayede hastayı fazla yormadan erken dönemde müdahale edilmesine olanak sağlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Efüzyonlu Otitis Media, Timpanometrik Ölçümler, Orta Kulak Fonksiyonu, Orta Kulak Hastalıkları

Evaluation of Otitis Media With Effusion by Tympanometric Measurements

Abstract: Otitis media with effusion occurs when fluid is collected in the middle ear cavity without any signs of infection or inflammation. It is one of the most common diseases among children. Risk factors; It includes environmental and genetic factors such as allergies, frequent upper respiratory tract infections, living in low socioeconomic conditions, exposure to smoking, cleft palate, ciliary dysfunction, gastroesophageal reflux. Timpanometric measurement evaluation is an important and objective differential diagnostic test for otitis media with effusion. Timpanometric measurements are one of the most commonly used objective assessment methods in the audiology clinic. It is an important and distinctive test method in determining these cases because of their help in diagnosing otitis media with effusion. Thanks to the test; Information is obtained about intratympanic pressure, eustachian tube function, continuity of the ossicular chain, integrity and movement of the eardrum. Since it evaluates

the function of the eardrum and middle ear, it is also used in the diagnosis of other middle ear diseases, especially otitis media with effusion. It is not a hearing test because it does not test the auditory pathways beyond the middle ear, so it is important that they are used in conjunction with other audiological testing methods to support each other. During the test, the patient does not need to contribute to the answers, but the patient is asked not to swallow and remain motionless in order for the test to be performed quickly and reliably. The aim of this study was to help diagnose and treat otitis media with effusion at an early stage with the contribution of tympanometric measurements. It is important for professionals to obtain the necessary clinical information through tympanometric measurements and to decide whether the patient has otitis media with effusion, so that early intervention can be made without tiring the patient.

Keywords: Otitis Media With Effusion, Tympanometric Measurements, Middle Ear Function, Middle Ear Diseases

Makale id= 133

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2140-0121

Sağlık Şiddetinin Nedenlerini ve Çözümlerini İncelemek: Twitter Gönderilerinin Sosyal Medya Tartışması Üzerine Nitel Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Sevda Yaman[1]
[1]Yozgat Bozok Üniversitesi

Özet: Giriş: Sağlıkta şiddet, sağlık hizmetlerinin kullanımını olumsuz etkiler ve çözüm çabaları etkisiz kalır, bu da konuyu gündemde tutar. Çalışmamız, bu hususta önemli bir kaynak oluşturabilecek sosyal medyadaki paylaşımların değerlendirilmesini amaçladı. Yöntem: Veriler, Python'daki Snscrape kütüphanesi kullanılarak kazındı. Veri setinde beyaz kod, BeyazKod111, drersinarslan, ekremkarakaya, KatledildiSnKoca, SağlıktaSiddeteHayır, SağlıktaTerör, sağlıktaşiddet, SağlıktaŞiddetCanAlıyor ve TuğrulOkudan etiketleri yer aldı. Her bir hashtag için veriler 1 Ocak 2022 - 2 Şubat 2023 tarih aralığında ayrı ayrı toplandı ve CSV dosya formatında indirildi. Tekrarlı veya çoklu etiket kullanımları veri ön işleme aşamasında kaldırıldı. Sonuçlara göre sağlık hizmetlerinde şiddete ilişkin 50167 kullanıcının attığı 88578 tweete ulaşıldı. Verilerin analizinde kelime ve içerik analizi yöntemleri kullanıldı. Bulgular: Twitter kullanıcılarının profilleri, Sağlık alanının önemli bir paya sahip olduğu anlaşıldı, özellikle medya (%13), doktor (%13), politika (%12), sağlık kuruluşları (%7), sivil toplum kuruluşları (%6) ve doktorlar (%6) gibi kategorilerde tanımlanan kullanıcılar öne çıktı. Kullanıcı sayıları incelendiğinde, bazı kullanıcıların birden fazla mesleki kategoriye düştüğü belirlendi, bu da çeşitli ilgi alanlarına ve eğitimlere sahip olduklarını gösterdi. Tema1 - Şiddet Nedenleri: Sağlıkta şiddetin nedenleri, tweet'ler incelenerek 8 kategoride belirlendi. Bu kategoriler arasında etkili çözüm yöntemleri geliştirememe, hatalı politikalar ve şiddeti teşvik, konuya yeterince ilgi gösterilememesi, karşılanmayan ihtiyaçlar, taraf provokasyonu, insanlar arası olumsuz etkileşimler, şiddeti tetikleyen kritik durumların ortaya çıkma nedenleri ve negatif kişilik yapıları yer aldı. Tema2 - Çözüm Önerileri: Sağlıkta şiddet sorununa yönelik tweet'lerdeki çözüm önerileri, önleme, etkili paydaşların katılımı ve desteği, kültürel gelişim ve yaptırım olmak üzere 4 ana kategoride toplandı. Bu öneriler arasında güvenlik önlemleri, beyaz kodların düzenli kullanımı, sağlık çalışanlarının empati yeteneklerinin artırılması, etkili paydaşların desteklenmesi ve toplumsal farkındalığın geliştirilmesi gibi önlemler bulunmaktadır. Sonuç: Ülkemizdeki Twitter kullanıcıları sağlıkta şiddete karşı olumsuz bir tutum sergilemiştir. Sağlık hizmetlerinde şiddetin neden-sonuç ilişkisinin toplumsal, çevresel ve kültürel boyutları açısından kapsamlı bir şekilde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlıkta Şiddet, Sosyal Medya Analizi, Sağlık Yönetimi, Örgütsel Davranış.

Makale id= 187

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-2035-8791

Yetişkin Bireylerde Video Head Impulse Test (Vhıt)'inde Kullanılan Motorlu Kamera Sistemiyle Monooküler Gözlüğe Entegre Video Kamera Sisteminin Karşılaştırılması: Pilot Çalışma

Araştırmacı Fatih Kırmızıgül[1]
[1]İstanbul Aydın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Odyoloji Bölümü
e-mail: fatihkirmizigul@stu.aydin.edu.tr

Özet: Çalışmanın konusu, Video Head Impulse Test sistemleri arasındaki teknoloji ve kazanç algoritması farklılıklarının, semisirküler kanal kazançlarına olan etkisini değerlendirmek olarak belirlenmiştir. Çalışmada, teknolojik açıdan ve kazanç algoritması açısından birbirlerinden farklı 2 test cihazıyla semisirküler kanalların kazanç değerlerinin, testteki tekrar sayılarına göre gösterdikleri farklılıkların ortaya konulması amaçlanmıştır. Çalışmaya, alınan anamnez ve yapılan odyolojik değerlendirmeleri takiben 18-60 yaş arasında 5'i erkek ve 5'i kadın olmak üzere toplam sağlıklı 10 birey dahil edilmiştir. Katılımcıların yaş dağılımları incelendiğinde, kadınların ortalama yaşının 29,40±9,93, erkeklerin ortalama yaşının 29,00±6,51 olduğu görülmüştür. Tüm katılımcıların yaş ortalaması ise 29,20±7,92 olarak bulunmuştur. 20 test tekrar kabulüne sahip Monookolüler Gözlüğe Entegre Video Kamera Sistemi ile lateral ve vertikal kanalllara ait testler, 1 saat arayla sırasıyla 5 tekrar ve 20 tekrar üzerinden gerçekleştirilmiştir. 1 gün sonra ise 5 test tekrar kabulüne sahip Motorlu Kamera Sistemi ile tüm kanallara ait testler 1 saat arayla 5 tekrar ve 20 tekrar üzerinden gerçekleştirilmiştir. Monooküler Gözlüğe Entegre Video Kamera Sistemiyle gerçekleştirilen 5 tekrarlı testlerle, Motorlu Kamera Sistemiyle gerçekleştirilen 5 tekrarlı testler arasında tüm kanallar için anlamlı derecede fark olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Monooküler Gözlüğe Entegre Video Kamera Sistemiyle gerçekleştirilen 20 tekrarlı testlerle, Motorlu Kamera Sistemiyle gerçekleştirilen 20 tekrarlı testler arasında tüm kanallar için anlamlı derecede fark olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Monooküler Gözlüğe Entegre Video Kamera Sistemiyle elde edilen kazanç değerlerinin 5 ve 20 tekrarlı testlerin tümünde Motorlu Kamera Sistemiyle elde edilen kazanç değerlerinden daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu bulgulara dayanarak, farklı analiz ve teknolojik özelliklere sahip olan test cihazlarının, farklı test tekrar sayılarında, kazanç değerleri açısından birbirlerinden farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir. Bu farklılıkların göz kayıt yöntemlerinden ve/veya kazanç algoritmalarından kaynaklandığı düşünülmüştür. Çalışmanın, geniş bir örneklem grubunda ve/veya hasta gruplarında gösterdiği farklılıkların da ortaya konulması için ek çalışmalar yapılması gerektiği kanısına varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Video Head Impulse Test, Vestibüler Sistem, Vestibülo-Oküler Refleks

Comparıson of the Motorızed Camera System and the Vıdeo Camera System Integrated to Monocular Glasses Used in Vıdeo Head Impulse Test (Vhıt) On Adults: Pılot Study

Abstract: The subject of the study is to evaluate the differences in technology and gain algorithm between Video Head Impulse Test systems. The study aimed to investigate the differences in gain values according to the number of repetitions in the test with different test systems in terms of technology and

gain algorithm. Following anamnesis and audiological evaluations, a total of 10 healthy individuals, 5 males and 5 females, aged 18-60 years, were included in the study. Average age of women was 29.40±9.93 and the average age of men was 29.00±6.51. Average age of all participants was 29.20±7.92. Semicircular canals were tested over 5 and 20 repetitions with 1 hour intervals with the Monocular Glasses Integrated Video Camera System, which has 20 test repeat acceptance. 1 day later, the semicircular channels were tested over 5 and 20 repetitions with 1 hour intervals with the Motorized Camera System, which has 5 test repeat acceptance. There was a significant difference for all channels between the 5 repetition tests performed with the Video Camera System Integrated in Monocular Eyewear and the 5 repetition tests performed with the Motorized Camera System and between the 20 repetition tests performed with the Video Camera System Integrated in Monocular Eyewear and the 20 repetition tests performed with the Motorized Camera System ($p<0.05$). It was observed that the gain values obtained with the Monocular Eyewear Integrated Video Camera System were higher in all 5- and 20-repetition tests. It was determined that test devices with different analysis and technological features showed differences in terms of gain values at different test repetitions. These differences were thought to be due to recording methods and/or gain algorithms. It was thought that additional studies should be carried out to reveal the differences of the study in a large sample group and/or patient groups.

Keywords: Video Head Impulse Test, Vestibular System, Vestibulo-Ocular Reflex

Makale id= 250

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8255-0046; 0000-0001-5793-7054

Anatomi Dersine Yönelik Tutumun Sınav Kaygısı Üzerine Etkisi

Öğr. Gör. Buket Rende[1], Dr. Öğretim Üyesi Ayla Tekin Orha[2]
[1]Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi
[2]Kocaeli Üniversitesi

*Corresponding author: Ayla Tekin Orha

Özet: Amaç: Çalışmanın amacı, farklı sağlık alanında okuyan öğrencilerin anatomi dersine karşı sergiledikleri tutumların sınav kaygısı üzerinde etkisinin olup olmadığını araştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya, Diş Hekimliği, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon ve Hemşirelik bölümlerinde okuyan toplam 107 öğrenci (Kadın 73; Erkek 34) gönüllü olarak katılmıştır. Anatomi Dersine İlişkin Tutum Ölçeği, Sınav Kaygısı Ölçeği ve Kişisel Veri Formu kapsamında toplam 63 çoktan seçmeli soruyu cevapları istendi. Elde edilen veriler SPSS 20.0 ile analiz edildi. Bulgular: Çalışmamızda Anatomi Dersine İlişkin Tutum Ölçeği ile yaş, sınıf ve bölüme isteyerek gelme gibi değişkenler arasında anlamlı bir fark olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Cinsiyet ve okudukları bölüm değişkenleri ile anatomi dersine yönelik tutum düzeyleri ve sınav kaygısı düzeyleri arasında ise anlamlı bir fark elde edilememiştir ($p>0,05$). Sınav Kaygısı Ölçeği'ndeki kaygı düzeyleri ile sınıf ve bölüme isteyerek gelme değişkeninde anlamlı bir fark çıkmıştır ($p<0,05$). Fizyoterapi ve Rehabilitasyon bölümünde okuyan öğrencilerin anatomi dersine yönelik tutum düzeyleri diğer bölümlere göre daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Sonuç Çalışmamızdan elde edilen sonuçlarda öğrencilerin anatomi dersine yönelik gösterdikleri tutum ve sınav kaygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi yansıtmaktadır. Öğrencilerin yaş aralığı, sınıfı, bölüme isteyerek gelme durumu gibi parametreler anatomi dersine yönelik tutumlarını ve sınav kaygısı düzeylerini önemli ölçüde etkilemektedir. Bu bağlamda, anatomi dersine karşı olumlu bir tutum geliştirmek ve sınav kaygısını azaltmak için ders içeriğinin öğrenim seviyelerine uygun şekilde düzenlenmesi, hoca-öğrenci etkileşiminin güçlendirilmesi ve interaktif öğrenme yöntemlerinin kullanılması önerilmektedir. Bu çalışmanın sonuçları, sağlık çalışanlarının daha yüksek akademik başarıya sahip olmalarını ve daha kalifiye bir şekilde mesleki uygulamalarını sürdürebilmelerini destekleyerek, anatomi eğitiminde verilen bilgilerin etkili bir şekilde tasarlanması ve uygulanmasına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Anatomi, Tutum Ölçeği, Sınav Kaygısı

Effect of Attitude Towards Anatomy Course On the Exam Anxiety

Abstract: The aim of the study was to investigate whether the attitudes of students, studying in different health fields, towards anatomy course have an effect on exam anxiety. Method: A total of 107 students (73 females; 34 males) studying in the departments of Dentistry, Physiotherapy and Rehabilitation and Nursing participated voluntarily in the study. All Students Answered a total of 63 multiple-choice questions requested within the scope of the Attitude Scale towards Anatomy Lesson, Exam Anxiety Scale and Personal Data Form. Obtained data were analyzed with SPSS 20.0. Results: Statistically significant difference was found between the Attitude Scale Towards Anatomy Lesson and variables such as age, class, and coming to the department willingly ($p<0.05$).There was no significant difference

between the variables of gender, the department they studied and the levels of attitude and exam anxiety ($p>0.05$).Furthermore a significant difference was found between the anxiety level and the variables of coming to department willingly and the class($p<0.05$). The attitude levels of the students studying in the department of Physiotherapy and Rehabilitation were found to be higher than the other departments ($p<0.05$). Conclusion: The results reflect the relationship between students' attitudes towards the anatomy course and their exam anxiety levels. Age range, class, and willingness to come to the department significantly affect their attitudes towards the course and their exam anxiety levels. In this context, in order to develop a positive attitude towards the anatomy course and reduce exam anxiety, it is recommended to organize the course content in accordance with the learning levels, strengthen the teacher-student interaction and use interactive learning methods. The results of this study may contribute to the effective design and implementation of the information provided in anatomy education by supporting healthcare professionals to have higher academic success and to continue their professional practices in a more qualified manner.

Keywords: Anatomy, Attitude Scale, Anxiety Test Scale

Makale id= 129

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3708-6162

Bina İçerisinde Ortam Radon Düzeylerinin Belirlenmesi: Meslek Yüksekokulu Örneği

Dr. Öğretim Üyesi Turan Sahmaran[1]
[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi

Özet: Airthings 222 Corentium Ev Tipi Radon Gazı Dedektörü (Airthings AS, Oslo, Norway) kullanılarak 2023 yılı sonbahar ayında Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Kırıkhan Meslek Yüksekokulunda iç ortam radon konsantrasyonları ölçülmüştür. Toplamda 5 odada ölçüm gerçekleştirilmiştir. Bu odalar, sığınak (-2. kat), mescit (-1. kat), arşiv (-1. kat), öğrenci işleri odası (zemin kat) ve akademisyen odası (1. kat) olarak belirlenmiştir. Radyoaktif radon gazı maruziyetini araştırmak için her oda için 1 ve 7 günlük kısa ve uzun süreli ölçümler yapılmıştır. Ölçümler sonucunda elde edilen değerlerin Türkiye ve Dünya ortalamasından daha düşük çıktığı bulunmuştur. Ayrıca yapılan ölçümler sonucunda radon gazı maruziyetinden kaynaklanan yıllık etkin dozlar tahmin edilmiştir. Elde edilen sonuçlar kullanılarak yaşam boyu aşırı kanser riski (ELCR) de hesaplanmıştır. Elde edilen tüm sonuçlar ulusal ve uluslararası doz limitleri ile karşılaştırılmıştır. Radon gazı ölçümleri sonucunda elde edilen sonuçların uluslararası ve ulusal yasal doz limitlerinin altında olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Radon Gazı, Etkin Doz, Kanser Riski

Determination of Indoor Radon Levels in the Building: the Case of Vocational School

Abstract: The indoor radon concentrations were measured at Hatay Mustafa Kemal University Kırıkhan Vocational School during the fall of 2023 using the Airthings 222 Corentium Continuous Radon Monitor (Airthings AS, Oslo, Norway). A total of 5 rooms were assessed: shelter (-2nd floor), mosque (-1st floor), archive (-1st floor), student affairs office (ground floor), and academician room (1st floor). Short-term (1 day) and long-term (7 days) measurements were conducted in each room to investigate radioactive radon gas exposure. The measurements revealed values lower than the average levels in Turkey and worldwide. Additionally, annual effective doses resulting from radon gas exposure were estimated based on the measurements. Lifetime excess cancer risks (ELCR) were calculated using these results. All obtained data were compared against national and international dose limits. The findings indicated that the results from radon gas measurements were below both international and national legal dose limits.

Keywords: Radon Concentrations, Effective Doses, Cancer Risks

Makale id= 22

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7256-2641, 0000-0003-2145-5939, 0000-0001-9918-5604

Boyun-Sırt Ağrılı Şoförlerde Kinezyo Bantlamanın Ağrı, Fonksiyonellik, Uyku Kalitesi ve Çalışma Performansı Üzerine Etkisi

Ma.St. Hakan Zengi[1], Dr. Öğretim Üyesi Ömer Şevgin[1], Dr. Öğretim Üyesi Elif Esma Safran[2]
[1] Üsküdar Üniversitesi
[2]Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi

*Corresponding author: Ömer Şevgin

Özet: Amaç: Bu çalışma, boyun- sırt ağrısı yaşayan şoförlerde kinezyo bantlamanın ağrı, fonksiyonellik, uyku kalitesi ve çalışma performansı üzerine etkisinin incelenmesi amacıyla planlandı. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kartal ve Üsküdar Evde Sağlık Hizmetleri Birimlerinde şoför olarak çalışan 25-55 yaş arasında 44 katılımcı dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen şoförler randomize olarak Egzersiz Grubu(n=22) ve Kinezyo Bant (n=22) Grubu olarak ikiye ayrıldı. Her iki gruba da kontrollü ev egzersiz programı görsel olarak açıklandı ve videolu olarak egzersizler katılımcılara gönderildi. Kinezyo bant grubuna bunlara ilave olarak kinesiotape uygulandı. Değerlendirmeler tedavi öncesi ve 6 haftalık tedavi sonrası yapıldı. Çalışmaya katılan bireylerin eklem hareket açıklığı (EHA) gonyometre ile kas gücü değerlendirmesi manuel kas testi ile ağrı şiddetleri Vizüel Analog Skalası (VAS) ile boyun fonksiyonelliği değerlendirmesi Boyun Özürlülük Göstergesi (BÖG) ile sırt fonksiyonelliği değerlendirmesi Quebec Sırt-Bel Ağrısı Engellilik Ölçeği ile uyku kalitesi değerlendirmesi Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ile çalışma performansı değerlendirmesi Çalışma Rolü İşlevselliği Anketi (ÇRİA) ile değerlendirildi. Bulgular: VAS'a göre ağrı şiddetindeki azalma miktarının gruplar arası karşılaştırması sonuçlarına göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamaktadır($p>0,05$). Gruplar arası BÖG puanındaki azalma miktarlarının karşılaştırılması sonuçlarına göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmaktadır($p<0,001$). Gruplar arası BÖG puanındaki azalma egzersiz grubunda daha fazla elde edilmiştir. Gruplar arası değişim Quebeck Sırt- Bel Ağrısı puanındaki karşılaştırılması sonuçlarına göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamaktadır($p>0,05$). Gruplar arası değişim PUKİ puanı karşılaştırılması sonuçlarına göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamaktadır($p>0,05$). Olguların ÇRİA puanı grup arasındaki değişim karşılaştırılması sonuçlarına göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamaktadır($p>0,05$) Sonuç: Boyun-sırt ağrılı şoförlere kontrollü ev egzersiz programı ile birlikte uygulanan kinezyo bantlamanın, iş ile ilgili kas-iskelet sistemi ağrılarının kontrol altına alınmasında uyku kalitesi, boyun-sırt fonksiyonelliği ve çalışma performansını arttırdığı; fakat sadece kontrollü ev egzersiz programına kıyasla daha üstün bir tedavi yöntemi olmadığı bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Boyun-Omuz Ağrısı, Şoför, Bantlama, Fonksiyonellik, İş Performansı, Kinezyoteyp

Effect of Kınesıo Tapıng On Paın, Functıonalıty, Sleep Qualıty and Work Performance in Drıvers Wıth Neck-Back Paın

Abstract: Objective: This study was planned to examine the effect of kinesiotape application on pain, functionality, sleep quality and work performance in drivers experiencing neck-back pain. Materials and Methods: 44 participants between the ages of 25-55 working as drivers in Istanbul Metropolitan Municipality Kartal and Üsküdar Home Health Services Units were included in the study. The drivers included in the study were randomly divided into Exercise Group (n=22) and Kinesio tape (n=22) Group. Controlled home exercise program was explained visually to both groups and the exercises were sent to the participants as video. In addition to these, kinesiotape was applied to the Kinesio Tape group. Evaluations were made before treatment and after 6 weeks of treatment. It was obtained by recording the answers of the individuals participating in the study, joint range of motion (ROM), manual muscle test, pain intensity with the Visual Analogue Scale (VAS), neck functionality assessment with the Neck Disability Indicator (BDI), back functionality assessment with the Quebec Back-Low Back Pain Disability Scale Sleep quality assessment was assessed by the Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), and work performance assessment was assessed by the Work Role Functioning Questionnaire (DRIA). Results: According to the results of the intergroup comparison of the amount of decrease in pain intensity according to VAS, there is no statistically significant difference between the groups ($p>0.05$). There is a statistically significant difference between the groups according to the results of the intergroup comparison of the amount of decrease in the BPM score between the groups ($p<0.001$). The decrease in the intergroup BOG score was higher in the exercise group. There is no statistically significant difference between the groups according to the results of the comparison of the change in the Quebeck Back-Lumbar Pain score between the groups ($p>0.05$). There is no statistically significant difference between the groups according to the results of the comparison of the PUKI score between the groups ($p>0.05$). There is no statistically significant difference between the groups according to the results of the comparison of the change in the CRIA score between the groups ($p>0,05$). Conclusion: Kinesiotape application applied together with a controlled home exercise program to drivers with neck-back pain improves sleep quality, neck-back functionality, and work performance in controlling work-related musculoskeletal pain, but is superior to a controlled home exercise program alone. There is no treatment method.

Keywords: Neck-Shoulder Pain, Driver, Taping, Functionality, Work Performance, Kinesiotape

Makale id= 238

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-2081-3767; 0000000225929057

Ebeveyn Tutumları ile Çocukların Beslenme Alışkanlıkları İlişkisinin İncelenmesi

Esra Diler Sazak[1], Dr Ögr Üye Sine Yılmaz[1]
[1]Ankara Medipol Üniversitesi

*Corresponding author: Esra Diler Sazak

Özet: Bu çalışma okul öncesi dönem çocuklarının yeme davranışları ve beslenme alışkanlıkları ile ebeveyn tutum, algı ve davranışları arasındaki ilişkiyi incelemek, aynı zamanda çocukluk döneminde gelişerek yetişkinliğe kadar taşınabilen obezite, iştahsızlık, yeme bozuklukları gibi problemlere ışık tutmak için tasarlanmıştır. Çalışma Ankara ilinde gerçekleştirilmiştir ve özel diyet gerektiren bir hastalığı bulunmayan 4-6 yaş aralığındaki çocukların ebeveynleri ile yürütülmüştür. Çalışmada kişisel bilgi formu, Çocuk Beslenme Anketi (ÇBA), Ebeveyn Besleme Tarzı Anketi (EBTA), Ebeveyn Yemek Zamanı Davranışları Ölçeği (EYZDÖ), Çocuklarda Yeme Davranışı Anketi (ÇYDA) kullanılarak ebeveynlerden birinin anketi kendileri ve bir çocukları adına doldurmaları istenmiştir. Ölçeklerin güvenirlik testleri yapılmış, hipotez testleri sonucunda tüm verilerin normal dağılım göstermesi sebebiyle değişkenlerin karşılaştırmasında bağımsız gruplar t testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Son olarak ÇBA, EBTA ve EYZDÖ alt ölçeklerinin yordayıcı, ÇYDA alt ölçeklerinin yordanan değişken olarak ele alındığı aşamalı regresyon analizi uygulanmıştır. Çalışmada ebeveynlerin yaş, cinsiyet, eğitim durumu, çalışma durumu gibi özelliklerinin çocukların beslenmesine yönelik davranışlarını etkilediği saptanmıştır. Ebeveynlerin tanısı konmuş bir hastalıklarının olması hiçbir alt boyutla ilişkilendirilememiştir. Çalışmada çocukların BKİ z skoru ile yeme davranışları arasında bir ilişki saptanmazken, ebeveynlerin çeşitli besleme uygulamaları ile çocukların gıda heveslisi, gıdadan keyif alma, tokluk heveslisi, duygusal aşırı yeme, duygusal az yeme, içme tutkusu, yavaş yeme ve yemek seçiciliği gibi yeme davranışları istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn Tutumları, Yeme Davranışı, Çocuk Beslenmesi

Makale id= 207

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-6416-7291

Gıda Takviyeleri; Mevzuattaki Yeri ve Sağlık Ekonomisi Yönünden Değerlendirilmesi

Araştırmacı Fatih Akça[1]
[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sağlık Ekonomisi Bölümü (Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi)

Özet: Bu çalışma, takviye edici gıdaların mevzuattaki yeri, bürokratik işleyiş süreçleri ve sağlık ekonomisine etkilerini; takviye edici gıdaların artan popülaritesini ve bu alandaki düzenlemelerin sağlık ekonomisine katkılarını incelemektedir. Takviye edici gıdalar; beslenme programını desteklemek amacıyla kullanılan, çeşitli besin öğelerini veya besleyici maddeleri içeren ürünlerdir. Çalışma, bu ürünlerin tanımından başlayarak ruhsatlandırılma süreçlerine, dağıtım, pazarlama, denetim ve reklam yöntemlerine kadar geniş bir perspektifte ele alınmaktadır. Bu çalışma takviye edici gıdaların, medikal ilaçlarla olan temel mevzuat farklılıkları ve bu ürünlerin ithalatı, üretimi, işlenmesi ve piyasaya arzı için yürütülmesi gereken bürokratik süreçleri de ele almaktadır. Örneğin; Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından ruhsatlandırılan, ancak insan sağlığı ile direk ilgili olan takviye edici gıdalar; sağlık bakanlığı tarafından denetlenebilen Eczanelerde, belediyeler ve ticaret bakanlığı tarafından denetlenebilen aktarlarda, alışveriş merkezleri, benzin istasyonları vb. işletmelerde halka arz edilebilmektedir. Ancak bu birimlerde ruhsatı veren Tarım ve Orman Bakanlığının denetim yapma yetkisi bulunmamaktadır. Bu gibi bürokratik problemlerin ortaya konulup, çözüm önerileri getirilmesi çalışmamızın genel felsefesidir. Ayrıca, bu ürünlerin sağlık ekonomisine olan etkileri, sağlık politikaları üzerindeki etkisini değerlendirmek için önemlidir. Bu çalışma, takviye edici gıdaların sağlık ekonomisine olan etkilerini, sağlık ve ekonomi arasındaki karmaşık ilişkiyi aydınlatmakta ve bu alandaki karar verme süreçlerine katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Takviye Edici Gıdalar, Sağlık Ekonomisi, Tüketici Sağlığı, Sağlık ve Beslenme

Food Supplements; Place in Legislation and Evaluation in Terms of Health Economics

Abstract: This study examines the place of dietary supplements in legislation, bureaucratic processes and their impact on health economy; the increasing popularity of dietary supplements and the contribution of regulations in this field to health economy. Dietary supplements are products containing various nutrients or nutrients used to support a dietary program. The study covers a broad perspective starting from the definition of these products to their licensing processes, distribution, marketing, inspection and advertising methods. This study also addresses the main legislative differences between dietary supplements and medical drugs and the bureaucratic processes required for the import, production, processing and placing on the market of these products. For example, dietary supplements, which are licensed by the Ministry of Agriculture and Forestry but are directly related to human health, can be offered to the public in pharmacies, which can be inspected by the Ministry of Health, in herbalists, shopping malls, gas stations, etc., which can be inspected by municipalities and the Ministry of Trade. However, the Ministry of Agriculture and Forestry, which issues the license in these units, does not have the authority to carry out inspections. The general philosophy of our study is to reveal such bureaucratic problems and to propose solutions. Furthermore, the health economic impacts of these

products are important for assessing their impact on health policies. This study sheds light on the health economic impacts of dietary supplements, the complex relationship between health and economics, and contributes to decision-making processes in this field.

Keywords: Dietary Supplements, Health Economics, Consumer Health, Health and Nutrition

Makale id= 102

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8262-6925, 0000-0003-2695-6978

İleri Yaşlılarda Beslenme Sorunları ve Güncel Yaklaşımlar

Araştırmacı Büşra Yüksel[1], Öğr. Gör. Başak Coşkun Öney[1]
[1]Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi

*Corresponding author: Büşra Yüksel

Özet: Yaşlılık; genetik hastalıklar, kazalar veya diğer nedenlere bağlı olarak, prematür ölümler olmaksızın, toplumların sosyal belirleyicilerine bağlı olarak yaşanacak kaçınılmaz bir yaşam evresidir. Dünya genelinde, özellikle de gelişmiş ülkelerde, ortalama yaşam süresinin artmasıyla birlikte bu durum, nüfus içindeki yaşlı birey oranında ve kronik hastalıkların görülme sıklığında artışa neden olmaktadır. 20. yüzyılda, ileri yaş bireylerin karşılaştığı sorunları ve çözümleri tanımlamak amacıyla "geriatri" kavramı ortaya çıkmıştır. Geriatri alanı, ileri yaş bireylerin sağlık bakımını ön planda tutarak, sakatlıkları ve hastalıkları önlemeyi, varsa kontrol altında tutmayı, gerektiğinde tedavi etmeyi amaçlamaktadır. Yaşlılarda sık görülen kronik hastalıklar arasında hipertansiyon, osteoartrit, diyabet, kalp hastalıkları, kanser ve demans bulunmaktadır. Ayrıca, atipik semptomlarla karakterize edilen ve yaşlanma ile birlikte dejenaratif değişikliklerle ortaya çıkan, ancak herhangi bir belirli hastalık tanımı ile tam açıklanamayan durumlar geriatrik sendrom olarak adlandırılmaktadır. İnkontinans, düşmeler, bası yarası, kırılganlık, delirium, depresyon ve malnütrisyon gibi durumlar, yaşlılarda sıkça görülen geriatrik sendromlardan bazılarıdır. Yaşlılıkla ilişkili hastalıkların önlenmesi ve geciktirilmesinde, beslenme ve diyetin etkin bir rolü bulunmaktadır. Yaşlı bireylerin yeterli ve dengeli beslenmesi, sadece beslenmeyle ilişkili hastalıkların oluşumunu azaltmakla kalmaz, aynı zamanda hastalık sonrası sağlığın yeniden kazanılması için gereken süreyi de kısaltır. Bu nedenle, yaşlıların beslenme ve diyet konusunda olumlu bir tutum ve davranış geliştirmeleri sağlanmalıdır. Bu, onların daha enerjik, canlı ve bağımsız bir yaşam sürmelerini kolaylaştırırken, besin alımının olumsuz yönde etkilenmesini önlemek için de yeterli ve dengeli beslenme planları yapılmalıdır. Bu derleme ileri yaşta beslenme sorunları ve bu sorunlarda güncel yaklaşımlara dikkat çekmek amacıyla yazılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı, Geriatri, Geriatrik Sendromlar, Beslenme

Nutrıtıonal Challenges in Older Adults and Current Approaches

Abstract: Old Age an inevitable stage of life dependent on societal determinants, resulting from genetic diseases, accidents, or other causes, without premature deaths. As the average lifespan increases worldwide, especially in developed countries, aging has become an inevitable stage of life influenced by the social determinants of communities. This trend leads to an increase in the proportion of elderly individuals within the population and the frequency of chronic diseases. In the 20th century, the concept of "geriatrics" emerged to identify and address the challenges and solutions faced by older individuals. The field of geriatrics aims to prioritize the healthcare of elderly individuals, focusing on preventing, controlling, and, when necessary, treating disabilities and diseases. Common chronic diseases among the elderly include hypertension, osteoarthritis, diabetes, heart diseases, cancer, and dementia. Additionally, conditions characterized by atypical symptoms and degenerative changes associated with

aging, but not fully explained by any specific disease definition, are referred to as geriatric syndromes. Incontinence, falls, pressure ulcers, frailty, delirium, depression, and malnutrition are some of the frequently observed geriatric syndromes in the elderly. Nutrition and diet play an effective role in preventing and delaying age-related diseases. Adequate and balanced nutrition for elderly individuals not only reduces the development of nutrition-related diseases but also shortens the recovery time for post-illness health. Therefore, it is essential to encourage positive attitudes and behaviors towards nutrition and diet in the elderly. This not only facilitates a more energetic, vibrant, and independent lifestyle but also requires the development of adequate and balanced nutrition plans to prevent adverse effects on nutrient intake. This review is written with the aim of drawing attention to nutritional problems in old age and current approaches to address these issues.

Keywords: Elderly, Geriatrics, Geriatric Syndromes, Nutrition

Makale id= 223

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-9949-2761

Kanserde PETCT'nin Önemi

Uzman Dr. Ümit Noşeri [1]
[1]İstanbul Onkoloji Hastanesi

Özet: PETCT nüklear tıbın yeni görüntüleme mödalitelerden biridir. Bu yöntem özellikle kanser, kalp ve alzhiymer hastalarda güvenirlir ve hassas bir görüntüleme aracıdır. Kanser hücreler, normal sağlıklı hücrelere göre daha hızlı, düzensiz ve kontrol dişi özelliklere sahip ve beslenmek için normal hücrelere göre daha fazla ve en çok şeker kulanırler. PETCT adındande alaşıldiği gibi iki görüntüleme cihazın birleşmesinde oluşu, (PET+CT), PET dokularda metabolik aktiviteye gösterirken, CT anatomik detay için daha hassas olduğu için PET ile birleşir ve bu şekilde canlı dokularda anatomi detay yanında yaşam belirtisi araştırır.Hastalığın şekil ve turunu göre bilgi elde edilir. Kanser teşhisi olan hastalarda hastalığın tüm aşamalarda, tanı, evreleme, yeniden evreleme, tedavi ve nüks periyodlarda PETCt kullandiği gibi, kanser hücrelerin metaboliza seviyesi ve işgal ettiği alan konusunda önemli bilgiler bize verebilir. PETCT'te imajlerin elde edebilmesi için kanserleri genel olarak bezin için kulandığı madde, radioaktif maddele işaretlenir, elde idilen bu radiofarmasötik damar yolunden hasta verilir ve belli bir zaman sonra maddenin malign hüclerde bir biriktikten sonra görüntüleme yapılır. SONUÇ Yıllar geçtikçe PET, onkoloji, kardiyoloji ve nörolojide faydalı klinik uygulamalarla önemli bir moleküler görüntüleme tekniği olarak ortaya çıkmıştır. Tıbbi görüntülemede büyük bir gelişme, anatomik ve fonksiyonel görüntülemenin PET/CT biçimindeki kombinasyonu olmuştur.. Ancak bu tekniklerin optimum kullanımı için klinik uygulamalarını, avantajlarını ve sınırlamalarını anlamak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler, Petct, kanser, Metabolik Aktivite,

The Importance of Petct in Cancer

Abstract: ABSTRUCT; PETCT is one of the new imaging modes in nuclear medicine. This method is a safe and sensitive imaging tool, especially for cancer, heart and Alzheimer's disease. They get cancer, faster than if they eat a normal healthy diet, they have irregular and female control and they use more and most sugar for nutrition than if they were taken normally. PETCT, as it is understood, is the combination of two imaging devices (PET + CT), while PET shows metabolic activity in tissues, CT is combined with PET because it is more sensitive for anatomical detail, and in this way, it investigates the signs of life as well as detailed anatomy in living tissues. The shape and type of the disease. Information is obtained accordingly. In patients diagnosed with cancer, PETCt is used at all stages of the disease, including diagnosis, staging, restaging, treatment and recurrence periods, and can provide us with important information about the level of metabolism of cancer cells and the area they occupy. In order to obtain images in PETCT, cancers are generally marked with a radioactive substance, the substance used for the gland, this radiopharmaceutical is given to the patient through the vascular access, and after a certain period of time, after the substance accumulates in the malignant cells, imaging is performed. CONCLUSION; Over the years, PET has emerged as an important molecular imaging technique with useful clinical applications in oncology, cardiology, and neurology. A major advancement in medical imaging has been the combination of anatomical and functional imaging in the

form of PET/CT. However, for optimal use of these techniques, it is important to understand their clinical applications, advantages, and limitations.

Keywords: Key Words, Petct, Cancer, Metabolic Activity,

Makale id= 105

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-9576-7760,0000-0003-2695-6978

Kortizol ve Hastalıklar

Araştırmacı Yazgı Murat[1], Öğr. Gör. Başak Coşkun Öney[1]
[1]Bezmialem Vakıf Üniversitesi

*Corresponding author: Yazgı Murat

Özet: Halk arasında stres hormonu olarak bilinen kortizol adrenal bezin korteksi tarafından salgılanır. Protein, karbonhidrat, yağ metabolizmasını etkileyerek fizyolojik dengelerdeki herhangi bir değişikliğe karşı organizmayı koruyan kortizol bir ana glukokortikoid hormondur. Asıl etkisi kortizol salınımını ve etkisini arttırmak olan hipofizden salgılanıp kortizol salınımını kontrol etmek olan adrenokortikotropik hormon (ACTH) böbreküstü bezlerinin korteks bölgesini uyarır ve kortizol hormonu salgısını uyararak adrenal steroidlerin sentezini ve sekresyonunu sağlar. Hans Seyle tarafından "Herhangi bir talebe karşı vücudun spesifik olmayan yanıtı'' olarak ifade edilen stres genel olarak modern toplumlarda en önemli sağlık problemlerinden biridir. Vücudun iç dengesini düzenleyen ve salgı mekanizmalarını kontrol eden endokrin sistem, stresle karşılaşıldığında vücutta bir dizi hormonal değişikliği tetikler. Stres durumlarında kortizol hormonunda değişiklikler meydana gelir. Stres seviyesindeki değişim sonucunda gerçekleşen ACTH salgılanmasındaki artış, yaşam için önemlidir. ACTH salındıktan sonra, dolaşıma kan yoluyla böbreküstü kabuğuna ulaşır ve kortizol salınmasını uyarır. Temel ihtiyaçlardan, performansta, sosyal açıdan stres oluşturan etmenler bireyden bireye değişebilir ve ciddi boyutlara ulaşan ACTH salınımındaki bu artış kortizol salgılanmasını da arttırır. Bu artışın boyutu insan vücudunda belirli hastalıklara sebep olabilir. Kortizol hormonunun etki etmesiyle ortaya çıkabilen çağımızın önemli bir sağlık sorunu haline gelen obezite ve günümüzde görülen addison hastalığı, cushing sendromu, insülin direnci, diyabet ve tiroid disfonksiyonları gibi hastalıklar kortizol hormonunu ile ilişkilendirilir. Bu derleme ACTH, kortizol ve tiroid aksları karşılaştırılarak obezite parametreleri ve insülin direnci ile ilişkisini değerlendirmek, kortizol hormonunun neden olduğu hastalıkların kortizol ile ilişkilerini açıklamak, insan vücudunda yaptığı metabolik etkileri gözler önüne sermek, hastalıklar üzerinde olan rolünü belirlemek amacıyla yazılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kortizol, Stres, Acth, Cushing Sendromu, Hastalık

Cortisol and Diseases

Abstract: Cortisol, commonly known as stress hormone, is secreted by the cortex of the adrenal gland. Cortisol is a main glucocorticoid hormone that protects the organism against any changes in physiological balances by affecting protein, carbohydrate and fat metabolism. Adrenocorticotropic hormone (ACTH), which is secreted from pituitary gland and controls the release of cortisol, stimulates the cortex region of the adrenal glands and stimulates the secretion of the hormone cortisol, leading to the synthesis and secretion of adrenal steroids. Stress, defined by Hans Seyle as "the body's non-specific response to any demand", is generally one of the most important health problems in modern societies. The endocrine system, which regulates the body's internal balance and controls secretion mechanisms, triggers a series of hormonal changes in the body when stress is encountered. In stress situations, changes

occur in the hormone cortisol. The increase in ACTH secretion as a result of the change in stress level is important for life. After ACTH is released, it reaches the adrenal cortex through the circulating blood and stimulates the release of cortisol. The factors that create stress from basic needs, performance, social aspects may vary from individual to individual, and this increase in ACTH release, which reaches serious dimensions, also increases cortisol secretion. The size of this increase can cause certain diseases in the human body. Obesity, which has become an important health problem of our age, and diseases such as Addison's disease, Cushing's syndrome, insulin resistance, diabetes and thyroid dysfunctions are associated with cortisol hormone. This review was written in order to evaluate the relationship with obesity parameters and insulin resistance by comparing ACTH, cortisol and thyroid axes, to explain the relationship between cortisol and diseases caused by cortisol hormone, to reveal its metabolic effects on the human body and to determine its role diseases.

Keywords: Cortisol, Stress, Acth, Cushing's Syndrome, Disease

Makale id= 256

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5793-7054

Mandibula Landmarkları ve Lateral Tragus-Canthus Hattının Cinsiyetler Arası Karşılaştırma.

Araştırmacı Şeyma Hiçyılmaz[1], Dr. Öğretim Üyesi Ayla Tekin Orha[1]
[1]Kocaeli Üniversitesi

*Corresponding author: Şeyma Hiçyılmaz

Özet: Amaç: Madibula'nin landmak noktaları gonion, processus condylaris, processus coronoideus ve deri üzerinden belirlenebilen lateral tragus-canthus hattı, temporomandibular bozukluklarda uygulanan artroskopilerde veya güncel medikal estetik alınanda kullanılan önemli referans noktalarıdır. Bu antropometrik noktaların cinsiyetler arası ilişkiyi tespit etmek için kadavra çalışması yapılmıştır. Yöntem: Çalışma 12 adet (6 erkek, 6 kadın) formaldehitli erişkin kafa kadavra ile yapılmıştır. Her bir yarım yüze Lateral Canthus-Tragus (Lc-T) hattı marker ile çizildi. Daha sonra, bilgisayarlı tomografide, processus condylaris-gonion (Pcl-Go), processus coronoideus-gonion (Pco-Go), processus coronoideus ile processus condylaris (Pcl-Pco) arasındaki mesafeler ölçüldü. Elde edilen veriler cinsiyetler arası karşılaştırıldı. Bulgular: Cinsiyetler arası karşılaştırmada Pcl-Go ölçümleri arasında istatistiki olarak anlamlı fark bulunurken ($p<0,05$), Pco-Go, Pcl-Pcn ve Lc-T herhangi bir fark saptanmamıştır($p<0,05$). Sonuç: Pcl-Go mesafesinin cinsiyetler arası fark göstermesi klinik açıdan hem diş hekimliği hemde medikal estetik uygulamaları açısından önemli bir landmak olarak göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mandibula, Processus Condylaris, Processus Coronoideus, Lateral Canthus, Tragus

Makale id= 151

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000153104274

Morbid Obez Bireylerde Uygulanan Zayıflama Diyeti ile Farmakolojik Tedavinin Ağırlık Kaybı ve Bazı Kan Parametreleri Üzerine Etkisi

Araştırmacı Gülsüm Sayiner Bilgeç[1], Prof.Dr. Yasemin Beyhan[1]
[1]Hasan Kalyoncu Üniversitesi

*Corresponding author: Gülsüm Sayiner Bilgeç

Özet: Bu çalışma morbid obez bireylere uygulanan yağ oranı farklı (enerjinin % 25-30' u ile enerjinin %20-24 'ü yağdan gelen düşük yağlı diyet) 2 zayıflama diyeti ile farmakolojik tedavinin ve diyetle kombinasyonunun ağırlık kaybı başta olmak üzere bazı önemli kan parametreleri üzerine etkilerini ortaya koymak amacıyla planlanmış ve yürütülmüştür. Çalışma, Gaziantep Üniversitesi Şahinbey Araştırma ve Uygulama Hastanesi Endokrinoloji Polikliniği'nde gerçekleşmiştir. Çalışmaya, bu çalışmanın süresi olan 3 ay içinde, 18-65 yaş arasında, 63 morbid obez (BKİ> 40 kg/m2) birey katılmıştır. Araştırmaya katılan tüm bireylerin demografik özelliklerini ve beslenme alışkanlıklarını saptamak amacıyla anket formu uygulanmıştır. Beslenme durumunun değerlendirmesi amacıyla besin tüketim kaydı, besin tüketim sıklığı formu, temel beslenme ve besin-sağlık bilgi düzeylerini ölçmek için yetişkinlere yönelik hazırlanan beslenme bilgi düzeyi ölçeği (YETBİD), fiziksel aktivite düzeyini belirlemek için fiziksel aktivite formu kullanılmştır. Morbid obez bireyler randomize olarak üç gruba ayrılmıştır. 1.grup (n=21); standart diyet tedavisi, 2.grup (n=21); standart diyet tedavisi + farmakolojik tedavi, 3. grup (n=21); düşük yağlı (%20-24 yağ) diyet tedavisi+ farmakolojik tedavi almıştır. Üç aylık çalışma sonucunda gruplar sırasıyla (1., 2., ve 3. Grup) %8.7 (104,1 ± 7,15 kg'den 94,97 ± 6,81), %11.3 (105,3 ± 8,59 kg'den 93,47 ± 7,67), %12.9 (106,81 ± 10,26 kg'den 93,04 ± 8,84) vücut ağırlık kaybı yaşamıştır ($p<0.05$). Gruplar arası bel ve kalça çevresindeki azalma istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$) (3.grup daha fazla azalış gösrermiştir). Açlık kan glukozu (mg/dL), total kolesterol (mg/dL), LDL – kolesterol (mg/dL) gibi bazı kan parametrelerindeki azalma tüm gruplarda istatistiksel olarak anlamlı azalış göstermiştir ($p <0.05$).

Anahtar Kelimeler: Morbid Obezite, Ağırlık Kaybı, Beslenme Durumu, Yetişkinler İçin Beslenme Bilgi Düzeyi Ölçeği

Effect of Slimming Diet and Pharmacological Treatment On Weight Loss and Some Blood Parameters in Morbidly Obese People

Abstract: This study includes different fat ratio (% of energy) applied to morbidly obese individuals. It was planned and carried out to reveal the effects of 2 slimming diets (25-30% and 20-24% of the energy coming from fat) and the effects of pharmacological treatment and its combination with diet on some important blood parameters, especially weight loss. The study was carried out at Gaziantep University Şahinbey Research and Application Hospital Endocrinology Polyclinic. 63 morbidly obese (BMI> 40 kg/m2) individuals between the ages of 18-65 participated in the study within 3 months, which is the duration of this study. A survey form was applied to determine the demographic characteristics and nutritional habits of all individuals participating in the research. To evaluate the nutritional status, a food

consumption record, a food consumption frequency form, a nutrition knowledge level scale (YETBİD) prepared for adults was used to measure basic nutrition and food-health knowledge levels, and a physical activity form was used to determine the physical activity level. Morbidly obese individuals were randomly divided into three groups. 1st group (n=21); standard diet treatment, group 2 (n=21); standard dietary treatment + pharmacological treatment, group 3 (n=21); received low-fat (20-24% fat) diet treatment + pharmacological treatment. At the end of the three-month study, the groups (1st, 2nd, and 3rd Group) respectively (1st, 2nd, and 3rd Group) lost 8.7% (94.97 ± 6.81 from 104.1 ± 7.15 kg), 11.3% (105.3 ± 8.59 kg). (93.47 ± 7.67 kg from 93.47 ± 7.67 kg), 12.9% (93.04 ± 8.84 from 106.81 ± 10.26 kg) body weight loss ($p<0.05$). The decrease in waist and hip circumference between groups was found to be statistically significant ($p<0.05$) (group 3 showed a greater decrease). The decrease in some blood parameters such as fasting blood glucose (mg/dL), total cholesterol (mg/dL), LDL - cholesterol (mg/dL) showed a statistically significant decrease in all groups ($p <0.05$).

Keywords: Morbid Obesity, Weight Loss, Nutritional Status, Nutrition Knowledge Level Scale for Adults

Makale id= 124

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9082-3726

Otizm Spektrum Bozukluğunda Beslenme Yaklaşımları

Araştırmacı Yeşim İşler[1], Öğr. Gör. Solmaz Ece Yılmaz[1]
[1]Bezmialem Vakıf Üniversitesi

*Corresponding author: Yeşim İşler

Özet: İlk kez "infantil otizm" olarak adlandırılan, Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB) çocuklarda en yaygın görülen nörogelişimsel bozukluklardan biridir. Ortalama 3 yaşlarında tanı koyulmaktadır ve sıklıkla morfolojik, fizyolojik (gastrointestinal sorunlar ve uyku bozuklukları) ve psikiyatrik durumları içeren hastalıkların eşliğiyle yaşam boyu devam etmektedir. İletişim bozuklukları, takıntılı ve tekrarlanan davranışlar, hafızada zayıflık, dikkat dağınıklığı ve motor becerileri iyi kullanamama görülen semptomlardandır. Bu temel semptomların yanı sıra, otizmli kişilerde eşlik eden psikiyatrik veya nörolojik bozukluklar da bulunmaktadır. Otizmli bireylerde görülen semptomların azaltabilmesi ve daha kaliteli bir yaşam sürebilmeleri için de çeşitli beslenme programları uygulanmaktadır. Eliminasyon diyeti, glutensiz beslenme, ketojenik diyet, candida ve feingold diyeti bu beslenme programları arasında yer alır. OSB'li çocuklarda uygulanmış beslenme programlarının sonucunda gelişimleri, yaşamsal faaliyetleri ve ilerleyen yıllardaki değişimleri gözlenmiştir. Yapılan çalışmalara göre OSB'li çocuklarda aşırı şekerli ve paketli besinler kısıtlandığında çocuklarda konsantrasyon artabilmektedir. Ketojenik diyet ve kazeinsiz-glutensiz diyetin de iyileştirici etkileri olduğu görülmüştür. Bu derlemede otizmli bireylerin sağlık sorunlarına yönelik çeşitli beslenme yaklaşımlarının etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Otizm, Beslenme, Glutensiz-Kazeinsiz Diyet

Nutritional Approaches in Autism Spectrum Disorder

Abstract: Autism Spectrum Disorder, initially labeled as "infantile autism, " is one of the most prevalent neurodevelopmental disorders in children. It is typically diagnosed around age of 3 and persists throughout life often accompanied by diseases including morphological, physiological (gastrointestinal problems and sleep disorders), and psychiatric conditions. Symptoms include communication impairments, obsessive and repetitive behaviors, memory weakness, attention deficits, and challenges in motor skills. In addition to these core symptoms, individuals with autism may also experience accompanying psychiatric or neurological disorders. To reduce symptoms in individuals with autism and improve their quality of life, various dietary programs are applied, including elimination diets, gluten-free diets, ketogenic diets, candida, and Feingold diets. As a result of nutritional programs applied on children with ASD, developments in their growth, daily activities, and some future changes have been observed. According to the studies, restricting sugary and packaged foods may enhance concentration in children with ASD. The therapeutic effects of a casein-free, gluten-free diet, and a ketogenic diet have also been shown. This review aims to investigate effects of various nutritional approaches targeting the health issues of individuals with autism.

Keywords: Autism, Nutrition, Gluten-Free-Casein-Free Diet

Makale id= 279

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3189-058X

Tinnitus ve Hiperakuzi Arasındaki İlişkiye Dair Anket Çalışması: Preliminer Sonuçlar

Öğr. Gör. Hatice Kübra Bozkurt[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet: Konu ve Amaç: Tinnitus, herhangi bir dış işitsel uyarı olmaksızın bir sesin algılanmasıdır. Hiperakuzi ise günlük seslere karşı toleranssızlık ile karakterize işitsel bir problemdir. Tinnitus ile hiperakuzi arasında yüksek komorbidite bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, standart anketler kullanarak tinnitus ve hiperakuzi durumları arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya en az 3 aydır tinnitus şikayeti olan, yaşları 20 ile 57 arasında değişen, ortalama değeri 35,07±11,85 yıl olan toplam 30 yetişkin birey katılmıştır. Tinnitus şiddetini değerlendirmek için Tinnitus Handikap Envanteri (Tinnitus Handicap Inventory-THI), hiperakuziyi değerlendirmek için Khalfa ve arkadaşları tarafından geliştirilen Hiperakuzi Anketi (Hyperacusis Questionnaire-HQ) kullanılmıştır. Bulgular: 30 katılımcının ortalama tinnitus süresi 64 ± 82,67 ay olarak bulunmuştur. Ortalama THI skoru 35,53 ± 18,74 iken HQ anketinin ortalama değeri 14,90 ± 6,74'dür. THI ile HQ değerleri arasında pozitif yönlü (%23,3) bir ilişki bulunmuştur ancak bu değerler arasında istatistik olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (p>0,05). Sonuç: Hiperakuzi ve tinnitus arasındaki ilişki hala belirsizdir. Her iki durum da birçok farklı mekanizmadan kaynaklanabilir ve sonuç olarak hastalar, yaşam kalitesini önemli ölçüde azaltabilen geniş bir semptom ve komorbidite repertuarı bildirebilirler. Disiplinler arası iş birliği ile problem odaklı çözüm üreterek bu şikayetleri mevcut bireylere yardımcı olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hiperakuzi, Hq, Thı, Tinnitus, Tinnitus Şiddeti

A Questionnaire Study On the Relationship Between Tinnitus and Hyperacusis: Preliminary Results

Abstract: Introduction and Objective: Tinnitus is the perception of a sound without any external auditory stimulus. Hyperacusis is an auditory problem characterised by intolerance to everyday sounds. There is a high comorbidity between tinnitus and hyperacusis. The aim of this study was to investigate the relationship between tinnitus and hyperacusis using standardised questionnaires. Method: A total of 30 adults with tinnitus complaints for at least 3 months, aged between 20 and 57 years, with a mean age of 35.07±11.85 years participated in the study. Tinnitus Handicap Inventory (THI) was used to assess tinnitus severity and Hyperacusis Questionnaire (HQ) developed by Khalfa et al. was used to assess hyperacusis. Questionnaire (HQ) developed by Khalfa et al. was used to assess hyperacusis. Results: The mean duration of tinnitus in 30 participants was 64 ± 82.67 months. The mean THI score was 35.53 ± 18.74 and the mean value of the HQ questionnaire was 14.90 ± 6.74. A positive correlation was found between THI and HQ values (23.3%), but there was no statistically significant relationship between these values (p>0.05). Conclusion: The relationship between hyperacusis and tinnitus is still unclear. Both conditions can be caused by many different mechanisms and as a result, patients may report a wide repertoire of symptoms and comorbidities that can significantly reduce quality of life. Interdisciplinary co-operation and problem-orientated solutions should be developed to help individuals with these complaints.

Keywords: Hyperacusis, Hq, Tinnitus, Thı, Tinnitus, Tinnitus Severity

Makale id= 265

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3432-6343

Üniversite Öğrencilerinde Sağlık Okuryazarlığının İncelenmesi: Pilot Çalışma

Arş.Gör.Dr. Merve Tunçyürekli[1], Arş.Gör.Dr. Arzu Demircioğlu Karagöz[2]
[1]Yüzüncü Yıl Üniversitesi
[2]Hacettepe Üniversitesi

*Corresponding author: Merve Tunçyürekli

Özet: Sağlık okuryazarlığı, bireylerin kendileri, aileleri ve toplum için sağlıklı olma ve sağlığı koruyacak şekilde bilgiye erişme, anlama ve kullanma olarak tanımlanmaktadır. Bireyin sağlık okuryazarlık düzeyi, sağlık hizmetlerinden yararlanması ve bu hizmetlere erişimini etkileyebileceğinden oldukça önemlidir. Bu araştırmanın amacı fizik tedavi ve rehabilitasyon ile eczacılık fakültesinde eğitim almakta olan üniversite öğrencilerinin sağlık okuryazarlığının belirlenmesidir. Araştırmaya 18-26 yaş arası 46'sı fizik tedavi ve rehabilitasyon fakültesi, 65'i eczacılık fakültesi olmak üzere toplam 111 üniversite öğrencisi dahil edildi. Katılımcıların sağlık okuryazarlığı Avrupa Sağlık Okuryazarlığı Türkçe versiyonu (ASOY-TR) ile değerlendirildi. Bireylerin yaş ve cinsiyet dağılımı açısından gruplar arasında fark yoktu (p>0,05). Fizyoterapi ve rehabilitasyon fakültesinde öğrenim gören çocukların ortalama puanı 31,89±6,82, eczacılık fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin ise 32,07±7,28 puan idi. Sağlık okuryazarlığı açısından gruplar arasında fark yoktu (p>0,05) ve her iki grupta da sorunlu-sınırlı sağlık okuryazarlığı olduğu bulundu. Sağlık okuryazarlığı özellikle kronik hastalıkların önlenmesi ve koruyucu sağlık hizmetleri açısından genç erişkin dönemde büyük önem taşır. Bu araştırmada sağlıkla ilişkili iki farklı bölümde okuyan öğrencilerin sağlık okuryazarlığının beklenenden düşük olduğu gösterildi. Bu nedenle üniversite öğrenimi sürecinde sağlık okuryazarlığının araştırılması ve gerekli durumlarda sağlık okuryazarlığına ilişkin eğitimlerin verilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Sağlık Okuryazarlığı, Üniversite

Examınatıon of Health Lıteracy in Unıversıty Students: A Pılot Study

Abstract: Health literacy is defined as individuals' ability to access, comprehend, and use information to maintain their health and that of their families and communities. The level of health literacy in an individual is crucial as it can impact their utilization of health services and access to these services. This research aims to determine the health literacy of university students studying in the faculties of physical therapy and rehabilitation, and pharmacy. A total of 111 university students, 46 from the faculty of physical therapy and rehabilitation, and 65 from the faculty of pharmacy, aged between 18-26, were included in the study. The health literacy of participants was assessed using the Turkish version of the European Health Literacy Survey (EHLS-TR). There were no significant differences between groups in terms of age and gender distribution (p>0.05). The mean score of students studying in the faculty of physiotherapy and rehabilitation was 31.89±6.82, while for pharmacy faculty students, it was 32.07±7.28. There was no significant difference in health literacy between the groups (p>0.05), and both groups exhibited problematic-limited health literacy. Health literacy is particularly crucial in the young adult period for the prevention of chronic diseases and access to preventive health services. This research

indicated that the health literacy of students studying in two different health-related departments was lower than expected. Therefore, investigating health literacy during university education and providing health literacy-related education when necessary is essential.

Keywords: Student, Health Literacy, University

Makale id= 23

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4176-4894, 0000-0003-2145-5939

Video Temelli Pilates Egzersizlerinin Premenstrual Semptomlar Üzerine Etkisi

Ma.St. Şeyma Aykut[1], Dr. Öğretim Üyesi Ömer Şevgin[1]
[1]Üsküdar Üniversitesi

*Corresponding author: Ömer Şevgin

Özet: Premenstrual sendrom (PMS) semptomları kadınlarda yaygın olarak görülmektedir. Bununla beraber kadınların iş hayatında, okul hayatında ve günlük yaşam aktivitelerinde zorlanmalarına ve kaliteli zaman geçirememelerine sebebiyet vermektedir. Bu çalışmanın amacı pilates egzersizlerinin PMS belirtileri, algılanan stres düzeyi ve ağrı şiddeti üzerindeki etkilerini incelemektir. Çalışmaya 46 PMS semptomu olan kadın katıldı ve katılımcılar çalışmaya katılmaya gönüllü olma durumuna göre sırasıyla müdahale ve kontrol grubuna atandı. Müdahale grubu pilates uygulamalarına dahil olurken; kontrol grubundan bu süreçte herhangi bir düzenli egzersiz uygulaması içerisine girmemeleri istendi. Müdahale grubundan video kaydı üzerinden pilates egzersizlerini takip etmeleri ve 8 hafta boyunca haftada iki kez uygulamaları istendi. Katılımcıların sosyodemografik bilgileri ve menstrual özellikleri alındı. PMS semptom düzeyleri Premenstrual Sendrom Ölçeği (PMSÖ), premenstrual dönemdeki stres düzeyleri Algılanan Stres Ölçeği (ASÖ) ve premenstrual dönemdeki ağrı seviyeleri McGill Melzack Ağrı Anketi (MPQ) ile çalışmanın başında ve sonunda değerlendirildi. Müdahale grubunun pilates uygulamaları sonrası PMSÖ, ASÖ ve MPQ değerlendirmelerinde istatistiksel olarak anlamlı fark görüldü ($p<0.05$). Kontrol grubunun çalışma sonunda PMSÖ, ASÖ ve MPQ değerlendirmelerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$). Çalışma sonunda iki grup arasında PMSÖ değerlendirmesinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$); ASÖ ve MPQ değerlendirmelerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). Bu çalışmada pilatesin, PMS semptomları olan bireylerde semptomları azaltma yöntemi olarak fizyoterapistler tarafından kullanılabileceği görülmektedir. Pilates gibi tüm vücudu fiziksel ve zihinsel olarak ele alan egzersizlerin kadın sağlığı üzerinde kullanılması fizyoterapistlere farklı tedavi modalitesi oluşturmakta imkan sağlamaktadır. Daha uzun süreli takip edilen büyük örneklem grubunu içeren çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Premenstrual Sendrom, Pilates, Stres, Ağrı

The Effect of Vıdeo Based Pılates Exercıses On Premenstrual Symptoms

Abstract: Premenstrual syndrome (PMS) symptoms are common in women. However, it causes women to have difficulties in business life, school life and daily life activities and not be able to spend quality time. The aim of this study is to examine the effects of pilates exercises on PMS symptoms, perceived stress level and pain intensity. 46 women with PMS symptoms participated in the study and were assigned to the intervention and control groups, respectively, according to their willingness to participate in the study. While the intervention group is involved in pilates practices; The control group was asked not to engage in any regular exercise practice during this period. The intervention group was asked to follow the pilates exercises over video recording and to practice them twice a week for 8 weeks.

Sociodemographic information and menstrual characteristics of the participants were obtained. PMS symptom levels were evaluated with the Premenstrual Syndrome Scale (PMSS), stress levels in the premenstrual period, Perceived Stress Scale (PSS), and premenstrual pain levels were evaluated with the McGill Melzack Pain Questionnaire (MPQ) at the beginning and end of the study. A statistically significant difference was observed in the PMSS, PSS and MPQ evaluations of the intervention group after pilates practices ($p<0.05$). At the end of the study, no statistically significant difference was found in the PMSS, PSS and MPQ evaluations of the control group ($p>0.05$). At the end of the study, no statistically significant difference was found between the two groups in the evaluation of PMSS ($p>0.05$); A statistically significant difference was found in PSS and MPQ evaluations ($p<0.05$). In this study, it is seen that pilates can be used by physiotherapists as a method of reducing symptoms in individuals with PMS symptoms. The use of exercises that deal with the whole body physically and mentally, such as Pilates, on women's health allows physiotherapists to create different treatment modalities. It is recommended to conduct studies involving a large sample group with longer follow-up.

Keywords: Premenstrual Syndrome, Pilates, Stress, Pain.

Makale id= 148

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-5223-8965

Yetişkin Bireylerin Çeşitli İçecek Tüketim Sıklıklarının Yeme Farkındalığı Düzeyleri İle İlişkisi

Arş.Gör. Sude Melis Şahin[1], Öğr. Gör. Yağmur Kaya[1], Öğr. Gör. Beyzanur Çamlıbel[1], Arş.Gör. Elif Öztürk[1], Prof.Dr. Gamze Akbulut[1]
[1]İstanbul Kent Üniversitesi

*Corresponding author: Sude Melis Şahin

Özet: Bu çalışmanın amacı yetişkin bireylerdeki farklı içeceklerin tüketiminin yeme farkındalığı skoru ile ilişkisini saptamaktır. Mart-Mayıs 2022 tarihleri arasında yürütülen bu çalışmaya gönüllü olan 538 katılımcı (%42,6 Erkek, %57,4 Kadın) üzerinde gerçekleştirilmiştir. Anket formu "Google Formlar" aracılığıyla oluşturularak Bilgi Formunun yanı sıra Yeme Farkındalığı Ölçeği (YFÖ-30) ve Besin Tüketim Sıklığı Formu online olarak katılımcılara uygulanarak değerlendirilmesi yapılmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 26® İstatistik Paket programıyla değerlendirilmiştir. Araştırmaya katılan yaş ortalaması 36,1 ± 0,60 yıl olan katılımcıların beden kütle indeksi (BKİ) değerlendirildiğinde %4,7'sinin Zayıf (<18,5 kg/m²), %56,4'ünün Normal (18,5-24,9 kg/m²), %28,4'sinin Fazla Kilolu (25,0-29,9 kg/m²), %10,5'unun Obez (≥30,0 kg/m²) olduğu görülmüştür. Katılımcıların Yeme Farkındalığı Ölçeği skoru ile meyve suyu (r=0,210), alkolsüz içecek (kola, gazoz, meşrubat) (r=0,319), kahve (r=0,190), spor içeceği (r=0,150) ve enerji içeceği (r=0,216) tüketimi arasında negatif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir (p<0,01). Yeme farkındalığı düzeyinin artışı ile bireylerin meyve suyu, kola, gazoz, meşrubat, enerji içeceği gibi şekerli ve yüksek kalorili içeceklerin tüketimine yönelimin azaldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: İçecek Tüketimi, Yeme Farkındalığı, Besin Tüketim Sıklığı

The Relatıonshıp Between the Frequency of Consumptıon of Varıous Beverages and Level mindful Eatıng Levels of Adult Indıvıduals

Abstract: The aim of this study was to determine the relationship between the consumption of different beverages and mindful eating score in adult individuals. This study, which was conducted between March and May 2022, was carried out on 538 volunteer participants (42.6% Male, 57.4% Female). The questionnaire form was created through "Google Forms", and in addition to the Information Form, the Mindful Eating Scale (MES-30) and Food Consumption Frequency Form were applied to the participants online and evaluated. The data obtained were evaluated with IBM SPSS 26® Statistical Package Programme. When the body mass index (BMI) of the participants, whose mean age was 36.1 ± 0.60 years, was evaluated, it was seen that 4.7% were underweight (<18.5 kg/m²), 56.4% were normal (18.5-24.9 kg/m²), 28.4% were overweight (25.0-29.9 kg/m²), and 10.5% were obese (≥30.0 kg/m²). A negative and statistically significant relationship was found between the participants' Eating Awareness Scale score and consumption of fruit juice (r=0.210), soft drinks (cola, soda, soft drink) (r=0.319), coffee (r=0.190), sports drink (r=0.150) and energy drink (r=0.216) (p<0.01). It has been observed that

individuals' tendency to consume sugary and high-calorie beverages such as fruit juice, soft drinks (cola, soda), energy drinks decreases with the increase in the level of mindful eating.

Keywords: Beverage Consumption, Mindful Eating, Food Consumption Frequency

Makale id= 157

Poster Sunum

ORCID ID: 0009-0001-6316-9116

Ankara İli Sağlık Sektöründe Biyoteknoloji Alanındaki İstihdam

Ma.St. Ufuk Altınkaynak[1], Prof.Dr. Serdal Bahçe[2]
[1] Ankara Üniversitesi Biyoteknoloji Enstitüsü
[2] Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi

*Corresponding author: Ufuk Altınkaynak

Özet: Biyoteknoloji, bir kavram ve teknoloji olarak hayatımıza girdiği andan itibaren eğitim kurumları içerisinde hem eleştirel hem de destekleyici birtakım görüşlerle bilimsel olarak işlenmiş, tartışılmış ve gelişim sürecini devam ettirmiştir. Bu dakikadan itibaren biyoteknoloji eğitimi, farklı disiplinlerle etkileşimlere girmiş ve gelişim sürecini bu disiplinlerin içerisinde de eş zamanlı olarak hem mühendislik ve biyolojik sistemler hem de az olsada sosyo-ekonomik prensipler açısından sürdürmüştür ve alanla ilgili eğitim faaliyetlerine devam eden, enstitü düzeyindeki eğitim kurumlarının içinde farklı disiplinlerarası programlar oluşturulmuştur. Bu çalışmaya göre bu alan, biyoteknolojinin; eğitim, sağlık, toplum refahı, istihdam, ekonomik ve toplumsal gelişme üzerindeki etkilerini ortaya koyabilme açısından başat rolü yerine getirme konusunda etkili bir şekilde görevlendirilmelidir. Bu nedenle yapılan laboratuvar ve ürün geliştirme çalışmalarının ana kadrosu içerisinde, sosyo ekonomik bilimsel temele sahip kadrolarında bulunması gerekir. Bu çalışmada; istihdam ve asıl konu edindiğimiz işgücü istihdamının biyoteknoloji alanında faaliyet gösteren ticari işletmelerin içerisinde nereye oturduğu, bu işletmelerin biyoteknoloji eğitimlilerin istihdamı konusunda nasıl davrandığı ve gelecek projeksiyonları açısından hangi nitel ve nicel özelliklere sahip oldukları tespit edilmiştir. Biyoteknolojinin hem eğitimsel hem de sektörel olarak gelişimi ancak böyle bir disiplinlerarası çalışma ile mümkün olacaktır. Ayrıca ana hareket noktalarımızdan bazıları olan, biyoteknolojik gelişmelerin yarattığı işgücü istihdamının tespitinin, alanda nitelikli işgücü istihdamının gerekliliklerinin tespitinin şimdi ve gelecek için zorunlu olduğu görülmüştür. Bu nedenle gelecek planlamalarına ışık tutma hedefleriyle, literatüre kazandıracağı bilimsel katkı ve biyoteknoloji alanında eğitim gören yetişmiş personelin istihdam olanaklarına ulaşabilmesi açısından bu çalışmanın sonuçları anlamlıdır.

Anahtar Kelimeler: Biyoteknoloji, İstihdam, Sağlık

The Employment in Biotechnology Area in Ankara Health Care Industry

Abstract: Since the moment biotechnology entered our lives as a concept and technology, educational institutions have been scientifically processed, discussed and continued its development process with a number of both critical and supportive opinions. From this moment on, biotechnology education has interacted with different disciplines and continued its development process simultaneously within these disciplines in terms of both engineering and biological systems and, to a lesser extent, socio-economic principles, and different interdisciplinary studies have been carried out within the institute-level educational institutions that continue their educational activities related to the field. programs have been created. According to this study, this field is biotechnology; It should be effectively tasked with fulfilling the leading role in terms of demonstrating its effects on education, health, social welfare, employment,

economic and social development. For this reason, the main staff of laboratory and product development studies should include staff with a socio-economic and scientific basis. In this study; It has been determined where employment and labor employment, which is our main subject, fit into commercial enterprises operating in the field of biotechnology, how these enterprises behave regarding the employment of biotechnology educated people, and what qualitative and quantitative characteristics they have in terms of future projections. The development of biotechnology both educationally and sectorally will only be possible with such interdisciplinary work. In addition, it has been seen that determining the workforce employment created by biotechnological developments and determining the requirements for qualified workforce employment in the field, which are some of our main starting points, are mandatory for now and for the future. Therefore, with the aim of shedding light on future planning, the results of this study are meaningful in terms of the scientific contribution it will bring to the literature and the employment opportunities of trained personnel trained in the field of biotechnology.

Keywords: Biotechnology, Employment, Health Care

Makale id= 15

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3121-6088

Navigating the New Normal: A Comprehensive Review of the Transformative Impact of Covıd-19 On Health Sciences Education

Dr. Öğretim Üyesi Rusen Meylani[1]
[1]İstanbul Aydın University

Abstract: Background The COVID-19 pandemic has brought about unprecedented changes across multiple sectors, including education. Health sciences education is no exception, with institutions globally adopting rapid pedagogical and structural adjustments to ensure educational continuity. This comprehensive review aims to synthesize the available literature on the changes and current trends in health sciences education in the wake of the pandemic. Methods An extensive review of peer-reviewed articles, reports, and case studies was conducted to understand the shifts in curriculum design, teaching methods, and assessment techniques. The review also considered the emotional and psychological impact of these changes on students and educators. Results The findings indicate a wide adoption of remote and online learning, alterations in clinical training modules, and adaptations in assessment methods. Various challenges such as educational equity, digital accessibility, and mental health stressors were highlighted. The review also identifies future prospects including the integration of hybrid educational models, the necessity for ongoing professional development, and the need for flexible policy adaptations. Conclusion The COVID-19 pandemic has significantly altered the landscape of health sciences education, precipitating both challenges and opportunities. While some changes may be temporary, others could have lasting impacts, shaping the future of health sciences education. The review offers recommendations for future research and policy considerations to make these adaptations more sustainable and equitable.

Keywords: Covıd-19, Health Sciences Education, Online Learning, Curriculum Design, Assessment Methods, Mental Health, Educational Equity.

Makale id= 343

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Covıd 19 Pandemi Döneminde Sağlık Çalışanlarının Depresyon, Tükenmişlik ve Yaşam Kalitesinin Belirlenmesi

Araştırmacı Şeydanur Erkan Altu[1], Doç.Dr. Ayşegül Özcan Algül[1]
[1]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Semra ve Vefa Küçük Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Yönetimi Nevşehir

*Corresponding author: Şeydanur Erkan Altu

Özet: Araştırma, Nevşehir merkezdeki 1. ve 2. basamak sağlık hizmetlerinde çalışan sağlık profesyonellerinin pandemi döneminde depresyon, tükenmişlik ve yaşam kalitelerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Kullanılan veriler kişisel bilgi formu, Beck Depresyon Ölçeği, Maslach Tükenmişlik Ölçeği ve Nottingham Sağlık Profili Ölçeği kullanılmıştır. Depresyon, Tükenmişlik ölçeğinde puanların yüksek olması depresyon ve tükenmişlik düzeyinin veya şiddetinin yüksekliğini; yaşam kalitesi ölçeğinde puanın yüksek olması yaşam kalitesinin düştüğünü göstermektedir. Araştırmada kullanılan veriler normal dağılım göstermediği için non-parametrik testlerle analizler yapılmıştır. Sayısal değişken grupları arası farklar iki grup varlığında Mann-Whitney U-testi ile ikiden fazla grup varlığında ise Kruskal-Wallis testleri ile incelenmiştir. Araştırmaya birinci ve ikinci basamak sağlık kuruluşlarında görev yapan toplam 410 sağlık çalışanı katılmıştır. Sağlık memurlarının 5-10 yıldır çalışan, gelir durumu düşük, pandemide çalışma süresi artmayan ve psikiyatri tanısı alanların depresyon ölçek puanı anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Ebelerin, çocuğu olan, geliri giderinden düşük, pandemide çalışma süresi artan ve psikiyatri tanısı alanların duygusal tükenme ve duyarsızlaşma ölçek puanları anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Hemşirelerin, çocuğu olanların, geliri giderinden düşük olan ve psikiyatri tanısı alanların enerji; çocuğu olan, yalnız yaşayan, geliri giderinden düşük olan, pandemide çalışma süresi artmayan ve psikiyatri tanısı alanların ağrı;sağlık memurlarının, geliri giderden düşük olan, pandemide çalışma süresinde artış olmayan ve psikiyatri tanısı alanların emosyonel; kadın sağlık memurlarının, geliri giderinden düşük, kronik rahatsızlığı olan ve pandemide psikiyatri tanısı alanların uyku; sağlık memurlarının, bekar, 25-34 yaş arası, geliri giderinden düşük olan, pandemide çalışma süresi artan ve psikiyatri tanısı alan sosyal izolasyon; sağlık memurlarının, çocuk sahibi olan, 15 yıldan fazla çalışan, geliri giderinden düşük olan, pandemide çalışma süresi artmayan ve pandemide psikiyatri tanısı alanların fiziksel aktivite; yaşam kalitesi alt ölçek puanları anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Sonuç olarak sağlık çalışanlarının pandemide tükenmişlik yaşadıklarını, katılımcıların yarısına yakınının orta ve şiddetli depresyon yaşadıkları, pandemide psikiyatri tanısı alan sağlık çalışanlarının yaşam kalitesinin olumsuz yönde etkilendiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Pandemi, Sağlık

Determination of Depression, Burnout and Quality of Life of Healthcare Workers During the Covid 19 Pandemic Period

Abstract: The research was conducted to determine the depression, burnout and quality of life of healthcare professionals working in primary and secondary healthcare services in the center of Nevşehir

during the pandemic period. The data used were personal information form, Beck Depression Scale, Maslach Burnout Scale and Nottingham Health Profile Scale. High scores on the Depression Burnout scale indicate a high level or severity of depression and burnout; A high score on the quality of life scale indicates that the quality of life has decreased. In the analysis of the data, parametric tests were applied for the variables in which the data showed a normal distribution, and nonparametric tests were applied for the variables in which the data did not show a normal distribution. A total of 410 healthcare professionals working in primary and secondary healthcare institutions participated in the research. The depression scale scores of health officers who have been working for 5-10 years, whose income level is low, whose working hours have not increased during the pandemic, and who have a psychiatric diagnosis were found to be significantly higher. The emotional exhaustion and depersonalization scale scores of midwives, those over 55 years of age, those who are married, have children, those who have worked for more than 15 years, those whose income is lower than their expenses and those with chronic illnesses were found to be significantly higher. The energy of nurses, those who are married and have children, those whose income is lower than their expenses and those with a psychiatric diagnosis; Those who have children, live alone, whose income is lower than their expenses, whose working hours have not increased during the pandemic, and who have a psychiatric diagnosis; Midwives, those between the ages of 25-34, those who are single, whose income is lower than their expenses, who have chronic illnesses and who are diagnosed with psychiatric disorders in the pandemic; Physical activity for health officials, those who have children, those who have worked for more than 15 years, those whose income is lower than their expenses, those whose working hours have not increased during the pandemic, and those diagnosed with psychiatric disorders during the pandemic; Quality of life subscale scores were found to be significantly higher. There was no significant difference between gender and scales. It was determined that healthcare workers experienced burnout during the pandemic, nearly half of the participants experienced moderate and severe depression, and the quality of life of healthcare professionals diagnosed with psychiatric disorders during the pandemic was negatively affected.

Keywords: Covıd-19, Pandemic, Health

Makale id= 175

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0229-5589

Neuroendocrine Differentiation in Breast Carcinoma: An Unusual Case Report With Review of Literature

Asst. Prof. Dr. Bercis Imge Ucar[1]
[1]Kutahya Health Sciences University

Abstract: Case: A 65-year-old female patient was referred to our general surgery clinic after BIRADS-4 pathological findings of the left breast were detected in the screening mammography. The ultrasonography revealed "a lesion in the left breast with irregular borders and a heterogeneous appearance inside, measuring approximately 8x10 mm in size; Additionally, a formation measuring approximately 12x5 mm that may be compatible with a lymph node with a fatty hilus that cannot be discerned (intramammary lymph node?); A 19x8 mm sized lymph node with a fatty hilus and mild cortical thickening was detected in the left axilla. The histopathological examination of the trucut biopsy specimen was reported as "a tumoral lesion showing neuroendocrine differentiation". Modified radical mastectomy and axillary lymph node dissection were performed upon the patient's request. Histopathological examination of the surgical specimen was reported as "invasive ductal carcinoma, solid papillary type (with neuroendocrine differentiation), PT1cPNoPMo". Hormonotherapy was recommended by medical oncology to the patient, who could not undergo genetic evaluation (Oncotype DX) for the tumor due to his socioeconomic status. Conclusion: There is no consensus yet on the prognosis and treatment of these carcinomas, which constitute a heterogeneous group. We aimed to raise awareness about the disease by presenting one of these rare cases along with a literature review.

Keywords: Neuroendocrine, Breast, Carcinoma, Solid Papillary

Makale id= 25

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3652-8195

Evaluation of Aflibercept, Irinotecan and 5-Fluorouracil Combinatıon in Second Line Treatment in Patients with Metastatic Colorectal Cancer

Uzman Nijat Khanmammadov[1]
[1]Istanbul University

Abstract: Colorectal cancer is one of the most common types of cancer in men and women. Vascular endothelial growth factor (VEGF) has a key role in tumor growth and spread in colorectal cancers. Aflibercept targets vascular endothelial growth factor. This study aimed to evaluate the efficacy and safety of 5-fluorouracil/calcium folinate/irinotecan (FOLFIRI) combination chemotherapy with aflibercept as second-line therapy in patients with metastatic colorectal cancer (mCRC). Method: The data of the patients were analyzed retrospectively. Radiological response evaluation was performed according to the response evaluation criteria (RECIST 1.1) in solid tumors. SPSS version 25 was used for statistical analysis. Survival analyzes were performed using Kaplan-Meier and Cox regression methods. Results: 14 patients were included in the study. Eight patients (57.1%) were male and the median age was 58 (range, 36-66). At the time of diagnosis, 78.6% of the patients were de-novo metastatic. K-RAS mutations were present in 78.6% of patients. Complete response-7.1%, partial response-21.4%, and stable response-21.4% were detected with aflibercept-based treatment. Median progression-free survival was 4.4 (CI 95%, 3.2-5.70) months. The median overall survival time was 10.5 (CI 95%, 7.1-13.8) months. When grade 3-4 side effects are examined; Hypertension was observed in 2 (14.2%) patients and diarrhea was observed in 3 (21.4%) patients. Conclusion: This study demonstrated real-life data of aflibercept combined with 5-fluorouracil/calcium folinate/irinotecan (FOLFIRI) chemotherapy in patients with previously treated mCRC. Aflibercept-based therapy is an effective and safe treatment for second-line mCRC. Prospective studies with a large number of patients are needed to better understand the efficacy of aflibercept and prognostic markers in colon cancer

Keywords: Metastatic Colorectal Cancer, Aflibercept, Folfiri, Vascular Endothelial Growth Factor, K-Ras Mutation

Makale id= 158

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3281-9323

Çocuklarda Akut Karının Nadir Bir Nedeni: 50 Cm Uzunlukta İleoçekal İdiopatik İnvajinasyon

Doç.Dr. Gül Doğan[1], Doç.Dr. Hülya İpek[1]
[1]Hitit Üniversitesi Erol Olçpk Eğititm ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Gül Doğan

Özet: İnvajinasyon proksimal bir barsak segmentinin daha distaldeki bir barsak içine girmesidir. En çok (%95) terminal ileumdan başlayıp kolona ilerleyerek ileoçekal bölgede oluşur. Erkeklerde 2 kat daha sık görülür. 3 ay -24 ay arasındaki çocuklarda intestinal obstrüksiyonun en sık sebebidir. Bu yaşlarda %92-98 inde leading point (başlatıcı bir neden) bulunamaz. Daha büyük yaştaki çocuklarda ise çoğunlukla Meckel divertikülü, hemanjiom, hipertrofik peyer plakları, polipler, Henoch-Schönlein purpurasındaki intramural kanamalar, lenfoma gibi leading pointler invajinasyona neden olmaktadır. Barsaklarda oluşan iç içe geçmeye bağlı olarak hastalarda kolik tarzda ağrı, safralı kusma görülür. Etkilenen barsakta vasküler staz ve mukozal hasara bağlı olarak "çilek jölesi" tarznda rektal kanamalar gelişebilir. Ultrasonografi genelikle tanı koydurucudur.Tedavisinde hidrostatik, pnömotik, baryumlu redüksiyon yada cerrahi tedavi uygulanır.Bizim olgumuz ;7 yaşında erkek hasta gece başlayan şiddetli karın ağrısı nedeniyle diş merkeze başvuruyor.Orada çekilen abdomen tomografide sağ alt kadranda şüpheli invajine segment saptanması üzerine hasta tarafımıza yönlendiriliyor.Bu süreçte hastanın 6-7 defa safralı kusması mevcut, lavmanla gayta çıkışı olmuş, aile kanlı gayta öyküsü tariflemiyor.Fiziki incelemede 38.3 ateşi vardı ve karın muayenesinde tüm kadranlarda yaygın hassasiyet mevcuttu. Labaratuar bulgularında lökosit 18.2 10^9/L CRP 9.8 mg/L Na :134 mmol/L olması dişinda diğer değerleri normaldi. Olgunun tahta karın bulgusu, ateşi ve uykuya meyilli olması nedeniyle acil opere edildi. Explorasyoda yaklaşık 50 cm ileoçekal invajine segment görüldü.Manuel redüksiyon yapıldı.Redüksiyon sonrasında yaklaşık 30 cm lik segmentin dolaşımının oldukça kötü ve nekrotik olduğu görüldü. Bu segmente rezeksiyon, anastomoz yapıldı.Bizim olgumuzda farklı olarak, explorasyonda mobil çekum dışında herhangi patoloji saptanmadı, leading point yoktu ve invajine segment oldukça uzundu. Postoperatif 10.günde hasta sorunsuz taburcu edildi.Akut karın bulguları olan büyük yaştaki çocuklarda, altta yatan herhangi bir patoloji olmadan da invajinasyon görülebileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, invajinasyon, barsak Nekrozu

Makale id= 291

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-000066770487

Beta Talassemi Hastasında Demir Yüküne Bağlı Görülen Manifest Hipoparatiroidizm: Olgu Sunumu

Dr. Nurani Aliyeva[1]
[1]Milli Hematoloji Merkez

Özet: Oral presetation / Sözlü sunum ORCID ID:0009-0000-6677-0487 Beta talassemi hastasında demir yüküne bağlı görülen manifest hipoparatiroidizm: Olgu sunumu Dr. Endokrinoloji uzmanı Nurani Aliyeva Milli Hematoloji ve transfuzioloji enstitüsü, Talassemi merkezi Özet : Beta talasemi hastalarında transfüzyona bağlı demir yükünün artmasından dolayı bir sıra klinik komplikasyonlar gelişe biliyor. Beta talasemili hastalarda demir yüküne bağlı latent subklinik hipoparatiroidizm görüle bilir. Son edinilen bilgilere göre demir yükünün artmasına bağlı olarak beta talasemi hastalarında manifest hipoparatirodizm vakaları görülüyor. Hastanemiz bünyesinde tedavi gören 1390 beta talasemili hastadan şimdiye kadar 3- ünde manifest hipoparatirodizm görüldü. Olgumuz 28 yaşında kadın hasta, ayda bir kere hemotransfüzyon alıyor. Şiddetli terleme, zayıflık, halsizlik, el ve yüzde uyuşukluk hissi, kısa süreli nöbet gibi şikayetlerle doktora baş vurdu. Labaratuvar sonuçlarına göre PTH 5,88 pg/ml, Ca 6,5 mg/dl, P 7,74 mg/dl, Mg 1,67 mg/dl, Ferritin 3820 ng/ml olan hastayı paratiroid hormon Teriparatid (1-34)) – 20 micrograms/80 mikroliters ile tedaviye aldık.

Anahtar Kelimeler: Beta Talasemi, Manifest Hipoparatirodizm, Demir Yükü

Makale id= 37

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2340-2075

Birinci Trimesterde Uterin Rüptür ve Maternal Ex Olan Bir Vakanın Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Dilay Gök Korucu[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Tüp Bebek Kliniği

Özet: 37 yaşında gravida 3 parite 1 yaşayan 1 (eski sezaryen) gebe hasta acil servise karın ağrısı nedeni ile başvurdu. Yapılan radyolojik ultrasonografisinde 12 haftalık fetal kalp atımı olmayan fetus izlendi. Alınan tıbbi öz geçmişte ek sisitemik hastalığı olmadığı fakat kornual gebelik nedeni ile geçirilmiş laparotomisi olduğu öğrenildi. Terminasyon amacı ile 200 mcgr 1 oral 1 vaginal yoldan misoprostol tedavisine başlandı. Tedavisinin 3. saatinde hastada ciddi karın ağrısı, nefes darlığı ve bilinç bulanıklığının gelişmesinden sonra kardiak arrest gelişti. Hastaya kardiak pulmoner resusitasyon (CPR) uygulandı fakat CPR'a yanıt alınamayarak ex kabul edildi. Postmortem yapılan otopside uterusun eski skar hattından yaklaşık 5 cm rüptüre olduğu, ex fetusun batın içinde olduğu ve batın içinde yaklaşık 5000cc pıhtılı hemorajik mai olduğu tespit edildi. Gebeliğin nadir bir komplikasyonu olan uterin rüptür uterusun musküler duvar bütünlüğünün bozulması ile karakterize, erken müdahale edilmediği sürece hayatı tehdit edici acil bir durumdur. Bu durum uterin anomaliler, uterus skarları, yüksek doz indüksiyon kullanımı, makrozomik fetus ve sefalopelvik uygunsuzluğa bağlı gelişebilir. Gebelik terminasyonlarında yüksek doz indüksiyon kullanıldığı için çok yakın vital bulgu ve ağrı takibi gereklidir. Özellikle genç hastalarda hemorajik şok bulguları maskelenebilir. Şüpheli her durumda doğum indüksiyonu alan hastalar ultrasonografi ile uterin rüptür riski göz önüne alınarak değerlendirilmelidir. Çünkü uterin rüptür ön tanısı konulan hastalar erken müdahale ile laparotomi kararı alınarak hayati tehlikeyi atlatabilirler.

Anahtar Kelimeler: Maternal Ex, 1. Trimester, Cornual Gebelik

Report of a Case with Uterine Rupture and Maternal Ex in the First Trimester of Pregnancy

Abstract: A 37-year-old pregnant patient with gravida 3 parity 1 (old cesarean section) was admitted to the emergency department with abdominal pain. In the radiological ultrasonography, a 12-week-old fetus with no fetal heartbeat was observed. It was learned that she had no additional systemic disease in her medical history, but had a previous laparotomy due to cornual pregnancy. For the purpose of termination, 200 mcgr misoprostol treatment was started, 1 orally and 1 vaginally. In the 3rd hour of treatment, the patient developed cardiac arrest following the development of severe abdominal pain, shortness of breath and confusion. Cardiac pulmonary resuscitation (CPR) was applied to the patient, but there was no response to CPR and she was considered dead. In the postmortem autopsy, it was determined that the uterus was ruptured approximately 5 cm from the old scar line, the ex fetus was inside the abdomen and there was approximately 5000cc of clotted hemorrhagic fluid in the abdomen. Uterine rupture, a rare complication of pregnancy, is a life-threatening emergency unless early intervention is made, characterized by the disruption of the muscular wall integrity of the uterus. This situation may develop due to uterine anomalies, uterine scars, high dose induction use, macrosomic fetus and cephalopelvic disproportion. Since high dose induction is used in pregnancy terminations, very close vital signs and pain monitoring is required. Signs of hemorrhagic shock may be masked, especially in

young patients. In any suspicious case, patients receiving induction of labor should be evaluated with ultrasonography, taking into account the risk of uterine rupture. Because patients with a preliminary diagnosis of uterine rupture can avoid life-threatening situations by making a decision to undergo laparotomy with early intervention.

Keywords: Uterine Rupture, Maternal Ex, 1st Trimester, Cornual Pregnancy

Makale id= 122

Sözlü Sunum

ORCID ID:

A Bibliometric Analysis on The Alzheirmer's Disease Mouse Model Between 2002-2023

Assist. Prof. Dr. Ahmet Sarper Bozkurt[1]
[1] Gaziantep University, Medical Faculty, Physiology Department, Gaziantep, Türkiye,

Abstract: Alzheimer's disease (AD) is one of the most common neurodegenerative diseases and the leading cause of dementia. The disease emerges as a serious public health problem that mostly affects elderly individuals. AD is a disease characterized by increased accumulation of β-amyloid (Aβ) plaques and phosphorylated tau (p-tau), manifested by neuroinflammation and loss of synaptic connections. The molecular and cellular mechanisms underlying the pathogenesis of this disease and the events that predict cognitive loss are not clearly understood. This study aimed to reveal global trends and current developments in scientific research on mice modeled for Alzheimer's disease through the bibliometric data analysis method. Bibliometrics is a data analysis method that examines many documents in a specific research field and offers different perspectives on recent trends and disease modeling techniques in experimental studies with mice modeled for AD. In this study, the most comprehensive online database, Web of Science (WOS), was used. In the scientific studies conducted between 2002 and 2023 (access date: 20.11.2023), a total of 537 documents and 250 sources were obtained and evaluated using the keywords "Alzheimer's disease mouse models". When the distribution of resources is examined and the ones with the highest number are evaluated; 442 articles, 5 early appearance articles, 60 abstract presentations, 7 reviews, and 1 letter to the editor were identified. In the search for the most frequently used keywords by the authors, "Alzheimer's disease" (220) was found. Then, in order of frequency; It was observed that the words "neuroinflammation" (38 items) and "amyloid" (25 items) were followed. When the number of articles produced by years was analyzed, the highest number of articles produced was found in 2022 (59), second in 2021 (50), and third in 2019 (46). In article productivity and citation rankings by country, America ranks first with 132 articles and 8240 citations. This is followed by China with 106 articles and 2335 citations, and Korea with 52 articles and 1804 citations. When the bibliometric data analysis sets are examined, it is seen that the trend towards experimental mouse model studies created with AD has increased in recent years. This study provides data for scientific researchers to understand experimental mouse model study perspectives on AD and develop future research topics.

Keywords: Alzheimer Disease Mouse Model, Bibliometric.

Makale id= 244

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3900-6632 Oğuzhan Durgan ---0009-0003-9924-328X Gözde Erol

75 Yaş Üstünde İskemik İnme ile Nöroloji Kliniğinde Takip Edilen Hastaların;bamford Sınıflamasına Göre İnme Alt Tipleri ve Atrial Fibrilasyon ile İlişkisinin Araştırılması

Uzman Oğuzhan Durgan[1], Dr. Gözde Erol[1]
[1]Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Oğuzhan Durgan

Özet: İskemik inme mortalite ve morbidite açısından önemli bir durumdur;artan yaşla beraber sıklığının arttığı bilinmektedir.Risk faktörleri arasında atrial fibrilasyon önemlidir. Çalışmamıza Kastamonu Eğitim Araştırma Hastanesi Nöroloji Kliniği'nde Haziran 2023 ve Aralık 2023 tarihleri arasında iskemik inme ile takip edilen 75 yaş ve üstü hastalar dahil edildi.İnme hastalarının Bamford sınıflamasına göre inme alt tipleri belirlenerek atrial fibrilasyonla ilişkisi araştırıldı. Çalışmaya dahil edilen tüm hastaların toplam AF oranı %42,8 olarak saptandı. Cinsiyetler arasında inme alt tipleri ve AF saptanması açısından yapılan değerlendirmede kadınlarda(%44,9), erkeklerden(%39,7) daha fazla AF oranı saptandı, istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı görüldü. Yaş ile beraber saptanan AF oranının arttığı saptandı.LACİ gurubunda daha az AF saptandığı görüldü. İleri yaş iskemik inme hastalarında kardioemboli yönünde detaylı tetkiklerin yapılması;inme sonrası hasta yönetiminde önemlidir.Böylece etkin tedavi stratejileri geliştirilebilir, inmenin yıkıcı etkileri azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Atrial Fibrilasyon, bamford, inme

Makale id= 168

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5623-7408

A Global Scıentometrıc Analysıs of Herpes Encephalıtıs Research in the Last 50 Years

Uzman Dr. İrem Yıldırım[1], Assoc.prof.Dr. Sevil Alkan[2]
[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Evliya Çelebi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroloji ABD
[2]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Klinik Mikrobiyoloji ve Enfeksiyon ABD

*Corresponding author: İrem Yıldırım

Özet: İnsanlar uzun yıllardır herpes virüsünden etkilenmektedir, ancak destekleyici bakım ve antiviral ilaçlardaki gelişmeler, doktorların en şiddetli enfeksiyon türlerini tedavi etmesini ancak yakın zamanda mümkün kılmıştır. Ancak literatürden edinilen bilgilere göre, Herpes ensefaliti araştırmalarını değerlendirmek için hiçbir bibliyometrik analiz yapılmamıştır. Bu çalışma, bu alandaki araştırmaları geliştirmek amacıyla, küresel olarak herpes ensefaliti araştırmalarındaki mevcut yayın eğilimlerini ve güncel konuları değerlendirmek için bibliyometrik bir analiz kullanmıştır. Bu çalışmada Herpes Simplex-1 ensefaliti (HSVE) ile ilgili literatürün bibliyometrik analizi yapılmıştır. Bu çalışmanın amacı, bu konudaki yayınların ve yayın atıflarının yıllar içindeki dağılımını araştırmak ve ülkeler ve kurumlar arasındaki kümelenmeleri belirlemektir. Bunun için Web of Science veri tabanında Ocak 1970 ile Aralık 2021 tarihleri arasındaki ilgili yayınlar taranmıştır. Yayın yapan ülkeler, kuruluşlar, ilk yazarlar, atıf yapılan yazarlar, atıf yapılan referanslar ve bunların kümelenmesinin yanı sıra anahtar kelime birlikteliğini içeren araştırma noktaları, araştırma eğilimlerini ve güncel konuları belirlemek için VosViewer kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışmanın arama metodolojisinin sonuçları, 1970-2021 yılları arasında 2138 belge olduğunu ortaya koymuştur. Çalışmaya yalnızca makaleler (n=1223) dahil edilmiştir. Makalelerin %89,37'si İngilizce olarak yazılmıştır. İlk makale 1970 yılında yayınlanmış ve makalelerin çoğu 1982, 1988, 2007 yıllarında yayınlanmıştır, Amerika Birleşik Devletleri (ABD) (%29,109), İngiltere (%9,076), Fransa (%7,441), Japonya (%7,359) ve Almanya (7,032) ilk sıralarda yer alan diğer ülkeler oldu. En fazla atıf sayısı 2021 yılında kaydedilmiştir. Bu bibliyometrik analiz, Herpes ensefaliti araştırmalarına genel bir bakış açısı sunmuş ve devam eden araştırmalar için aydınlatıcı bir rehberlik sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometrik Analiz, Herpes Virüs, Ensefalit, Referans

Makale id= 89

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3121-6088

A Journey Through the Neuroscience of Learning and Memory

Dr. Öğretim Üyesi Rusen Meylani[1]
[1]İstanbul Aydın University

Abstract: This comprehensive literature review embarks on an explorative voyage into the intricate neurobiological mechanisms underpinning learning and memory. It delves into the complex interplay between various neural structures and functions, highlighting the pivotal roles of the hippocampus, amygdala, and prefrontal cortex and the crucial involvement of neurotransmitters like glutamate, acetylcholine, and dopamine. Synaptic plasticity, particularly Long-Term Potentiation (LTP) and Long-Term Depression (LTD), is examined to elucidate how neural connections are strengthened or weakened in learning and memory. The review navigates through diverse theoretical perspectives, encompassing both cognitive and behavioral neuroscience approaches. It scrutinizes information processing models and the processes of encoding, storage, and retrieval, examining classical and operant conditioning paradigms. A critical assessment of methodologies, including neuroimaging techniques like fMRI, PET, and EEG, and experimental designs in human and animal studies provides a comprehensive overview of research strategies in this field. Significant advancements in memory research are explored, focusing on memory enhancement techniques, cognitive training, neurofeedback, and pharmacological interventions. The review also addresses pathologies of memory, including Alzheimer's disease and dementia, offering insights into their impact on the learning process. Implications of this research are vast, extending to educational applications where evidence-based teaching strategies are discussed and clinical applications where therapeutic interventions for memory-related disorders are considered. The review concludes by projecting future directions, touching upon emerging technologies, ethical considerations, and the potential for interdisciplinary research. This literature review not only synthesizes key findings in the neuroscience of learning and memory but also reflects on the field's current state and proposes avenues for future exploration.

Keywords: Neuroscience of Learning, Memory Processes, Neuroimaging Techniques, Cognitive and Behavioral Approaches, Memory Enhancement and Disorders

Makale id= 209

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1465-8263

A Life-Threatening Emphysematous Liver Abscess Associated With Acute Pancreatitis: A Case Report

Uzman Dr. Necmiye Yalçın Ocak[1], Uzman Dr. Yeşim Eyler[1]
[1]İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Necmiye Yalçın Ocak

Abstract: Emphysematous liver abscesses are the gas-forming type of pyogenic liver abscesses. A 70-year-old woman with hypertension, coronary artery disease, arrhythmia, and epilepsy presented to the emergency department after one day of fever, chills, shivering, weakness, nausea, vomiting, and epigastric pain. The patient was followed up 15 days ago at another hospital with a diagnosis of pancreatitis. On examination, the patient's temperature was 36.4°C, pulse rate 120 beats/min, and blood pressure 130/100 mm Hg. On physical examination, there was significant tenderness in the right upper quadrant, no rebound or guarding. Laboratory investigations showed leukocytosis (white blood cell count 10.7 [normal range 4.2–10.6] x10∧3/uL) that dominated by neutrophils 93.8% (normal range 37%–80%), random serum glucose level of 148 (normal range 74–106) mg/dL, alanine transaminase of 1953 (normal range 0–35) U/L, aspartate transaminase of 2786 (normal range 0-35) U/L, serum creatinine level of 1.1 (normal range 0.60-1.10) mg/dL, lipase of 726 (normal range 3-67) U/L and procalsitonin of 63.08 (normal range 0.04-0.1) µg/L. Contrast-enhanced abdominal computed tomography (CT) examination was performed. In the liver parenchyma, air-containing areas in the portal vein lumen were in segments 8-4A and 6 (emphysematous liver abscess). Intravenous piperacillin-tazobactam 4*4.5 gr treatment was started. The general surgeon made an emergency surgery decision, but the patient died before the operation. Emphysematous liver abscesses are very rare and remain one of the most dangerous complications with a high fatality rate despite aggressive management. Klebsiella pneumoniae is the major pathogen, and the second is Escherichia coli. CT scan plays a key role in the diagnosis. Empirical antibiotics are mandatory for the treatment. Surgical drainage or percutaneous drainage is the mainstay of treatment, but there is no consensus on the mode of drainage about the characteristics of the abscess.

Keywords: Computed Tomography, Emphysematous Liver Abscesses, Hepatic İnfarction, Pyogenic Liver Abscess.

Makale id= 281

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9984-4948

A Patient With Pulmonary Embolism After Femur Fracture Surgery

Uzman Dr. Fatma Alkan Bayburt[1], Uzman Dr. Gizem Avcı[2]
[1]Giresun Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Etlik Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Fatma Alkan Bayburt

Abstract: Introduction Pulmonary embolism (PE) is a cardiovascular emergency. Patients with massive PE are at risk of losing their lives within the first few hours from the onset of clinical symptoms due to severe right heart failure. In this report, we aimed to present a case of acute massive PE following surgical treatment of a femur fracture. Case A 41-year-old male patient, brought to the emergency department due to a fall from a height, was diagnosed with subarachnoid hemorrhage and femur fracture. When admitted to the intensive care unit, the patient was awake, cooperative, and had stable vital signs. On the 6th day of hospitalization, the patient was taken to surgery by the orthopedic team. After standard monitoring, the surgery started under general anesthesia. The patient was awakened and transferred to the ICU. In the ICU, patient had Glasgow Coma Scale (GCS) of 15/15, blood pressure of 115/78 mmHg, heart rate of 88 beats per minute, and oxygen saturation of 95%. Tachycardia, tachypnea, and hypoxemia developed in the patient at the 20th minute of follow-up. After the development of asystole, cardiopulmonary resuscitation (CPR) was performed. After spontaneous circulation was restored echocardiography was performed for suspected of PE. The right chambers were evaluated as significantly dilated, and a Thoracic CT Angiography was performed. The patient, with emboli seen in the right pulmonary artery, was evaluated for thrombolytic therapy. Due to the subarachnoid hemorrhage area in the cranial CT, thrombolytic therapy was contraindicated, and low molecular weight heparin was started. However, the patient was lost in the postoperative 4th hour. Discussion Effective deep vein thrombosis (DVT) prophylaxis and early mobilization are crucial in patients with long bone fractures. In these patients, the possibility of massive PE should not be overlooked in the presence of hemodynamic instability, hypoxemia, and respiratory distress, and timely diagnosis is essential.

Keywords: Pulmonary Emboli

Makale id= 113

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7351-8968

Acil Servise Bulantı ve Kusma Şikayetiyle Başvuran Aort Diseksiyonu: Bir Olgu Sunumu

Doç.Dr. Selçuk Kayır[1], Doç.Dr. Güvenç Doğan[1]
[1]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Selçuk Kayır

Özet: Aort diseksiyonu nadir görülen ancak mortalitesi oldukça yüksek bir hastalıktır. Olguların çoğu ani başlangıçlı göğüs ağrısı veya sırt ağrısı ile hastaneye başvurmaktadır.49 yaşında kadın hasta sabaha karşı başlayan bulantı kusma şikayeti ile acil servise başvurdu. Hastanın özgeçmişinde migren tanısı dışında herhangi bir ek hastalığının olmadığı görüldü.Acil servis başvurusunda kan basıncı: 125/85 mmHg, nabız: 92 atım/dk, spo2: 98 olan hastada takip esnasında kardiyovasküler kollaps gelişti.Hastaya hemen kardiyopulmoner resüsitasyon uygulanıp entübe edildi.Görüntülemelerde herhangi anormal bir bulguya rastlanmayan hasta 3. Basamak yoğun bakıma yatırıldı.Arrest etyolojisini araştırmak için kardiyolojiye konsülte edilen hastaya ekokardiyografi yapıldı ve "Bası yapmayan kalbi çevreleyen 1 cm perikardiyal efüzyon, asendan aort disseke, orta derece aort yetmezliğinin mevcut" olduğu bildirildi.Hasta kardiyovasküler cerrahiye konsülte edildi ve acil operasyona alındı. Intraoperatif kardiyak arrest gelişen hasta exitus oldu.Bu vaka raporu, aort diseksiyonunun nadir bir prezentasyonunu sunmakta olup, hastanın bulantı ve kusma şikayetleriyle başvurması, literatürde sıkça karşılaşılan ağrı temelli semptomlardan farklı bir klinik sunum sergilemektedir. International Registry of Acute Aortic Dissection çalışmasına göre, ani başlayan ağrı en yaygın başvuru semptomudur.Bizim olgumuzda ise hastamız ağrı olmaksızın sadece bulantı ve kusma şikayeti ile acil servise başvurmuştur. Bu atipik başvuru belirtileri, aort diseksiyonu tanısı koyma sürecindeki klinik zorlukları vurgulamaktadırAğrısız aort diseksiyonlarının incelenmesi karmaşıktır. Ağrısız aort diseksiyonlarının çoğunluğunun (%71,4) EKG'si normaldir ve retrospektif bir çalışmada vakaların yaklaşık %11,4'ünde kardiyak aritmiler görülmüştür (3). Fakat bizim olgumuzda kardiyak aritmi görülmeden kollaps gelişti. Sunulan olguda, hastanın migren tanısı mevcut olması, aort diseksiyonunun teşhisi için klasik kılavuzları kullanmanın zorluğunu ortaya koymaktadırBu olgumuzda da, aort diseksiyonunun tanısal zorluklarına dikkat çekerek, hastanın klinik seyrini ve tedavi planlamasını etkileyebilecek faktörleri ele almayı amaçlamaktadır. Sonuç olarak, bu vaka, atipik semptomların göz ardı edilmemesi gerektiğini ve aort diseksiyonu gibi kritik durumların tanı ve yönetiminde kapsamlı bir multidisipliner yaklaşımın önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bulantı - Kusma, Aort Diseksiyonu, Resüsitasyon

Aortic Dissection Presented to the Emergency Department With Nausea and Vomiting Complaints: A Case Report

Abstract: Aortic dissection is a rare disease but has a very high mortality rate. Most cases are admitted to the hospital with sudden onset of chest pain or back pain. A 49-year-old female patient was admitted to the emergency room with a complaint of nausea and vomiting that started in the morning. It was

observed that the patient did not have any additional disease other than a diagnosis of migraine in his medical history. On admission to the emergency room, the patient had blood pressure: 125/85 mmHg, pulse: 92 beats/min, spo2: 98. Cardiovascular collapse developed during follow-up. The patient was immediately administered cardiopulmonary resuscitation and intubated. In the imaging studies The patient, who did not find any abnormal findings, was admitted to the 3rd Level intensive care unit. Echocardiography was performed on the patient, who was consulted to cardiology to investigate the etiology of arrest, and it was reported that "1 cm pericardial effusion surrounding the heart without compression, ascending aorta dissected, and moderate aortic insufficiency was present." The patient was referred for cardiovascular surgery. He was consulted and underwent emergency surgery. The patient who developed intraoperative cardiac arrest died. This case report presents a rare presentation of aortic dissection, and the patient presented with complaints of nausea and vomiting, presenting a different clinical presentation from the pain-based symptoms frequently encountered in the literature. According to the International Registry of Acute Aortic Dissection study, sudden onset of pain is the most common presenting symptom. In our case, our patient applied to the emergency department with only nausea and vomiting complaints without pain. These atypical presenting symptoms highlight the clinical challenges in diagnosing aortic dissection. Examination of painless aortic dissections is complex. The majority of painless aortic dissections (71.4%) have a normal ECG, and cardiac arrhythmias were observed in approximately 11.4% of cases in a retrospective study (3). However, in our case, collapse occurred without any cardiac arrhythmia. In the presented case, the patient's diagnosis of migraine reveals the difficulty of using classical guidelines for the diagnosis of aortic dissection. In this case, we aim to address the factors that may affect the patient's clinical course and treatment planning by drawing attention to the diagnostic difficulties of aortic dissection. In conclusion, this case emphasizes that atypical symptoms should not be ignored and the importance of a comprehensive multidisciplinary approach in the diagnosis and management of critical conditions such as aortic dissection.Geri bildirim gönder Yan paneller Geçmiş Kaydedilenler Katkıda bulunun

Keywords: Nausea - Vomiting, Aortic Dissection, Resuscitation

Makale id= 268

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9773-3240

Adenokarsinoma Hücre Hattında Multifloral Balın Sitotoksik ve Mitokondriyal Apoptotik Yolak Üzerindeki Etkisi.

Ph.D.cand. Khayala Rasulova[1], Arş.Gör. Deniz Evrim Kavak[2], Ph.Dcand. Fikriye Fulya Kavak[3], Prof.Dr. Sefa Kızıldağ[1]
[1]Dokuz Eylül Üniversitesi
[2]Dicle Üniversitesi
[3]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

*Corresponding author: Khayala Rasulova

Özet: Amaç; Yumurtalık kanseri kadınların üreme sisteminde en sık görülen malign tümörlerden biridir. Bu durum genellikle cerrahi müdahale ve kemoterapi ile tedavi edilirken, mevcut tedavi seçenekleri genellikle sınırlı kemoterapötik ajanlarla sınırlıdır. Doğal bileşiklerin kanserde kullanımı, potansiyel terapötik etkileri ve yan etkilerin daha az olmasıyla ilgili umut verici bir araştırma alanı oluşturmaktadır. Bal; şeker, protein, enzim, vitamin, amino asitler ve çok çeşitli polifenoller gibi 200'e yakın bileşik bulunduran doğal bir maddedir ve balın çeşitli kanser hücrelerinde sitotoksik etkilerinin araştırıldığı çalışmalar mevcuttur. Bu çalışmanın amacı, multifloral balın, Ovarian Adenokarsinoma (SKOV3) kanser hücre hattı ile HDF sağlıklı hücre hattı üzerindeki sitotoksik etkisini incelemek ve balın SKOV3 hücre hattındaki apoptotik ve anti-migratif etkilerinin araştırılmasıdır. *Materyal ve metot*; Multilfloral balın SKOV3 kanser hücre hattı ve HDF sağlıklı hücre hattındaki sitotoksik etkisi MTT deneyi ile araştırıldı ve IC50 değerleri belirlendi. Balın SKOV3 hücre hattındaki apoptoz üzerine etkileri RT-qPCR ve Western Blot yöntemiyle araştırıldı. Balın anti-migratif potansiyeli ise SKOV3 hücre hattında yara iyileşmesi (wound-healing) deneyi ile incelendi. *Sonuç;* SKOV3 hücre hattında yapılan %2.5 ve %5 (w/v)) konsantrasyonlarındaki bal uygulamaları, 24 ve 48 saatlik sürelerde sitotoksik etki göstermemişken, %7.5, %10 ve %15 (w/v) konsantrasyonlarındaki uygulamalarda anlamlı düzeyde sitotoksik etki göstermiştir. Sağlıklı HDF hücre hattında ise balın uygulandığı tüm dozlarda (%5, %7.5, %10 ve %15 (w/v)) sitotoksik etki gözlemlenmemiştir. RT-qPCR ve Western Blot analizlerimiz, SKOV3 kanser hücre hattında balın IC50 doz uygulamasının, pro-apoptotik Bax/Bcl-2 oranını anlamlı derecede azaltarak hücre apoptozunu tetiklediği saptanmıştır. Yara iyileşmesi deneyinde ise, balın uygulandığı SKOV3 hücre hattında 48. saatte kapanma oranı % 50.96 iken kontrol grubunda aynı saatte yaranın tam kapandığı tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular, balın SKOV3 kanser hücre hattında anti-proliferatif, anti-apoptotik ve anti-migratif etkiler gösterdiğini ortaya koymaktadır. Ancak, balın potansiyel kanser tedavisi için kullanımı için bu etkilerin altında yatan moleküler mekanizmaların daha detaylı bir şekilde incelenmesi gerekmektedir**Anahtar Kelimeler:** Anahtar Kelimeler; Over Kanser, Mitokondriyal Apoptotik Yolak, Bal, Sitotoksisite, Anti-Migratif.

Effect of Multifloral Honey On Cytotoxic and Mitochondrial Apoptotic Pathway in Adenocarcinoma Cell Line.

Abstract: Aim; Ovarian cancer is a common female reproductive system malignancy. Surgery and chemotherapy are typical treatments, yet limited in ovarian cancer. Natural compounds are gaining interest in cancer research for their potential therapeutic benefits and minimal side effects. Honey, with nearly 200 compounds like sugars, proteins, amino acids, and polyphenols, has been studied for its cytotoxic impact on cancer cells. The aim of this study is to investigate the cytotoxic effect of multifloral honey on the Ovarian Adenocarcinoma (SKOV3) cancer cell line and healthy HDF cell line, in addition to examining its apoptotic and anti-migratory effects within the SKOV3 cell. *Material and method;* The cytotoxic effect of honey on SKOV3 cancer cell and HDF healthy cell was investigated using the MTT assay, determining the IC50 values. The impact of honey on apoptosis in the SKOV3 cell was examined through RT-qPCR and Western Blot. The anti-migratory potential of honey was assessed in the SKOV3 cell using a wound-healing assay. *Conclusion;* The applications of honey at concentrations of 2.5% and 5% on SKOV3 cell did not exhibit cytotoxic effects at 24,48-hour intervals, whereas significant cytotoxicity was observed at concentrations of 7.5%, 10%, and 15%. In the healthy HDF cell, no cytotoxic effects were observed at all doses of honey applied (5%, 7.5%, 10%, and 15% (w/v)). RT-qPCR and Western Blot analyses revealed that the IC50 dose application of honey in the SKOV3 cell significantly decreased the pro-apoptotic Bax/Bcl-2 ratio, triggering cellular apoptosis. In wound healing , SKOV3 cells treated with honey reached 50.96% closure after 48 hours, whereas the control group's wound closed completely in the same timeframe. The results suggest that honey demonstrates anti-proliferative, anti-apoptotic, and anti-migratory effects in the SKOV3 cancer cell. Honey could potentially be used in cancer treatments, but more research is needed to understand the molecular mechanisms behind these effects.

Keywords: Ovarian Cancer, Mitochondrial Apoptotic Pathway, Honey, Cytotoxicity, Anti-Migrative.

Makale id= 130

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6701-7788

Ağız İçinde Kullanılan Protez veya İmplantların Cilt Penetrasyonu Sonrası Oluşabilecek Enfeksiyonlar ve Ampütasyona Kadar İlerleyen Osteomyelit Sonuçları.

Uzman Dr. Nurdan Pür[1], Uzman Dr. Basri Pür[1]
[1]Erzurum Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Nurdan Pür

Özet: İnsan ısırıkları, açık yara ile ağız florasının teması, sıkışma tarzı yumruk yaralanmaları sonrası insan ağız florasında bulunan mikroorganizmalar ve patojenlerin cilde penetre olduktan sonra yumuşak dokuda ve kemik dokuda yüksek enfeksiyon riskleri mevcuttur. 100 mo/ml tükrük içinde 200 farklı mikrooraganizma saptanmıştır (Viridans streptekoklar en sık %80). Yaralanma sonrası yumuşak doku, sinovya, eklem kapsülü ve kemik penetrasyonu değerlendirilmedir. Isıran/ısırılan tipik olarak genç, erkek, dominant el, 2. veya 3. Parmak olması dikkat çeken özelliklerdir. Sıkışma yumruk yaralanmaları sonrası ise en sık 3. ve 4. Metakarpofalangeal eklem etkilenir, ciddi septik artrit riski taşımaktadır. İlk semptomlar yaralanmadan 24 saat sonra başlar, hastaneye başvuru 2-3 gün içinde gerçekleşir. Yaranın görünümü ne olursa olsun erken antibiyotik profilaksisi verilmeli ve tetanoz profilaksisi uygulanmalıdır. Yaygın ve derin el yaralanmalarında hastaneye yatış endikasyonu vardır. Bu sunumda ki amacımız erken profilaksinin önemini iki hasta üzerinde anlatmaktır. Hastada bulunan kendi diş protezi telinin hastanın kendi eline batması ve uzun süre hastaneye başvurmaması sonrası sol el 2. Parmak proksimal interfalangeal eklemden ampütasyona giden süreç ile insan ısırığı sonrası nekroz başlangıcı olan hastada 24 saat için antibiyotik tedavisi ile uzvun kurtarılmasını değerlendirmek istiyoruz.

Anahtar Kelimeler: Insan Isırığı, Eikenalla, Diş Teli ile Osteomyelit

Makale id= 204

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8675-6770

Aile Hekimlerinin Çocuk İstismar ve İhmali Hakkında Bilgi Düzeyleri: Diyarbakır İl Örneği

Uzman Dr. Esra Sizer[1]
[1]Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi

Özet: Amaç: Çalışmamızda bölgemizde görev yapan aile hekimlerinin çocuk istismar ve ihmali konusunda bilgi düzeylerini ve farkındalıklarını değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte olan çalışmamıza Diyarbakır ili aile sağlığı merkezlerinde görev yapan; yaş ve cinsiyet ayrımı yapılmadan 110 aile hekimi katıldı. Veri toplama araçları olarak sosyodemografik veri formu ve 'Çocuk İstismarı ve İhmalinin Belirti ve Risklerinin Tanılanmasına Yönelik Ölçek' kullanıldı. Bulgular: Katılımcıların %39.1'i kadın, %60.9'u erkekti. 'Çocuk İstismarı ve İhmalinin Belirti ve Risklerinin Tanılanmasına Yönelik Ölçek Formu' toplam puan ortalaması aile hekimlerinde 3.98±0.33 ve aile hekimliği uzmanlarında 4.13±0.26 olduğu ve iki grup arasında ölçek toplam ortalama puanı açısından istatistiksel anlamlı farklılık olduğu görüldü (p=0.013).İstismarın çocuk üzerindeki fiziksel belirtileri alt ölçek puan ortalaması aile hekimlerinde (4.16±0.38) aile hekimliği uzmanlarına (4.33±0.35) göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde düşük olduğu izlendi (p=0.029).İstismar ve İhmalin Çocuktaki Davranışsal Belirtileri alt ölçek puan ortalaması aile hekimlerinde 4.05±0.36 ve aile hekimliği uzmanlarında 4.07±0.32 olduğu ve iki grup arasında anlamlı farklılık olmadığı görüldü (p=0.980).İhmalin çocuk üzerindeki belirtileri alt ölçek puan ortalaması aile hekimlerinde (4.14±0.58) ve aile hekimliği uzmanlarına (4.42±0.46) göre anlamlı şekilde düşük olduğu izlendi (p=0.013).İstismar ve ihmale yatkın ebeveyn özellikleri alt ölçek puan ortalaması aile hekimlerinde 3.75±0.42 ve aile hekimliği uzmanlarında 3.96±0.40 olduğu ve iki grup arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olduğu görüldü (p=0.005). İstismar ve ihmale yatkın çocukların özellikleri alt ölçek puan ortalaması aile hekimlerinde 3.37±0.48 ve aile hekimliği uzmanlarında 3.66±0.30 olduğu ve iki grup arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olduğu izlendi (p=0.001).Çocuk istismarı ve ihmalinde ailesel özellikler alt ölçek puan ortalaması aile hekimlerinde 4.02±0.51 ve aile hekimliği uzmanlarında 4.14±0.45 olduğu ve iki grup arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olmadığı izlendi (p=0.276). Sonuç: Aile hekimlerinde çocuklarda istismar ve ihmalin belirti ve risklerin tanımlanmasında aile hekimliği uzmanlarına göre eksiklikler olduğu düşünüldü. Aile hekimlerine bu alanda hizmet içi eğitim planlanıp konu hakkında farkındalık ve bilgi düzeylerinin artırılması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, İstismar, Aile Hekimi

Makale id= 162

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5964-3778

Akciğer Hidatik Kist Hastalarının Retrospektif İncelenmesi

Uzman Dr. Kadir Baturhan Ciflik[1], Prof. Dr. Yücel Akkaş[2]
[1]Sağlık Bakanlığı Mardin Kızıltepe Devlet Hastanesi
[2]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Kadir Baturhan Ciflik

Özet: Kist hidatik, echinococcus granulosus'un larva evresinin neden olduğu dünyanın birçok ülkesinde önemli bir halk sağlığı sorunu olan zoonotik bir helmintik hastalıktır. Orta Doğu'daki tüm ülkeler de dahil olmak üzere tüm Akdeniz bölgesinde endemiktir. Çalışmamızda Ocak 2019 ve Aralık 2022 yılları arasında Ankara Bilkent Şehir Hastanesin'de cerrahi uyguladığımız kist hidatik tanısı alan alan hastaların klinik bilgilerinin retrospektif incelenmesi ve literatürle karşılaştırılması amaçlandı. Çalışmada 25'i erkek (%73,5), 9'u kadın (%26,5) olmak üzere toplam 34 hasta mevcuttu. Ortalama yaş 50±17.38(min:25-max:81) yıldı. Hastaların sadece 1'inde (%2,9) kistler bilateraldi. Kistlerin 9'u (%26,5) sol akciğerde, 24'ü ise (%70,6) sağ akciğerde yerleşimliydi. Hastaların 1'ine (%2,9) wedge rezeksiyon ve kistotomi-kaputunaj, 2'sine(%5.9) lobektomi, 10'una (%29.4) wedge rezeksiyon ve 21'ine (%61.8) kistotomi-kaputunaj gerçekleştirildi. Hastaların 2'sine (%5.9) diyafram onarımı, 2'sine (%5.9) perikard onarımı ve 3'üne (%8.8) diyafram onarımı ve karaciğerdeki kiste yönelik ek cerrahi girişim gerçekleştirildi. Ortalama toraks dreni takip süresi 4.29±1.38(min:2- max:7) gün, ortalama yoğun bakım ünitesi yatış süresi 1±0(min:1- max:1) gün ve ortalama hastane yatış süresi 6.55±11.59 (min:4 – max:10) gün olarak hesaplandı. Hastaların 2'sinde (%5.9) kanama, 6'sında (%17.6) ekspansiyon kusuru gelişti. Hastaların 26'sında(%76,5) ise komplikasyon izlenmedi. Akciğer hidatik kisti tıbbi, sosyal ve ekonomik etkileri açısından dünya çapında önemli bir halk sağlığı sorunu olan zoonotik bir helmintik hastalıktır. Temel tedavi parankim koruyucu cerrahidir. Hastalığın kontrolü, önlenmesi, erken tedavisi ve dolayısıyla komplikasyonların azaltılması için hastalık farkındalığına ihtiyaç duyulmaktadır. Sağlık çalışanlarının farkındalığının artırılması ve toplumun eğitilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Hidatik Kisti, Echinococcus Granulosus, Parankim Koruyucu Cerrahi

Retrospectıve Revıew of Patıents Wıth Lung Hydatıd Cysts

Abstract: Hydatid cyst is a zoonotic helminthic disease caused by the larval stage of echinococcus granulosus and is a major public health problem in many countries around the world. It is endemic throughout the Mediterranean region, including all countries in the Middle East. In our study, we aimed to retrospectively analyze the clinical data of patients diagnosed with hydatid cysts who underwent surgery at Ankara Bilkent City Hospital between January 2019 and December 2022 and to compare them with the literature. A total of 34 patients, 25 males (73.5%) and 9 females (26.5%), were included in the study. The mean age was 50±17.38 (min:25-max:81) years. Only 1 (2.9%) of the patients had bilateral cysts. Of the cysts, 9 (26.5%) were located in the left lung and 24 (70.6%) in the right lung. Wedge resection and cystotomy-caputunage were performed in 1 (2.9%), lobectomy in 2 (5.9%), wedge

resection in 10 (29.4%) and cystotomy-caputunage in 21 (61.8%) patients. Diaphragm repair was performed in 2 (5.9%), pericardial repair in 2 (5.9%), and diaphragm repair and additional surgery for the cyst in the liver in 3 (8.8%) patients. Mean thoracic drain follow-up time was 4.29±1.38 (min:2-max:7) days, mean intensive care unit stay was 1±0 (min:1-max:1) days and mean hospital stay was 6.55±11.59 (min:4 - max:10) days. Haemorrhage developed in 2 patients (5.9%) and expansion defect developed in 6 patients (17.6%). No complication was observed in 26 patients (76.5%). Hydatid cyst of the lung is a zoonotic helminthic disease which is a major public health problem worldwide in terms of its medical, social and economic effects. The main treatment is parenchyma-sparing surgery. Awareness of the disease is needed for the control, prevention, early treatment and thus reduction of complications. It is necessary to increase the awareness of healthcare professionals and educate the society.

Keywords: Echinococcus Granulosus, Parenchyma-Sparing Surgery, Pulmonary Hydatid Cyst,

Makale id= 235

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7876-3353

Akciğer Karsinomunda Eş Zamanlı Mide ve İnce Barsak Perforasyonu

Uzman Dr. Bülent Öztürk[1], Prof.Dr. Hakan Buluş[1], Uzman Dr. Raşit Levent Mermer[1], Uzman Dr. Doğan Öztürk[1]

[1] Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Bülent Öztürk

Özet: Amaç Akciğer karsinomu dünyada mortalite oranları açısından ilk sıralarda gelmektedir. Erken tanı konduğunda sağkalım yüksekken, tanı geciktiğinde ise sağkalım azalır. Kitle büyüdükçe semptomlar ortaya çıkar ve metastazlar artar. Karaciğer, kemik, beyin, adrenal bezler ve gastrointestinal kanala metastaz yapabilir. Bu vakamızda akciğer karsinomuna bağlı intestinal tutulum sonucu mide ve ince barsak perforasyonunu sunmayı amaçladık. Olgu Yetmiş yaşında erkek hasta sol akciğer üst lobda beş santimlik akciğer karsinomu nedeniyle göğüs hastalıkları kliniğinde takip edilmekteymiş. Bir ay öncesine kadar radyoterapi(RT) ve kemoterapi(KT) gördüğü belirtildi. Hasta, şiddetli karın ağrısı ve şişkinlik şikayetleriyle kliniğimize danışıldı. Muayenede batında yaygın hassasiyet ve rebound saptandı. Kan tetkiklerinde lökopeni, CRP 150, Hemoglobin 8 gr/dl olarak bulundu. Düz karın grafisinde subdiafragmatik serbest hava saptandı. Batın tomografisinde perihepatik sıvı ve subdiyafragmatik alanda serbest hava izlendi. Hasta intestinal perforasyon ön tanısıyla acilen ameliyata alındı. Eksplorasyonda karaciğer altında ve batında yaygın seropürülan serbest mayi gözlendi. Mide antropilorik bölgede önyüzde yaklaşık 1 cmlik perforasyon gözlendi. rimer tamir yapıldı. Hastanın, yakın zamanda RT+KT aldığından radyasyon enteriti olabileceği düşünüldü. İnce barsaklar gözden geçirildiğinde ileoçekal valvden 150. cm de yaklaşık 1 cm lik ve Treitz dan itibaren 100.cm de milimetrik perforasyon gözlendi. Sırasıyla segmenter rezeksiyon + anastomoz ve primer tamir yapıldı. Hastanın sonrasında mide biopsi ve ince barsak rezeksiyon materyali patolojisi malign epitelyal tümör infiltrasyonu olarak raporlandı. Sonuç: Akciğer karsinomu, gastrointestinal kanalda en sık ince barsaklara metastaz yapar, daha az sıklıkla mide, özefagus ve kolonu tutabilir. İntestinal kanaldaki lezyon kanama, obstrüksiyon ve perforasyon oluşturabilir. Bu vakamızda hastanın yakın zamandaki RT+KT öyküsünden dolayı perforasyonların buna bağlı olabileceğini düşünmüştük. Fakat patoloji raporu, tümör infiltrasyonuna bağlı perforasyon olduğunu gösterdi. Nihayetinde akciğer karsinomlu bir hastada ani başlayan karın ağrısı ve şişkinlik ortaya çıktığında, ince barsak ve midede tümör infiltrasyonuna bağlı perforasyonlar da akla getirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: İntestinal Perforasyon, İnce Barsak Metastazı, akciğer Karsinomu

Makale id= 50

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5426-2351

Akut Apandisit Tanısı ile Appendektomi Uygulanan Hasta Topluluğunda Appendiks Kanser İnsidansı Tek Merkez Deneyimi

Uzman Mustafa Kuşak[1]
[1]Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Akut Apandisit Tanısıyla Apenedektomi Uygulanan Hasta Topluluğunda Apendiks Kanser İnsidansı; Tek Merkez Deneyim 1Mustafa KUŞAK, 1Serdar ŞENOL 1Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, Samsun, Türkiye Apendiks tümörleri, genellikle akut apandisit ön tanısı ile yapılan apendektomilere ait spesmenlerin incelemesinde tespit edilen ve nadir izlenen hastalıklardan biridir. Tümör histopatolojisi ve boyutuna bağlı olarak, apendektomi veya sağ hemikolektomi, sitoredüktif cerrahi ve hipertermik intraperitoneal keomoterapi uygulanabilcek cerrahi yöntemlerdir. Bu çalışmada, akut apandisit tanısıyla cerrahi uygulanan hastalarda apendiks neoplazmlarının insidansı, histopatolojik dağılımlar, demografik verileri, preoperatif radyolojik tanı ve intraoperatif bulgular analiz için ortaya konmuştur. Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi Cerrahi Kliniğinde, Mayıs 2016 ile Ekim 2022 tarihleri arasında akut apandisit tanısıyla 1800 apendektomi gerçekleştirilmiştir. Bu hastaların tıbbi kayıtları retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Akut apandisit tanısı alan 1800 hastanın 16'sında apendiks tümörü tespit edilmiş olup insidans %0,88'dir. Hastaların ortanca yaş değeri 39,9 yıl (aralık 28-64) idi. Erkekler, hastaların %75'ini oluşturmaktaydı. Çalışmadaki hastaların birine (6,25%) ait preopeartif bilgisayarlı tomografi incelemesinde apendiks distalinde yer alan 2.5 cm'lik tümöral lezyon tespit edildi. Diğer hastaların (93,25%) preoperatif tetkiklerinde apendiks tümörü öngörülemedi. Hastaların üçünde (18,75%) intraoperatif makroskobik bulgu olarak tümörden şüphelenildi. Histopatolojik tiplerine göre, olguların 9'u (%56,2) iyi diferansiye nöroendokrin kanser, 5'i (%31,25) düşük dereceli müsinöz neoplazi, 1'i (%6,25) mikst adeno-nöroendokrin karsinom, birer hasta da kolonik tip adenokarsinom ve müsinöz adenokarsinomdu. Apendiks nöroendokrin tümörlerinin genel insidansı %0,5 idi. Hastaların 4'ünde ek cerrahi gereksinimi olup sağ hemikolektomi uygulandı. Apendiks tümörleri sıklıkla spesifik belirti ve bulgu göstermezler. Bu nedenle apendektomilerden elde edilen cerrahi örneklerinin patolojik analizi sonrası tesadüfen tanı alırlar. Akut apandisit şüphesi olan hastalarda ayırıcı tanıda apendiks tümörleri göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Appendiks Tümörleri

Makale id= 221

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1733-9003

Akut Böbrek Hasarında U-Mmp7 ile Prognoz, Koorbidite ve Mortalite Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Fadime Altınbaş[1], Doç.Dr. Yasemin Coşkun Yavuz[2], Doç.Dr. Zeynep Bıyık[2], Dr. Öğretim Üyesi Muslu Kazım Körez[2], Prof.Dr. Sedat Abusoglu[2], Prof.Dr. Lütfullah Altıntepe[2]
[1]Konya Dr. Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesi
[2]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Fadime Altınbaş

Özet: Amaç: U-MMP7 son yıllarda çok çeşitli hastalıklarla ilişkilendirilen bir moleküldür. Bu çalışmadaki amacımız akut böbrek hasarı (ABH) nedeniyle kliniğimizde yatan hastalarda u-MMP7'nin komorbid durumlar, mortalite ve kısa dönem ABH prognozu ile ilişkisini incelemektir. Yöntem: Kliniğimizde ABH tanısıyla takip edilen 160 hasta çalışmaya dahil edildi. Yaş, cinsiyet, başvuru anındaki kreatinin düzeyi, bazal kreatinin düzeyi, taburculuk sonrası kreatinin düzeyi, başlangıç glomerüler filtrasyon hızı (GFR), bazal GFR, kontrol GFR, komorbiditeler, kalıcı renal replasman tedavisine (RRT) geçiş, mortalite ve Hastaların uMMP-7 düzeylerine bakıldı. Bulgular: Eşlik eden hastalıklardan uMMP-7 düzeyi sadece hipertansiyon hastalarında anlamlı olarak düşük bulundu (p=0,001). Bu durum anjiyotensin dönüştürücü enzim inhibitörü (ACEI) kullanımı ile ilişkiliydi. Başvuru anındaki UMMP-7 düzeyi ile kreatinin düzeyi arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki, başvuru anındaki GFR düzeyi ile ise istatistiksel olarak anlamlı ve negatif ilişki bulunmuştur. AKIN kriterine göre Grade 3 hastaların idrar MMP-7 düzeyi, Grade 1 ve Grade 2 olanlara göre anlamlı derecede yüksekti(p=0,004). RIFLE kriterine göre 3. derece hastaların uMMP-7 düzeyi 2. derece hastalara göre anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. Ana çıkarımlar: ABH'nin şiddeti arttıkça uMMP-7 düzeyi de artmaktadır. Hipertansiyon hastalarında uMMP-7 düzeyi anlamlı derecede düşüktü ve bu durum ACEI kullanımıyla ilişkiliydi

Anahtar Kelimeler: Abh Hipertansiyon, Morbidite, U-Mmp7

Relatıonshıp Between U-Mmp7 and Prognosıs, Comorbıdıty and Mortalıty in Acute Kıdney Injury

Abstract: Objective:U-MMP7 is a molecule that has been associated with a wide range of diseases in recent years. Our aim in this study is to examine the relationship of u-MMP7 with comorbid conditions, mortality and short-term AKI prognosis in patients hospitalized in our clinic due to acute kidney injury (AKI). Method: 160 patients who were followed up in our clinic with the diagnosis of AKI were included in the study. The relationship among age, gender, creatinine level at admission, basal creatinine level, post-discharge creatinine level, initial glomerular filtration rate (GFR), basal GFR, control GFR, comorbidities, transition to permanent renal replacement therapy (RRT), mortality and uMMP-7 levels of the patients were examined. Results:Of the comorbid diseases, the uMMP-7 level was found to be significantly lower only in hypertension patients(p=.001).This was associated with the use of angiotensin converting enzyme inhibitor (ACEI). A significant and positive relationship was found between the UMMP-7 level and the creatinine level at admission, and a statistically significant and

negative relationship was found with the GFR level at admission. According to the AKIN criterion, the urinary MMP-7 level of Grade 3 patients was significantly higher than those who are grade 1 or grade 2(p=.004). According to the RIFLE criterion, the uMMP-7 level of grade 3 patients was found to be significantly higher compared to the grade 2 patients. Main conclusions: As the severity of AKI increases, uMMP-7 level increases. uMMP-7 level was significantly lower in hypertension patients, and this was associated with the use of ACEI.

Keywords: Akı, Hypertension, Morbidity, U-Mmp7

Makale id= 219

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-8705-3648

Alfa Lipoik Asitin Ht-22 Hücre Hattında Pentilentetrazol (Ptz) İle Oluşturulan Eksitotoksisiteye Karşı Etkisi

Researcher Ömer Faruk Öneroğlu[1], Doç.Dr. Ahmet Kemal Filiz[1]
[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Ömer Faruk Öneroğlu

Özet: Amaç: Pentilentetrazol(PTZ), GABA-A klorür iyonofor kompleksinin seçici bir antagonistidir. PTZ, nöronal membran üzerinde olumsuz etkilere neden olur, kalsiyum ve potasyum kanallarını etkiler. PTZ, beynin farklı bölgelerini hipokampal gibi etkileyerek nöronal kayıplara neden olmaktadır. PTZ ilacı beyindeki birçok dejeneratif, davranışsal ve bilişsel bozukluklara sebep olabilmektedir. Alfa-Lipoik asitin, tip2 diyabet, ateroskleroz, nörodejeneratif bozukluklar ve Parkinson hastalığına karşı etkili bir molekül olduğu yapılan çalışmalarda gösterilmiştir. Alfa-Lipoik asit iyi bir antioksidandır.Gerek yağda gerek suda çözünebilen tek antioksidan olmasından dolayı evrensel antioksidan olarak da adlandırılmaktadır. Vücutta enerji metabolizmasında kofaktör olarak görev almanın yanı sıra diğer antioksidanları rejenere etme fonksiyonlarına sahiptir. Ancak Alfa-Lipoik asitin PTZ eksitotoksisitesine karşı etkinliği henüz aydınlatılamamıştır. Bu çalışmada amaç HT-22 hücre hattında, PTZ ile oluşturulan nöronal hasarlanmada Alfa-Lipoik asitin koruyucu etkisi araştırmaktır. Metod: Bu çalışmada HT-22 hücre hattı kullanıldı. Alfa-Lipoik asitin PTZ kaynaklı eksitotoksisite sonrası hücreler dört gruba ayrıldı. Kontrol grubuna tedavi uygulanmadı, PTZ grubuna 60 mM olacak şekilde uygulandı, Alfa-Lipoik asit grubuna farklı konsantrasyonlarda (100-50-25 ve 12,5 µg/ml) Alfa-Lipoik asit uygulandı. Alfa-Lipoik asit + PTZ grubuna hücrelere farklı konsantrasyonlarda (100-50-25 ve 12,5 µg/ml) Alfa-Lipoik asit ile muamele edilmesinden 1 saat sonra PTZ uygulandı. Grupların HT-22 hücrelerinde hücre canlılığı XTT testi kullanılarak incelendi. 0.05'ten küçük P değerleri anlamlı kabul edildi. Bulgular: HT-22 hücrelerinin alfa-lipoik asit ön tedavisi yapıldı. PTZ nin 3 saatlik süreçte hücre canlılığını anlamlı şekilde azalttığı tespit edildi ($P < 0,05$). Bununla birlikte, Alfa-Lipoik asit uygulaması ve sonra PTZ ile 3 saat inkübasyon gerçekleşen grup, tek başına PTZ ve ilaç gruplarıyla karşılaştırıldığında hücre canlılığı üzerinde anlamlı bir değişikliğe neden olmadı. Sonuç: Alfa-Lipoik asitin, HT-22 nöronal hücrelerde belirtilen dozlarda ve sürelerde oluşturulan PTZ eksitotoksisitesine karşı koruyuculuğu anlamlı bulunamamıştır. Anahtar Kelimeler: Alfa-Lipoik asit, Pentilentetrazol (PTZ), HT-22 Hücre Hattı

Anahtar Kelimeler: Alfa-Lipoik Asit, Pentilentetrazol (Ptz), Ht-22 Hücre Hattı

Effect of Alpha Lıpoıc Acıd Agaınst Exıtotoxıcıty Increased by Pentylenetrazole (Ptz) On Ht-22 Cell Lıne

Abstract: Aim: Pentylenetetrazol (PTZ) is a selective antagonist of the GABA-A chloride ionophore complex. PTZ causes negative effects on the neuronal membrane, affecting calcium and potassium channels. PTZ causes neuronal losses by affecting different regions of the brain, such as the hippocampal. PTZ medication can cause many degenerative, behavioral and cognitive disorders in the brain. Alpha-Lipoic acid is effective against type 2 diabetes, atherosclerosis, neurodegenerative

disorders and Parkinson's disease. Alpha-Lipoic acid is a good antioxidant. However, the effectiveness of Alpha-Lipoic acid against PTZ excitotoxicity has not been elucidated yet. The aim of this study is to investigate the protective effect of Alpha-Lipoic acid on neuronal damage caused by PTZ in the HT-22 cell line. Method: After PTZ-induced excitotoxicity of alpha-Lipoic acid, cells were divided into four groups. No treatment was applied to the control group, 60 mM was applied to the PTZ group, Alpha-Lipoic acid was applied to the Alpha-Lipoic acid group at different concentrations (100-50-25 and 12.5 µg/ml). In the Alpha-Lipoic acid + PTZ group, PTZ was applied 1 hour after the cells were treated with Alpha-Lipoic acid at different concentrations (100-50-25 and 12.5 µg/ml). Cell viability in HT-22 cells of the groups was examined using the XTT test. Results: HT-22 cells were pretreated with alpha-lipoic acid. It was determined that PTZ significantly reduced cell viability in the 3-hour period ($P < 0.05$). However, the group in which Alpha-Lipoic acid application and then incubation with PTZ for 3 hours did not cause a significant change in cell viability compared to the PTZ and drug groups alone. Conclusion: The protection of alpha-lipoic acid against PTZ excitotoxicity in HT-22 neuronal cells at the indicated doses and durations was not found to be significant.

Keywords: Alpha-Lipoic Acid, Pentylenetetrazol (Ptz), Ht-22 Cell Line

Makale id= 116

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6837-3477

Alfa-Lipoik Asitin Steroid Kaynaklı Osteonekroz Tedavisindeki Rolü

Doç.Dr. İrfan Koca[1], Doç.Dr. Recep Dokuyucu[2]
[1]Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Fizyoclinic özel muayenehane, Gaziantep
[2]Fizyoloji Anabilim Dalı, Tıpta Uzmanlık Eğitim Merkezi (TUSMER), Ankara, Türkiye & Fizyoloji Anabilim Dalı, Fizyoclinic özel muayenehane, Gaziantep

*Corresponding author: Recep Dokuyucu

Özet: Amaç: Glukokortikoidlerin neden olduğu osteonekroz önemli bir sağlık sorunudur. Bu çalışma, alfa-lipoik asidin sıçan modellerinde glukokortikoidlerin neden olduğu osteonekroz üzerindeki etkisini incelemektedir. Gereçler ve yöntemler: 80 erkek Wistar albino sıçanı eşit olarak dört gruba ayrıldı: bir kontrol grubu, metilprednizolon asetat (MPA) ile tedavi edilen bir grup, alfa-lipoik asit (ALA) ile tedavi edilen bir grup ve her iki metilprednizolon asetat ile tedavi edilen bir grup. ve alfa-lipoik asit (MPA+ALA). MPA grubu hayvanlara iki hafta boyunca deri altından 15 mg/kg/hafta verilirken, ALA grubuna dört hafta boyunca intraperitoneal olarak 100 mg/kg/gün alfa-lipoik asit verildi. MPA+ALA grubuna aynı dozlarda her iki tedavi de uygulandı. Osteonekrozun varlığı ve ciddiyeti histolojik olarak doğrulandı ve değerlendirildi. Glikoz, toplam kolesterol, düşük ve yüksek yoğunluklu lipoprotein ve trigliseritin serum seviyeleri üzerinde değerlendirmeler yapıldı. Ayrıca toplam oksidan ve antioksidan durumu, oksidatif stres indeksi, protrombin zamanı ve aktive parsiyel tromboplastin zamanı değerlendirildi. Kemikteki lipit peroksidasyonu ve DNA hasarı da immünohistokimyasal olarak incelendi. Bulgular: Hem MPA hem de ALA uygulanan grupta, tek başına MPA uygulanan gruba göre osteonekrotik lezyonların daha küçük olduğu görüldü ($p<0.05$). MPA ve MPA+ALA gruplarında biyokimyasal parametreler kontrol grubuna göre anlamlı artış gösterdi ($p<0,001$). Oksidatif stres indeksi MPA gruplarında kontrol grubuna göre belirgin şekilde daha yüksekti ($p=0,002$), ancak hem ALA hem de MPA ile tedavi edilen grup, yalnızca MPA ile tedavi edilen gruba göre daha düşük puanlar gösterdi ($p=0,03$). MPA uygulanmasıyla lipit peroksidasyonu ve DNA hasarı arttı ancak bu etkiler ALA eklenmesiyle azaldı. Sonuçlar: Alfa-lipoik asit, sıçanlarda glukokortikoidlerin neden olduğu osteonekroza karşı potansiyel olarak koruyucu bir takviye görevi görebilir. Alfa-lipoik asidin faydalı etkileri antioksidan özelliklerine bağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Osteonekroz, Avasküler Nekroz, Metilprednizolon Asetat, Alfa-Lipoik Asit, Oksidatif Stres, Sıçan

The Role of Alpha-Lipoic Acid in the Treatment of Steroid-Induced Osteonecrosis

Abstract: Objective: Osteonecrosis caused by glucocorticoids is a significant health issue. This study examines the impact of alpha-lipoic acid on osteonecrosis induced by glucocorticoids in rat models. Materials and methods: orty male Wistar albino rats were divided evenly into four groups: a control group, a group treated with methylprednisolone acetate (MPA), a group treated with alpha-lipoic acid (ALA), and a group treated with both methylprednisolone acetate and alpha-lipoic acid (MPA+ALA). The MPA group of animals were given 15 mg/kg/week subcutaneously for two weeks, while the ALA

group received 100 mg/kg/day of alpha-lipoic acid intraperitoneally for four weeks. The MPA+ALA group underwent both treatments at the same dosages. The presence and severity of osteonecrosis were verified and assessed histologically. Evaluations were conducted on the serum levels of glucose, total cholesterol, low- and high-density lipoprotein, and triglyceride. Additionally, total oxidant and antioxidant status, oxidative stress index, prothrombin time, and activated partial thromboplastin time were assessed. Lipid peroxidation and DNA damage in the bone were also examined immunohistochemically. Results: The osteonecrotic lesions were found to be smaller in the group treated with both MPA and ALA compared to the group treated with MPA alone ($p<0.05$). Biochemical parameters in the MPA and MPA+ALA groups showed a significant increase compared to the control group ($p<0.001$). The oxidative stress index was notably higher in the MPA groups than in the control group ($p=0.002$), but the group treated with both ALA and MPA showed lower scores than the group treated with MPA alone ($p=0.03$). Lipid peroxidation and DNA damage increased with the administration of MPA, but these effects were mitigated by the addition of ALA. Conclusions: Alpha-lipoic acid could potentially serve as a protective supplement against osteonecrosis in rats induced by glucocorticoids. The beneficial effects of alpha-lipoic acid may be attributed to its antioxidant properties.

Keywords: Osteonecrosis, Avascular Necrosis, Methylprednisolone Acetate, Alpha-Lipoic Acid, Oxidative Stress, Rat

Makale id= 193

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-4534-9051

Antioksidanlar ve Omega -3 Yağ Asitlerinin Ateroskleroz Üzerine Etkisi

Araştırmacı Dozdar Şan[1], Araştırmacı Ramazan Ataberk Yıldızhan[1], Prof.Dr. Suphiye Mine Yurttagül[1]
[1]Hasan Kalyoncu Üniversitesi

*Corresponding author: Dozdar Şan

Özet: Ateroskleroz, arterlerde plak birikimi olarak kendisini gösteren, iskemik kalp hastalığına, felçlere ve hatta ölüme sebep olabilen kronik inflamatuvar bir hastalıktır. Aterosklerozun patogenezinde oksidatif stres ve serum kan lipit profili önemli bir rol oynamaktadır. Beslenme her iki durumda da kilit bir role sahiptir. Uygun bir beslenme tarzı oksidatif stresi azaltabilir, serum kan lipit profilini iyileştirebilir ve ateroklerozun gelişmesini sağlayan pek çok tepkimeyi engelleyebilir. Omega-3 metabolizması, makrofaj ve lipoproteinler; aterosklerozun gelişiminde ve gerilemesinde önemli rol oynamaktadır. Antioksidanların ve omega-3 yağ asitlerinin kardiyovasküler sisteme olumlu etkisi olduğu bilinmektedir. Bu çalışma, güncel literatürdeki bu konu üzerinde yapılmış çalışmaları derleyerek antioksidanlar ve omega-3 yağ asitleri yönünden zengin bir beslenmenin ateroskleroza etkisini araştırmayı amaçlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Aterosklerozis, Antioksidan, Omega-3 Yağ Asitleri

The Effect of Antıoxıdants and Omega -3 Fatty Acıds On Athosclerosıs

Abstract: Atherosclerosis is a chronic inflammatory disease that manifests itself as plaque accumulation in the arteries and can cause ischemic heart disease, strokes and even death. Oxidative stress and serum blood lipid profile play an important role in the pathogenesis of atherosclerosis. Nutrition plays a key role in both cases. A proper diet can reduce oxidative stress, improve serum blood lipid profile, and inhibit many reactions that lead to the development of atherosclerosis. Omega-3 metabolism, macrophages and lipoproteins play an important role in the development and regression of atherosclerosis. It is known that antioxidants and omega-3 fatty acids have a positive effect on the cardiovascular system. This study aimed to investigate the effect of a diet rich in antioxidants and omega-3 fatty acids on the formation of atherosclerosis by compiling the studies on this subject in the current literature.

Keywords: Atherosclerosis, Antioxidant, Omega-3 Fatty Acid

Makale id= 326

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Asfiksiye Bağlı Durumu Kritik Olan Yenidoğanlarda Serum Laktat Düzeyi ve Perfüziyon İndeksi Arasındakı İlişki

Dr. Yegane Qasımova[1]
[1]Pediatri Enstitütüsü, Bakü, Azerbaycan

Özet: Amac: Perinatal asfiksi yenidoğanlarda, neonatal morbitite ve mortaliyeye yol açan önemli bir sorundur.Bu çalışma asfiksiye bağlı hipoksik-iskemik ensefalopatisi olan yenidoğanlarda serum laktat ile PI arasında ilişkinin olub olmamasını anlamaq için amaçladı. Yöntem: Perfüzyon indeksi (PI) dokulardaki pulsatil kan akımının nonpulsatil ya da durağan dönemdeki kan akımına oranlanması ile hesaplanır ve bir pulse oksimetre yardımı ile kolay sürekli ve noninvaziv olarak ölçülebilir. Prospektiv çalışma asfiksiye bağlı hipoksik-iskemik ensefalopatisi olan 35 yenidoğan ve 25 sağlıklı kontrol grubunda yapılmıştır. Bulqular: Hastaların serum laktat ve PI değerleri kaydedilmiştir, serum laktat degerleri hasta ortalaması 1,73±0,78 ve kontrol grubu ortalaması 0,20 ±0,01, perfüzyon indeksi değerlendirildiğinde hasta ortalaması 0,8 ± 0,7, kontrol grubu ortalaması 3,49±2,54 olarak hesaplanmıştır. Çalışmamızda serum laktat ile PI arasında istatistiksel olarak negatif doğrusal bir ilişki vardır (P < 0,01, r= - 0,69). Sonuç: Literatürde yenidoğanlarda MSS hastalığı ile PI arasındaki bir ilişki olduğu araştırılmış fakat farklı sonuclar alınmış, bu sebebden daha geniş tabanlı çalışmalarla değerlendirmenin daha doğru sonuçlar vereceği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Asfiksi, Perfüzyon İndeksi

The Relationship Between Serum Lactate Level and Perfusion Index in Neonates in Critical Condition Due to Asphyxia

Abstract: Perinatal asphyxia is an important problem in births, leading to neonatal morbidity and mortality. This study was conducted to understand whether there is a retention between serum lactate and PI in newborns with hypoxic-ischemic encephalopathy due to asphyxia.The prospective study was conducted in 35 newborns with hypoxic-ischemic encephalopathy due to asphyxia and 25 healthy control groups. Serum lactate and PI values of the patients were recorded, the patient average of serum lactate values was 1.73±0.78 and the control group average was 0.20 ±0.01. When the perfusion index was evaluated, the patient average was 0.8 ± 0.7 and the control group average was 0.20 ± 0.01. It was calculated as 3.49±2.54. In our study, there is a statistically negative linear relationship between serum lactate and PI (P < 0.01, r= - 0.69)

Keywords: Newborn, Asphyxia, Perfusion İndex

Makale id= 163

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5964-3778

Bilateral Torakal Sempatektomi ve Kompansatuar Hiperhidrozis İlişkisi

Uzman Dr. Kadir Baturhan Ciflik[1], Prof. Dr. Bülent Koçer[2]
[1]Sağlık Bakanlığı Mardin Kızıltepe Devlet Hastanesi
[2] Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Kadir Baturhan Ciflik

Özet: Primer hiperhidroz, aşırı terleme ile karakterize bir hastalıktır. Patofizyolojisi bilinmemekle birlikte sempatik sinir sisteminin aşırı uyarılması veya aşırı aktivitesinden kaynaklandığına inanılmaktadır. Primer hiperhidroziste tıbbi tedavi yanıtı genellikle geçicidir. Bilateral endoskopik torakal sempatektomi (ETS) primer hiperhidrozisin güncel standart tedavisidir. ETS'nin primer yan etkileri arasında en yaygın görüleni, literatürde %3 ila %98 arasında gösterilen kompansatuar hiperhidrozisdir (KH). Çalışmamızda Ocak 2019 ve Aralık 2022 yılları arasında Ankara Bilkent Şehir Hastanesinde takip ettiğimiz primer hiperhidrozis tanısı alan ve bilateral ETS uygulanan hastaların verileri inceleyerek literatürle karşılaştırmayı amaçladık. Bilateral ETS uygulanan toplam 24 hasta mevcuttu. Hastaların tamamına primer palmar hiperhidrozis nedeni ile ETS uygulandı. Bu hastaların 19 (%79,2)'u kadın 5 (%20,8)'i erkekti. Hastaların yaş ortalaması 24,4±5,20 (min:18-max:35) yıldı. Hastaların hastanede yatış süresi ortalaması 2,87±1,39 (min:1-max:5) gündü. Postoperatif 7 (%29,2) hastada minimal pnömotoraks saptanırken 17 hastada (%70,8) pnömotoraks izlenmedi. Postopereatif 12 hastada (%50) kompansatuar terleme meydana geldi. Kompansatuar terleme gerçekleşen hastaların 6(%25)'sının sırt bölgesinde; 2(%8,3)'sinin bel bölgesinde; 4(516,7)'ünün ise plantar bölgede terleme oluştu. Primer hiperhidrozis, hastaların mesleki, psikolojik ve sosyal yaşam kalitesini ciddi oranda düşüren bir hastalıktır. Tedavisinde birçok medikal tedavi alternatifi bulunmasına rağmen, kalıcı ve küratif tedavi arayan hastalar bilateral ETS uygulamasına yönelmektedir. Hiperhidrozis müdahale seviyesi arasında literatürde ciddi farklılıklar bulunmaktadır. Bu durumda literatürdeki KH görülme yüzdelerinin geniş dağılımına neden olan en önemli faktör olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Bilateral Torakal Sempatektomi, kompansatuar Hiperhidrozis, Primer Hiperhidrozis

Relationship Between Bilateral Thoracic Sympathectomy and Compensatory Hyperhidrosis

Abstract: Primary hyperhidrosis is a disorder characterised by excessive sweating. Although its pathophysiology is unknown, it is believed to be caused by overstimulation or overactivity of the sympathetic nervous system. The response to medical treatment in primary hyperhidrosis is usually transient. Bilateral endoscopic thoracic sympathectomy (ETS) is the current standard treatment for primary hyperhidrosis. The most common primary side effect of ETS is compensatory hyperhidrosis (CH), which has been reported in the literature to occur in 3% to 98% of cases. In our study, we aimed to examine the data of patients who were diagnosed with primary hyperhidrosis and underwent bilateral ETS between January 2019 and December 2022 at Ankara Bilkent City Hospital and to compare them with the literature. In our study, there were a total of 24 patients who underwent bilateral ETS. ETS was

performed in all patients due to primary palmar hyperhidrosis. Of these patients, 19 (79.2%) were female and 5 (20.8%) were male. The mean age of the patients was 24.4±5.20 (min:18-max:35) years. The mean duration of hospitalisation was 2.87±1.39 (min:1-max:5) days. Minimal pneumothorax was found in 7 (29.2%) patients and no pneumothorax was observed in 17 (70.8%) patients postoperatively. Compensatory sweating occurred in 12 patients (50%) postoperatively. Compensatory sweating occurred in the dorsal region in 6(25%), lumbar region in 2(8.3%) and plantar region in 4(516.7%) patients. Primary hyperhidrosis is a disease that severely reduces patients' occupational, psychological, and social quality of life. Although there are many medical treatment alternatives, patients seeking permanent and curative treatment tend to use bilateral ETS applications. There are serious differences in the literature regarding the level of hyperhidrosis intervention. In this case, we think this is the most important factor that causes the wide distribution of KD incidence percentages in the literature.

Keywords: Bilateral Thoracic Sympathectomy, Compensatory Hyperhidrosis, Primary Hyperhidrosis

Makale id= 258

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3143-0065

Bilgisayarlı Tomografi Görüntüleri Üzerinden Vertebrae Prominens'in Morfometrik Olarak İncelenmesi

Öğr. Gör. Mustafa Furkan Öztürk[1], Dr. Öğretim Üyesi Meltem Açar Güdek[1], Doç. Dr. Murat Beyhan[1]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

*Corresponding author: Mustafa Furkan Öztürk

Özet: AMAÇ: Boyun omurları kitlesel olarak omuriliği, sinir köklerini ve vertebral arterleri korumak için önemlidir. Servikal bölgede çeşitli sebeplerle travmalar olabilir. Servikal vertebra morfolojisinin incelenmesi, sinir dekompresyonu, transpediküler vidalar, plak fiksasyonu gibi omurga ile ilgili ameliyatlarda, bu bölgedeki müdahalelerin başarı oranını artırmak için önemlidir. Bu amaçla hem klinisyenlere yardımcı olmak hem de yanlış uygulamaları önlemek amacıyla vertebra prominens'e ait parametrelerin morfometrik ölçümleri yapılarak operatif müdahalelere kolaylık sağlamasını amaçlıyoruz. Materyal-Metot: Retrospektif olarak planan bu çalışma, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi'nde 2018-2023 yılları arasında 100 kadın, 100 erkek olmak üzere toplam 200 bireyin servikal vertebralarına ait BT görüntüleri incelenerek yapıldı. Yaşa göre iki gruba ayrılan katılımcıların vertebra prominens ölçümleri, 1.25 mm kesit kalınlığındaki uygun görüntüler kullanılarak, SECTRA programı üzerinde morfometrik ölçümleri alınarak, değerlendirildi. Bulgular: Cinsiyet bazında corpus vertebra boyutları ve pedikül genişlikleri arasında anlamlı farklar saptanmıştır ($p<0,001$). Gruplar arasında corpus vertebra boyutları ve pedikül genişlikleri açısından farklılık belirlenmiş, bu farkın önem düzeyi $p<0,05$ olarak tespit edilmiştir. Transvers pedikül açılarında ise anlamlı fark gözlenmemiştir (sağ için $p=0,981$, sol için $p=0,093$). Erkeklerde, yaş ile Corpus vertebra'nın antero-posterior uzunluğu ve alanı arasında zayıf, pozitif ilişki ($r=0,252$ ve $0,393$) tespit edildi. Ancak Transvers pedikül açısı sağ ve sol ile yaş arasında negatif, zayıf ilişki (r değerleri sırasıyla -0,209 ve -0,373) bulundu. Diğer ölçümlerde anlamlı ilişki saptanmadı. Kadınlarda ise yaş ile omurga özellikleri arasında ($r=0,418$ ve $0,517$) pozitif, orta düzeyde anlamlı ilişkiler görüldü. Ancak diğer ölçümlerde anlamlı ilişki belirlenmedi. Sonuçlar: Çalışma, cinsiyetin vertebra prominensin morfometrisinde belirgin farklılıklar olduğunu işaret etmektedir. Yapılan ölçümlerde erkeklerle kadınlar arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklar bulunurken, yaş verilerinde belirgin cinsiyet farkı gözlenmemiştir. Bu sonuçlar, vertebra ölçümlerinin cinsiyet temelli önemli bir değişken olduğunu göstermektedir. Bu nedenle, vertebra ölçümlerinin cinsiyete özgü olarak değerlendirilmesi gerektiği önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Vertebrae Prominens, Bilgisayarlı Tomografi, Morfometri, Servikal

Makale id= 40

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2330-3157

Bitki Kaynaklı Egzozom Benzeri Nanopartiküllerin İnsan Nöroblastoma Hücre Hattındaki Terapotik Etkilerinin İncelenmesi

Ma.St. Fazıl Ketevanlıoğlu[1], Doç.Dr. Meriç Arda Eşmekaya[2]
[1]Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu, Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Bölümü
[2]Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Bölümü

*Corresponding author: Fazıl Ketevanlıoğlu

Özet: Nöroblastoma, nöral krest hücrelerinden köken alan ve tüm çocukluk çağı kanserlerinin %8-10'unu oluşturan bir tümördür. Tümörün biyolojik davranışındaki değişkenlik nedeniyle, nöroblastoma spontan regresyonlar, benign transformasyon yada agresif seyir gösterebilmektedir. Nöroblastomda kullanılabilecek tedavi yöntemleri cerrahi (operasyon), kemoterapi ve radyoterapidir (ışın tedavisi). Egzozomlar hücreler arası uzak mesafede iletişim amacıyla kargo taşıyan nanoveziküller olup hücreler tarafından salgılanan ve boyutları 30-150 nm aralığında değişen etrafı lipit tabakayla çevrili ekstrasellüler veziküllerin bilinen en küçük grubunu oluştururlar. Bitki kaynaklı egzozomlar hücre proliferasyonu, hücre ölümü, metabolizma ve bağışıklık tepkileri gibi çeşitli fizyolojik ve patolojik süreçlerde gerekli olan küçük kodlamayan RNA'ların bir sınıfı olan yüksek miktarda mikro RNA (miRNA) içerirler. Düşük toksisite, azaltılmış immünojeniklik, yüksek biyo-uyumluluk ve stabilite gibi avantajlara sahip olmalarından dolayı hastalıkların tedavisine yönelik önemli bir alternatif olarak görülmektedirler. Ardıç meyvesi ve ardıç yaprağından ayrı ayrı elde edilen egzozomlar çeşitli konsantrasyonlarda nöroblastom hücre hattına (SH-SY5Y) uygulanmış 24 saat sonra hücre canlılık testleri MTT testi ile yapılmıştır. Buna göre ardıç meyvesi ile ardıç tohumundan elde edilen egzozomlar artan konsantrasyonlarda nöroblastom hücrelerini azaltarak olumlu sonuçlar vermiştir.

Anahtar Kelimeler: Nöroblastoma, Bitki Egzozom, Ardıç Yaprağı Egzozom, Ardıç Meyvesi Egzozom

Makale id= 108

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Biyomalzemelerden Endüstriyel Malzemelere Mekanik Performans Değerlendirmesi: Hibrit Bir Biyomekanik Test Cihazı Önerisi

Öğr. Gör. Erkan Yılmaz[1], Prof.Dr. Kadir Gök[2]
[1]İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu
[2]İzmir Bakırçay Üniversitesi

*Corresponding author: Erkan Yılmaz

Özet: Geliştirmeyi planladığımız hibrit biyomekanik test cihazı, biyomalzemelerin yanı sıra endüstriyel amaçlı geliştirilen malzemelerin de mekanik performanslarını belirlemede çekme, basma, eğme, burma ve yorulma testlerini gerçekleştirebilecek bir yetenekle donatılacaktır. Hibrit bir biyomekanik test sistemi olarak düşünülen bu cihazda, çeşitli mekanik testlerin tek bir test standı üzerinde gerçekleştirilmesi sağlanacaktır. Testlerden elde edilen sonuçlar amaca yönelik malzeme seçiminde ve malzemenin farklı kuvvetler altında nasıl davranacağının belirlenmesini sağlayacaktır. Bu cihaz, farklı malzeme türlerinin mekanik özelliklerini ortaya koyarak dayanıklılığını değerlendirme konusunda geniş bir uygulama alanına sahip olacaktır. Çekme testleri, malzemenin uzama ve kopma noktalarını belirlemede kullanılacak, basma testleri malzemenin dayanıklılığını ve sıkışma özelliklerini ölçmede yardımcı olacaktır. Eğme testleri, malzemenin eğilme kapasitesini değerlendirecek ve kırılmaya karşı sünekliğinin tespit edilmesi sağlanacaktır. Burma testleri ise malzemelerin burulma dayanımlarını ölçecektir. Dinamik yükler altındaki davranışını analiz etme yöntemi olan yorulma testleri ise malzemelerin uzun vadeli kullanım koşullarına dayanıklılığını belirlemede önemli bir rol oynayacaktır. Bu testler ile malzemelerin elastisite modülü, akma mukavemeti, çekme mukavemeti, uzama, poisson oranı, pekleşme gibi malzeme özellikleri belirlenebilecektir. Bu özellikler, hem biyomedikal alanda kullanılan malzemelerin hem de endüstriyel alanda kullanılan malzemelerin performansının belirlenmesinde çeşitli uygulamalara olanak tanıyarak geniş bir kullanıcı kitlesine hitap edecektir. Hibrit biyomekanik test cihazının, biyomedikal mühendisliği, makine mühendisliği, malzeme mühendisliği, biyomühendislik ve endüstriyel tasarım alanındaki araştırma ve geliştirme çalışmalarına önemli katkılarda bulunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hibrit Biyomekanik Test Cihazı, Mekanik Performans, Biyomalzemeler, Çekme Testi, Basma Testi, Burma Testi, Eğme Testi, Yorulma Testi.

Makale id= 83

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0161-6600

Böbrek Nakli Sonrası Vasküler King Nedeniyle Reopere Edilen Hastalarda Farklı Bir Tedavi Yöntemi; Folay Kateter İle Repozisyon

Uzman Dr. Osman Gökhan Gökdere[1]
[1]Malatya Battalgazi Devlet Hastanesi

Özet: Amaç: Çalışmamızda böbrek nakli sonrası gelişebilen komplikasyonlardan olan vasküler king tedavisinde böbreğe pozisyon verilmesi ve foley kateter ile pozisyonun sabitlenmesi sonrası greft fonksiyonlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. *Giriş:* Böbrek nakli son dönem böbrek yetmezliğinin en seçkin tedavi yöntemidir. Böbrek nakli sonrası vasküler, ürolojik, nefrolojik komplikasyonlar meydana gelebilir. Komplikasyonların erken tanısı ile hasta ve greft sağ kalımı artırılabilir. Vasküler komplikasyonlardan olan renal arterde vasküler king gelişmesi durumunda saatlik idrar takibi ve doppler usg ile tanı konulabilir ve erken cerrahi müdahale ile greft sağ kalımı sağlanabilir. *Materyal metod:* 2016- 2021 yılları arasında son dönem böbrek yetmezliği tanısıyla böbrek nakli yapılan 116 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Vasküler king nedeniyle reopere edilen 4 hastanın operasyon sonrası idrar çıkışının azaldığı, doppler usg sonucunda renal arter akımının alınamadığı belirtilmiştir. *Bulgular:* Postoperatif 4 hastada vasküler king geliştiği, renal arter kan akımının bozulduğu, böbreğin siyah-mor renkte olduğu izlenmiştir. Hastalar için acil operasyon kararı alınmıştır. Böbreğe tekrar pozisyon verildikten sonra böbrek renginin normalleştiği ve trill alındığı izlendikten sonra böbreğin operasyon lojunda sabit kalması ve tekrar king gelişmemesi için ciltten foley kateter loja gönderilmiştir. Foley kateter balonu 40 cc sf ile şişirildikten sonra böbreğe pozisyon verilerek foley kateter balonuyla sabitlenmiştir. İdrar çıkışının olduğu izlendikten sonra operasyon sonlandırılmış, postoperatif 48. saatte kateter balonu indirilerek çekildikten sonra idrar çıkışının 200-250 cc/sa olduğu gözlemlenmiştir. *Sonuç:* Böbrek nakli sonrası vasküler king gelişimi greft fonksiyonunun bozulmasına neden olur ve erken cerrahi müdahale ile greft fonksiyonları korunabilir. Böbreğe pozisyon verildikten sonra foley kateter ile pozisyonun sabitlenmesi etkili bir yöntem olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, Komplikasyon, Vasküler King

A Different Treatment Method for Patients Reoperated Due to Vascular King After Kidney Transplantation; Reposition With Folay Catheter

Abstract: Objective: In this study, we aimed to evaluate the graft functions after positioning the kidney and fixing the position with a foley catheter in the treatment of vascular king, which is one of the complications that may develop after kidney transplantation. *Introduction:* Kidney transplantation is the most outstanding treatment for end-stage renal disease. Vascular, urological, nephrological complications may occur after kidney transplantation. With early diagnosis of complications, patient and graft survival can be increased. In case of vascular development in the renal artery, which is one of the vascular complications, the diagnosis can be made with hourly urine monitoring and Doppler USG, and graft survival can be achieved with early surgical intervention.

Materials and methods: Between 2016 and 2021, 116 patients who underwent kidney transplantation with the diagnosis of end-stage renal disease were evaluated retrospectively. It was stated that urine output decreased after the operation of 4 patients who were reoperated due to vascular king, and renal artery flow could not be obtained as a result of Doppler USG. *Results:* It was observed that vascular king developed in 4 postoperative patients, renal artery blood flow was impaired, and the kidney was black-purple in color. An emergency operation was decided for the patients. After the kidney was repositioned, the color of the kidney normalized and the trill was taken, and a foley catheter was sent to the lobe through the skin to keep the kidney stable in the operation lobe and not to develop a king again. After the Foley catheter balloon was inflated with 40 cc SF, it was fixed with a foley catheter balloon by positioning the kidney. The operation was terminated after the urine output was observed, and it was observed that the urine output was 200-250 cc/h after the catheter balloon was lowered and withdrawn at the 48th postoperative hour. *Conclusion:* Vascular king development after kidney transplantation causes deterioration of graft function and graft functions can be preserved with early surgical intervention. After the kidney is positioned, fixing the position with a foley catheter can be considered as an effective method.

Keywords: Kidney Transplant, Complication, Vascular King

Makale id= 32

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3281-9323

Ç0cuklarda Barsak Perforasyonunun Nadir Görülen Bir Nedeni ; Çoklu Miknatıs Yutulması: Olgu Sunumu

Doç.Dr. Gül Doğan[1]
[1]Hitit Üniversitesi Erol Olçpk Eğititm ve Araştırma Hastanesi

Özet: Yabancı cisim yutulması pediatrik yaş grubunda yaygındır. Yutulan yabancı cisimler oldukça farklılık gösterir ve özellikle; madeni paralar, küçük oyuncaklar, mıknatıslar ve pilleri içerirler.Mıknatısların tekli yutulmaları çoğunlukla herhangi bir komplikasyona neden olmazken çoklu mıknatıs yutulması diğer yabancı cisim yutmalarından farklı olarak mıknatısların çekim gücü nedeni ile barsak tıkanıklıklarına, perforasyonlara ve sepsise varan ciddi komplikasyonlara yol açabilir. Hızlı tanı ve tedavi yutulan cisimlerin acil olarak uzaklaştırılması için kritik bir öneme sahiptir. Yabancı cismin gastrointestinal sistem pasajı ile dışarı atılmasını beklemek şeklinde konservatif yaklaşılabileceği gibi laparotomi, rezeksiyon ve anastomoz gerektirecek kadar invaziv işlemlerin de uygulanması gerekebilir .Bizim olgumuz ;3 yaşında kız hasta birkaç hafta önce kabızlık nedeniyle diş merkeze başvuruyor, cekilen ayakta karın grafisinde yabancı cisim saptanması üzerine hasta tarafımıza yönlendiriliyor.Hasta bize başvurduğunda herhangi şikayeti yoktu.Fiziki muayene bulguları ve labaratuvar değerleri normaldi.Çekilen ayakta direkt batın grafisinde sağ alt kadranda 8 rakamı şekline benzer opak bir cisim görüldü.Aile yabancı cisim yutup yutmadığını bilmiyordu sadece birkaç ay önce şiddetli karın ağrısı olduğunu sonrasında kendiliğinden geçtiğini söylüyorlardı.Hastanın karın muayenesinin rahat olması nedeniyle önce takip planlandı.Yaklşık 10 gün boyunca aralıklı çekilen ayakta direkt karın grafilerinde yabancı cismin aynı yerinde sebat ediyor olması nedeniyle laparatomi yapıldı, explorasyonda çekumun yaklaşık 40.cm ve 100. cm proximalindeki ince barsak segmentinin çekuma yapışık olduğu görüldü. 100. cm deki ince barsak segmenti içinde yabancı cisim palpe ediliyordu, yabancı cismin barsağın bu kısmını perfore edip sonrasında çekuma yapıştığı görüldü.Yabancı cismi içeren yaklaşık 10 cm lik bu barsak segmenti eksize edilip rezeksiyon anastomoz yapıldı.Rezeke edilen segment açıldığında içinde yaklaşik 7-8 cm uzunluğunda birbirine ufak toplarla bağlanan tamamı mıknatıs olan yabancı cisim görüldü.Takiplerinde sıkıntı olmayan hasta postop 7.günde taburcu edildi.Günümüzde yaygınlaşan mıknatıs içeren oyuncakların üzerine gereken uyarıların üreticiler tarafından konulması ve ailelere uygun eğitimin verilmesi olası tehlikelerin engellenebilmesi açısından gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, intestinal Perforasyon, mıknatıs

Makale id= 242

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9821-1628

Cartilago Triticea Anatomisinin Adli Otopsi Vakalarında İncelenmesi

Exp.Dr. Ahmet Depreli[1], Res.Ass.Dr. Sadık Buğrahan Şimşek[2], Res.Asst. Sefa Sönmez[2], Res.Asst. Berna Doğan[2], Res.Asst. Merve Nur Özgen[2], Res.Ass.Dr. Betül Kübra Örgev[2], Assoc.prof.Dr. Hilal Irmak Sapmaz[2]
[1]Adli Tıp Kurumu Tokat Adli Tıp Şube Müdürlüğü
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi AD

*Corresponding author: Hilal Irmak Sapmaz

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı otopsi vakaları üzerinden cartilago triticea'nın (CTr) varlığını ve morfolojisini belirlemek ayrıca yaş, cinsiyet ve boy uzunluğu ile ilişkisini inceleyerek klinik uygulamalara ve adli bakış açısına katkıda bulunmaktır. Materyal ve Metod: Çalışmamız Tokat Adli Tıp Kurumu'na gelen 20-90 yaşları arasında toplam 84 (71 Erkek, 13 Kadın) otopsi vakası üzerinde gerçekleştirildi. Otopside laringeal bölge palpe edilerek CTr'nin var olup olmadığı tespit edildi ve şekli değerlendirildi. CTr'nin boyutları ve cartilago thyroidea'nın (CTh) cornu superior uzunluğu hassas dijital kumpasla, ağırlığı hassas dijital teraziyle ölçüldü. Bulgular: Otopsi vakalarının %56'sında CTr varlığı tespit edildi. Prevelansı erkeklerde (%61,9) kadınlara (%23,1) göre daha yüksekti. CTr vakaların %45'inde bilateral, %11'inde unilateral bulunmaktaydı. Olguların %68,2'i silindirik, %25,8'i oval ve %5,8'i piramidal şekilliydi. CTr'nin ortalama ağırlığı sağda 67,93±33,91 mg, solda 72,67±32,23 mg idi. Sağ ile sol taraf arasında ağırlık açısından anlamlı fark yoktu ($p>0,05$). CTr ağırlığında yaşa ve cinsiyete göre fark bulunmadı ($p>0,05$). Bireyin boy uzunluğu arttıkça CTr ağırlığı artmaktaydı ($p<0,001$). Ayrıca CTr'nin ve CTh'nin cornu superior uzunlukları ile boy arasında güçlü pozitif korelasyon vardı ($p<0,001$). Sonuç: CTh'nin cornu superior kırıkları ile CTr karıştırılabilmektedir. Bu nedenle CTr'nin varlığının ve morfolojisinin bilinmesinin boyun bölgesi ile ilgili klinik yaklaşımlara ve adli vakalara katkı sağlayacağı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Cartilago Triticea, Morfoloji, Otopsi, Adli Tıp

Investigation of the Triticeal Cartilage Anatomy in Forensic Autopsy Cases

Abstract: Aim: The aim of this study is to determine the presence and morphology of the triticeal cartilage (TrC) and to examine its relationship with age, gender, and height through autopsy cases, thus contributing to clinical practices and the forensic point of view. Material and Methods: The study was conducted on a total of 84 autopsy cases (71 males, 13 females) aged between 20 and 90 years who were admitted to the Tokat Forensic Medicine Institute. At autopsy, the laryngeal region was palpated to determine whether the TrC was present and its shape was evaluated. The dimensions of TrC and the length of the thyroid cartilage's (ThC) upper horn were measured with a precision digital caliper, and its weight was measured with a precision digital scale. Results: The existence of TrC was detected in 56% of autopsy cases. The prevalence was higher in men (61.9%) than in women (23.1%). TrC was bilateral in 45% of cases and unilateral in 11%. Among the cases, 68.2% had a cylindrical shape, 25.8% had an oval shape, and 5.8% had a pyramidal shape. The average weight of TrC was 67.93±33.91 mg

on the right and 72.67±32.23 mg on the left. There was no significant difference in weight between the right and left sides ($p>0.05$). There was no difference in TrC weight according to age and gender ($p>0.05$). As the height of the individual increased, the weight of TrC increased ($p<0.001$). Additionally, there was a strong positive correlation between the lengths of ThC's upper horn and TrC and height ($p<0.001$). Conclusion: ThC's upper horn fractures can be confused with TrC. Therefore, we believe that knowing the presence and morphology of TrC will contribute to clinical approaches and forensic cases related to the neck region.

Keywords: Triticeal Cartilage, Morphology, Autopsy, Forensic Medicine

Makale id= 166

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3517-2983

Çocuk Nörolojisi Polikliniğine Başvuran Down Sendromlu Hastaların İncelenmesi

Uzman Dr. Selcan Öztürk[1]
[1]Kayseri Şehir Hastanesi

Özet: Giriş: Down sendromu (DS), çocuk doktorlarının en yaygın karşılaştığı kromozomal bozukluktur. İnsidansı 1/650 ile 1000 doğum arasında değişmektedir. Hastalığa, kardiyak, gastrointestinal, endokrin ve renal sistemdeki konjenital anomalilerin yanı sıra birçok nörolojik semptomlar da eşlik etmektedir. Öğrenme güçlükleri, davranış bozuklukları, uyku apnesi ve epilepsi bunlar içinde en sık görülenleridir. Epileptik nöbetler, literatüre göre genel popülasyonda %1,5 ile %5 arasında görülmekte iken, DS'de herhangi bir yaşta nöbet görülme sıklığının %8,1-26 arasında olduğu ve hatta 40 yaşından sonra bu oranın %46'ya ulaştığı görülmektedir. Bu çalışmanın amacı; çocuk nöroloji polikliniğine 6 aylık kısa bir süre içinde başvuran Down sendromlu hastaların, en sık başvuru nedenlerinin araştırılmasıdır. Yöntem: Çalışmaya, Temmuz- Aralık 2022 tarihleri arasında Çorum Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Nöroloji polikliniğinde değerlendirilen Down sendromlu 13 hasta dahil edildi. Bulgular: Çalışmaya katılan 13 hastanın 7'si (%53,8) kadın, 6'sı (%46,2) erkekti ve yaş ortalaması 6,43±4,67 yıl idi. Hastaların 6'sı nöbet geçirme, 3'ü gelişme geriliği, 2'si baş ağrısı, 1'i yürüme bozukluğu ve 1'i uyku bozukluğu şikayeti ile başvurdu. Nöbet geçirme şikayeti ile başvuran hastalara beyin MR ve Elektroensefalografi çekildi. Hastalardan birinin EEG'sinde hipsaritmi ile uyumlu multifokal epileptik deşarjlar saptandı ve infantil spazm tanısı konulurken, ikisinde jeneralize tonik-klonik nöbet, ikisinde miyoklonik nöbet ve diğerinde komplike febril konvülziyon görüldü. Baş ağrısı olan hastalarda migren ve gerilim tipi baş ağrısı saptanırken yürüme bozukluğu ve uyku bozukluğu olanlara gerekli tetkikler planlanarak, tedavileri düzenlendi. Sonuç: Down sendromuna çok çeşitli konjenital malformasyonlar ve hastalıklar eşlik edebilir. Aileler, bakıcılar ve klinisyenler tarafından DS'ye eşlik edebilecek komorbiditelerin daha iyi anlaşılması ve farkındalığı, DS'li bireyler için daha erken tanı ve tedavi sağlar. Şüpheli bir durum gözlemlendiğinde hemen hastaneye başvurulmalıdır. Bu çalışmada erken tanı ve tedavinin hastanın yaşam kalitesi açısından ne kadar önemli olduğunu göstermek amaçlanmıştır. Hastalar duygusal, davranışsal ve psikiyatrik duygular açısından genel popülasyona göre daha yüksek risk altındadır.

Anahtar Kelimeler: Down, Epilepsi, Hipsartmi

Investigation of Patients With Down Syndrome Admitted to the Pediatric Neurology Outpatient

Abstract: Down syndrome (DS) represents the most prevalent chromosomal disorder encountered by pediatricians, exhibiting an incidence ranging from 1/650 to 1/1000 births. This condition is characterized by various neurological symptoms and congenital anomalies affecting the cardiac, gastrointestinal, and endocrine systems. Common manifestations include learning disabilities, behavioral disorders, sleep apnea, and epilepsy, the latter of which is observed at a higher frequency in individuals with DS compared to the general population, with a prevalence ranging from 8.1% to 26%. The purpose of this investigation is to examine the primary factors leading individuals with Down syndrome to seek care at pediatric neurology clinics. Method: The study encompassed the evaluation of

13 patients with Down syndrome admitted to the pediatric neurology outpatient of Hitit University Erol Olcok Education and Research Hospital between July and December 2022. Results: Among the 13 participants, 7 (53.8%) were female and 6 (46.2%) were male. The average age of the subjects was 6.43±4.67 years. Six patients presented with seizures, three with developmental delay, two with headache, one with gait disorder, and one with sleep disorder. Patients reporting seizures underwent brain MRI and EEG assessments, with one individual exhibiting multifocal epileptic discharges consistent with hypsarrhythmia leading to a diagnosis of infantile spasm. Furthermore, two patients presented with generalized tonic-clonic seizures, while two others experienced myoclonic seizures. The remaining patient reported complicated febrile convulsions. In cases of headaches, migraine and tension-type headaches were identified, prompting the initiation of necessary examinations and treatments for patients experiencing gait disorders and sleep disorders. Conclusion: Individuals with Down syndrome may present with a diverse array of congenital malformations and associated conditions. Increased understanding and awareness of the potential comorbidities in individuals with DS among families, caregivers, and healthcare providers contribute to early detection and intervention.

Keywords: Down Syndrome, Epilepsy, Hypsarrhythmia

Makale id= 24

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2956-8762; 0000-0001-8461-6723

Covıd-19 Tanısıyla Hastanede Yatan Hastalarda Eş Zamanlı Tam İdrar Tetkiki ve İdrar Kültürü Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Arş.Gör.Dr. Hamide Kaya[1], Öğr. Gör. Dr Nurbanu Yaşar[1]
[1]Mersin Üniversitesi

*Corresponding author: Hamide Kaya

Özet: Küresel bir salgına neden olan COVID-19 dünya genelinde çok sayıda insanı enfekte etmiş olup çok sayıda komplikasyona neden olmuştur. Birçok yönüyle araştırılan SARS-CoV-2 virüsünün etki mekanizması kısmen aydınlatılmış olsa da hala gizli kalan bilgiler mevcuttur. Bu çalışmada, bir devlet hastanesinde 2020 yılında yatarak tedavi edilen hastalardan eş zamanlı alınan tam idrar tetkiki ve idrar kültürü örneklerinin sonuçlarının COVID-19 ile ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışma için hastanede yatarak tedavi edilen ve Real Time PZR tekniği ile COVID-19 tanısı alan hastalardan yatışları sırasında alınan idrar tetkiklerinin verileri hastane bilgi sisteminden alınarak incelendi. 74 hastanın dahil edildiği çalışmada, yaş ortalaması 49,23±23,03'tür. Hastaların %66,2'si (n=49) erkek, %33,8'i (n=25) kadındır. Hastaların %56,8'inde (n=42) idrar kültürlerinde üreme oldu. Hastaların 14'ü (%18,9) COVID-19 nedeniyle öldü. Tam idrar tetkik sonuçlarına göre idrar pH ortalaması 5,74±0,86'dır. Proteinüri olan hasta oranı %83,7'dir (n=62). 22 hastada (%29,7) idrarda lökosit tespit edilmiş olup bu hastaların tamamında idrar kültürlerinde üreme oldu. İdrar kültürlerinde Candida spp., E. coli, Acineto spp., Entercoccus spp., Proteus spp. izole edildi. Literatürde COVID-19 tanılı hastalarda eş zamanlı idrar kültür oranları yaklaşık %1,9 olarak verilmiştir. Çalışmamızda COVID-19'a eşlik eden üriner sistem koenfeksiyon oranı literatüre göre yüksek bulundu. Sonuç olarak COVID-19 tanılı hastalarda yapılan bu çalışmanın verileri COVID-19 ve üriner sistem ilişkisi açısından literatüre katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Koenfeksiyon, Proteinüri

Evaluation of Simultaneous Complete Urina Examination and Urine Culture Results in Hospitalized Patients With Covıd-19

Abstract: COVID-19, which caused a global epidemic, has infected many people around the world and caused many complications. Although the mechanism of action of the SARS-CoV-2 virus, which has been investigated in many aspects, has been partially elucidated, there is still information that remains confidential. This study aimed to evaluate the relationship between COVID-19 and the results of complete urinalysis and urine culture samples taken simultaneously from inpatients in a public hospital in 2020. For the study, the data of urine tests taken during hospitalization from patients who were treated as inpatients and diagnosed with COVID-19 using the Real Time PCR technique were taken from the hospital information system and examined. In the study including 74 patients, the average age was 49.23±23.03. 66.2% (n=49) of the patients were male and 33.8% (n=25) were female. There was growth in urine cultures in 56.8% of the patients (n=42). 14 of the patients (18.9%) died due to COVID-19. According to the results of the full urinalysis, the average urine pH is 5.74±0.86. The rate of patients

with proteinuria was 83.7% (n=62). Leukocytes were detected in the urine of 22 patients (29.7%), and all of these patients showed growth in their urine cultures. Candida spp., E. coli, Acineto spp., Entercoccus spp., Proteus spp. were isolated in urine cultures. In the literature, simultaneous urine culture rates in patients diagnosed with COVID-19 are given as approximately 1.9%. In our study, the rate of urinary system co-infection accompanying COVID-19 was found to be higher compared to the literature. As a result, the data of this study conducted on patients diagnosed with COVID-19 will contribute to the literature in terms of the relationship between COVID-19 and the urinary system.

Keywords: Covıd-19, Co-Infection, Proteinuria

Makale id= 282

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2811-0709

Dihidroorotat Dehidrojenaz Blokörü Brequinar, Rbl-1 Hücrelerinde Depo-Bağımlı Ca2+ Girişini Doz Bağımlı Şekilde Baskılar

Dr. Öğretim Üyesi Yasin Gökçe[1]
[1]Harran Üniversitesi

Özet: Canlı organizmaların çoğalması için hayati öneme sahip olan de novo nükleotid biyosentez yollarının inhibitörlerinin uygulanması, romatoid artrit, multipl skleroz ve kanser gibi otoimmün hastalıkların tedavisi için terapötik imkanlar sunmaktadır. De novo pirimidin nükleotid biyosentez yolunun dördüncü adımında, L-dihidroorotat (DHO) orotata (ORO) dönüştürüldüğü noktada yer alan enzim dihidroorotat dehidrojenaz (DHODH) olarak adlandırılır. DHODH inhibitörleri özellikle otoimmün hastalıkları ve kanser tedavisinde umut vaat eden ajanlar olduğu gösterilmiştir. Diğer taraftan bu ajanların hücre içi Ca2+ regülasyonunda önemli bir rolü olan Depo-Bağımlı Ca2+ Girişi [Store-Operated Ca2+ Entry, (SOCE)] mekanizması ile olan bağlantısı henüz araştırılmamıştır. SOCE özellikle uyarılamayan hücrelerde, hücre içi endoplazmik retikulum (ER) depolarının boşalmasına bağlı olarak aktive olan, hücre içine Ca2+ girişini sağlayan temel mekanizmadır. Bu yolak üzerinden gerçekleşen Ca2+ girişi hem hücre içi depoların dolmasına hem de hücre bölünmesinden hücre ölümüne kadar birçok sürece eşlik etmektedir. Bu kanalların aşırı aktivasyonu alerji, iltihaplanma, kardiyomiyopati, otoimmün hastalıkları ve kanser gibi birçok hastalığın altında yatan sebep olarak görülmektedir. Bu çalışmada DHODH inhibitörü olan Brequinar'ın doz-bağımlı olarak (3uM, 10uM ve 30 uM) SOCE üzerindeki etkileri RBL-1 (sıçan bazofilik lösemi) hücre hatları kullanılarak patch-clamp yöntemiyle araştırılmıştır. Hücreler, flask içinde yaklaşık %80 çoğalmaya ulaştıktan sonra tripsin ile flasktan ayrılması sağlandı. Daha sonra elektrofizyolojik kayıt alınabilmesi için hücreler plastik petrilere ekildi. RBL hücreleri SOCE mekanizmasının en belirgin görüldüğü hücre olmasından dolayı tercih edildi. SOCE kayıtları için, hücreler -90mV değerinde tutularak zamana bağlı olarak TG [Thapsigargin, sarko/endoplazmik retikulum Ca^{2+} ATPaz inhibitörü, (SERCA)] varlığında SOCE'nin belirginleşmesi sağlandı. Brequinar ölçümlerinde, hücreler kayıttan önce her bir konsantrasyonda yaklaşık 20dk süre ile inkübe edildi. Elde edilen bulgulara göre, Brequinar doz-bağımlı olarak SOCE inhibisyonunu sağladığı görüldü. Bu çalışmada elde edilen bulgulara göre, DHODH inhibitörü olan Brequinar'ın SOCE'yi baskılamak suretiyle etki gösterdiği ve otoimmün hastalıkları ve kanser tedavisinde DHODH ve SOCE arasındaki bağıntının terapötik hedef olabileceğine inanılmaktadır. İleri çalışmalarla bu sonuçların desteklenmesine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Soce; Stim1; Orai1; Brequinar; Dhodh

Brequinar, Dihydroorotate Dehydrogenase Blocker, Inhibits Store-Operated Ca2+ Entry in a Dose-Dependent Manner in Rbl-1 Cells

Abstract: The application of inhibitors of de novo nucleotide biosynthesis pathways, which are vital for the proliferation of living organisms, offers therapeutic opportunities for the treatment of autoimmune diseases such as rheumatoid arthritis, multiple sclerosis and cancer. The enzyme involved in the fourth step of the de novo pyrimidine nucleotide biosynthesis pathway, where L-dihydroorotate

(DHO) is converted to orotate (ORO), is called dihydroorotate dehydrogenase (DHODH). On the other hand, the connection of these agents with the Store-Operated Ca2+ Entry (SOCE) mechanism, which has an important role in intracellular Ca2+ regulation, has not yet been investigated. SOCE is the basic mechanism that enables Ca2+ entry into the cell, which is activated due to the emptying of intracellular endoplasmic reticulum (ER) stores. Ca2+ entry via this pathway accompanies many processes, from filling intracellular stores to cell division and cell death. Excessive activation of these channels is seen as the underlying cause of many diseases such as allergies, inflammation, cardiomyopathy, autoimmune diseases and cancer. In this study, the dose-dependent effects of Brequinar, a DHODH inhibitor, on SOCE were investigated by the patch-clamp method using RBL-1 cell. RBL cells were preferred because they are the cells in which SOCE mechanism is most clearly seen. For SOCE recordings, cells were kept at -90mV and SOCE became evident in the presence of TG [Thapsigargin] over time. In Brequinar measurements, cells were incubated at each concentration for approximately 20 min before recording. According to the findings, it was observed that Brequinar provided dose-dependent inhibition of SOCE. According to the findings obtained in this study, it is believed that Brequinar, a DHODH inhibitor, acts by suppressing SOCE and that the relationship between DHODH and SOCE may be a therapeutic target in the treatment of autoimmune diseases and cancer. There is a need to support these results with further studies.

Keywords: Soce; Stim1; Orai1; Brequinar; Dhodh

Makale id= 331

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-0377-1330

Diz Osteoartritli Kadınlarda Ayak Postür İndeksinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Burak Yoldaş[1]
[1]Havza Devlet Hastanesi

Özet: Amaç: Diz osteoartriti (OA), Kıkırdak dejenerasyonu ile başlayan ve çevre dokuların dejenerasyonunu içeren bir hastalıktır. Kemiğin yeniden şekillenmesiyle birlikte kronik inflamasyona neden olur. OA, Eklem ağrısı, sertlik, sınırlı hareket açıklığı, fonksiyonel bozulma gibi deformasyonlara sebep olabilir ve bu sebeple ayağın yapısal deviasyolarına da yol açabilir. Çalışmamızda OA tanısı konmuş taraf ile kontralateral taraf arasında Ayak Postür İndeksinde (APİ) benzerlik ve farklılıkları ortaya çıkarmak amaçlanmıştır. Materyal ve metot: Araştırmaya 42-73 yaş arası, en az 6 ay önce tek taraf OA tanısı konmuş, Kellgren-Lawrence sınıflamasına (K/L) göre evre 2 veya 3 olmak üzere 15 kadın hasta dahil edildi. İlk olarak hastalardan boy ve kilo ölçümü alındı. Ardından tüm hastalara APİ değerlendirmesi uygulandı. Değerlendirme OA tanısı almış taraf ve kontralateral taraf olarak gerçekleştirildi. Çalışmaya total diz artroplastisi geçiren ve alt ekstremitede herhangi bir cerrahi işlem geçiren hastalar dahil edilmedi. Bulgular: Hastalar OA taraf ve kontralateral taraf arasında APİ skorları; talar baş palpasyonu (TH), lateral malleol üstündeki ve altındaki eğimler (LATM), kalkaneusun inversiyonu/eversiyonu (CALC), talonaviküler eklem bölgesinde balonlaşma (TNJ), medial longitudial arkın yapısı (MA), ön ayağın arka ayağa göre abdüksiyon/adduksiyonu (ABD) ve total APİ (TAPİ) olmak üzere 7 parametrede değerlendirildiğinde bulgularda istatistiksel açıdan anlamlı bir fark ortaya çıkmadı ($p>0.05$). Sonuç: Hastaların OA tanısı almış dizleri ile tanı almamış dizleri arasında APİ skorlarında benzer sonuçlar ortaya çıkması tek taraflı OA hastalarında bu parametrenin bir fark göstermediğini ortaya koymuştur. Bundan sonra yapılacak çalışmalarda uzun süreli takip ile OA taraf ve kontralateral taraf APİ skorlarındaki değişimi ortaya çıkarmak OA taraf ve kontralateral tarafın arasındaki ilişkiye dair faydalı bulgular ortaya çıkarabilir.

Anahtar Kelimeler: Osteoartrit, Ayak Postür İndeksi.

Evaluatıon of Foot Posture Index in Women Wıth Knee Osteoarthrıtıs

Abstract: Aim: Knee osteoarthritis (OA) is a disease that starts with cartilage degeneration and involves degeneration of surrounding tissues. It causes chronic inflammation with bone remodeling. OA can cause deformities such as joint pain, stiffness, limited range of motion, functional impairment and may lead to structural deviations of the foot. In our study, we aimed to reveal the similarities and differences in Foot Posture Index (FPI) between the side diagnosed with OA and the contralateral side. Material and Methods: The study included 15 female patients aged 42-73 years, diagnosed with unilateral OA at least 6 months ago, stage 2 or 3 according to Kellgren Lawrence classification (K/L). First, height and weight measurements were taken from the patients. Then, FPI assessment was performed in all patients. The evaluation was performed on the side diagnosed with OA and the contralateral side. Patients who underwent total knee arthroplasty and patients who underwent any surgical procedure in the lower extremity were not included in the study. Results: FPI scores between OA side and contralateral side; When FPI scores were evaluated in 7 parameters including talar head palpation (TH), Curves above and

below the lateral malleolus (LATM), inversion/eversion of the calcaneus (CALC), prominence in the region of the TNJ (TNJ), congruence of the medial longitudinal arch (MA), abduction/adduction forefoot on rearfoot (ABD) and total FPI (TFPI), no statistically significant difference was found ($p>0.05$). Conclusion: The similar results in FPI scores between OA-diagnosed knees and undiagnosed knees revealed that this parameter did not show a difference in unilateral OA patients. In future studies, revealing the change in FPI scores on the OA side and the contralateral side with long-term follow-up may reveal useful findings regarding the relationship between the OA side and the contralateral side.

Keywords: Osteoarthritis, Foot Posture İndex.

Makale id= 179

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5781-4644; 0000-0002-4037-1979

Doğal Ürün Destekli Kombine Tedavi İçin Bazı Anti-İnflamatuar İlaçların İkincil İn Vitro Antikanser Etkileri ve Kanser İlaç Hedeflerine Yönelik İn Siliko Çalışmaları

Araştırmacı Rabia Selina Hal[1-2], Araştırmacı Prestige Vialli Moyo[1], Dr. Öğretim Üyesi Ferah Cömert Önder[3]

[1] Basic Medical Science, Çanakkale Onsekiz Mart University, 17020, Çanakkale, Türkiye
[2] Faculty of Medicine, University of Münster, 48149, Münster, Germany
[3] Department of Medical Biology, Faculty of Medicine, Çanakkale Onsekiz Mart University, 17020, Çanakkale, Türkiye

*Corresponding Author: Ferah Cömert Önder

Özet: Nonsteroidal antiinflamatuar ilaçlar (NSAID), analjezik, antipiretik, antiinflamatuar, antikarsinojenik ve kıkırdak koruyucu etkileri olan bir ilaç grubudur. Bu grubun ana etki mekanizması prostaglandin (PG) üretiminden sorumlu siklooksijenaz (COX) enziminin inhibisyonudur. COX-2, kötü huylu ve metastatik epitelyal tümörlerde yapısal olarak aşırı ifade edilir ve artan COX-2 ifadesinin karsinojenezde hücre çoğalmasını, istilasını ve metastazı teşvik etmesi nedeniyle kötü prognoza sahip olduğu bilinmektedir. Bu nedenle literatürde antikanser etkileri bilinen COX-2 inhibitörleri rapor edilmiştir. Tedavide eksikliği bilinen kanser hedefine yönelik yeni ilaç adaylarının belirlenmesinde onaylanmış ilaçların ikincil etkilerinin araştırılması iş gücü, zaman ve maliyet açısından oldukça önemlidir. İlaç kombinasyon terapisiyle belirli kanser özellikleriyle ilişkili alternatif sinyal yollarını hedefleyerek, sinerjistik bir etki üreterek ve böylece kanser hücrelerini diğer sitotoksik maddelere karşı duyarlı hale getirerek bu ilaçları yeniden kullanılabilir hale getirebilir. Kombine tedavide en çok tercih edilen flavonoidler potansiyel terapötik ajanlar olabilen polifenolik bileşiklerdir.

Bu çalışma doğal ürün esaslı kombine tedavi için antikanser potansiyellerini anlamak amacıyla bazı anti-inflamatuar ilaçların *in vitro* çalışmalarına odaklanacaktır. Bu amaçla NSAID ilaçlarda çalışılan ilaç aktif maddeleri ile bitki biyoaktif bileşenleri ile kombinasyon halinde ve tek başına çeşitli insan meme ve kolon kanseri hücre hatlarında sitotoksisite, koloni oluşumu ve migrasyonu gibi *in vitro* antikanser aktivite çalışmaları yapıldı. Sonuçlar antikanser ilacı doksorubisinin kombine çalışmaları ile karşılaştırıldı. Bulgular kemoterapötik ilaç doksorubisine kıyasla doğal ürünlerin kombinasyonu ile etkili ve potansiyel antikanser ajanların belirlendiğini gösterdi. Ayrıca, incelenen bu ilaçlar çeşitli antikanser ilaç hedefleriyle bağlanma yeteneklerini değerlendirmek için *in siliko* yöntemlerle analiz edildi. Protein-ligand etkileşimlerine göre ilaç aktif maddeleri yüksek bağlanma enerjileri ve güçlü hidrojen bağlanma etkileşimleri sergilemiştir. Bu sonuçlar ilerideki ilaç tasarımı ve keşif çalışmalarında potansiyel antikanser ilaçları olarak kullanılmasına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler. . Anti-inflamatuar, Kanser, In vitro, Kombine Terapi, Moleküler Kenetlenme, İn siliko

Teşekkür. Bu çalışma Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon birimince desteklenmiştir. Proje Numarası TLÖAP-2023-4327.

Secondary In Vitro Anticancer Effects of Some Anti-inflammatory Drugs for Natural Product Supported Combined Therapy and In Silico Studies On Cancer Drug Targets

Abstract: Nonsteroidal anti-inflammatory drugs (NSAIDs) are a group of drugs that have analgesic, antipyretic, anti-inflammatory, anti-carcinogenic and cartilage-protective effects. The main mechanism of action of this group is the inhibition of the cyclooxygenase (COX) enzyme responsible for the production of prostaglandin (PG). COX-2 is constitutively overexpressed in malignant and metastatic epithelial tumors and is known to have a poor prognosis as increased COX-2 expression promotes cell proliferation, invasion, and metastasis in carcinogenesis. Therefore, COX2 inhibitors with known anticancer effects have been reported in the literature. Investigating the secondary effects of approved drugs is very important in terms of labor, time and cost for the identification of new drug candidates for cancer target whose deficiency is known in treatment. By targeting alternative signalling pathways associated with certain cancer characteristics with drug combination therapy, it can make these drugs reusable by producing a synergistic effect and thus sensitizing cancer cells to other cytotoxic substances. The most preferred flavonoids in combined therapy are polyphenolic compounds that can be potential therapeutic agents.

This study will be focused on the in vitro screening studies of some anti-inflammatory drugs to understand their anticancer potentials for natural product-based combine therapy. For this purpose, in vitro anticancer activity studies such as cytotoxicity, colony formation, and migration in various human breast and colon cancer cell lines with studied drug active substances in the NSAID drugs were performed in combination with plant bioactive components and alone. In addition, the results were compared with the combined studies of anticancer drug doxorubicin. The results showed that the effective and potential anticancer agents were determined with the combination of natural products compared to chemotherapeutic drug doxorubicin. Furthermore, these studied drugs were analysed with in silico methods to evaluate binding ability with various anticancer drug targets. According to protein-ligand interactions, the studied drug active substances displayed high binding energies and strong hydrogen bonding interactions. These results support the studied potential drugs for further anticancer drug design and discovery studies.

Keywords. Anti-inflammatory, Cancer, In vitro, Combine Therapy, Molecular Docking, In silico

Acknowledgement. This study was supported by Çanakkale Onsekiz Mart University The Scientific Research Coordination Unit, Project number TLÖAP-2023-4327.

Makale id= 295

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2587-214X

Doğu Karadeniz Bölgesi Mide Malign Neoplazilerinin Klinikopatolojik Özellikleri: Beş Yıllık Analiz

Doç.Dr. Çiğdem Öztürk[1], Doç.Dr. Oğuzhan Okcu[2]
[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Eğitim ve Araştırma Hastanesi Patoloji Laboratuvarı
[2]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Çiğdem Öztürk

Özet: Giriş: Mide kanserleri tüm dünyada en sık görülen beşinci kanser türüdür ve her yıl kansere bağlı ölümlerin üçüncü en sık nedenidir. İnsidansı ülkelere göre farklılık göstermektedir, Japonya, Çin, Doğu Avrupa ve Güney Amerika'da en yüksek sıklıkta görülmekte iken, Afrika'nın bazı ülkelerinde ve Kuzey Amerika'da en düşük insidansa sahiptir. Ülkemizde ise erkeklerde 9.6/100.000; kadınlarda 5.7/100.000 olarak saptanmıştır. Materyal metod: Ocak 2017-Aralık 2022 tarihleri arasında merkezimizde endoskopik biyopsi yapılan hastaların raporları hastane veritabanından geriye yönelik olarak araştırılmıştır. Beş yıllık sürede mide malign neoplazmı tanısı alan hastaların verileri incelenmiştir. Bulgular: Ocak 2017-Aralık 2022 tarihleri arasında 111 hastaya endoskopik biyopsi ile mide malign neoplazmı tanısı verilmiştir. Hastaların %28'i kadın, %72'si erkektir. Hastaların yaş ortalamaları 58 bulunmuştur. Bu hastaların biri intramukozal karsinom, biri mikst adenokarsinom/nöroendokrin karsinom, 2'si nöroendokrin karsinom 107 tanesi ise adenokarsinom tanısı almıştır. Malign neoplazi tanısı alan bu hastaların adenokarsinom tanısı alma oranı %96'dır. Adenokarsinom tanısı alan hastaların %28'inde taşlı yüzük hücreli komponent eşlik etmektedir. Sonuç: Merkezimiz Doğu Karadeniz bölgesinde hizmet veren önemli bir onkoloji merkezidir. İnsidansı bir çok faktörden etkilenen mide karsinomlarının görülme oranı ülkemizde de farklı bölgelere göre değişiklik göstermektedir. Ülkemizde coğrafi bölgelere göre nasıl bir farklılık gösterdiği açık olmamakla birlikte verilerimiz bu konudaki bilgi birikimine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mide, Neoplazi, Adekonarsinom, Doğu Karadeniz Bölgesi

Clınıcopathologıcal Features of Stomach Malıgn Neoplasıas of the Eastern Black Sea Regıon: A Fıve-Year Analysıs

Abstract: Background: Stomach cancer is the fifth most common cancer type worldwide and the third most common cause of cancer-related deaths each year. Its incidence varies by country; while it is highest in Japan, China, Eastern Europe and South America, it has the lowest incidence in some African countries and North America. In our country, its incidence was found to be 9.6/100,000 in men and 5.7/100,000 in women. Material method: Reports of patients who underwent endoscopic biopsy in our center between January 2017 and December 2022 were evaluated retrospectively from the hospital database. Data of patients diagnosed with gastric malignant neoplasm over a five-year period were examined. Results: Between January 2017 and December 2022, 111 patients were diagnosed with gastric malignant neoplasm by endoscopic biopsy. 28% of the patients are women and 72% are men. The average age of the patients was 58. One of these patients was diagnosed with intramucosal

carcinoma, one with mixed adenocarcinoma/neuroendocrine carcinoma, 2 with neuroendocrine carcinoma, and 107 with adenocarcinoma. The rate of adenocarcinoma diagnosis of these patients diagnosed with malignant neoplasia is 96%. Signet ring cell component is accompanied in 28% of patients diagnosed with adenocarcinoma. Conclusion: Our center is an important oncology center serving the Eastern Black Sea region. The incidence of gastric carcinomas, whose incidence is affected by many factors, varies according to different regions in our country. Although it is not clear how it differs according to geographical regions in our country, our data will contribute to the knowledge on this subject.

Keywords: Stomach, Neoplasia, Adenocarcinoma, Eastern Black Sea Region

Makale id= 99

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6585-4010

Doksorubisin'in Neden Olduğu Karaciğer Hasarında Oksidatif Stres ve Apoptoz'un TRPM2 Kanal Aktivasyonu ile İlişkisi; Selenyum'un Koruyucu Rolü

Doç.Dr. Kenan Yıldızhan[1], Doç.Dr. Zübeyir Huyut[2], Doç.Dr. Fikret Altındağ[3]
[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı
[3]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Kenan Yıldızhan

Özet: Doksorubisin (DOXR), çeşitli kanser türlerinin tedavisinde monoterapötik bir ajan olarak veya başka ilaçlar ile kombinasyon halinde kullanılmaktadır. DOXR'nin dozajına bağlı olarak farklı yan etkiler iyi bir şekilde belgelenmiş olsa da, karaciğer üzerindeki spesifik etkisi tam olarak anlaşılamamıştır. Bu çalışmada DOXR ile indüklenen sıçanların karaciğer dokularında, N-(p-amilsinamoil) antranilik asit (ACA) kullanılarak geçici reseptör potansiyeli melastatin-2 (TRPM2) kanalının rolünün yanı sıra selenyumun (Se) koruyucu etkisi araştırıldı. Sıçanlar her grupta 10 tane olacak şekilde rastgele altı gruba ayrıldı: kontrol, DMSO, DOXR, DOXR + Se, DOXR + ACA ve DOXR + ACA+ Se. Çalışmanın sonunda serumda AST, ALT, LDH, trigliserit ve toplam kolesterol seviyeleri ölçüldü. Ayrıca karaciğer dokularında TRPM2 kanalı, 8-OHdG, kaspaz-3 (Casp-3) ekspresyonu immünohistokimyasal olarak değerlendirildi ve karaciğer dokusunda histopatolojik inceleme yapıldı. DOXR grubunun serum örneklerinde AST, ALT, LDH, trigliserit ve toplam kolesterol seviyeleri ve karaciğer dokusunda 8-OHdG, TRPM2 kanalı ve Casp-3 ekspresyonu DOXR + Se, DOXR + ACA ve DOX R+ACA+ Se gruplarına göre daha yüksekti ($p < 0,05$). Ancak Se ve ACA gruplarındaki bu parametreler, DOXR grubuna göre daha düşüktü ($p < 0,05$). Sonuç olarak, Se ve ACA'nın DOXR uygulamasıyla birlikte kullanılmasının, DOXR kaynaklı hepatotoksisite için terapötik bir etki gösterebileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Apoptoz, Doksorubisin, Hepatotoksisite, Lipid Profili, TRPM2 Kanalı

Doxorubicin-Induced Liver Damage is Associated with Oxidative Stress, Apoptosis, and Altered TRPM2 Channel Activation; the Protective Role of Selenium

Abstract: Doxorubicin (DOXR) is used as a monotherapy agent or in combination with other drugs in the treatment of various types of cancer. While different side effects are well-documented depending on the dosage of DOXR, its specific impact on the liver remains incompletely understood. In this study, we investigated the role of the transient receptor potential melastatin-2 (TRPM2) channel by employing N-(p-amylcinnamoyl) anthranilic acid (ACA), as well as the protective effects of selenium (Se) in the hepatic tissues of rats induced with DOXR. The rats were stratified into six groups containing ten animals: control, DMSO, DOXR, DOXR + Se, DOXR + ACA, and DOXR + ACA+ Se groups. Serum levels of AST, ALT, LDH, triglycerides, and total cholesterol were quantified. Furthermore, immunohistochemical analysis of the TRPM2 channel, 8-OHdG, caspase-3 (Casp-3) expression, and histopathological examination were conducted on liver tissues. The levels of AST, ALT, LDH,

triglyceride and total cholesterol in serum, and 8-OHdG, TRPM2 channel, and Casp-3 expression in liver tissue were higher in the DOXR group compared to DOXR + Se, DOXR + ACA, and DOX R+ACA+ Se groups ($p < 0.05$). However, these parameters in the Se and ACA groups were lower than in the DOXR group ($p < 0.05$). The data indicated that the co-administration of Se and ACA in conjunction with DOXR application could serve as a therapeutic intervention for DOXR-induced hepatotoxicity.

Keywords: Apoptosis, Doxorubicin, Hepatotoxicity, Lipid Profile, TRPM2 Channel

Makale id= 146

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3141-0531

Down Sendromlu Çocuklarda Retina Sinir Lifi Tabakası, Makula ve Koroid Kalınlıklarının Değerlendirilmesi

Doç.Dr. Kuddusi Teberik[1]
[1]Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet: Amaç: Bu çalışmada, spektral domain optik koherens tomografi (SD-OKT) kullanılarak Down sendromlu çocuklarda retina sinir lifi tabakası (RSLT), merkezi makula ve koroid kalınlıklarının sağlıklı çocuklarla karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya alınan hastalar Down sendrom'u tanısı alan grup ve kontrol grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı. Bu çalışma retrospektif ve tek merkezli olarak tasarlandı. Son 1 yıl içerisinde kliniğimiz göz hastalıkları bölümüne başvuran 6-18 yaş aralığındaki 22 Down sendromlu ve 22 sağlıklı çocuk dahil edildi. Tüm hastalara biyomikroskopi ile tam bir oftalmolojik muayene yapılmıştır. Retina sinir lifi tabakası, merkezi makula ve koroid kalınlıkları SD-OKT ile ölçüldü. Koroidal kalınlık ölçümleri (bir subfoveal, üç temporal ve üç nazal) kaliper sistemi ile 1500 µm'ye kadar 500 µm aralıklarla elde edildi. Bulgular: Her iki grubun yaş ortalaması da 10.8±3.4 olup yaş bakımından tamamen eşleştirildiği görüldü. RSLT kalınlığı tüm segmentlerde ve Global olarak Down sendrom'lu grupta istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulundu ($p<0.001$). Merkezi makula kalınlığı ortalaması sağlıklı grupta 227.5± 24 µm iken Down sendrom grubunda 257.6± 29.9 µm olarak ölçüldü ($p<0.001$). Koroidal kalınlık ölçümleri arasında gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). Makula kalınlığı ile temporal koroid 500-1500 µm arasında anlamlı negatif ilişki bulunmuştur. Sonuç: Down sendrom'lu çocukların RSLT ve Makula kalınlıklarının aynı yaş grubundaki sağlıklı çocuklardan daha kalın olduğu tespit edildi. Bu bulgular Down sendrom'lu çocuklarda retina gelişimindeki farklılıklara işaret edebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Down Sendromu, Retina Sinir Lifi Tabakası Kalınlığı, Merkezi Makula Kalınlığı, Koroid Kalınlığı, Spektral Domain Optik Koherens Tomografi (Sd-Okt)

Evaluation of Retinal Nerve Fiber Layer, Macular and Choroidal Thickness in Children With Down Syndrome

Abstract: Objective: The aim of this study was to compare retinal nerve fiber layer (RNFL), central macular and choroidal thicknesses in children with Down syndrome with healthy children using spectral domain optical coherence tomography (SD-OCT). Method: Patients were divided into two groups: Down syndrome group and control group. This study was designed as a retrospective and single center study. Twenty-two children with Down syndrome and 22 healthy children between the ages of 6-18 years who were admitted to the ophthalmology department of our clinic within the last 1 year were included. All patients underwent a complete ophthalmologic examination with slit lamp biomicroscopy. Retinal nerve fiber layer, central macular and choroidal thicknesses were measured by SD-OCT. Choroidal thickness measurements (one subfoveal, three temporal and three nasal) were obtained with a caliper system at 500 µm intervals up to 1500 µm. Results: The mean age of both groups was 10.8±3.4 years and they were completely matched in terms of age. RNFL thickness was significantly higher in all segments and globally in the Down syndrome group ($p<0.001$). The mean central macular thickness

was 227.5± 24 µm in the healthy group and 257.6± 29.9 µm in the Down syndrome group (p<0.001). There was no significant difference between the groups in choroidal thickness measurements (p>0.05). A significant negative correlation was found between macular thickness and temporal choroidal 500-1500 µm. Conclusion: RNFL and macular thicknesses of children with Down syndrome were significantly different from those of healthy children in the same age group.These findings may indicate differences in retinal development in children with Down syndrome.

Keywords: Down Syndrome, Retinal Nerve Fiber Layer Thickness, Central Macular Thickness, Choroidal Thickness, Spectral Domain Optical Coherence Tomography (Sd-Oct)

Makale id= 287

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2464-4970

Düşük Ejeksiyon Fraksiyonlu Dekompanse Olmayan Kalp Yetmezliğinde İnflamatuvar Belirteçlerin Değerlendirilmesi

Asst.Prof.Dr. Sabri Abuş[1]
[1]Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Giriş: Kalp yetmezliği, kalbin yeterince kan pompalayamadığı bir durumdur. Kalp yetmezliği genellikle başka bir kalp rahatsızlığı sonucunda ortaya çıkar, örneğin kalp krizi, koroner arter hastalığı veya hipertansiyon gibi durumlar nedeniyle kalp kasının zayıflaması sonucu olabilir. Kalp yetmezliği sıklıkla ödem, nefes darlığı, yorgunluk gibi semptomlara neden olabilir. Son zamanlarda yapılan araştırmalar, kalp yetmezliği ve inflamasyon arasında bir ilişki olabileceğini göstermektedir. Kalp kası iltihaplanması, kalp yetmezliği gelişimine neden olabilir. Metot: 30 düşük ejeksiyon fraksiyonlu kalp yetmezliği (DEF-KY) hastası ile 30 sağlıklı kontrol (SK) çalışmaya dahil edildi. Ejeksyion fraksiyonu 40'ın altında olanlar hasta grubuna dahil edildi. Katılımcıların yaş, cinsiyet, hemogram parametreleri kaydedildi. Nötrofil lenfosit oranı (NLO), monosit lenfosit oranı (MLO), platelet lenfosit oranı (PLO) hesaplandı. Bulgular: Her iki grupta da 15 erkek ve 15 kadın katılımcı mevcuttu. DEF-KY grubunun yaş ortalaması 66,23±8,31, SK grubunun yaş ortalaması 69,17±9,45 idi. İki grup arasında yaş ortalaması açısından anlamlı fark yoktu (p=0,207). DEF-KY grubunda lenfosit sayısı SK grubuna göre anlamlı olarak düşüktü (p<0,001). NLO, MLO ve PLO DEF-KY grubunda SK grubuna göre anlamlı olarak yüksekti (p=0,005, p<0,001, p=0,005). Sonuç: Kronik inflamasyon, vücutta sürekli olarak devam eden bir düşük dereceli iltihaplanma durumunu ifade eder. Bu durum ateroskleroz gibi hastalıkları tetikleyebilir. Ayrıca, kalp kasının kendisinde inflamasyon oluşması, kalp dokusunun zayıflamasına ve kalp yetmezliği riskinin artmasına neden olabilir. Bazı araştırmalar anti-inflamatuar tedavilerin kalp yetmezliği yönetimine katkı sağlayabileceğini göstermektedir. Ancak, bu konudaki araştırmalar hala devam etmekte olup, spesifik tedavi yönergeleri belirlenmiş değildir.

Anahtar Kelimeler: Kalp Yetmezliği, İnflamasyon, Ejeksiyon Fraksiyonu

Evaluation of Inflammatory Markers in Non-Decompensated Heart Failure With Low Ejection Fraction

Abstract: Introduction: Heart failure is a condition in which the heart cannot pump enough blood. Heart failure usually occurs as a result of another heart condition, such as a heart attack, coronary artery disease, or weakening of the heart muscle due to conditions such as hypertension. Heart failure can often cause symptoms such as edema, shortness of breath, and fatigue. Recent research shows that there may be a relationship between heart failure and inflammation. Inflammation of the heart muscle can lead to the development of heart failure. Method: 30 low ejection fraction heart failure (LEF-HF) patients and 30 healthy controls (HC) were included in the study. Those with an ejection fraction below 40 were included in the patient group. Participants' age, gender, and hemogram parameters were recorded. Neutrophil-lymphocyte ratio (NLR), monocyte-lymphocyte ratio (MLR), platelet-lymphocyte ratio (PLR) were calculated. Results: There were 15 male and 15 female participants in both groups. The average age of the LEF-HF group was 66.23±8.31, and the average age of the HC group was 69.17±9.45.

There was no significant difference in mean age between the two groups (p = 0.207). The lymphocyte count in the LEF-HF group was significantly lower than the HC group (p<0.001). NLR, MLR and PLR were significantly higher in the LEF-HF group than in the HC group (p=0.005, p<0.001, p=0.005). Conclusion: Chronic inflammation refers to a state of low-grade inflammation that constantly persists in the body. This situation can trigger diseases such as atherosclerosis. Additionally, inflammation in the heart muscle itself can cause weakening of heart tissue and increase the risk of heart failure. Some research shows that anti-inflammatory treatments may contribute to the management of heart failure. However, research on this subject is still ongoing and specific treatment guidelines have not been established.

Keywords: Heart Failure, İnflammation, Ejection Fraction

Makale id= 292

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5174-9500

Elektrik Çarpması Sonrası Atipik Yüz Ağrısı Olgusu

Uzman Dr. Gevher Rabia Genç Perdecioğlu[1]
[1]Etlik Şehir Hastanesi

Özet: Atipik yüz ağrısı yüz yarımında olan ağrı ile karakterizedir ve otonom bulgu eşlik etmez. Trigeminal nevralji, postherpetik nevralji, yanan ağız sendromu, Eagle sendrmu gibi ağrı sendromlarıyla ayırıcı tanıya girer. Atipik yüz ağrısı tedavisi zor bir antitedir ve amitriptilin, seratonin ve noradrenalin gerialım inhibitörleri, gabapentinoidler denenebilir. 72 yaşında erkek hasta 3 sene önce elektrik çarpması sonrasında başlayan sol yüz yarımında ağrı şikayeti gelişiyor. Travma sonrasında her iki frontopariatel bölgede subdural hematom gelişmiş. 2 ay sonra hastanın sol yüz yarımında özellikle göz çevresinde anlık, çakıcı ve günde 3-5 kez olan ağrılar başlamış. Daha sonra zeminde sürekli olan tüm yüz yarımında hissettiği künt bir ağrı ve ensede yanıcı bir ağrı eklenmiş. Hastanın özgeçmişinde ek hastalık yok, ağrılara otonom bulgu eşlik etmiyor. Nörolojik muayenesi normal. Bir haftalık tansiyon arteriyel takibi normal. Kranial manyetik rezonans görüntüleme (MRG), Temporal MRG ve MR anjiografi tetkikleri ile laboratuar tetkikleri normaldi. Amitriptilin ve gabapentin maksimum doza tedrici olarak yükseltildi. Analjezik yanıtının yetersiz olması nedeniyle transnazal sfenopalatin ganglion blok ardından ultrason klavuzluğunda dört seans greater oksipital sinir blokajı yapıldı. Bir süre ağrısız izlediğimiz hastanın ağrılarının yeniden alevlenmesi nedeniyle ultrason klavuzluğnda sol stellat ganglion blokaj uygulandı. Hastanın ağrı şiddeti işlem öncesi vizüel analog skalasında 8 iken işlem sonrası 2'ye düştü. Hasta 3. ayında ağrısı halen kontrol altında ve takibe devam ediliyor. Elektrik çarpmasının sinir sistemini etkilemesiyle ilgili üç mekanizma üzerinde durulmaktadır, bunlar; termal hasar, elektroporasyon ve vasküler hasardır. Uzun dönem sonuçlarının incelendiği bir çalışmada en sık uyuşukluk, güçsüzlük, hafıza problemleri, parestezi ve kronik ağrı gibi nörolojik komplikasyonlar bildirilmiştir. Yüksek akıma bağlı intrakranyal hemoraji, subdural ve epidural hematom ile düşük akıma bağlı periferik sinir etkilenmesi şeklinde olgu sunumları bulunmaktadır. Literatürde elektrik çarpması sonrası başlayan atipik yüz ağrısı olgusuna rastlamadık. Tedavisi güç olan bu olgularda stellat ganglion blokajı iyi bir seçenek gibi durmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Atipik Yüz Ağrısı, Elektrik Çarpması, Elektrik Yaralanması, Atipik Yüz Ağrısı Tedavi, Stellat Ganglion Blokaj

Atypical Facial Pain After Electric Shock

Abstract: Atypical facial pain, which is in the facial half and is not accompanied by autonomic symptoms. Trigeminal neuralgia, postherpetic neuralgia, burning mouth syndrome and Eagle syndrome should be considered. Treatment is difficult and amitriptyline, serotonin and noradrenaline reuptake inhibitors, gabapentinoids may be tried. A 72-year-old man complained of pain in the left half of his face after an electric shock. Subdural haematoma developed in both frontopariatel regions after the trauma. After 2 months, sudden and severe pain started around the left eye, 3-5 times a day. A blunt pain in the entire half of the face and burning pain in the neck were added. There was no comorbidity and the pain was not accompanied by autonomic findings. Neurological examination was normal. One-week

arterial blood pressure monitoring was normal. Cranial magnetic resonance imaging (MRI), temporal MRI, MR angiography and laboratory tests were normal. Amitriptyline and gabapentin were increased to maximum dose. Because of inadequate analgesic response, transnasal sphenopalatine ganglion block followed by four sessions of greater occipital nerve block under ultrasound guidance was performed. The patient was followed pain-free for a while, but when the pain became severe again, an ultrasound-guided left stellate ganglion block was performed. The pain intensity of the patient, which was 8 on the visual analogue scale before the procedure, decreased to 2 after the procedure. The patient's pain is still under control at the 3rd month and follow-up is continued. Thermal damage, electroporation damages the nervous system by electric shock. In a study neurological complications such as numbness, weakness, memory problems, paresthesia and chronic pain were reported most frequently. In the literature, we have not encountered a case of atypical facial pain after electric shock. Stellate ganglion blockade seems to be a good option in these difficult-to-treat cases.

Keywords: Atypical Facial Pain, Electric Shock, Electrical İnjury, Atypical Facial Pain Treatment, Stellate Ganglion Blockade

Makale id= 196

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4170-3768

Endometrioid Tip Endometrium Kanserlerinde Aortopelvik Lenf Nodu Metastazı Risk Faktörlerinin İncelenmesi

Uzman Dr. Ayşe Büşra Önder[1]
[1]Mardin EAH

Özet: Kadınlarda endometrium kanseri meme, akciğer ve kolorektal kanserlerden sonra en sık görülen kanser türüdür ve ülkemizde en sık görülen jinekolojik malignitedir. Yaş, obezite, parite, beyaz ırk, endokrin hastalıklar, erken menarş-geç menopoz, tamoksifen kullanımı ve aile öyküsü endometrium kanseri için risk faktörleridir. En yaygın patojenik tip, endojen veya eksojen karşılanmamış östrojene maruz kalma ile ilişkilidir ve tümör, hiperplastik bir endometrium olarak başlar ve kansere doğru ilerler. Diğer endometrium kanseri tipi ise östrojenden bağımsız gelişir ve genellikle östrojen bağımlı kansere göre daha kötü prognoza sahiptir. Cerrahi tedavinin temelini total histerektomi ve bilateral salpingo-ooferektomi, pelvik ve paraaortik lenfadenektomi ve peritoneal sıvının incelenmesi oluşturur. Laparoskopi, laparotomiden daha az postoperatif komplikasyonla ilişkilendirilmiştir. Uluslararası Jinekoloji ve Obstetrik Federasyonu tarafından önerilen cerrahi evrelemenin yanı sıra histolojik özellikler, tümör boyutu, miyometrial invazyon derecesi, serum tümör belirteç düzeyleri, lenfovasküler alan invazyonu, peritoneal sitoloji ve lenf nodu (LN) tutulumu da prognostik öneme sahiptir. LN tutulumu postoperatif adjuvan tedaviye başlanması ve radyoterapi alanının belirlenmesi açısından önemlidir. Perioperatif LN metastazlarının varlığını tespit etmek için kullanılan kesin bir yöntem henüz yoktur. Erken evre endometriyal kanserli hastalarda rutin pelvik ve paraaortik lenf diseksiyonu (lenfadenektomi) tartışmalıdır. Literatürde lenf diseksiyonunun sağkalımla ilişkili olduğunu bildiren çalışmalar olmasına rağmen faydası olmadığını öne süren araştırma sonuçları da mevcuttur. Çalışmamızda cerrahi evreleme yapılan endometrium kanseri hastalarının klinik ve cerrahi özelliklerinin incelenerek pelvik ve paraaortik lenf nodu metastazı için risk faktörlerinin belirlenmesi amaçlandı.

Anahtar Kelimeler: Endometrium Kanseri, Lenf Nodu Metastazı

Examination of Risk Factors for Aortopelvic Lymph Node Metastasis in Endometrioid Type Endometrial Cancers

Abstract: Endometrial cancer is the most common type of cancer in women after breast, lung and colorectal cancer and is the most common gynecological malignancy in our country. Age, obesity, parity, white race, endocrine diseases, early menarche-late menopause, tamoxifen use and family history are risk factors for endometrial cancer. The most common pathogenetic type is associated with exposure to endogenous or exogenous unopposed estrogen and the tumor starts as a hyperplastic endometrium and progresses to cancer. The other pathogenetic type of endometrial cancer develops independently of estrogen and generally has a worse prognosis than estrogen-dependent cancer. The mainstay of surgical treatment is total hysterectomy and bilateral salpingo-oophorectomy, pelvic and paraaortic lymphadenectomy and examination of the abdominal cavity fluid. Laparoscopy has been associated with fewer postoperative complications than laparotomy. In addition to the surgical staging recommended by

the International Federation of Gynecology and Obstetrics, histological features, tumor size, degree of myometrial invasion, serum tumor marker levels, lymphovascular space invasion, peritoneal cytology and lymph node (LN) involvement also have prognostic importance. LN involvement is important in terms of initiating postoperative adjuvant therapy and determining the area of radiotherapy. There is still no definitive method used to detect the presence of perioperative LN metastases. Routine pelvic and paraaortic lymph dissection (lymphadenectomy) is controversial in patients with early stage endometrial cancer. Although there are studies in the literature reporting that lymph dissection is associated with survival, there are also studies suggesting that it has no benefit. In our study, we aimed to determine the risk factors for pelvic and para-aortic lymph node metastasis by examining the clinical and surgical characteristics of endometrial cancer patients who underwent surgical staging.

Keywords: Endometrial Cancer, Lymph Node Metastasis

Makale id= 120

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0715-5913

Ergonomix Model İmplantlar Kullanılarak Gerçeklşetirilen Meme Büyütme Ameliyatında Yeni Imf ve Kesi Yerinin Belirlenmesi

Dr. Zekeriya Kul[1]
[1]Özel Klinik

Özet: Meme büyütme ameliyatı estetik cerrahi işlemler arasında en sık yapılan ameliyattır. Ancak yanlış preoperatif planlama veya cerrahi tekniğe bağlı olarak komplikasyon oranı oldukça yüksektir. Doğru implant seçimine rağmen kesi yerinin ve oluşturulacak yeni inframamarian kıvrım (IMF) yerinin yanlış belirlenmesi ve implanta uyumsuz cep hazırlanması kesi izinin görünür olmasına ve istenmeyen meme şekline yol açacaktır. . Böyle bir meme anatomisi elde etmek için ideal implant anatomik şekilli implanttır. Ancak anatomik implantların planlanmasındaki zorluklar, rotasyon veya yana doğru yer değiştirme ve malpozisyon gibi riskler plastik cerrahların anatomik implantlara mesafeli yaklaşmasına neden olmuştur. Prospektif bir çalışmada anatomik implantların 10 yıl içinde malpozisyon oranı primer meme büyütme ameliyatından sonra %4,7, revizyon ameliyatından sonra ise %9,1 olarak bulunmuştur. Bu durum plastik cerrahları ve implant imalatçılarını araştırmaya yöneltmiş ve bu arayışın sonucunda ergonomik implantlar doğmuştur. Ergonomix® model implantlar tam dolu olup, içeriğindeki jelin reolojik özelliklerinden dolayı şekilleri ayaktayken anatomik, yatarken yuvarlak olarak değişmektedir. Her ne kadar implant seçiminde hacimsel yöntemler yerine iki boyutlu yöntemler kullanılsa da ve Ameliyat öncesi planlama komplikasyon oranını azalttığından, planlamanın mümkün olduğu kadar objektif olmasını sağlamak için her zaman basit ve matematiksel bir formülasyona ihtiyaç duyulmuştur. Bu nedenle yarım daire biçimli yapıların yay uzunluğunu hesaplamak için kullanılan geometrik formülün, meme büyütme operasyonunda ameliyat öncesi planlama sırasında yeni IMF yerinin ve kesi yerinin belirlenmesinde kullanılabileceğini düşündük. Biz de bu geometrik formülü, günümüzde kullanılan yöntemlere alternatif olarak 2018-2021 yılları arasında inframamarian yaklaşımla primer meme büyütme ameliyatı olan 60 hastanın yeni IMF ve kesi yerlerini belirlemek için kullandık. Bu sunumda Ergonomix model silikon implant ile meme büyütme ameliyatı yaptığımız hastaların ameliyat öncesi planlama aşamasında yeni IMF yerinin ve insizyon seviyesinin tespiti için kullandığımız yöntem ve hastaların uzun dönem takiplerinde meme alt pol ekspansiyon miktarı ile ilgili tespit ettiğimiz değişiklikleri değişiklikleri paylaştık.

Anahtar Kelimeler: Ergonomix İmplant, Meme Büyütme Ameliyatı

The Determınıng of the New Imf and Incısıon Locatıon in Breast Augmentatıon Usıng Ergonomix® Model Implants

Abstract: Breast augmentation is the most common surgery among aesthetic surgical procedures. However, the complication rate is significantly high which is related to wrong preoperative planning or surgical technique. Despite the correct implant selection, the incorrect determination of the incision and the new inframamarian fold (IMF) location to be created, and the preparation of the pocket incompatible with the implant, will lead to the visibility of the incision scar and an undesirable breast shape. The ideal implant to obtain such a breast anatomy is the anatomically shaped implant. However, the difficulties

of planning anatomical implants, rotation or lateral displacement, and risks such as malposition caused the distance approach of plastic surgeons to anatomical implants. In a prospective study, the malposition rate of anatomical implants within 10 years was found to be 4.7% after primary breast augmentation surgery and 9.1% after revision surgery. This situation led plastic surgeons and implant manufacturers to research and ergonomic implants were born as a result of this search. Ergonomix® model implants are full-filled and because of the rheological properties of the gel in their contents, their shapes change to anatomical when standing and round when lying down.Although the use of bi-dimensional methods instead of volumetric methods for implant selection and preoperative planning has reduced the complication rate, a simple and mathematical formulation has always been needed to ensure that planning is as objective as possible. Therefore, we thought that the geometric formula used to calculate the arc length of semicircular structures could be used to determine the new IMF location and incision location during preoperative planning of breast augmentation. So, we used this geometric formula to determine the new IMF and incision locations of 60 patients who had primary breast augmentation surgery with an inframamarian approach between 2018-2021, as an alternative .In this presentation, we shared the method we used to determine the new IMF location and incision level in the preoperative planning phase of the patients for whom we performed breast augmentation surgery with the Ergonomix model silicone implant, and the changes we detected regarding the amount of breast lower pole expansion in the long-term follow-up of the patients.

Keywords: Breast Augmentation, Ergonomix Model İmplant.

Makale id= 304

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7755-4736

Erişkin Testis Tümörlerinde Kriptorşidizm Sıklığı ve Orşiopeksi Yaşının İrdelenmesi

Doç.Dr. Tugay Tartar[1], Doç.Dr. Tunç Ozan[2], Doç.Dr. Ahmet Karakeçi[2], Arş.Gör.Dr. Tarık Akkuş[1], Prof.Dr. İrfan Orhan[2]
[1]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi AD
[2]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji AD

*Corresponding author: Tugay Tartar

Özet: Amaç: Kriptorşidizm, erkek genital sisteminin en sık konjenital anomalisidir. İnmemiş testiste skrotal testise göre 40 kata varan oranlarda testis tümörü (TT) riski bildirilmiştir. Bu çalışmada; TT tespit edilmiş olgularda, inmemiş testis sıklığının ve orşiopeksi yaşının etkisinin araştırılması amaçlandı. Yöntem: 2013-2023 yılları arasında üroloji kliniğinde TT nedeniyle tedavisi yapılan olgular retrospektif olarak incelendi. Olguların yaşı, hastaneye başvuru şikayeti, tümörün tarafı, tipi, inmemiş testis varlığı ve tarafı, orşiopeksi yaşı, gelişen TT tipi ve ek inguinal anomalilerin varlığı araştırıldı. Bulgular: Testis tümörü nedeniyle tedavi edilen 94 erkek olgunun median (interquartile range) yaşı 29,5 (23-38) yıldı. En sık başvuru şikayetleri; testiste ağrı, şişlik ve ele gelen kitleydi. TT olguların %50'sinde sol, %47,9'unda sağ ve %2,1'inde bilateral yerleşimliydi. Olguların %94,7'sinde malign TT (%48,4 seminom, %33,7 mikst germ hücreli tümör, %11,2 embriyonel karsinom, %6,7 yolk sak tümör), %5,3'ünde ise benign TT (%80 leyding hücreli tümör, %20 seks kord stromal tümör) gelişmişti. Olguların 8'inde (%8,5) inmemiş testis (inguinal yerleşimli) mevcuttu, 3'ünde orşiopeksi öyküsü yoktu ve median (interquartile range) yaşı 26,5 (23-39) yıldı. Orşiopeksi yaşı median (interquartile range) 3 (2-5) yıldı. İnmemiş testisli olguların %50'si sol, %37,5'i sağ, %12,5'i bilateraldi. İnmemiş testisli olguların hepsinde malign TT (%62,5'inde mikst germ hücreli tümör, %37,5'inde seminom) gelişmişti. Tüm olguların %44,7'sinde ek inguinal patoloji (%47,6'sında mikrolitiyazis, %38,1'inde kalsifikasyon, %19'unda epididim kist, %14,3'ünde hidrosel, %9,5'inde varikosel, %7,1'inde testis atrofisi ve %7,1'inde inguinal herni) mevcuttu. İnmemiş testisli olguların %50'sinde ek inguinal patoloji (%50'sinde kalsifikasyon, %25'inde mikrolitiyazis ve %25'inde testiküler atrofi) saptandı. İnmemiş testis öyküsü olanlarla, olmayanlar arasında TT gelişme yaşı ve tümör tipi açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık yoktu (p=0,770, p=0,326). Tümör gelişen taraf açısından ise istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardı (p=0,003). Sonuç: İnmemiş testisi olan hastalar TT riski nedeniyle erken dönemde orşiopeksi yapılmalıdır. Orşiopeksi, testis tümörü riskini ortadan kaldırmamakla birlikte hem fizik muayene hem de görüntüleme yöntemleri ile takibi kolaylaştırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Testis Tümörü, İnmemiş Testis, Orşiopeksi

Examination of the Frequency of Cryptorchidism and the Age of Orchidopexy in Adult Testicular Tumors

Abstract: Aim: Cryptorchidism is the most common congenital abnormality of the male genital system. The risk of testicular tumor (TT) has been reported to be up to 40 times higher in undescended testicles than in scrotal testicles. In this study; It was aimed to investigate the frequency of undescended testicles

and the effect of orchidopexy age in cases with TT. Method: Cases treated for TT in the urology clinic between 2013-2023 were examined retrospectively. The age of the cases, the complaint by admission to the hospital, the side and type of the tumor, the presence and side of undescended testicle, the age of orchidopexy, the type of TT developed and the presence of additional inguinal abnormalities were investigated. Results: The median (interquartile range) age of 94 male cases treated for TT was 29.5 (23-38) years. The most common complaints by application were pain, swelling and a palpable mass in the testicle. Of the cases with TT, %50 were left, %47.9 were right, and %2.1 bilateral. Malignant TT occured in 94.7% of the cases (48.4% seminoma), and benign TT occured in 5.3%. There was an undescended testicle (located in the inguinal) in 8 (8.5%) of the cases, there was no history of orchidopexy in 3, and median (interquartile range) age was 26,5 (23-39) years. The median (interquartile range) age at orchidopexy was 3 (2-5) years. Of the cases with undescended testicles, 50% were left, 37.5% were right, and 12.5% were bilateral. Malignant TT (62.5% mixed germ cell tumor) developed in all cases with undescended testicles. Additional inguinal pathology was present in 44.7% of all cases (47.6% microlithiasis), 50% of the cases with undescended testicles (50% calcification). There was no statistically significant difference in terms of age at development of TT and tumor type between those with a history of undescended testicles and those without (p=0.770, p=0.326). There was a statistically significant difference in terms of the side where the tumor developed (p=0.003). Conclusions: Patients with undescended testicles should undergo early orchidopexy due to the risk of TT. Although orchiopexy does not eliminate the risk of testicular tumor, it facilitates follow-up with both physical examination and imaging methods.

Keywords: Testicular Tumor, Undescended Testicle, Orchidopexy

Makale id= 141

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9077-8833

Erken Dönem Emzirme Başarısına Etki Eden Faktörler

Dr. Büşra Nükhet Pehlivanoğlu[1]
[1]Prof.Dr. Cemil Taşcıoğlu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Uluslararası insan hakları belgelerinde emzirme 1924 yılından beri insan hakkı olarak bildirilmektedir. Bebek için anne sütünün en iyi besin olduğu; toplumun tamamının emzirme konusunda bilgilendirilerek, desteklenmesi ve bu konuyla ilgili eğitim olanaklarına kavuşturulması ise Birleşmiş milletler genel kurulunun 1989'da kabul ettiği çocuk hakları sözleşmesinde yer almaktadır. Emzirme hem anne hem de bebek için bu kadar önemli iken doğum sonrası ilk saatler anne ve bebek arası uyum için en değerli süreçtir. Bu aşamada tensel temas, anksiyete, doğum şekli, annenin depresyonda olup olmaması gibi birçok çevresel faktör emzirme başarısına etki etmektedir. Bizim amacımız ise erken dönem emzirme başarısına etki eden faktörleri araştırmak olacaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışma İkinci Basamak Bir Devlet Hastanesi lohusa servisinde 15 Ağustos 2021 – 15 Eylül 2021 tarihleri arasında çalışmaya katılmayı kabul eden primipar 57 lohusa arasında yapılmıştır. Çalışmaya katılan lohusaların yaş, doğum haftası, bebek kilosu, bebeğin cinsiyeti, anne eğitim durumu, takipli gebelik olup olmaması, daha önce abort öyküsü olup olmaması, bebek anne arası ilk 2 saat içinde tensel temas olup olmaması, 1 ve 5. Dakika APGAR skorları ve Beck Anksiyete ölçeği puanları kayıt edildi. İstatistiksel analizler için SPSS 21 programı kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan 57 lohusa değerlendirildi. İncelenen parametreler içerisinde emzirme başarısı ile gebeliğin takipli olması ilk 2 saat içerisinde tentene temas olması ve anksiyete düzeyi istatistiksel açıdan anlamlı olarak tespit edildi. Sonuç: Erken dönem emzirme başarısına birçok faktör etki etmektedir. Fakat bu faktörlerin büyük bir kısmı düzeltilebilir etkenlerdir. Bu nedenle doğum sonrası bakım hizmetleri kapsamında lohusaların daha konforlu ve daha fazla postpartum destek alabilecekleri hastanelerde doğum yapmaları önerilmelidir. Gerekli durumlarda ise psikolojik destek sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, Anksiyete, Yenidoğan, Beck Anksiyete Ölçeği

Makale id= 155

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1244-1236

Erken Evre Glottik Larenks Kanserlerinde Tedavi Seçimi

Uzman Dr. Ata Alperen Erşahan[1]
[1]İstanbul Bahçelievler Devlet Hastanesi

Özet: Giriş: Larenks kanserleri tüm baş boyun kanserleri içinde en sık görülen 2. kanser türüdür. Dünya genelinde insidansı erkek cinsiyet için 100 000'de 3,6 kadın cinsiyet için 0,48'dir. Dünyada her yıl yaklaşık 180 000 yeni vaka eklenmektedir. Amaç ve Yöntem: Larenks kanserli hastalarda 5 yıllık sağ kalım oranları %60 olarak bildirilmiştir. Erken evrede yani T1 ve T2 seviyesinde saptanan hastalıkta bu oran % 80-90'lara çıkmaktadır. Glottik larenks kanserleri başlangıçtan itibaren semptom vermeleri sebebiyle büyük oranda erken evrede saptanabilmektedir. Ayrıca glottik bölgenin lenfatik drenajının çok az olması sebebiyle hastalık erken evrede lokalize kalma eğilimi göstermektedir. Bu hastalarda tek tedavi modalitesi ile yüksek başarı sağlanabilmektedir. Bu aşamada seçilecek olan tedaviler radyoterapi veya larenksi fonksiyonel ve anatomik olarak korumaya olanak sağlayan cerrahi yöntemlerdir. Her iki tedavi modalitesi de benzer onkolojik başarıya sahiptir fakat tedavi sonrası ses kalitesi, tekrar edilebilirlik, yan etkiler anlamında önemli farklılıklar barındırmaktadırlar. Biz bu sunumda erken evre glottik larenks kanserlerinde açık ve transoral lazer cerrahileri ile radyoterapinin güncel literatür eşliğinde karşılaştırılmasını amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Larenks Malign Neoplazmı, Transoral Larengeal Mikrocerrahi, Radyoterapi

Treatment Selection in Early Stage Larynx Cancer

Abstract: Introduction: Laryngeal cancer is the 2nd most common type of cancer among all head and neck cancers. Its worldwide incidence is 3.6 per 100 000 for males and 0.48 per 100 000 for females. Approximately 180 000 new cases are added every year in the world. Purpose and Method: 5-year survival rates in patients with laryngeal cancer have been reported as 60%. This rate increases to 80-90% in the disease detected in the early stage, that is, at the T1 and T2 levels. Glottic larynx cancers can mostly be detected at an early stage because they cause symptoms from the very beginning. In addition, the disease tends to remain localized in the early stages due to very poor lymphatic drainage of the glottic region. High success can be achieved with a single treatment modality in these patients. The treatments to be chosen at this stage are radiotherapy or surgical methods that allow functional and anatomical preservation of the larynx. Both treatment modalities have similar oncological success, but they have significant differences in terms of post-treatment sound quality, repeatability, and side effects. In this presentation, we aimed to compare open and transoral laser surgeries and radiotherapy in the light of current literature in early stage glottic larynx cancers.

Keywords: Laryngeal Malignant Neoplasm, Transoral Laryngeal Microsurgery, Radiotherapy

Makale id= 237

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8891-9510

Farklı Dozlardaki Hibüsküs Kaynaklı Eksozom Benzeri Nanopartiküllerin Sh-Sy5y İnsan Nöroblastom Hücreleri Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi

Öğr. Gör. Gaye Umurhan[1], Doç.Dr. Meriç Arda Eşmekaya[1]
[1]Gazi Üniversitesi

*Corresponding author: Gaye Umurhan

Özet: Nöroblastom, yeni olgunlaşan sempatik sinir sisteminde açığa çıkan ve adrenal bezlerde ve/veya sempatik ganglionlarda tümörlere neden olan bir nöroendokrin kanser türüdür. Özellikle 5 yaş öncesi çocuklarda en sık görülen çocukluk dönemi kanser türüdür. Afrika'da yaşayan çocuklarda nöroblastom insidansının diğer ülkelerde yaşayan çocuklardan yüksek olduğu vurgulanmıştır. Bu durum, nöroblastomun epidemiyolojik olarak farklılık gösterdiğini işaret etmektedir. Eksozomlar, prokaryot ve ökaryot hücreler tarafından salgılanan küçük, zar kaplı kargo paketleri olarak adlandırılırlar. Eksozomlar, hücreler arası iletişimi düzenlemekle birlikte farklı türler arasında bile hücresel metabolik aktiviteleri etkilemektedirler. Boyutları 30-150 nm arasında değişmektedir. Boyutlarının çok küçük olması nedeniyle vücuttaki birçok biyolojik bariyerden (Kan-Beyin-Bariyeri, Kan-Testi-Bariyeri vb.) rahatça geçebilmektedirler. Bitki kaynaklı, protein ve RNA gibi çeşitli sitozol bileşenleri içeren Eksozomların birçok hastalığın tedavisinde kullanılabileceğini gösteren çalışmalar literatürde mevcuttur. Düşük toksisite, azaltılmış immünojeniklik, yüksek biyo-uyumluluk ve stabilite gibi avantajlara sahip olmalarından dolayı hastalıkların tedavisine yönelik önemli bir alternatif olarak görülmektedirler. Bu çalışmada hemen hemen tüm kıtalarda yetişen ve güçlü bir antioksidan olarak tanımlanan hibüsküs eksozomlarının farklı konsantrasyonlarda nöroblastom hücre hattına (SH-SY5Y) uygulanarak hücre canlılığındaki değişimler WST-1 yöntemi ile belirlenmiştir. Uygulama sonrasında hibüsküs eksozomlarının, nöroblastom hücrelerinin azalmasında anlamlı sonuçlar verdiği bulgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Eksozom, Hibüsküs, Nöroblastom

Investigation of the Effects of Different Doses of Hibiscus-Derived Exosome-Like Nanoparticles On Sh-Sy5y Human Neuroblastoma Cells

Abstract: Neuroblastoma is a type of neuroendocrine cancer that arises in the newly maturing sympathetic nervous system and causes tumors in the adrenal glands and sympathetic ganglia. It is the most common type of childhood cancer, especially in children before the age of 5. It has been emphasized that the incidence of neuroblastoma in children living in Africa is higher than in children living in other countries. This indicates that neuroblastoma differs epidemiologically. Exosomes are small, membrane-coated cargo packages secreted by prokaryotic and eukaryotic cells. Exosomes regulate intercellular communication and affect cellular metabolic activities even between different species. Their sizes vary between 30-150 nm. Due to their tiny size, they can easily pass through many biological barriers in the body (Blood-Brain-Barrier, Blood-Test-Barrier, etc.). Studies in the literature show that Exosomes, which are of plant origin and contain various cytosolic components such as protein

and RNA, can be used in the treatment of many diseases. They are seen as an essential alternative for treating diseases because they have advantages such as low toxicity, reduced immunogenicity, high biocompatibility, and stability. In this study, hibiscus exosomes, which grow in almost all continents and are defined as a powerful antioxidant, were applied to the neuroblastoma cell line (SH-SY5Y) at different concentrations, and the changes in cell viability were determined by the WST-1 method. After treatment, it was found that hibiscus exosomes significantly reduced neuroblastoma cells.

Keywords: Exosome, Hibiscus, Neuroblastoma

Makale id= 328

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0611-8651

Farklı Semptomlarda Atlanmaması Gereken Bir Tanı: Brucella

Uzman Dr. Huzeyfe Karaosman[1]
[1]Isparta Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Bulantı ve kusma birçok polikliniğin ve acil servisin en sık başvuru semptomlarındandır. Bulantı, genellikle kişiye kusacağı hissini veren rahatsız edici bir duygu durumudur. Kusma ise gastrik içeriğin karın kaslarının kasılmasıyla zorlu bir biçimde özofagus yoluyla ağızdan çıkartılmasıdır. Bulantı ve kusmanın etiyolojisinde; gastrointestinal, nörolojik, enfeksiyöz, endokrinolojik ve psikiyatik nedenler bulunmaktadır. Vakamızda enfeksiyöz nedenlerden olan bruselloza bağlı bulantı kusmayı değerlendireceğiz. Olgu: 64 yaş kadın hasta 1 aydır olan devamlı bulantı hissi, bulantıya sekonder iştahsızlık ve ara ara olan kusma şikâyetine baş dönmesi eklenmesi üzerine acil servise başvurmuş. Hasta iç hastalıklarına danışılması üzerine değerlendirildi. Hastanın bilinen esansiyel hipertansiyon, tip-2 diyabetes mellitus tanıları olup kandesartan-hidroklorotiyazid, vildagliptin-metformin tedavilerini kullanmaktaydı. Hastaya yapılan sorgulamada halsizlik, dizüri ve yaygın vücut ağrısı mevcuttu. Hastanın semptomlarına regürjitasyon, ishal, kabızlık eşlik etmiyordu. Hastadan alınan anamnezde; hastaya bulantı nedeniyle verilen anti-emetik tedaviye rağmen semptomlarının gerilemediği öğrenildi. Hastaya yapılan fizik muayenede alt kadranda hassasiyet dışında patoloji saptanmadı. Hastaya yapılan tetkiklerde pre-renal akut böbrek hasarı ve üriner sistem enfeksiyonu saptanması üzerine dâhiliye servisine yatışı yapıldı. Verilen tedavi sonrası laboratuvar tetkiklerinde düzelme olmasına rağmen hastanın bulantı şikâyeti gerilemedi. Hastaya anti-emetik tedaviye dirençli bulantı nedeniyle yapılan endoskopide gastro-özofageal reflü dışında patoloji saptanmadı. Hastanın tetkiklerinde sebat eden sedimantasyon yüksekliği ve yaygın vücut ağrısı nedeniyle hastaya yapılan ayrıntılı sorgulamada bel ağrısı dışında eklem ağrısı olmadığı, hastanın hayvancılıkla uğraştığı ve son 1 haftadır gece terlemesi başladığı öğrenildi. Hastaya yapılan ileri tetkiklerde hastada brusella saptanması üzerine hastaya tedavi başlandı. 1. haftanın sonunda bulantısı gerileyen hasta ayaktan tedavisi düzenlenerek taburcu edildi. Tartışma: Hastane başvurularının en sık nedenlerinden olan bulantı ve kusmanın nedeni araştırılırken karşımıza pek çok semptomla çıkabilen ve coğrafyamızda endemik bir enfeksiyon olan brusella her zaman akla gelmelidir. Tedavilere dirençli farklı semptomları olan ve halsizlik, bel ağrısı, ateş, gece terlemesi gibi ek semptomları sorgulanmayan hastalarda tanı ve tedavi gecikmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bulantı, Kusma, Brusella

Makale id= 263

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5058-3513

Farklı Vakalarda Unilateral Asemptomatik Pelvik Böbreğin Topografik Analizi, Vaka Takdimi ve Literatür Özeti

Öğr. Gör. Tayfun Aygün[1], Dr. Öğretim Üyesi Nurullah Yücel[2], Doç.Dr. Meral Meşe[3], Arş.Gör. Rıdvan Dizman[3], Prof.Dr. Tamer Baysal[3]
[1]Giresun Üniversitesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi
[3]İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Tayfun Aygün

Özet: Pelvik böbrek ektopik böbrek varyasyonları arasında en sık görülen tiptir. Bu yapı sıklıkla asemptomatik olmakla beraber, anatomik yapısı gereği çevre dokuları etkileyebilmekte ve farklı patolojik semptomları tetikleyebilmektedir. Çalışmamızda 1 kadında sağ ve 1 erkekte sol olmak üzere 2 pelvik böbrek vakasının topografik anatomi açısından takdimi gerçekleştirilecektir. Pelvik böbreğin 3D slicer pprogramı ile segmentasyonu ortaya çıkarılacak ve uzaysal konumu netleştirilecektir. Pelvik böbrekte ortaya çıkan renal fossadaki boşluğun yanında, pekvik kavitede kapladığı alanda etkilediği diğer organları da incelemek gerekir. Var olan yapısal farklılıkları ortaya koymak preoperatif planlamalar açısından oldukça önemlidir. Topografik yaklaşımdan bakıldığında pelvik böbreğin bulunduğu bölgede oluşturduğu irritasyonlar ve ağrılar, çevre organların patolojileri ile sıklıkla karıştırılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Arteria Renalis, Ektopik Böbrek, Konjenital Renal Anomali, Pelvik Böbrek, Topografik Anatomi

Topographıc Analysıs of Unılateral Asymptomatıc Pelvıc Kıdney in Dıfferent Cases, Case Report and Summary of Lıterature

Abstract: Pelvic kidney is the most common type among ectopic kidney variations. Although this structure is often asymptomatic, due to its anatomical structure, it can affect surrounding tissues and trigger different pathological symptoms. In our study, 2 pelvic kidney cases, 1 right in a woman and 1 left in a man, will be presented in terms of topographic anatomy. The segmentation of the pelvic kidney will be revealed with the 3D slicer program and its spatial position will be clarified. In addition to the space in the renal fossa that occurs in the pelvic kidney, it is necessary to examine the other organs it affects in the area it occupies in the pelvic cavity. Revealing the existing structural differences is very important in terms of preoperative planning. When viewed from a topographical approach, the irritations and pain in the region where the pelvic kidney is located can often be confused with the pathologies of the surrounding organs.

Keywords: Arteria Renalis, Ectopic Kidney, Congenital Renal Anomaly, Pelvic Kidney, Topographic Anatomy

Makale id= 357

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Features of the Psychological State of Patients With Different Types of Age-Aged Cataracts.

Asst.Prof.Dr. Nataliya G. Zumbulidze [1], Researcher Giorgi R. Zumbulidze [2]
[1]Assistant Professor, Ophthalmology Department North-Western State Medical University n.a. I.I. Mechnikov, ophthalmologist, Saint Petersburg, Russia.
[2] ophthalmic surgeon Ophthalmology Department Clinic "

*Corresponding author: Nataliya G. Zumbulidze

Abstract: Relevance. In the psychological state of any person with an eye pathology, regardless of the degree of threat of vision loss, there is always a fear of becoming blind. Among eye diseases, cataract is one of the causes of low vision, blindness and visual disability, along with glaucoma, eye injuries, inflammatory diseases, diabetes mellitus and retinal dystrophies of involutional origin. Patients with cataracts on both or only eyes constantly experience significant psychological discomfort, great difficulties in self-care, movement and orientation in space, and professional activities. Every year, more than 2.5 million cataract extractions are performed worldwide. The majority of these patients are people of working age who need not only restoration of vision, but also the opportunity to continue their professional activities. The goal is to study the psychological status of patients with different types of age-related cataracts. Material and methods. The study involved 150 people with age-related cataracts, aged from 40 to 78 years. Average age 61 years. Among them are 97 women and 53 men. Routine ophthalmological diagnostics (visorefractometry, perimetry, tonometry, biomicroophthalmoscopy), standardized Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI). Results and discussion. Patients with cortical age-related cataracts are more often than others in a state of pronounced neuropsychic stress (excessive emotional reaction), motor activity is increased, and a decrease in adaptive functions is observed. In conditions of the need for long-term concentration of attention, a significant decrease in performance was noted. In patients with nuclear cataracts, signs of “emotional burnout” were more often observed, the level of emotional reactions was significantly reduced, the reserves of concentration and long-term volitional effort were significant, motor activity was reduced, and performance was reduced when high activity of psychomotor reactions was required. Conclusions. It is important to take into account the personal characteristics of patients. Prone to doubts, anxious patients need special attention from doctors and medical staff. If surgical treatment of cataracts is necessary, it is recommended to explain in detail to patients the course of the operation, its safety, and the effectiveness of therapy, due to the high risk of developing psychopathological disorders in the preoperative period. It is advisable to use MMPI questionnaires in the practice of ophthalmologists to determine the personal characteristics of patients and the dynamics of the level of anxiety and depression.

Keywords: Cataract, Features, Types, Psychology, Condition

Makale id= 214

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9248-9426

Fonksiyonel Nörolojik Bozukluğu Olan Hastalar ile Sağlıklı Kontrollerin İnflamatuar Parametrelerinin Karşılaştırılması

Asst.Prof.Dr. Yaşar Kapıcı[1]
[1]Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Amaç: Fonksiyonel nörolojik bozukluk (FNB), altta yatan organik veya yapısal bir nörolojik hastalık olmaksızın bireylerin güçsüzlük, hareket bozuklukları, nöbetler veya duyu bozuklukları gibi nörolojik semptomlar yaşadığı bir durumdur. FNB'nin kesin nedeni tam olarak anlaşılamamıştır ve psikolojik ve nörolojik faktörlerin karmaşık bir etkileşimini içerdiğine inanılmaktadır. Çeşitli çalışmalar, inflamasyonun belirli nöropsikiyatrik durumlarda rol oynayabileceğini ileri sürmektedir ve bağışıklık sistemi düzensizliğinin veya inflamasyonun, fonksiyonel nörolojik semptomların gelişmesine veya alevlenmesine katkıda bulunup bulunamayacağı konusunda devam eden araştırmalar bulunmaktadır. Yöntemler: Çalışmaya 27 FND hastası (7 E, 20 K) ve 29 (12 E, 17 K) sağlıklı kontrol (SK) dahil edildi. Katılımcılar herhangi bir ek organik hastalığın bulunmadığını doğrulamak için dikkatli bir şekilde tarandı. Tüm katılımcılar için sosyodemografik bilgiler ve hemogram parametreleri sistematik olarak belgelendi. Nötrofil-lenfosit oranı (NLO), monosit-lenfosit oranı (MLO) ve platelet-lenfosit oranı (PLO) kaydedildi. Bulgular: FNB hastalarının yaş ortalaması 28.41±4.39, SK'ların yaş ortalaması 29.07±4.66 idi. Gruplar arasında yaş ve cinsiyet dağılımı açısından anlamlı fark saptanmadı (p=0,607, p=0,222). Hemogram parametreleri t testine göre karşılaştırıldığında beyaz küre sayılarında farklılık saptanmadı (p=0,388). FNB hastalarında lenfosit sayısı anlamlı olarak düşük bulundu (p=0,002). Mann-Whitney U testine göre FNB hastalarında eozinofil sayısı daha düşüktü (p=0,042). FNB hastalarında NLO, MLO ve PLO anlamlı olarak yüksekti (p=0,003, p=0,029, p=0,002). Sonuç: Biyolojik, psikolojik ve sosyal faktörler arasındaki etkileşimi vurgulayan biyopsikososyal model, FNB'yi anlamak için yaygın olarak kullanılmaktadır. Psikolojik stres etkenleri FNB gelişiminde merkezi rol oynarken, araştırmacılar inflamasyon dahil biyolojik faktörlerin potansiyel rolünü araştırıyorlar. Psikosomatik tıp alanının ve zihin-beden etkileşimi anlayışının dinamik olduğunu ve yeni araştırmaların daha fazla anlayış getirebileceğini akılda tutmak çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Fonksiyonel Nörolojik Bozukluk, Konversiyon Bozukluğu, İnflamasyon

Comparison of Inflammatory Parameters of Patients With Functional Neurological Disorder, and Healthy Controls

Abstract: Background: Functional neurological disorder (FND) is a condition where individuals experience neurological symptoms, such as weakness, movement disorders, seizures, or sensory disturbances, without an underlying organic or structural neurological disease. The exact cause of FND is not fully understood, and it is believed to involve a complex interplay of psychological and neurological factors. Several studies suggest that inflammation may play a role in certain neuropsychiatric conditions, and there is ongoing research into whether immune system dysregulation or inflammation may contribute to the development or exacerbation of functional neurological symptoms. Methods: 27 FND patients (7 M, 20 F) and 29 (12 M, 17 F) healthy controls (HCs)were

included in the study. Participants were carefully screened to confirm the absence of any additional organic diseases. Sociodemographic information and hemogram parameters were systematically documented for all participants. Neutrophil-lymphocyte ratio (NLR), monocyte-lymphocyte ratio (MLR) and platelet-lymphocyte ratio (PLR) were recorded. Results: The average age of FND patients was 28.41±4.39, and the average age of HCs was 29.07±4.66. No significant difference was detected between the groups in terms of age and gender distribution (p=0.607, p=0.222). When hemogram parameters were compared according to Student's t test, there was no difference in white blood cell counts (p = 0.388). Lymphocyte count was found to be significantly lower in FND patients (p = 0.002). According to the Mann-Whitney U test, the eosinophil count was lower in FND patients (p = 0.042). NLR, MLR and PLR were significantly higher in FND patients (p = 0.003, p = 0.029, p = 0.002). Conclusion: The biopsychosocial model is commonly used to understand FND, emphasizing the interaction between biological, psychological, and social factors. While psychological stressors are central to the development of FND, researchers have been exploring the potential role of biological factors, including inflammation. It's crucial to keep in mind that the field of psychosomatic medicine and the understanding of mind-body interactions are dynamic, and new researches may bring about further insights.

Keywords: Functional Neurological Disorder, Conversion Disorder, İnflammation

Makale id= 299

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7534-4105

Gaziantep Üniversitesi Şahinbey Araştırma ve Uygulama Hastanesi Dahili Yoğun Bakım Hastalarında Potansiyel İlaç-İlaç Etkileşimlerinin Araştırılması

Ma.St. Emine Bulut[1], Doç.Dr. Gülseren Elay[2], Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Saracaloğlu[1], Prof.Dr. Belgin Alaşehirli[1]

[1]Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı

[2]Gaziantep Ünivesitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Yoğun Bakım Bilim Dalı

*Corresponding author: Emine Bulut

Özet: Yoğun bakım hastalarında polifarmasi ve ilaç etkileşimleri genellikle gözden kaçan bir risktir. Bu çalışmanın amacı; yoğun bakım hastalarında potansiyel ilaç-ilaç etkileşimlerini saptamaktır. Gaziantep Üniversitesi Şahinbey Araştırma ve Uygulama Hastanesi dahili yoğun bakım ünitesinin 1 Ocak 2021-1 Ocak 2022 tarihleri arasında 18-65 yaş arasındaki COVID-19 tanılı 245 hasta dosyası retrospektif olarak incelenmiştir. Hastaların tedavisinde kullanılan ilaçlar arasındaki ilaç-ilaç etkileşimi Lexicomp© ve Medscape© ilaç veritabanları ile değerlendirilmiştir. Çalışmamızda 158 erkek (51.39±10.49 yaş), 87 kadın (50.29±12.93 yaş) hastanın 238'inde (%97.1) en az bir ilaç etkileşimi belirlenmiştir. Etkileşim saptanan (n=238) ve saptanmayan (n=7) gruplar arasında yaş ve cinsiyet bakımından anlamlı bir fark bulunmamaktadır (p>0.05). Lexicomp© ve Medscaspe© veritabanlarına göre sırasıyla 3312 ve 4983 toplam etkileşim belirlenmiş olup hastaların yoğun bakımda kalma süreleri (12.03±13.09) ile korelasyon saptanmıştır (p<0.001 r=0.283, r=0.237). Medscape© ve Lexicomp© veritabanına göre sırasıyla toplam 129 ve 101 ilaç çiftinde potansiyel ilaç-ilaç etkileşimi saptanmıştır. Medscape© veritabanında 21 ilaç çiftinde "minör", 89 ilaç çiftinde "yakından takip", 16 ilaç çiftinde "ciddi" ve 3 ilaç çiftinde "kontrendike"; Lexicomp© veritabanında 8 ilaç çiftinde B (müdahaleye ihtiyaç yok), 59 ilaç çiftinde C (tedavi takip edilmeli) ve 34 ilaç çiftinde D (tedavi değişikliği düşünülmeli) etkileşim belirlenmiştir. İlaç veritabanlarındaki uyumun değerlendirmesinde yakın takip-C kategorisi arasındaki uyum "önemli derece uyum (0.61-0.8)" olarak saptanmıştır (Cohen'in kappa katsayısı=0.74). Dahili yoğun bakım ünitesinde yatan hastalarda saptanan potansiyel ilaç-ilaç etkileşimi sıklığının oldukça fazla olduğu belirlenmiştir. Hekimlerin bu konudaki farkındalığının artırılması hasta güvenliğine yarar sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlaç-Ilaç Etkileşim, Yoğun Bakım

Investıgatıon of Potentıal Drug-Drug Interactıons in Gazıantep Unıversıty Sahınbey Research and Practıce Hospıtal Internal Medıcıne Intensıve Care Patıents

Abstract: Polypharmacy and drug interactions are generally an ignored risk in intensive care patients. The purpose of this study is to detect potential drug-drug interactions in intensive care patients. The files of 245 patients diagnosed with COVID-19, aged 18-65, of the internal intensive care unit of Gaziantep University Sahinbey Research and Practice Hospital between January 1, 2021 and January 1, 2022 were retrospectively examined. Drug-drug interactions between drugs used in the treatment of patients were evaluated with Lexicomp© and Medscape© drug databases. In our study, at least one drug interaction

was detected in 238 (97.1%) of 158 male (51.39±10.49 years) and 87 female (50.29±12.93 years) patients. There is no significant difference in terms of age and gender between the groups with detected interaction (n=238) and without (n=7) (p>0.05). According to Lexicomp© and Medcaspe©, a total of 3312 and 4983 interactions were determined, respectively, and a correlation was found with patients length of stay in intensive care (12.03±13.09) (p<0.001, r=0.283, r=0.237). According to the Medscape© and Lexicomp© databases, potential drug-drug interactions were detected totally 129 and 101 drug pairs, respectively. In the Medscape© database, it was “minor” in 21 drug pairs, “monitor closely” in 89 drug pairs, “serious” in 16 drug pairs, and “contraindicated” in 3 drug pairs; in the Lexicomp© database, B (no action needed) in 8 drug pairs, C (monitor therapy) in 59 drug pairs, and D (consider therapy modification) in 34 drug pairs interactions were determined. In the evaluation of agreement in drug databases, the agreement between monitör closely-C category was detected as "substantial agreement (0.61-0.8) (Cohen's kappa coefficient = 0.74). The frequency of potential drug-drug interactions detected in patients hospitalized in the internal intensive care unit was found to be considerably high. It is thought that increasing physicians awareness on this issue will benefit patient safety.

Keywords: Drug-Drug İnteraction, İntensive Care

Makale id= 315

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7538-7399

Gebelikle İlişkili Ondört Meme Kanseri Olgusu

Uzman Dr. Burak İlhan[1]
[1]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi

Özet: Konu: Gebelikle ilişkili meme kanserli hastaların klinik ve onkolojik özellikleri. Amaç: Gebelikle ilişkili meme kanseri, gebelik sırasında veya doğum sonrası ilk yıl içinde teşhis edilen meme kanseri olarak tanımlanmaktadır. Meme kanseri, gebelik sırasında ortaya çıkan en yaygın malignitelerden biridir. Daha fazla kadın çocuk doğurmayı erteledikçe, gebelikte meme kanseri görülme sıklığı artmaktadır. Bu çalışmada klinik ve onkolojik olarak gebelikle ilişkili 14 meme kanseri hastasının özellikleri incelenmiştir. Yöntem: 2012 ile 2019 tarihleri arasında gebelikle ilişkili meme kanseri tanısı alan 14 hastanın klinik özellikleri, tedavi yaklaşımları ve sağkalım sonuçları bu çalışmada sunulmuştur. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 31.9 (21-41) idi. Hastaların 8'i gebelik döneminde, 6'sı postpartum dönemde tanı almıştır. Gebelik dönemindeki hastaların 1'i birinci, kalan 7'si ikinci ve üçüncü trimesterde idi. Gebelik dönemindeki tüm hastalara ultrason, diğerlerine ek olarak mammografi ve MRI uygulanmıştır. Tüm hastaları tanıları kesici iğne biyopsisi ile belirlenmiştir. Altı hastaya mastektomi, 8 hastaya meme koruyucu cerrahi uygulanmıştır. Dört hastaya klinik olarak aksilla pozitifliği, 3'üne ise frozen inceleme sonucunda aksiller diseksiyon uygulanmıştır. İki tümör üçlü negatif reseptör özelliklerinde iken, 6 tümör Her/2 neu overekspresyonu göstermekte idi. Tüm hastalar adjuvant kemoterapi, 12 hasta adjuvant radyoterapi, 9 hasta adjuvant hormonoterapi ve 6 hasta anti-Her2 tedavisi almıştır. Ortalama takip süresi 72 (38-142) aydı. Takip sürecinde 2 lokal nüks ve 2 uzak metastaz gözlemlenmiştir. Sonuç: Gebelik ile ilişkili meme kanserinde sağ kalım sonuçları gözönünde bulundurulduğunda gebelik dönemi meme kanseri, postpartum dönem meme kanseri ve kontrol grubu meme kanserleri arasında çelişkili sonuçlar bulunmaktadır. Gebelik ile ilişkili meme kanserinin kötü prognoza sahip olduğunu öngören çalışmalar, tanı konma yaşı, tanıda gecikme sebebi ile tümör evresinin değişmesinin önemli faktörler olduğunu ortaya koymakla birlikte vaka sayıları tatmin edici değildir. Vaka sayılarının artması ile ileri çalışmalar, moleküler ve genetik incelemelerle gebelik ile ilişkili meme kanseri prognozu ile ilgili daha fazla bilgiye ulaşılabilir. Burak İLHAN Op. Dr., İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD burakmd@yahoo.com

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Gebelik

Makale id= 344

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Gebelikte Annenin Kilo Değişimi ile İlk 2 Yaşta Çocuğun Vücut Kitle İndexi Arasındaki İlişki

Doç.Dr. Fatih Kara[1], Dr. Medine Kocamanoğlu[1], Dr. Vildan Şerife Kara[1]
[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

*Corresponding author: Fatih Kara

Özet: Giriş Son yıllarda gelişmiş ülkelerde, doğurganlık çağındaki kadınlar arasında annenin gebelik öncesi vücut kitle indeksi (BMI) artmıştır. Gebelikte fazla kilo alımı ve annenin gebelik öncesi BMI, çocuklarda sağlıksız bir BMI'ye ve dolayısıyla obezite salgınına da katkıda bulunduklarını gösteren kanıtlar vardır. Bu çalışmada annenin gebelik boyunca kilo alımının erken çocukluk döneminde obezite gelişimi üzerine etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Matheryal Metod Araştırmaya Konya ili Selçuklu ilçesine bağlı bir aile sağlığı merkezinde kayıtlı olan 2 yaşını doldurmuş çocuklar ve anneleri dahil edilmiştir. Annelerin gebelik öncesi bir ve gebelik süresi boyunca 4 izlemindeki BMI sorgulanmıştır. Çocukların cinsiyetleri ve 0-1-3-6-12- 18 -24. aylarındaki boy, kilo, BMI z skorlarına bakıldı. Dünya Sağlık Örgütü'nün standartlarına göre dört gruba ayrıldı. Annelerin gebelik sürecindeki kilo alımları (GWG) Amerikan Ulusal Tıp Enstitüsü tarafından benimsenen kriterlere göre; zayıf (12,5-18 kg kilo alımı), normal kilolu (11,5-16 kg kilo alımı), fazla kilolu (7-11,5 kg kilo alımı) ve obez (5-9 kg kilo alımı) olarak sınıflandırıldı. Bulgular Toplam 230 anne-bebek çifti bu çalışmaya dahil edilmiştir. Anne gebelik yaşı ortalaması 28,63±5,4 ve % 16'sı 35 yaş ve üstü ve %32'si primipardı. Gebelik öncesi anne BMI median değeri 25,51 (17,72-46,47) kg/m² ve gebelikte kilo alım ortalaması 10,8±4,8 kg'dı. Annenin gebelik öncesi %3.5'i düşük kilolu, % 32'si fazla kilolu ve %21'i obezdi. Annelerin gebelik sürecinde %35'nin yetersiz kilo aldığı ve %28'nin fazla kilo aldığı görülmüştür. Anne BMI ile yaş arasında anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0,001$). Çocuğun izlemlerinde yalızca üçüncü ay BMI z skoru ile anne BMI arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p=0,03$). Annenin gebelik süresince kilo alımı ile çocuğun on ikinci ay BMI z skoru ve yirmi dördüncü ay BMI z skoru arasında anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır (sırasıyla $p=0,033$, $p=0,047$). Sonuç Araştırmaya katılan annelerin gebelik öncesi %53'ü fazla kilolu yada obez, %28'inin gebelik boyunca kilo alımı fazladır.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Vücut Kitle İndeksi, Çocuk

Makale id= 183

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5019-4363

Gebelikte Antiepileptik İlaçların Kullanımı

Uzman Dr. Nimet Günce Babacan[1], Uzman Dr. Fatma Zehra Kurnuç[2], Prof.Dr. Deniz Balsak[3]
[1]Eruh Devlet Hastanesi Siirt
[2]Siirt Eğitim Araştırma Hastanesi, Siirt
[3]Siirt Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Bilim Dalı

*Corresponding author: Nimet Günce Babacan

Özet: Gebelikte tedavisine devam edilmesi gereken hastalıklardan biri de epilepsidir. Gebelerde epilepsi görülme insidansı %0,5 ile 1 arasında değişmekte olup, bu süreçte başta tonik-klonik olmak üzere bütün nöbet tiplerinin engellenmesi gerekmektedir. Çünkü bu dönemde geçirilecek nöbetler, hem anneye hem de bebeğe zarar verebilmektedir. Anne ve bebek ölüm oranları, gebelik ve doğum komplikasyonları normal popülasyona göre daha sıktır. Gebelikte kullanılan ilaçlar konjenital malformasyon oranını 2-5 misli arttırdığı bilinmektedir. Kardiyak defektler, damak ve dudak yarıkları, hipospadias ve nöral tüp defekti kullanımlarına bağlı en sık görülen malformasyonlardandır ve bu malformasyonların oluşma riski politerapiyle birlikte artmaktadır. Gebelikte kullanımı en riskli ilaçlar valproat, fenobarbital ve topiramat, en az riskli ilaçlar ise levetirasetam, okskarbazepin ve lamotrijine olarak bildirilmiştir. Anti¬epileptik ilaçların teratojen etkilerini azaltmak için, ek olarak folik asit verilmesi tavsiye edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Antiepileptik İlaçlar; Epilepsi; Gebelik

Makale id= 218

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8588-6100

Geçici Koruma Statüsündeki Suriyeli Kadınların Aile Planlamasına Yönelik Bilgi, Tutum ve Davranışlarının Belirlenmesi

Uzman Dr. Furkan Bakırhan[1], Doç.Dr. Ferit Kaya[2]
[1]Adıyaman İl Sağlık Müdürlüğü
[2]Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Furkan Bakırhan

Özet: Suriyeli geçici koruma altında kadınların doğurganlık özelliklerinin yanı sıra aile planlanması yöntemlerine yönelik bilgi düzeyleri, tutumları, davranışlarını ve bununla ilişkili faktörleri ortaya çıkarmak amacıyla yapılmıştır. Çalışmamız kesitsel tipte bir araştırma olup Göçmen Sağlığı Merkezine başvuran 18-49 yaş arası kadınlar arasında anket formu ve aile planlaması tutum ölçeği kullanılarak yapılmıştır. Örneklem sayısı 288 kişi olarak belirlenmiştir. Elde edilen veriler SPSS 22.0 kaydedilerek; hata kontrolleri, tablolar ve istatistiksel analizler bu program aracılığıyla yapılmıştır. Çalışmada Suriyeli kadınların yaş ortalamasının 31,02±7,72, gebelik sayılarının ortalamasının 4,74±2,42 olduğu saptandı. Suriyeli kadınların %65,3'ünün ortaokul ve altı eğitim seviyesine sahip olduğu, %93,1'inin ev hanımı olduğu saptandı. Karşılanmamış aile planlaması ihtiyacının %21,0 olduğu, %28,5'inin düşük yaptıkları, %5,6'sının küretaj yaptırdığı saptandı. Modern yöntem kullanım sıklığının %51,7 olduğu saptandı. En sık kullanılan yöntemler sırasıyla RİA, KOK, kondom ve geri çekme olduğu saptandı. Çalışmamızda Suriyeli kadınların %51,0'ının aile planlaması yöntemleri ile ilgili bilgi eksikliği olduğu, %52,4'ünün yöntemlerin nereden temin edileceğini bilmediği, %43,8'i dini nedenlerden dolayı, %27,1'inin sağlığa zararlı olacağı kaygısından dolayı yöntem kullanmadıkları belirlendi. Yöntem kullanmayanların %83,8'inde kocaların karar verme sürecine katıldığı saptandı. Araştırmamıza göre karşılanmamış aile planlaması ihtiyacı yüksek, aile planlaması yöntemleri ile ilgili ve temin konusunda bilgi eksikliği olduğu görülmüştür. Ayrıca dini nedenlerden dolayı yöntem kullanılmaması yüksekti. Aile planlaması eğitimi planlanırken erkekleri hedeflemek aile planlaması hizmetlerine erişimi iyileştirmek için çok önemlidir. Bireye özgü aile planlaması danışmanlık hizmeti verilmesi ve uygun etkili bir aile planlaması yöntemi seçilmesi sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Aile Planlaması, Kontraseptif Yöntemler, Suriye, Sığınmacı

Determining the Knowledge, Attitudes and Behaviors of Syrian Women Under Temporary Protection Status Towards Family Planning

Abstract: This study was conducted to reveal the fertility characteristics of Syrian women under temporary protection as well as their knowledge levels, attitudes, behaviors and related factors towards family planning methods. Our study is a cross-sectional study and was conducted using a questionnaire form and family planning attitude scale among women aged 18-49 years who applied to the Migrant Health Center. The sample size was determined as 288 people. The data obtained were recorded in SPSS 22.0 and error checks, tables and statistical analyses were performed through this program. In the study, it was found that the mean age of Syrian women was 31,02±7,72 and the mean number of pregnancies

was 4,74±2,42. It was found that 65.3% of Syrian women had secondary school education or less and 93.1% were housewives. Unmet need for family planning was 21.0%, 28.5% had abortions, and 5.6% had curettage. The frequency of modern method use was 51.7%. The most frequently used methods were IUD, POP, condom and withdrawal, respectively. In our study, it was determined that 51.0% of Syrian women lacked information about family planning methods, 52.4% did not know where to obtain methods, 43.8% did not use methods due to religious reasons, and 27.1% did not use methods due to concerns that they would be harmful to health. It was found that husbands participated in the decision-making process in 83.8% of those who did not use methods. According to our study, unmet need for family planning was high and there was a lack of information about family planning methods and their availability. In addition, non-use of methods due to religious reasons was high. Targeting men when planning family planning education is crucial to improve access to family planning services. Individualized family planning counseling and selection of an appropriate effective family planning method should be ensured.

Keywords: Family Planning, Contraceptive Methods, Syria, Refugee

Makale id= 64

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1909-9122

Gluten Hassasiyeti Yatkınlığına Neden Olan Polimorfizmlerın Ağız Sağlığı Üzerindeki Etkisi

Researcher Çisem Şılar[1]
[1]Marmara Universitesi

Özet: Araştırmamızın amacı vücudumuzun immün sisteminde görev alan proteinleri kodlayan genlerden; HLA-DQA1 rs2187668 ve HLA-DQ8 rs7454108 gen polimorfizm analizlerini Real-Time PCR tekniği ile analiz etmektir. İmmün bir problem olan glüten hassasiyeti gibi durumlarla ilişkisi olduğu saptanan bu iki gende bulunan iki farklı polimorfik bölgenin ağız sağlığının önemli bir alanını kapsayan diş çürüğü ile ilişkisinin bulunup bulunmadığını incelemeyi hedeflemekteyiz. Katılımcıların ağız muayenelerinde çürük sayıları belirlenecek; gerekli genetik analizler yapıldıktan sonra aralarındaki bağlantı incelenecektir. Elde edilen genetik veriler kıyaslanarak yorumlanacak ve bağlantılar tartışılacaktır. Çalışmamızda verilerin anlamlılığı durumunda hastalık için erken tanı ve önlem alınabilmesi için genetik testlerin ve çalışmaların öneminin vurgulanması hedeflenmiştir. Aynı zamanda çalışmamızın güncel durumu takip eden nitelikte olmasıyla literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Daha sonra yapılacak çalışmalar için anlamlı veriler elde etmek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Araştırmaya katılan gönüllü bireyler arasındaki genotip dağılım ve allel frekanslarının analiz ve kontrolleri Ki-kare testi ile karşılaştırılacaktır. İstatiksel analizler için SPSS yazılımını kullanarak (Windows, SPSS, Chicago için sürüm 25.0, IL, ABD) $p< 0.05$ değeri anlamlı kabul edilecektir. Araştırma sonuçları istatiksel olarak değerlendirilip, analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Genetik, Pcr, Ağız ve Diş Sağlığı, Gluten Hassasiyeti

The Effect of Polymorphısms Caused by Gluten Sensıtıvıty On Oral Health

Abstract: Tooth enamel defects, caries, etc. can be important effects of gluten sensitivity and celiac disease. Some of these oral manifestations are most likely due to nutritional deficiencies that are particularly common at the time of diagnosis, but they may also be related to salivary gland involvement. It is well known that saliva plays a very important role in maintaining oral health and that salivary gland dysfunction can lead to various oral diseases. Tooth decay is a chronic infection caused by the normal oral microbial flora. There are millions of bacteria that make up the microbiota in the oral cavity. Some of these organisms initiate the formation of dental caries. Different genetic variations seen in different populations can affect both oral caries formation and oral microbiota and health. Interindividual variations in HLA molecules may explain differences in immune responses to microorganisms that affect susceptibility to oral diseases. In our study, we aimed to examine the relationship between HLA-DQA1 and HLA-DQ8 gene polymorphisms, which are thought to be associated with gluten intolerance susceptibility, and caries formation, which is one of the oral health parameters. As a result of the literature readings, it has been determined that there is no current study examining the connection between these two gene regions of dental caries. The aim of our research is among the genes encoding the proteins involved in the immune system of our body; To determine whether there is a relationship between rs2187668 and rs7454108 polymorphisms in HLA-DQA1 and HLA-DQ8 genes, respectively,

and dental caries, which is one of the main components of oral health. Genotyping studies will be performed using Real-Time PCR technique. The number of caries will be determined in the oral examinations of the participants; After the necessary genetic analyzes are made, the connection between them will be examined

Keywords: Genetics, Pcr, Dental Health

Makale id= 227

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5797-6467

Hastaların Prematüre Retinopatisine İlişkin Sorularına Yapay Zeka ile Türetilmiş Geniş Dil Modellerinin Verdiği Cevapların Doğruluğunun Değerlendirilmesi

Dr. Ceren Durmaz Engin[1], Dr. Öğretim Üyesi Ezgi Karataş[2]
[1]Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi

*Corresponding author: Ceren Durmaz Engin

Özet: Amaç: Prematüre retinopatisi (ROP), dünya çapında çok sayıda yenidoğanı etkilemektedir. Bu konuda ebeveynler tarafından yapılan kapsamlı çevrimiçi araştırmalar potansiyel yanlış bilgi ve kaygıya yol açabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, yapay zekadan türetilen geniş dil modellerinin (LLM) ROP ile ilgili soruları yanıtlamadaki etkinliğini ve doğruluğunu değerlendirmektir. Yöntem: ChatGPT 4 (2023) ve Bing AI (2023) LLM olarak kullanıldı. Ebeveynlerin soruları beş (a) ROP hakkında genel bilgi, (b) tarama, (c) tanı, (d) tedavi ve (e) prognoz olmak üzere kategorilere ayrıldı. ROP konusunda uzmanlaşmış iki oftalmolog, LLM'lerden gelen yanıtları (1) doğru ve yeterli, (2) kısmen doğru ancak yeterli veya (3) yanlış ve yetersiz olarak değerlendirdi. Her kategorideki iki LLM'nin medyan puanları parametrik olmayan testler ile karşılaştırıldı. Bulgular: ChatGPT-4 soruların %85,7'sine (18/21), Bing AI ise %61,9'una (13/21) doğru ve yeterli yanıtlar sağlamaktaydı. ChatGPT ve Bing AI arasında genel bilgi (p=0,317), tanı (p=0,317), tedavi (p=1,000) ve prognoz (p=0,317) kategorilerinde medyan puanlar açısından anlamlı bir fark yoktu. Ancak tarama kategorisinde anlamlı farklılık görüldü (p=0,049). ChatGPT en az doğru yanıtı tedavi kategorisinde (3/5 soru) verirken, Bing AI tarama kategorisinde (1/5 soru) verdi. Sonuç: ChatGPT 4, ROP için tarama kategorisindeki sorularının yanıtlanmasında en yüksek doğruluğu gösterirken, diğer kategorilerde iki LLM arasında yanıtların doğruluğu açısından önemli bir fark yoktu. Bing AI'nin performansı, önemli ölçüde farklı olmasa da, prognoz sorularında dikkate değerdi. LLM'ler ROP hakkında doğru bilgi sağlama konusunda ümit verici olsa da, daha fazla iyileştirme yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bing, Büyük Dil Modelleri, Chatgpt, Prematüre Retinopatisi, Yapay Zeka

Assessment of the Accuracy of Answers Provided by Artificial Intelligence-Derived Large Language Models to Patients' Questions Regarding Retinopathy of Prematurity

Abstract: Introduction: Retinopathy of prematurity (ROP) impacts numerous newborns worldwide. Extensive online research by parents on this subject can lead to potential misinformation and anxiety. The aim of this study is to assesses the efficacy and accuracy of artificial intelligence-derived large language models (LLMs) in answering questions about ROP. Methods: ChatGPT 4 (2023) and Bing AI (2023) were utilized as LLMs. Parents' questions were categorized into five areas: (a) general information about ROP, (b) screening, (c) diagnosis, (d) treatment, and (e) prognosis. Two ophthalmologists specializing in ROP evaluated the responses from LLMs as (1) accurate and sufficient, (2) partially accurate but sufficient, or (3) inaccurate and insufficient. The median scores of the two LLMs across each category was compared with non-parametric tests. Results: ChatGPT-4 provided

accurate and sufficient responses to 85.7% (18/21) of the questions, while Bing AI did so for 61.9% (13/21) of the questions. There were no significant differences in median scores between ChatGPT and Bing AI in categories a (p=0.317), c (p=0.317), d (p=1.000), and e (p=0.317). However, a significant difference was noted in category b (p=0.049). The least accurate responses from ChatGPT were in the treatment category (2/5 questions), and from Bing AI in the screening category (4/5 questions). Conclusion: ChatGPT 4 demonstrated the highest accuracy and satisfaction in addressing screening questions for ROP, while there were no significant differences in the accuracy of responses between the two LLMs in other categories. Bing AI's performance was notable in prognosis questions, though not significantly different. Although LLMs show promise in providing accurate information about ROP, further enhancements are necessary.

Keywords: Artificial Intelligence, Bing, Chatgpt, Large Language Models, Retinopathy of Prematurity

Makale id= 314

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2696-9626

Histopatolojik Olarak Doğrulanmış Bilgisayarlı Tomografideki Şüpheli Metastatik Lenf Nodlarının, Tutulum Bölgelerinin ve Hasta Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Mustafa Başaran[1]
[1] *Uzman Radyoloji Doktoru, Gümüşhane Devlet Hastanesi*

Özet: Baş ve boyun karsinomlu olgularda lenf nodu metastaz varlığı en önemli prognostik faktör olup doğru tanımlanması gerekmektedir. Servikal lenfadenopatisi olan hastalarda malinite sıklığı hastaların yaş, cinsiyet ve etnik kökenine bağlı olarak değişmektedir. Radyolojik görüntüleme bulguları arasında en sık tercih edilen lenf nodu büyüklüğü olsa da sensitivite ve spesifitesi yeterli düzeyde değildir. Malin lezyonlara güçlü bir şekilde işaret eden santral nekroz ve ekstrakapsüler yayılım varlığı izlenmediğinde BT(Bilgisayarlı tomografi) ve MRG(Manyetik rezonans görüntüleme) ile lenf nodlarında malin-benin ayrımının yapılması oldukça zordur.Çalışmamızın konusu ve amacı ; boyun BT de şüpheli metastatik lenfnodlarının histopatolojik sonucuyla hasta özellikleri ve boyun tutulum düzeylerinin belirlenmesi, cerrahi öncesi ileri yorum yapılması ve ek önerilerde bulunulması amaçlanmıştır.Çalışmanın yöntemi ; retrospektif dizayn edilen bu çalışmada maliniteye bağlı servikal lenf nodu için boyun eksizyonu ve boyun diseksiyonu yapılan hastalara ulaşıldı. Patoloji sonucu tanımlanmış hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların cerrahi işlem öncesi boyun BT görüntülerine Radyoloji birimine ait hasta arşivleme ve iletişim sisteminden (PACS) ulaşıldı. Çalışmanın dahil edilme ve dışlanma kriterleri sonrasında BT görüntüleri olan 52 hastayla çalışma gerçekleştirildi. BT de nekroz ve kalsifikasyon barındırmayan, belirgin heterojenite izlenmeyen , konturu düzenli , yağlı hilusu net seçilemeyen , maksimum longitudinal nodül uzunluğunun maksimum aksiyel nodül uzunluğuna oranı (L/T) 2'den küçük, uzun çapı > 8 mm büyük olan şüpheli lenfadenopati görünümüne sahip olanlar değerlendirilmiştir.Bulgular; Çalışmaya katılan hastaların yaş ortalaması 60,6 ± 11,8 yıldı (19-87 yıl aralığında). Hastaların %21,2'si (n=11) kadın, %78,8'i (n=41) erkekti. Lenf nodları hastaların %67,3'ünde (n=35) boyun diseksiyonu ile,%32,7'sinde (n=17) eksizyonel biyopsi ile çıkarılmıştı. Lenf nodu lokalizasyonu hastaların %5,8'inde (n=3) seviye I, %42,3'ünde (n=22) seviyesi II, %19,2'sinde (n=10) seviye III, %13,5'inde (n=7) seviye IV, %19,2'sinde (n=10) seviye V idi. Lenf nodlarının %76,9'u (n=40) boynun sağ tarafında, %23,1'i (n=12) sol tarafında lokalizeydi.Sonuç; BT de şüphede kalınan boyun lenf nodlarıyla ilgli çalışma sonuçlarımız diğer çalışmalarlar uyumluydu buda göstermektedir ki yaş ortalaması 60,6 ± 11,8 yıl olan , erkek hastalarda ,özellikle seviye II-III ve V lenf nodlarında BT de şüphede kalındığında ileri incelemeler önermenin hasta prognozu ve sağ kalımı açısından önemli olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Servikal lenfadenopati, Bilgisayarlı tomografi

Evaluatıon Of Suspıcıous Neck Metastatıc Lymph Nodes, Involved Areas And Patıent Characterıstıcs On Hıstopathologıcally Confırmed Computed Tomography

Abstract: The presence of lymph node metastasis is the most important prognostic factor in cases with head and neck carcinoma and must be identified correctly. The frequency of malignancy in patients with cervical lymphadenopathy varies depending on the age, gender and ethnicity of the patients. Although

lymph node size is the most preferred radiological imaging finding, its sensitivity and specificity are not sufficient. When the presence of central necrosis and extracapsular spread, which strongly indicate malignant lesions, is not observed, it is very difficult to differentiate malignant from benign lymph nodes using CT (Computed tomography) and MRI (Magnetic resonance imaging). The subject and purpose of our study; It was aimed to determine patient characteristics and neck involvement levels with the histopathological results of suspicious metastatic lymphnodes on neck CT, to make further interpretations before surgery and to make additional recommendations. Method of the study; In this retrospectively designed study, patients who underwent neck excision and neck dissection for cervical lymph node due to malignancy were reached. The files of the patients identified as a result of pathology were examined retrospectively. Neck CT images of the patients before the surgical procedure were accessed from the patient archiving and communication system (PACS) of the Radiology unit. Following the inclusion and exclusion criteria of the study, the study was conducted with 52 patients with CT images. Those who have suspicious lymphadenopathy appearance without necrosis or calcification, without obvious heterogeneity on CT, with regular contour, fatty hilus not clearly visible, ratio of maximum longitudinal nodule length to maximum axial nodule length (L/T) less than 2, long diameter > 8 mm has been evaluated. Results; The average age of the patients participating in the study was 60.6 ± 11.8 years (range 19-87 years). % 21.2 (n=11) of the patients were female and % 78.8 (n=41) were male. Lymph nodes were removed by neck dissection in % 67.3 (n=35) of the patients and by excisional biopsy in % 32.7 (n=17). Lymph node localization was level I in % 5.8 (n=3), level II in % 42.3 (n=22), level III in % 19.2 (n=10), level IV in % 13.5 (n=7) and level V in % 19.2 (n=10) of the patients. % 76.9 (n=40) of the lymph nodes were located on the right side of the neck and % 23.1 (n=12) were located on the left side. Our study results regarding neck lymph nodes with suspicious neck lymph nodes on CT were consistent with other studies, which shows that recommending further examinations when there is suspicion on CT, especially in level II-III and V lymph nodes, in male patients with an average age of 60.6 ± 11.8 years, has a significant impact on patient prognosis and shows that it is important for survival.

Keywords: Cervical lymphadenopathy, Computed tomography

Makale id= 164

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2385-7798

HT-29 Hücre Hattında Quercetinin Antiproliferatif Etkisi

Uzman Dr. Seyfullah Yücel[1]
[1]Özel Markasi Hastahanesi

Özet: Son yıllarda yapılan çalışmalar kanser gibi ölümcül hastalıkların tedavisinde doğal bileşiklerin potansiyel bir gücü olduğunu belirtmiştir (1). Ayrıca, etkili bir kanser tedavisi geliştirmek için bu tür doğal moleküllerin bilinen hücresel hedeflerle etkileşimlerini anlamak son derece önemlidir. Çeşitli doğal maddeler arasında bulunan flavonoidler kanser tedavisinde kullanılan en umut verici grubu oluşturmaktadır (2,3). Biyoaktif bir flavonol olan Quercetin (C15H10O7), esas olarak soğan, elma, çilek ve brokoli gibi sıklıkla tüketilen bitkisel gıdalarda bulunur (4). Quercetin lipofilik olduğundan hücresel membranları geçebilir ve kemoprevensiyonda yer alan birçok hücre içi yolu tetikleyebilir. Kanser hücrelerinde hem içsel (mitokondriyal) hem de dışsal (Fas/FasL) apoptotik hücre ölümlerine aracılık ettiği bilinmektedir (5,6). Bu bilgiler doğrultusunda olası yeni bir terapötik ajan olan quercetinin antikanser etkinliğini araştırmak oldukça önemlidir. Bu çalışmanın amacı quercetinin kolon kanseri hücreleri üzerinde antiproliferatif etkisi ve bu etkide apoptotik yolağın rolünü araştırmaktır. Çalışmada kolon kanseri hücre hattı HT-29 (HTB-38, ATCC) kullanılmıştır. Hücreler 3. Pasajın ardından 96'lı plakaya ekildi ve quercetin farklı konsantrasyonları (12.5, 25, 50, 100 ve 200 µM) uygulandı, kontrol grubuna ise herhangi bir tedavi yapılmadı. Hücrelerin canlılıklarını belirlemek amacıyla XTT tahlil kiti kullanıldı. Apoptoz belirteçlerinden olan BAD ve Caspase-3 seviyelerini belirlemek için Elisa kiti kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık $p<0.05$ kabul edildi. Çalışmanın sonucuna göre quercetinin antiproliferatif bir etki göstermektedir ($p<0.05$). IC50 değeri 100 µM olarak hesaplandı. Elisa sonuçlarında BAD ve Caspase-3 seviyesi kontrol grubuna göre arttığı bulundu ($p<0.05$). 1. Kashyap, D., Mittal, S., Sak, K., Singhal, P., & Tuli, H. S. (2016). Molecular mechanisms of action of quercetin in cancer: recent advances. Tumour biology : the journal of the International Society for Oncodevelopmental Biology and Medicine, 37(10), 12927–12939. 2. Ross JA, Kasum CM. Dietary flavonoids: bioavailability, metabolic effects and safety. Annu Rev Nutr. 2002;22:19–34. 3. Kandaswami C, Lee LT, Lee PP, Hwang JJ, Ke FC, Huang YT, Lee MT. The antitumor activities of flavonoids. In Vivo. 2005;19: 895–909. 4. Erlund I. Review of flavonoids quercetin, hesperetin, and naringenin. Dietary sources, bioactivities, bioavailability, and epidemiology. Nutr Res. 2004;24:851–74. 5. Chien SY, Wu YC, Chung JG. Quercetin-induced apoptosis acts through mitochondrial and caspase-3-dependent pathways in human breast cancer MDA-MB-231 cells. Hum Exp Toxicol. 2009;28:493–503. 6. Kumar S, Pandey A. Chemistry and biological activities of flavonoids: an overview. Sci World J. 2013;2013:1–16

Anahtar Kelimeler: Kolon Kanseri, Ht-29 Hücre Hattı, Quercetin, Antiproliferatif Etki

The Antiproliferative Activity of Quercetin in HT-29 Cell Line

Abstract: In recent years, studies have indicated the potential potency of natural compounds in the treatment of deadly diseases such as cancer (1). Furthermore, it is crucial to understand the interactions of such natural molecules with known cellular targets to develop an effective cancer therapy. Flavonoids

found among various natural products constitute the most promising group used in cancer treatment (2,3). Quercetin (C15H10O7), a bioactive flavonol, is found mainly in commonly consumed plant foods such as onions, apples, strawberries and broccoli (4). Quercetin is lipophilic and can permeate cellular membranes and trigger many intracellular pathways involved in chemoprevention. It is known to mediate both intrinsic (mitochondrial) and extrinsic (Fas/FasL) apoptotic cell death in cancer cells (5,6). With this knowledge, it is very important to investigate the anticancer activity of quercetin, a possible new therapeutic agent. This study aimed to investigate the antiproliferative effect of quercetin on colon cancer cells and the role of apoptotic pathways in this effect. The colon cancer cell line HT-29 (HTB-38, ATCC) was used in the study. After the 3rd passage, cells were seeded in 96 plates, and different concentrations of quercetin (12.5, 25, 50, 100, and 200 µM) were applied, while no treatment was applied to the control group. XTT assay kit was used to determine the viability of the cells. Elisa kit was used to determine BAD and Caspase-3 levels, which are apoptosis markers. Statistical significance $p<0.05$ was accepted. According to the results of the study, quercetin showed an antiproliferative effect ($p<0.05$). IC50 value was calculated as 100 µM. In the ELISA results, BAD and Caspase-3 levels increased compared to the control group ($p<0.05$). 1. Kashyap, D., Mittal, S., Sak, K., Singhal, P., & Tuli, H. S. (2016). Molecular mechanisms of action of quercetin in cancer: recent advances. Tumour biology : the journal of the International Society for Oncodevelopmental Biology and Medicine, 37(10), 12927–12939. 2. Ross JA, Kasum CM. Dietary flavonoids: bioavailability, metabolic effects and safety. Annu Rev Nutr. 2002;22:19–34. 3. Kandaswami C, Lee LT, Lee PP, Hwang JJ, Ke FC, Huang YT, Lee MT. The antitumor activities of flavonoids. In Vivo. 2005;19: 895–909. 4. Erlund I. Review of flavonoids quercetin, hesperetin, and naringenin. Dietary sources, bioactivities, bioavailability, and epidemiology. Nutr Res. 2004;24:851–74. 5. Chien SY, Wu YC, Chung JG. Quercetin-induced apoptosis acts through mitochondrial and caspase-3-dependent pathways in human breast cancer MDA-MB-231 cells. Hum Exp Toxicol. 2009;28:493–503. 6. Kumar S, Pandey A. Chemistry and biological activities of flavonoids: an overview. Sci World J. 2013;2013:1–16

Keywords: Colon Cancer, Ht-29 Cell Line, Quercetin, Antiproliferative Effect

Makale id= 17

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2109-1373

Human Papillomavirus Virüs (Hpv) Pozitif Kadınlarda Mikoplazma Türlerinin Araştırılması

Exp.Dr. Ufuk Atlıhan[1], Exp.Dr. Hüseyin Aytuğ Avşar[2], Exp.Dr. Can Ata[2]
[1]Özel Karataş Hastanesi
[2]İzmir Demokrasi Üniversitesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ufuk Atlıhan

Özet: Amaç: Cinsel yolla bulaşan enfeksiyonların (CYBE) küresel yükü, özellikle gelişmekte olan ülkelerde oldukça yüksektir. Genital mikoplazmalar; cinsel yönden aktif kadınların yaklaşık %80'inde Mycoplasma genitalium (MG), M. hominis (MH), Ureaplasma parvum (UP) veya U. urealyticum (UU) tarafından kolonize edilen CYBE'lerin önde gelen bakteriyel nedenleri arasındadır. Çalışmalar, genital mikoplazmalar ve insan papilloma virüsü (HPV) enfeksiyonu ile rahim ağzı kanserine ilerleme arasındaki ilişkiyi bildirmiştir. Bu çalışmada kliniğimize başvuran ve HPV enfeksiyonu olan kadınlardan alınan kültür sonuçlarında mikoplazma türlerinin varlığını araştırmak için yapılmıştır. Materyal-Metod: 2018 Mart-2022 Nisan tarihleri arasında hastanemize başvuran pap-smear + HPV testi yapılan ve HPV pozitif saptanan kadınlarda vajinal kültür alınarak mikoplazma türleri araştırılmıştır. Hastalarda elde edilen sitoloji sonuçları, düşük dereceli SIL, yüksek dereceli SIL veya belirsiz öneme sahip atipik skuamöz hücreler [ASCUS] olarak rapor edilmiştir. Bulgular: 116 HPV pozitif DNA örneğinde yüksek bir genital mikoplazma prevalansı gözlendi. Çalışma grubunda 54 (%46,5) hastada M. hominis, 36 (%31) hastada Ureaplasma parvum, 14 (%12) hastada U. Urealyticum, 3 (%2,5) hastada Mycoplasma genitalium (MG) saptanmıştır. Çalışma grubundaki 18 (%15,5) hastada HSIL, 22 (%18,9) hastada LSIL, 16 hastada(%13,7) ASCUS saptanmıştır. 60 (%51,7) hastada sitoloji normal olarak saptanmıştır. HSIL ile başvuran kadınlarda yüksek bir M. hominis prevalansı bulunurken, LSIL ile başvuran kadınların yüksek bir Ureaplasma parvum prevalansı saptanmıştır. ASCUS ile başvuran veya herhangi bir lezyonu olmayan kadınlar yaygın olarak Ureaplasma parvum ile kolonize olmuştur. Sonuç: Hastanemizde HPV pozitif hastalarda yüksek genital mikoplazma prevalansı gözlenmiştir. Bu, genital mikoplazmalar ile HPV enfeksiyonu arasında bir ilişki veya birliktelik olduğunu düşündürür.

Anahtar Kelimeler: Mikoplazma, Hpv, Human Papilloma Virüs, Üreaplazma

Makale id= 128

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8227-5328

İkinci Basamak İlçe Devlet Hastanesinde Devlet Hizmeti Yükümlülüğü : Laparoskopi Deneyimim

Uzman Dr. Alparslan Ertenlice[1]
[1]Gaziantep Nizip İlçe Devlet Hastanesi

Özet: Amaç: Devlet Hizmeti Yükümlüğü (DHY) görevinde bir genel cerrahi uzmanı olarak, ikinci basamak devlet ilçe devlet hastanesinde ilk bir yılda tarafımca gerçekleştirilen laparoskopik vakaları değerlendirmesi amaçlanmıştır. Materyal Metod: Gaziantep Nizip İlçe Devlet Hastanesinde 01.10.2022-30.11.2023 tarihlerinde, DHY süresinde tarafımca gerçekleştirilen laparoskopik vakaların dökümü hastane bilgi işlem sistemi yardımı ile geriye dönük yapıldı. Bulgular: Toplam 30 akut apandisit(AA) ön tanısı alan hastadan 26'sına Laparoksopik appendektomi (LA) uygulandı. Vakalardan 3 tanesi perfore idi. Vakaların 9 tanesinde hemolok klips ile 16 tanesinde vikril bağlama ve düğüm itici ile güdük kapatılmıştır. Birinde interkorporal sütür ile kapatılmıştır. Ortalama vaka süresi (OVS) 53 dakikadır. Birinde eş zamanlı peptik ülser perforasyonu(PÜP) saptandı, laparoksopik onarıldı. Bir vakada ileokolik invajinasyon bulgusu saptandı. Redüksiyon sonrası LA uygulandı. İnguinal herni tanısı olan 33 hastadan 21 hastaya laparoksopik herni onarımı yapıldı. İki vaka bilateral inguinal herni olup TAPP (transabdominal preperitoneal) prosedürü uygulanmıştır. OVS 105 dakikadır. Tek taraflı onarım yapılan 19 hastadan 4'üne TEP (totaly extra peritoneal) prosedürü uygulanmıştır. OVS 55 dakikadır. Tümünde prolen yama kullanılmıştır. Periton flebi hastaların 2'sinde vikril sütür ile 4'ünde v-loc sütür ile, 11 hastada ise emilebilen tespit edici ile kapatılmıştır. Karın ön duvarı fıtığı olan 6 hastadan 1 tanesinde laparoskopik prosedür uygulanmıştır. Laparoskopik kolesistektomi 28 hastaya uygulanmıştır. Hastaların 4'üne acil yatışı sırasında uygulanmıştır. İnvajinasyon ön tanılı hastada tanısal laparoskopi uygulanmıştır. PÜP nedeniyle 5 hastaya laparoksopik primer onarım ve omentopeksi yapılmıştır. Bir hastada bu bulgu AA eksplorasyonu sırasında saptanmıştır. Tartışma ve Sonuç: Minimal İnvaziv Cerrahi (MİC) prosedürler yeni ilerlemeler ve teknikler ile günümüzün kaçınılmaz bir parçası olmuştur. Hem elektif hem de acil genel cerrahi girişimlerde çok yönlü bakı ve avantaj sağlamaktadır. MİC imkanları nispeten sınırlı olan ikinci basamak merkezlerde ve DHY'li genç hekimlerce de sıklıkla başvurulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Devlet Hizmet Yükümlülüğü, Laparoksopi, Minimal İnvaziv Cerrahi

Makale id= 84

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-6944-9519

İnfraklavikular Blok Sonrası Gelişen Lokal Anestezik Toksisitesi: Olgu Sunumu

Arş.Gör.Dr. Resmi Hakan Adaş[1], Doç.Dr. Şule Batçık[1], Doç.Dr. Leyla Kazancıoğlu[1]
[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Resmi Hakan Adaş

Özet: Giriş:Kilka ve arkadaşlarının 1995 yılında tanımladığı vertikal infraklaviküler blok, uygulaması kolay, popüler bir bloktur.İnfraklaviküler blok komplikasyonları pnömotoraks, damar delinmesi, horner sendromu, geçici nörolojik defisit veya lokal anestezik sistemik toksisitesi(LAST).LAST periferik sinir blok uygulamalarında 0,04 ila 1,8/1000 oranında görülür.LAST çoğunlukla blok uygulamasının ilk on dakikası içinde, seyrek olarak 30-60 dakika içinde görülür.LAST nöbetlere, hemodinamik kollapsa ve kalp durmasına yol açabilen, hayatı tehdit eden önemli bir sorundur.Çalışmamızda LAST gelişen 39 yaşındaki hastamızı sunmayı amaçladık. Olgu:39yaş 168cm 72kilo kadın hasta, anksiyete bozukluğu nedeniyle essitalopram 20mg kullanması dışında ek özelliği yok.Sol el 2. parmakta tendon kesisi nedeniyle operasyon planlanmış.Hastaya 20cc %0,5'lik bupivakain ve 10cc %2'lik lidokain ile USG eşliğinde, stimupleks iğnesi kullanılarak, kan aspirasyonları kontrol edilerek infraklaviküler blok yapıldı.Bloktan 30dk sonra ameliyat esnasında bradikardi(30atım/dk) ve hipotansiyon(50/30mmhg) gelişen ve şuuru kapanan hasta fokal nöbet geçirdiği farkedildi.2mg midazolam, 50mg propofol ve 50mg esmeron iv uygulanarak entübe edildi.%20 lipit solusyon 1,5ml/kg uygulandı.Yoğun bakım takiplerinde jeneralize tonik-klonik nöbetleri devam eden hastanın görüntülemesinde pariyetooksipital bölgede fokal ödemi görüldü.Midazolam infüzyonu, intravenöz antiepileptik ve mannitol tedavisi başlandı.Hasta olaydan 6 saat sonra gks:15 oryante-koopere olarak ekstübe edildi.Toplamda 2 günlük yoğun bakım takibinin ardından, sekelsiz olarak servise taburcu edildi. Tartışma:LAST için en önemli risk faktörleri kazara intravasküler enjeksiyon, güvenli limitlerin üzerinde ilaç dozu ve hızlı sistemik emilimdir5.Toksisite belirtileri genellikle kulak çınlaması, ağız çevresinde uyuşukluk, baş dönmesi, dilde metalik tat, görsel-sözlü uyaranlardan rahatsızlık duyma, bilinç bulanıklığı, ajitasyon, nöbet ve merkezi sinir sisteminde bilinç kaybı şeklinde kendini gösterir.Kardiyovasküler sistem üzerindeki etkiler arasında disritmi, iletim bozukluğu, taşikardi ve hipertansiyon ile birlikte miyokardiyal depresyon, hipotansiyon, bradikardi ve ileri dönemlerde kalp durması ile birlikte kardiyovasküler kollaps yer alır4.Blok uygulamalarında toksisite riskini azaltmak için;kişiselleştirilmiş doz, titrasyonlu ilaç uygulaması, enjeksiyondan önce aspirasyon, lokal anestezik yayılımının USG ile gözlemlenmesi, nabız ve tansiyondaki değişikliklerin yakın takibi, benzodiazepinler gibi ilaçlarla premedikasyon öneririz6.

Anahtar Kelimeler: Lokal Anestezik Sistemik Toksisitesi, Bupivakain Toksisitesi, İnfraklaviküler Blok

Makale id= 112

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7351-8968

İntravenöz İbuprofen Kullanımına Bağlı Üst Extremite Derin Ven Trombozu

Doç.Dr. Güvenç Doğan[1], Doç.Dr. Selçuk Kayır[1]
[1]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Güvenç Doğan

Özet: Üst ekstremitede ödem, ağrı ve fonksiyon kaybı ile karakterize üst ekstremite derin ven trombozu na-dir görülen bir venöz hastalık olup, olguların üçte birinde pulmoner emboli gelişerek mortaliteye neden olabilmektedir. Bu yazıda sağ el gangliyon kisti nedeniyle opere olacak hastada operasyondan yarım saat önce verilen intravenöz 800 mg i.v ibuprofen sonrası üst ekstremitede ödem, ağrı, hareketsizlik ve renk değişikliği gelişmesi nedeniyle yapılan Doppler Ultrasonografisi (USG) ile kesin tanısı konu-larak tedaviye alınan bir üst extremite derin ven tromboz olgusu sunulmuştur. Uygulanan intravenöz devamlı heparin ve ardından oral coumadin tedavisi sonrası yakınmaları düzelen olguda ek sistem pa-tolojisi saptanmadı. İntravenöz ilaç uygulaması sonrası üst ekstremitede şişlik, ödem, ağrı ve fonksiyon bozukluğu ile başvuran olguda üst extremite derin ven trombozu mutlaka akılda tutulmalıdır

Anahtar Kelimeler: Ibuprofen, Venöz Tromboz, Doppler Usg

Upper Extremıty Deep Veın Thrombosıs Due to Intravenous Ibuprofen Use

Abstract: Upper extremity deep vein thrombosis, characterized by edema, pain and loss of function in the upper extremity, is a rare venous disease, and pulmonary embolism may develop in one-third of the cases and cause mortality. In this article, a patient who will be operated on for a right hand ganglion cyst had an upper extremity that was definitively diagnosed and treated with Doppler Ultrasonography (USG) due to the development of edema, pain, immobility and color change in the upper extremity after intravenous 800 mg i.v ibuprofen given half an hour before the operation. A case of deep vein thrombosis is presented. No additional system pathology was detected in the patient, whose complaints resolved after intravenous continuous heparin and subsequent oral coumadin treatment. Upper extremity deep vein thrombosis should be kept in mind in cases presenting with swelling, edema, pain and dysfunction in the upper extremity after intravenous drug administration.

Keywords: Ibuprofen, venous Thrombosis, Doppler Usg

Makale id= 149

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3028-5804

Kadınlarda Üriner İnkontinans

Uzman Dr. Savaş Özdemir[1]
[1]Prof.Dr.Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi

Özet: Kadınlarda üriner inkontinans, idrarı tutabilme ve sosyal hayatta uygun zamanda ve yerde istemli idrar yapabilme yeteneğinin kaybı olarak ifade edilse de, istem dışı tüm idrar kaçırmalar olarak tanımlanmaktadır. Yaşlanmaya bağlı olarak kadınlarda istemsiz detrusör aktivitesinde artış, mesane kapasitesinde azalma, östrojen düşüşüne bağlı ürogenital atrofi ve internal üretral sfinkter alfa resptörlerinin duyarlılığında azalma ile mesane kas gücünde azalmaya bağlı olarak değişik inkontinans semptomları görülebilir. Literatürde üriner inkontinans prevalansı yaklaşık %57-60 olarak bildirilmektedir. Üriner inkontinansın en sık görülen iki ana alt tipi stres ve sıkışma tipi inkontinanstır. Bu iki tip üriner inkontinans tek başlarına bulunabileceği gibi beraber olduklarında, mikst tip üriner inkontinans olarakta isimlendirilirler. Stres üriner inkontinans öksürme, hapşırma, ağır kaldırma veya gülme gibi intraabdominal basınç artışına neden olan fiziksel olaylarla idrar kaçırma olarak tanımlanır. Sıkışma tipi üriner inkontinans ise çok güçlü idrar yapma isteği ile ilişkili idrar kaçırma olarak tanımlanır. Mikst tip üriner inkontinans, stres ve sıkışma tipi üriner inkontinans semptomlarının hastalarda şikayet olarak beraberce görülmesidir. Üriner inkontinansı olan kadınlar sürekli üriner inkontinans, koitus esnasında inkontinans, pozisyonel inkontinans, taşma tipi inkontinans, nokturnal enürezis (gece istemsiz idrar kaçırma) ve farkında olmadan idrar kaçırma semptomları ile de polikliniğe başvurabilmektedir. Üriner inkontinans prevalansı mikst tip üriner inkontinans ve sıkışma tipi üriner inkontinans da 4.dekada kadar daha az görülürken, 4. dekattan sonra giderek artmaktadır. Stres üriner inkontinans ise yaşamın 5.dekadına kadar en sık görülen üriner inkontinans alt tipidir ve 5. dekatta pik yapar, ilerleyen yaşlarda daha az görülür. Tüm inkotinans hastalarının neredeyse yarısı, hekime bu şikayetlerinden utanma duygusu, inkontinansın yaşlanmaya bağlı normal bir durum olma düşüncesi ve zaten bir yardımda bulunulamayacağı inancı nedeniyle bahsetmemektedirler.

Anahtar Kelimeler: Inkontinans

Urinary Incontinence in Women

Abstract: Although urinary incontinence in women is expressed as the loss of the ability to hold urine and to urinate voluntarily at the appropriate time and place in social life, it is defined as all involuntary urinary leakage. Due to aging, various incontinence symptoms may be observed in women due to an increase in involuntary detrusor activity, a decrease in bladder capacity, urogenital atrophy due to estrogen decrease, a decrease in the sensitivity of internal urethral sphincter alpha receptors and a decrease in bladder muscle strength. The prevalence of urinary incontinence is reported to be approximately 57-60% in the literature. The two most common main subtypes of urinary incontinence are stress and urge incontinence. These two types of urinary incontinence can occur alone, or when they occur together, they are called mixed type urinary incontinence. Stress urinary incontinence is defined as urinary incontinence due to physical events that cause an increase in intra-abdominal pressure, such as coughing, sneezing, heavy lifting or laughing. Urge urinary incontinence is defined as urinary

incontinence associated with a very strong desire to urinate. Mixed type urinary incontinence is the co-occurrence of symptoms of stress and urge urinary incontinence as complaints in patients. Women with urinary incontinence may also apply to the clinic with symptoms of continuous urinary incontinence, incontinence during coitus, positional incontinence, overflow incontinence, nocturnal enuresis (involuntary urinary leakage at night) and unknowing urinary incontinence. While the prevalence of urinary incontinence, mixed type urinary incontinence and urge type urinary incontinence are less common until the 4th decade, it gradually increases after the 4th decade. Stress urinary incontinence is the most common urinary incontinence subtype until the 5th decade of life, peaks in the 5th decade, and becomes less common in later ages. Almost half of all incontinence patients do not tell the physician about their complaints due to a sense of shame, the idea that incontinence is a normal condition due to aging, and the belief that no help can be given anyway.

Keywords: Incontinence

Makale id= 201

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Kafeinin Fare Dorsal Rafe Çekirdeğinde Bulunan Nöronların Elektrofizyolojik Özellikleri Üzerine Etkilerinin Araştırılması

Res.Asst. Saadet Bekerecioğlu[1], Prof.Dr. Ramazan Bal[2], Ma.St. Mert Çetin[3], Ma.St. Ayşenur Şahan[3], Ma.St. Ahmet Taha Özdemir[3], Ma.St. Doğa Örsyürek[3], Ma.St. Burak Erhan[3], Ma.St. Mustafa Efe Şenel[3], Ma.St. Efsun Çolakoğlu[3], Ma.St. Çağla Rüzgar[3]
[1]Gaziantep University Faculty of Medicine, Department of Physiology
[2]Gaziantep University Faculty of Medicine, Department of Physiology
[3]Gaziantep University Faculty of Medicine English Program

*Corresponding author: Saadet Bekerecioğlu

Özet: Giriş ve Amaç: Kafein, matein ya da guaranin olarak bilinen metilksantin (alkaloid) sınıfına ait kimyasal bir maddedir. Kahvede, çayda ve az miktarda kakaonun içinde bulunmaktadır. Sistematik adı 1.3.7-Trimethylpurine-2, 6-dione olup kimyasal formülü C8H10N4O2'dir. Kafein, insanlar tarafından sıkça tüketilmektedir ve merkezi sinir sistemini, özellikle de sinapsları doğrudan etkileyerek kişinin uyanık kalmasını sağlamaktadır. Orta beyinde bulunan dorsal rafe çekirdeği (DRN), davranış, duygu durum, yeme, çeşitli psikiyatrik hastalıklarda, özellikle depresyon ve anksiyete gibi duygu durum bozukluklarında rol oynayan önemli bir nörotransmitter olan serotoninin (5-Hidroksitriptamin-HT) ana üretim yeridir. Kafein ile ilgili literatürde bazı çalışmalar bulunsa da kafeinin DRN nöronlarını nasıl etkilediği yeterince tartışılmamıştır. Bu çalışmada, kafeinin DRN nöronlarının dinlenim zar potansiyeli, aksiyon potansiyeli ateşleme frekansı üzerine etkilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Bu çalışmada 14-21 günlük Balb/c ırkı fareler kullanıldı. Grup başına (kontrol grubu ve kafein grubu) hayvan sayısı n=7 olarak belirlendi. İn vitro yama kenetleme tekniği (patch-clamp) kullanılarak canlı DRN nöronlarından elektrofizyolojik kayıtlar elde edildi. Kafeinin nöronların elektrofizyolojik özellikleri üzerine etkileri akım kenetleme ile test edildi. DRN nöronlarından kontrol şartlarında akım kenetleme kayıtları alındı. Kafein grubu için kafein 10 µM konsantrasyonda yapay beyin omurilik sıvısına eklenmek suretiyle perfüzyon sistemiyle canlı doku kesitlerine uygulanarak akım kenetleme kayıtları alındı. Elde edilen veriler pClamp paket programı kullanılarak elde edildi ve kayıt sonuçları istatistiksel olarak SPSS programı ile değerlendirildi. Bulgular: Yapılan deneylerde DRN nöronlarında kafein (10 µM) uygulamasının istirahat zar potansiyelinde 12,1 ± 3,2 mV (n=7) anlamlı depolarizasyona ($p<0.05$) neden olduğu, aksiyon potansiyeli ateşleme frekansında ise anlamlı artış gösterdiği tespit edildi. Sonuç: Literatürde kafeinle ilgili yapılan çalışmalarda duygu durumuna ve uyanık-kalmaya pozitif etki göstererek antidepresif rol oynadığı gösterilmiştir. Bu çalışmanın sonuçları da, DRN'ye kafein uygulamasının buradaki nöronlara uyarıcı etkiler gösterdiğini ortaya koyarak literatürdeki verilere katkı sağlamaktadır. Bu etkilerin ayrıntılı anlaşılabilmesi için daha ileri çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kafein, Elektrofizyoloji, Patch-Clamp, Dorsal Rafe Çekirdeği, Serotonin

Investigation of the Effects of Caffeine On the Electrophysiological Properties of Neurons in Mouse Dorsal Raphe Nuclei

Abstract: Introduction and Purpose: Caffeine is a chemical substance belonging to the methylxanthine (alkaloid) class known as matein or guaranine. It is found in coffee, tea and small amounts of cocoa. Its systematic name is 1.3.7-Trimethylpurine-2, 6-dione and its chemical formula is C8H10N4O2. Caffeine is frequently consumed by people and it directly affects the central nervous system, especially the synapses, allowing the person to stay awake. The dorsal raphe nucleus (DRN), located in the midbrain, is the main production site of serotonin (5-Hydroxytryptamine-HT), an important neurotransmitter that plays a role in behavior, mood, eating, and various psychiatric diseases, especially mood disorders such as depression and anxiety. Although there are some studies in the literature about caffeine, how caffeine affects DRN neurons has not been discussed sufficiently. This study aimed to determine the effects of caffeine on the resting membrane potential and action potential firing frequency of DRN neurons. Method: In this study, 14-21 day old Balb/c mice were used. The number of animals per group (control group and caffeine group) was determined as n = 7. Electrophysiological recordings were obtained from live DRN neurons using the in vitro patch-clamp technique. The effects of caffeine on the electrophysiological properties of neurons were tested by current clamping. Current clamp recordings were taken from DRN neurons under control conditions. For the caffeine group, caffeine was added to artificial cerebrospinal fluid at a concentration of 10 µM and applied to live tissue sections with a perfusion system, and current clamp recordings were taken. The data obtained was obtained using the pClamp package program and the recording results were statistically evaluated with the SPSS program. Results: In the experiments, it was determined that caffeine (10 µM) application in DRN neurons caused a significant depolarization ($p<0.05$) of 12,1 ± 3,2 mV (n = 7) in the resting membrane potential and a significant increase in the action potential firing frequency. Conclusion: Studies on caffeine in the literature have shown that it plays an antidepressive role by having a positive effect on mood and staying awake. The results of this study contribute to the data in the literature by revealing that caffeine application to the DRN has stimulating effects on the neurons there. Further studies are needed to understand these effects in detail.

Keywords: Caffeine, Electrophysiology, Patch-Clamp, Dorsal Raphe Nucleus, Serotonin

Makale id= 260

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5119-3701

Kahramanmaraş Depreminde Alt Ekstremite Kompartman Sendromu Gelişen Hastaların Osseoz Patolojilerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Öner Kılınç[1]
[1]Mersin Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Bu çalışmada kompartman sendromlu hastaların kırık şekillerini, anatomik bölgelerle ilişkilerini, açık ve kapalı kırık ayrımını, tedavilerini ve deneyimlerini sunmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Alt ekstremitede kompartman sendromu tanısı alan 113 hasta üzerinde retrospektif değerlendirme yapıldı. Kemik yapısını belirlemek için röntgen veya floroskopi görüntüleme kullanıldı. Alt ekstremite kompartmanları uyluk, kruris ve ayak olmak üzere üç kategoriye ayrılarak etkilenen bölgede kırık olup olmadığı, açık ve kapalı kırıklar arasındaki fark, kırığın anatomik lokalizasyonu ve tedavisinde ne yapıldığı araştırıldı.. Bulgular: Bu çalışma şunları gösterdi; 113 hastanın %62,8'i (71) erkek (ortalama yaş: 31,4±11,8), %37,2'si (42) kadındı (ortalama yaş: 32,5±10,2). 113 hastada uyluk (n=23, %20,3), cruris (62, %54,8) ve ayak (n=28, %24,7) kompartmanları etkilenmişti. 113 hastanın 20'sinde (%17,6) etkilenen bölgede kırık tespit edildi. Bu kırıkların %5'i (n=1) açık, %95'i (n=19) ise kapalı olarak sınıflandırıldı. Birden fazla kompartmanı etkilenen hasta sayısı 28 (%24,7) olup, en sık kruris ve ayak birlikteliği (n=21, %18,5) görüldü. Femur ve tibia kırığı olan kompartman sendromu hastalarında; üç hastada femur şaft kırığı, bir hastada distal kırık; tibia için ise üç hastada şaft kırığı, sekiz hastada distal kırık görüldü. Ayak kompartman sendromu ve kırıkları olan hastalarda birden fazla bölgede kırık gözlendi. Sonuç: Akut kompartman sendromlu afetzedelerde klinik olarak kırık şüphesi olması durumunda ilk değerlendirmede röntgen veya perioperatif floroskopi ile değerlendirilmesi uygundur.

Anahtar Kelimeler: Deprem, Kompartman Sendromu, Crush Yaralanma, Fasyotomi

Evaluatıon of Osseous Pathologıes in Patıents Wıth Lower Extremıty Compartment Syndrome As a Consequence of the Kahramanmaras Earthquake

Abstract: Objectives: This study aims to present the fracture patterns of compartment syndrome patients, their relationships with anatomical regions, the distinction between open and closed fractures, and their treatment and experiences. Materials and Methods: Retrospective evaluations were conducted on 113 patients who were diagnosed with compartment syndrome in the lower extremities. X-ray or fluoroscopy imaging was used to determine the bone structure. The lower extremity compartments were divided into three categories: thigh, cruris, and foot, and it was investigated whether there was a fracture in the affected area, the difference between open and closed fractures, the anatomical localization of the fracture, and what was done to treat it. Results: This study showed; 62.8% (71) of the 113 patients were male (mean age: 31.4 11.8), while 37.2% (42) were female (mean age: 32.5 10.2). Thigh (n=23, 20.3%), cruris (62, 54.8%), and foot (n=28, 24.7%) were affected compartment areas in 113 patients. Fractures in the affected area were found in 20 of 113 patients (17.6%). 5% (n = 1) of these fractures were classified as open, while 95% (n = 19) were classified as closed. The number of patients affected by more than one compartment was 28 (24.7%), with the cruris and the foot being the most common

association (n=21, 18.5%). In compartment syndrome patients with femur and cruris fractures; femoral shaft fracture in three patients, and distal fracture in one patient; for tibia; Shaft fractures were seen in three patients and distal fractures in eight.Fractures were observed in more than one region in patients with foot compartment syndrome and fractures. Conclusion: In case of clinical suspicion of fracture in disaster victims with acute compartment syndrome, it is appropriate to be evaluated with X-ray or perioperative fluoroscopy in the initial evaluation.

Keywords: Earthquake, Compartment Syndrome, Crush İnjury, Fasciotomy

Makale id= 345

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4992-6915

Kahramanmaraş Merkezli Depremde Etkilenen Tıp Öğrencilerinin Anatomi Dersini Başaramama Korkusu

Dr. Öğretim Üyesi Gökçe Bağcı Uzun[1]
[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi

Özet: Kahramanmaraş Merkezli Depremde Etkilenen Tıp Öğrencilerinin Anatomi Dersini Başaramama Korkusu 1Gökçe BAĞCI UZUN, Assist Prof, Orcid id: 0000-0003-4992-6915 Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim dalı, Türkiye gokce.bagciuzun@ozal.edu.tr Giriş ve Amaç: Anatomi dersi klinikte, hastayı anlamak ve diğer dersleri kavrayabilmek için temel derslerden biri olması nedeniyle hem öğretim elemanları için hem de öğrenciler için önemli bir yere sahiptir (UZUN vd. 2022). Anatomi, ders başarısı için birçok faktör etkili olmaktadır. Bunlardan biri ise doğal afetlerdir. Doğal afetler toplumun kapasitesini aşan yaygın canlı, ekonomik veya çevresel kayıplar ile ilişkilendirilen bir durumdur (Reduction 2004). Doğal afetlerden biri olan deprem ise sosyal süreçleri etkileyerek sosyal ağların değişmesine sebep olmuştur bu sosyal süreçlerden biride eğitimdir (Goldmann ve Galea 2014). Araştırmalar, hayatta kalanların önemli bir alt grubunda doğal afetlerin, travma sonrası stres bozukluğu, kaygı bozuklukları ve depresyon dahil olmak üzere duygusal bozukluklara yol açabileceğini göstermiştir (Norris vd. 2002). Bir doğal afete tanık olmak, insanları derinden etkileyen, kaygı ve stresle sonuçlanan bir deneyimdir (Gerstner vd. 2020; Kar ve Bastia 2006). Bizim amacımız Kahramanmaraş merkezli depremde etkilenen tıp öğrencilerine anket uygulayarak Anatomi ders başaramama korkusu arasında nasıl bir ilişki olduğunu araştırmaktır. Materyal-metot: Çalışmaya 318 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Malatya Turgut Özal Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu tarafından etik kurul izni alınmıştır (2023/26). Öğrencilere Google anket üzerinden sorular sorulmuştur. Ders de başaramama korkusunu değerlendirmek için ölçek kullanılmıştır ([PDF] Başarısızlık Korkusu Ölçeği t.y.). Verilerin analizi IBM SPSS v. 26 kullanılarak değerlendirme yapılmıştır. Bulgular: Katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.38 ± 1.88 yıl, %59.7'si kadın ve VKI değerleri 22.48 ± 3.46 olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin %5.7'si kronik hastalığı, %6.6'sı ise psikolojik rahatsızlığı olduğunu belirtmiştir. Sigara içenlerin sayısı 55 (%17.3) iken bu içenlerin 8 (%14.5)'i depremden sonra başladığını ifade etmiştir. Katılımcıların çoğu birinci ve ikinci sınıfta (%98.4) okumaktadır. Okuduğu bölümü severek seçenlerin oranı yüksek iken (n=256, %80.5) bu öğrencilerin başarı not ortalama 73.01 ± 9.4 (45 – 98.5) olarak belirlenmiştir. Öğrenciler arasında Anatomi dersini en sevdiği ders olarak seçenlerin oranı %30.2 (n=96)'dir. Öğrencilerden anatomi çalışmanın deprem anını ve yaşadıklarını unutturup unutturmadığını puanlaması istenmiş ve %71.4'ü unutturmadığını ifade edecek şekilde düşük (0 ile 4 puan arasında) puan vermiştir). Deprem öncesinde anatomi dersinin en zorlandığı ders olduğunu belirtenlerin oranı %25.6 iken bu oran deprem sonrasında %54'e yükselmiştir. Deprem öncesinde en zorlandığı dersin Anatomi olduğunu belirten öğrencilerin %80'i deprem sonrasında da Anatomi dersinin zor olduğunu düşünmektedir. Deprem öncesinde diğer dersler, tüm dersler ve hiçbir ders zor değil diyen öğrencilerin deprem sonrasında anatomi dersi zor deme oranları sırası ile %46, %12.5 ve %2.5'dir. Sonuç: Anatomi çalışmak deprem anını ve yaşadıklarını unutma skorları incelendiğinde en yüksek korkuyu orta düzeyde (5 ile 7 puan arası) puan verenlerde görülürken yüksek düzeyde (8 ile 10 puan arası) unutturduğunu belirtenlerin korku düzeyi en düşük olduğu etkili sonuçlarından olmuştur. Çalışmamızda depremin, Anatomi dersinin başaramama korkusunu etkileyebildiği kanaatine varılmıştır. Anahtar Kelimeler: Anatomi, Deprem, Başaramama korkusu

Introduction and Objective: Anatomy course has an important place for both instructors and students because it is one of the basic courses for understanding the patient and comprehending other courses in the clinic (UZUN et al. 2022). Many factors are effective for anatomy course success. One of them is natural disasters. Natural disasters are a situation associated with widespread live, economic or environmental losses that exceed the capacity of society (Reduction 2004). Earthquake, one of the natural disasters, has affected social processes and caused social networks to change, and one of these social processes is education (Goldmann and Galea 2014). Research has shown that for a significant subgroup of survivors, natural disasters can lead to emotional disorders, including post-traumatic stress disorder, anxiety disorders and depression (Norris et al. 2002). Witnessing a natural disaster is an experience that deeply affects people, resulting in anxiety and stress (Gerstner et al. 2020; Kar and Bastia 2006). Our aim is to investigate the relationship between the fear of failure in anatomy course by applying a questionnaire to medical students affected by the earthquake centered in Kahramanmaraş. Material method: 318 students voluntarily participated in the study. Ethics committee permission was obtained from Malatya Turgut Özal University Non-Interventional Clinical Research Ethics Committee (2023/26). Students were asked questions via Google survey. A scale was used to assess fear of failure in the course ([PDF] Fear of Failure Scale n.d.). IBM SPSS v. 26 was used to analyze the data. Results: The mean age of the participating students was 20.38 ± 1.88 years, 59.7% were female, and their BMI was 22.48 ± 3.46. 5.7% of the students had chronic diseases and 6.6% had psychological disorders. While the number of smokers was 55 (17.3%), 8 (14.5%) of these smokers stated that they started smoking after the earthquake. Most of the participants were studying in the first and second grades (98.4%). While the rate of those who chose the department they were studying was high (n=256, 80.5%), the average grade point average of these students was 73.01 ± 9.4 (45 - 98.5). Among the students, 30.2% (n=96) chose anatomy as their favorite course. The students were asked to rate whether the anatomy study made them forget the moment of the earthquake and their experiences, and 71.4% gave a low score (between 0 and 4 points), indicating that it did not.) While the rate of those who stated that the anatomy course was the most difficult course before the earthquake was 25.6%, this rate increased to 54% after the earthquake. Eighty percent of the students who stated that Anatomy was the most difficult course before the earthquake also thought that Anatomy was difficult after the earthquake. The rates of students who said that other courses, all courses, and no course was difficult before the earthquake were 46%, 12.5%, and 2.5%, respectively. Conclusion: When the scores of forgetting the moment of the earthquake and their experiences were examined, it was seen that the highest fear was seen in those who gave a medium level score (between 5 and 7 points), while the fear level of those who stated that it made them forget at a high level (between 8 and 10 points) was the lowest. In our study, it was concluded that the earthquake could affect the fear of failure in the Anatomy course. Keywords: Anatomy, Earthquake, Fear of failure References Gerstner, Rebekka M. F. vd. 2020. “Earthquake-Related Stressors Associated with Suicidality, Depression, Anxiety and Post-Traumatic Stress in Adolescents from Muisne after the Earthquake 2016 in Ecuador”. BMC Psychiatry 20(1): 347. Goldmann, Emily, ve Sandro Galea. 2014. “Mental Health Consequences of Disasters”. Annual Review of Public Health 35: 169-83. Kar, Nilamadhab, ve Binaya Kumar Bastia. 2006. “Post-traumatic stress disorder, depression, and generalized anxiety disorder in adolescents after a natural disaster: a study of comorbidity”. Clinical Practice and Epidemiology in Mental Health 2(1): 17. Norris, Fran H. vd. 2002. “60,000 Disaster Victims Speak: Part I. An Empirical Review of the Empirical Literature, 1981-2001”. Psychiatry 65(3): 207-39. “[PDF] Başarısızlık Korkusu Ölçeği”. https://tr-scales.arabpsychology.com/basarisizlik-korkusu-olcegi/ (19 Aralık 2023). Reduction, International. 2004. Living with risk: A global review of disaster reduction initiatives Living with Risk: A Global Review of Disaster Reduction Initiatives Geneva: United Nations. UZUN, Gökçe BAĞCI, Muhammed Furkan ARPACI, KAYA Anıl, ve Merve AYDIN. 2022. “Öğrencilerin anatomi dersine ayırdıkları zaman ile anatomi dersi hakkındaki görüşlerinin ilişkisinin değerlendirilmesi”. Journal of Medical Topics and Updates 1(1): 20-27.

Anahtar Kelimeler: Anatomi, Deprem, Başaramama Korkusu

Anatomy of Medical Students Affected in Kahramanmaraş Centered Earthquake Fear of Failure

Abstract: Introduction and Objective: Anatomy course has an important place for both instructors and students because it is one of the basic courses for understanding the patient and comprehending other courses in the clinic (UZUN et al. 2022). Many factors are effective for anatomy course success. One of them is natural disasters. Natural disasters are a situation associated with widespread live, economic or environmental losses that exceed the capacity of society (Reduction 2004). Earthquake, one of the natural disasters, has affected social processes and caused social networks to change, and one of these social processes is education (Goldmann and Galea 2014). Research has shown that for a significant subgroup of survivors, natural disasters can lead to emotional disorders, including post-traumatic stress disorder, anxiety disorders and depression (Norris et al. 2002). Witnessing a natural disaster is an experience that deeply affects people, resulting in anxiety and stress (Gerstner et al. 2020; Kar and Bastia 2006). Our aim is to investigate the relationship between the fear of failure in anatomy course by applying a questionnaire to medical students affected by the earthquake centered in Kahramanmaraş. Material method: 318 students voluntarily participated in the study. Ethics committee permission was obtained from Malatya Turgut Özal University Non-Interventional Clinical Research Ethics Committee (2023/26). Students were asked questions via Google survey. A scale was used to assess fear of failure in the course ([PDF] Fear of Failure Scale n.d.). IBM SPSS v. 26 was used to analyze the data. Results: The mean age of the participating students was 20.38 ± 1.88 years, 59.7% were female, and their BMI was 22.48 ± 3.46. 5.7% of the students had chronic diseases and 6.6% had psychological disorders. While the number of smokers was 55 (17.3%), 8 (14.5%) of these smokers stated that they started smoking after the earthquake. Most of the participants were studying in the first and second grades (98.4%). While the rate of those who chose the department they were studying was high (n=256, 80.5%), the average grade point average of these students was 73.01 ± 9.4 (45 - 98.5). Among the students, 30.2% (n=96) chose anatomy as their favorite course. The students were asked to rate whether the anatomy study made them forget the moment of the earthquake and their experiences, and 71.4% gave a low score (between 0 and 4 points), indicating that it did not.) While the rate of those who stated that the anatomy course was the most difficult course before the earthquake was 25.6%, this rate increased to 54% after the earthquake. Eighty percent of the students who stated that Anatomy was the most difficult course before the earthquake also thought that Anatomy was difficult after the earthquake. The rates of students who said that other courses, all courses, and no course was difficult before the earthquake were 46%, 12.5%, and 2.5%, respectively. Conclusion: When the scores of forgetting the moment of the earthquake and their experiences were examined, it was seen that the highest fear was seen in those who gave a medium level score (between 5 and 7 points), while the fear level of those who stated that it made them forget at a high level (between 8 and 10 points) was the lowest. In our study, it was concluded that the earthquake could affect the fear of failure in the Anatomy course.

Keywords: Anatomy, Earthquake, Fear of Failure

Makale id= 228

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-7674-1326

Kanser Dirençli Genlerin Farklı Kemirici Türlerindeki Gen Ekspresyonları Karşılaştırılmasıdır

Araştırmacı Salva Alizadeh Farahmand [1], Prof.Dr Ferhat Matur[1]
[1] Dokuz Eylül üniversitesi

*Corresponding author: Salva Alizadeh Farahmand

Özet: Bu çalışma, Nannospalax ve Microtus kemirici türlerinde kanser dirençli genlerin evrimsel dinamiklerini incelemeyi amaçlamaktadır. CDKN2A(p16), NFE2L2, TP53, BRCA1, BRCA2, STK11, PTEN, APC, RB1 ve MLH1 genlerinin evrimsel baskı ve seçilim altındaki değişimleri, dn/ds oranları kullanılarak değerlendirilmiştir. Bu oranlar, pozitif seçilim, negatif seçilim ve nötr seçilim altında evrimleşen genleri belirlemek için kullanılmıştır. Bulgular, kanserle mücadelede potansiyel genetik hedefleri anlamak için önemli bir adım olabilir. Pozitif seçilim altındaki genlerin biyolojik avantaj sağlayabileceği, negatif seçilim altındaki genlerin ise uygunluğu koruma eğiliminde olduğu düşünülmektedir. Çalışmanın sonuçları, kanserle ilişkilendirilen genlerin evrimsel dinamiklerini anlamamıza ve gen terapileri ile kanser önleme stratejileri açısından değerli bir temel oluşturabilir

Anahtar Kelimeler: Kanser, Kanser Dirençli Genler, Evrimsel Dinamikler, Dn/ds Oranları, Pozitif Seçilim,

A Comparison of Gene Expressions of Cancer-Resistant Genes in Different Rodent Species.

Abstract: This study aims to investigate the evolutionary dynamics of cancer-resistant genes in Nannospalax and Microtus rodent species. The changes under evolutionary pressure and selection in CDKN2A(p16), NFE2L2, TP53, BRCA1, BRCA2, STK11, PTEN, APC, RB1, and MLH1 genes were assessed using dn/ds ratios. These ratios were employed to identify genes evolving under positive selection, negative selection, and neutral selection. The findings could represent a significant step in understanding potential genetic targets for cancer treatment. It is suggested that genes under positive selection may provide a biological advantage, while those under negative selection tend to maintain suitability. The results of the study may contribute to understanding the evolutionary dynamics of genes associated with cancer resistance, providing a valuable foundation for future research on gene therapies and cancer prevention strategies.

Keywords: Cancer, Cancer-Resistant Genes, Evolutionary Dynamics, Dn/ds Ratios, Positive Selection.

Makale id= 152

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-9415-8580

Kayseri'de Çalışan Diyetisyenlerin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları

Ma.St. Yılmazcan Utku Seyhan[1], Doç.Dr. Arda Borlu[2]
[1]Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Halk Sağlığı Yüksek Lisans Öğrencisi
[2]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı ABD

*Corresponding author: Yılmazcan Utku Seyhan

Özet: Amaç: Araştırmada, sağlık konusunda eğitim almış, topluma rehberlik etmesi ve rol model olması beklenen diyetisyenlerin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının (SYBD) ve ilişkili faktörlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipteki bu araştırmanın evrenini, Kayseri ilinde çalışan 125 diyetisyen oluşturmuştur. Çalışma için örneklem seçimi yapılmamış, tüm evrenin örnekleme alınmasına karar verilmiş, Türkiye Diyetisyenler Derneği aracılığıyla iletişim bilgileri alınan 125 diyetisyene ulaşılmış, 27 diyetisyen çalışmaya katılmayı reddetmiş böylelikle çalışma için gönüllü olan 98 diyetisyenle çalışma tamamlanmıştır (ulaşma yüzdesi= %78.4). Diyetisyenler çalışma ofislerinde ziyaret edilmiş, yüz-yüze görüşülerek anket formu aracılığıyla Kasım 2021-Ocak 2022 tarihleri arasında veriler toplanmıştır. Anket formu, "Sosyodemografik Veri Formu" ve "Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği-II (SYBDÖ-II)" olarak iki bölümden oluşturulmuştur. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS istatistik paket programı kullanılmıştır. Çalışmanın tanımlayıcı bulguları sayı, yüzdelerle ifade edilmiştir. Verilerin karşılaştırılmasında t-testi ve one-way ANOVA kullanılmıştır. $p \leq 0.05$ anlamlı kabul edilmiştir. Çalışma için Türkiye Diyetisyenler Derneğinden idari izin ve Erciyes Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulundan etik onay alınmıştır (Etik Kurul Karar No: 221/693 Tarih: 20.10.2021). Bulgular: Diyetisyenlerin SYBD-II ölçek puanı ortancası 137.6 ± 19.2 (Minimum puan 81, Maksimum puan 197) olarak bulunmuştur. Diyetisyenlerin yanıtlarına göre yapılan analiz sonucunda; en yüksek puana sahip alt boyutun Manevi Gelişim (26.6 ± 4.2), en düşük puana sahip alt boyutun ise Fiziksel Aktivite (17.3 ± 5.4) olduğu bulunmuştur. Araştırmaya katılan diyetisyenlerden düzenli fiziksel aktivite yapanların SYBD puan ortalamasının ve stres yönetimi, fiziksel aktivite ve sağlık sorumluluğu alt ölçek puan ortalamalarının daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p \leq 0.05$). Sonuç ve Öneriler: Kayseri'de çalışan diyetisyenlerin SYBD'nın daha önce sağlık profesyonellerinde yapılan diğer çalışmalardakine benzer şekilde orta düzeyde, fiziksel aktivite alt boyutunun ise yetersiz olduğu söylenebilir. Topluma sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının geliştirilmeye ihtiyacı vardır, bu bağlamda diyetisyenlerin; lisans eğitimlerine SYBD ve sağlığı geliştirme gibi derslerin eklenmesi ve meslek hayatlarında da hizmet içi eğitimler düzenlenmesi faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları, Diyetisyenler, Sağlığı Geliştirme

Makale id= 306

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3356-8527

Kemik İliği Nakil Yapılan Hastalarda Karadut Özü Kullanımının Oral Mukozit Oluşumuna Etkisi

Uzman Dr. Sadık Portakal[1], Uzman Dr. Toluy Özgümüş [1], Hemş Beyzanur Kılıç[2], Doç.Dr. Ali Eser[1]
[1] Özel Hisar İntercontinental Hospital
[2] Hisar İntercontinental Hospital

*Corresponding author: Sadık Portakal

Özet: Amaç: Kemik iliği nakli sonrası ileri evre mukozit çok ciddi klink sonuçlar doğurabilen bir komplikasyon olmasına karşı önlenmesine yönelik literatürde yüksek kanıt düzeyli öneri bulunmamaktadır. Bu hastalarda proflaktik karadut özü kullanımının mukozit sıklığına etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Kemik iliği nakil hastalarında karadut özü kullanan ve kullanmayan iki grupta oral mukozit görülme yüzdeleri arasında istatistiksel anlamlı fark varlığı, SPSS Statistik Versiyon 25 Programında Ki-Kare Testi (Chi Square) ile analiz edildi. Analiz sonucunda elde edilen ki kare (x2) katsayıları ve p değerleri yorumlandı. Student's T Test analizinde, grupların yaşları arasında istatistiksel anlamlı fark yoktu. Anlamlı farklılık, p değerinin en az $p<0.05$ olması kabul edildi. Bulgular: Çalışmamıza Kemik iliği nakil yapılan karadut özü kullanılan 57'si erkek, 37'si kadın, en küçüğü 21, en büyüğü 74 olan (yaş ortalaması 52.6±22.) 91 hasta dahil edildi. Hastaların 22 tanesinde(24.2 %) klinik olarak anlamlı olan 3-4 + oral mukozit olduğu görüldü. Ayrıca kemik iliği nakil yapılan karadut özü kullanılmayan 36'sı erkek, 17'si kadın, en küçüğü 21, en büyüğü 74 olan (yaş ortalaması 49.1±15.9) 53 hasta ise kontrol grubu olarak çalışmaya dahil edildi. Kontrol grubunda 40 hastada (75.5%) 3-4 + oral mukozit oluşmuştu ve bu oran karadut şurubu özü kullananlarara göre istatistiksel olarak çok önemli derecede yüksekti($p:<0.01$).) Sonuç: Kliniğimizin son 3 yıllık verilerinde oral mukozit proflaksisi için karadut özü kullanımı sonrası ileri evre (grade 3-4) mukozit gelişim sıklığında belirgin azalma olduğu gözlemlendi. Literatürde mukozitin önlenmesi için 632.8-nm lazer tedavisi, benzidamidinli gargaralar, mukoadhezif hidrojel gibi pek çok tedavi önerilmiştir, ancak kanıt düzeyi yüksek standart mukozit proflaksisi bulunmamaktadır. Çalışmamızda standart tedavilere karadut özü eklenmesinin mukozit sıklığını belirgin azaltmıştır. Çalışmamızın retrospektif olması nedeniyle literatürdeki sigara kullanımı, oral hijyen, tedavi öncesi nutrisyonel durum gibi risk faktörleri yetersiz veri nedeniyle istatistiksel incelemeye dahil edilememiştir. Çalışmamızdaki bulguların daha büyük prospektif çalışmalar ile doğrulanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mukozit, Karadut Özü, Kemik İliği Nakli

The Effect of Using Black Mulberry Extract On Oral Mucositis in Patients Undergoing Bone Marrow Transplantation.

Abstract: Aim: Severe mucositis is a serious complication of bone marrow transplantation without high-grade evidence on prevention. This study aimed to determine the effect of prophylactic black mulberry extract on the frequency of mucositis in these patients. Method: Patients were divided into two

groups according to black mulberry extract use and difference in oral mucositisfrequyency was analyzed using the Chi-Square Test in the SPSS Version 25 Program. In Student's T Test analysis, there was no statistically significant difference between the ages of the groups. P value cutoff for statistical signifigance was $p<0.05$. Results: Our study included 91 patients, 57 men, 37 women, between ages 21 and 74 (mean 52.6±22), who underwent bone marrow transplantation and used black mulberry extract prophylaxis. 22 of the 91 patients (24.2%) had grade 3-4 oral mucositis. In addition, 53 patients, 36 men and 17 women, between ages 21 and 74 (mean 49.1±15.9), who underwent bone marrow transplantation without black mulberry prophylaxis, were included as the control group. Grade 3-4 oral mucositis occurred in 40 patients (75.5%) in the control group, which is significantly hiher thatn the prophylaxis group (p: <0.01). Conclusion: We observed significantly lower frequency of severe (grade 3-4) oral mucositis in patients recieving black mulberry extract propylaxis. Although many prohylactic measures have been suggested like 632.8-nm laser therapy, benzydamidine mouthwashes, and mucoadhesive hydrogel; none of these have high level evidence in their favor. Risk factors such as smoking, oral hygiene, and pre-treatment nutritional status previously identified in literature could not be included in statistical analysis due to insufficient data. The findings in our study need to be confirmed by larger prospective studies.

Keywords: Mucositis, Bone Marrow Transplantation, black Mulberry Extract

Makale id= 73

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9759-7485

Ketojenik Diyetin Antibiyotik Kaynaklı Bağırsak Disbiyoz Oluşturulan Yaşlı Sıçanlarda Kognitif Fonksiyonlar ve Bdnf Düzeyleri Üzerine Etkisi

Dr. Rabia Ilgın[1], Doç.Dr. Oya Sayın[1], Uzman Dr. Erhan Caner Akkaya[1], Prof.Dr. Mehmet Ateş[1], Doç.Dr. Ferda Ulviye Hoşgörler[1]
[1]Dokuz Eylül Üniversitesi

*Corresponding author: Rabia Ilgın

Özet: Amaç: Yaşlanma ve bağırsak disbiyozu, kognitif bozuklarının en önemli risk faktörleri arasındadır. Ketojenik diyet(KD), çok yağlı, az karbonhidratlı ve orta miktarda protein içeren beslenme tipidir ve kognitif fonksiyonları arttırdığı bilinmektedir. Beyin kaynaklı nörotrofik faktör (BDNF) öğrenme ve bellekte önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışmanın amacı, antibiyotik uygulanan yaşlı sıçanlarda KD'nin kognitif fonksiyonlar ve bu fonksiyonlarla ilişkili beyin bölgeleri hipokampüs (HC) ve prefrontal kortekste(PFC) BDNF düzeyleri üzerindeki etkisini araştırmaktır. Materyal ve Yöntem: 32 adet Sprague-Dawley (20-22 aylık) erkek sıçanlar dört gruba ayrıldı: (1) Standart Diyet (SD)(Kontrol) (n=8) (2) Ketojenik Diyet(KD) (n=8) (3) SD-Antibiyotik (AB) (n=8) ve Ketojenik diyet-Antibiyotik (KDAB) grubu. Sıçanlara 12 hafta boyunca SD ve KD uygulandı. Diyetin son haftasında 7-gün boyunca ampisilin(1g/L), neomisin(1g/L), metronidazol(1g/L) ve vankomisinden(0,5 g/L) içme sularına eklenerek antibiyotik kokteyli uygulandı. Öğrenme ve bellek fonksiyonları Morris-Su-Labirent testi ile değerlendirildi. Serumda β-hidroksibütirat(BHB), HC ve PFC'de BDNF düzeyleri ölçüldü. Bulgular: BHB düzeyleri, KD ve KDAB grubunda AB ve Kontrol grubuna göre arttı ($p<0,05$). Kontrol grubuna göre AB grubunda kognitif fonksiyonlar azalırken ($p<0,05$), KD ve KDAB grubunda arttı ($p<0,01$). HC-BDNF düzeyleri KD grubunda AB ve kontrol grubuna göre anlamlı olarak artarken ($p<0,01$), KD ve KDAB arasında anlamlı bir fark görülmedi, PFC'deki BDNF düzeyleri KDAB grubunda diğer gruplara göre anlamlı olarak artarken ($p<0,01$), diğer gruplar arasında anlamlı bir fark görülmedi ($p>0,05$). Sonuç: Bu çalışmada, yaşlı sıçanlarda SD ile uygulanan antibiyotik tedavisinin öğrenme ve belleği azalttığı, KD'nin ise öğrenme ve belleği iyileştirdiği görülmüştür. SD ile birlikte antibiyotik uygulanması HC ve PFC'deki BDNF seviylerini azalttığı, KD'nin ise arttırdığı bulunmuştur. KD'nin yaşlanma ve antibiyotik kaynaklı disbiyoza karşı HC'deki ve PFC'deki BDNF düzeylerini arttırarak öğrenme ve bellek fonksiyonu üzerinde pozitif etki oluşturabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ketojenik Diyet, Antibiyotik, Yaşlanma, Öğrenme ve Bellek, Bdnf

The Effects of Ketogenic Diet On Cognitive Functions and Bdnf Levels in Aged Rats With Antibiotic-Induced Intestinal Dysbiosis

Abstract: Aim of Study: Aging and gut-dysbiosis are among the most important risk factors for cognitive-impairment. Ketogenic-diet(KD) is a high-fat, low-carbohydrate, moderate-protein diet that is known to improve cognitive-function. Brain-derived-neurotrophic-factor(BDNF) plays an important role in learning and memory. The aim of this study was to investigate the effect of ketogenic diet on cognitive-functions and BDNF levels in the hippocampus(HC) and prefrontal cortex(PFC), brain

regions associated with cognitive-functions, in antibiotic-treated aged rats. Material and Methods: 32 male Sprague-Dawley (20-22-month-old) rats were divided into four groups: (1) Standard-Diet(SD) (Control) (n=8) (2) Ketogenic-Diet(KD) (n=8)SD-Antibiotic (AB) (n=8) and Ketogenic-diet -Antibiotic group (KDAB) (n=8). Rats were fed with SD and KD for 12 weeks. In the last week of the diet, antibiotic-cocktail was administered by adding ampicillin(1g/L), neomycin(1g/L), metronidazole(1g/L) and vancomycin(0.5 g/L) to the drinking water for 7 days. Learning and memory functions were evaluated by Morris-Water-Maze test. β-hydroxybutyrate-(BHB)-levels in serum and BDNF-levels in HC and PFC were measured. Results: BHB-levels increased in KD and KDAB groups compared to AB group and control ($p<0.05$). Cognitive functions decreased in AB group compared to control ($p<0.05$), while they increased in KD and KDAB group ($p<0.01$). HC-BDNF-levels increased significantly in KD compared to AB group and control ($p<0.01$), while no significant difference was observed between KD and KDAB groups. BDNF-levels in PFC increased significantly in KDAB group compared to the other groups ($p<0.01$), while no significant difference was observed between the other groups ($p>0.05$). Conclusion: In this study, it was observed that antibiotic-administrated with SD decreased learning and memory, whereas KD improved them in aged-rats. It was found that antibiotic administration with SD decreased BDNF-levels in HC and PFC, while KD increased them. This suggests that KD may have a positive effect on learning and memory function by increasing BDNF-levels in HC and PFC against aging and antibiotic-induced dysbiosis

Keywords: Ketogenic Diet, Antibiotic, Aging, Learning and Memory, Bdnf

Makale id= 182

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5797-6467

Kodlama Gerektirmeyen Makine Öğrenimi Uygulaması İle Optik Disk Patolojilerinin Tespiti ve Sınıflandırılması

Dr. Ceren Durmaz Engin[1]
[1]Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Kişisel bilgisayarda kullanılabilen ve kodlama gerektirmeyen makine öğrenimi (ML) aracı Lobe uygulamasının optik sinir hastalıklarının tanınması ve sınıflandırılmasındaki etkinliğini değerlendirmektir. Yöntem: Çalışmaya optik disk renkli fundus fotoğrafında glokomatöz çukurluk, papilödem, optik disk (OD) druseni ve tilte disk patolojileri olan 120 göz ve normal optik sinir bulgusu mevcut olan 90 kontrol gözü dahil edildi. Önceden eğitilmiş ResNet-50 V2 ve MobileNet V2 evrişimli sinir ağlarını içeren ve ücretsiz olarak temin edilebilen masaüstü tabanlı, kod yazımı gerektirmeyen Lobe uygulaması, ML modelleri geliştirmek üzere kullanıldı. Veri setinin %80'i modeli eğitmek, %20'si ise modeli test etmek üzere kullanıldı. Bulgular: Lobe uygulaması ile oluştural ML modelleri, normal görünümlü optik disk ile glokomatöz çukurluk, papilödem, tilte disk ve OD drusenini sırasıyla %83.3, %91.6, %58.3, %94.4 sensitivite ve %83.3, %100, %100 ve %93.3 spesifite ile ayırt etmiştir. Tüm patolojik görüntüler ile normal optik disk görüntülerinin dahil ediliği modelde, klasifikasyon sensitivitesi 81.25%, spesifitesi 83.33%, doğruluğu 81.82% ve Kohen kappa değeri 0.584 olarak bulunmuştur. Sonuç: Çalışmamız Lobe'un optik disk görüntülerin tanınması ve sınıflamasında yüksek verimlilikle kullanılabileceğini göstermektedir. Model başarısı, normal optik diskin papilödemden ayırt edilmesinde en yüksek iken, tilte diskten ayırt edilmesinde en düşük olarak bulunmuştur. Model karmaşıklığı arttıkça, sınıflandırma başarısının azaldığı izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kodlama Gerektirmeyen Makine Öğrenimi, Glokomatöz Çukurluk, Optik Disk, Optik Disk Druseni, Papilödem, Tilte Disk

Detectıon and Classıfıcatıon of Optıc Dısc Pathologıes Usıng Code-Free Machıne Learnıng Applıcatıon

Abstract: Purpose: To evaluate the effectiveness of the Lobe application, a machine learning (ML) tool that can be used on a personal computer and does not require coding, in the recognition and classification of optic nerve diseases. Method: One hundred and twenty eyes with glaucomatous cupping, papilledema, optic disc (OD) drusen and tilted disc on color fundus photography and 90 control eyes with normal optic nerve findings were included in the study. The freely available desktop-based, coding-free Lobe application, which includes pre-trained ResNet-50 V2 and MobileNet V2 convolutional neural networks, was used to develop ML models for classification of optic nerve images. 80% of the data set was used to train the models and 20% to test the models. Results: Machine learning models developed by the Lobe application were able to distinguish a normal-appearing optic disc from glaucomatous cupping, papilledema, tilted disc, and OD drusen with sensitivities of 83.3%, 91.6%, 58.3%, and 94.4%, respectively, and specificities of 83.3%, 100%, 100%, and 93.3%, respectively. In the model that encompassed all pathological images along with normal optic disc images, the classification sensitivity was determined to be 81.25%, specificity 83.33%, accuracy 81.82%, and the Cohen's kappa value was

0.584. Conclusion: Our study shows that the Lobe application can be used with high efficiency in the recognition and classification of optic disc images. Model success was found to be highest in distinguishing normal optic disc from papilledema, and lowest in distinguishing it from tilted disc. It has been observed that as model complexity increases, classification success decreases.

Keywords: Key Words: Coding-Free Machine Learning, Glaucomatous Cupping, Optic Disc, Optic Disc Drusen, Papilledema, Tilted Disc

Makale id= 132

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Konjenital Diz Çıkığı

Uzman Dr. Bilgin Bozgeyik[1]
[1] ADN İnternational Hospital

Özet: Hastamız kız bebek ve dogumundan 15 dk sonra tarafımıza danışıldı. Hasta yenidoğan yoğun bakımda degerlendirildiğinde sol dizde hiperekstansyon deformitesi mevcuttu ve manüplasyon ile fleksiyona geliyordu. Ek patolojisi yoktu. Konjenital tek taraflı diz çıkığı tanısı koyuldu. Konjenital diz çıkığı ortalama 1/100.000 doğumda görülür ve nadir deformitelerdendir. Erken tanı tedavini başarısını etkiliyen en önemli unsurlardandır. Kalıtımsal olduğu yönünde yeterli kanıt yoktur ve çoğunluğu sporadiktir. İki taraflı olabilir. Sendromlarla ve/veya başka ortopedik deformitelerle ile birlikte bulunabilir (gelişimsel kalça displazisi, pes ekinovarus, konjenital vertikal talus gibi ortopedik deformiteler ve Larsen sendromu, myelodisplazi, Ehler-Danlos sendromu, Streeter sendromu ve Artrogriposis Mültipleks Konjenita gibi sendromlar) Leveuf ve Pais sınıflandırmasını yapmışlardır. 1. tip konjenital hiperekstansiyon diye adlandırılır ve tibia ile femur aksları arasında diz eklemi düzeyinde bağlantı kesintisiz olarak devam eder. 2. tip konjenital diz subluksasyonu olup tibia aksı, diz eklemi düzeyinde femur aksının önüne kaymıştır. 3. tip, konjenital diz çıkığıdır ve tibia ile femur aksları arasında diz eklemi düzeyinde hiç bağlantı yoktur, tibia, femurun önünde yerleşmiştir. Hastamız tip 1 hiper ekstansyon sınıflamasına giriyordu. Tedavi patoloji tanınır tanınmaz konservatif tedavinin başlatılması yönündedir. Manipülasyon, gerekirse traksiyon, genel anestezi ile veya anestezisiz seri alçılama, Pavlik bandajı uygulaması ve kazanılan fleksiyon derecesini koruyan ortezler konservatif tedavinin esaslarını oluşturur. Hastamız tarafımıza danışılır danışılmaz yeni doğan yoğun bakımda diz muayene edilerek 90 derece fleksiyona rahat geldiği görüldü ve ilk manuplasyon alçısı yapıldı. Daha sonra haftalık alçı değişimi yapılarak 4. Alçıda dizin fleksiyonu koruduğu dörüldü alçı tedavisi sonlandırılarak 1 ay süre ile pavlik bandajı uygulandı ve bandaj sonrası tedavi sonlandırıldı. Hastanın 6. ayda takibi önerildi.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Diz Çıkığı

Makale id= 20

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3531-8409

Koroner Yavaş Akımında Plazmanın Aterojenik İndeksi

Uzman Dr. Okan Tanriverdi[1]
[1]Siirt Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Epidemiyolojik çalışmalar koroner yavaş akım (KYA) hastalarının dislipidemiye yatkın olduğunu göstermektedir. KYA, birkaç çalışmada plazmanın yeni dislipidemi biyobelirteci aterojenik indeks (PAİ) ile ilişkilendirilmiştir. Bu çalışma koroner anjiyografi hastalarında PAİ'nin KYA ile ilişkisini incelemiştir. Yöntemler: Bu retrospektif analize miyokard enfarktüsünde tromboliz-çerçeve sayısı (TIMI-FFC) tekniği kullanılarak tanımlanan 100 KYA hastası dahil edilmiştir. Normal koroner akışa sahip 100 kişilik bir kontrol grubu da dahil edilmiştir. PAİ'yi hesaplamak için trigliserit-HDL oranının 10 tabanına göre logaritmasını alındı. Bulgular: KYA grubunun ortalama PAİ düzeyleri normal koroner akış grubundan daha yüksekti (0,8 ± 0,3 vs. 0,3 ± 0,1, p < 0,001). Çoklu regresyon analizi PAİ' nin KYA'nın bağımsız belirleyicisi olduğunu ortaya koymuştur (OR = 5.33, %95 GA = 4.11-17.02, p < 0.001). Sonuçlar: PAİ, KYA hastalarında artmış ve KYA' yı bağımsız olarak öngörmüştür.

Anahtar Kelimeler: Aterojenik Plazma İndeksi, Biyobelirteçler, Koroner Yavaş Akım, Çerçeve Sayısı

Atherogenic Index of Plasma in the Coronary Slow Flow

Abstract: Introduction: Epidemiological studies show coronary slow flow (CSF) patients are susceptible to dyslipidemia. CSF has been connected to the new dyslipidemia biomarker atherogenic index of plasma (AIP) in few studies. This study examined the association of AIP with CSF in coronary angiography patients. Methods: This retrospective analysis included 100 CSF patients identified using the thrombolysis in myocardial infarction-frame count (TIMI-FFC) technique. A 100-person control group with normal coronary flow was also included. To calculate AIP, we took the logarithm of the triglyceride-HDL ratio to base 10. Results: The CSF group had higher mean AIP levels than the NCF group (0.8 ± 0.3 vs. 0.3 ± 0.1, p < 0.001). Multiple regression analysis revealed that AIP, neutrophil, and platelet levels were independent predictors of CSF (OR = 5.33, 95% CI = 4.11–17.02, p < 0.001). Conclusion: API increased in CSFP patients and predicted CSFP independently.

Keywords: Atherogenic İndex of Plasma, Biomarkers, Coronary Slow Flow, Frame Count

Makale id= 327

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5905-938X

Küme-Tik Sendromlu Bir Hastada Ağrı Tedavisi Yönetimi

Uzman Dr. Gokhan Yildiz[1]
[1]Ankara Etlik City Hospital, Algology Department

Özet: Trigeminal otonom sefaljiler (TOS) ayırıcı tanısı zor ve tedaviye dirençli şiddetli ağrılardır.Trigeminal nevralji ise otonom semptom eşlik etmeyen ancak TOS ile çok sık karışan bir nöropatik ağrıdır.Trigeminal nevralji ve küme baş ağrısı ender olmakla beraber birlikte görülebilir ve küme-tik sendromu olarak tanımlanır. 52 yaş, erkek, 4 sene önce sağ yüz yarımında çene ve burun etrafında keskin karakterli, şiddetli, dokunmakla, yemek yemekle tetiklenen nevraljiform ağrı şikayeti ile başvurdu.5-10 dakika süren günde ortalama 20 atak tarifliyordu. Otonom bulgu eşlik etmiyordu.Kranial MRG ve MR anjiografi normaldi. Trigeminal nevralji tanısı kondu.Karbamazepin 2x400 mg ile ağrıları kontrol altına alındı. Mevcut devam eden ağrısının üzerine son 1 senedir ağrı sağ göz çevresinde lokalize oldu. Ağrı yanıcı nitelikte ve 20 dakika sürüyordu. Sabah erken saatlerde ve gece ataklar daha sık olmakla beraber gün içinde çok kez tekrarlıyordu. Göz yaşarması, burun akıntısı ve gözde kızarıklık eşlik ediyordu. Kranial MRG ve MR anjiografi-venografi tetkikleri normaldi.Nörolojik muayene normaldi. Küme-tik sendromu düşünüldü.Karbamazepin 2x800 mg ile burun kökü ve çenede olan ağrıları azaldı. Göz çevresindeki ağrıları devam etmekteydi.Verapamil optimal doza çıkıldı ancak ağrılar yeterince kontrol altına alınamadı.Transnazal sfenopalatin ganglion blokaj ile ağrıları gerileyen hastaya floroskopi eşliğinde sfenopalatin blokaj işlemi yapıldı ve hasta 6 aydır ağrısız takip ediliyor. Küme –Tik sendroumu, bugüne kadar 40 vaka bildirilmiş olan çok nadir görülen bir sendromdur.Tesadüfen aynı anda ortaya çıktığı veya aynı patofizyolojiye sahip oldukları için beraber oluştuğu yönünde farklı görüşler vardır.Etyopatogenezde trigeminal duyusal yolakta bir lezyonun sorumlu olduğu düşünülmektedir.ICHD-3 (The International Classification of Headache Disorders) baş ağrısı kılavuzunda aynı anda oluşan iki farklı başağrısı olarak değerlendirilmesi ve tedavi edilmesi gerektiği önerilmiştir.Görüntüleme yöntemleri ile prolaktinoma, sella tursicada epidermoid tümör, baziller arter ektazisi ve dural karotit-kavernöz fistül, multiple skleroz gibi sekonder nedenler dışlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Trigeminal Otonomik Sefalji, Küme Baş Ağrısı, Trigeminal Nevralji, Sfenopalatin Blokaj

Pain Management in a Patient With Cluster-Tic Syndrome

Abstract: Pain management in trigeminal autonomic cephalalgias (TOS) is complex.Trigeminal neuralgia is a neuropathic pain that is not accompanied by autonomic symptoms but is frequently confused with TOS.Trigeminal neuralgia and cluster headache are rare but can be seen together and are defined as cluster-tic syndrome. A 52-year-old male presented with neuralgia-type pain in the right half of the face around the chin and nose with sharp character, severe, triggered by touching 4 years ago.He described an average of 20 attacks per day lasting 10 minutes.Cranial MRI and MR angiography were normal.Trigeminal neuralgia was diagnosed.His pain was controlled with carbamazepine 2x400 mg.On top of the existing ongoing pain, pain localized around the right eye for the last 1 year.The pain was

burning and lasted for 20 minutes.The attacks were more frequent in the early morning and at night and recurred many times during the day.It was accompanied by lacrimation, runny nose and redness of the eye. Cranial MRI and MR angiography-venography were normal.Neurologic examination was normal.Cluster-tic syndrome was considered.Carbamazepine 2x800 mg decreased the pain in the root of the nose and jaw.The pain around the eyes continued.Verapamil was increased to the optimal dose, but the pain could not be controlled sufficiently.Transnasal sphenopalatine ganglion blockage was performed and the patient's pain regressed and fluoroscopy-guided sphenopalatine blockage was performed and the patient has been followed painlessly for 6 months. Cluster-Tic syndrome is a very rare syndrome.There are different opinions that they occur at the same time by coincidence or that they occur together because they have the same pathophysiology. In the ICHD-3 (The International Classification of Headache Disorders) headache guideline, it is recommended that they should be considered and treated as two different headaches occurring at the same time.Imaging methods should exclude prolactinoma, epidermoid tumor in the sella tursica, basilar artery ectasia and secondary causes such as dural carotid-cavernous fistula, multiple sclerosis.

Keywords: Trigeminal Autonomic Cephalalgia, Cluster Headache, Trigeminal Neuralgia, Sphenopalatine Blockade

Makale id= 100

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6585-4010

Kurkumin ve Berberin, Siklofosfamid'in Neden Olduğu Kalp Hasarını TRPM2 Kanal Yolunu İnhibe ve TGF- β1, FSP1 ve a-SMA'yı Modüle Ederek Hafifletebilir mi ?

Doç.Dr. Zübeyir Huyut[1], Doç.Dr. Kenan Yıldızhan[2], Doç.Dr. Fikret Altındağ[3]
[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı
[3]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Kenan Yıldızhan

Özet: Siklofosfamid (CYP), lenfoma, meme kanseri ve lösemi dahil olmak üzere çeşitli kanser türlerinin tedavisinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu ilacın tedavi edici özelliklerinin yanı sıra, yan etkilerinin de neler olduğu hala tam olarak bilinmemektedir. Bu çalışmada kurkumin (CUR) ve berberin (BER)'in CYP'nin neden olduğu kalp hasarına karşı koruyucu etkisi araştırıldı. Otuz altı erkek sıçan kontrol, dimetil sülfoksit (DMSO), CYP, CYP+BER, CYP+CUR ve CYP+BER+CUR gruplarına eşit şekilde bölündü. Çalışmada serum örneklerinde troponin-I, CK-MB, total kolesterol ve trigliserit düzeylerinin yanı sıra, kalp dokusunda ROS, PARP-1 ve TRPM2 kanal düzeyleri ELISA kiti ile ölçüldü. Ayrıca kalpte histopatolojik inceleme ve TRPM2 kanalı, Transforming Growth Factor-Beta-1 (TGF-β1), Fibroblast Spesifik Protein-1 (FSP1) ve α-düz kas aktin (α-SMA) ekspresyon düzeyleri immüno-histokimyasal olarak belirlendi. ELISA ölçümlerinde CYP grubunun troponin-I, total kolesterol, trigliserit, CK-MB, ROS, PARP-1 ve TRPM2 kanal düzeyleri diğer gruplara göre yüksekti ($p<0,05$). Buna karşın CUR ve BER ile birlikte CYP uygulanan grupta bu parametreler CYP grubuna göre daha düşüktü ($p<0,05$). Sonuçlar, CYP uygulamasının TRPM2 kanalı, TGF-β1, FSP1 ve α-SMA ekspresyon seviyelerini arttırarak kalp hasarına neden olabileceğini, ayrıca CYP uygulamasını takiben CUR ve BER uygulamasının CYP kaynaklı kalp hasarının önlenmesinde terapötik ajan olarak kullanılabileceğini gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Siklofosfamid, Kalp Hasarı, Kurkumin, Berberin, TRPM2 Kanalı, Oksidatif Stres

Can Curcumin and Berberine Alleviate Cardiac Damage Caused by Cyclophosphamide That İnhibits the TRPM2 Channel Pathway and Modulates TGF- β1, FSP1 and a-SMA ?

Abstract: Cyclophosphamide (CYP) is widely used to treat various types of cancer, including lymphoma, breast cancer, and leukemia. Besides the therapeutic properties of this drug, it is still not fully known what its side effects are. This study investigated the protective effect of curcumin (CUR) and berberine (BER) on cardiac damage caused by CYP. Thirty-six male rats were equally divided into the control, dimethyl sulfoxide (DMSO), CYP, CYP+BER, CYP+CUR and CYP+BER+CUR groups. In the study, troponin-I, CK-MB, total cholesterol, and triglyceride levels in serum samples, as well as ROS, PARP-1 and TRPM2 channel levels in heart tissue, were measured by ELISA kit. Also, histopathological examination and immunohistochemical investigation of the TRPM2 channel, Transforming Growth Factor-Beta- 1 (TGF-β1), Fibroblast Specific Protein-1 (FSP1) and α-smooth

muscle actin (α-SMA) expression levels were determined in heart tissue. The CYP group's troponin-I, total cholesterol, triglyceride, CK-MB, ROS, PARP-1 and TRPM2 channel levels were higher than in the other groups in ELISA measurements ($p<0.05$). In contrast, these parameters in the group treated with CUR and BER together with CYP were lower than in the CYP group ($p<0.05$). The results showed that CYP administration could cause heart damage by increasing TRPM2 channel, TGF-β1, FSP1 and α-SMA expression levels and that CUR and BER administration following CYP administration could be used as therapeutic agents in preventing CYP-induced heart damage.

Keywords: Cyclophosphamide, Cardiac Damage, Curcumin, Berberine, TRPM2 Channel, Oxidative Stress

Makale id= 313

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9146-3742

Laparoskopik Kolesistektomi Uygulanan Hastalarda İnsidental Malignite Görülme Sıklığı

Uzman Dr. Hikmet Pehlevan Özel[1], Doç.Dr. Tolga Dinç[2]
[1]Mamak Devlet Hastanesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Hikmet Pehlevan Özel

Özet: Safra kesesi kanserleri agresif ama nadir kanserlerdir. Çalışmamızın amacı laparoskopik kolesistektomi yapılan hastalarda insidental olarak displazi ve kanserin sıklığını saptamaktır. YÖNTEM: Temmuz 2010- Mayıs 2019 yılları arasında, benign nedenlerle standart laparoskopik kolesistektomi yapılan 18 yaş üstü,kolesistektomiler dahil edildi. Ameliyat öncesi veya ameliyat sırasında malignite şüphesi olanlar, eşlik eden kanseri olanlar çalışmaya dahil edilmedi. Kategorik değişkenler için ki-kare testi, numerik değişkenler için t-test ve ANOVA testi kullanıldı.BULGULAR: Toplam 8148 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların 5885 (%72.2)'si kadın, 2263 (%27.8)'i erkekti. Kolesititler, kolelitiazisler, koleterolozisler, metaplaziler, benign polipler, adenomyozis benign grupta yer aldı ve hastaların %97.8'i bu gruptaydı. Toplam 165(%2) hastada displazi vardı. 16 hastada adenokanser ve 2 hastada Nöroendokrin tümör olmak üzere toplam 18 (%0.2) hastada malign tümör mevcuttu. Hastalar 15-94 yaş aralığında olup benign hastalarda yaş ortalaması 49±14.50, kadınlarda 48.98 ± 14.52, erkeklerde 51.33 ± 14.33; displazi için yaş ortalaması 52.87 ± 13.71, kadınlarda 52.83 ± 13.47, erkeklerde 53.00 ± 14.54 ve malign hastalarda yaş ortalaması 69.55 ±9.82, kadınlarda 73.37 ± 5.82, erkeklerde 67.12 ± 10.53 idi (sırasıyla $p<0.001$, $p<0.001$ ve $p=0.006$). TARTIŞMA VE SONUÇ: İnsidental displazi oranı %2 ve kanser oranı %0.2 olarak bulundu. Cinsiyet ile kanser gelişimi arasında ilişki bulunmazken,ileri yaş kanser gelişimi için risk faktörüydü.

Anahtar Kelimeler: Safra Kesesi, İnsidental, Displazi, Kanser

Incıdence of Incıdental Malıgnancy in Laparoscopıc Cholecystectomy

Abstract: OBJECTIVES: Gallbladder cancers are aggressive but rare cancers. The aim of our study was to determine the incidental incidence of dysplasia and cancer in patients undergoing laparoscopic cholecystectomy. METHODS: Cholecystectomies performed between July 2010 and May 2019 in patients over 18 years of age who underwent standard laparoscopic cholecystectomy for benign causes were included. Patients with suspected malignancy before or during surgery and those with concomitant cancer were excluded. Chi-square test was used for categorical variables, t-test and ANOVA test were used for numerical variables.RESULTS: A total of 8148 patients were included in the study. 5885 (72.2%) female and 2263 (27.8%) of the patients were male. Cholecystitis, cholelithiasis, choleterolosis, metaplasia, benign polyps, adenomyosis were included in the benign group and 97.8% of the patients were in this group. A total of 165 (2%) patients had dysplasia. A total of 18 (0.2%) patients had malignant tumors, including 16 adenocarcinomas and 2 neuroendocrine tumors. Patients were between 15-94 years of age, mean age for benign tumors was 49±14.50 years, 48.98 ± 14.52 for females and

51.33 ± 14.33 for males; mean age for dysplasia was 52.87 ± 13.71 years, 52.87 ± 13.71 for females and 52.83 ± 13.47 for males. 83 ± 13.47 in women and 53.00 ± 14.54 in men; and the mean age for malignant patients was 69.55 ± 9.82, 73.37 ± 5.82 in women and 67.12 ± 10.53 in men ($p<0.001$, $p<0.001$ and $p=0.006$, respectively). DISCUSSION AND CONCLUSION: Incidental dysplasia rate was 2% and cancer rate was 0.2%. There was no correlation between gender and cancer development, while older age was a risk factor for cancer development.

Keywords: Gallbladder, İncidental, Dysplasia, Cancer

Makale id= 320

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1044-1013

Laparoskopik Kolesistektomi Yapılan Hastalarda Rastlantısal Safra Kesesi Kanseri Sıklığı: Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Erhan Eröz[1]
Sakarya Sadıka Sabancı Devlet Hastanesi, Sakarya

Özet: Amaç: Tek merkezde tek cerrah tarafından laparoskopik kolesistektomi yapılan hastalarda rastlantısal safra kesesi kanseri sıklığını ortaya koymak Bulgular: Ağustos 2019- Mart 2023 tarihleri arasında Sakarya Sadıka Sabancı Devlet Hastanesi'nde laparoskopik kolesistektomi uygulanan 446 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Safra kesesi polibi ön tanısıyla opere edilen ve histopatolojik inceleme sonucu safra kesesi polibi olarak sonuçlanan 7 hasta değerlendirme dışı bırakıldı. Çalışmaya alınan 439 hastanın klinik ön tanıları, demografik bilgileri (yaş, cinsiyet) ve patoloji raporları retrospektif olarak incelendi. Kolelitiyazis tanısıyla ameliyat edilen tüm hastaların 346'sı kadın (%78,8), 93'ü erkekti (%21,2) ve yaş ortalaması 47,46 idi. Patolojik veriler incelendiğinde 4 hastada (%0,9) safra kesesi kanseri saptandı. Bu hastaların tümü kadındı ve yaş ortalaması 44,25 idi. 3 hastada yüksek dereceli biliyer intraepitelyal neoplazi saptandı. 44 yaşında bir hastada ise düşük dereceli biliyer intraepitelyal neoplazi saptandı. Çalışmamızdaki %0.9 olan laparoskopik safra kesesi operasyonu sonrasında safra kesesi kanseri saptanma oranı literatürde belirtilen %0.9-2 arasında ve uyumlu bulundu. Bu hastalara operasyon sonrası malignite taraması amacıyla ek tetkikler yapıldı ve sonuçlarında patoloji görülmedi. Sonuç: Safra kesesi hastalıklarında histopatolojik inceleme kanser riskinden dolayı önemlidir Histopatolojik incelemede gerekli özen gösterilmeli patoloji sonucu muhakkak takip edilerek sonuç hasta ile paylaşılmalı ve hasta takip edilmelidir. Anahtar kelimeler: Kolesistektomi, Laparoskopi

Anahtar Kelimeler: Kolesistektomi, Laparoskopik Kolesistektomi, Safra Kesesi Kanseri

Frequency of Incidental Gallbladder Cancer in Patients Undergoing Laparoscopic Cholecystectomy: A Single Center Experience

Abstract: Aim: To reveal the frequency of incidental gallbladder cancer in patients who underwent laparoscopic cholecystectomy by a single surgeon in a single center. Results: Data of 446 patients who underwent laparoscopic cholecystectomy at Sakarya Sadıka Sabancı State Hospital between August 2019 and March 2023 were examined retrospectively. 7 patients who were operated on with the preliminary diagnosis of gallbladder polyp and whose histopathological examination revealed gallbladder polyp were excluded from the evaluation. Clinical preliminary diagnoses, demographic information (age, gender) and pathology reports of 439 patients included in the study were examined retrospectively. Of all the patients who underwent surgery with the diagnosis of cholelithiasis, 346 were female (78.8%), 93 were male (21.2%) and the average age was 47.46 years. Histopathological examination revealed gallbladder cancer in 4 patients (0.9%). All of these patients were female and the average age was 44.25. High-grade biliary intraepithelial neoplasia was detected in 3 patients. Low-grade biliary intraepithelial neoplasia was detected in a 44-year-old patient. The rate of detection of gallbladder cancer after laparoscopic gallbladder surgery, which was 0.9% in our study, was found to be between 0.9-2% reported in the literature and was consistent with. Additional tests were performed

on these patients to screening for malignancy after the operation, and no pathology was observed in the results. Conclusions: Histopathological examination in gallbladder diseases is important due to the risk of cancer. Necessary care must be taken in histopathological examination, the pathology result must be followed, the result must be shared with the patient and the patient must be followed up.

Keywords: Cholecystectomy, Laparoscopic Cholecystectomy, Gallbladder Cancer

Makale id= 197

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6386-9991

Laparoskopik Servikal Kanser Ameliyatı Sonrası Gelişen Port-Site Metastaz: Olgu Sunumu

Doç.Dr. Şener Gezer[1], Doç.Dr. Gupse Turan[2]
[1]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Jinekolojik Onkoloji Cerrahisi Bilimdalı
[2]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilimdalı

*Corresponding author: Şener Gezer

Özet: Amaç: Rahim ağzı kanseri için laparoskopik cerrahinin kullanımı 2018'den beri kısıtlanmış olsa da, minimal invaziv onkolojik cerrahi birçok jinekolojik kanser için bakım standardı haline gelmiştir. Jinekolojik malignitelerin tedavisinde laparoskopik onkolojik cerrahi sonrası port bölgesi metastazı nadir görülen bir komplikasyondur. Bu nadir komplikasyon yönetimi sunulmuştur. Yöntem: Servikal adenokarsinom için laparoskopik radikal histerektomiden altı yıl sonra izole port site metastazı olan 65 yaşında bir kadın hastanın vaka sunumu. Bulgular: 6 sene önce evre 1 b2 serviks squamoz hücreli tümör için laparoskopik radikal histerektomi yapılan hasta, patoloji sonucu squamoz hücreli non keratinize, tümör boyutu 3x 1.5x1 cm, Lenfovasküler invazyon ve parametrial tutulumu olmayan hasta stromal invazyon derinliği alt 1/3 olması üzerine adjuvan Platin bazlı Kemoradyoterapi almıştı. Adjuvan tedavi sonrası takiplerinde 6 sene boyunca problem olmayan hasta yapılan Bilgisayarlı Tomografi' de sağ rektus abdominis kası üzeri yerleşimli 4 cm çapında şüpheli lezyon saptandı. Lezyondan alınan trcu-cut biyopsi sonucunda invaziv karsinom hücreleri saptanmış ancak primerine yönelik ayırıcı tanı elde edilemedi. Yapılan PET-CT' de belirtilen lezyon dışında başka bir metastatik odak saptanmadı (Şekil 1). Cerrahi eksizyon kararı alınan hastada rectus kası üzeri yerleşimli 4x4 cm boyutundaki kitle altındaki fasyanın bir kısmı ile birlikte eksize edildi, fasya altında tümör devamlılığı izlenmedi. Eksizyon sonucu serviks squamoz hücreli karsinomunun metastazı olarak değerlendirildi (Şekil 2). Postoperatif ek kemoterapi almayan hastanın ilk 6 aylık izlemi vukuatsız tamamlandı. Sonuç: Port site metastaz laparoskopik jinekolojik malignite cerrahilerinden sonra yaklaşık %1 oranında görülen nadir bir komplikasyondur. Genellikle port alanının cerrahi eksizyonu yeterli olmakta rezistans vakalrda kemoterapiye de iyi yanıt alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Serviks Uteri Kanseri, Laparoskopi, Port-Site Metastaz, Yönetim

Port-Site Metastasis After Laparoscopic Cervical Cancer Curgery: A Case Report

Abstract: Objective: Although the use of laparoscopic surgery for cervical cancer has been restricted since 2018, minimally invasive oncological surgery has become the standard of care for many gynecological cancers. Port site metastasis is a rare complication after laparoscopic oncological surgery in the treatment of gynecological malignancies. Method: We present the case of a 65-year-old female with isolated port-site recurrence six years after laparoscopic radical hysterectomy for cervical adenocarcinoma. Results: The patient who underwent laparoscopic radical hysterectomy for stage 1B2 cervical squamous cell cancer 6 years ago, received adjuvant Platinum-based Chemoradiotherapy. The pathology result confirmed a non-keratinized squamous cell 3x 1.5x1 cm tumor, without

lymphovascular and parametrial invasion. However stromal invasion was deeper than 1/3 of stroma. A computed tomography scan revealed a suspicious lesion with a diameter of 4 cm located on the right rectus abdominis muscle after six years of uneventful follow-up. true-cut biopsy confirmed invasive tumor cells, but a differential diagnosis for the primary site could not be obtained. No other metastatic site was detected with PET-CT (Figure 1). A surgical excision decision was made, and a 4x4 cm mass located on the rectus muscle was excised together with a part of the fascia under it, tumor continuity under the fascia was not monitored. The pathologic examination revealed metastatic squamous cell carcinoma of the cervix (Figure 2). The patient did not receive additional postoperative chemotherapy and the first 6-month follow-up was completed uneventfully. Conclusion: Port site metastasis is a rare complication that occurs approximately 1% after laparoscopic surgeries performed for gynecologic malignancies. Surgical excision of the port area is usually sufficient, and a good response to chemotherapy could be obtained in cases of resistance.

Keywords: Uterine Cancer of the Cervix, Laparoscopy, Port-Site Metastasis, Management

Makale id= 347

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2100-5455

Lomber Disk Hernisi Olan Hastalarda Farklı Egzersiz Tiplerinin Kas Kalınlığı, Ağrı ve Özürlülük Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Muhammet Şahin Elbastı[1], Dr. Öğretim Üyesi Songül Bağlan Yentür[2]
[1]Elazığ Medikal Hospital Hastanesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon
[2]Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi /

*Corresponding author: Muhammet Şahin Elbastı

Özet: Bel ağrısının en önemli nedenlerinden biri ağrı, sakatlık ve kas güçsüzlüğüne neden olan Lomber Disk Hernisi (LDH)'dir. Bu çalışmanın amacı, stabilizasyon egzersizleri, McKenzie egzersizleri ve ev egzersizlerinin ağrı, sakatlık ve Transversus Abdominis (TrA), Multifidus (MF) ve Gluteus Maximus (Gmax) kas kalınlığı üzerindeki etkilerini karşılaştırmaktır. Yöntemler: Her grupta 15 hasta olmak üzere toplam 45 hasta çalışmaya dahil edildi. Ağrı şiddetini değerlendirmek için 10 cm'lik görsel analog skala (VAS) ve özürlülüğü belirlemek için Modifiye Oswetry Disabilite İndeksi (MODI) kullanıldı. Tra, MF ve Gmax kas kalınlığını değerlendirmek için ultrasonografik görüntüleme kullanıldı. Hastalar rastgele olarak Stabilizasyon egzersiz grubu (SG), McKenzie egzersiz grubu (MG) ve Ev egzersiz grubu (HG) olmak üzere üç gruba ayrılmıştır. SG'ye kor stabilizasyon egzersizleri, MG'ye McKenzie egzersizleri uygulandı ve HG'ye ev egzersizleri önerildi. Bulgular: Üç grubun başlangıçtaki demografik değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu ($p>0.05$). SG ve MG'de ağrı, özürlülük ve kas kalınlığında, HG'de ise ağrı ve kas kalınlığında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar vardı ($p<0.05$). Ayrıca, tedavi grupları arasında kas kalınlığında ve SG ile HG arasında sakatlıkta istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar vardı ($p<0.05$). Sonuç: Stabilizasyon egzersizleri derin gövde kasları ve Gmax kalınlığı üzerinde McKenzie ve ev egzersiz programlarına kıyasla daha etkili bulunmuştur. LDH'nin rutin tedavisine stabilizasyon egzersizlerinin eklenmesi rehabilitasyonun başarısını artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı, Lomber Disk Hernisi, Stabilizasyon Egzersizleri, Mckenzie Egzersizleri, Ultrasonografi

Makale id= 224

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8219-2816

Lps ile İndüklenen Mikroglia Hücre Hattında Kolekalsiferol'ün Anti-Inflamatuvar Etkisinin Araştırılması

Arş.Gör.Dr. Gülfidan Coşkun[1], Arş.Gör.Dr. Dilek Şaker[1]
[1]Çukurova Üniversitesi

*Corresponding author: Gülfidan Coşkun

Özet: Mikroglia hücreleri merkezi sinir sistemindek nöroinflamasyonun ana düzenleyicileridir. Aşırı uyarılmaları durumunda, nörodejeneratif hastalıklara yol açan inflamatuar sitokinler salınır. Vitamin D3 olarak bilinen kolekalsiferol, vücutta kemik ve kalsiyum metabolizmasında rol oynayan önemli bir prohormondur. Yapılan çalışmalarda immün hücre homeostasisini sağladığı, immünite parametrelerini düşürdüğü rapor edilmiştir. Bu çalışmada mikroglialarda LPS ile indüklenen inflamasyona karşı Kolekalsiferol'ün koruyucu etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Deney sürecinde, N9 mikroglia hücreleri, kolekasiferol (1000nM) ile 24 saat boyunca inkübe edildikten sonra 24 saat boyunca LPS (10 ng/ml) ile işleme tabi tutulmuştur. Hücre canlılık testinin ardından, İnterlökin-1β (IL-1β), Tümör nekroz faktörü (TNF-a) ve NF-κB seviyeleri immünohistokimyasal yöntemlerle belirlenmiştir. LPS grubunda microglia hücre morfolojisinin bozulduğu, ancak Kolekalsiferol+LPS grubunda hücrelerin genel görünümünün ve hücre canlılığının kontrol grubuna benzediği görüldü. Ayrıca inflamasyonda görevli IL-1β, TNF-a ve NF-κB ekspresyonlarının azaldığı dikkati çekti. Sonuç olarak; Kolekalsiferol'ün mikroglia hücrelerinde LPS kaynaklı inflamasyonu azalttığı, hücre morfolojisi ve hücre canlılığını koruduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: İnflamasyon, Mikroglia, Lps, Kolekalsiferol

Investigation of the Anti-Inflammatory Effect of Cholecalciferol in Lps-Induced Microglia Cell Line

Abstract: Microglial cells are key regulators of neuroinflammation in the central nervous system. If they are overstimulated, inflammatory cytokines are released, leading to neurodegenerative diseases. Cholecalciferol, known as Vitamin D3, is an important prohormone that plays a role in bone and calcium metabolism in the body. Studies have reported that it provides immune cell homeostasis and reduces immunity parameters. This study aimed to investigate the protective effect of Cholecalciferol against LPS-induced inflammation in microglia. During the experimental period, N9 microglia cells were incubated with cholecasferol (1000nM) for 24 hours and then treated with LPS (10 ng/ml) for 24 hours. Following cell viability testing, Interleukin-1β (IL-1β), Tumor necrosis factor (TNF-α) and NF-κB levels were determined by immunohistochemical methods. It was observed that microglia cell morphology was impaired in the LPS group, but the general appearance and cell viability of the cells in the Cholecalciferol+LPS group were similar to the control group.It was also noted that the expressions of IL-1β, TNF-α and NF-κB, which are involved in inflammation, decreased. In conclusion; It was determined that cholecalciferol reduced LPS-induced inflammation in microglia cells and protected cell morphology and cell viability.

Keywords: Inflammation, Microglia, Lps, Cholecalciferol

Makale id= 54

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1224-0090

Lüminal (Her2 Negatif) Meme Kanserli Hastalarda Neoadjuvant Kemoterapiye Yanıtın Roc Eğrisi ve Lojistik Regresyon Modeli İle Öngörülmesi

Ma.St. Atilla Bozdoğan[1], Doç.Dr. Selman Emiroğlu[2], Ph.d.cand. Asmaa Abuaisha[3], Prof.Dr. Özlem Deniz Başar[4]

[1]İstanbul Ticaret Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstatistik Bölümü
[2]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[3]İstanbul Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Genetik Anabilim Dalı
[4]İstanbul Ticaret Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, İstatistik Bölümü

*Corresponding author: Asmaa Abuaisha

Özet: Amaç Neoadjuvant kemoterapi (NAK) luminal insan epidermal büyüme faktörü reseptörü 2 (HER2) negatif meme kanseri (MK) hastalarında daha az etkilidir ve genellikle HER2 pozitif ve üçlü negatif meme kanseri (TNBC) ile karşılaştırıldığında NAK sonrası düşük patolojik tam yanıt (pCR) gösterir. Bu çalışmada lüminal (HER2 negatif) MK'de NAK sonrası histopatolojik yanıt ile ilişkili faktörleri belirlemeyi amaçladık. Yöntem Bu çalışma Ocak 2018 ile Temmuz 2023 tarihleri arasında NAK sonrası 255 östrojen (ER) pozitif ve HER2 negatif MK hastası üzerinde yapılan retrospektif bir çalışmadır. Hastaların demografik ve klinikopatolojik özellikleri istatistiksel analiz için kayıt altına alındı. Bulgular NAK sonrasında 35 (%14) hastada memede, 44 (%17) hastada aksillada ve 18 (%7) hastada hem meme hem de aksillada patolojik tam yanıt elde edildi. Ki-67 ekspresyonu meme, aksilla ve hem meme hem de aksilla patolojik tam yanıt ile ilişkili tek ortak değişkendi. Meme ve aksilla tam yanıtını belirlemek için en uygun Ki-67 ekspresyonu cut-off değeri %40 olarak bulunmuştur. ER pozitiflik düzeyi sadece memede patolojik tam yanıt ile ilişkiliydi ve cut-off değeri %85 olarak belirlendi. Sonuç Çalışmamızda, düşük tümör yükü, <%85 ER pozitifliği ve yüksek Ki-67 ekspresyon düzeyi meme tam cevabını öngören bağımsız faktörler olarak bulunmuştur. Ki-67 protein ekspresyonu %40'ın üzerinde olan luminal (HER2 negatif) alt tip hastaların neoadjuvant kemoterapiden daha fazla fayda sağlayacağını belirledik.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri (Mk), Neoadjuvan Tedavi (Nak), Östrojen Reseptörü (Er) Pozitif, Her2 Negatif, Patolojik Tam Yanıt (Pcr), Ki-67 Ekspresyonu

Prediction of Response to Neoadjuvant Chemotherapy in Patients With Luminal (Her2 Negative) Breast Cancer Using Roc Curve and Logistic Regression Model

Abstract: Purpose Neoadjuvant chemotherapy (NAC) is less effective for luminal human epidermal growth factor receptor 2 (HER2) negative breast cancer (BC) patients and generally shows a low pathological complete response (pCR) after NAC comparing to HER2 positive and triple negative breast cancer (TNBC). We aimed to determine the factors associated with histopathologic response following NAC in luminal (HER2 negative) BC. Methods This is a retrospective study conducted on 255 estrogen (ER) positive and HER2 negative BC patients after NAC between January 2018 and July 2023. Demographic and clinicopathological characteristics of the patients were collected for the statistical

analysis. Results After NAC, pCR was achieved in the breast in 35 (14%) patients, in the axilla in 44 (17%) patients, and in both the breast and axilla in 18 (7%) patients. Ki-67 expression was the only common variable associated with breast, axilla and both the breast and axilla pCR. The most appropriate Ki-67 expression cut-off value for determining breast and axilla complete response was found to be 40%. ER positivity level was only associated with pCR in the breast and the cut-off value was determined as 85%. Conclusion In our study, low tumor burden, <85% ER positivity and high Ki-67 expression level were found to be independent factors predicting breast pCR. We determined that luminal (HER2 negative) subtype patients with Ki-67 protein expression of over 40% would benefit most from NAC. Considering that this Ki-67 limit needs to be supported by long-term survival analyses.

Keywords: Breast Cancer (Bc), Neoadjuvant Therapy (Nac), Estrogen Receptor (Er) Positive, Her2 Negative, Pathological Complete Response (Pcr), Ki-67 Expression

Makale id= 199

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-6366-3146

Majör Tükürük Bezi Kitlelerinde İnce İğne Aspirasyon Biyopsisinin Tanıya Katkısı

Uzman Dr. Hasan Genç[1]
[1]Fethi Sekin Şehir Hastanesi

Özet: Tükürük bezinden kaynaklanan kitleler enflamatuar, kistik veya neoplastik olabilir. Baş boyun bölgesi neoplazilerinin yaklaşık %3'ünü tükrük bezi kaynaklıdır. Tükrük bezi neoplazilerinin %85'i parotis bezinde yer alır. Bunu sırasıyla submandibuler ve sublingual bezler takip eder. Parotis bezi tümörlerlerinin %80'i, submandibular bez tümörlerinin %50'si benign tümörlerdir.Bu çalışmadaki amacımız majör tükürük bezi kitlelerinin tanısında ince iğne aspirasyon biyopsisinin (iiAB) değerinin tartışılması.Ocak 2020-Aralık 2023 tarihleri arasında kliniğimize başvuran majör tükrük bezi kitlesi nedeniyle opere edilen ve tetkik sonuçlarına ulaşılabilen 54 hastanın preoperatif iiAB sonuçları ile operasyon materyalinin histopatolojik değerlendirmesi ile elde edilen sonuçlar karşılaştırıldı.iiAB'nin duyarlılık, özgüllük, tanı doğruluğu parotis, submandibuler bez ve tüm hastalar için araştırıldı. iiAB'nin 24'ü (%44,4) parotis, 30'u (%55,5) submandibular kitleden yapılmıştır. Bu materyallerden 49'u (%90,7) benign, 3'ü (%5,55) malign, 2'si (%3,7) yetersiz materyal tanısı almıştır. Histopatolojik değerlendirme sonucu malign olduğu tespit edilen olgularda iiAB ile iki olguda yalancı negatif sonuç elde edilirken, 1 olguda gerçek pozitif sonuç elde edilmiştir. Tüm olgularda duyarlılık, özgüllük ve doğruluk oranları sırasıyla %33,3 %100, %92,6 olarak elde edilmiştir. Majör tükrük bezi kitelerinde iiAB sonucunun benign olması malignite ihtimalini ortadan kaldırmaz. Bu açıdan hastanın değerlendirilmesinde klinik bulgular, ultrasonografi ve diğer kesitsel tanı metodlarının bulguları ve iiAB sonuçları birlikte kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İnce İğne Aspirasyon Biyopsisi, Parotis Bezi, Submandibuler Bez

Fıne Needle Aspıratıon in Major Salıvary Gland Masses Contrıbutıon of Bıopsy to Dıagnosıs

Abstract: Salivary masses can be inflammatory, cystic or neoplastic. Approximately 3% of head and neck neoplasms originate from the salivary gland. The parotid gland accounts for 85% of salivary gland neoplasms. This is followed by the submandibular and sublingual glands, respectively. Our aim in this study was to discuss the value of fine needle aspiration biopsy (FNAB) in the diagnosis of major salivary gland masses. Patients admitted to our clinic between January 2020 and December 2023 the preoperative FNAB results of 54 patients who underwent surgery for major salivary gland masses and whose test results were available were compared with the results obtained by histopathologic evaluation of the operative material.The sensitivity, specificity, diagnostic accuracy of FNAB in parotid, submandibular gland and investigated for all patients. 24 (44.4%) parotid, 30 (55.5%) submandibular from the mass. Of these, 49 (90.7%) were diagnosed as benign, 3 (5.55%) malignant, and 2 (3.7%) inconclusive. In cases that were found to be malignant as a result of histopathologic evaluation, false negative results were obtained with FNAB in two cases, while true positive results were obtained in 1 case. Sensitivity, specificity and accuracy rates in all cases were as follows 33.3%, 100%, 92.6%. In major salivary gland masses, a benign FNAB result does not exclude the possibility of malignancy. In this respect, the patient

should be evaluated clinical findings, findings of ultrasonography and other cross-sectional diagnostic methods and FNAB results should be used together.

Keywords: Fine Needle Aspiration Biopsy, Parotid Gland, Submandibular Cloth

Makale id= 139

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3496-8939

Manuel Detorsiyon ve Elektif Bilateral Testiküler Fiksasyon Akut Testis Torsiyonunda Açık Detorsiyona Alternatif Bir Tedavi Midir'

Doç.Dr. Hülya İpek[1], Doç.Dr. Gül Doğan[1]
[1] Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Hülya İpek

Özet: Giriş Testis torsiyonu (TT) ürolojik acillerinin yaygın nedenlerinden biridir. TT testis ve spermatik kordun longitudinal eksende dönmesi ile oluşur ve testisin kan damarlarının strangülasyonu ile sonlanır. Erkeklerde 4000'de 1 sıklıkta görülür.Perinatal dönem ve pubertede sıklığı artar. Hastalar ani başlayan, şiddetli ve tek taraflı skrotal ağrı ile başvurur. TT 'de erken tanı ve tedavi önemlidir.Ağrının başlamasının üzerinden 6 saatten fazla geçtikten sonra TT irreversible olduğunu gösteren yayınlar mevcuttur. TT tedavisi açık ya da manuel detorsiyon (MD) ve elektif testiküler fiksasyon olarak yapılabilir. Bizde TT olan MD yaptığımız iki olguyu sunduk . MD tekniğinin etkin olup olmadığını göstermeyi amaçladık. Olgu Sunumu; İlk olgu, 14 yaş erkek . Sağ testiste ağrı şikayeti ile başvurdu. Yaklaşık 3-4 saat öncesinde ani başlayan ağrı şikayeti mevcuttu.Yapılan muayenesinde sağ testis oldukça ağrılı ve sertti.İkinci olgu, 13 yaş erkek. İki saat önce sol skrotumda başlayan ağrı nedeniyle başvurdu.Muayenede sol testiste şiddetli ağrı, sertlik saptandı. Laboratuar bulguları normaldi. Doppler Usg de kanlanmanın izlenmediği TT rapor edildi. Hastalarda öncelikle MD denendi ve dramatik bir şekilde ağrıları kesildi ve kontrol Usg'de testis kanlanması normale döndü . Servisde takip edildi. Takiplerinde kontrol doppler usg testis kanlanma normal olarak rapor edildi. Hastalara elektif olarak bilateral testiküler fiksasyon planlandı.Bizim olgumuzda olduğu gibi literatürde de TT'ye yönelik MD 'nin efektif olduğu ve testiküler sağ kalımı artırdığı gösterilmektedir.MD yaptığımız hastalarda kontrol ultrasonografi ile kanlanmanın düzeldiği gösterildi. Sonuç olarak TT olgularında operasyon öncesinde MD denenebilir .Özellikle torsiyonun erken döneminde etkili olduğu görülmektedir ancak bunun etkinliğini daha iyi değerlendirebilmek için çok merkezli ve daha fazla hastanın dahil olduğu çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Testis Torsiyonu, çocuk, manuel Detorsiyon

Makale id= 296

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7511-3355

Meme Kanserinin 3. Evresinde CDH1 Mutasyonlarının Artan Sıklığı

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Yalçın Çapan[1]
[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

Özet: Meme kanseri, Dünya'da ve Türkiye'de kadınlarda en yaygın malignite olarak öne çıkmakta olup, kansere bağlı ölümlerin ikinci en büyük nedenidir. Meme kanserinin tedavi seçenekleri ve prognozu, temel olarak tümör alt türüne ve evresine bağlıdır. En yaygın kullanılan evreleme sistemi, meme kanserini tümör boyutu, tümörün lenf düğümlerine yayılıp yayılmadığı ve metastazın yaygınlığı açısından beş evreye (0'dan IV'e) ayırır. Her evreye özgü moleküler değişikliklerin belirlenmesi, yeni biyobelirteçlerin tanımlanması, tedavilerin geliştirilmesi ve hastalığın prognozunun takibi için hayati öneme sahiptir. Bu çalışmada, meme kanseri olan 924 hastanın mutasyon profili "The Cancer Genome Atlas (TCGA)" veri setini kullanılarak incelendi. Çalışma, Evre 1, Evre 2 ve Evre 3'teki en çok mutasyona uğramış 20 genin frekansları karşılaştırıldı. Mutasyon tipi, konumu ve protein yapısı ile fonksiyonuna olan patolojik etkileri analiz edildi. Sonuç olarak, CDH1 genindeki mutasyonların frekansının özellikle Evre 3'te önemli ölçüde yüksek olduğu belirlendi. Mutasyon profil analizi, Evre 1, Evre 2 ve Evre 3'te sırasıyla CDH1 mutasyonlarının frekanslarının %7,5, %13,92 ve %18,01 olduğunu ortaya koydu. 16q22.1 kromozomunda bulunan CDH1 geni (OMIM: 192090), E-cadherin proteinini kodlamaktadır. İnsan E-cadherin'in işlevi, hücre istilasını bastırmaktır. Bu proteindeki fonksiyon kaybı tümörün metastatik yeteneği ile ilişkilidir, bunun sonucunda hücre adezyonunun kaybı ve eşzamanlı olarak hücre hareketliliğinin artması görülür. Evre 2 ve Evre 3'te CDH1 genindeki tespit edilen mutasyonları çoğu, işlevsiz kırpılmış proteinlere yol açan çerçeve kaymasına sebep olan veya nonsense mutasyonlardır. CDH1'deki fonksiyon kaybı mutasyonları, hücre-hücre adezyonunu ve polarizasyonunu ortadan kaldırarak tümörün metastatik özelliklerini destekler. Diğer yandan, çoğunlukla Evre 1'de tespit edilen missens mutasyonları, proteinin ekstraselüler bölgesinde bulunmakta olup hücre-hücre adezyonunda bir azalmaya neden olmaktadır. Çalışmanın sonuçları, CDH1 mutasyonlarının hastalığın prognozu için potansiyel biyobelirteçler olabileceğini göstermektedir. İlerideki çalışmalarda tespit edilen varyantların fonksiyonel analizi, meme kanserinin ileri evrelerindeki hastalar için yeni terapötik yaklaşımların geliştirilmesine yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Cdh1 Geni, Mutasyon Analizi, the Cancer Genome Atlas (Tcga)

Increased Frequency of Cdh1 Mutations in Stage 3 of Breast Cancer

Abstract: Breast cancer is the most common malignancy in women in Turkey and The World and ranks as the second leading cause of cancer-related mortality. The selection of treatment modalities and the prognosis associated with breast cancer are contingent upon the tumor subtype and the stage of the disease. A widely employed staging system categorizes breast cancer into five stages (0 to IV), with considerations given to tumor dimensions, lymph node involvement, and metastatic spread. Identification of stage-specific molecular alterations is crucial to identify new biomarkers, develop treatments, and also to follow the prognosis of the disease. In this study, the mutation profile of 924 patients with breast cancer was investigated by using the dataset of The Cancer Genome Atlas (TCGA).

The study compares the frequencies of the top 20 mutated genes across Stages 1, 2, and 3. Comprehensive analyses encompassing mutation type, location, and pathological impacts on protein structure and function were conducted. As a result, the study discerned a significantly elevated frequency of mutations in the CDH1 gene specifically within Stage 3. The analysis of the mutation profile revealed that the frequency of CDH1 mutations in patients is 7.5%, 13.92%, and 18.01% in Stages 1, 2, and 3, respectively. The CDH1 gene (OMIM: 192090) is located on chromosome 16q22.1 and encodes for the E-cadherin protein. E-cadherin's pivotal role involves suppressing cell invasion, with its dysregulation correlating with the metastatic potential of tumors, marked by compromised cell adhesion and heightened cell motility. Most of the mutations identified in the CDH1 gene are frameshift or nonsense mutations leading to nonfunctional truncated proteins in Stage 2 and Stage 3. Loss of function mutations in CDH1 causes complete abolishment of cell–cell adhesion and polarization, supporting the metastatic properties of the tumor. Missense mutations, on the other hand, detected mostly in Stage 1 are located in the extracellular domain of the protein leading to a decrease cell-cell adhesion. The results of the study indicated that mutations in CDH1 may be a biomarker for the prognosis of the disease. Further functional analysis of the variants would pave the way to develop novel therapeutic approaches for the patients in late stages of breast cancer.

Keywords: Breast Cancer, Cdh1 Gene, Mutation, the Cancer Genome Atlas (Tcga)

Makale id= 330

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-0377-1330

Menisküs Yırtığı Olan Kadın ve Erkek Bireylerde Ağrı, Fonksiyonel Durum ve Yaşam Kalitesinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Burak Yoldaş[1]
[1]Havza Devlet Hastanesi

Özet: Amaç: Diz eklemi, taşıdığı ağırlığın yanı sıra, ani ve hızlıca yapılan hareketler ile birçok dejeneratif ve travmatik yaralanmaya maruz kalmaktadır. Menisküsler, diz ekleminde en sık yaralanan yapıların başında gelirler. Menisküs yırtığı ile birlikte dizde kilitlenme, efüzyon ve tekrarlayıcı ağrı gibi semptomlar ortaya çıkar ve bu semptomlar hastanın günlük yaşamını ve fonksiyonel durumunu etkiler. Çalışmamız menisküs yırtığı tanısı olan kadın ve erkek bireylerde ağrı, fonksiyonel durum ve yaşam kalitesinin karşılaştırılmasını amaçlamaktadır. Materyal ve Metot: Çalışmaya menisküs yırtığı tanısı almış 25-58 yaş arası 10 kadın ve 10 erkek hasta dahil edildi. Hastalardan boy ve kilo ölçümü alındıktan sonra Görsel Analog Skalası (VAS), Kısa Form -12 Yaşam Kalitesi Ölçeği (SF-12) ve Western Ontario ve McMaster Üniversiteleri Osteoartrit İndeksi (WOMAC) uygulandı. Daha önce menisküs cerrahisi geçirmiş olan hastalar değerlendirmeye dahil edilmedi. Bulgular: Kadın ve erkek hastalarda boy ve kiloda istatistiksel açıdan anlamlı farklılık görülse de ($p<0.05$) vücut kitle indeksinde (VKİ) herhangi bir anlamlılık görülmemiştir ($p>0.05$). VAS, SF-12 ve WOMAC skorlarını kadın ve erkek grupları arasında değerlendirdiğimizde ise yalnızca SF-12 mental skorunda anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır ($p<0.05$). Diğer parametrelerde ise istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç görülmemiştir ($p>0.05$). Sonuç: Hastalarda cinsiyetler arası boy ve kilo arasında fark görülse de VKİ'de kadın erkek arası çıkan benzer sonuçlar bize gruplar arasında farklılık olmadığını göstermiştir. VAS, SF-12 ve WOMAC skorlarında bir parametre hariç gruplar arası bulgulara bakıldığında menisküs yırtığı olan kadın ve erkeklerde ağrı, fonksiyonel durum ve yaşam kalitesinde benzer sonuçlar ortaya çıktığı görülmüştür. SF-12 mental skorunda ise erkeklere göre kadınlarda daha düşük mental skor ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Menisküs, Womac, Sf-12.

Comparıson of Paın, Functıonal Status and Qualıty of Lıfe in Men and Women Wıth Menıscus Tear

Abstract: Aim: The knee joint is subjected to many degenerative and traumatic injuries due to sudden and rapid movements as well as the weight it carries. Menisci are among the most frequently injured structures in the knee joint. With meniscal tear, symptoms such as locking, effusion and recurrent pain occur in the knee and these symptoms affect the patient's daily life and functional status. Our study aims to compare pain, functional status and quality of life in men and women with meniscal tears. Materials and Methods: The study included 10 female and 10 male patients aged 25-58 years with meniscal tear. After height and weight measurements were taken, Visual Analog Scale (VAS), Short Form -12 Quality of Life Scale (SF-12) and Western Ontario and McMaster Universities Osteoarthritis Index (WOMAC) were applied. Patients with previous meniscal surgery were excluded. Results: Although there was a statistically significant difference in height and weight in female and male patients ($p<0.05$), there was no significant difference in body mass index (BMI) ($p>0.05$). When we evaluated the VAS, SF-12 and

WOMAC scores between male and female groups, a significant difference was found only in the SF-12 mental score ($p<0.05$). There was no statistically significant result in other parameters ($p>0.05$). Conclusion: Although there was a difference in height and weight between the genders, similar results in BMI between men and women showed that there was no difference between the groups. Except for one parameter in VAS, SF-12 and WOMAC scores, similar results were observed in pain, functional status and quality of life in men and women with meniscal tear. In the SF-12 mental score, a lower mental score was found in women compared to men.

Keywords: Meniscus, Womac, Sf-12.

Makale id= 136

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 1635 2660

Mezenterik Lenfanjiom -Çocuklarda Nadir Volvulus Nedeni

Uzman Dr. Serap Samut Bülbül[1]
[1]Samsun Çarşamba Devlet Hastanesi

Özet: Giriş: Mezenterik kistler, karın içi mezenter yerleşimli nadiren retroperitona da uzanabilen iyi huylu tümörler olarak tanımlanırlar. Çocuklarda görülme sıklığı 1:20000 olan nadir bir hastalık olup etiyolojisi halen bilinmemektedir. Çoğunlukla asemptomatiktir ve ishal, kabızlık, karın büyümesi ve karın ağrısı, dispepsi, bulantı, kusma gibi spesifik olmayan semptomlarla başvurabilirler. Nadiren de akut batın nedeni olarak, volvulus ile başvurabilirler. Olgu: 4 yaş erkek hasta karın ağrısı ve safralı kusma şikayeti ile acile başvurdu. Fizik muayenede batın distansiyonu, batında yaygın hassasiyet ve defans mevcuttu. Direkt batın grafisinde distale gaz geçişi yoktu, obstrüksiyonu ve volvulusu destekleyen hava sıvı seviyeleri mevcuttu. Batın ultrasonunda, suprapubik düzeyde yaklaşık 6.5x9x6.5 cm boyutlu multılokule septalı yoğun içerikli lobule konturlu çoğunlukla sol alt kadrana uzanım gösteren kistik lezyon mevcuttu. Tomografide pelvisin tamamını dolduran kistik kitle lezyonu görüldü ve hasta volvulus ön tanısı ile operasyona alındı. Hastanın ince barsaklarındaki mezenterik kiste bağlı volvulus cerrahi olarak düzeltildi ve yaklaşık 20 cm ebatında lobüle kist çıkarıldı. Biyopsi sonucunda lenfanjiom saptandı. Sonuç: Mezenterik kistler çocuklarda çok nadir görülür ve çoğunlukla asemptomatik veya spesiifk olmayan semptomlara neden olurlar. Volvulus mezenterik kistlerin en önemli komplikasyonlarından biridir ve tedavi edilmediği takdirde mortal seyredebilir.

Anahtar Kelimeler: Volvulus, mezenterik Lenfanjiom, çocuk

Mesenterıc Lymphangıoma - a Rare Cause of Volvulus in Chıldren

Abstract: Introduction: Mesenteric cysts are defined as benign tumors located in the mesentery of the gastrointestinal tract that may extend into the retroperitoneum. They are a rare condition in children, with an incidence of 1: 20000, and their etiology is still unknown. Most patients with mesenteric cysts are asymptomatic and have nonspecific symptoms like diarrhea, constipation, abdominal distention, abdominal pain, dyspepsia, nausea, and vomiting. In rare cases, they could present with an acute abdomen due to volvulus. Case Presentation: A 4-year-old male patient presented to the emergency department with complaining of abdominal pain and bilious vomiting. Physical examination revealed abdominal distention, generalized tenderness, and guarding. Direct abdominal X-ray showed that there was no distal gas passage but had air-fluid levels supporting the presence of obstruction and volvulus. A multiloculated, septated, hyperintense lobulated cystic lesion in the suprapubic region that mostly extends to the left upper quadrant was seen in an abdominal ultrasound sized approximately 6.5x9x6.5 cm. Furthermore a cystic mass lesion filling the entire pelvis was also determined in tomography imaging. In the light of these results, the patient was taken to surgery with a preliminary diagnosis of volvulus. A volvulus related to a mesenteric cyst was corrected in the small intestines, and a lobulated cyst sized approximately 20 cm was excised. Biopsy results confirmed the presence of lymphangioma. Conclusions: Mesenteric cysts are rarely observed in children and mostly lead to asymptomatic or

nonspecific symptoms. Volvulus is one of the most significant complications of mesenteric cysts and can have a fatal course if left untreated.

Keywords: Volvulus, mesentericlymphangioma, children

Makale id= 121

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Plasenta Akreta Spektrum Bozuklukları İçin Sezaryen Histerektomi Sırasında Parmak Ve Damar Kapatma Sistemi Kullanılarak Mesane Diseksiyonuna Yardımcı Olmak Üzere Tasarlanan VSS-Modifiye Tünel Tekniği

Exp.Dr. İbrahim Taşkum[1]- Exp.Dr. Furkan Çetin[2]
[1]Gaziantep Cengiz Gökçek Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi
[2]Abdulkadir Yüksel Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Gaziantep, Türkiye

*Corresponding author: İbrahim Taşkum

Özet: Amaç: Plasenta akreata spektrum bozukluklarında mesane invazyonu önemli bir endişe kaynağıdır. Sezaryen histerektomi sırasında kanama miktarı mesane diseksiyonunun süresinden etkilenir. Kanamayı en aza indirmek için diseksiyonun mesaneye zarar vermeden hızlı bir şekilde yapılması önemlidir. Çalışma, plasenta akreta spektrum bozukluğu tanısı alan hastalar için sezaryen histerektomiyi daha güvenli ve daha hızlı hale getirecek yeni bir teknik sunuyor. Mesanenin arka duvarını istila eden damarları diseke etmek için parmak ve damar kapatma sisteminin kullanılmasını içerir, böylece kanama ve mesane hasarı riski azalması beklenmektedir. *Gereç ve Yöntemler:* Fetusun uterusta orta hat kesisi ile doğurtulmasından sonra mesane, vezikouterin kıvrımın kenarları açığa çıkacak şekilde 300 cc salin solüsyonu ile doldurulur. Başlangıç aşamasında mesanenin rahimden ayrılması, işaret parmağının bir taraftan diğer tarafa hafifçe hareket ettirilmesiyle mesane tabanından rahim ağzı seviyesine kadar tünel benzeri bir geçiş oluşturularak sağlanır. Oluşturulan tünele işaret parmağı batırılır ve aberran damarların bulunduğu vezikouterin periton damar mühürleme sistemi (VSS) ile kavranarak mühürlenir ve kesilir. Daha sonra histerektomi gerçekleştirilir. *Bulgular:* Bu tekniğin kullanılmasının, plasenta perkreatalı hastalarda sezaryen histerektomi yapılırken mesanenin arka duvarına invazyon sonucu oluşan kazara mesane yaralanmalarının önlenmesi ve anormal kanayan damarlardan aşırı kanamanın önlenmesi gibi birçok faydası vardır. Ayrıca mesane diseksiyonu sırasında parmakların kullanılması işlemin daha hassas ve hızlı yapılmasını sağlar. *Sonuçlar:* Araştırmamızda tünel ve VSS mesane diseksiyonu tekniklerini birleştirmenin cerrahi prosedürleri önemli ölçüde iyileştirebileceğini düşünmekteyiz. Bu yaklaşım muhtemelen istenmeyen mesane yaralanması riskini azaltır, ameliyat süresini kısaltır ve kanamayı en aza indirir.

Anahtar Kelimeler: Mesane diseksiyonu, Plasenta akreta spektrum bozukluklukları Sezaryen histerektomi

VSS-Modified Tunnel Technique, Designed To Assist Bladder Dissection Using A Finger Subsequent Vessel Sealing System During Cesarean Hysterectomy For Placenta Accreta Spectrum Disorders

Abstract: Objective: Bladder invasion is a significant concern in placenta accreta spectrum disorders. During a cesarean hysterectomy, the amount of bleeding is impacted by the duration of bladder dissection. To minimize bleeding, it's essential to perform the dissection quickly without causing any

damage to the bladder. The study presents a new technique to make cesarean hysterectomy safer and quicker for patients diagnosed with placenta accreta spectrum disorder. It involves using a finger and vessel sealing system to seal the vessels that invade the bladder's posterior wall, reducing the risk of bleeding and bladder damage. *Material and Methods:* After delivering the fetus via a midline incision in the uterus, the bladder is filled with 300 cc of saline solution to expose the edges of the vesicouterine fold. During the initial stage, separation of the bladder from the uterus is achieved by gently moving the index finger from one side to the other, creating a tunnel-like passage from the bottom of the bladder to the cervix level. The index finger is inserted into the tunnel created, then the vesicouterine peritoneum, where the aberrant vessels are located, is grasped with a vessel sealing system (VSS), cauterized, and cut. Next, a hysterectomy is carried out. *Results:* Using this technique has several benefits, such as preventing accidental bladder injuries caused by invasion of the posterior wall of the bladder when performing a cesarean hysterectomy in patients with placenta percreta and preventing excessive bleeding from abnormal bleeding vessels. Moreover, using fingers during bladder dissection enables a more precise and faster procedure. *Conclusions:* Our research has led us to believe combining tunnel and VSS bladder dissection techniques can significantly improve surgical procedures. This approach probably reduces the risk of unintended bladder injury, shortens operative time, and minimizes hemorrhage.

Keywords: Bladder dissection; cesarean hysterectomy; placenta accreta spectrum disorders

Makale id= 257

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yüksek Duyarlıklı Troponin I ile Ventriküler Prematür Kompleks Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Mahmut Akpek
Parkhayat Kütahya hastanesi

Özet: Giriş: Asemptomatik ventriküler aritmiler yaygındır ve yüksek kardiyovasküler mortalite riski ile ilişkilidir. Sık görülen ventriküler prematür kompleks (VPK), kalp fonksiyonlarında bozulma ile ilişkili olabilir ve VPK ile ilişkili kardiyomiyopatiye yol açabilir. Bu çalışmanın amacı, VPK aktivitesi ile kalp kası hasarının biyolojik belirteci olan yüksek duyarlıklı troponin I (Yd-TnI) arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Yöntemler: Çalışmaya 24-saatlik ambulatuvar holter takibi yapılan ve 24 saatlik kalp atım sayısının %5'inden fazla VPK'i olan hastalar dahil edildi. Kompleks ventriküler aritmileri, akut koroner sendromu, kalp yetmezliği ve kontrolsüz hipertansiyonu olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Tüm hastalardan başvuru sırasında rutin laboratuvar analizleri için kan örnekleri alındı. Bulgular: Bu çalışmada 86 hasta (ortalama yaş 43,3 ± 11,9, Erkek %44,2) vardı. Hastaların tamamında Yd-TnI düzeyleri normal sınırlardaydı (0-34 pg/ml). Ortalama Yd-TnI seviyeleri 9,0 ± 4,4 pg/ml idi. Hastalarda ortalama 17797 ± 5783 VPK vardı. VPK'in toplam 24 saatlik kalp atımındaki yüzdesi 17,9 ± 6,1 idi. VPK ile hs-TnI arasında anlamlı pozitif korelasyon vardı (r=0,758, p<0,001). Tartışma: Artan VPK miktarı, normal sınırda bile olsa Yd-TnI düzeyleri ile anlamlı derecede pozitif korelasyon göstermektedir. Bu korelasyon uzun dönemde kalp fonksiyonlarının bozulmasının altında yatan mekanizmaya işaret etmektedir. Kolayca erişilebilen bir biyobelirteç olan Yd-TnI, VPK'li hastalarda risk sınıflaması için yararlı bir biyobelirteç olabilir. Ayrıca, Yd-TnI, daha ileri tedavi seçenekleri için yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Yüksek duyarlıklı troponin I, ventriküler prematür kompleks, kalp yetmezliği

Association of High Sensitive Troponin-I to Ventricular Premature Complex

Abstract: Introduction: Asymptomatic ventricular arrhythmias are common and related with high risk of cardiovascular mortality. Frequent ventricular premature complex (VPC) can be associated with deterioration of cardiac function and may lead to VPC-induced cardiomyopathy. The goal of this study was to evaluate the association between VPC activity and high sensitivity-troponin I (hs-TnI) that the biomarker of myocardial injury. Methods: A 24-hour ambulatory holter monitoring was performed for each patient. Patients who had VPC more than 5% of total 24-hour heart beat were enrolled into the study. Patients who have complex ventricular arrhythmias, acute coronary syndrome, heart failure and uncontrolled hypertension were excluded. For all patients, blood samples for routine laboratory analysis were drawn upon admission. Results: There were 86 patients (mean age 43.3 ± 11.9, Male 44.2%) in the present study. In all patients, hs-TnI levels were in normal limit (0-34 pg/ml). The mean hs-TnI levels were 9.0 ± 4.4 pg/ml. There were 17797 ± 5783 VPC in patients on average. The percentage of VPC to total 24 hour heart beat was 17.9 ± 6.1. There was a significant positive correlation between VPC and hs-TnI (r=0.758, p<0.001). Discussion: Increased amount of VPC is significantly positive correlated with hs-TnI levels, even in normal limit. This correlation points to underlying mechanism of deterioration of cardiac functions in long-term period. The hs-TnI that an easily accessible biomarker

may be a useful biomarker for the stratification of risk in patients with VPC and may also being guidance for further therapeutic options.

Keywords: High sensitivity-troponin I, ventricular premature complex, heart failure

Makale id= 332

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Uzun Bir Stiloid Çıkıntı Vaka Raporu A Long Styloid Process Case Report

Öğr. Gör. Dr Elif Çelik[1], Dr. Fatih Çelik[2]
[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
[2] Erzincan Ağız ve Diş Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Elif Çelik

Özet: Temporal kemiğin petroz bölümünün ön ve yan kısmından çıkan ve stylomastoid foramenin önünde bulunan processus styloideus; çeşitli kasların, ligamentlerin bağlandığı bir anatomik oluşumdur. Genellikle 2.5 ila 3 cm uzunluğunda, konik yapıda ince ve uzun bir çıkıntıdır. Ayrıca yutak, internal ve eksternal karotid arter, nervus vagus ve nervus accessorius ile yakın komşuluğu nedeniyle klinik önemi de büyüktür. Stiloid çıkıntının uzunluğu bireyler arasında değişkenlik gösterebilir. Normalde belirli bir aralık içinde olmasına rağmen, anatomik varyasyonlar görülebilir. Bu sunumda; Tıp Fakültesi Anatomi derslerinde eğitim amaçlı kullanılan bir kafatasında rastlanılan uzun bir stiloid process olgusu bildirilmektedir. Stiloid çıkıntı, normalden daha uzun olduğunda, Eagle sendromu adı verilen bir durum ortaya çıkabilir. Bu durum, çene ağrısı, yutma güçlüğü, kulak ağrısı ve baş ağrısına neden olabilir. Semptomlar şiddetlendiğinde cerrahi müdahale gerektirebileceği için anatomisinin ve olası varyasyonlarının öğrenilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: elongated styloid process syndrome, temporal bone, variation

A Long Styloid Process Case Report

Abstract: The processus styloideus, arising from the anterior and lateral parts of the petrous portion of the temporal bone and located anterior to the stylomastoid foramen, is an anatomical structure to which various muscles and ligaments attach. Typically measuring between 2.5 to 3 cm in length, it is a slender, conical projection. Its clinical importance is significant due to its proximity to the pharynx, internal and external carotid arteries, vagus nerve, and accessory nerve. The length of the styloid process can vary among individuals, and while it generally falls within a specific range, anatomical variations can occur. This presentation reports a case of an elongated styloid process encountered in a skull used for educational purposes in Medical School Anatomy courses. When the styloid process is longer than normal, it can lead to a condition known as Eagle syndrome. This condition may cause jaw pain, difficulty swallowing, earache, and headaches. Understanding its anatomy and possible variations is elongated styloid process syndrome, temporal bone, variation

Makale id= 348

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yenidoğanda Akut Periton Diyalizi; 2 Yıllık Deneyimlerimiz

Uzman Dr. Aydın Bozkaya
Şanlıurfa Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Yenidoğanlarda periton diyalizi ile tedavi edilen hastaların özellikleriyle değerlendirmeyi ve deneyimlerimizi gözden geçirmeyi amaçladık. Yöntemler: Ocak 2020 ile Ocak 2022 tarihleri arasında periton diyaliziyle tedavi edilen yenidoğanların kayıtları hastanenin otomasyon sisteminden retrospektif olarak alınıp incelendi. Bulgular: Periton diyalizi kateterleri, 70 yenidoğan hastanın karın içine geçici olarak kalacak şekilde yatak başı prosedür uygulanarak çocuk cerrahi uzmanı tarafından takıldı. Olguların 37 'si (%52,9) erkek, 33'ü (%47,1) kadındı. Hastaların 49'ü(%70)term, 21'ü(%30) preterm idi. Ortalama gebelik haftası 33,6 hafta ve ortalama doğum ağırlığı 2353 gramdı. Primer tanılar asfiksi (n=16, %22,8), prematürite (n=15, %21,4), doğuştan metabolizma bozuklukları (n=11, %15,7), sepsis (n=6, %8,5), nekrotizan enterokolit (n=6, %8,5), dehidratasyon (n=4, %5,7), hidrops fetalis (n=6, %8,5), konjenital kalp hastalıkları (n=5, %7,1) ve böbrek anomalileri (n=1, %1,4) idi. Hastaların 6 'sinde (%8,5) katetere bağlı komplikasyon gelişti. Altta yatan hastalığa bağlı mortalite 43 (%61,4) hastadaydı. Sonuç: Periton diyaliz yenidoğan bebeklerde kolay, güvenli ve etkin bir tedavi şeklidir. Özellikle altta yatan ciddi hastalıklar ve komplikasyonlar nedeniyle periton diyaliz ile tedavi altına alınanlarda ölüm oranı yüksektir. Yenidoğanlarda periton diyaliz ile ilgili daha çok çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Keywords: Yenidoğan, Periton Diyalizi, Tedavi Çeşitleri

Abstyract: Introduction: We aimed to evaluate the characteristics of patients treated with peritoneal dialysis in newborns and to review our experiences. Methods: The records of newborns treated with peritoneal dialysis between January 2020 and January 2022 were retrospectively retrieved from the hospital's automation system and examined. Results: Peritoneal dialysis catheters were inserted temporarily into the abdomen of 70 newborn patients by a pediatric surgeon using a bedside procedure. 37 (52.9%) of the cases were male and 33 (47.1%) were female. 49 (70%) of the patients were term and 21 (30%) were preterm. The average gestational age was 33.6 weeks and the average birth weight was 2353 grams. Primary diagnoses were asphyxia (n=16, 22.8%), prematurity (n=15, 21.4%), congenital metabolic disorders (n=11, 15.7%), sepsis (n=6, 8.5%)), necrotizing enterocolitis (n=6, 8.5%), dehydration (n=4, 5.7%), hydrops fetalis (n=6, 8.5%), congenital heart diseases (n=5, 7.1%) ,1) and kidney anomalies (n=1, 1.4%). Catheter-related complications developed in 6 of the patients (8.5%). Mortality due to underlying disease was in 43 (61.4%) patients. Conclusion: Peritoneal dialysis is an easy, safe and effective treatment method for newborns and infants. The mortality rate is especially high in those treated with peritoneal dialysis due to serious underlying diseases and complications. More studies are needed on peritoneal dialysis in newborns.

Keywords: Newborn, Peritoneal Dialysis, Treatment Types

Makale id= 144

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8552-4994

Tip II Diyabet Tanısı Almış Hastalar ve Sağlıklı Gönüllü Bireylerde L-teanin Kullanımının Nöronal Osilosyonlara Akut Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Aynur Müdüroğlu Kırmızıbekmez
Nişantaşı Üniversitesi

Özet: Yeşil çayın sağlık üzerine yararlı etkileri uzun yıllardır bilinmekte ve değişik çalışmalar ile gösterilmektedir. Yeşil çay epigallokateşin gallat, L-teanin başta olmak üzere flavonoidlerden oluşur. L-teaninin kan beyin bariyerini geçtikten sonra nörotransmitterler üzerinden merkezi sinir sistemini etkilemektedir. Yapılan çalışmalar, L-teanin tüketiminden sonra yaklaşık 20 dk içinde nörotransmitterleri etkilemekte ve kişinin bilişsel performansını değiştirdiği ima etmektedir. Çalışmamızda L-teaninin merkezi sinir sisteminde nöronal osilasyonlara etkisini görebilmek amaçlanmıştır. Elektroensefalografi, alınan ekstraktın işlevsel faydasını değerlendirmek için kullanılmıştır. Çalışmamıza tip II diyabetli 10 birey ile sağlıklı 10 birey katılmıştır. L-teanin tek dozda 300 mg olabilecek şekilde ayarlanmıştır. 20 gönüllü bireyin L-teanin tüketiminden önce ve tüketiminden 30 dk sonra EEG kayıtları alınmıştır. Sonuç olarak, L-teanin sağlıklı bireylerde Beta II, Beta III ve Gamma I bantlarında anlamlı bir artışa sebep olduğu gözlemlenmiştir. Fakat diyabetli bireylerin beyinin de bu artış izlenmemiştir. Bu sonuçlar metabolik bir hastalıkta yeşilçayın akut etki gösteremeyeceği fakat sağlıklı bireylerde akut uygulanmasının bilişsel aktiviteyi etkilediğine dair kanıtlar sunabilir. Metabolik hastalıklarda polifenollerin kan-beyin bariyeri geçişleri ve metabolik yolakları değişmiş olduğundan daha geniş gruplarda tekrarlanması sonuçlarımızı daha güvenli kılacağı görüşündeyiz.

Keywords: L-teanin, EEG, Tip II diyabet, kognitif fonksiyon

The Acute Effect of L-Theanine Use on Neuronal Oscillations in Patients Diagnosed with Type II Diabetes and Healthy Volunteers

Abstract: The beneficial effects of green tea on health have been known for many years and demonstrated through various studies. Green tea primarily consists of flavonoids such as epigallocatechin gallate and L-theanine. After crossing the blood-brain barrier, L-theanine affects the central nervous system through neurotransmitters. Studies suggest that neurotransmitters are influenced approximately 20 minutes after L-theanine consumption, implying a change in cognitive performance. Our study aimed to investigate the impact of L-theanine on neuronal oscillations in the central nervous system. Electroencephalography (EEG) was utilized to assess the functional benefits of the administered extract. Ten individuals diagnosed with Type II diabetes and ten healthy volunteers participated in our study. L-theanine was administered as a single dose of 300 mg. EEG recordings were obtained from the 20 volunteers before L-theanine consumption and 30 minutes after consumption. As a result, it was observed that L-theanine caused a significant increase in Beta II, Beta III, and Gamma I bands in healthy individuals. However, this increase was not observed in the brains of diabetic individuals. These findings may suggest that green tea may not exhibit an acute effect in metabolic diseases, but evidence indicates that acute administration in healthy individuals affects cognitive activity. We believe that repeating our

study in larger groups, considering the altered blood-brain barrier crossings and metabolic pathways in metabolic diseases, would make our results more robust.

Keywords: L-Theanine, EEG, Type II Diabetes, Cognitive Function.

Makale id= 302

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-6108-4184

Serviks Kanserinde İzokinolin Grubu Alkaloid ve Beta-Glukan Kombinasyonu ile Geliştirilmiş Hibrid Sistemin Hücre Ölüm Yolakları Aracılı Anti-kanser Etkisinin Araştırılması

Araştırmacı Merve Sena KARA[1], Prof.Dr. Belma Aslım[1]
[1] Gazi Üniversitesi, Fen fakültesi, Biyoloji Bölümü

*Corresponding author: Merve Sena Kara

Özet: Kanser, yüksek ölüm oranına sahip ve insanların yaşam kalitesini düşüren bir hastalık olmakla birlikte, günümüzde mevcut tedavilerle sağkalım oranları hala düşüktür. Doğal bileşikler ve türevleri birçok kanser türünde güçlü antitümör aktivite göstermiş olsa da zayıf farmakokinetik özellikleri, sınırlı biyoyararlanımı ve ilaca dirençli kanser hücrelerine etkinliğinin yeterli olmaması , etkili kanser ilaçlarının üretilmesini sınırlamaktadır. Bu çalışmada serviks kanser hücresi (HeLa) üzerinde doğal bileşen allokriptopin ve beta-glukanın farklı konsantrasyonlarda oluşturulan kombinasyonlarının hücre ölüm yolaklarını hedeflemesi ve bu hibrid sistemin HeLa hücresinde apoptoz ve otofaji üzerinden anti-kanser etki mekanizmasının ortaya konulması amaçlanmıştır. Çalışmada allokripotopin, beta-glukan ve kombinasyonlarının hücre canlılığı üzerindeki antiproliferatif etkileri MTT testi ile belirlenmiştir. Ayrıca, uygulamaların apoptotik ve nekrotik etkileri flow sitometrik olarak belirlenirken, apoptoz (Bax, Bcl-2, Kaspaz-3 ve Kaspaz-9) ve otofaji (Beclin-1, LC3-B ve ATG5) ile ilişkili, mRNA düzeyinde gen ifadeleri üzerine etkileri qRT-PCR ile tespit edilmiştir. HeLa hücresinde 24 saat inkübasyon süresince uygulanmış tek başına doz uygulaması olarak Allokriptopin (75 ve100 µg/mL), beta-glukan (10 µg/mL) olup, hibrid sistemde ise beta-glukan (10µg/mL)+ Allokriptopin (75µg/mL) ve beta-glukan (10µg/mL)+ Allokriptopin (100µg/mL) olarak uygulanılmıştır. Hücre ölümüne bağlı antiproliferatif etki tek başına doz uygulamasına oranla hibrid sistemde öne çıkmış olup %9 ve %16'lık antiproliferatif etki elde edilmiştir. Apoptotik genlerde ise Bcl-2 geninin ekspresyonunda baskılanma gözlemlenirken Kaspaz -3 genin ekspresyon düzeyi tüm uygulamalar göre hibrid sistem de en yüksek düzeyde arttığı (2-4kat) aynı zamanda flow sitometrik analizde bu kombinasyon uygulamasının erken apotoz hücre oranlarının diğer uygulamalar göre artış gösterirken nekrotik hücrenin gözlenmediği dikkati çekmiştir. Otofajik genlerde ise hepsinde bir artış gözlemlenirken en etkili LC3-B 'de 2-5 katlık bir artış elde edilmiştir. Bu sonuçlar, mevcut kanser tedavilerine alternatif ve yan etkisi az, hücre ölüm yolakları üzerinden serviks kanseri hedefli terapötik hibrid bir sistemin geliştirilebileceğini göstermiştir. Ayrıca, geliştirilecek bu hibrid sistem günümüzde mevcutta kullanılan kemoterapi ve radyoterapinin bazı yan etkilerini azaltarak güncel tedavilere de yardımcı olarak kullanılabilecektir.

Keywords: Serviks kanseri, HeLa hücresi, apoptoz, otofaji, hibrid sistem, anti-kanser ilaç.

Investigation of the Cell Death Pathway-Mediated Anticancer Effect of the Hybrid System Developed with the Combination of Isoquinoline Group Alkaloid and Beta-Glucan in Cervical Cancer

Abstract: Cancer, despite being a disease with a high mortality rate that diminishes the quality of life, still exhibits low survival rates with current treatments. While natural compounds and their derivatives

have demonstrated potent antitumor activity in many cancer types, their weak pharmacokinetic properties, limited bioavailability, and inadequate efficacy against drug-resistant cancer cells constrain the production of effective cancer drugs. In this study, the aim was to elucidate the cell death pathways targeted by the combinations of the natural compounds allokriptopin and beta-glucan at different concentrations on cervical cancer cells (HeLa) and to reveal the anti-cancer mechanism of action of this hybrid system through apoptosis and autophagy. The antiproliferative effects of allokriptopin, beta-glucan, and their combinations on cell viability were determined using the MTT test. Additionally, the apoptotic and necrotic effects of the treatments were assessed by flow cytometry, and their effects on gene expressions associated with apoptosis (Bax, Bcl-2, Caspase-3, and Caspase-9) and autophagy (Beclin-1, LC3-B, and ATG5) were detected at the mRNA level using qRT-PCR. Allokriptopin (75 and 100 µg/mL) and beta-glucan (10 µg/mL) were individually applied to HeLa cells for 24 hours, while in the hybrid system, beta-glucan (10 µg/mL) + Allokriptopin (75 µg/mL) and beta-glucan (10 µg/mL) + Allokriptopin (100 µg/mL) were used. The antiproliferative effect associated with cell death was more pronounced in the hybrid system compared to individual dosage applications, resulting in 9% and 16% antiproliferative effects. In apoptotic genes, suppression of Bcl-2 gene expression was observed, while the expression level of Caspase-3 gene was highest in the hybrid system among all applications (2-4 fold increase). Simultaneously, flow cytometric analysis revealed an increase in early apoptosis cell rates with this combination application compared to other treatments, with no observed necrotic cells. In autophagic genes, an increase was observed in all, with the most effective increase (2-5 fold) in LC3-B. These results indicate that a therapeutic hybrid system targeted at cervical cancer via cell death pathways, with minimal side effects, could be developed as an alternative to current cancer treatments. Moreover, this developed hybrid system could assist in current therapies by reducing some of the side effects associated with chemotherapy and radiotherapy.

Keywords: Cervical Cancer, HeLa cells, apoptosis, autophagy, hybrid system, anti-cancer drug.

Makale id= 308

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-003-1179-6406

Investigation of The Frequency of *Campylobacter Jejuni* and *Campylobacter Coli* in Enteritidis Cases Seen in Our Region

Assoc. Prof. Figen Kaptan[1], Medical Dr. Nejat Ali Coşkun[2]
[1]Medical Doctor, Assoc. Prof., Izmir Ataturk Training and Research Hospital, Clinic of Infectious Diseases and Clinical Microbiology, Izmir, Turkiye
[2]Medical Doctor, Head of Izmir Ataturk Training and Research Hospital, Clinic of Infectious Diseases and Clinical Microbiology, Izmir, Turkiye

*Corresponding author: Nejat Ali Coşkun

Özet: Purpose: Acute gastroenteritis (AG) is a common infectious disease syndrome, causing a combination of nausea, vomiting, diarrhea, and abdominal pain. Campylobacter spp have become one of the leading causes of AG in humans worldwide. Isolation of Campylobacter from clinical specimens requires Campylobacter-selective media and a microaerophilic environment. The aim of this study was to determine the frequency of C. jejuni and C. coli in patients presenting with AG. *Materials and Methods:* Within a 15-month period, patients with AG (inpatient or outpatient) were recruited. Epidemiological information and stool samples were collected. Direct and Gram stained microscoby of all stool samples were evaluated. Stool samples were cultivated on Campylobacter blood agar plates (Campy-BAP) both directly and after cultivating an overnight at 4 degrees C in tubes containg Campy-Thio broth. All plates were incubated in an anaerobic jar in a microaerophilic environment at 42 degrees C for 72 hours. Suspected colonies were investigated with Gram stained microscopy and biochemical tests. *Results:* One hundred patients were included in the study. Of them 55% were males. Age ranged from 0 to 60 years (mean: 23.64 years). Forty percent were younger than 15 years old (mean: 1.85 years). Mean duration of diarrhea was three days. Fever and vomitting were detected in 30% and 26% of the patients, respectively. Campylobacter spp. was not detected in any of the stool sample cultures. *Conclusion:* Campylobacter was not detected in AG patients in our region. This study was conducted as a master thesis in Infectious Diseases and Clinical Microbiology in 1993. After almost three decades, current studies on this topic in Turkey report incidences ranging from 1% to 17.7% (İbrahim B, Osmangazi Tıp Dergisi 2020; Çiftçi N, KLIMIK Journal 2019).

Keywords: Acute gastroenteritidis, stool culture, Campylobacter jejuni, Campylobacter coli, Turkey

Makale id= 269

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Travma Sonrası Fulminan Seyirli Yağ Embolisi Sendromu: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Nuriye Özcan Özer
Isparta Şehir Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği

Özet: Giriş: Yağ embolisi(YE) genellikle travmaya bağlı çoklu fraktür ve uzun kemik kırıkları sonrası gelişen yağ damlacıklarının dolaşıma karışmasıyla karakterize durumdur. Yağ embolisi sendromu(YES) ise uç organ hasarı ile kendini gösteren daha ağır bir tablodur. En sık tutulumlar kardiyovasküler, solunumsal, nörolojik ve cilt tutulumudur. Klinik tablo asemptomatikten fulminan çoklu organ yetmezliğine kadar çeşitlilik gösterir. Bu olguda, düşme sonrası femur kırığı nedenli opere edilen kardiyak, solunumsal ve nörolojik tutulumla mortal seyreden YES vakasının sunulması amaçlandı.

Olgu Sunumu: Diyabetes mellitus, hipertansiyon ve koroner arter hastalığı tanılı 64 yaş kadın hasta düşme sonrası acil başvurusunda femur kırığı saptanarak operasyona alındı. Ameliyat esnasında herhangi bir komplikasyon gözlenmeyen hasta ortopedi serviste takip edilmeye başlandı. Serviste postop 4. saatte ani gelişen taşikardi ve hipotansiyon nedenli yoğun bakım ünitesi(YBÜ)ne devralındı. Hastanın fizik muayenesinde takipne, bilinç bulanıklığı, uykuya meyil mevcuttu. Vitaller Nb:124 atım/dk, TA:94/62 mm Hg, SatO2:90. Arteryel kan gazında pH:7,48 PaO2:102 PaCO2:20 mmHg idi. Operasyona ait kanama bulgusu yoktu. Kraniyal MR görüntülemesinde T2A ve FLAIR sekansta yaygın milimetrik boyutta hiperintens alanlar, diffüzyon ağırlıklı görüntülerde diffüzyon kısıtlılığı saptandı. D-dimer yüksekliği ve solunum sıkıntısı nedenli çekilen Toraks BT anjiografide parankimde bilateral buzlu cam ve sağ akciğer orta lobda pulmoner emboli izlendi. Hastanın tetkiklerinde troponin artışı gözlenerek kardiyoloji tarafından koroner anjiografi(KAG) planlandı. KAG'da RCA'da %100 tıkanıklık, yağ embolisi? saptandı. RCA balon dilatasyon ve stent implantasyonu yapıldı. Takipte hipoksisi derinleşen hasta sedatize edilerek entübe edildi. Mekanik ventilatörde CIMV modda izlenmekte, yüksek doz inotrop desteği almaktaydı. Takipte böbrek fonksiyonları bozularak hemodiyaliz uygulandı. Ancak maksimum destek tedaviye cevap vermeyen hasta YBÜ yatışının 6. gününde kaybedildi.

Sonuç: YES, travmadan 24-72 saat sonra ortaya çıkan yağ partiküllerinin dolaşıma geçmesi sonucu gelişen bir tablodur. Sıklığı ciddi travmalarda % 15-20'yi bulmaktadır. Eşlik eden komorbiditeleri olan vakalarda mortal seyredebilir. Erken teşhis ve maksimum destek tedaviye rağmen hastalar erken dönemde kaybedilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: yağ embolisi, travma, pulmoner emboli, femur kırığı

Makale id= 284

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Önemli bir kardiyak acil: Wellens sendromu

Dr. Öğretim Üyesi Sinan Paslı
Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp Anabilim Dalı

Özet: Giriş: Wellens sendromu; 1980'lerin başında Zwaan, Wellens ve arkadaşları tarafından tanımlanan sol ön inen koroner arterin (LAD) kritik daralması ile ilişkili prekordiyal derivasyonlarda elektrokardiyografik (EKG) T dalga değişiklikleriyle karakterize klinik bir durumdur. T dalga paternine göre tip A ve tip B olarak isimlendirilir. Tip A'da başlangıçta pozitif ve bitiş kısmında negatiflik ile birlikte bifazik T (%25 vakada), Tip B'de ise derin ve simetrik ters T dalgaları (%75 vakada) görülür. Görülen T dalga değişiklikleri infarktüs öncesi bulgu olup bu hastalar anterior miyokard infarktüsü (MI) gelişmesi açısından risk altındadırlar. Bu olguda Wellens Sendromu (Tip A) ile acil servise başvuran 73 yaşında bir erkek hasta sunulmuştur. *Olgu Sunumu*:73 yaşında erkek hasta acil servise yaklaşık 2 saat önce, epigastrik bölgeden başlayan, göğsün sol tarafına yayılan kardiyak vasıflı ağrı şikayeti ile başvurdu. Hastanın öyküsünde diyabetes mellitus ve hipertansiyon mevcuttu. Ailede koroner arter hastalığı öyküsü yoktu. 2 paket/gün sigara kullanmaktaydı. Yapılan fizik muayenede tansiyon arteriyel: 130/90 mmHg, nabız: 76 atım/dk, solunum sayısı 14/dk, oda havasında SpO2: %96, vücut ısısı 36.5 °C idi. Hastanın batın ve diğer sistemik muayeneleri normaldi. Hastanın çekilen EKG'sinde ritim: sinus ritmi, hız: 74 atım/dk, V2-3 derivasyonlarında görülen bifazik T dalga paterni Wellens Sendromu ile uyumluydu. Yapılan ekokardiyografisinde EF %45-50, apeks hipokinetik olarak saptandı. Hasta koroner anjiyografi yapılması amacıyla koroner yoğun bakım ünitesine yatırıldı. Yapılan koroner anjiografide proksimal sol ön inen artere (LAD) stent uygulandı ve yoğun bakım ünitesinde takibine devam edildi.

Sonuç: Wellens sendromu, LAD'nin kritik darlığı ile ilişkili bir sendromdur. Karakteristik T-dalga değişimleri, EKG'de belirgin ST elevasyonu olmaması tanı kriterleridir. Bu EKG anomalisinin tanınması önemlidir çünkü bu sendrom, sıklıkla anterior MI'ye ilerleyen koroner arter hastalığının ön enfarktüs aşamasını temsil eder. Wellens sendromu EKG bulguları bilinmediğinde veya dikkat edilmediğinde gözden kaçabilecek bir tanıdır. Erken dönemde konulacak tanı ve erken revaskülarizasyon ile birlikte mortalite ve morbiditede azalma sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Wellens sendromu, göğüs ağrısı

Makale id= 110

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-6366-3146

Yüzeyel Lenf Nodları Benign Malign Ayrımında USG'nin Rolü

Uzman Dr. Hasan Genç
Fethi Sekin Şehir Hastanesi

Özet: Ultrasonografi ile lenf nodunun sayısı, boyutu, yerleşim yeri, şekil ve kenar özellikleri, içyapısı, ekojenitesi, hilus varlığı, mikronodüler görünümü, intranodal nekrozun ve kalsifikasyonun varlığı ve komşu yumuşak dokuda ödem değerlendirilir. Çalışmamızın amacı, benign ve malign servikal lenf nodüllerinin ayırıcı tanısında B-mod US bulgularının etkinliğini, İİAB (ince iğne aspirasyon biyopsisi) sonuçları ile karşılaştırarak değerlendirmektir. Çalışmamıza Ocak 2022 - Aralık 2023 tarihleri arasında servikal lenfadenopati tespit edilen ve ince iğne aspirasyon biyopsi (İİAB) işlemi için Radyoloji bölümüne gönderilen , yaşları 19-79 arasında değişen 41 olguda bulunan 41 lenf nodülü (malign, n=19; benign, n=22) dahil edildi. Tüm lenf nodülleri, gerçek zamanlı B-mod görüntüleme sırasında lenf nodüllerinin kısa aks, kısa/uzun aks oranı, hilus varlığı, ekojenitesi, mikrokalsifikasyon varlığı, vaskülariteleri değerlendirildi. Lenf nodüllerinin benign ve malign ayrımında histopatolojik bulgular, klinik ve laboratuar verileri referans olarak alındı ve görüntüleme bulguları ile karşılaştırıldı. Benign grupta granülamatöz lenfadenit (n=2), akut lenfadenit (n=20) olguları, malign grupta ise lenfoma (n=3) ve metastaz (n=16) olguları vardı. . Metastazlar, papiller CA, medüller CA, adenokarsinom, skuamoz hücreli karsinom ve küçük hücreli karsinom idi. Benign ve malign lenf nodülünü ayırtetmede duyarlılık, özgüllük ve doğruluk yüzdeleri sırasıyla, kısa aks çapı %57,8, %63,6, %60,9, kısa/uzun aks oranı %63,6, %68,4, %65,8, ekojenite %89,4, %81,8, %85,3, hilus %89,4, %81,8, %85,3 olarak hesaplanmıştır. Benign ve malign servikal lenf nodüllerinin ayırıcı tanısında B-mod US incelemesinin gereksiz lenf nodu biyopsilerinin sayısını azaltacağı düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Ultrasonografi, lenf nodu

The Role of USG in The Diferentiation of Benign Malignant Superficial Lymph Nodes

Abstract: Ultrasonography evaluates the number, size, location, shape and margin, internal structure, echogenicity, presence of hilus, micronodular appearance, presence of intranodal necrosis and calcification, and edema in adjacent soft tissue. The aim of our study was to evaluate the effectiveness of B-mode US findings in the differential diagnosis of benign and malignant cervical lymph nodes by comparing them with the results of FNAB (fine needle aspiration biopsy). Between January 2022 and December 2023, 41 lymph nodes (malignant, n=19; benign, n=22) in 41 patients aged 19-79 years with cervical lymphadenopathy sent to the Radiology Department for fine needle aspiration biopsy (FNAB) were included in our study. All lymph nodes were evaluated for short axis, short/long axis ratio, presence of hilus, echogenicity, presence of microcalcifications and vascularity during real-time B-mode imaging. Histopathologic findings, clinical and laboratory data were taken as reference for the differentiation of benign and malignant lymph nodes and compared with imaging findings.The benign group included cases of granulomatous lymphadenitis (n=2) and acute lymphadenitis (n=20), while the malignant group included cases of lymphoma (n=3) and metastasis (n=16). . Metastases were papillary CA, medullary CA, adenocarcinoma, squamous cell carcinoma and small cell carcinoma. Sensitivity,

specificity and accuracy percentages for differentiating benign and malignant lymph nodes were calculated as short axis diameter 57.8%, 63.6%, 60.9%, short/long axis ratio 63.6%, 68.4%, 65.8%, echogenicity 89.4%, 81.8%, 85.3%, hilus 89.4%, 81.8%, 85.3%, respectively. We believe that B-mode US examination in the differential diagnosis of benign and malignant cervical lymph nodes will reduce the number of unnecessary lymph node biopsies.

Keywords: Ultrasonography, lymph node

Makale id= 156

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1244-1236

Tinnitus Tedavisinde Güncel Yaklaşımlar

Uzman Dr. Ata Alperen Erşahan
İstanbul Bahçelievler Devlet Hastanesi

Özet: Giriş: Tinnitus herhangi bir işitsel uyaran olmaksızın kişinin kulaklarında ve kafasının içinde anormal bir sesin algılanması olarak tanımlanmaktadır. Toplumda %10-15 gibi yüksek bir insidansı vardır. Suçlanan bazı teoriler olsa da neden ortaya çıktığı tam olarak açıklanamamıştır. Tinitus esas olarak objektif ve sübjektif tinnitus şeklinde iki kısımda sınıflandırılır. Toplumda görülen tinnitusların %90'dan fazlası subjektiftir. Tinnitus hastalarında ilk yapılması gereken ayrıntılı bir anamnez ve fizik muayenedir. Ardından gerek görülen hastalara tanı için işitme testleri ve görüntüleme yöntemleri uygulanabilir. *Amaç ve Yöntem*: Tinnitus tedavisinde amaç tinnitusu tamamen ortadan kaldırmak veya bunun hastaya verdiği rahatsızlığı en alt seviyeye indirmektir. Tedavide öne çıkan parametre hastaların hastalık hakkında bilgilendirilmesidir. Medikal tedaviler bazı durumlar hariç güncel rehberlerde önerilmemektedir. Maskeleme tedavileri, işitme cihazı kullanımı ve tinnitus retraining terapi tedavinin öne çıkan parçalarındandır. Bu sunumda güncel rehberler ve literatür eşliğinde tinnitus hastalarına yaklaşımı ve tedaviyi özetlemeyi amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Tinnitus, tinnitus retraining terapi, maskeleme tedavisi, habitüasyon

Current Approaches in Tinnitus Treatment

Abstract: Introduction: Tinnitus is defined as the perception of an abnormal sound in a person's ears and head without any auditory stimulus. It has a high incidence of 10-15% in the society. Although there are some theories to blame, it is not fully explained why it occurs. Tinnitus is mainly classified into two parts: objective and subjective tinnitus. More than 90% of tinnitus seen in society is subjective. The first thing to do in tinnitus patients is a detailed history and physical examination. Then, hearing tests and imaging methods can be applied to patients if necessary for diagnosis. *Purpose and Method:* The aim of tinnitus treatment is to completely eliminate tinnitus or minimize the discomfort it causes to the patient. The most important parameter in treatment is informing patients about the disease. Medical treatments are not recommended in current guidelines except for some cases. Masking treatments, hearing aid use and tinnitus retraining therapy are the prominent parts of the treatment. In this presentation, we aimed to summarize the approach and treatment of tinnitus patients in the light of current guidelines and literature.

Keywords: Tinnitus, tinnitus retraining therapy, masking therapy, habituation

Makale id= 156

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Oküler Bulbusun Korpus Vitreumu Ile Hümör Aközünde Yaşlanmaya Bağlı Oluşabilecek Dıfüzyon Değişiklikleri

Dr. Öğretim Üyesi Bünyamin Güney[1], Uzman Dr. Ferda Bacaksızlar Sarı[1], Dr. Öğretim Üyesi Emrah Doğan[1]
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Radyoloji AD

Özet: Amaç: Bulbus okulide anteriorda hümör aköz ve posteriorda korpus vitreum olmak üzere anatomik olarak birbirinden ayrılmış ve yapıları birbirinden farklı olan iki farklı sıvı bulunmaktadır. Bu çalışmada amacımız her iki sıvıda yaşlanmaya bağlı oluşabilecek değişiklikleri değerlendirmektir. *Gereç ve Yöntem:* Çalışmaya son 1 yılda beyin difüzyon magnetik rezonans (MR) tetkiki çekilmiş 128 hasta (59 erkek ve 69 kadın) dahil edildi. Hastalar yaş gruplarına göre 8 farklı gruba ayrıldı ve her bir grup için her iki gözün korpus vitreumu ile hümör aközünden bir region of interest (ROI) yardımı ile aşikar difüzyon katsayısı (ADC) değeri ölçüldü. *Bulgular:* Sağ ve sol göz için korpus vitreum ve hümör aköz ADC değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı (p=0.449 ve p=0.261). Her iki sıvı için ADC değerleri birinci yaş grubunda (0-10 yaş) diğer yaş gruplarına göre daha düşük bulundu(P<0.001). Diğer yaş gruplarında ADC değerleri ilk gruba göre daha yüksekti. *Sonuç:* Hümör aköz ve korpus vitreumun ADC değerlerindeki yaşa bağlı oluşan değişikler her iki göz sıvısının yaşa göre difüzyon özelliklerinin farklılaştığını göstermektedir. Ölçümlenen normal difüzyon değerlerinin hem gözün anterior kompartmanını hem de posterior bölümünü tutan göz hastalıklarının fizyopatojisini anlamamızda yardımcı olabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: korpus vitreum, aköz humor, ADC,yaşlanma

Age-Related Dıffusıon Changes In The Corpus Vıtreum And Aqueous Humor Of The Ocular Bulb

Abstract: Purpose : The bulbus oculi contains two anatomically separated fluids, the aqueous humor anteriorly and the corpus vitreum posteriorly, which have different structures. The aim of this study was to evaluate the changes that may occur in both fluids due to aging. *Materials and Methods*: The study included 128 patients (59 males and 69 females) who underwent brain diffusion magnetic resonance imaging (MRI) in the last 1 year. The patients were divided into 8 different groups according to age groups and for each group, the apparent diffusion coefficient (ADC) value was measured with the help of a region of interest (ROI) from the corpus vitreum and aqueous humor of both eyes. *Results:* There was no statistically significant difference between corpus vitreum and humor aqueous ADC values for the right and left eyes (p=0.449 and p=0.261). ADC values for both fluids were lower in the first age group (0-10 years) compared to other age groups (P<0.001). ADC values were higher in other age groups compared to the first group. *Conclusion:* Age-related changes in the ADC values of aqueous humor and corpus vitreum indicate that the diffusion properties of both ocular fluids differ with age. We suggest that the measured normal diffusion values may be helpful in understanding the physiopathogenesis of eye diseases involving both the anterior and posterior compartments of the eye.

Keywords: corpus vitreum, aqueous humor, ADC,aging

Makale id= 117

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Pemetrexed'in Neden Olduğu Nörotoksisiteye Karşı Chrysin'in Koruyucu Etkileri

Ümit Yılmaz[1], Kevser Tanbek[2], Evren Köse[3]
[1] Karabük Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Karabük, Türkiye
[2] İnönü Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Malatya, Türkiye
[3] İnönü Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Malatya, Türkiye

Özet: Giriş ve Amaç: Pemetrexed (PMTX), etkisini hücre çoğalması için temel teşkil eden folata bağımlı metabolik süreçleri bozmak suretiyle gösteren çok hedefli, antikanser, antifolat bir ajandır. PMTX aynı zamanda yaygın yan etkileri de olan bir antikanser ajandır. Chrysin, bitki özlerinde, balda ve arı propolisinde bol miktarda bulunan güçlü bir antioksidan bileşiktir. Bu çalışmanın amacı, PMTX'in beyin üzerindeki olası zararlı etkilerini ve doğal bir flavonoid olan chrysin'in PMTX kaynaklı beyin hasarı üzerindeki koruyucu etkisini araştırmaktı. *Yöntemler:* Bu çalışmada toplam 50 adet sıçan kullanıldı ve 5 gruba (n=10) ayrıldı. Gruplar; 1-Kontrol grubu: (hiçbir madde uygulanmadı), 2-Sham grubu: Chrysin çözücüsü (mısır yağı) (5 mg/kg/gün, 28 gün boyunca), 3-PMTX grubu: (1 mg/kg/hafta, 28 gün boyunca), 4-Chrysin grubu: Chrysin (50 mg/kg/gün, 28 gün boyunca), 5-PMTX+Chrysin grubu: PMTX (1 mg/kg/hafta, 28 gün)+Chrysin (50 mg/kg/gün, 28 gün boyunca) şeklinde oluşturuldu. 28. günün sonunda dekapite edilen sıçanlardan alınan total beyin dokularından TAS, TOS, SOD ve MDA düzeyleri analiz edildi. *Bulgular:* PMTX+Chrysin verilen grubunun TAS seviyesi Control ve Sham grupları ile benzerdi, PMTX verilen grubun TAS seviyesi gruplar arasında en düşüktü ($p<0.05$). Gruplar TOS seviyesi bakımından karşılaştırıldığında ise PMTX verilen grubun TOS seviyesi arttı ancak diğer gruplar arasında anlamlı fark yoktu ($p<0.05$). PMTX ve PMTX+Chrysin gruplarının SOD seviyeleri Kontrol, Sham ve Chrysin grubuna göre azaldı ($p<0.05$). Kontrol ve Sham gruplarına göre Chrysin grubunun MDA seviyesi azaldı, PMTX grubunun MDA seviyesi ise arttı ($p<0.05$). *Sonuç:* Sonuçlarımıza göre PMTX'in nörotoksik etkisine karşı chrysin'in çok kuvvetli bir antioksidan olmadığı söylenilebilir.

Anahtar Kelimeler: Pemetrexed, nörotoksisite, chrysin

Protective Effects Of Chrysin Against The Neurotoxicity İnduced By Pemetrexed

Abstract: Aim: Pemetrexed (PMTX) is a multi-targeted, anticancer, antifolate agent that exerts its effect by disrupting the folate-dependent metabolic processes essential for cell proliferation. PMTX is also an anticancer agent with common adverse effects. Chrysin is a potent antioxidant compound abundant in plant extracts, honey, and bee propolis. The aim of this study was to investigate the possible harmful effects of PMTX on the brain and the protective effect of chrysin, a natural flavonoid, on PMTX-induced brain damage. **Methods:** A total of 50 rats were used in this study and they were divided into 5 groups (n=10). Groups; 1-Control group: (no agent or solvent was applied), 2-Sham group: Chrysin solvent (corn oil) (5 mg/kg/day for 28 days), 3-PMTX group: (1 mg/kg/week, 28 days) during), 4-Chrysin group: Chrysin (50 mg/kg/day for 28 days), 5-PMTX+Chrysin group: PMTX (1 mg/kg/week, 28 days)+Chrysin (50 mg/kg/day) , for 28 days) was created. TAS, TOS, SOD and MDA levels were analyzed from total brain tissues taken from rats decapitated at the end of 28th day. ***Results:*** The TAS

level of the PMTX+Chrysin group was similar to the Control and Sham groups, and the TAS level of the PMTX group was the lowest among the groups ($p<0.05$). When the groups were compared in terms of TOS level, the TOS level of the PMTX given group increased, but there was no significant difference between the other groups ($p<0.05$). SOD levels of PMTX and PMTX+Chrysin groups were decreased compared to Control, Sham and Chrysin groups ($p<0.05$). Compared to the Control and Sham groups, the MDA level of the Chrysin group decreased, while the MDA level of the PMTX group increased ($p<0.05$). ***Conclusion:*** According to our results, it can be said that chrysin is not a very strong antioxidant against the neurotoxic effect of PMTX.

Makale id= 202

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5150-5987, 0000-0002-1285-7883, 0000-0002-9524-5056, 0000-0002-1373-3065

Vertebrae Thoracicae'nın Klinik Açıdan Önemli Osteometrik Ölçümlerinin Analizi

Uzman Dr. Betül Digilli Ayaş[1], Ph.D.Cand. Rukiye Soyal[1], Doç.Dr. Gülay Açar[1], Prof.Dr. Aynur Emine Çiçekcibaşı[1]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Konu: Skolyoz, travmatik omurga yaralanması ve enfeksiyona bağlı vertebrae thoracicae'nın çökmesi durumunda omurgayı sabitlemek için vida seçiminde pediküllerin, laminoplasti yapmak için laminaların ve çeşitli ağrı sendromlarında omurilik stimülasyonu için vertebraların kanal boyutları hakkında bilgi sahibi olmak gerekir. Amaç: Bu çalışmanın amacı, vertebrae thoracicae'nın klinikte çokça kullanılan anatomik yapılarının ölçüm ve analizi ile omurga cerrahisine tanı ve tedavide rehberlik edecek faydalı bir veri tabanı sunarak literatüre katkı sağlamaktır. Yöntem: Yaş ve cinsiyeti bilinmeyen 190 adet kuru insan vertebrae thoracicae kemiklerindeki pedikül ve lamina yapıları ile vida yolu uzunluğu için belirlenen doğrusal ve açısal parametreler dijital kumpas ve gonyometre ile ölçüldü. Bulgular: Pedikül uzunluğu ve transvers açısı ($p<0.001$), lamina uzunluğu ($p<0.05$) sağ tarafta sola göre; lamina genişlik ($p=0.04$) ve yüksekliği ($p<0.001$) ise sol tarafta sağa göre anlamlı yüksek bulundu. Foramen vertebrale sagital çapına göre kemikler dört gruba ayrıldı. Sağ taraf lamina genişliği ve pedikül transvers açısı ile sağ ve sol pedikül uzunluklarının dört grup arasında anlamlı farklılık gösterdiği tespit edildi ($p<0.05$). Lamina uzunluğu ve yüksekliği ile vida-kiriş ve lamina uzunluğu arasında kuvvetli negatif korelasyon (sırasıyla $p=0.001$, $p=0.006$), diğer parametreler arasında ise çoğunlukla kuvvetli pozitif korelasyon görüldü ($p<0.01$). Sonuç: Elde ettiğimiz osteometrik analiz sonuçlarının klinikte tanı ve tedavide, adli tıp ve antropoloji için yaş ve cinsiyet belirlemede, ayrıca ameliyatlarda kullanılacak uygun implant ve vida dizaynında yol gösterici olacağını, cerrahi tedavilerin gelişmesine ve komplikasyonların azalmasına katkı sağlayacağını ve ileride yapılacak çalışmalar için de referans bir veri tabanı oluşturacağını umuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Vertebrae Thoracicae, Laminoplasti, Pedikül Vidaları, Yapay İmplantlar

Analysis of Clinically Relevant Osteometric Measurements in Thoracic Vertebrae

Abstract: Topic: In case of collapse of thoracic vertebrae due to scoliosis, traumatic spine injury, and infection, it is necessary to know the pedicles for screw selection to stabilize the spine, laminae for laminoplasty and vertebral canal dimensions to perform spinal cord stimulation of various pain syndromes. Objective: The aim of this study is to contribute to the literature by providing a valuable database to guide spine surgery in diagnosis and treatment by measuring and analyzing the anatomical structures of the thoracic vertebrae, which are commonly used in the clinic. Method: The pedicle and lamina structures and the linear and angular parameters determined for the screw path length were measured with a digital caliper and goniometer in 190 dry human thoracic vertebrae of unknown age and gender. Results: Pedicle length and transverse angle ($p<0.001$), lamina length ($p<0.05$) were significantly higher on the right side than on the left side; lamina width ($p=0.04$) and height ($p<0.001$) were significantly higher on the left side than on the right side. Bones were divided into four groups

according to the sagittal diameter of the vertebral foramen. Right-sided lamina width and pedicle transverse angle with right and left pedicle lengths significantly differed between the four groups ($p<0.05$). There was a strong negative correlation between lamina length and height with chord and lamina length ($p=0.001$, $p=0.006$, respectively). In contrast, there was mostly a strong positive correlation between the other parameters ($p<0.01$). Conclusion: We hope that the results of our osteometric analysis will guide the diagnosis and treatment in the clinic, age and sex determination for forensic medicine and anthropology, as well as the design of appropriate implants and screws to be used in surgeries, contribute to the development of surgical treatments and reduce complications, and constitute a reference database for future studies.

Keywords: Thoracic Vertebrae, Laminoplasty, Pedicle Screws, Artificial Implants

Makale id= 270

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Üçüncü Basamak Referans Merkezindeki Glokom Hastalarının Klinik ve Demografik Özellikleri

Dr. Neslişah Kutlu Uzakgider
SBÜ Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Göz sağlığı bireylerin yaşam kalitesinin önemli bir belirleyicisidir. Glokom gibi bazı göz hastalıkları görmeyi tehdit edebilir ve ciddi sonuçlara yol açabilir. Glokom, genellikle belirgin semptomlar göstermeden, optik sinirin hasar görmesi nedeniyle kalıcı görme kaybına neden olabilen bir göz rahatsızlığıdır. *Amaç:* Türkiye'de üçüncü basamak bir göz kliniğinde takip edilen glokom hastalarının demografik özellikleri, tanıları ve hastalık evreleri incelenecektir. *Gereç ve Yöntem*: Üçüncü basamak sağlık kuruluşunun göz kliniğine glokom tanısıyla başvuran hastalar retrospektif olarak incelendi. Temmuz 2021 ile Eylül 2023 tarihleri arasında glokom ünitesinde değerlendirilen tüm hastalar tanıları ve hastalık evreleri açısından değerlendirildi. Lateralite, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz içi basıncı (GİB), yarık lamba biyomikroskopisi ve fundoskopik bulgular kaydedildi. *Bulgular:* Çalışmaya toplam 1083 hasta dahil edildi. Ortalama tanı yaşı 63,2±9,68 yıl olarak bulundu. Hastaların %51,1'i erkek, %48,9'u kadındı. En sık görülen glokom türü, hastaların 358'inde (%33) görülen primer açık açılı glokom (PAAG) idi. PAAG sonrası en sık görülen tanılar; psödoeksfolyatif glokom (%23,9), kronik açı kapanması glokomu (%11), normotansif glokom (%6,9), oküler hipertansiyon (%6,2), akut açı kapanması glokomu (%6,2) idi. (%4,1), pigmenter glokom (%4), silikon yağı glokomu (%2,1), açı resesyonu (%1,7), Fuchs heterokromik iridosiklit (%1,2) neovasküler glokom (%2,9) üveitik glokom (%2,4) olarak saptandı. *Tartışma ve Sonuç:* Glokom, semptomların sıklıkla hastanın gözünden kaçması nedeniyle teşhis edilmesi zor bir durumdur. Bu nedenle rutin göz muayeneleri oldukça önemlidir. Üçüncü basamak sağlık verileri bu alanda araştırma ve tedavi stratejileri geliştirilmenin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Glokom Tipleri, Primer Açık Açılı Glokom, Pseudoeksfoliyatif Glokom

Clinical and Demographic Characteristics of Glaucoma Patients at a Tertiary Referral Facility

Abstract: Introduction: Eye health is a crucial determinant of individuals' quality of life. However, certain eye diseases can pose a threat to vision and lead to serious consequences, such as glaucoma. Glaucoma is an eye condition that can result in permanent vision loss due to damage to the optic nerve, often without presenting distinct symptoms. *Purpose:* In this article, we will focus on the diagnoses and severity of glaucoma patients monitored at a tertiary eye clinic in Turkey. *Materials and Methods:* Patients referred to the ophthalmology clinic at the tertiary healthcare facility with a consideration of glaucoma were retrospectively reviewed. All patients evaluated in the glaucoma unit between July 2021 and September 2023 were assessed in terms of their diagnoses and disease stages. Ocular findings were recorded, including laterality, best-corrected visual acuity (BCVA), intraocular pressure (IOP), slit-lamp biomicroscopy, and funduscopic findings. *Results:* A total of 1083 patients were included. The median age of diagnosis was 63,2±9.68 years. 51.1% of patients are male and 48.9% of them female. The most

frequent type of glaucoma was primary open angle glaucoma(POAG) with 358 patients (33%) of affected patients. The most common diagnoses after POAG were as follows: pseudoexfoliative glaucoma (23,9%), chronic angle closure glaucoma (%11), normotensive glaucoma (6,9%), ocular hypertension (6,2%), acute angle closure glaucoma (4,1%), pigmentary glaucoma (4%), silicone oil glaucoma (2,1%), angle recession (1,7%), fuchs fucs heterocromic iridocyclitis (1,2%) neovascular glaucoma 2,9 %), uveitic glaucoma (2,4 %). *Conclusion:* Glaucoma is a condition that proves difficult to diagnose due to symptoms often escaping the notice of the patient. Consequently, obtaining a diagnosis becomes a formidable task, underscoring the crucial role of routine eye examinations. Tertiary health data emphasize the importance of developing research and treatment strategies in this field.

Keywords: Glaucoma, Types Of Glaucoma, Primary Open Angle Glaucoma, Pseudoexfoliative Glaucoma

Makale id= 93

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Sıçan Kolon Mukozasında Sudan Kaçınma Stres Modeli ile Oluşturulan Hasara Karşı Nobiletinin Etkilerinin İncelenmesi

Arş.Gör Seda Kırmızıkan[1], Doç.Dr. Esra Çikler[2]
[1] Bezmialem vakıf üniversitesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet: Amaç: Kronik stres, beyin-bağırsak eksenini çift yönlü etkileyerek bağırsak fonksiyonlarına zarar verir. Bağırsak bariyer bütünlüğünü bozma, mikrobiyotasını değiştirme, bakterilerin mukozaya yapışması ve mukozal iltihaplanmaya sebep olma stresin bağırsak üzerindeki etkileri arasındadır. Bu etkiler ise bağırsakta İrratabl Bağırsak Sendromu, Crhon hastalığı, ülseratif kolit gibi bağırsak hastalıklarının oluşmasına katkı sağlar. Stres ile birlikte dokularda artan reaktif oksijen türleri (ROS), oksidatif stresin oluşmasına neden olur. Oksidatif stresin dokuda oluşturduğu hasar, vücutta bulunan doğal antioksidan sistemi ile düzeltilir. Fakat doğal antioksidanların yetersiz kaldığı durumlarda, dışarıdan alınan antioksidan takviyesi ile hasarların oluşturduğu etki geri döndürülebilir. Nobiletin, portakal ve mandalina kabuğunda oldukça fazla bulunan ve antioksidan özelliği olan bileşiktir. Bu özelliğinden yararlanılarak çalışmamızda, nobiletinin sudan kaçınma stres modeli ile oluşturulan kolon hasarına karşı etkisi morfolojik olarak araştırılmıştır. *Yöntem*: Çalışmamızda 30 adet Sprague-Dawley erişkin erkek sıçan 5 gruba ayrıldı: Kontrol (K), Kronik stres (KS), Nobiletin (NOB), Kronik stres+DMSO (KD), Kronik stres+ Nobiletin (KN). Kolon dokusundan elde edilen kesitler Hematoksilen&Eozin ve Periyodik asit-Schiff ile boyandı. Epitel ve damar hasarı, ödem ve inflamasyon skoru yapıldı. Skora ait veriler. SPSS programında analiz edildi. *Bulgular:* KS ve KD gruplarında hasar skoru değerlerinin K grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede arttığı ($p<0,05$), KN grubunda ise bu değerlerin KS grubuna göre azaldığı fakat bu azalmanın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görüldü ($p>0,05$). *Sonuç*: Bulgularımız, nobiletinin sudan kaçınma stres modeli ile kolonda oluşturulan mukozal hasarı azalttığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Sudan kaçınma stresi, Antioksidan, Nobiletin, Kolon

The Effects of Nobiletin Againts Damage to Rat Colon Mocusa Caused By The Water Avoidance Stress Model

Abstract: Objective: Chronic stress can impact the brain-gut axis bidirectionally and cause damage to intestinalfunctions. Stress has a variety of effects on the intestine, such as disrupting the intestinal barrier, modifying the microbiota, causing bacteria to stick to the mucosa, and leading to mucosal inflammation. These impacts contribute to the development of intestinal diseases such as Irritable Bowel Syndrome, Crohn's disease, and ulcerative colitis. When tissues are exposed to stress, the levels of reactive oxygen species (ROS) increase, giving rise to oxidative stress. Though the body's natural antioxidant system helps to repair the damage caused by oxidative stress, in cases in which natural antioxidants are insufficient, external antioxidant supplements can be used to reverse the damage. Nobiletin is a compound that is abundant in orange and tangerine peels and has antioxidant properties. Taking advantage of this feature, in our study, the effect of nobiletin against colon damage caused by

the water avoidance stress model was investigated morphologically. *Method:* In our study, 30 Sprague-Dawley adult rats were divided in to 5 groups: Control (C), Chronic stress (CS), Nobiletin (NOB), Chronic stress+DMSO (KS+DMSO), Chronic stress+Nobiletin (KN). We obtained sections from colon tissue and stained with Hematoxylin%Eozin and Periodic acid-Schiff. Afterword, we evaluated the epithelial and : damage, edema, inflamation scrores. Finally, we analyzed the score data using the SPSS program. *Result:* According to the data, there was a significant increase ($p<0,05$) the damage score values of the KS and KD groups compared to the K group, while in the KN group, these values decreased compared to the KS group, However, this decrease was not statistically significant ($p>0,05$). *Conclusion:* Our finding showed that nobiletin reduced mucosal damage caused in the colon by water avoidance stress model.

Keywords: Water avoidance stress, Antioxidant, Nobiletin, Colon.

Makale id= 221

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Buzağılarda Rotavirus Antikor Seviyelerinin Araştırılması

Ph.D.Cand. Fazile Sorucu[1], Prof.Dr.Orhan Yapıcı[1]
[1]Selçuk Üniversitesi Veteriner Fakültesi

Özet: Buzağılarda neonatal ishali en önemli mortalite sebeplerinden birisidir. Neonatal ishalleri birçok sebepten kaynaklansa da ülkemizde ve dünyada yapılan epidemiyolojik çalışmalar Bovine Rotavirus etkeninin önemli oranda etkili olduğunu göstermektedir. Bu çalışma Bovine Rotavirus enfeksiyonuna karşı gebeliğin son döneminde aşılanmış annelerden doğan buzağıların bu enfeksiyona karşı geliştirdikleri bağışıklığın ne kadar süre ile devam ettiğini tespit etmek amacı yapılmıştır. Araştırmada bir damızlık çiftliğinde doğan 100 adet buzağıdan kan alınarak serumda bulunan antikor düzeyleri ELISA testi ile tespit edilmiştir. Araştırmada doğumdan itibaren 90.güne kadar belli aralıklarla (0,15,30,60 ve 90.günlerde) kan alınan buzağıların serum antikor seviyeleri belirlenmiştir. 0.günde serum örneği alınan buzağılardan 2 adetinde (%2) %20 (+), 21 adetinde (%21) %40 (++), 34 adetinde (%34) %60 (+++), 43 adetinde (%43) %80 (++++) düzeyinde antikor varlığı tespit edilmiştir. 15.günde serum örneği alınan buzağılardan 2 adetinde (%2) %20,(+),40 adetinde (%40) %40 (++),39 adetinde (%39) %60 (+++), 19 adetinde (%19) %80 (++++) düzeyinde antikor varlığı tespit edilmiştir. 30.günde serum örneği alınan buzağılardan 29 adetinde (% 29) %20 (+), 37 adetinde (%37) %40 (++) ,27 adetinde (%27) %60 (+++) , 7 adetinde (%7) %80 (++++) düzeyinde antikor varlığı tespit edilmiştir. 60.günde serum örneği alınan buzağılardan 15 adetinde (%15) antikor varlığı tespit edilemezken (%0), 46 adetinde (%46) %20 (+), 33 adetinde (%33) % 40 (++), 4 adetinde (%4) %60 (+++), 2 adetinde (% 2) %80 (++++) düzeyinde antikor varlığı tespit edilmiştir. 90. günde serum örneği alınan buzağılardan 47 adetinde (%47) antikor tespit edilemezken (% 0), 46 Adetinde (%46) %20 (++), 7 Adetinde (%7) %40 (++) düzeyinde antikor varlığı tespit edilmiştir. Çalışma sonucunda elde edilen verilere göre doğumdan sonraki ilk günlerde anneden alınan antikorların rotavirus enfeksiyonuna karşı yüksek koruma sağladığı ancak sonraki dönemde antikorların koruma oranının düştüğü belirlenmiştir. Bu çalışmanın, rotavirusun epidemiyolojisi ve immunolojisi hakkında yapılacak gelecek çalışmalara ışık tutacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Buzağı ishal, Bovine Rotavirus, serum antikor, ELISA

Makale id= 289

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Vestibüler Migreni Olan Hastalarda Semisirküler Kanalların Video Baş Savurma Testi (VHIT) Ve Suppressıon Head Impulse Paradıgm (SHIMP) İle Değerlendirilmesi

Araştırmacı Abdullah Sunar[1], Doç.Dr. Bahriye Horasanlı[2]
[1]Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]KTO Karatay Üniversitesi

Özet: Arka Plan ve Amaç: Vestibüler Migren (VM), tekrarlayan spontan vertigo atakları ile görülen yaygın bir hastalıktır. Baş dönmesi ataklarına, baş ağrısı eşlik edebildiği gibi etmeyedebilir. Semisirküler kanalların (SSK) kazançları objektif olarak video baş savurma testi (vHIT) ve supresyon baş itme paradigması (SHIMP) ile ölçülebilmektedir. Bu nedenle amacımız, VM'li bireylerde vestibüler sistemin vHIT ve SHIMP ile değerlendirmektir. *Metot*: Barany Society'e göre kesin VM kriterlerini karşılayan 20 birey VM grubuna, herhangi bir vertiginöz bulguları olmayan 20 birey kontrol grubuna dahil edilmiştir. Tüm bireylere vHIT, SHIMP testleri uygulanmıştır. Ayrıca depresyon ve baş dönmesini subjektif olarak değerlendirmek amacıyla Beck Depresyon (BD) ve Baş dönmesi Engellilik Envanteri (BDEE) tüm bireylere yüz yüze uygulanmıştır. *Bulgular:* VM grubu ile kontrol grubu arasında tüm SSK düzlemlerinde, Vestibülo-oküler refleks (VOR) kazançları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi. VM grubunda, sağ lateral SSK düzleminde 12 hastada overt sakkad, 1 hastada covert sakkad gözlendi. Sol lateral SSK düzleminde 9 hastada overt sakkad, 1 hastada covert sakkad gözlendi. Anterior ve Posterior SSK düzlemlerinde overt ve covert sakkad gözlenmedi. Benzer şekilde SHIMP testinde de her iki grup arasında lateral SSK düzleminde, kazanç ve antikompensatuar sakkadlar açısından istatiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi. VM ve kontrol grupları arasında BD, BDEE-Emosyonel, BDEE-Fonksiyonel, BDEE- Fiziksel ve BDEE-Toplam skorları açısından istatistiksel olarak anlamlı fark izlendi (p=0.000) *Sonuç:* VM'li bireylerde atak arası dönemde, vHIT ve SHIMP'teki kazançlar, vestibüler disfonksiyonun belirlemesinde etkin rol oynamamaktadır. Fakat vHIT'te görülen overt sakkadlar vestibüler disfonksiyonun göstergesi olarak düşünülebilir. VM'li bireylerde otonörolojik muayenenin yanı sıra psikolojik değerlendirmeninde göz ardı edilmemesi gerektiği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Vestibüler Migren, Overt sakkad, Video Baş İtme Testi, Depresyon, Supresyon Baş İtme Paradiması

Evaluation of Semicircular Canals in Patients with Vestibular Migraine with Supression Video Head Impulse Paradigm (SHIMP) and Video Head Impulse Test (VHIT)

Abstract: Background and Objective: Vestibular migraine (VM) is a common disease with recurrent spontaneous vertigo attacks. Vertigo attacks may or may not be accompanied by a headache. Gains of the semicircular canals (SSC) can be measured objectively with the video head impulse test (vHIT) and the suppression head ımpulse paradigm (SHIMP). Therefore, we aim to evaluate the vestibular system in individuals with VM using vHIT and SHIMP. *Methods:* 20 individuals who met the exact VM criteria according to the Barany Society were included in the VM group, and 20 individuals without any vertiginous findings were included in the control group. vHIT and SHIMP tests were applied to all

individuals. Additionally, the Beck Depression (BD) and Dizziness Handicap Inventory (DHI) was administered face-to-face to all individuals to subjectively evaluate depression and dizziness. *Results:* No statistically significant difference was observed between the VM group and the control group in terms of vestibular-ocular reflex (VOR) gains in all SSC planes. In the VM group, an overt saccade was observed in 12 patients, and a covert saccade was observed in 1 patient in the right lateral SCC plane. In the left lateral SCC plane, an overt saccade was observed in 9 patients, and a covert saccade was observed in 1 patient. No overt or covert saccades were observed in the anterior and posterior SSC planes. Similarly, in the SHIMP test, no statistically significant difference was observed between both groups in terms of gain and anti-compensatory saccades in the lateral SSC plane. A statistically significant difference was observed between the VM and control groups in terms of BD, DHI emotional, DHI functional, DHI physical, and DHI total scores ($p = 0.000$). *Conclusions:* Gains in vHIT and SHIMP do not play an active role in determining vestibular dysfunction in the inter-attack period in individuals with VM. However, overt saccades seen in vHIT can be considered an indicator of vestibular dysfunction. It is thought that psychological evaluation should not be ignored in addition to neurological examination in individuals with VM.

Keywords: Vestibular Migraine, Overt Saccade, Video Head Impulse Test, Depression, Suppression Head Impulse Paradigm

Makale id= 140

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9077-8833

Postpartum Depresyonun Erken Dönem Emzirme Üzerine Etkisi

Dr. Büşra Nükhet Pehlivanoğlu
Prof.Dr. Cemil Taşcıoğlu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Çalışmadaki amacımız bebek doğduğunda emzirme konusunda başarılı olan anneler ile mama desteği kullanmak zorunda kalan anneler arasında edinburg postpartum depresyon ölçeği arasındaki farklılığı incelemektir. Yöntem: Kars Harakani Devlet Hastanesi lohusa servisinde 43 sezeryan ile doğum yapan hastanın verileri incelendi. Çalışma 1 Haziran-15 Temmuz 2021 tarihleri arasında doğumu gerçekleştirilen hastalar arasında yapıldı. Çalışmaya katılan hastalar 20 – 35 yaş arasında idi. Hastaların edinburg postpartum depresyon ölçeği puanlarının yüksek çıkıp çıkmaması, cinsiyetleri doğum haftaları, doğum ağırlıkları ve anne yaşları kayıt edildi. Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların hepsi 37 hafta üzeri doğumu gerçekleştirilen, 2000 gram üzerinde yenidoğan ağırlığına sahip, bebeği yenidoğan yatış ihtiyacı olmayan hastalardan oluşmakta idi. Hastaların yaş ortalaması 29,2 □1,3 idi. Postpartum depresyon ölçeği puanı yüksek çıkan kadınlar ile emizrme ve cinsiyet karşılaştırıldığında ise istatistiksel açıdan anlamlı farklılık saptanmadı (p:0,601, 0,658) Tartışma : Toplumda yaygın olan düşünce her ne kadar depresyon durumunda emzirmenin daha az olması olsada; yapmış olduğumuz çalışma sonuçları bu durum ile ilişkili değildir. Ayrıca Kars gibi doğu anadolu bölgesinde yer alan ve aile baskısı, özellikler erkek çocuk isteminin daha yaygın olduğu bölgede bebeğin cinsiyeti ve postpartum depresyon ölçeği puanının yüksek olması arasında ilişki saptanmamıştır. Fakat çalışmanın daha büyük ölçekte yapılması ve daha geniş bir bölgeyi kapsaması ile daha fazla veri elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum Depresyon, Edinburg, Emzirme, Gebelik

The effect of Postpartum Depression to Early Breastfeeding

Abstract: Aim: The aim of the present study was to asses any differences in terms of Edinburgh depression scale between two groups of puerperal mothers, consisting of those who achieved breastfeeding success and those who required formula feeding support as a result of breastfeeding failure. Methods: 43 puerperal women between the ages of 20 to 35, who underwent C-section between 06-08.2021 in a single center were enrolled. Patients' Edinburg postpartum depression scale data, gender of newborns, birth week, newborn's birth weight and age of mothers were recorded and assessed. Results: Study population was composed of puerperal women with all a birthweek above 37 weeks, together with newborns weighting above 2000 grams and having no need of newborn hospital admission. The mean age of the mothers was 29,2 □1,3. Women with high Edinburgh postpartum depression scale scores were compared in terms of breastfeeding and newborn gender, while no statistical correlation was detected (p:0,601, 0,658). Conclusions: Even though it is naturally thought, that in case of mother's depression, breastfeeding could be affected in a negative way, the present study concluded, that early breastfeeding and mothers' depression scale scores did not have any statistically significant correlation. It was also concluded, that especially in the rural eastern part of Turkey, where is a high desire for a male newborn associated with oppression to women in concordance with that, no significant association was found between newborn gender and high depression scale scores.

Keywords: Postpartum, Depression, Edinburgscala, Breastfeeding

Makale id= 5

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Tüp Bebek Tedavisine Alınan Kadınlarda Folikül Sıvısındaki FSH, AMH, Melatonin, TGF-β ve β-hCG Seviyelerinin Oosit Gelişme Potansiyeli İle İlişkisinin Değerlendirilmesi

Oya Korkmaz[1], Seda Karabulut[2], Pelin Kutlu[3], Çağrı Çakıcı[4], İlknur Keskin[5]
[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Malatya, Türkiye
[2]İstanbul Medipol Üniversitesi, Uluslararası Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
[3]Çamlıca Medicana Hastanesi, Tüp Bebek Merkezi, İstanbul, Türkiye
[4]İstanbul Medipol Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
[5]İstanbul Medipol Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet: İnfertilite, 12 aylık düzenli, korunmasız cinsel birleşmeden sonra gebeliğin oluşmaması durumudur. Olgun ovaryan folikül; oosit, foliküler hücreler ve foliküler sıvıdan oluşmaktadır. Foliküler ortamda meydana gelen kimyasal, fizyolojik ve genetik faktörlerin oositin gelişme potansiyelini ve kalitesini etkileyebileceği bilinmektedir. Bu çalışmada, oositin içinde olgunlaştığı ortamının folikül sıvısından örnek alınarak, foliküler sıvıda Folikül Uyarıcı Hormon (FSH), Anti-Mülleryan Hormon (AMH), Melatonin Hormonu, Dönüştürücü Büyüme Faktör-beta (TGF-β), İnsan koryonik gonodotopin hormonu (β-hCG) seviyesi açısından analiz edilmesi ve oositin gelişme potansiyeli (oositin olgunluğu, kalitesi, fertilizasyon) ile olan ilişkisinin ortaya konulması amaçlandı. Çalışma prosedürleri yerel etik kurul tarafından onaylandı. IVF için hastalara kontrollü ovaryan stimülasyon protolokü uygulandı ve oosit toplama gününde kadın hastaların olgun foliküllerinden foliküler sıvı örnekleri alındı. Toplam 211 oosit toplandı ve IVF parametrelerine göre [olgun/olgun olmayan oosit, iyi kalite/diğer embriyo, gebelik pozitif/negatif] gruplandırıldı. Gruplardaki folikül sıvısı süpernatantlarında FSH, AMH, Melatonin, TGF-β ve β-hCG seviyesi ELISA yöntemi ile belirlendi ve sonuçlar gruplar arasında karşılaştırmalı olarak değerlendirildi. Olgun olmayan oositlerin geliştiği folikül sıvısına göre, olgun oositlerin geliştiği folikül sıvısında FSH, AMH, Melatonin, TGF-β ve β-hCG seviyelerinin anlamlı derecede yüksek olduğu belirlendi ($p<0.05$). Diğer embriyoların geliştiği folikül sıvılarına göre, iyi kalite embriyoların geliştiği folikül sıvılarındaki FSH ve AMH seviyeleri yüksekti ancak istatistiksel olarak anlamlı bir fark belirlenmedi. Fakat iyi kalite embriyoların geliştiği folikül sıvılarındaki Melatonin, TGF-β ve β-hCG seviyelerinin anlamlı derecede artış gösterdiği belirlendi ($p<0.05$). Gebelik oluşmayan gruba göre, gebelik oluşan grubun folikül sıvısındaki FSH seviyeleri arasında anlamlı bir farklılık belirlenmedi fakat AMH, Melatonin, TGF-β ve β-hCG seviyelerinin istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu belirlendi ($p<0.05$). Foliküler FSH, AMH, Melatonin, TGF-β ve β-hCG seviyeleri oositin olgunluğu ile ilişkilidir. Foliküler Melatonin, TGF-β ve β-hCG seviyeleri embriyo kalitesi ile ilişkilidir fakat foliküler FSH ve AMH embriyo kalitesi ile ilişkili değildir. Foliküler AMH, Melatonin, TGF-β ve β-hCG seviyelerinin gebelik ile ilişkili olduğu fakat FSH ile ilişkili olmadığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar kelimeler: Folikül sıvısı, Oosit kalitesi, FSH, AMH, Melatonin, TGF-β, β-hCG

Makale id= 349

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Saanen Irkı Keçilerde Leptin Geni Exon 2 ve Intron 2'de Bulunan Polimorfizmlere Ait Varyasyonun İncelenmesi

Ma.St. Nursen Şentürk[1], Arş.Gör Tuğçe Necla Selvi[1], Prof.Dr. Hakan Üstüner[1], Doç.Dr. Sena Ardıçlı[1]

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Genetik Ana Bilim Dalı

Özet: Obezite geni olarak bilinen Leptib geni, besin alımı, enerji dengesi ve lipit metabolizmasını etkiler. Enerji metabolizmasında da önemli bir rol oynayan Leptin geni, keçi genomunda 4. kromozomda bulunur. Leptin gen polimorfizmleri çeşitli çiftlik hayvanlarında incelenmiş ve karkas yağ asidi kompozisyonu, karkas ve et kalitesi özellikleri, süt verimi, süt yağı, süt proteini ve süt yağ asidi kompozisyonu ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmada incelenen genomik bölgeler için hem sığır hem de domuzlarda ekzon 2 ile karkas özellikleri arasında dikkate değer bir ilişki tespit edilmiştir. Ayrıca intron 2 bölgesi için sığırlarda üreme özellikleri ile önemli bir ilişki rapor edilmiştir. Ancak keçilerde bu genetik varyantlara ait mevcut bilgi oldukça kısıtlıdır. Bu bağlamda; bu çalışmada, Saanen ırkı keçilerde LEP genine ait intron 2 ve exon 2 bölgelerindeki polimorfizmlerin incelenmesi amaçlanmıştır. Toplam 103 keçiden alınan kan örneklerinden Thermo Scientific GeneJET Genomik DNA Saflaştırma Kiti kullanılarak genomik DNA izole edilmiştir. Genotiplendirme PCR-RFLP yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. İntron 2 bölgesindeki polimorfizm için en yüksek allel frekansı AB'dir. Alel frekansları A ve B için sırasıyla 0,641 ve 0,359 olarak hesaplanmıştır. Bu polimorfizm Hardy-Weinberg dengesiyle uyumlu bulunmuştur. Ancak exon 2 bölgesindeki polimorfizm incelenen popülasyon için monomorfiktir. Bu çalışmanın bulguları, keçilerdeki Leptin genine ilişkin gelecekteki araştırmalar için değerli ön bilgiler sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Popülasyon Genetiği, Saanen, Leptin Geni, PCR-RFLP

Exploration of Variation in Leptin Gene Polymorphisms Situated in Exon 2 and Intron 2 of Saanen Goats

Abstract: The Leptin gene, alternatively recognized as the obesity gene, influences food consumption, energy balance, and the lipid metabolism. It also holds a significant position in energy metabolism and is situated on the 4th chromosome of the goat genome. Polymorphisms in the Leptin gene have been investigated across diverse farm animals, revealing associations with carcass fatty acid composition, as well as traits related to carcass and meat quality. Additionally, these gene variations are linked to aspects such as milk yield, milk fat content, milk protein, and the composition of milk fatty acids. In the regions investigated in this study, a noteworthy association was identified between exon 2 and carcass traits in both cattle and pigs. Additionally, a significant relationship with production traits in cattle was reported for the intron 2 region. Yet, there is a restricted understanding of these genetic variants in goats at present. Therefore, this study aimed to determine the polymorphisms in the intron 2 and exon 2 regions of the LEP gene in Saanen goats. Genomic DNA was extracted from blood samples collected from a total of 103 goats using the Thermo Scientific GeneJET Genomic DNA Purification Kit. Genotyping was carried out by the PCR-RFLP method. The AB genotype exhibits the highest frequency for the

variant located in intron 2. Allele frequencies were calculated as 0.641 and 0.359 for A and B, respectively. The variation in this polymorphism was compatible with Hardy-Weinberg equilibrium. On the other hand, the polymorphism in the exon 2 region is monomorphic for the population examined. The findings of this study will offer valuable preliminary insights for future investigations into the Leptin gene in goats.

Keywords: Population Genetics, Saanen, Leptin Gene, PCR-RFLP

Makale id= 194

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Sepsis İlişkili Akut Böbrek Hasarında Mortaliteyi Predikte Etmede İnflamatuar Belirteçlerin Araştırılması

Uzman Dr. Saadet Demet Çiçekbilek[1], Doç.Dr. Zeynep Bıyık[1], Doç.Dr. Yasemin Coşkun Yavuz[1], Prof.Dr. Lütfullah Altıntepe[1], Dr. Öğretim Üyesi Muslu Kazım Körez[1], Doç.Dr. Ahmet Çizmecioğlu[1]

[1] Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Sepsis ilişkili ABH ile takipli hastalarda mortaliteyi predikte etmede NLR, SII, SIRI, PLR ve NLPR gibi inflamatuar belirteçlerin rolünü araştırmayı amaçladık. Çalışmamızda Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde sepsis ilişkili akut böbrek hasarı tanısı ile iç hastalıkları yoğun bakım ünitesinde takip edilen 96 hastanın verileri retrospektif olarak incelenmiştir. Çalışmada, yaşayan hastalarla karşılaştırıldığında ölen hastalarda NLR, SII ve NLPR'nin anlamlı olarak yüksek olduğu, SIRI ve PLR oranları açısından ise anlamlı düzeyde farklılık olmadığı görüldü. Anlamlı bulunan parametrelerin (NLR, SII ve NLPR) hastanede mortalite durumunu öngörmedeki tanı performansı ROC analizi ile araştırıldı. Elde edilen sonuçlara göre, NLR için en uygun kesim noktası 8.32 (AUC: 0.678, %95 GA: 0.575 – 0.770, p=.002); SII için 1642.33 (AUC: 0.644, %95 GA: 0.540 – 0.740, p=.015); NLPR için ise 4.52 (AUC: 0.669, %95 GA: 0.565 – 0.761, p=.004) olarak hesaplandı. Hastanede ölüme etki eden faktörlerin belirlenmesi için tekli ve çoklu lojistik regresyon analizi uygulandı. Tek değişkenli (basit) lojistik regresyon analizi, artan yoğun bakım yatış süresinin (OR: 1.079, %95 GA: 1.009 – 1.154, p=.027) hastanede ölüm oranını arttırdığını ortaya koydu. Ayrıca, nötrofil/lenfosit oranı 8.32'nin üstünde olan hastaların ölüm oranının NLR'si 8.32 ve altında olanlara göre 8.42 kat (%95 GA: 2.476 – 28.632, p<.001); SII'sı 1642.33'ün üstünde olan hastaların 1642.33 ve altında olanlara göre ölüm oranının 3.414 kat (%95 GA: 1.275 – 9.145, p=.015); NLPR'si 4.52'nin üstünde olan hastaların 4.52 ve altında olanlara göre ölüm oranının 5.4 kat (%95 GA: 2.092 – 13.936, p<.001) daha yüksek olduğu saptandı. Multivariate lojistik regresyon analizi uygulandığında artan yoğun bakım yatış süresi ve yüksek NLR, yüksek SII, yüksek NLPR düzeyinin (NLR>8.32, SII>1642.33, NLPR>4.52) sepsis ilişkili ABH nedeniyle takip edilen hastalarda mortalite artışını predikte ettiği saptandı. Çalışmamızda sepsis ilişkili ABH tanılı hastalarda NLR, SII, NLPR yüksekliğinin mortalite ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Bu parametrelerin mortalite riskini tahmin etme açısından günlük klinik pratikte kullanımı faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Akut Böbrek Hasarı; İnflamatuar Belirteçler, Mortalite; Sepsis

Exploring Inflammatory Bıomarkers for Predicting Mortality in Sepsis-Related Acute Kidney Injury

Abstract: We aimed to investigate the role of inflammatory markers such as NLR,SII, SIRI, PLR, and NLPR in predicting mortality in patients with sepsis-related AKI. In our study, data from 96 patients who were followed in the internal medicine ICU at Selçuk University Medical Faculty with a diagnosis of sepsis-related acute kidney injury were retrospectively examined. Regarding the study findings, it was noted that NLR, SII, and NLPR were significantly elevated in deceased patients compared to

survivors, whereas no significant difference was found for SIRI and PLR ratios. To ascertain the factors influencing in-hospital mortality, both univariate and multivariate logistic regression analyses were performed. The results from the simple logistic regression analysis indicated that an increasing length of stay in ICU was associated with a higher in-hospital mortality rate (OR: 1.079, 95% CI: 1.009 – 1.154, p = 0.027). Furthermore, it was observed that patients with a NLR above 8.32 had an 8.42 times higher mortality rate (95% CI: 2.476 – 28.632, p < 0.001) compared to those with NLR below 8.32. Similarly, patients with a SII above 1642.33 had a 3.414 times higher mortality rate (95% CI: 1.275 – 9.145, p = 0.015) than those with SII below 1642.33. Moreover, patients with a NLPR above 4.52 had a mortality rate 5.4 times higher (95% CI: 2.092 – 13.936, p < 0.001) compared to those with NLPR below 4.52. In the multivariate logistic regression analysis, it was found that an increasing length of stay in ICU and elevated levels of NLR, SII, and NLPR (NLR > 8.32, SII > 1642.33, NLPR > 4.52) predicted a significant increase in mortality among patients under follow-up for sepsis-related acute kidney injury. Our investigation has revealed a compelling association between elevated NLR, SII, and NLPR levels in patients diagnosed with sepsis-related acute kidney injury and mortality outcomes

Keywords: Acute Kidney İnjury; İnflammatory Markers; Mortality; Sepsis

Makale id= 259

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4583-3140

Fare Testis Dokusunda Seminifer Epitel Döngüsünün PAS Boyama Yöntemi İle Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Göksel Doğan[1], Prof.Dr. Levent Karagenç[1]
[1] ADÜ

Özet: Spermatogeneziz spermatogonia, spermatosit ve spermatit hücrelerinden sağlıklı bir sperm hücresi oluşturmak amacıyla, seri bir büyüme, olgunlaşma ve farklılaşma evrelerini içeren oldukça karmaşık bir süreçtir. Sunulan çalışmanın amacı fizyolojik koşullarda fare testis dokusunda seminifer epitelde spermatogeneziz süresince, yuvarlak ve uzayan spermatitler ve spermatozoların akrozomunda gözlenen Periyodik Asit-Schiff (PAS) reaksiyonunun evreler halinde gösterilmesidir. Çalışmada üç adet C57BL/6 X BALBc F1 (8 haftalık) fare yer almıştır. Uygun koşullarda izole edilen testis dokuları para-formaldehit içerisinde 4oC'de 24 saat tespit edilmiştir. Testis dokuları tespit işleminden sonra alkol ve ksilol serilerinden geçirilerek paraplast içerisinde bloklanmıştır. Testis dokularında seminifer epitel döngü evrelerini belirlemek amacıyla, bloklardan 5-µm'lik seri kesitler alınmıştır. Rutin takip işlemlerinden sonra kesitler PAS boyama yöntemiyle boyanmıştır. Çekirdek boyası olarak hematoksilen ile boyanan kesitler, entellan ile kapatılan kapatılarak ışık mikroskobunda 100X büyütmede incelenmiştir. Yapılan incelemeler sonucunda spermatitler ve spermatozoların akrozomlarında görülen PAS reaksiyonu literatürde daha önce belirtildiği gibi XII evre halinde gösterilmiştir. Sunulan çalışmadan elde edilen veriler, para-formaldehit ile tespit edilen testis dokularında PAS reaksiyonunun saptanabildiğini göstermiştir. Fare testis dokusu araştırmacılar tarafından sıklıkla çalışılmaktadır. Gerçekleştirilen çoğu çalışmada testis histolojisi genellikle üçlü (trikrom) ve hematoksilen-eozin boyama yöntemleri kullanılarak belirlenmektedir. Ancak bu boyanma yöntemlerinde seminifer tübüllerin hangi gelişim evresinde oldukları tam olarak tahmin edilememektedir. Dolayısıyla sunulan bu çalışma ile, farklı gelişim evrelerinde bulunan fare testis seminifer epitellerinde gerçekleştirilen histometrik analizlerin güvenilirliğini arttırmak ve araştırmalarda daha doğru sonuçlar elde etmek amacıyla PAS boyama yönteminin kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fare, PAS Boyama, Spermatogeneziz, Testis

Determination of seminiferous epithelium stages in mouse testis by PAS staining

Abstract: Spermatogenesis is a very complex process which involves serial growth, maturation, and differentiation stages to produce a healthy sperm cell from spermatogonia, spermatocyte and spermatid cells. The aim of the current study is to demonstrate the Periodic Acid-Schiff (PAS) reaction observed in the acrosome of round and elongating spermatids and spermatozoa cells during spermatogenesis in the seminiferous epithelium stages of mouse testis under physiological conditions. Three C57BL/6 X BALBc F1 (8 weeks old) mice were included in the study. Testis tissues were isolated and fixed in 4% paraformaldehyde (pH 7.4) at 4oC for 24 h. Testis tissues were dehydrated through a graded series of ethanol and were embedded in paraplast. To determine the cycle of seminiferous epithelium in testis tissues, 5-µm serial sections were taken. After a routine follow-up procedure, the sections were stained with the PAS staining method. Nucleus was counterstained with hematoxylin and sections were covered

and examined under a light microscope at 100X magnification. Results of the current study demonstrated that PAS reaction was seen in the acrosomes of spermatids and spermatozoa during spermatogenesis with XII-stage as previously shown in the literature. Data showed that PAS reaction could be detected in paraformaldehyde-fixed testis tissues. Mouse testis tissue is frequently studied by researchers. Triple (trichrome) and hematoxylin-eosin staining methods are generally used to demonstrate the testis histology in most of studies. However, with these staining methods, it is not possible to predict exactly which development cycle of the seminiferous epithelium in. Therefore, with current study, it is recommended to use the PAS staining method to increase the reliability of histometric analyzes performed on mouse testis tissues at different developmental stages of seminiferous epithelium and to obtain more accurate results in studies.

Keywords: Mouse, PAS Staining, Spermatogenesis, Testis

Makale id= 203

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Primer Glomerülonefrit Tanılı Hastaların Tedavi ve Yanıtlarının Klinik Özellikler Ve Laboratuvar Parametreleri İle İlişkisinin Retrospektif İncelenmesi

Uzman Dr. Nurbaşak Özkan[1], Prof.Dr. Lütfullah Altintepe[1], Doç.Dr. Yasemin Coşkun Yavuz[1], Doç.Dr. Zeynep Bıyık[1]
[1] Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Amaç: Çalışmanın amacı hastanemizde takipli primer glomerülonefrit (PGN) olgularının demografik özellikleri, laboratuvar parametreleri ve primer glomerülonefrit alt tiplerinin dağılımları hakkında bilgi sağlamak ve ilimizdeki PGN epidemiyolojisini saptamaktır. *Yöntem:* Çalışmamıza Ocak 2012- Ocak 2022 Yılları Arasında Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı Nefroloji kliniğinde perkütan böbrek biyopsisi sonucu primer glomerülonefrit tanısı konulan 103 erişkin PGN tanılı hasta grubu dahil edildi. Biyopsi örneği non diagnostik olarak raporlanan hastalar, 18 yaş altı çocuklar, sekonder glomerülonefrit tanılı hastalar ve tetkiklerine ulaşılamayan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. *Bulgular:* Hastaların %52,4'ü kadın %47,6'sı erkek cinsiyetteydi. Genel yaş ortalaması 44,1±15,7 yıl olarak saptandı. Çalışmamızda biyopsi endikasyonları dağılımı açısından hem tüm yaş aralıklarında hem de iki cinsiyette de sırasıyla nefrotik sendrom (%53,4), nefritik sendrom (%%28,2) ve asemptomatik üriner anormallikler (%18,4) olarak saptandı. En sık görülen PGN alt tipleri sırasıyla MGN (%35,9), MPGN (%19,4), IgAN (%18,4), FSGS (%15,5) ve MDH (%10,7) olarak belirlendi. En sık görülen PGN alt tipi 18-45 yaş aralığında FSGS (%14,6) ve MPGN (%14,6), 46-64 yaş aralığında MGN (%17,5), 65 yaş üstü erişkinlerde MGN (%5,8) olduğu görüldü. En sık SDBH gelişen PGN alt tipi %25 oran ile FSGS olarak saptandı. *Sonuç:* Çalışmamız, primer glomerülonefritlerin demografik özellikleri, laboratuvar parametreleri, dağılımları ve prognozu hakkında yapılmış olup bölgemizin PGN epidemiyolojisi hakkında bilgi sağlamaktadır. Çalışmamızda elde ettiğimiz veriler ülkemizde ve dünyada yapılan birçok çalışmayla uyumlu bulundu. Bölgeler arasında PGN epidemiyolojisi ve klinik yaklaşım için ortak bir görüş sağlanması açısından daha fazla çalışma yapılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Primer Glomerülonefrit, Nefrotik Sendrom, Nefritik Sendrom, Perkütan Böbrek Biyopsisi, Membranöz Glomerülonefrit

Retrospective Evaluation of the Treatment And Responses of Patients Diagnosed with Primary Glomerulonephritis and The Relationship with Clinical Characteristics and Laboratory Parameters

Abstract: Objective: The aim of the study is to provide information about the demographic characteristics, laboratory parameters and distribution of primary glomerulonephritis subtypes of primary glomerulonephritis (PGN) cases followed up in our hospital, and to determine the epidemiology of PGN in our city. **Method:** A group of 103 adult patients with PGN who were diagnosed with primary glomerulonephritis as a result of percutaneous kidney biopsy in the Nephrology Clinic of the Internal Diseases Department of the Selcuk University Faculty of Medicine between January 2012 and January 2022 were included in our study. Patients whose biopsy specimens were reported as non-diagnostic, children under the age of 18, patients with a diagnosis of secondary glomerulonephritis, and patients

whose examinations could not be reached were not included in the study. **Results:** 52.4% of the patients were female and 47.6% were male. The mean overall age was 44.1±15.7 years. In our study, in terms of the distribution of biopsy indications, nephrotic syndrome (53.4%), nephritic syndrome (28.2%) and asymptomatic urinary abnormalities (18.4%) were found in both age ranges and both genders, respectively. The most common PGN subtypes were determined as MGN (35.9%), MPGN (19.4%), IgAN (18.4%), FSGS (15.5%) and MDH (10.7%), respectively. The most common PGN subtypes are FSGS (14.6%) and MPGN (14.6%) in the age group of 18-45 years, MGN (17.5%) in the age group of 46-64 years, MGN in adults over 65 years (5.8%)) was found. The most common PGN subtype that developed ESRD was FSGS with a rate of 25%. **Conclusion:** Our study was conducted on the demographic characteristics, laboratory parameters, distribution and prognosis of primary glomerulonephritis and provides information about the epidemiology of PGN in our region. The data we obtained in our study were found to be compatible with many studies conducted in our country and in the world. Further studies are needed to provide a consensus for PGN epidemiology and clinical approach across regions.

Keywords: Primary Glomerulonephritis, Nephrotic Syndrome, Nephritic Syndrome, Percutaneous Kidney Biopsy, Membranous Glomerulonephritis

Makale id= 267

Sözlü Sunum

ORCID ID:

ST-Yükselmeli Miyokard İnfarktüsü Olan Hastalarda CHA2DS2-VASc Skoru Kullanılarak No-Reflow Fenomeninin Tahmin Edilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Uğur Köktürk[1], Uzman Dr. Fahri Çakan[2]
[1] Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı
[2] Çerkezköy Devlet Hastanesi

Özet: Amaç: ST yükselmeli miyokard enfarktüsü (STEMI) hastalarında başarılı bir şekilde primer perkütan koroner girişim (PCI) uygulandıktan sonra no reflow nadir değildir ve olumsuz kardiyovasküler olaylarla ilişkilidr. Aynı şekilde, CHA2DS2-VASc skoru da olumsuz kardiyovasküler prognoz için önemli bir faktördür. Ancak PCI yapılan STEMI hastalarında CHA2DS2-VASc skoru ve no reflow arasında ilişki olup olmadığı bilinmemektedir. Bu çalışmada, STEMI hastalarında primer PCI sonrası no reflow ile CHA2DS2-VASc skorunun ilişkili olup olmadığını araştırdık. *Yöntemler*: Semptomların başlamasından sonraki 24 saat içinde primer PCI uygulanan toplam 139 ardışık STEMI hastası bu çalışmaya dahil edildi. Hastalar PCI sırasındaki anjıografi görüntülerine göre no-reflow gözlenmeyen (n=125) ve no reflow gözlenen (n=14) olarak iki gruba ayrıldı. *Bulgular:* No-reflow grubunda kadınlar no reflow gözlenmeyen gruba göre anlamlı olarak daha fazlaydı (%42,6 vs %16,8, p=0.019) . Hipertansiyon, diyabet, hiperlipidemi, postdilatasyon ve CHA2DS2-VASc Skoru no reflow grubunda no reflow gözlenmeyen gruba göre daha fazla olmasına rağmen GFR ve hemoglobin daha düşüktü (all p< 0.05). Çok değişkenli analizde ise no-reflow bağımsız prediktörü olarak sadece postdilatasyonu bulduk. Receiver operating characteristic' eğrisi analizinde ise CHA2DS2-VASc skorunun ≥ 3 olmasının %71,4 sensivite ve %69,4 spesifite ile no-reflowu önördürebileceğini saptadık (no-reflow için eğri değerinin altındaki alan 0,753; %95 GA: 0,632-0,874; p=0.002). *Sonuç:* STEMI ile başvuran PCI uygulanan hastalarda CHA2DS2-VASc skorunun no reflowun bağımsız prediktörü olmasa da özellikle CHA2DS2-VASc skorunun ≥ 3 olmasının no-reflowu öngördürebilir. CHA2DS2-VASc skorunun primer PCI yapılan STEMI hastalarında no-reflow açısından yüksek riskli hastaları tespit etmek ve no-reflow ile ilişkili olumsuz kardiak olaylarla başa çıkabilmek için tedavi modifikasyonuna katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: No-Reflow, ST-Elevasyonlu Miyokard Enfarktüsü, Perkütan Koroner Girişim

Prediction of No-Reflow Using CHA2DS2-VASc Score in Patients with ST-Elevation Myocardial İnfarction

Abstract: Objectives: No reflow after successful primary percutaneous coronary intervention (PCI) in patients with ST-elevation myocardial infarction (STEMI) is not uncommon and is associated with adverse cardiovascular events. Likewise, the CHA2DS2-VASc score is also an important factor for unfavorable cardiovascular prognosis. However, it is unknown whether there is a relationship between CHA2DS2-VASc score and no-reflow in STEMI patients undergoing PCI. In this study, we investigated whether the CHA2DS2-VASc score was associated with no-reflow after primary PCI in STEMI patients. *Material and Methods:* A total of 139 consecutive STEMI patients undergoing primary PCI within 24 hours of symptom onset were included in this study. The patients were divided into without no-reflow

group (n=125) and no-reflow group (n=14) according to angıoraphy images during the period of PCI. *Results:* There were significantly more female in the no-reflow group than in the without no-reflow group (42.6% vs 16.8%, p=0.019). Although hypertension, diabetes, hyperlipidemia, postdilatation, and CHA2DS2-VASc score were higher in the no-reflow group than in the without no-reflow group, GFR, and hemoglobin were lower (all $p < 0.05$). In multivariate analysis, we found only postdilatation as an independent predictor of no-reflow. In the receiver operating characteristic curve analysis, we found that CHA2DS2-VASc score ≥ 3 could predict no-reflow with 71.4% sensitivity and 69.4% specificity (area under the curve value for no-reflow 0.753; 95% CI: 0.632-0.874; p=0.002). *Conclusion:* This study shows that although the CHA2DS2-VASc score is not an independent predictor of no-reflow in patients presenting with STEMI and undergoing PCI, CHA2DS2-VASc score ≥ 3 may predict no-reflow. The CHA2DS2-VASc score may contribute to treatment modification to identify patients at high risk for no-reflow in STEMI patients undergoing primary PCI and to cope with adverse cardiac events associated with no-reflow.

Keywords: No-Reflow, ST-Elevation Myocardial İnfarction, Percutaneous Coronary İntervention

Makale id= 346

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Obez Sıçanlarda Aralıklı Beslemenin Depresyon Üzerine Etkisi

Researcher Elif Nur Demirbaş[1], Ph.d.Cand. Bahar Dalkıran[1], Ph.d.Cand. Burcu Açıkgöz[1], Prof.Dr. Amaç Kiray[1], Prof.Dr. Müge Kiray[1], Doç.Dr. İlkay Aksu[1]
Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Amaç: Obezitenin kronik bir hastalık olduğu ve depresyon gibi davranış değişikliklerine yol açtığı bilinmektedir. Vücut kompozisyonunun ağırlık kaybına bağlı olarak iyileştirilmesi, obezite ve obeziteye bağlı hastalık riskini azaltmaya yardımcı olabilir. Ağırlık kaybı için alternatif bir kalori kısıtlama yöntemi aralıklı beslenmedir (intermittent fasting, IMF). IMF'nin insanlarda ve kemirgenlerde vücut ağırlığını azalttığı ve bununla birlikte psikolojik yararları olduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı sıçanlarda IMF uygulamasının obezite ve davranış üzerine etkilerini araştırmaktır. *Yöntem*: Çalışmada 6 haftalık erkek sıçanlar altı gruba ayrıldı (n=7/grup): Kontrol grubu (normal diyet, ND), IMF grubu (ND, 8 hafta + haftada 2 kez gıda kısıtlaması (IMF, 10 hafta)), YND grubu (yüksek yağlı diyet (YYD, 8 hafta)+ ND (10 hafta), YYD grubu (18 hafta), YYIF grubu (YYD, 8 hafta + YYD ve IMF, 10 hafta), YNIF grubu (YYD, 8 hafta + ND ve IMF, 10 hafta). 18 hafta sonunda davranış deneyleri uygulandı, ardından kan ve beyin dokusu örnekleri alınarak kanda; insülin ve leptin, dokuda; MDA ve GSH seviyeleri ELISA yöntemi ile ölçüldü. *Bulgular*: YYD uygulanan gruplarda vücut ağırlığı kontrole göre anlamlı olarak artmıştır ($p<0.05$), IMF uygulanan gruplarda YYD ve YND gruplarına göre anlamlı bir artış görülmedi ($p>0.05$). Açık alan testinde YND ve YYIF grupları orta alanda kontrole göre anlamlı olarak daha fazla zaman geçirdi. Zorlu yüzme testinde YYD grubu IMF grubuna göre daha fazla hareketsiz zaman geçirdi. Plazma insülin seviyeleri YYIF grubunda kontrol, IMF ve YYD gruplarına göre anlamlı olarak yüksek bulundu. Plazma leptin seviyeleri IMF uygulanan gruplarda kontrol ve YYD gruplarına göre anlamlı olarak düşük bulundu. MDA seviyeleri hipokampusta YND grubunda diğer gruplara göre anlamlı olarak yüksek bulundu, GSH seviyeleri prefrontal kortekste kontrol grubunda diğer gruplara göre anlamlı olarak yüksek bulundu. S*onuç*: Yüksek yağlı diyete bağlı obezitede aralıklı beslenme uygulaması davranış ve biyokimyasal belirteçler üzerine olumlu etki yapabilir.

Anahtar Kelimeler: Aralıklı Beslenme, Obezite, Yüksek Yağlı Diyet, Davranış

Makale id= 167

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Baş Ağrılı Çocuklarda Kinezyofobinnin Düşme Korkusu, Yaşam Kalitesi Ve Fiziksel Aktivite Üzerine Etkisi

Öğr. Gör. Özge Baykan Çopuroğlu[1], Dr. Müge Baykan[2], Prof.Dr. Pınar Gençpınar[3], Prof.Dr. Nihal Olgaç Dündar[3]
[1] Kayseri Üniversitesi
[2] Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi
[3] İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

Özet: Kinezyofobi, yüksek düzeyde disabilite ile ilişkili yaygın bir semptomdur ve baş ağrısı olan hastalarda da gözlenmiştir. Ancak, bu popülasyonda kinezyofobi ile klinik faktörler arasındaki ilişki bilinmemektedir. Amaç: Baş ağrısı olan çocuklarda kinezyofobi ile düşme korkusu, yaşam kalitesi ve fiziksel aktivite arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Yöntemler: Çalışmamıza baş ağrısı şikayeti olan 6-18 yaş arası 127 çocuk dahil edildi. Kinezyofobiyi değerlendirmek için Tampa Kinezyofobi Ölçeği (TKS), düşme korkusunu değerlendirmek için Uluslararası Düşme Etkinliği Ölçeği (FES-I), fiziksel aktiviteyi ölçmek için Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ)- kısa formu ve yaşam kalitesini değerlendirmek için Çocuklar için Yaşam Kalitesi Ölçeği (QOLS) kullanıldı. Ağrı yoğunluğunu değerlendirmek için görsel analog skala (VAS) kullanıldı. Sonuçlar: Baş ağrısı olan çocuklarda kinezyofobi görülme sıklığı daha yüksektir. Şikayetin süresi uzadıkça, baş ağrısı olan çocuklarda kinezyofobi eğilimi artmaktadır ($p<0.05$). Kinezyofobi ve baş ağrısı olan çocuklarda ağrı şiddetinde artış, yaşam kalitesinde azalma ve fiziksel aktivitede azalma gözlenmiştir ($p<0.001$). Ağrı şiddeti arttıkça düşme korkusunun da arttığı görülmüştür ($p<0.001$). Kinezyofobisi olmayan çocukların yaşam kalitesi skorları kinezyofobisi olanlara göre daha yüksektir ($p<0.05$). Sonuç: Kinezyofobisi olan baş ağrısı şikayeti olan çocuklarda düşme korkusu artmakta, fiziksel aktivite azalmakta ve yaşam kalitesi düşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kinezyofobi, Baş Ağrısı, Çocuk

The Effect of Kinesiophobia on Fear Of Falling, Quality of Lifea and Physical Activity in Children with Headache

Abstract: Kinesiophobia is a common symptom associated with high levels of disability and has also been observed in patients with headache. However, the relationship between kinesiophobia and clinical factors in this population is unknown. Objective: We aimed to investigate the relationship between kinesiophobia and fear of falling, quality of life, and physical activity in children with headache. Methods: We included 127 children aged 6-18 years with headache complaints in our study. Tampa Kinesiophobia Scale (TKS) was used to assess kinesiophobia, International Falls Efficacy Scale (FES-I) was used to assess fear of falling, International Physical Activity Questionnaire (IPAQ)- short form was used to measure physical activity, and Quality of Life Scale for Children (QOLS) was used to assess quality of life. A visual analog scale (VAS) was used to assess pain intensity. Results: Children with headaches have a higher incidence of kinesiophobia. The longer the duration of the complaint, the higher the tendency for kinesiophobia in children with headaches ($p<0.05$). Increased pain intensity, decreased

quality of life, and decreased physical activity have been observed in children with kinesiophobia and headache ($p<0.001$). It was observed that as the severity of pain increased, the fear of falling also increased ($p<0.001$). Children without kinesiophobia have higher quality of life scores than those with kinesiophobia ($p<0.05$). Conclusion: Children with headache complaints who have kinesiophobia demonstrate increased fear of falling, decreased physical activity, and decreased quality of life.

Keywords: Kinesiophobia, Headache, Children

Makale id= 210

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4181-1884

Yarbağ Lakrimal Kanal Tüp Seti (YLKTS)

Göz Hastalıkları Uzmanı Dr. Abdülhekim Yarbağ
Ministry of Health Sakarya Sadıka Sabancı Hospital Ophthalmology Clinic, Sakarya, Türkiye

Özet: Amaç: Dakriosistitis rahatsızlığı olan hastalarda cerrahi işlemlere gerek kalmadan, daha düşük maliyetli, daha etkin ve kolay uygulanabilir özelliklere sahip ve ilk defa tarafımızdan klinisyenlerin hizmetine sunulan naso-lacrimal kanal tüp setinin tanıtılmasıdır. *Materyal&Metot:* Yarbağ Lakrimal Kanal Tüp Seti (YLKTS) üç parçadan oluşmaktadır: plastik tel, genişletici slikon tüp, lakrimal kanal silikon stent. Ayrıca, BOS iğnesi ve burun içinden tel çekme kancası şeklinde yardımcı aletlerden oluşmaktadır YLKTS'nin klinik uygulaması

1.Bos iğnesi ile punktumdan girip naso-lacrimal yolu takip edilir ve naso-lacrimal kanaldan alt concha'ya sondalama (probing) işlemi yapılır.

2.Bos iğnesinin içindeki "iğne" çıkarılır, onun yerine slikon tel bos iğnesi klavuzunun içinden geçirilip alt concha ve burun boşluğuna uzatılır.

3.Burun içindeki tel çekme kancası ile burun boşluğundaki slikon tel çekilir, burun deliği dışarısına çıkarılır.

4.Slikon tel naso-lacrimal yol ve burun boşluğunda kalacak şekilde bırakılır, bos iğnesi klavuzu çıkarılır.

5.Genişletici slikon tüp ucundaki ip burun deliği dışındaki slikon tele bağlanır ve punktum da ki slikon telin diğer ucu çekilir. Böylelikle slikon tel tamamen punktum dışına çıkarılır ve genişletici tüpün ucundaki ip punktumdan çekilerek tüpün naso-lacrimal kanala doğru gelmesi sağlanır.

6.Genişletici tüp yavaş yavaş burun deliğinden çekilir, ancak ucundaki uzun ip punktum ve naso-lacrimal yolda bırakılır. Akabinde, lakrimal kanal silikon stent ucundaki ip ile burun deliğinde bırakılan ip bağlanır ve punktumda ki ip dışarı doğru çekilir. Böylelikle naso-lakrimal kanal silikon stent naso-lacrimal kanala yerleştirilir

Sonuç: Naso-lacrimal kanala burun boşluğu yoluyla fiziki genişletici özelliği olan tüpün uygulanması ve daha sonra germe ve genişletme özelliği olan stent tüpünün yerleştirilmesi birlikte uygulanmış olur. Ayrıca, dakriosistitis rahatsızlığı nükseden hastalarda işlem gerektiğinde bu teknik tekrarlanabilir.

Anahtar Kelimler: Yarbağ Lakrimal Kanal Tüp Seti, Naso-Lacrimal Kanal, Dakriosistitis

Yarbağ Lacrimal Duct Tube Set (YLKTS)

Abstract: Purpose: To introduce the nasolacrimal duct tube set, which is lower cost, more effective and easily applicable to patients with dacryocystitis, without the need for surgical procedures, and is offered to the service of clinicians for the first time by us. *Material&Method:* Yarbağ Lacrimal Duct Tube Set (YLDTS) consists of three parts: plastic wire, expander silicone tube, and lacrimal duct silicone stent. It also includes auxiliary tools such as a CSF needle and an intranasal wire-pulling hook. Clinical application of YLDTS

1. The nasopharynx needle is entered through the punctum, the nasolacrimal path is followed, and probing is performed from the nasolacrimal canal to the lower concha.

2. The "needle" inside the CSF needle is removed; instead, the silicone wire is passed through the CSF needle guide and extended into the lower concha and nasal cavity.

3. The silicone wire in the nasal cavity is pulled with the wire-pulling hook inside the nose and taken out of the nostril.

4. The silicone wire is left in the nasolacrimal tract and nasal cavity, and the nasal needle guide is removed.

5. The string at the end of the expander silicone tube is connected to the silicone wire outside the nostril, and the other end of the silicone wire in the punctum is pulled. Thus, the silicone wire is completely removed from the punctum, and the string at the end of the expander tube is drawn from the punctum, allowing the tube to move towards the nasolacrimal canal.

6. The expander tube is slowly withdrawn from the nostril, but the long string at the end is left in the punctum and nasolacrimal tract. Subsequently, the rope at the end of the lacrimal canal silicone stent is tied to the rope left in the nostril, and the string in the punctum is pulled outwards. Thus, the naso-lacrimal canal silicone stent is placed in the nasolacrimal canal.

Result: The application of a physical expander tube to the nasolacrimal canal through the nasal cavity and then the placement of a stent tube with stretching and expansion features are applied together. Additionally, this technique can be repeated when necessary in patients with recurrent dacryocystitis.

Keywords: Yarbağ Lacrimal Duct Tube Set, Nasolacrimal Duct, Dacryocystitis

Makale id= 354

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Nekrotizan Fasiit Hastada Erken Tanı: Olgu Sunumu

Uzman Nurullah Bilen
Gaziantep Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Nekrotizan fasiit yumuşak doku ve kaslarda fasiyayı tutan ciddi bir hastalıktır. Tedavi edilmediği durumlarda mortalitesi yüksektir. Hastalara erken dönemde yapılan ameliyatlarda iyileşme şansı yüksektir *Materyal ve Metod*: Gaziantep Şehir hastanesinde ameliyat edilen hastanın verileri hastane bilgi yönetim sistemindeki (HBYS) veri tabanından alınmıştır. *Bulgular:* 5 gün önce dördüz bebek gebeliği bulunan ve sezaryen ile doğum yapan 32 yaşındaki kadın hasta insizyon yerinde ağrı ve pürülan akıntı nedeni ile değerlendirildi. Hastanın hiçbir ek hastalığı yoktu. Laboratuvar tetkiklerinde white blood cell yükseliği görüldü. Yara muayenesinde yağ nekrozu görüldü ancak yaygın cilt kızarıklığı nedeni ile abdominal BT (Bilgisayarlı tomografide) istendi. Görüntülemede karın duvarında yaygın cilt altı nekroz ve hava görüldü. Hasta acil ameliyata alındı. Karın duvarında cilt altında yaklaşık 40x20 cm büyüklüğünde bir yumuşak dokuda ve fasiyada nekrozu görüldü. Radikal debridman yapıldı. Postoperatif dönemde 5 seans abdominal Vac uygulaması yapıldı. Postoperatif 20. günde yara suture edildi. Hasta taburcu edildi. *Sonuç:* Nekrotizan fasiit ciddi mortal sonuçlara neden olabilen bir hastalıktır. Erken tanı ve tedavi ile hayat kurtarıcıdır. Postoperatif yara bakımının dikkatlice yapılması gerektiği kanaatini taşıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Nekrotizan fasiit, fasiya, debridman

Makale id= 253

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Varus Dizilim Bozuklukluğunda Yapılan Yüksek Tibial Osteotominin Posterior Tibial Eğim Açısına Etkisi

Uzman Dr. Vahap Kurt
Abdulkadir Yüksel Devlet Hastanesi

Özet: Amaç: Osteoartrit (OA); eklemde ağrı, fonksiyon kaybı ve yapısal değişimlere neden olan, insidansı sürekli artan dejeneratif bir hastalıktır. Tek kompartman osteoartritine en sık sebepler genel olarak mekanik aks kaynaklı sorunlardır. Medial kompartman artrozu genellikle varus dizlerde görülür ve çizilen mekanik aks eklemin medialinden geçer. Bu problemin çözülmesi için medial kompartmana binen yükü azaltmak ve yük dağılımını eşitlemek için yüksek tibial osteotomi (YTO) tekniği gündeme gelmiştir. Çalışmanın amacı, yüksek tibial osteotominin en sık kullanılan iki tekniği olan medial açık kama yüksek tibial osteotomi ile lateral kapalı kama yüksek tibial osteotominin posterior tibial eğim açısına etkisini incelemektir. *Materyal Metod:* Çalışma 2021-2023 yılları arasında Abdulkadir Yüksel Devlet hastanesi ortopedi ve travmatoloji bölüme diz ağrısı nedeni ile başvuran, çekilen direk grafilerde medial kompartmanda varus deformitesi olan, bu nedenle medial açık kama yüksek tibial osteotomi ve lateral kapalı kama yüksek tibial osteotomi yapılan 59 hasta üzerinden gerçekleşmiştir. Lateral grafi üzerinden her grubun posterior tibial eğim açıları ölçüldü. Yapılan ölçümler sonucunda gruplar birbirleri arasında istatistiksel olarak kıyaslandı. *Bulgular:* Lateral kapalı kama osteotomi (LKKO) yapılan hasta grubunda ameliyat öncesi Posterior tibial eğim açısı (PTEA) değeri 6,74 ± 3,41 ve Post-op PTEA değeri 5,89 ± 3,12 olarak bulunmuştur ($p>0,05$). Medial açık kama osteotomi (MAKO) yapılan hasta grubunda ameliyat öncesi PTEA değeri 7,13 ± 3,82 ve Post-op PTEA değeri 8,19 ± 3,92 olarak bulunmuştur. Buna göre MAKO yapılan hasta grubunda ameliyat öncesi ile ameliyat sonrası arasında PTEA arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). MAKO yapılan grubun ameliyat sonrası posterior tibial eğim açıları ortalaması 8,34 ± 3,82 iken, Ameliyat sonrası LKKO yapılan grubun PTEA ortalaması 6,79 ± 3,35 olarak bulunmuştur. İstatistiksel olarak anlamlı farklılık oluştuğu görülmüştür ($p<0,05$). *Sonuç*: Sonuç olarak, medial açık kama yüksek tibial osteotomi sonrası PTEA'nın arttığı, lateral kapalı kama yüksek tibial osteotomi sonrası ise PTEA'nın azaldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: YTO, Yüksek Tibial Osteotomi, PTE, Posterior Tibial Eğim Açısı

Makale id= 198

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9805-2201

Vertebrobaziler Arteriyel Sistem Anatomisinin Kraniyal BT Anjiografi İle Morfometrik Analizi

Öğr. Gör. Dr. Gizem Nur BAKIR[1] , Doç. Dr. Mennan Ece PİRZİRENLİ[2] , Fatih Uzunkaya[3]
[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi ABD
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi ABD
[3]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji ABD

*Corresponding author: Gizem Nur BAKIR

Özet: Giriş ve Amaç: Beyin kanlanmasında a.carotis interna'nın sağladığı anterior sirkülasyon ve vertebral arterin sağladığı posterior sirkülasyon ve bu iki sirkülasyonun anastomozu ile oluşan Willis Poligonu vardır. Posterior sirkülasyon, diğer bir deyişle vertebrobaziler arteriyel sistem inmeleri yüksek oranda mortalite ve morbidite ile sonuçlanmaktadır. Çalışmamızda vertebrobaziler arteriyel sistem anatomisinin anlaşılması, morfometrik olarak cinsiyete ve yaşa göre ölçüm farklılıklarını saptayarak klinik çalışmalara ışık tutmak amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Kadın ve erkek toplam 87 hastanın kraniyal BT Anjiografi görüntüleri retrospektif olarak tarandı ve morfometrik ölçümler yapıldı. Hastalar yaş ve cinsiyetlerine göre gruplandırılıp ölçüm sonuçları arasında anlamlı fark olup olmadığına bakıldı. Bulgular: Cinsiyetler arasında Sağ VA Çap VBJ Hizası, BA Çap PCA Orijini ölçümlerinde anlamlı farklar bulundu. Yaş ile Sol VA Çap FM Hizası, Sağ VA Uzunluk ve BA Uzunluk ölçümleri arasında pozitif yönlü ilişki bulundu. Tartışma ve Sonuçlar: Cinsiyetler birbirleriyle kıyaslandığında erkek cinsiyette kadın cinsiyete göre bazı ölçüm değerleri anlamlı yüksek bulunmuştur. Ölçümlerimizdeki bazı parametreler yaş ile doğru orantılı olarak anlamlı yükseliş göstermiştir. Literatür taramamızda da erkek cinsiyette ve yaşlı popülasyonda, kadın ve genç popülasyonla kıyaslamalarda çalışmamıza benzer farklılıklar saptadık. Bulgularımızın tanı ve tedavi araştırmalarına ışık tutacağı görüşündeyiz.

Anahtar Kelimeler: Vertebrobaziler Arteriyel Sistem, Willis, BT Anjio, Morfometri

Morphometric Analysis of Vertebrobasilar Arterial System Anatomy With Cranial CT Angiography

Abstract: Aim: In the cerebral blood supply, there is the anterior circulation provided by the internal carotid artery and the posterior circulation provided by the vertebral artery and the Willis Polygon formed by the anastomosis of these two circulations. Posterior circulation, in other words, vertebrobasilar arterial system strokes result in high rates of mortality and morbidity. In our study, it was aimed to understand the anatomy of the vertebrobasilar arterial system and to shed light on clinical studies by determining the differences in morphometric measurements according to gender and age. Methods: Cranial CT Angiography images of 87 male and female patients were retrospectively analyzed and morphometric measurements were made. The patients were grouped according to gender and age and it was checked whether there was a significant difference between the measurement results. Results: Significant differences were found between the sexes in the measurements of Right VA Diameter at VBJ Alignment and BA Diameter at PCA Origin. A positive correlation was found between age and Left VA Diameter at FM Alignment, Right VA Length and BA Length measurements. Discussion: When the genders were compared with each other, some measurement values were found to be

significantly higher in the male gender than in the female gender. Some parameters in our measurements were İncreased Significantly With Age. In Our Literature Review, We Found Differences Similar To Our Study İn Comparison To Female And Young Populations İn Male Gender And Elderly Population. We Believe That Our Findings Will Shed Light On Diagnosis And Treatment Research.

Keywords: Vertebrobasilar Arterial System, Willis, Ct Angio, Morphometry

Makale id= 311

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Onkoplastik Meme Küçültme Tekniklerinden İnferior Dermo-Glandüler Pedikül Tekniği ile Tedavi Edilen Meme Kanserli Olgularımız

Uzman Dr. Berkay KILIÇ
İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü

Özet: Konu: Meme kanseri ve makromasti iki önemi sağlık sorunudur. Onkoplastik meme küçültme teknikleri iki sorunu tek ameliyatla çözebilmektedir. *Amaç:* Meme kanseriyle birlikte makromastisi olan ve aynı seansta hem meme kanserine hem de meme küçültmeye yönelik inferior dermo-glandüler pedikül tekniğiyle ameliyat edilen 66 hastanın klinik ve onkolojik sonuçlarını geriye dönük olarak inceledik. *Yöntem*: 2013 ile 2022 tarihleri arasında meme kanseri ve makromasti tanısı alan 66 hastanın klinik özellikleri, tedavi yaklaşımları ve sağkalım sonuçları bu çalışmada sunulmuştur. *Bulgu:* Hastaların medyan yaşı 48 (30-68) idi. Hepsinde makromasti ve çoğunda da meme sarkıklığı (pitozis) mevcuttu. Tümör yerleşimi en fazla 37 (%56) hasta ile üst dış kadrandaydı. Yirmi hastanın (%30.3) ince iğne aspirasyon biyopsi (İİAB) ile aksillası pozitif iken neoadjuvan kemoterapi (NAKT) alan hasta sayısı 32 (%48.5) idi. Tümör çapı en fazla 42 (%63.6) hastada T2 idi. Sadece 8 (%25) hastada NAKT sonrasında pCR görüldü. En fazla görülen alt grup sırasıyla 34 (%51.5) hasta ile hormon reseptörü (HR) pozitif, 16 (%24.2) hastayla HR+Her2+, 10 (%15.2) hasta ile triple negatif ve 6 (%9.1) hasta ile Her2+ idi. Tüm hastalara kanserli tarafa Wise pattern inferior pediküllü mamoplasti ameliyatı yapılırken 2 hasta hariç hepsine aynı teknikle simetrizasyon ameliyatı da yapıldı. Hiç bir hasta cerrahi sınır pozitifliği nedeniyle yeniden ameliyat olmadı. Hasta memnuniyet oranı kurum içi anket değerlendirmesinde 3 (%4.5) hastada kötü , 8 (%12.1) hastada kabul edilebilir, 37 (%56.1) hastada iyi, 18 (%27.3) hastada mükemmel şeklindeydi. Medyan 32 (11-98) aylık takipte 6 (%9.1) hastada lokal nüks görüldü ve 10 (%15.2) hasta meme kanserine bağlı sebeplerden ex oldu. *Sonuç:* Makromastili meme kanserli hastalarda aynı seansta kanserli memeye ve diğer memeye yapılacak onkoplastik cerrahi yöntemlerinden inferior pediküllü mamoplasti hem cerrahi sınır negatifliği açısından hem de hasta memnuniyeti açısından oldukça faydalı bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Onkoplastik Cerrahi, Mamoplasti, Wise Patern

Makale id= 325

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2709-302X1 ; 0000-0003-3863-962X; 0000-0002-9073-5611; 0000-0002-1221-7907; 0000-0001-6645-4652; 0000-0002-2528-0585

Tüberküloz ve Depresyon Arasındaki Sinerjistik Etkileşimin Ortak Noktası: miRNA İfade Değişiklikleri

Dr. Kevser Elçi[1], Prof.Dr. Necmiye Canacankatan[1], Dr. Öğretim Üyesi Cem Yalaza[2], Prof.Dr. Gönül Aslan[1], Prof.Dr. Mukadder Çalıkoğlu[1], Doç.Dr. Semra Erdoğan[1]
[1]Mersin Üniversitesi
[2]Toros Üniversitesi

Özet: Önemli bir sağlık sorunu olan Tüberküloz (TB)'a eş zamanlı olarak Depresyon (DP)'nun yüksek oranlarda eşlik ettiği gösterilmiştir. İki hastalık arasında sinerjik bir etkileşim olduğu da belirtilmektedir. Bu çalışmada, TB ve DP arasındaki sinerjiyi değerlendirmek amacıyla DP patolojisi ile ilişkilendirilmiş miR-128-3p, miR-34a-5p, miR-223-3p, miR-221-3p, miR-24-3p, miR-107, miR-134-5p, miR-135a ve miR-1202'nin aktif TB hastalarında ekspresyon düzeyleri araştırıldı. Çalışma TB Hasta Grubu ve Kontrol Grubu olmak üzere 2 grup ile gerçekleştirildi. TB Hasta Grubu, aktif TB tanısı almış ve tedavisi başlamamış bireylerden (n=35), Kontrol Grubu ise sağlıklı bireylerden (n=35) oluşturuldu. miRNA'ların ekspresyon seviyeleri Real-Time PCR yöntemiyle belirlendi. TB hastalarında miR-128-3p, miR-34a-5p, miR-223-3p, miR-221-3p, miR-24-3p, miR-107, miR-134-5p ve miR-135a'nın ekspresyon düzeylerinde Kontrol Grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı artış olduğu saptandı ($p<0.05$). miR-1202 düzeylerinde ise gruplar arasında farklılık gözlenmedi ($p=0.169$). Daha önce yapılan çalışmalarda DP hastalarında ekspresyonlarında artış olduğu gösterilen miR 34a-5p, miR-128-3p, miR-223-3p, miR-221-3p ve miR-24-3p'nin bu çalışmada TB hastalarında da artışının saptanması belirtilen miRNA'ların TB ve DP arasındaki sinerjide etkili olabileceğini düşündürmektedir. Ayrıca TB hastalarında artış gösteren miR-135a, miR-107, miR-24-3p ve miR-134-5p yeni biyobelirteçler olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Biyobelirteç, Depresyon, miRNA, Tüberküloz

Common Point of Synergistic Interaction between Tuberculosis and Depression: miRNA Expression Changes

Abstract: It has been shown that Tuberculosis (TB), which is an important health problem, is accompanied by Depression (DP) at high rates. It is also stated that there is a synergistic interaction between two diseases. In this study, miR-128-3p, miR-34a-5p, miR-223-3p, miR-221-3p, miR-24-3p, miR-107, miR- 134-5p, miR-135a, miR-1202 expression levels associated with DP pathology were investigated in active TB patients in order to evaluate the synergy between TB and DP. The study was carried out with 2 groups: TB Patient Group and Control Group. TB Patient Group consisted of individuals diagnosed with active TB whose treatment had not started (n =35), and the Control Group consisted of healthy individuals (n = 35). Expression levels of miRNAs were determined by Real-Time PCR method. It was established that there was a statistically significant increase in the expression levels of miR-128-3p, miR-34a-5p, miR-223-3p, miR-221-3p, miR-24-3p, miR-107, miR-134-5p, miR-135a in the TB Patient Group compared to Control Group ($p<0.05$). There was no difference between the groups in miR-1202 levels ($p = 0.169$). miR 34a-5p, miR-128-3p, miR-223-3p, miR-221-3p and miR-

24-3p, which were shown to have increased expression in DP patients in previous studies, were also found to be increased in TB patients in this study. This suggests that these miRNAs may be effective in the synergy between TB and DP. In addition, miR-135a, miR-107, miR-24-3p and miR-134-5p, which increase in TB patients, can be considered as new biomarkers.

Keywords: Biomarker, Depression, miRNA, Tuberculosis

Makale id= 251

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Pediatrik Yaşta Nadir Bir Tükürük Bezi Tümörü- Sert Damakta Mukoepidermoid Karsinom

Arş. Gör.Dr. Ahsen Aydın[1], Dr. Öğretim Üyesi Burak Kersin[1]
İstanbul Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Özet: Minör tükürük bezi tümörleri, baş ve boyun bölgesi tümörlerinin nadir görülen bir grubudur. En sık oral kavitede, daha az sıklıkla orofarinks, sinonazal bölge ve larinks/trakeada yerleşirler. Majör histopatolojik paterni mukoepidermoid karsinomdur. Mukoepidermoid karsinom, müsin üreten kolumnar hücreler, epidermoid hücre ve poligonal intermediate hücrelerden oluşan heterojen tipte hücreler içeren malign tümördür. Tükürük bezi karsinomları içinde en sık görüldüğü yaşlar 6. ve 7. dekatlardır. Sunumun amacı çocukluk çağında çok nadir görülen mukoepidermoid karsinomun incelenmesidir. OLGU: 11 yaşında kız hasta kliniğimize pediatri kliniğinden sert damakta şişlik şikayetiyle danışıldı. Anamnezinde herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı belirlenen hasta şikayetinin yaklaşık bir buçuk yıldır olduğunu ve son 3 aydır arttığını belirtti. Damakta apse sebebiyle pediatri kliniği tarafından takip edilen fakat antibiyoterapiye cevap vermemesi üzerine danışılan hastanın muayenesinde sert damak sağ posterior bölgede yaklaşık 2x2 cm palpasyon ile yumuşak, soluk ve mavimsi renkte bir kistik kitle tespit edildi. Yüz MR görüntülemesi, sert damak sağ posteriorda periferik kontrast tutan bir kitle olarak raporlandı ve hastadan insizyonel biyopsi alındı. Sonucun mukoepidermoid karsinom olarak raporlanması üzerine hastaya parsiyel maksillektomi operasyonu yapıldı. SONUÇ: Baş ve boyun bölgesinde ve 20 yaş altında nadir görülmesine rağmen minör tükrük bezi tümörleri, tedaviye rağmen geçmeyen ve rekürren ve/veya persistan kitlelerde mutlaka akılda tutulmalı ve ayırıcı tanıda yer almalıdır.

Abstract: Mukoepidermoid Karsinom, Sert Damak, Pediatrik Tümör

A Rare Salivary Gland Tumor in Pediatric Age- Mucoepidermoid Carcinoma of the Hard Palate

Abstract: Minor salivary gland tumors are a rare group of tumors of the head and neck region. They are most commonly located in the oral cavity, less frequently in the oropharynx, sinonasal region and larynx/trachea. The major histopathologic pattern is mucoepidermoid carcinoma. Mucoepidermoid carcinoma is a malignant tumor containing heterogeneous cell types consisting of mucin-producing columnar cells, epidermoid cells and polygonal intermediate cells. The most common ages for salivary gland carcinomas are 6th and 7th decades. The aim of this presentation is to analyze a very rare mucoepidermoid carcinoma in childhood. CASE: An 11-year-old girl was consulted to our clinic from the pediatrics clinic with the complaint of swelling of the hard palate. She was found to have no systemic disease in her anamnesis and stated that her complaint had been present for about one and a half years and had increased for the last 3 months. The patient was followed up by the pediatric clinic due to palatal abscess but did not respond to antibiotherapy. On examination, a cystic mass of approximately 2x2 cm in the right posterior region of the hard palate, soft, pale and bluish in color with palpation was detected. Facial MR imaging was reported as a peripheral contrast enhancing mass on the right posterior aspect

of the hard palate and an incisional biopsy was obtained. The result was reported as mucoepidermoid carcinoma and the patient underwent partial maxillectomy. CONCLUSIONS: Although minor salivary gland tumors are rare in the head and neck region and under the age of 20 years, minor salivary gland tumors can be recurrent and persistent despite treatment.

Keywords: Mucoepidermoid Carcinoma, Hard Palate, Pediatric Tumor.

Makale id= 29

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Nadir Görülen Skar Gebeliği

Uzman Dr. Fatih Şahin
Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Okmeydanı EAH

Özet: Skar gebeliği; geçirilmiş bir uterin cerrahi sonrası görülür ve genellikle sezeryan sonrası olmak üzere; uterusda endometrial bütünlüğün bozulduğu skar defekt yerinde gebelik gelişmesidir. Skar gebeliği ayrı olarak gruplansa da dış gebelik çeşidi olarakta gruplandırılmaktadır. 1.Trimesterden sonra plasenta akreata klinik benzerlik gösterebilir. Bu sebeple plasenta akreata spektrumu olarak da değerlendirilir. Sınıflama da 2'ayrılır; Tip 1 skar gebelik (iyileşmiş bir skar dokusunda gelişen) ve Tip 2 (tam olarak iyileşmemiş bir skar dokusunda gelişen). Ancak skar gebeliği ultrasonda bu şekilde raporlanmaz. Görülme sıklığı ve doğal geçmişi hakkında çok az şey bilinmektedir. Dünya çapında sezaryen vakalarının artmasıyla birlikte, giderek daha fazla vaka teşhis edilmekte ve rapor edilmektedir. Transvajinal ultrason ve renkli akış Doppler, çok az hatalı pozitif sonuçla yüksek tanısal doğruluk sağlar. Tanı ve/veya tedavide gecikme, rahim yırtılmasına, majör kanamaya, histerektomiye ve ciddi anne morbiditesine neden olabilir. Erken teşhis, rahim yırtılması ve kanamayı önleyen tedavi seçenekleri sunabilir, böylece rahim ve gelecekteki doğurganlığın korunması sağlanır. Yönetim planı kişiye özel tasarlanmalıdır. Mevcut veriler, tanıdan hemen sonra ilk trimesterde gebeliğin sonlandırılmasının tercih edilen tedavi olduğunu göstermektedir. Rüptür riski nedeniyle beklenen tedavinin prognozu kötüdür. Gelecekteki gebeliklerde bu durumun tekrarlama riski, önceki sezaryen doğum ile sezaryen skar gebeliği oluşumu arasındaki sürenin rolü ve sezaryen yara kapatma tekniğinin sezaryen skar gebeliği üzerindeki etkisi hakkında güvenilir bilimsel veri bulunmamaktadır. Tedavisi cerrahi, medikal veya ikisinin kombinasyonu şeklindedir. Tanı veya tedavisi için henüz bir standart geliştirememiştir.

Anahtar Kelimeler: Scar Pregnancy, Rupture, Cpr

Abstract: Scar pregnancy; It is seen after a previous uterine surgery and usually after cesarean section; It is the development of pregnancy in the scar defect site in the uterus where endometrial integrity is disrupted. Although scar pregnancy is grouped separately, it is also grouped as a type of ectopic pregnancy. It may be clinically similar to placenta accreta after the 1st trimester. For this reason, it is also considered as placenta accreta spectrum. The classification is divided into 2; Type 1 scar pregnancy (developing in a scar tissue that has healed) and Type 2 (developing in scar tissue that has not fully healed). However, scar pregnancy is not reported this way on ultrasound. Little is known about its incidence and natural history. With increasing incidence of caesarean section worldwide, more and more cases are diagnosed and reported. Transvaginal ultrasound and colour flow Doppler provides a high diagnostic accuracy with very few false positives. A delay in diagnosis and/or treatment can lead to uterine rupture, major haemorrhage, hysterectomy and serious maternal morbidity. Early diagnosis can offer treatment options of avoiding uterine rupture and haemorrhage, thus preserving the uterus and future fertility. Management plan should be individually tailored. Available data suggest that termination of pregnancy is the treatment of choice in the first trimester soon after the diagnosis. Expectant treatment has a poor prognosis because of risk of rupture. There are no reliable scientific data on the risk of recurrence of the condition in future pregnancy, role of the interval between the previous caesarean delivery and occurrence of caesarean scar pregnancy, and effect of caesarean wound closure

technique on caesarean scar pregnancy. Treatment is surgical, medical or a combination of the two. It has not yet developed a standard for diagnosis or treatment

Keywords: Scar Pregnancy, Rupture, Cpr

Makale id= 69

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0605-1533

Servikal Polip Olarak Değerlendirilen İnkomplet Abort Servikal Gebelik

Asst. Prof.Dr. Ramazan Adan
Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Okmeydanı EAH

Özet: Servikal polip jinekolojik muayenede sık rastlanan ve genelikle iyi huylu olan neoplazmlardır. Serviksin kolumnar epitelinin aşırı büyümesi sonucu oluşmaktadır ve görülme sıklığı %2-5'dir(1,2). Son yıllardaki çalışmalarda, servikal polip malignite ile ilişkisi %0,1 olarak bildirilmektedir(3,4). Servikal gebelik ektopik bir gebelik çeşiti olup çok nadir rastlanılan mortalitesi ve morbiditesi olan bir durumdur. Kronik enflamasyonun neden olduğu fokal hiperplaziler, yabancı cisimlere olan reaksiyon, servikal vaskülarizasyonda lokal konjesyon veya estrojen uyarısına anormal lokal cevap servikal poliplerin oluşumunda sorumlu tutulan hipotezlerdir(3,4). Servikal gebelik ektopik gebeliklerin %1 inden az görülmektedir(7). Hastanemize adet miktarında çoğalma şikayeti ile başvuran bir hastanın rutin jinekolojik muayenesi sırasında servikal polipektomi yapıldı. Polip sonucu gebelik desiuduası ve koryonik villuslar izlendi. Bu olgu üzerinden çok nadir görülen servikal polip ve inkomplet abort servikal gebelik tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Servikal Polip, Servikal Gebelik, Ektopik Gebelik

Makale id= 87

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Romatoid Artrit Ve Sistemik Sklerozlu Hastalarda Nitrik Oksit, Malondialdehit Düzeyleri, Ksantin Oksidaz ve Süperoksit Dismutaz Aktiviteleri

Dr. Halit DİRİL[1], Doç.Dr. Şefika Nur AKSOY[2]
[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi
[2]Özel Liv Hospital Gaziantep Hastanesi

Özet: Amaç: Sistemik skleroz (Skleroderma; SSk), vasküler hasar, immünolojik anormallikler, deri ve iç organların yaygın fibrozu ile seyreden kronik inflamatuar bir hastalıktır. Romatoid artrit (RA), kalp, böbrek, akciğer, sindirim sistemi, göz, cilt ve sinir sistemi dahil olmak üzere hem eklemlere hem de eklem dışı organlara zarar verebilen, kronik bir inflamatuar süreçle ilişkili sistemik bir otoimmün patoloji olarak tanımlanır. Hastalığın etiyolojisi tam olarak bilinmemekle beraber patogenezinde oksidatif stresin önemli rol oynadığı düşünülmekte. Bu çalışmada, SSk ve RA hastaları ve sağlıklı kontrollerin malondialdehit (MDA), nitrik oksit (NO) düzeylerini, ksantin oksidaz (XO) ve eritrosit süperoksit dismutaz (SOD) enzim aktivitelerini karşılaştırmayı amaçladık. Yöntem: Çalışmaya 18-65 yaş arası 42 SSk ve 43 RA hastası ile 40 sağlıklı birey olmak üzere toplam 125 gönüllü dahil edildi. Gönüllülerden elde edilen örneklerden serum MDA, serum NO düzeyleri, serum XO ve eritrosit SOD enzim aktiviteleri spektofotometre yöntemiyle ölçüldü. Bulgular: Çalışma grupları kendi aralarında karşılaştırıldığında SSk hasta grubunun MDA düzeyi sağlıklı kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu. RA hasta grubu ile sağlıklı grubu arasında MDA düzeyleri bakımından anlamlı bir fark saptanmadı. Ayrıca RA hasta grubu ile SSk hasta grubu arasında MDA düzeyleri bakımından anlamlı bir fark saptanmadı. Gruplar kendi aralarında SOD ve XO aktiviteleri ile NO düzeyleri bakımından kıyaslandığında anlamlı bir farklılık tespit edilmedi. Sonuç: Çalışmamızda SSk'lı hastalarda MDA düzeyleri önemli oranda yüksek bulunmasına rağmen bu hastalarda artmış oksidatif stresin varlığını göstermek için yeterli değildir. Çünkü destekleyici sonuçlar SOD, NO ve XO ölçümlerinde elde edilememiştir. Ayrıca RA hasta grubu ile kontrol grubu arasında MDA, SOD, NO ve XO ölçümlerinde anlamlı bir farklılığın bulunmaması bu hastalığın düşük hastalık aktivitesi ya da remisyon dönemi ile ilişkili olabilir. Sonuç olarak, çalışma sonuçlarımıza göre SSk ve RA hastalarında oksidatif streste artış olduğu sonucuna varılamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Romatod Artrit, Sistemik Skleroz, Oksidatif Stres

The Levels of Malondialdehyde, Nitric Oxide, The Activity of Xanthine Oxidase and Superoxide Dismutase Enzymes of Patients with Rheumatoid Arthritis and Systemic Sclerosis

Abstract: Purpose: Systemic sclerosis (Scleroderma; SSk) is a chronic inflammatory disease characterised by vascular damage, immunological abnormalities and widespread fibrosis of the skin and internal organs. Rheumatoid arthritis (RA) is defined as a systemic autoimmune disease associated with a chronic inflammatory process that can damage both joints and non-articular organs, including the heart, kidneys, lungs, digestive tract, eyes, skin and nervous system. Although the aetiology of the disease is not fully understood, oxidative stress is thought to play an important role in its pathogenesis. In this study, we aimed to compare malondialdehyde (MDA), nitric oxide (NO) levels, xanthine oxidase

(XO) and erythrocyte superoxide dismutase (SOD) enzyme activities between SSk and RA patients and healthy controls. Method: A total of 125 volunteers, including 42 SSk and 43 RA patients and 40 healthy individuals between the ages of 18-65, were included in the study. Serum MDA, serum NO levels, serum XO and erythrocyte SOD enzyme activities were measured from the samples obtained from volunteers. Results: When the study groups were compared, the SSc patient group had statistically significantly higher MDA levels than the healthy control group. There was no significant difference in MDA levels between the RA group and the healthy group. There was also no significant difference in MDA levels between the RA and SSc patient groups. When the groups were compared for SOD, XO activities and NO levels, no significant difference was found. Conclusion: Although MDA levels were found to be significantly higher in patients with SSc in our study, they are not sufficient to indicate the presence of increased oxidative stress in these patients. This is because no supporting results could be obtained for SOD, NO and XO measurements. In addition, the lack of a significant difference in MDA, SOD, NO and XO measurements between the RA patient group and the control group may be related to the low disease activity or remission period of this disease. In conclusion, according to our study results, it could not be concluded that there is an increase in oxidative stress in SSc and RA patients.

Keywords: Rheumatoid Arthritis, Systemic Sclerosis, Oxidative Stress

Makale id= 109

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Üriner İnkontinans Hastalığı için Giyilebilir Harici İdrar Toplama Cihazı Tasarım Önerisi

Öğr. Gör. Erkan YILMAZ[1], Prof.Dr. Kadir GÖK[2]
[1] İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu
[2] İzmir Bakırçay Üniversitesi

Özet: Üriner inkontinans, mesane kontrolünün kaybedilmesi ve idrarın istemsiz olarak damlalar halinde veya daha yoğun bir şekilde sızması olayına verilen isimdir. Öksürme, hapşırma gibi stres faktörlerine ve nörolojik travmalara bağlı olarak gelişebilmektedir. Her yaş grubunun yaşayabileceği bu durum, bireyin günlük hayatta fiziksel sıkıntılar yaşamasının yanı sıra sosyal olarak da olumsuz etkilenmesine neden olabilmektedir. Üriner inkontinans hastalığına sahip bireylerin yaşam kalitesinin artırılması hastalığın olumsuz etkilerinin en aza indirilmesiyle mümkün olabilecektir. Günümüzde üriner inkontinansın önlenmesi, tedavisi ve yönetilmesi için birçok yöntem bulunmaktadır. Bu hastalığın tedavisinde öncelikle basit ve girişimsel olmayan konservatif yöntemler uygulanmaktadır. Hastalığın durumuna ve hekimin görüşüne göre girişimsel uygulamalar da yapılabilmektedir. Geliştirmeyi planladığımız giyilebilir harici idrar toplama cihazı, istemsiz olarak sızan idrarın vücuda girişim olmadan toplanmasını sağlayacaktır. Bir iç çamaşır gibi giyilebilir olarak tasarlanacak bu cihaz ile vücuttan sızan idrar sensörler vasıtasıyla anında algılanarak elektronik bir sistem içeren düzenek yardımıyla hızlıca idrar toplama kabına aktarılacaktır. İdrar toplama kabında toplanan idrar daha sonra kişi tarafından bertaraf edilecektir. Geliştirilmesi amaçlanan cihaz sayesinde bu hastalıktan dolayı oluşabilecek enfeksiyon vb. olumsuz durumların önüne geçilecektir. Ayrıca kişinin günlük hayatta yaşadığı fiziksel, psikolojik ve sosyal problemler en aza indirilecektir. Cihaz tasarımı sayesinde muadillerine nazaran kişide estetik kaygı oluşturmayacaktır. Bu cihaz sayesinde özellikle iş hayatındaki insanların hayatının kolaylaştırılması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üriner İnkontinans, Giyilebilir Teknolojiler, Cihaz Tasarımı.

Makale id= 123

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Kolikli Atlarda Bağırsak Biyobelirteçleri

Dr. Öğretim Üyesi Cenk Er
[1] Çukurova Üniversitesi Ceyhan Veteriner FAkültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet: Kolik terimi atlarda meydana gelen değişik etiyolojilerdeki bir çok farklı durumu tanımlamak için kullanılır. En dar manasıyla 'kolik' abdominal ağrı anlamına gelir. Dolayısıyla kolik spesifik bir hastalıktan ziyade hastalık sonucu meydana gelen semptomları anlatmak için kullanılır. Ancak yıllar içerisinde atlarda abdominal ağrıyla seyreden ve hafif şiddetliden çok şiddetliye kadar değişen hastalıkların tanımlamasında kullanılan yaygın bir terim haline gelmiştir. Kolik ile seyreden hastalıklar, at yetiştiriciliğinin en önemli problemidir. Gerek tedavi masrafları gerekse ölümler ciddi ekonomik kayıplara neden olurlar. Atlarda kolik ile seyreden hastalık oranı, sindirim sistemi hastalıkları arasında en yüksektir. Zira atların sindirim system yapısı, diğer hayvanlardan çok farklı olması kolik riskini artırmaktadır. Kolikli atların ölümün temel nedeni; bağırsaklarda mikrosirkülasyonun bozulması sonucu gelişen işemik nekroz, bakteriyel translokasyona bağlı sepsis ve bağırsaklarda aneorobik ortama bağlı hiperlaktemi sonucu meydana gelen metabolik asidozisdir. Atların bağırsaklarından kaynaklanan primer koliklerinde az veya çok bağırsaklarda dolaşım bozukluğu meydana gelmekte ve buna ilişkin gelişen iskeminin intestinal bariyere zarar vermesiyle enterik epitel hasar oluşabilmektedir. Bu derlemede bağırsak hasarını ve boyutunu gösteren belirteçlerden bağırsak-yağ asidi bağlayıcı protein (İ-FABP), karaciğer-yağ asidi bağlayıcı protein (L-FABP), trefoil faktör 3 (TFF3), Claudin-3, gama-enterik düz kas aktini 2 (ACTG2), intestinal alkalen fosfataz (IAP), laktat ve laktat dehidrogenaz (LDH) enzim düzeyleri düzeylerinin belirlenmesinin At hekimliğindeki önemi ve klinik kullanım alanları açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: At, Kolik, Biyobelirteç

Intestinal Biomarkers in Horses With Colic

Abstract: The term colic is used to describe many different conditions of varying etiologies that occur in horses. In its narrowest sense, 'colic' means abdominal pain. Therefore, colic is used to describe symptoms that occur as a result of the disease rather than a specific disease. However, over the years, it has become a common term used to describe diseases that cause abdominal pain in horses and range from mild to very severe. Diseases accompanied by colic are the most important problem in horse breeding. Both treatment costs and deaths cause serious economic losses. The rate of colic in horses is the highest among digestive system diseases. Because the digestive system structure of horses is very different from other animals, it increases the risk of colic. The main cause of death in colicky horses is; It is ischemic necrosis which develops as a result of disruption of microcirculation in the intestines, sepsis due to bacterial translocation, and metabolic acidosis that occurs as a result of hyperlactemia due to the anaerobic environment in the intestines. In primary colic originating from the intestines of horses, circulatory disorders occur to a greater or lesser degree in the intestines, and enteric epithelial damage may occur as the resulting ischemia damages the intestinal barrier. In this review, intestinal-fatty acid binding protein (I-FABP), liver-fatty acid binding protein (L-FABP), trefoil factor 3 (TFF3), Claudin-

3, gamma-enteric smooth muscle actin 2, which are markers showing intestinal damage and extent, are reviewed. The importance of determining enzyme levels (ACTG2), intestinal alkaline phosphatase (IAP), lactate, and lactate dehydrogenase (LDH) in equine medicine and their clinical uses are explained.

Keywords: Horse, Intestine, Biomarker

Makale id= 150

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Total Kalça Protezi Uygulanan Hastalarda Bilateral Femur Dexa Sonuçlarının Femur Histomorfometrisi İle Korelasyon Açısından Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Abdullah Heysem Doğan[1], Doç.Dr. Burak Gümaydın[2], Doç.Dr. Yaşar Mahsut Dinçel[2], Prof.Dr. Nurettin Heybeli[2]
[1] Kapaklı Devlet Hastanesi
[2]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

Özet: Osteoartrit ve osteoporoz, önemli ölçüde morbidite ve mortaliteye sahip iki yaygın, yaşa bağlı kas-iskelet sistemi bozukluğudur. Yapılan klinik deney ve epidemiyolojik çalışmalar, aralarında negatif bir ilişki olduğunu öne sürmektedir (1). Osteoporoz genel olarak bir kemik patolojisi olarak kabul edilirken, osteoartrit genellikle eklem kıkırdağına bağlı bir hastalık olarak kabul edilir, kemikteki değişiklikler kıkırdak hasarına bağlı olarak ikincil meydana gelmektedir.Osteoartritli eklemi oluşturan kemiklerde artmış kemik mineral yoğunluğu (KMY) çeşitli çalışmalarda bildirilmiştir (2),(3). Osteoartritin kalça ekleminde meydana getirdiği değişikliklerin ortaya çıkartılması ve bu değişikliklerden en çok etkilenen bölgelerin belirlenmesi bu çalışmanın birincil amacıdır. İkinci olarak koksartroz olan proksimal femurda hangi bölgelerin daha fazla etkilendiğini ortaya çıkarmaktı. Son olarak da Total Kalça Artroplastisi (TKA) sonrasında alınan femur baş-boyun ve femoral ward örneklerinin histomorfometrik ölçümlerinin yapılarak elde edilen Dexa sonuçları ile korelasyonunu ortaya çıkarmaktı. Çalışmamızda Haziran 2021'den Ocak 2023'e kadar Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalında tek taraflı artrozu olup total kalça artroplastisi uygulanan 30 hasta dahil edildi. Hasta yaşlarımızın ortalama değeri 60,2 olarak sonuçlandı. Tek taraflı koksartroz olan ve Total Kalça Artroplastisi planlanan hastalarımızdan preop bilateral kalça Dexa çekimi yapıldı. Proksimal femur baş ve boyun dahil olacak şekilde TKA sırasında çıkartıldıktan sonra femur başı, femur boynu ve femoral ward bölgelerinden 1 cm x 2 cm kemik numuneleri her bölgeden 3 adet olacak şekilde toplam 9 adet örnek alındı. Örnekler üzerinde histomorfometrik inceleme ile trabeküler kalınlık, trabeküler uzaklık, trabekül volümü/kemik volümü (% olarak), trabekül sayısı değerleri ortaya çıkartıldı. Sonuç olarak bu çalışmada koksartroz hastalarında Dexa sonuçları değerlendirildiğinde koksartrozun olduğu taraf proksimal femur boyun ve femoral ward bölgesinde normal tarafla kıyaslandığında KMİ ve KMY'unda istatistiksel olarak anlamlı artışın olduğu saptandı. Bu bölgelerin histomorfometrik incelemesinde osteoartrit bulgularının olduğu aynı bölgelerle korelasyon gösterdiği bulundu. Ayrıca makroskobik kemik kalitesini değerlendirme yöntemi olan Dexa'nın mikroskobik kemik değerlendirme kriteri olan kemik histomorfometrisi ile korele olduğu sonucuna ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Kemik Histomorfometrisi,Total Kalça Artroplastisi, Kemik Mineral Yoğunluğu

Correlation of Bone Density Measurement and Histopathologic Results of Femur Resection Material in Patients Undergoing Total Hip Arthroplasty

Abstract: The aim of this study is; firstly, to determine the differences in bone mineral density between the arthrosis side and the normal side in bilateral proximal femur Dexa results in patients with unilateral

coxarthrosis.Lastly, to make histomorphometric measurements of femoral head-neck and femoral ward specimens taken after Total Hip Arthroplasty (THA) and to correlate them with the Dexa results. Methodology: From June 2021 to January 2023, 30 patients who underwent THA at the Department of Orthopedics and Traumatology, Tekirdağ Namık Kemal University were included. Total and regional Dexa measurements of the bilateral proximal femur were performed. Pearson correlation test was used to correlate histomorphometric results with ipsilateral Dexa results. Results of the Study: In the first phase of the study, statistically significant differences were found between normal and arthritic hip Dexa results in the femoral neck and femoral ward region. Histomorphometric evaluation of the pathologic femur was performed to determine the reliability of these data and it was found that the increase in Bone Mineral Density (BMD) and Bone Mineral Content (BMI) in the femoral neck and femoral ward regions correlated with the measured parameters. When histomorphometric measurements were evaluated in women with osteoarthritis compared to men, findings resulting in lower BMD, BMI and T score were obtained. The changes in bone structure caused by osteoarthritis are a subject of continuous research. In this study, we found that BMI and BMD were significantly increased in the femoral neck and femoral ward region in coxarthrosis. Histomorphometric examination of these regions correlated with the same regions with osteoarthritis findings. It was also concluded that Dexa, a macroscopic bone quality assessment method, correlated with bone histomorphometry, a microscopic bone assessment criterion. Further studies with large case series are needed to fully reveal the effects of osteoarthritis in coxarthrosis.

Keywords: Bone Histomorphometry,Total Hip Arthroplasty, Bone Mineral Density

Makale id= 154

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Şiddetli Oligospermi ve Tekrarlayan Gebelik Kaybıyla İlişkili Perisentrik Inv(1)(p34.1q25)

Uzman Dr. Ekin Kuntsal[1], Dr. Öğretim Üyesi İlknur Suer[2], Dr. Murat Kaya[2], Dr. Ayşe Gül Bayrak Tokaç[2], Prof.Dr. Şükrü Palanduz[2], Prof.Dr. Şükrü Öztürk[2], Prof.Dr. Kıvanç Çefle[2], Prof.Dr. Ateş Kadıoğlu[2]

[1] İstanbul Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Genetik Anabilim Dalı, İstanbul

[2] İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Tıbbi Genetik Bilim Dalı, İstanbul

Özet: İnversiyon bir kromozomda iki noktada kırık oluşması, kopan segmentin 180° dönerek tekrar aynı bölgeye insersiyonu olarak tanımlanan dengeli yapısal kromozom anomalisidir. İnversiyon taşıyıcısı olan bireyler genellikle normal fenotipe sahip olup fertildir. Ancak dengesiz gamet oluşumu reprodüktif açıdan sorunlara yol açabilmektedir. İnversiyon taşıyıcılarında infertilite/sterilite, tekrarlayan gebelik kaybı, konjenital anomalili çocuk sahibi olma durumları literatüre çok sayıda çalışmayla yansımıştır. Erkek infertilitesi multifaktöriyel bir durumdur ve çevresel faktörler dışında genetik sebepler arasında kromozom anomalileri, Y kromozomu mikrodelesyonları ve tek gen bozuklukları sayılmaktadır. Erkek infertilitesi fizik muayene, hormon testleri, spermiyogram ve genetik testler ile değerlendirilir. İnversiyon taşıyıcılığının oligospermi ve azospermiye yol açması mayoz sırasındaki homolog kromozom eşleşme ve rekombinasyonundaki bozukluğuna ek olarak DNA fragmentasyonu ve apoptoz aktivasyonuna bağlı olabileceği hipotezine dayandırılmaktadır. Tekrarlayan gebelik kaybı Amerikan Üreme Tıbbı Derneği'ne göre iki ve daha fazla sayıda klinik gebeliğin kaybı olarak tanımlanır. İnfertilitede olduğu gibi tekrarlayan gebelik kaybı da multifaktöriyel bir durum olup edinsel ve genetik sebepleri vardır. Tekrarlayan gebelik kayıplarının %2-4'ü parental dengeli kromozom anomalisi ile ilişkilidir. Perisentrik inversiyon taşıyıcısı olup infertilite ya da tekrarlayan gebelik kaybı yaşayan bireylere önerilebilecek yöntemler prenatal genetik tanı, preimplantasyon genetik tanı (PGD) ile in vitro fertilizasyon (IVF) olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Perisentrik İnversiyon, Şiddetli Oligospermi, Tekrarlayan Gebelik Kaybı

Pericentric Inv(1)(p34.1q25) Associated with Severe Oligospermia and Recurrent Pregnancy Loss

Abstract: Inversion is a balanced structural chromosome anomaly defined as a break in two points on a chromosome, where the broken segment turns 180° and re-inserts into the same region. Inversion carriers usually exhibit a normal phenotype and are fertile. However, unbalanced gamete formation can lead to reproductive problems. Infertility/sterility, recurrent pregnancy loss and having children with congenital anomalies in inversion carriers have been reported in many studies. Male infertility is a multifactorial condition and apart from environmental and acquired causes, genetic causes include chromosomal anomalies, Y chromosome microdeletions and single-gene disorders. Male infertility is evaluated by physical examination, hormone tests, spermiogram and genetic tests. It is based on the hypothesis that inversion carriage causes oligospermia and azoospermia, which may be due to DNA fragmentation and activation of apoptosis in addition to disorders in homologous chromosome pairing

and recombination during meiosis. Recurrent pregnancy loss (RPL) is defined as the loss of two or more clinical pregnancies according to the American Society of Reproductive Medicine (ASRM). Similar to infertility, RPL is a multifactorial condition with both acquired and genetic causes. %2-4 of RPL is associated with a parental balanced structural chromosomal anomaly. Methods that can be recommended for individuals who are pericentric inversion carriers and experience infertility or RPL are prenatal genetic diagnosis, in vitro fertilization (IVF) with preimplantation genetic diagnosis (PGD).

Abstract: Pericentic İnversion, Severe Oligospermia, Reccurent Pregnancy Loss

Makale id= 178

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Mide Botoksu Bilindiği Kadar Masum Mudur? Mide Botoksu Sonrası Komplikasyon Gelişen 2 Vakanın Sunumu

Uzman Süleyman Kırık[1], Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Kayalı[1]
[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Botulinum toksini anaerobik solunum yapan, gram-pozitif ve spor oluşturan Clostridium botulinum bakterisi tarafından üretilen bir nörotoksindir . Bitkilerde yaygın olarak bulunabildiği gibi; toprakta , suda da bulunur ve bilinen en zehirli biyolojik maddelerden bir tanesidir. 2002 yılında FDA, Botulinum toxin-A'nın kozmetik amaçlı olarak kaş çatma çizgilerini geçici olarak azaltmak için kullanımını onaylamıştır. Mide botoks uygulaması özellikle obezite tedavisinde giderek yaygınlaşmaktadır. Diğer taraftan, botoksun yakın dönem komplikasyonlarına vurgu yapan ve dikkat edilmesi gerektiğini bildiren çalışmalar da mevcuttur. Burada mide botoksu sonrasında erken dönem komplikasyonlarından ötürü acil servise başvuran 2 vaka sunulmaktadır. Özellikle erken dönem komplikasyonları konusunda dikkatli olunması gerektiği konusuna vurgu yapmayı amaçladık. Vakalar: Sunulan 2 vakada da mde botoksu sonrası çift görme, bulantı gibi semptomlarla başvurmuş ve iatrojenik botilizm düşünülerek yoğun bakım yatışı yapılmıştır. Tedavi ile taburcu olmuşlardır. Tartışma: Terapötik veya kozmetik amaçlı uygulanan botoks, aşırı doza bağlı olarak veya toksinin sistemik dolaşıma geçmesiyle iyatrojenik botilizme neden olabilir. Literatürde yer alan iyatrojenik botulizm vakaları genellikle kozmetik amaçlı botoks uygulaması ve kas spazmı nedeniyle uygulanan botox sonrası görülen vakalardı. Erken dönem komplikasyonları konusunda hasta ve acil hekimlerinin dikkatli olması gerekmektedir. Sonuç: Mide botoksu uygulaması obezite tedavisinde etkin olarak klullanılan yararlı tedavi yöntemlerinden olsa da acil servise botoks uygulaması sonrası kısa süre içinde halsizlik görme bulanıklığı yutma güçlüğü gibi semptomlarla başvuran hastalarda erken dönem komplikasyoınları açısından dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Botoks, İntoksikasyon, Acil Servis

Is Stomach Botox As İnnocent As İt İs Known? Presentation Of 2 Cases With Complications After Gastric Botox

Abstract: Intraduction: Botulinum toxin is a neurotoxin produced by the anaerobic, gram-positive and spore-forming bacteria Clostridium botulinum. As it can be found widely in plants; It is also found in soil and water and is one of the most toxic biological substances known. In 2002, the FDA approved the use of Botulinum toxin-A for cosmetic purposes to temporarily reduce frown lines. Gastric botox application is becoming increasingly common, especially in the treatment of obesity On the other hand, there are also studies emphasizing the near-term complications of botox and reporting that attention should be paid. We present here 2 cases applied to the emergency department (ED) due to early complications after gastric botox. In particular, we aimed to emphasize the need to be careful about early complications. Cases: In the 2 cases presented, he applied with symptoms such as double vision and nausea after stomach botox, and he was admitted to the intensive care unit considering iatrogenic botulism. They were discharged with treatment. Discussion: Botox for therapeutic or cosmetic purposes

may cause iatrogenic botulism due to overdose or by passing the toxin into the systemic circulation. Iatrogenic botulism cases in the literature were generally seen after botox application for cosmetic purposes and botox applied due to muscle spasm. Patients and emergency physicians should be careful about early complications. Conclusion: Although gastric botox is one of the methods used effectively in the treatment of obesity should be taken in terms of early-term complications in patients who present to the ED with symptoms such as weakness, blurred vision, difficulty in swallowing in a short time after botox application.

Keywords: Botox, İntoxication, Emergency Room

Makale id= 180

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Migren Alt Tiplerinde Vitamin D Eksikliği

Uzman Dr. Memet Aslanyavrusu[1], Uzman Dr. Fahrettin Ege[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kayseri Şehir Hastanesi
[2]Ankara Keçiören Medicalpark Hastanesi Nöroloji Kliniği

Özet: GİRİŞ: Serum 25-hidroksi vitamin D düzeyleri ile migren arasındaki ilişkiyi açıklayan birçok çalışma vardır. Bu çalışmada epizodik migren ve kronik migren tanılı hastalarda vitamin D düzeyleri arasındaki farklılık araştırılmıştır. Metot: Bu çalışmaya retrospektif olarak nöroloji polikliniğine Eylül 2022- Kasım 2023 tarihleri arasında başvuran 18-62 yaş aralığında 120 migren tanılı hasta alındı. Tüm hastalar Uluslararası Baş Ağrısı Bozuklukları Sınıflandırması-II (ICHD-II)' ye göre epizodik ve kronik migren olarak belirlendi. Tüm hastaların 25-hidroksi vitamin D düzeyleri enzin bağlı immunosorbent test (ELİSA) ile ölçülmüştür. Sonuçlar: Migren türü Epizodik olanlarda 25 OH Vitamin D Düzeyi ortanca değeri 15,16 iken kronik türde olanlarda ise ortanca değer 8 olarak elde edilmiş olup, migren türlerine göre 25 OH Vitamin D Düzeyinin ortanca değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Tartışma: Kronik migrenli hastalarda D vitamini düzeyi epizodik migrenli hastalara göre anlamlı olarak düşüktür. Migrenin kronikleşmesinde D vitamin düşüklüğü bir neden olabilir. D vitamininin migren patogenezindeki gerçek rolünün altında yatan kesin mekanizmanın aydınlatılması için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Keywords: Migren, Vitamin D, Kronik Ağrı

Makale id= 220

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Perianal Kanser Üzerine V-Y İlerletme Flebi ile Gluteal Rekonstrüksiyon

Assoc.Prof.Dr. Atilla Adnan Eyüboğlu
[1] İstanbul Arel Üniversitesi

Özet: Alt seviye rektal kanser cerrahisi sonrası perineal kapanma için optimal strateji yöntemi hala devam eden bir tartışma konusudur. Dünya çapında, kolorektal kanser erkeklerde 3. sırada, kadınlarda ise 2. sırada en yaygın görülen kanser türüdür ve sırasıyla %10,2 ve %9,2'lik bir oranda görülme ve ölüm oranına katkıda bulunur. Primer perineal kapanma ile ilişkilendirilen komplikasyonlar örneğin yara açılması gibi, sadece postoperatif iyileşmeyi engellemekle kalmaz aynı zamanda adjuvan tedavinin etkinliğini olumsuz etkiler ve sonuçta suboptimal onkolojik sonuçlara neden olabilir. Perineal rekonstrüksiyon için çeşitli seçenekler bulunmaktadır; En sık uygulanan seçenekler arasında vertikal rektus abdominis muskulokutanöz (VRAM) flep, gracilis muskulokutanöz flep ve posterior uyluk flebi bulunmaktadır. Anorektal bölgede müköz karsinomu ve 7 yıldır fistülleri olan 70 yaşındaki bir hastanın defektine ilerletme flebi ile rekonstrüksiyon uyguladık. Bu sunumda V-Y gluteal ilerletme fasyokutanöz flebin perineal ve pelvik defektlerin rekonstrüksiyonu için uygulanmasına dair deneyimimizi aktarıyoruz. Sonuç olarak düşüncemiz V-Y fasyokutanöz ilerleme flebinin, kısa öğrenme süresiyle birlikte basit ve güvenilir bir yöntem olarak nitelendirilebileceğidir. Bu teknik, alt seviye rektal kanserin daha geniş bir şekilde çıkarılmasına olanak tanır ve aynı zamanda iyi vaskülarize edilmiş dokuları kullanarak perineal ve pelvik boşluğu doldurarak yara morbiditesini etkili bir şekilde önler.

Anahtar Kelimeler: Gluteal Rekonstruksiyon, Pelvik Defekt, Rektal Kanser, V-Y İlerletme Flebi

Gluteal Reconstruction using V-Y Advancement Flap on Perianal Cancer

Abstract: The optimal strategy for perineal closure following low rectal cancer surgery remains a topic of ongoing debate. Globally, colorectal cancer ranks as the 3rd and 2nd most common cancer in males and females, respectively, contributing to 10.2% and 9.2% of incidence and mortality, respectively. Complications associated with primary perineal closure, such as wound breakdown, not only hinder postoperative recovery but also negatively impact the effectiveness of adjuvant treatment, ultimately leading to suboptimal oncological outcomes. Various options exist for perineal reconstruction, with popular choices including the vertical rectus abdominis myocutaneous (VRAM) flap, gracilis myocutaneous flap, and the posterior thigh flap. In our report, we reconstructed a defect of 70 year old patient with mucinous carcinoma who presented with anorectal fistulas for 7 years. In this context, we present our insights into the application of the V-Y gluteal advancement fasciocutaneous flap for the reconstruction of perineal and pelvic defects. We propose that the V-Y fasciocutaneous advancement flap represents a straightforward and dependable method, demonstrating a more manageable learning curve. This technique facilitates a broader excision of primary low rectal cancer, effectively addressing the perineal and pelvic dead space by incorporating well-vascularized tissue. This, in turn, contributes to the prevention of wound morbidity.

Keywords: Gluteal Reconstruction, Pelvic Defect, Rectal Cancer, V-Y Advancement Flap

Makale id= 231

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Nadir Bir Akut Batın Nedeni: Primer Omentum Torsiyonu

Uzman Dr. Raşit Levent Mermer[1], Uzman Dr. Bülent Öztürk[1], Prof.Dr. Hakan Buluş[1], Uzman Dr. Doğan Öztürk[1]

[1] Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Primer Omentum Torsiyonu Nadir Akut Batın Nedenlerinden Birisidir. Omentumun Uzun Ekseni Etrafında Dönmesi Sonucu Oluşabilir. Primer Veya Sekonder Olarak Diğer Karın İçi Patolojilerine Bağlı Olarak Görülebilir. Omentum Torsiyonu Sekonder Olarak Omental Kist, Tümör, Adezyon, Eksternal Veya İnternal Herniasyonlara Bağlı Gelişebilir. Diğer Akut Batın Patolojilerini Taklit Ettiği İçin Ameliyat Öncesi Akla Gelmelidir. Tanı Genel İntraoperatif Olarak Konulmaktadır. Tedavide Nekroze Omentumun Eksize Edilmesi Önemlidir. Olgu: 57 Yaşında Kadın Hasta 4-5 Gündür Devam Eden Karın Ağrısı Acil Servise Başvurmuş. Fizik Muayenesinde Her İki Üst Kadranda Hassasiyet Ve Rebound Saptandı. Tam Kan Sayımında Beyaz Küre; 18500, Crp; 120 İdi. Rutin Biyokimyasal Tetkiklerinde Anormal Bir Değer Saptanmadı. Batın Tomografisinde Transvers Kolon İnferior Kesim Komşuluğunda Omental Yağlı Planlarda Kirlenme Ve Heterojenite İzlenmiş Ve Mezenterit Bahsedildi. Lüminal Organ Perforasyonu Saptanmadı. Hastanın Akut Batın Ön Tanısıyla, Laparoskopik Explorasyonuna Karar Verildi. Özgeçmişinde Umblikal Herni Operasyonu Mevcut Olduğundan Sol Üst Kadrandan Veres İğnesi İle Pnömoperitoneum Oluşturuldu. Yapılan Explorasyonda Omentumun Distal Kesimininin Ödemli, Hafif İskemik Ve Kanlanmasının Bozulduğu Ve Sol Üst Kadranda Batın Ön Duvarına Yapışık Olduğu Gözlendi. Enerji Cihazıyla Nekroze Omentum Demarkasyon Hatlarından Eksize Edildi. Patoloji Sonucu Kanamalı Ve Konjesyone Görünümde , Fokal Yağ Nekrozu Alanları İçeren Fibroadipö Doku , Omentum Rezeksiyon Materyeli Olarak Raporlandı. Tartışma Ve Sonuç: Omentum Torsiyonu Nadir Görülen Bir Cerrahi Acildir. Radyoloji Çoğu Zaman Net Bilgi Veremez. Torsiyonun Olduğu Bölgeye Göre Ağrının Lokalizasyonu Değişebilir. Tanı Genellikle Ameliyat Sırasında Konur. İskemik Veya Nekroze Omentum Eksize Edilmelidir. Bizim Vakamızda Olduğu Gibi Kesin Tanı Koyamadıysak, Diagnostik Laparoskopiyle Tam Bir Eksplorasyon Yapılabilir. Literatürde Omentum İskemi Ve Nekrozunun Laparotomiyle İle Tedavi Edildiği Gözlenmiştir. Bizim Vakamızda Olduğu Gibi Etkilenen Omentum Minimal İnvazif Yaklaşımla Laparoskopik Olarak Rezeke Edilebilir. Sonuç Olarak Tam Tanı Konamayan Akut Batın Hastalarında Omentum Torsiyonu Hatırlanmalı Ve Laparoskopik Cerrahiyle Rezeke Edilebileceği Akılda Tutulmalıdır

Anahtar Kelimeler: Omentum Torsiyonu, Akut Batın, Laparoskopik

Makale id= 234

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Mide korpus Yerleşimli Nadir Bir Gastrointestinal Stromal Tümörü: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Raşit Levent Mermer[1], Uzman Dr. Bülent Öztürk[1], Prof.Dr. Hakan Buluş[1], Uzman Dr. Doğan Öztürk[1]

[1] Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet: Özet: Gastrointestinal stromal tümörler(GİST) özellikle midede görülen, interstisyel kajal hücrelerden köken alan mezenkimal tümörlerdir. Gastrointestinal sistem boyunca görülebilmekle birlikte, sıklıkla midede (%50-60) yerleşir ve daha az sıklıkla ince barsak , kolon, rektum ve en nadir olarak özefagusta görülür. Ameliyat öncesi biyopsilerde doğru tanı ve sınıflandırma yetersiz olduğundan dolayı bu lezyonlarda rezeksiyon önerilmektedir. Biz de stromal tümör nedeniyle opere ettiğimiz vakamızı sunmak istedik. Olgu: Karın ağrısı kusma, halsizlik şikayeti ile genel cerrahi polikliniğine başvuran 58 yaşındaki kadın hastanın, muayenesinde batında hassasiyet mevcut olup diğer sistemik muayenesi doğaldı. Anemik görünümlü hastanın hemoglobin değeri:7,4 gr/dl ve hematokrit değeri 22 mg/dl olarak saptandı. Diğer rutin biyokimya parametreleri ve tümör markerleri ise normaldi. Yapılan üst gis endoskopisinde midede büyük kurvaturda yaklaşık 5 cm'lik lümene dıştan bası şeklinde görülen, lümene protrüde üzeri ülsere ve intra mural kitle izlendi. Kitle laparoskopik mide wedge rezeksiyonuyla rezeke edildi. Patoloji raporu stromal tümör olarak raporlandı. Tartışma ve sonuç: GİST 'ler genellikle 5.ve 6. dekatlarda görülür. Semptomlar tümörün çapına ve lokalizasyonuna bağlıdır. Tanı anında yaklaşık % 50' sinde metastaz saptanabilir. Kesin tanı peroperatif frozen incelemesi veya postoperatif histopatolojik incelemeyle konur. Prognozu belirleyen en önemli faktör tümör çapı ve mitotik orandır. Diğer kötü prognoz faktörleri anöploidi, metastaz, anrezektabl tümörler, ileri yaş ve erkek cinsiyettir. En sık görülen bulgular karın ağrısı, gastrointestinal kanama ve kitledir. Cerrahi tedavide wedge rezeksiyon yeterlidir ve lenf nodu metastazı nadir olduğundan lenf nodu disseksiyonuna pek gerek duyulmaz. İleri yaş gruplarında kronik anemi tespit edilen hastaların , anemi etyolojisi mutlaka araştırılmalı, üst ve alt gastrointestinal sistem endoskopileri yapılmalıdır. Aksi takdirde mideden kaynaklanan, malign lezyonlar gözden kaçabilir. Non-spesifik karın ağrısına yol açan kitlesel lezyonların ayırıcı tanısında GİST akılda tutulmalıdır. Uygun büyüklük ve lokalizasyondaki tümörlerde laparoskopik wedge rezeksiyon güvenli bir yöntemdir. Metastatik yüksek riskli hastalarda imatinib mesilat ilk tercih edilecek tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Gist, Anemi, Wedge Rezeksiyon

Makale id= 252

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Müzikoloji Bölümü Öğrencilerinde El Antropometrik Ölçümlerinin Değerlendirilmesi: Bir Ön Çalışma

Araştırmacı Rabia Türkmen[1], Prof. Dr. Ayla Kürkçüoğlu[1], Dr. İdris Çakıroğlu[2]
[1] Kırıkkale Üniversitesi Anatomi Tıp Fakültesi Anabilim Dalı
[2]Kırıkkale Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzikoloji Bölümü

Özet: Amaç: Anne karnında maruz kalınan testosteron hormonun ikinci ve dördüncü parmak uzunluk oranına etkisi olduğu bilinmektedir. Bu oran kişinin spor yetenekleri, fiziksel özelikleri, motor becerileri, kişilik durumu gibi özelliklerle ilişkilendirilmiştir. Biz bu çalışmada müzikoloji bölümü öğrencilerinde çalgı çalanların el antropometrik ölçümlerini alarak 2D 4D oranını belirlemeyi ve çalgı çalmayan kişilerle arasındaki benzerlik/farklılığı ortaya koymayı amaçladık. Yöntem: Çalışmaya yaşları 18 ile 25 yaş arasında değişen en az 2 yıldır bir çalgı aleti çalan 10 kız 10 erkek olmak üzere toplam 20 müzikoloji bölümü öğrencisi dahil edildi. Kontrol grubu olarak ise aynı yaş aralığında 10 kız 10 erkek toplam 20 kişi belirlendi. Kişilerin yaş, boy, kilo bilgileri alındı ve vücut kitle indeksi (VKİ) hesaplandı. Katılımcılarda dominant eli belirlemek için Edinburg El Tercihi Anketi kullanıldı. El antropometrik ölçümlerinden 2. Parmak ve 4. Parmak uzunluğu klavuzlu pergel ile ölçüldü. Verilerin değerlendirilmesinde SPPS 25 Istatistik paket programı kullanıldı. Normallik varsayımına ise "Shapiro-Wilk" testi ile bakıldı. Kategorik veriler Ki-Kare ile değerlendirildi. Normal dağılıma uyan verilerin karşılaştırılması Bağımsız T-Tesi ile, normal dağılıma uymayan verilerin karşılaştırılması İki Bağımsız Örneklem Testi ile değerlendirildi. Bulgular: Çalışmada gruplar arasında yapılan istatistiksel analiz sonucunda yaş, VKİ, cinsiyet ve dominant taraf açısından deney ve kontrol grupları ayrı ayrı değerlendirildi ve gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamadı ($p>0.05$). Ek olarak sağ ve sol elden 2D 4D oranı için yapılan tüm ölçümlerde ($p>0.05$), deney ve kontrol grupları arasında da istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. Sonuç: Çalgı çalan ve çalmayan kişilerin 2D 4D oranını incelediğimiz çalışmamızda dominant elin 2. ve 4. parmağı ile diğer elin 2. ve 4. parmağı arasında yapılan karşılaştırmalarda istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu sonuçlar, doğrultusunda parmak uzunlukları ve oranlar açısından gruplar arasında benzerlik bulunduğu gözlenmiştir. Ancak bu sonucun veri sayısının kısıtlılığı sebebi ile olabileceği düşünülmekte ve çalışmaya veri sayısı arttırılarak devam edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anatomi, Antropometri, Çalgı Çalmak, El Anatomisi

Evaluation Of Hand Anthropometric Measurements In Musicology Department Students: A Preliminary Study

Abstract: Purpose: It is known that exposure to testosterone hormone in the womb affects the ratio of the second and fourth finger lengths. This ratio is correlated with individual characteristics such as athletic abilities, physical traits, motor skills, and personality. In this study, we aimed to determine the 2D:4D by taking hand anthropometric measurements of musicology students who play musical instruments and compare them with non-musicians to identify similarities/differences. Method: The study included a total of 20 musicology students, 10 females and 10 males, aged between 18 and 25,

who have been playing a musical instrument for at least 2 years. Additionally, a control group consisting of 20 individuals (10 females and 10 males) within the same age range was established. Participants' age, height, weight, and body mass index (BMI) were recorded. The Edinburgh Handedness Inventory was used to determine the dominant hand. The lengths of the 2nd and 4th fingers were measured with a caliper. Data were analyzed using SPSS 25 statistical software. The Shapiro-Wilk test was employed to check for normality. Categorical data were assessed using the Chi-square test. For normally distributed data, Independent Samples t-test was applied, and for non-normally distributed data, the Mann-Whitney U test was used. Results: The statistical analysis of age, BMI, gender, and dominant hand revealed no significant differences between the experimental and control groups ($p>0.05$). Furthermore, there was no statistically significant difference in the 2D:4D between the experimental and control groups for both right and left hands ($p>0.05$). Conclusion: In our study examining the 2D:4D of individuals who play musical instruments and those who do not, no statistically significant difference was found in the comparison of the 2nd and 4th fingers of the dominant hand with those of the non-dominant hand. In terms of finger lengths and ratios, the groups exhibit similar characteristics.

Keywords: Anatomy, Anthropometry, Playing Musical İnstruments, Hand Anatomy

Makale id= 271

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Nadir Bir Olgu Sunumu: Retroperitoneal Yerleşimli Lipoblastom

Uzman Dr. Murat Ağırlar[1], Assoc.Prof.Dr. Aysu Başak Özbalcı[2]
[1] T.C. Sağlık Bakanlığı Çarşamba Devlet Hastanesi
[2] Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi

Özet: Giriş: Lipoblastomlar en sık infantlar ve 3 yaşının altındaki çocuklarda görülen benign mezenkimal tümörlerdir. Embriyonel yağ hücrelerinden köken alan bu nadir tümör grubu çoğunlukla gövdede ya da ekstremitelerde karşımıza çıkar. Retroperitoneal yerleşimli olanlar, olguların %5'inden azını oluşturmakta olup literatürde bugüne kadar bildirilen vaka sayısı oldukça azdır. Bu bildiride retroperitoneal yerleşimli, bir lipoblastom olgusunu BT ve MRG bulgularıyla birlikte tartışmayı amaçladık. Olgu: Üç yaşında erkek hasta, sol inguinal bölgede şişlik ve ağrı şikâyeti ile başvurdu. Fizik muayenede ciltte renk değişikliği ve hareket kısıtlılığı yoktu. Laboratuar bulgularında patoloji yoktu. Dış merkezde yapılan Ultrasonografi (US)'de, sol inguinalde lenfadenopati ile uyumlu olabilecek kitlesel görünüm tanımlanan olguya kliniğimizde yapılan yüzeyel US'de şişlik olan sol inguinal bölgede yağ doku kalınlığında asimetrik artmış saptandı. Daha sonra alt abdomen ve uyluk Manyetik rezonans görüntüleme (MRG)'de sol iliak arter bifurkasyondan başlayarak retroperitonda pelvisi büyük oranda dolduran, sol ana femoral arter ve ven boyunca uyluk proksimaline kadar uzanan, 100x78x148 mm boyutta, T1 ağırlıklı serilerde(T1AG) hiperintens, yağ baskılı T2 serilerde(T2AG FS) sinyal kaybeden, kontrastlı yağ baskılı T1AG 'de ise septal kontrastlanma gösteren, kapsüllü, lobule konturlu kitle leyzonu saptandı. Yapılan insizyonel biyopsi sonrasında lipoblastom tanısı aldı. Yapılan takiplerinde interval dönemde kitlenin boyut artışı göstermesi nedeniyle eksize edildi. 3 yıllık takibinde nüks saptanmadı. Sonuç: Lipoblastomlar, sıklıkla 3 yaş altında karşımıza çıkan nadir görülen retroperitoneal yerleşimli benign mezenkimal tümörlerdir. Tercih edilen tedavi prosedürü total eksizyon olup nüks genellikle beklenmez.

Anahtar Kelimeler: Lipoblastom, Retroperiton, Mezenkimal Tümör

A Rare Case Presentation: Retroperitoneally Located Lipoblastoma

Abstract: Introduction: Lipoblastomas are benign mesenchymal tumors most commonly found in infants and children under the age of 3. Originating from embryonic fat cells, this rare tumor group is typically encountered in the body or extremities. Retroperitoneally located lipoblastomas constitute less than 5% of cases and the number of reported cases in the literature is quite limited. In this report, we aim to discuss a case of retroperitoneally located lipoblastoma along with its CT and MRI findings. Case: A three-year-old male patient presented with swelling and pain in the left inguinal region. Physical examination revealed no changes in skin color and no limitations in movement. Laboratory findings showed no pathology. The ultrasound (US) performed at an external center described a mass appearance in the left inguinal region that could be compatible with lymphadenopathy. However, our superficial US revealed an asymmetric increase in fatty tissue thickness in the swollen left inguinal area. Subsequent abdominal and thigh Magnetic Resonance Imaging (MRI) showed a retroperitoneal mass starting from the left iliac artery bifurcation, predominantly filling the pelvis, extending proximally along the left main

femoral artery and vein, measuring 100x78x148 mm. The mass appeared hyperintense on T1-weighted images (T1WI), lost signal on fat-suppressed T2-weighted images (T2WI FS), and showed contrast enhancement with septal structures on contrast-enhanced fat-suppressed T1WI. After an incisional biopsy, the patient was diagnosed with lipoblastoma. Due to the progressive increase in the mass size during follow-up, it was excised. No recurrence was observed during the 3-year follow-up. Conclusion: Lipoblastomas are rare benign mesenchymal tumors, often encountered in retroperitoneal locations in children under the age of 3. The preferred treatment procedure is total excision, and recurrence is generally not expected.

Keywords: Lipoblastoma, Retroperitoneum, Mesenchymal tumor

Makale id= 275

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Nadir Bir Olgu: Median Sinir Nörofibromu A Rare Case: Median Nerve Neurofibroma

Uzman Dr. Murat Ağırlar[1], Assoc.Prof.Dr. Aysu Başak Özbalcı[2]
[1] T.C. Sağlık Bakanlığı Çarşamba Devlet Hastanesi
[2] Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi

Özet: Giriş: Periferik sinir kılıfı tümörleri genellikle yavaş büyüyen ve asemptomatik seyreden tümörler olup en sık görülen tipleri schwannom ve nörofibromlardır. Median sinir ile ilişkili nörofibromlar ise oldukça nadir olup bu bildiride median sinir kılıfında yerleşim göstermiş nörofibrom olgusunu görüntüleme bulguları ile birlikte tartışmayı amaçladık. Olgu: Yirmibeş yaşında kadın hasta sol el bilek volar yüzde şişlik şikayeti ile ortopedi kliniğine başvuruyor. Fizik muayenede duyusal ya da motor defisiti yoktu. Ganglion kisti ön tanısıyla yapılan ultrasonografide (US) median sinir ile ilişkili, iyi sınırlı solid kitlesel lezyon tanımlandı. El bilek Manyetik rezonans görüntüleme (MRG)'de volar yüzde, fleksör retinakulum içerisinde, median sinir kılıfında T1 serilerde(T1AG) kas planlarıyla izointens, yağ baskılı T2 serilerde (FS T2AG) heterojen hiperintens, fuziform görünümde, iyi sınırlı, ince kapsül formasyonu gösteren, boyutları 33x17x14 mm olan kitle lezyonu saptandı. Öncelikle median sinir schwannomu olarak yorumlandı. Cerrahi sonrası histopatolojik değerlendirmede nörofibrom tanısı aldı. Sonuç: Genellikle kapsülsüz olarak karşımıza çıkan nörofibromlar nadiren bizim olgumuzda da olduğu gibi kapsül formasyonu gösterebilirler. Ayrıca sinir kılıfı tümörleri için patognomonik olan hedef işareti de yine bizim olgumuzda olduğu gibi bulunmayabilir. Sonuç olarak, tüm periferik sinirleri ve median siniri en sık etkileyen sinir kılıfı tümörleri olan schwannom ve nörofibromları radyolojik olarak ayırt etmek güçtür ve her iki alt grubun da ayırıcı tanıda göz önünde bulundurulması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Schwannom, Nörofibrom, Median Sinir

A Rare Case: Median Nerve Neurofibroma

Abstract: Introduction: Peripheral nerve sheath tumors are typically slow-growing and asymptomatic, with the most common types being schwannomas and neurofibromas. Neurofibromas associated with the median nerve are quite rare. In this report, we aim to discuss a case of neurofibroma located in the sheath of the median nerve with imaging findings. Case: A twenty-five-year-old female patient presented to the orthopedic clinic with complaints of swelling on the volar surface of the left wrist. Physical examination revealed no sensory or motor deficits. An ultrasound (US) with a preliminary diagnosis of a ganglion cyst identified a well-defined solid mass lesion associated with the median nerve. Wrist Magnetic Resonance Imaging (MRI) showed a mass lesion in the volar aspect, within the flexor retinaculum, associated with the median nerve sheath. The lesion appeared iso-intense with muscle planes on T1-weighted images (T1WI), heterogeneously hyperintense with a fusiform appearance on fat-suppressed T2-weighted images (FS T2WI), well-defined, showing a thin capsule formation, and measuring 33x17x14 mm. Initially, it was interpreted as a median nerve schwannoma. However, post-surgical histopathological evaluation led to a diagnosis of neurofibroma. Conclusion: Neurofibromas, usually encountered without capsules, can rarely exhibit capsule formation, as in our case. Additionally, the pathognomonic target sign, characteristic for nerve sheath tumors, may not be present, as seen in our

case. In conclusion, differentiating between schwannomas and neurofibromas, the most common nerve sheath tumors affecting all peripheral nerves and the median nerve, is challenging radiologically. Both subgroups should be considered in the differential diagnosis.

Keywords: Schwannoma, Neurofibroma, Median Nerve7

Makale id= 277

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Sakropelvik Stabilizasyon Tekniklerin Karşılatırılması, Neden S2AI Vida Tercih Edilmeli?

Doç.Dr. Ali Serdar Oğuzoğlu[1], Arş.Gör.Dr. Alpkaan Duran[1]
[1] Süleyman Demirel Üniverstiesi Beyin ve Sinir Cerrahisi A.B.D

Özet: Omurga enstrümantasyon tekniklerindeki tüm ilerlemelere ve yeni gelişmelere rağmen, lumbosakral bileşkedeki fiksasyon başarısızlığı ve psödoartroz, omurga cerrahları için büyük bir sorun olmaya devam etmektedir. Yıllar içinde birçok cerrahi fiksasyon teknikleri uygulanmıştır ve zamanla kazanılan cerrahi tecrübelerin ve teknolojinin gelişmesi sayesinde günümüzde en iyi klinik sonuç iliak vidalar ve S2 alar ilik vidalar ile yapılan stabilizasyonlarda görülmektedir. Sakropelvik fiksasyon için birçok klinik endikasyon bulunmaktadır. Bunlar arasında sakruma uzanan uzun füzyonlar, düz sırt deformitesini düzeltme gereksinimi, pelvik eğriliği düzeltme, yüksek dereceli (Derece III veya daha yüksek) spondilolistezis, sakrektomi, spinopelvik ayrılma ve sakrumu içine alan kırıklar yer almaktadır. Sonuç olarak uzun segment stabilizasyon yapılan hastalarda pelvisin stabilizasyona dahil edilmesi ve anterior füzyon desteği sistemin yetmezliğe gitme riskini en aza indirmek için yapılmalıdır. Hasta seçimi doğru yapmak ve cerrahi öncesi planlama aşamasında sagital ve koronal dengeyi de göz önünde bulundurmak yüz güldürücü sonuç almamızı sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Sakropelvik Stabilizasyon,S2 Alar İliak Vida

Comparison of Sacropelvic Stabilization Techniques, Why Should S2AI Screw be Preferred?

Abstract: Despite all the advancements and new developments in spinal instrumentation techniques, fixation failure and pseudoarthrosis in the lumbosacral junction continue to be a significant challenge for spine surgeons. Over the years, numerous surgical fixation techniques have been applied, and thanks to the surgical experience and technological advancements accumulated over time, the best clinical outcomes today are seen in stabilizations using iliac screws and S2 alar iliac screws. There are many clinical indications for sacropelvic fixation. These include long fusions extending to the sacrum, the need to correct flat back deformity, rectifying pelvic obliquity, high-grade (Grade III or higher) spondylolisthesis, sacrectomy, spinopelvic dissociation, and fractures involving the sacrum. Consequently, in patients undergoing long-segment stabilization, including the pelvis in the stabilization and providing anterior fusion support are crucial to minimize the risk of system insufficiency. We believe that making the right patient selection and considering sagittal and coronal balance in the pre-surgical planning stage will lead to satisfactory outcomes

Keywords: Sacropelvic Stabilization, S2AI Screw

Makale id= 309

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Plevral Efüzyonda Ne? Ne Zaman?

Uzman Dr. Tuğba Kazlı[1], Dr. Öğretim Üyesi Zuhal Örnek[1], Prof.Dr. Etem Pişkin[1], Dr. Öğretim Üyesi Sertaç Akman[1], Prof.Dr. Mertol Gökçe[1]
[1] Bülent Ecevit Üniversite Tıp Fakültesi

Özet: GİRİŞ: Plevral efüzyon, göğüs hastalıkları hekimlerinin sıklıkla karşılaştığı bir problemdir. Tedavi yaklaşımı efüzyonun etiyolojisi, basit veya komplike olması, eksüda veya transüda vasfında olmasına bağlı olarak değişir. Vaka serimizde değişik etiyolojilerle plevral efüzyon tanısı almış hastalarımızdaki farklı tedavi yaklaşımlarını ve bu farkların sebebini tartışmayı amaçladık. YÖNTEM: Bülent Ecevit Üniversite hastanesine Kasım/2022-Kasım/2023 tarihleri arasında plevral efüzyon tanısı almış 10 hastanın klinik ve laboratuar bulgularının, sıvı orijini ve tipinin değerlendirildiği, tedavi yaklaşımlarının karşılaştırıldığı bir vaka serisidir. BULGULAR: Hastaların büyük çoğunluğu 9-18 yaşları arasında idi(60%). En sık karşılaşılan klinik semptomlar ateş, öksürük ve nefes darlığı idi. Parapnömonik efüzyonların yalnızca 1'inde(%12,5) efüzyon bilateral iken, kalp yetmezliği ve Budd Chiary gibi sistemik hastalıklara sekonder efüzyonların her ikisinde de (%100) bilateral efüzyon mevcuttu. Göğüs tüpü takılan 4 hastanın 2 üne fibrinolitik tedaviye yanıtsızlık nedeniyle VATS işlemi yapılırken; plevral kalınlaşma, akciğerde volüm kaybı ve skolyoz gibi bulgularla hastalığın ileri evresinde başvuran 1 hastaya ilk tedavi seçeneği olarak VATS işlemi uygulanmıştı. SONUÇ: Çocukluk çağında plevral efüzyonlar genellikle eksudatif niteliktedir. Tedavi yaklaşımı sıvının miktarı, niteliği, yerleşim yeri, hastanın klinik bulguları ve etiyolojiye göre belirlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Plevral Efüzyon, Ampiyem, Parapnömonik Efüzyon, Çocuk.

Makale id= 310

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Rekürren Pterjium hastalarında D vitamini seviyeleri

Uzman Dr. Onur Furundaoturan[1], Uzman Dr. Musa Baklacı[2], Uzman Dr. İlayda Korkmaz Furundaoturan[1]
[1] Kars State Hospital
[2] Kemalpasa State Hospital

Özet: Giriş ve amaç: Pterjium inflamasyon, enfeksiyon gibi çevresel etmenler veya genetik risk faktörleri sonucu ortaya çıkabilen; genellikle kornea medialinde, fibrovasküler patoloji ile karakterize bir dejenerasyondur. Bu çalışmanın amacı, rekürren ptrejium nedeniyle cerrahi uygulanan hastaların kan D vitamini düzeylerinin değerlendirilmesidir. Metot: Bu çalışmaya daha önceden pterjium operasyonu geçirmiş; ancak rekürrens sebepli tekrar göz hastalıkları kliniğine başvuran ve cerrahi kararı verilen hastalar değerlendirmeye alınmıştır. Detaylı oftalmolojik muayene bulgularına ek olarak, periferik kanda ölçülen 25 OH D vitamini değerleri not edilmiştir. Sonuçlar literatür Türkiye verileri ile karşılaştırılmıştır. Bulgular: Çalışmaya 35 hastanın 35 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 55±12,4 kadın erkek oranı 15/20 idi. Ortalama keratometri ölçüm değeri 46±3 D idi. Ortalama 25 OH D vitamini düzeyleri 14,06±5,5 ng/ml olarak tespit edildi. Literatür verisiyle karşılaştırıldığında, hasta grubunda toplum ortalamasına göre D vitamini düzeyinde düşüklük tespit edildi. Sonuç: Pterjiumun patogenezinde en iyi tanımlanmış risk faktörlerinden biri UV ışını maruziyetidir. Bununla birlikte, etiyopatogenezi ve tetikleyici diğer faktörler ile ilgili çalışmalar devam etmektedir. Bu çalışmada, önemli bir halk sağlığı problemi olan ve UV ışınına maruziyetin düşük olduğu popülasyonlarda daha sık saptanan D vitamini eksikliği ile pterjium ilişkisi değerlendirilmiştir. Bu çalışma ışığında, rekürren pterjium hastalarında D vitamini düzeylerinin normal popülasyona oranla düşük saptanması, pterjium patogenezinde UV ışını dışındaki diğer olası etiyoloji ve tetikleyici faktörlerin rol oynayabileceğini vurgulayabilir. Fakat, bu bulguların kontrol gruplu daha geniş çalışmalar ile doğrulanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pterygium, Vitamin D, UV

Vitamin D levels in patients with recurrent pterygium

Abstract: Introduction: Pterygium can occur due to environmental factors such as inflammation, infection, or genetic risk factors. It is a degeneration characterized by fibrovascular pathology, usually in the medial cornea. This study aims to evaluate the blood vitamin D levels of patients who underwent surgery due to recurrent pterygium. Method: This study included patients who had previously undergone pterygium surgery; However, patients who applied to the ophthalmology clinic again due to recurrence and were decided for surgery were evaluated. In addition to detailed ophthalmological examination findings, 25 OH vitamin D values measured in peripheral blood were noted. The results were compared with literature data from Turkey. Results: 35 eyes of 35 patients were included in the study. The average age was 55±12.4, and the female-male ratio was 15/20. The average keratometry measurement value was 46±3 D. Average vitamin 25 OH vitamin D levels were determined as 14.06±5.5 ng/ml. Compared

with the literature data, a lower vitamin D level was detected in the patient group compared to the population average.

Conclusion: One of the best-defined risk factors in the pathogenesis of pterygium is UV light exposure. However, studies on etiopathogenesis and other triggering factors continue. This study evaluated the relationship between vitamin D deficiency and pterygium, an essential public health problem more frequently detected in populations with low UV exposure. In light of this study, the finding that vitamin D levels are lower in recurrent pterygium patients compared to the average population may emphasize that other possible etiological and triggering factors other than UV rays may play a role in the pathogenesis of pterygium. However, larger studies with control groups need to confirm these findings.

Keywords: Pterygium, Vitamin D, UV

Makale id= 317

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Romatoid Artrit Tanılı Hastalarda Karaciğer Fonksiyon Testleri İle İnflamasyon Markerları Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Betül Sargın
[1] Aydın Devlet Hastanesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Romatoloji Kliniği, Aydın

Özet: Amaç: Çalışmamızda romatoid artrit tanılı hastalarda karaciğer fonksiyon testleri ile inflamasyon markerları arasındaki ilişkiyi değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Araştırmamız retrospektif, tanımlayıcı ve kesitsel bir çalışma olup 01.06.2023-01.12.2023 tarihleri arasında aydın devlet hastanesi romatoloji polikliniğine başvuran hastaları kapsamaktadır.101 hasta (79 kadın, 22 erkek)dahil edilmiştir.Hastaların yaş, cinsiyet, eritrosit sedimantasyon hızı (ESR), c reaktif protein (CRP) düzeyleri, aspartat aminotransferaz (AST) ve alanin aminotransferaz (ALT) düzeyleri kaydedilmiştir. Bulgular: Hastaların demografik özelliklerine bakıldığında yaş ortalaması 62,33±1,04 idi ve %78,2 'ini kadın hastalar (n=79), % 21,8 'ini erkek hastalar (n=22) oluşturuyordu. Tüm hastaların yaş ve cinsiyet dağılımları, demografik ve laboratuar verileri Tablo 1'de gösterilmiştir. Cinsiyete göre demografik ve laboratuar verileri Tablo 2'de gösterilmektedir. ESR ve AST , ALT değerleri ile CRP ve AST, ALT değerleri arasında negatif korelasyon gözlemlendi (Tablo 3). Sonuç: Eritrosit sedimantasyon hızı ve c reaktif protein düzeyleri ile karaciğer fonksiyon testleri arasında negatif korelasyon gözlemledik. Bu bulguların sonucu olarak romatoid artrit patogenezi ile ilgili olarak karaciğer fonksiyon testlerinin romatoid artrit tanı ve tedavi izleminde önemli yer almakta olan sedimantasyon ve crp düzeyleri ile ilişkili olmadığını gözlemledik.

Anahtar Kelimeler: Romatoid Artrit, Karaciğer Fonksiyon Testleri, İnflamasyon Markerları

The Relationship Between Liver Function Tests and Inflammation Markers in Rheumatoid Arthritis

Abstract: Objective: In our study, we aimed to evaluate the relationship between liver function tests and inflammation markers in patients diagnosed with rheumatoid arthritis. Method: Our study was carried out at Aydın State Hospital Department of Physical Medicine and Rehabilitation, Division of Rheumatology, Aydın, Turkey from June 2023 to December 2023. One hunded - one patients diagnosed with rheumatoid arthritis (79 women, 22 men) were included. The patients' age, gender, erythrocyte sedimentation rate (ESR), c reactive protein (CRP) levels, aspartate aminotransferase (AST) and alanine aminotransferase (ALT) levels were recorded. Results: The median age of RA patients was 62.33±1.04 and 78.2 % (n = 79) were female and 21.8 % (n = 22) were male. Demographic and laboratory features of patients were presented in Table 1.Demographic and laboratory data according to gender are shown in Table 2. We found negative correlation between ESR and AST, ALT values also between CRP and AST, ALT values (Table 3). Conclusion: We observed negative correlation between erythrocyte sedimentation rate and c reactive protein levels and liver function tests. As a result of these findings, we observed that liver function tests are not related to sedimentation and CRP levels, which are important in the diagnosis and treatment monitoring of rheumatoid arthritis.

Keywords: Rheumatoid Arthritis, Liver Function Tests, Inflammation Markers

Makale id= 352

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Transdermal Fentanil Bandın Uygunsuz Kullanımına Bağlı Gelişen Opioid Toksitesi

Uzman Dr. Yiğit Şahin[1], Dr. Öğretim Üyesi Ali Altınbaş[1]
[1] Giresun Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Fentanil, kronik ve akut ağrı tedavisinde kullanılan kısa etkili ve güçlü bir narkotik analjeziktir. Analjezik etkisinin morfinden çok daha fazla olması sebebiyle yetişkin hastalarda kanser ağrısında sıklıkla kullanılır. Fentanilin transdermal formu 72 saat etkilidir ve 25,50,75,100 mcg saatlik salınımları olan tipleri mevcuttur. Biz bu olgumuzda genel vücut ağrısı sebebiyle 100mcg transdermal fentanil bant kullanımı sonrası opioid toksitesi gelişen hastayı sunmak istedik. Olgu: 60 yaşında kadın hasta hipotansiyon genel durum bozukluğu ile acil servise başvurdu. GKS:4, pupiller miyotikti.Alınan venöz kan gazında pH: 7,32 pO2: 25 pCO2: 70,9 HCO3: 23 lac: 3,0 idi. Hasta orotrakeal entübe edildi ve mekanik ventilasyon desteğine başlandı. Takiplerinde hipotansif seyreden hastaya noradrenalin infüzyonu başlandı. Yapılan tetkiklerinde Glukoz: 128 mg/dL Üre: 52 mg/dL Kreatinin: 1,5 mg/dL ALT: 130 U/L AST: 131U/L CRP: 8 WBC: 16,9 Hb: 11,3 g/dL PLT: 250.000 hücre/mL Troponin: 0,130 µg/L (0-0,014) olarak geldi. Beyin, abdomen, toraks BT'sinde patolojik özellik saptanmadı. Hasta nöradrenalin infüzyonu ile yoğun bakıma alındı. Yoğun bakımda hastanın kıyafetleri çıkartıldığında, sol omuz arkasında 100mcg/saat fentanil transdermal bant olduğu görüldü ve derhal çıkartıldı. Hastanın mevcut hipotansiyonun buna bağlı olduğu düşünüldü ve hastaya naloksan uygulanmasına karar verildi. 0,6mg naloksan uygulaması sonrası hastanın GKS'sinde yükselme oldu. Bilinci açılan inotrop ihtiyacı azalan hasta ekstübe edildi. Hasta yakınları ile görüşüldüğünde fentanil bandın hastaya ait olmadığı ve başka bir hastaya reçete edilmiş olduğu öğrenildi. Hasta yakını tarafından vücut ağrısına iyi geleceği düşünülerek takıldı öğrenildi. Hastanın takiplerinde GKS düşüklüğü meydana gelmedi.Oksijen ihtiyacı azalan hasta nazal kanül ile takip edilmeye başlandı.Genel durumu düzelen oksijen ihtiyacı azalan hasta serviste takip edilmek üzere yoğun bakımdan taburcu edildi. Sonuç: Fentanil bağımlılık yapabilen bir analjeziktir.Sıklıkla uygusuz ve kötüye kullanımı görülebilir.Bu olgudaki gibi transdermal fentanil bantların uygunsuz kullanımı ölüme kadar gidebilen sonuçlar doğurabilir.Ağrı tedavisinde doktor tavsiyesi olmadan, bilinçsiz şekilde transdermal bant uygulamalarından kesinlikle uzak durulmalıdır.

Anahtar Sözcükler: Fentanil, Transdermal Bant, Opioid, Ağrı

Makale id= 245

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yüksek Zeka Düzeyi Gösteren, Epileptik Nöbet İzlenmeyen Bir Kolposefali Olgusu

Uzman Oğuzhan Durgan[1], Öğr. Gör. Dr Sezgin Kehaya[2]
[1] Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi

Özet: Korpus callosum iki beyin hemisferi arasındaki bağlantıyı ve organizasyon ağını kuran önemli yapılardan biridir. Korpus Callosum agenezisi;etyolojisi net olarak açıklanamamakla beraber konjenital geliştiği belirtilmektedir,eşlik eden sendromik tablolar olabileceği de bilinmektedir.Normal zekadan ağır mental retardasyona uzanan geniş bir skala görülmekktedir. Korpus Callosum agenezisinin görülme sıklığını 3-7/1000 olarak ifade edildiği çalışmalar mevcuttur;ancak gelişimsel gerilik gösteren çocuklarda bu oranın 2-3/100 olduğu düşünülmektedir. Bununla beraber Korpus Kallosum agenezisi olup hayatlarını sorunsuz bir şekilde idame edebilen bireyler olduğu,mevcut malformasyonun rastlantısal olarak saptanabileceğini belirten çalışmalar ve örnekler vardır. Yüksek akademik başarı gösteren, öz geçmişinde epileptik nöbet,şüpheli nöbet hikayeleri olmayan bir hastayı literatür eşliğinde sunmayı uygun bulduk. Böylece klininisyenin tedavi planlaması etkin bir şekilde geliştirilebilir,gereksiz medikasyonlardan kaçınılabilir.

Anahtar Kelimeler: Kolposefali,Yüksek Zeka

Makale id= 307

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Behçet Hastalığı ve Kardiak İskemi

Uzman Dr. Betül Sargın
[1] Aydın Devlet Hastanesi

Özet: GİRİŞ : Behçet hastalığında kardiak tutulum olarak koroner vaskülit , endokardit, miyokardit, perikardit, aort anevrizma, ventriküler tromboz, konjestif kalp yetmezliği, aort-mitral yetmezlik ve myokard infarktüsü görülebilmektedir .Biz burada sol yan ağrısı yakınması ile başvuran ve myokard infarktüsü tespit edilen bir Behçet olgusunu sunmayı amaçladık. OLGU: 45 yaş Behçet tanılı erkek hastanın 1 aydır sol göğüs ağrısı yakınması mevcuttu. Tedavi olarak sol alt ekstremite trombozu nedeni ile azatiyopürin 1x100 mg/gün ve infliximab 400 mg/ 8 haftada bir tedavileri almaktaydı. Sol göğüs ağrısı yakınması nedeni ile kardiyoloji polikliniğine başvuran hastanın çekilen Ekokardiografi incelemesinde ejeksiyon fraksiyonu % 40, apeks hipokinetik saptandı. Bunun üzerine yapılan koroner anjiografide patoloji saptanmadı. 1 sene sonra çekilen kontrol Ekokardiografi incelemesinde sol ventrikül boyut, duvar hareketleri, duvar kalınlıkları, sağ kalp boşlukları normal saptandı. Ejeksiyon fraksiyonu % 50-55 saptandı. SONUÇ: Behçet hastalığı tüm sistemleri tutabilir. Bizim vakamız periferik vasküler tutulumlu bir Behçet olgusu olup kontrollerde kardiak tutulum gelişmiştir. Bu iki tutulumun birlikteliği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Behçet Hastalığı, Kardiak İskemi

Behçet's Disease And Cardiac İschemia

Abstract: INTRODUCTION: Cardiac involvement in Behçet's disease includes coronary vasculitis, endocarditis, myocarditis, pericarditis, aortic aneurysm, ventricular thrombosis, congestive heart failure, aortic-mitral insufficiency and myocardial infarction. Here we present a case of Behçet's disease who was diagnosed with myocardial infarction. CASE: A 45-year-old male patient diagnosed with Behçet's disease had a complaint of left chest pain for 1 month. He was receiving azathioprine 1x100 mg/day and infliximab 400 mg/every 8 weeks due to left lower extremity thrombosis. Echocardiography revealed ejection fraction of 40% and hypokinetic apex. Coronary angiography was normal. 1 year later, Echocardiography was normal. Ejection fraction was 50-55%. CONCLUSION: Behçet's disease can affect all systems. Our case is a case of Behçet's disease with peripheral vascular involvement, and cardiac involvement developed in the controls. The coexistence of these two involvements should be kept in mind.

Keywords: Behçet's Disease, Cardiac İschemi

Makale id= 355

Poster Sunum

ORCID ID:

İleri Yaşta Başlayan Bir Ayrılma Kaygısı Olgusu; Normatif Bir Tepki mi? Bozukluk mu?

Uzman Dr. Fatih Ekici
Konya Şehir Hastanesi

Özet: GİRİŞ :Ayrılma kaygısı bozukluğu (AKB) evden ve bağlanma figürlerinden ayrılıkla ilgili yoğun korku ve kaygıyla karakterize bir bozukluktur. AKB'nin uzunca yıllar çocukluk dönemine özgü bir tanı olduğu düşünülse de son 30 yılda yapılan araştırmalar yetişkinlikte de görülebildiğine dair kanıtlar sunmuştur. DSM-5, mevcut kanıtlara paralel olarak başlangıç yaşı kriterini kaldırmış ve yetişkinlere AKB tanısı konmasına olanak sağlamıştır. Bu olgu sunumunda eşi kanser tanısı aldıktan sonra ayrılma kaygısı belirtileri başlayan 67 yaşında bir hasta ele alınacaktır. OLGU (Kişiden onam alındığı uygun ifadelerle belirtilmelidir):A.K. 67 yaşında, kadın, evli, ilkokul mezunu, ev hanımı, dört çocuğu var. Eşi ile birlikte yaşıyor. İlk şikayetleri 9 ay önce eşine kolon kanseri teşhisi konulduktan sonra eşinin öldüğüne dair kabuslar görme, uykusuzluk, eşinin ölümü ile ilgili yoğun düşünceler, eşinden çok kısa süreli de olsa ayrılmak istememe şeklinde başlamış. Son bir ayda şikayetlerinde artış olması ve eşi evdeyken gündelik ihtiyaçları için dahi dışarıya çıkmak istememesi, eşinin de tek başına dışarıya çıkmasına müsaade etmemesi, kısa süreli ayrılıklarda sürekli eşini araması gibi şikayetleri nedeniyle çocuklarının isteği üzerine psikiyatri kliniğine başvurdu. Geçmişte psikiyatri başvurusu ve tedavi kullanım öyküsü olmayan hastaya sertralin 50 mg tedavisi başlandı. Hastadan alınan bilgilerin Ulusal Psikiyatri Kongresi'nde yayınlanabilmesi için hastaya bilgi verilerek onam alındı. Hasta 2 hafta sonra poliklinik kontrole çağırıldı fakat kontrole gelmedi. TARTIŞMA ve SONUÇ:Ayrılık kaygısının biyolojik ve evrimsel yönü itibariyle biyolojik ihtiyaçların karşılanmasına, bakım almaya ve güvenliği sağlamaya dönük işlevi vardır. Bu durumun benzeri, aile bireylerinde ciddi hastalık öyküsü olanlar ve yakınlarının ilişkisinde görülebilir. Ciddi hastalık durumunda da hastanın temel ihtiyaçlarının karşılanması, bakım verme gibi davranışlar ortaya çıkabilir. Bu açıdan ayrılma kaygısı hasta ile ilişkinin doğasında işlevsel rol oynayan normatif bir tepki olabilir. Sonuç olarak hastalık sürecinde ortaya çıkabilen gerçekçi tehditlerin oluşturduğu ayrılma kaygısını uyuma dönük bir tepkiden, uyum bozukluğu ve YAKB ye giden bir spektrumda konumlandırmanın ve klinik olarak ayırt etmenin oldukça zor olduğu düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Ayrılma Kaygısı, Yetişkinlik, Bağlanma

Makale id= 119

Poster Sunum

ORCID ID:

NADH-NAD Oksidoredüktaz Mekanizması Kuantum Biyolojinin Göstergesi Olabilir

Dr. Öğretim Üyesi Murat Cenk ÇELEN[1]
[1]Ankara Medipol Üniversitesi

Özet: Oksidatif fosforilasyon (OXPHOS), temel bir süreci yöneten kemiyoosmotik teorinin bir parçası olarak, bağlantı ve enerji dönüşüm mekanizmalarında önemli bir rol oynar. Bu işlem, mitokondri matrisi ile ara zar arasında protonların taşınmasıyla ATP üretimini tetikleyen proton motriz kuvvetin oluşturulmasını içerir. Mitokondri elektron transfer zinciri (ETC)/OXPHOS içinde, Kompleks I (NADH/NAD oksidoreduktaz) proton-coupled elektron transferi kolaylaştırır. Kantum tünelleme bir parçacığın kendi kinetik enerjisinden daha yüksek potansiyel enerjiye sahip bir bariyeri geçme yeteneğini tanımlayan bir kuantum mekanik fenomendir. Proton tünelleme genellikle soğuk deneysel düzenlemelerde gözlemlenmiş olmasına rağmen, bu çalışma, bu olgunun oda sıcaklığındaki ve sürekli olarak çalışan ETC/OXPHOS sistemi bağlamındaki önemini ele almaktadır. Hesaplamalar, 104 ETC makro kompleksine sahip bir nöronal mitokondrionda her birinin yaklaşık olarak sırasıyla 1400 elektron/s ve en az 7000 proton/s taşıdığını göstermektedir. Oda sıcaklığındaki ve sürekli çalışan ETC/OXPHOS sistemi için tünelleme olasılığı denklemi, öngörülebilir değişikliklere işaret eder, bu da çeşitli toksikolojik, patolojik, fizyolojik ve çevresel faktörlerle ilişkilendirilebilir. Araştırma, beyindeki ATP işlemleri ve kuantum fiziksel olgular aracılığıyla üretim konusundaki tünelleme mekanizmasının anlaşılmasının önemli olduğunu öne sürmektedir. Ayrıca, çalışma, maternally derived nükleer DNA (nDNA) protein alt birimleri ile bunların ETC/OXPHOS sisteminin Kompleks I'den V'e olan lokalizasyonu arasında doğrudan bir bağlantı olduğunu öne sürmektedir. Bu bağlantı düşünüldüğünde, bu ilişkinin farklı koşullar altında nasıl ortaya çıktığını keşfetmek için ileriye dönük araştırmaları savunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: OXPHOS, NADH, Kuantum Biyolojisi, Proton Tünelleme

NADH-NAD Oxidoreductase Mechanism Could Indicate Quantum Biology

Abstract: Oxidative phosphorylation (OXPHOS) is an operation framed by chemiosmotic theory on the aspect of coupling and energy transformation mechanism. Coupling in OXPHOS is processed by change of proton location through proton pumps generating the proton motive force. Generally, the translocation of protons occurs between the mitochondrial matrix and intermembrane compartment. Mitochondrial proton-coupled electron transfer accrues in Complex I, called NADH/NAD oxidoreductase, in mitochondrial electron transfer chain (ETC)/OXPHOS. Quantum tunneling is a quantum mechanical phenomenon which describes the ability of a particle to penetrate or pass through a barrier with a potential energy higher than its own kinetic energy. Tunneling phenomenon was considered various biological occurrences and proton tunneling was approved at very cold experimental setups. Calculations show that when neuronal mitochondrion has 104 ETC macro complex, each of them passes approximately (app.) 1400 electrons/s and at least app. 7000 protons/s to cover ATP production. When we consider the tunneling probability equation for room temperature and unceasingly working ETC/OXPHOS system. It could create a pathway to predictable changes which means increasing

entropy with a variety of toxicological, pathological, physiological, and environmental factors. Possible implications would have help to understand the relation between maternally derived protein structures and their localization in brain because we know that maternally derived (nDNA) protein subunits are localized at each Complex (I to V) of ETC/OXPHOS system. Understanding of tunneling mechanism and ATP operations in brain which in the aspect of production via quantum physical phenomenon and also this explanation directly linked with maternally derived nDNA, then we need to push forward further investigations to test this connection on different situations such pathologies and extraordinary things.

Keywords: OXPHOS, NADH, Quantum Biology, Proton Tunneling

Makale id= 356

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Ocular Dirofilariasis: Clinical Cases

Asst.Prof.Dr. Nataliya G. Zumbulidze [1], Researcher Giorgi R. Zumbulidze [2]
[1]Assistant Professor, Ophthalmology Department North-Western State Medical University n.a. I.I. Mechnikov, ophthalmologist, Saint Petersburg, Russia.
[2] ophthalmic surgeon Ophthalmology Department Clinic "

*Corresponding author: Nataliya G. Zumbulidze

Abstract: Over the last years, we are observing an increase in number of animals and humans infected with dirofilariasis in the moderate climate area. Earlier, we described five cases of ocular dirofilariasis from 2015 to 2018. This article presents four new cases all for 2019. One of the clinical cases relates to extremely rare localization in the anterior chamber of the eye. Only few reports of Dirofilaria detected in sclera, vitreous and retina have been published.

Key words: dirofilariasis, transmissive, human, Russia, Dirofilaria repens.

Makale id= 360

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Choroidal melanoma

Prof.Dr. Eteri.T.Surguladze[1], Researcher Dimitri.R.Vashakidze[2]
[1] Uniiversity of Kutaisi, Kutaisi , Georgia
[2]Anesthesiology and reanimation department. Lentekhi, emergency department. Lentekhi, Georgia

*Corresponding author: Dimitri.R.Vashakidze

Abstract: Choroidal melanoma originates from choroidal melanocytes. Choroidal melanoma is the most common cancer originating in the eye, with an incidence of about 1 in 2500 White people. It is less common among darker-skinned people. It occurs most frequently at age 55 to 60. It may spread locally or metastasize and be fatal. Choroidal melanomas remain asymptomatic for prolonged periods of time; they may be found incidentally during ophthalmoscopy. In general, the more anterior their origin, the longer the delay of any symptoms. Choroidal melanoma may present with the following symptoms: blurred visual acuity ocular pain , weight loss, marked fatigue, cough, or change in bowel or bladder habits (suggests primary nonocular malignancy with choroidal metastasis).

Key Words: Choroidal Melanoma,Metastasis,Scotoma

Хориоидальная меланома

Хориоидальная меланома возникает из хориоидальных меланоцитов. Меланома хориоидеи — наиболее распространенный рак глаза, заболеваемость которого составляет примерно 1 на 2500 белых людей. Среди темнокожих людей оно встречается реже. Чаще всего это происходит в возрасте от 55 до 60 лет. Оно может распространяться локально или метастазировать и привести к летальному исходу.Меланома хориоидеи остается бессимптомной в течение длительных периодов времени; ее можно обнаружить случайно во время офтальмоскопии. Вообще, чем раньше их происхождение, тем длительнее задержка каких-либо симптомов. Хориоидальная меланома может проявляться следующими симптомами: затуманивание остроты зрения, парацентральная скотома, безболезненное и прогрессирующее выпадение полей зрения, мушки, сильная боль в глазах, потеря веса, выраженная утомляемость, кашель или изменения в работе кишечника или мочевого пузыря (предполагает первичное ненокулярное злокачественное новообразование хориоидеи). метастазы).

Ключевые слова: хориоидальная меланома, метастазы, скотома.

Makale id= 357

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Features Of The Psychological State Of Patients With Different Types Of Age-Aged Cataracts

Asst.Prof.Dr. Nataliya G. Zumbulidze [1], Researcher Giorgi R. Zumbulidze [2]
[1]Assistant Professor, Ophthalmology Department North-Western State Medical University n.a. I.I. Mechnikov, ophthalmologist, Saint Petersburg, Russia.
[2] ophthalmic surgeon Ophthalmology Department Clinic "

*Corresponding author: Nataliya G. Zumbulidze

Abstract: Relevance.: In the psychological state of any person with an eye pathology, regardless of the degree of threat of vision loss, there is always a fear of becoming blind. Among eye diseases, cataract is one of the causes of low vision, blindness and visual disability, along with glaucoma, eye injuries, inflammatory diseases, diabetes mellitus and retinal dystrophies of involutional origin. Patients with cataracts on both or only eyes constantly experience significant psychological discomfort, great difficulties in self-care, movement and orientation in space, and professional activities. Every year, more than 2.5 million cataract extractions are performed worldwide. The majority of these patients are people of working age who need not only restoration of vision, but also the opportunity to continue their professional activities. The goal is to study the psychological status of patients with different types of age-related cataracts. Material and methods. The study involved 150 people with age-related cataracts, aged from 40 to 78 years. Average age 61 years. Among them are 97 women and 53 men. Routine ophthalmological diagnostics (visorefractometry, perimetry, tonometry, biomicroophthalmoscopy), standardized Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI). Results and discussion. Patients with cortical age-related cataracts are more often than others in a state of pronounced neuropsychic stress (excessive emotional reaction), motor activity is increased, and a decrease in adaptive functions is observed. In conditions of the need for long-term concentration of attention, a significant decrease in performance was noted. In patients with nuclear cataracts, signs of “emotional burnout” were more often observed, the level of emotional reactions was significantly reduced, the reserves of concentration and long-term volitional effort were significant, motor activity was reduced, and performance was reduced when high activity of psychomotor reactions was required. Conclusions. It is important to take into account the personal characteristics of patients. Prone to doubts, anxious patients need special attention from doctors and medical staff. If surgical treatment of cataracts is necessary, it is recommended to explain in detail to patients the course of the operation, its safety, and the effectiveness of therapy, due to the high risk of developing psychopathological disorders in the preoperative period. It is advisable to use MMPI questionnaires in the practice of ophthalmologists to determine the personal characteristics of patients and the dynamics of the level of anxiety and depression.

Key words: cataract, features, types, psychology, condition

Особенности Психологического Состояния Пациентов С Разными Видами Возрастной Катаракты

Актуальность. В психологическом состоянии любого человека с глазной патологией, независимо от степени угрозы потери зрения, всегда присутствует страх стать слепым. Катаракта среди глазных заболеваний является одной из причин слабовидения, слепоты и инвалидности по зрению наряду с глаукомой, травмами глаза, воспалительными заболеваниями, сахарным диабетом и дистрофиями сетчатки инволюционного генеза. Пациенты с катарактой на обоих или на единственном глазу постоянно испытывают значительный психологический дискомфорт, большие затруднения при самообслуживании, передвижении и ориентации в пространстве, профессиональной деятельности. Ежегодно в мире производится более 2,5 млн. экстракций катаракты. Большую часть этих пациентов составляют лица трудоспособного возраста, которые нуждаются не только в восстановлении зрения, но и в возможности продолжить свою профессиональную деятельность. Цель - изучить психологический статус пациентов с разными видами возрастной катаракты. Материал и методы. В исследовании приняли участие 150 человек с возрастной катарактой, в возрасте от 40 до 78 лет. Средний возраст 61 год. Среди них – 97 женщин и 53 мужчины. Рутинная офтальмологическая диагностика (визорефрактометрия, периметрия, тонометрия, биомикроофтальмоскопия), стандартизированный миннесотский многоаспектный личностный опросник (Minnesota Multiphasic Personality Inventory, MMPI). Результаты и обсуждение. Пациенты с кортикальной возрастной катарактой чаще других находятся в состоянии выраженного нервно-психического напряжения (чрезмерная эмоциональная реакция), двигательная активность повышена, наблюдается снижение приспособительных функций. В условиях необходимости длительной концентрации внимания отмечалось значимое снижение работоспособности. У пациентов с ядерной катарактой чаще отмечались признаки «эмоционального выгорания», уровень эмоциональных реакций значительно снижен, резервы концентрации внимания и длительного волевого усилия значительны, двигательная активность снижена, работоспособность снижена при необходимости высокой активности психомоторных реакций. Выводы. Важно учитывать личностные особенности пациентов. Склонные к сомнениям, тревожные пациенты нуждаются в особом внимании врачей и медицинского персонала. При необходимости хирургического лечения катаракты, рекомендуется подробно разъяснять пациентам ход операции, её безопасность, результативность терапии, в связи с высоким риском развития в предоперационном периоде психопатологических расстройств. Целесообразно применение в практике офтальмологов опросников MMPI для определения личностных особенностей пациентов и динамики уровня тревоги и депрессии.

Ключевые слова: катаракта, особенности, виды, психология, состояние

Makale id= 126

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Multiple Kanser Tanısı Olan Olgularda Bir Yıllık Deneyimimiz

Uzman Dr. Gökay Çetinkaya[1], Uzman Dr. İbrahim Burak Bahçecioğlu[1], Arş.Gör Hüseyin Mert Tezcan[1]
[1] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Gökay Çetinkaya

Özet: Amaç: Kanser tanısı alan hastalarda çeşitli genetik, çevresel ve iatrojenik risk faktörlerine bağlı olarak yaşam boyu başka bir malignite gelişme riski bulunmakla birlikte kanser araştırmaları ve tedavisindeki ilerlemeler sayesinde hastalar daha uzun süre hayatta kalabilir ve daha sonra başka bir metakron malignite geliştirebilirler. Bu çalışma hem senkron hem de metakron malignite prevalansında gözlemlenen artış eğilimini bildirmeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Bu çalışmada 01.06.2022 ile 01.06.2023 tarihleri arasında hastanemize başvurmuş olup ikinci de-novo kanser tanısı alan ve öyküsünde başka bir kanseri olan hastalar hastane veritabanından retrospektif olarak incelendi. Başvuru yaşı, BMİ, cinsiyet, senkron veya metakron tedavi ile ilgili çeşitli ayrıntılar kaydedildi. Bulgular: İncelenen 20 multiple kanser tanısı olan hastanın 8'i senkron (% 40) ve 12'si metakron (% 60) kanser teşhisi olan hastalardı. 8 senkron hastanın 2'si kadın, 6'sı erkek ve 12 metakron hastanın 6'sı kadın, 6'sı erkekti. Senkron maligniteli hastaların yaş ortalaması 66.2, BMİ ortalaması 22.29 iken metakron maligniteli hastaların yaş ortalaması 51.5, BMİ ortalaması 25.8 idi. Senkron kanserli hastalarda 4 hastada olmak üzere en sık akciğer kanseri ve gastrointestinal kanser birlikteliği vardı. Senkron olarak kolon ve renal kanser tanısı alan bir hastanın prostat kanseri öyküsü mevcuttu. Metakron maligniteli hastalarda iki kanser tanısı arasında geçen ortalama süre 81 aydı. Metakron kanserli hastalarda ise 8 hastada olmak üzere en sık gastrointestinal kanser sebebiyle başvuran hastaların geçmişinde ikinci bir malignite mevcuttu. Metakron kanserli bir hastada ise en fazla 4 kanser tanısı olup bunlar mide, kolon, pankreas ve testit kanseriydi. Sonuç: Multiple kanserli olguların görülme sıklığı hiç de nadir değildir. Herhangi bir semptomdan dolayı başvuran hastalarda ikinci bir malignitenin de saptanmış olması tarama prosedürlerinin ve kanserli hastalarda hayatlarının geri kalanında metakron tümörlerin saptanması takip prosedürlerinin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Senkron, Metakron, Multiple Malignite, De-novo Kanser

Makale id= 247

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Pulmoner Fibrozis Oluşturulmuş Diyabetik Hayvan Modellerinde Antidiyabetik Tedavilerin TRPM2 Gen Ekspresyonu Üzerine Etkisi

Ph.D.Cand. Pınar Yumrutaş[1], Prof.Dr. Sibel Oğuzkan Balcı[1], Prof.Dr. Can Demirel[1], Dr. Öğretim Üyesi Ömer Eronat[1], Prof.Dr. Ersin Akarsu[1]
[1] Gaziantep Üniversitesi

*Corresponding author: Pınar Yumrutaş

Özet: Pulmoner fibrozis (PF) interstisyel akciğer hastalıklarının ölümcül bir formudur ve kronik, progresif ve geri dönüşümsüzdür. PF'nin akciğer kanseri, arteroskleroz, kardiyovasküler bozukluklar ve diyabet gibi birçok hastalıkla ilişkili olduğu gösterilmiştir. Kliniğe başvuran diyabet hastalarının yaklaşık %33'üne PF tanısı da konulmaktadır. Diyabet, epitelyal mezenkimal geçiş (EMT) oluşumunu indükleyerek akciğeri de kapsayan birçok organda fibrotik süreci başlatmaktadır. PF ve diyabet de dahil olmak üzere birçok hastalığın patogenezinin altında yatan moleküler mekanizmalar hala net olmamakla birlikte bu hastalıkların oluşmasında ve engellenmesinde iyon kanallarının da rollerinin olduğuna dair çalışmalar mevcuttur. TRPM2 Ca+2 kanalları, TRP iyon kanalı ailesinin üyesi olup, bu iyon kanalları hepatik, pulmoner, renal ve kardiak fibrozisi gibi fibrotik hastalıkların patogenezinde ve gelişiminde rol oynamaktadır. TRPM2 Ca+2 kanallarının PF ve Diyabet sürecinde söz konusu olan inflamatuar ve fibrotik sinyal yolakları ile ilişkisini aydınlatacak daha fazla farmakolojik ve moleküler yaklaşımları içeren araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Amacımız; Diyabet ile gelişen PF tedavisinde anti-diyabetiklerin TRPM2 iyon kanalı ekspresyonuna etkisinin araştırılmasıdır. Materyal ve Metod: Erkek Wistar albino sıçanlarda 50 mg/kg dozunda Streptozotozin (STZ) ile diyabet indüklenmiştir. Diyabetik sıçanlarda intratrakeal insizyon ile Bleomisin (BLM) verilerek PF modeli de indüklenerek farklı dozlarda Metformin, Sitagliptin ve Pioglitazon ile oral olarak tedavi edilmiştir. 4 hafta sonra akciğer dokuları TRPM2 gen ifade analizi için toplanmıştır. Veriler analiz edilip ve gruplar arası karşılaştırmalar Ordinary One Way Anova testi kullanılarak yapılmıştır. Bulgular: PF+Met grubuna göre PF+Met grubunun akciğer dokularında TRPM2 gen ekspresyon seviyesinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalış görülmüştür (p:0,0029). D+PF grubuna göre D+PF+Met grubunun akciğer dokularında TRPM2 gen ekspresyon seviyesinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalış görülmüştür (p:<0,0001). PF grubuna göre PF+Sit grubunun akciğer dokularında TRPM2 gen ekspresyon seviyesinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalış görülmüştür (p:0,0014). D+PF grubuna göre D+PF+Sit grubunun akciğer dokularında TRPM2 gen ekspresyon seviyesinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalış görülmüştür (p:<0,0001). PF grubuna göre PF+Pio grubunun akciğer dokularında TRPM2 gen ekspresyon seviyesinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalış görülmüştür (p:<0,0001). D+PF grubuna göre D+PF+Pio grubunun akciğer dokularında TRPM2 gen ekspresyon seviyesinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalış görülmüştür (p:<0,0001). Sonuç: Diyabetle birlikte gelişen PF sürecinde TRPM2 ekspresyon seviyesinin artması bu hastalıkların patogenezine katkı sağlamaktadır. Çalışma bulgularımıza göre; Metformin, Sitagliptin ve Pioglitazon tedavileri TRPM2 ekspresyon seviyesinde azalmaya bağlı olarak, PF'nin neden olduğu hasarı azaltıcı etkiye sahip olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Fibrozis, Diyabet, Metformin, Sitagliptin, Pioglitazon, TRPM2

Not: Bu çalışma TF.DT.22.13 nolu proje ile Gaziantep Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Proje (BAP) birimi tarafından desteklenmiştir.

Makale id= 273

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Rhodiola Bitkisinin SH-SY5Y Human Nöroblastoma Hücrelerine Karşı Antikanser Etkisinin Araştırılması

Uzman Dr. Emre Öztürk
[1] Medikal Park Ordu Hastanesi

Özet: Giriş: Nöroblastom (NB), otonom sinir sisteminin embriyonal bir tümörüdür. NB'un ortalama tanı yaşı 17 aydır. Nöroblastoma insidansı 15 yaşın altındaki milyonda 10,2 vakadır. Yaşamın ilk yılında en sık teşhis edilen kanserdir. NB'un klasik tedavi seçenekleri cerrahi, kemoterapi, radyoterapi ve immünoterapiyi içermektedir. Tedavi seçeneklerinin yol açtığı ilaç toksisitesine bağlı kritik yan etkiler görülmektedir. Bu nedenle daha az yan etkiye sahip yeni ilaçların geliştirilmesine ihtiyaç vardır. Bu çalışmanın amacı Rhodiola bitkisinin SH-SY5Y human NB hücrelerine karşı antikanser etkisinin araştırılmasıdır Yöntemler: XTT testi kullanılarak Rhodiola bitkisinin SH-SY5Y human NB hücrelerine karşı antikanser etkisin araştırıldı. Bu hücreler kuyucuk başına 1x104 hücre konsantrasyonunda yetiştirildi ve Rhodiola konsantresi ilave edilmeden önce gece boyunca inkübe edildi. Bundan sonra hücrelere 24 saat boyunca farklı konsantrasyonlarda (50, 100, 200 ve 400 µg/ml) Rhodiola konsantresi uygulandı. Tedavi edilmeyen hücreler kontrol olarak kullanıldı. İnkübasyondan sonra her kuyucuğa 50 µL XTT karışımı eklendi. 4 saatlik inkübasyonun ardından hücreler çalkalandı ve 450 nm'de bir mikroplaka okuyucu (Thermo Fisher Scientific, Altrincham, Birleşik Krallık) kullanılarak absorbans ölçüldü. Hücre canlılığı, her deney üç kez yapıldıktan sonra canlı hücrelerin işlenmemiş hücrelere karşı yüzdesi olarak değerlendirildi. Verilerin istatistiksel değerlendirmesi One Way ANOVA ile yapıldı, istatistiksel anlamlılık $p<0,05$ olarak tanımlandı. Bulgular: Rhodiola konsantresi (100 µg/ml), kontrole kıyasla SH-SY5Y human NB hücrelerinde canlılığı önemli ölçüde azalttı ($p<0.05$). Sonuçlar: Kanser tedavisinde yeni tedavilere ilgi artmaktadır. Çalışmamızda Rhodiola bitkisi SH-SY5Y NB hücrelerine karşı antikanser etki gösterdi. Rhadiola'nın bu etkisi gösterilmiş olsada önleyici ve tedavi edici etkiler açısından daha fazla araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Rhadiola Bitkisi, SH-SY5Y Human Nöroblastoma Hücresi, Antiproliferatif Etki.

Investigation of the Anti-Cancer Effect of Rhodiola Plant Against SH-SY5Y Human Neuroblastoma Cells

Abstract: Introduction: Neuroblastoma (NB) is an embryonal tumor of the autonomic nervous system. The average age at diagnosis of NB is 17 months. The incidence of neuroblastoma is 10.2 cases per million under 15 years of age. It is the most commonly diagnosed cancer in the first year of life. Classical treatment options for NB include surgery, chemotherapy, radiotherapy and immunotherapy. Critical side effects are observed due to drug toxicity caused by treatment options. Therefore, there is a need to develop new drugs with fewer side effects. The aim of this study is to investigate the anticancer effect of Rhodiola plant against SH-SY5Y human NB cells. Methods: The anticancer effect of Rhodiola plant against SH-SY5Y human NB cells was investigated using the XTT test. These cells were grown at a concentration of 1 × 104 cells per well and incubated overnight before adding Rhodiola concentrate. Afterwards, Rhodiola concentrate was applied to the cells at different concentrations (50, 100, 200 and 400 µg/ml) for 24 hours. Untreated cells were used as controls. After incubation, 50 µL of XTT mixture

was added to each well. After 4 h of incubation, cells were shaken and absorbance was measured using a microplate reader (Thermo Fisher Scientific, Altrincham, United Kingdom) at 450 nm. Cell viability was evaluated as the percentage of viable cells versus untreated cells after each experiment was performed in triplicate. Statistical evaluation of the data was made with One Way ANOVA, statistical significance was defined as $p<0.05$. Results: Rhodiola concentrate (100 µg/ml) significantly reduced viability in SH-SY5Y human NB cells compared to control ($p<0.05$). Conclusions: There is increasing interest in new therapies in cancer treatment. In our study, Rhodiola plant showed anticancer effect against SH-SY5Y NB cells. Although this effect of Rhadiola has been demonstrated, more research is needed in terms of preventive and therapeutic effects.

Keywords: Rhadiola Plant, SH-SY5Y Human Neuroblastoma Cell, Antiproliferative Effect.

Makale id= 181

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Rhodiola Rosea'nın HT-29 Hücre Hattı Üzerindeki Antiproliferatif Etkisinin Araştırılması

Uzman Dr. Özerhan Özer
[1] Ordu İl Sağlık Müdürlüğü

Özet: Kolon kanseri dünyada önde gelen tümörlerden biridir ve en büyük mortalite sebepleri arasında sayılmaktadır. Son yıllarda bu sık görülen hastalığın tedavisi alanında çok önemli ilerlemeler kaydedilmiş olup hedefe yönelik yeni ilaçlar değerlendirme aşamasındadır. Bunlardan bazıları (cetuximab ve bevacizumab) özellikle kemoterapi ile kombinasyon halinde iyi bir aktivite/etkinlik sergilemiştir. Kolon kanseri hücrelerinin tedavisi için potansiyel bir kanser tedavisinde apoptoz ve otofaji modülasyonu uygulanabilir olarak rapor edilmiştir. Rhodiola'daki önemli bir bileşik olan salidrosid, Rhodiola Rosea Ekstresinin (RRE) ile gözlemlenen etkilerinin çoğundan sorumludur. RRE etki mekanizması, glukokortikoid reseptörleriyle doğrudan veya kortizol ve nitrik oksit seviyelerini etkileyen c-Jun N-terminal protein kinaz yolu üzerinden etkileşimleri içerir. Salidrozid, kolorektal kanser için etkili bir hedef olarak ortaya çıkmıştır. XTT testi kullanılarak, RRE'nin HT-29 hücre hattının hayatta kalması üzerindeki etkisi araştırılmıştır. Bu hücreler kuyu başına 1×104 hücre konsantrasyonunda ekilmiş ve RRE farklı konsantrasyonlarda (50, 100, 200 ve 400 µg/ml) 24 saat boyunca hücrelere uygulanmıştır. İnkübasyondan sonra her bir kuyucuğa 50 µL XTT karışımı eklenmiştir. 4 saatlik inkübasyonun ardından hücreler çalkalanmış ve absorbans 450 nm'de bir mikroplaka okuyucu (Thermo Fisher Scientific, Altrincham, Birleşik Krallık) kullanılarak ölçülmüştür. Hücre canlılığı, her deney üç kez yapıldıktan sonra canlı hücrelerin tedavi edilmemiş hücrelere karşı yüzdesi olarak değerlendirilmiştir. Verilerin istatistiksel değerlendirmesi Tek Yönlü ANOVA ile yapılmış, istatistiksel anlamlılık $p<0.05$ olarak tanımlanmıştır. RRE (400 µg/ml) HT-29 hücrelerinin canlılığını kontrole kıyasla önemli ölçüde azaltmıştır ($p<0.05$). Çalışmamızda RRE, HT-23 hücre hattında antiproliferatif etki göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Rhodiola Rosea, Kolon Kanseri, HT-29 hücre Hattı, Antiproliferatif Etki

Investigation of Antiproliferative Effect of Rhodiola Rosea on HT-29 Cell Line

Abstract: Colon cancer is one of the leading tumors in the world and is considered among the biggest causes of mortality. In recent years, significant progress has been made in the treatment of this common disease, and new targeted drugs are under evaluation. Some of these (cetuximab and bevacizumab) have demonstrated good activity/efficacy, especially in combination with chemotherapy. Modulation of apoptosis and autophagy has been reported as applicable as a potential cancer therapy for the treatment of colon cancer cells. Salidroside, a major compound in Rhodiola, is responsible for most of the effects observed with Rhodiola Rosea Extract (RRE). The RRE mechanism of action involves interactions with glucocorticoid receptors directly or via the c-Jun N-terminal protein kinase pathway, which affects cortisol and nitric oxide levels. Salidroside has emerged as an effective target for colorectal cancer. Using the XTT assay, the effect of RRE on the survival of the HT-29 cell line was investigated. These

cells were seeded at a concentration of 1×104 cells per well, and RRE was applied to the cells at different concentrations (50, 100, 200, and 400 µg/ml) for 24 h. After incubation, 50 µL of XTT mixture was added to each well. After 4 h of incubation, cells were shaken and absorbance was measured at 450 nm using a microplate reader (Thermo Fisher Scientific, Altrincham, United Kingdom). Cell viability was evaluated as the percentage of viable cells versus untreated cells after each experiment was performed in triplicate. Statistical evaluation of the data was made with One-Way ANOVA, and statistical significance was defined as $p<0.05$. RRE (400 µg/ml) significantly reduced the viability of HT-29 cells compared to control ($p<0.05$). In our study, RRE showed an antiproliferative effect on the HT-23 cell line.

Keywords: Rhodiola Rosea, Colon Cancer, HT-29 cell Line, Antiproliferative Effect

Makale id= 160

Sözlü Sunum

ORCID ID:

Passiflora İncarnatanın Kolon Kanseri Hücrelerindeki Antikanser Etkisi

Uzman Dr. Ekrem Dutoğlu
[1] Tokat Medikall Park Hastanesi

Özet: Kolon kanseri tüm kanser türleri arasında en sık görülen üçüncü ve kansere bağlı ölümlerin ikinci önde gelen nedenidir (1). Kolon kanseri tedavisinde cerrahi müdahalelerin yanı sıra kemoterapi, immünoterapi ve radyoterapi gibi pek çok cerrahi olmayan tedavi uygulanmasına karşın rağmen ideal tedavi arayışı halen devam etmektedir (2,3). Güncel araştırmalarda doğal kimyasalların çok sayıda gastrointestinal bozukluğu önlediği tespit edilmiştir (4,5). Bu bakımdan bitkisel ilaçların kanser önleyici özellikleri üzerine yapılan çalışmalar artmıştır (6). Bitkisel ilaçlarda kullanılan bitkilerden biri de Passiflora incarnata'dır (7). Passiflora çeşitli kanser hücre hatlarında in vitro sitotoksik ve antitümör potansiyeliyle ilgili çok sayıda çalışma bulunmakta ancak kolorektal kanser ve etki mekanizması hakkında tam olarak net bir bilgi bulunmamaktadır. Bu nedenle çalışmada passifloranın HT-29 hücre hattında antikanser etkisi ve bu etkide apopitozın rolünü araştırıldı. Çalışmada HT-29 kolon kanseri hücre hattında kontrol grubu ve ilaç grubu olmak üzere 2 grup oluşturulmuştur. Hücre canlılığını belirlemek içim XTT yöntemi kullanıldı. Hücreler her kuyucuğa 1 x 104 hücre yoğunluğunda ekildi. Ertesi gün kontrol grubuna herhangi bir uygulama yapılmazken ilaç grubuna çeşitli konsantrasyonlarda (200; 100; 50; 25 ve 12,5 µg/ml) passiflora 24 saat boyunca maruz bırakılmıştır. Sonrasında XTT hücre canlılığı testi ile passifloranın antikanser etkisi tespit edildi ve IC50 değeri 65µg/ml olarak hesaplandı. Apoptozis belirteçlerinden olan BAD ve Caspase-3 seviyesi Elisa yöntemi ile belirlenmiştir. İstatistiksel anlamlılık $p<0.05$ olarak belirlendi. Çalışmanın sonucuna göre passiflora HT-29 hücreleri üzerinde antiproliferatif bir etkisi vardır ($p<0.05$). Ayrıca bu etkiyi apoptoz mekanizması üzerinden gerçekleştirdiği bulunmuştur ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: Cancer, HT-29 Cancer Line, Passiflora, Anticancer Activity, Apoptosis

Anticancer Effect Of Passiflora Incarnata On Colon Cancer Cells

Abstract: Colon cancer is the third most common cancer of all cancer types and the second cause of cancer-related deaths(1). Despite the development of non-surgical treatments such as chemotherapy, immunotherapy and radiotherapy in addition to surgical interventions in the treatment of colon cancer, the search for an ideal treatment still continues (2,3). In recent studies, natural chemicals have been found to prevent numerous gastrointestinal disorders (4,5). In this respect, studies on the anti-cancer properties of herbal medicines have increased (6). One of the plants used in herbal medicines is Passiflora incarnata (7). Despite numerous studies on the in vitro cytotoxic and antitumor potential of Passiflora in various cancer cell lines, there is no clear information about colorectal cancer and its mechanism of effect. Therefore, we investigated the anticancer effect of passiflora in HT-29 cell line and the role of apoptosis in this effect. In the study, 2 groups were created a control group and drug group in HT-29 colon cancer cell line. XTT method was used to determine cell viability. Cells were

seeded at a cell density of 1 x 104 cells per well. On the following day, the control group was not treated, while the drug group was exposed to various concentrations (200; 100; 50; 25, and 12.5 µg/ml) of passiflora for 24 hours. Afterward, the anticancer effect of passiflora was determined by XTT cell viability test, and IC50 value was calculated as 65µg/ml. BAD and Caspase-3 levels, which are apoptosis markers, were determined by Elisa method. Statistical significance was determined as $p<0.05$. According to the results of the study, passiflora has an antiproliferative effect on HT-29 cells ($p<0.05$). In addition, this effect was found to be performed through the apoptosis mechanism ($p<0.05$).

Keywords: Kanser, HT-29 Kanser Hattı, Passiflora, Antikanser Aktivite, Apoptoz